

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00094554 3

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

80

I

PURANAS.

SKANDAPURANA.

SIVABHAKTAVILASA

SKANDOPAPURANIYA

SIVABHAKTA

VILASAH

BL

1135

P778 A22

अथ स्कन्दोपपुराणो यशिवभक्तविलासः प्रारभ्यते

श्रीगणेशायनमः वन्दे शम्भुं विरचिप्रमुखसुरशिरोरत्नकोटौ रकोटि प्रोद्यन्माणि कानीराजितचरणनखं वेदवेदाङ्गमूलम् सोमं सोमाद्दे
चूडं विमलसुरसरिद्वौ चिरोचिः कपर्दं विद्यामूर्तिवरेण्यं वरदं भिमतप्राप्तये विभ्रवनाथम् १ श्रीमातुस्त्वलसरोजरुचौ भजामि पादौ प
दीरन् वपल्लवतल्लजाभौ यत्पीठं पूजनविधिर्भवेति त्रयाणां सर्गस्थितिप्रलयकारिसुरोत्तमानाम् २ अन्तरायकारिके सरीभवन् यो
गजाननद्विप्रथामगात् तं विचित्रचरितं विनायकं नायकं सकलसंपदं भजे ३ नृत्यतिकलापिनिनिजे लम्बोदरपुष्करोद्यधननिन
दैः रविनयनैस्तं पश्यन् शक्तिधरः षण्णामुलोजयति ४ सुब्रह्मण्यं पितरं गिरिजाम्बां मातरं गुरुगंगाम् भैरवमादित्यमथो विष्णुं व्या
सादिकान्मुनीन् नत्वा ५ स्कन्दोपपुराणकथा मुनिवरहरशर्मनिर्मितापुण्या भक्तविलासाभिरव्या भगवद्वृज्जनोचितापि चान्व
र्था ६ दिव्यामृतफलदात्री दितदुरितादेवदेवकमनीया साधुजनचित्तरंजन संजीवनमूलिकासरसभावा ७ श्रीमद्भोतम
गोत्राब्धिर्कोस्तुभेन विविच्यते मानवल्ली नृसिंहेन महेश्वरमुदेमया ८ कलापकम् मिथ्यावादरजोमलीमसतया दुष्टमशिष्टो
चिते प्वालपेष्पिचाशनेषु निरतामेतारं सज्ञामम श्रीमच्छंकरभक्तपावनकथाभागौ रथौ मज्जनैः शुद्धं कर्तुं मह्यं ते बुधवराः
क्षाम्यन्तु मे साहसम् ९ मातर्भारतिमहिंते मयि कलयकटाक्षवौ चिसंचारम् व्याख्यायेन भवित्री भक्तविलासप्रकाशिकाख्यामे
१० ॥ ७३ ॥ उदहखलुनिखिलश्रुतिस्मृतीतिहासपुगणादिपर्यालोचनपरिणत स्वान्तेरशेषवर्णोऽग्रमधर्ममर्मपारगैरत्रामुत्रच
भोगमोक्षाभिलाषुकैः पुरुषैरभिलषणीयेषु धर्म्मार्थकाममोक्षेषु मोक्षएव परमपुरुषार्थः न स पुनरावर्तते ते तमेव विदित्वाति
मृत्युमेति यं प्राप्य न निवर्त्तन्ते तद्भामपरमं मे मयादि श्रुतिस्मृतिभिः तस्य नित्यलोपगमात् इतरेषां च तद्यथेह कर्मचितो लो
कः क्षीयत एव मे वा मुत्र पुण्यचित्तो लोकः क्षीयत इति श्रुत्या यज्जन्यं तद नित्यमिति न्यायवत्या भङ्गुरत्वावगमाच्च सच मोक्षप
दार्थः तान्त्रिकमतभेदेन दुःखध्वंसाच्चाननाश परमानन्दस्फूर्तिरूप नानाविकल्पजालजटिलोपि निरतिशयाद्वैतवादसि

दुपरमात्मेक्यरूपएव भाष्यकारादिभिरभिमतो युक्तः प्रतिपादयितुं तत्रच साधनाकांक्षायाम् विधिवदधीतसाङ्गः स्वाध्यायंश
मादिषट्कसपन्नमधिकारिणंप्रति प्रवर्तमानाः आत्मावा अरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः श्रोतव्यः श्रुतिवा
क्येभ्यो मन्तव्यश्चोपपत्तिभिरित्यादिविधयो विशिष्टाधिका रिणमपेक्षमाणानसर्वजनसौलभ्यसम्पादका इतिसर्वजनोप
योगि साधनगवेषणे मन्दाधिका रिणामपि महर्षिप्रणीतस्मृतौ तिहासपुराणादि विचारएव शर्णी करणीयः ननु श्रोतः
व्यः श्रुतिवाक्येभ्यः यदी० शृणोत्यलकः शृणोति नहि प्रवेद सुकृतस्य पन्थाम् तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति
इत्यादि श्रुतिभ्यः वेदवचसामेव श्रवणमननाद्युपयोगितया श्रवणाद्यधिकारस्य च विधिवदधीत साङ्गः स्वाध्याय पुरुषवि
षयतया च इतिहास पुराणादीनां कथं शर्णी करणमिति चेन्न तादृशाधिकारस्य वैदिकमात्रपरतया विधिवदध्ययनस्य
च दुष्करत्वेन तत्र सर्वेषां असामर्थ्यमा लोच्य परमकारुणिकैर्बोदरायणादिभिर्महर्षिभिः प्रणीतानामितिहासपुराणानां
व्यर्थतापातात् न चैष्टापत्तिः अस्य महतो भूतस्य निश्चसितमेवैतद्यद्ग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदोथर्बोद्भिः रस इतिहासः पु
राणमित्युपक्रम्य अस्त्येवैतानि सर्वाणि निश्चसितानि इति उपसंहारस्य बृहदारण्यकोपनिषदि स्फुटमुपलभ्यमानतया
इतिहासपुराणानामपि वेदवदौश्वरनिश्चसितत्वा विशेषेण भारतं पञ्चमो वेदः पुराणं पञ्चमो वेदः वेदः प्राचेतसादासौ
त्साक्षाद्रामायणात्मनेत्यादि वचनैश्च तत्त्वज्ञानोपयोगि श्रवणाद्यनुकूलताभावस्य स्वप्नेपि वक्तुमशक्यत्वात् न च इतिहास
पुराणादीनां वेदार्थोपदम्भकताया इतिहासपुराणाभ्यां वेदसमुपबृहदेदित्यादिभिः प्रतिपादितत्वात्तदर्थोपबृंहकत्वेन गौ
णत्वात्प्रधानभूतां श्रुतिपरित्यज्य गौणे कथमितिहासपुराणादौ प्रवृत्तिरिति वाच्यम् मुख्याधिकारिणामेव मुख्य प्रवृत्तेवै
क्तव्यतया सर्वांनुजिघृक्षापरिकल्पितपुराणादिवचसां सर्ववर्णाधिकारसौलभ्येन सम्मर्बति सुलभोपायेतस्य अनतिक्र

मणीयत्वात् अथ सुकरत्वात् पुराणादिकमेव सर्वैरूपेयं दुर्लभे स्वाध्यायाध्ययनादौ माभूत् सवृत्तिरिति चेदुच्यते ब्राह्मणेन निष्कारण
षडङ्गो वेदोऽप्येतव्यः यो न धीर्यद्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् स जीवन्नेव श्रद्धात्वं माश्रुगच्छति सान्वयद्वति स्मरणेन स्वाध्यायाध्य
यनस्य नित्यतया तद्भावे प्रत्यवायश्रवणेन च पुराणप्रवृत्तिमात्रेण तस्य निराकर्तुं मशक्यत्वात् एवं च सति विशिष्टाधिकारिणां वे
दादिषु सर्वत्राधिकारो मंदाधिकारिणां भित्तिहासपुराणादिष्वेति व्यवस्थाऽऽदृणीया यदि च शैववैष्णवादि पुराणेषु परस्पर
विरोधदर्शनादनुपादेयत्वमुच्यते तदा अतिरात्रषोडशग्रहणाग्रहणप्रतिपादकश्रुतिविरोधवदिदमपि सुपरिहार्यम् वस्तुतस्तु
पुराणानामपि न परस्परविरुद्धार्थं प्रतिपादकता सुप्रतिपादा यथा हं वसुधा सर्वसत्यमेतद्विबोक्तसः अहं भवो भवंतश्च सर्वे ना
रायणात्मकाः विभूतयस्तु यास्तस्य तासां मेव परस्परम् आधिक्यं न्यूनता बाध्य बाधकत्वेन वर्तते भवानहं च विश्वात्मन्नेकमे
व हिंकारणम् जगतोऽस्य जगत्यर्थे भेदेनावां व्यवस्थितौ त्वया यदभयं दत्तं तदहं तन्मखिलं मया मत्तो विभिन्नमात्मानं द्रष्टुं नार्हसि शं
कर औऽहं सत्वं जज्ञे दंसं देवा सुप्रमानुषम् अविद्यामोहितात्मानः पुरुषाभिन्नदर्शिन इति विष्णुपुराणवचनानाम् विस्मरन्त्य
स्तु पश्यंति ये मां ब्राह्मणमेव च कुतर्कमतयो मूढाः पच्यंते नरके ष्वधः इत्यादि भविष्यपुराणवचनानाम् सितनौलादिभेदेन यथैकं द
श्यंते नभः भ्रान्तिदृष्टिभिरास्मापि तथैकः स नष्टश्च कष्टश्च इत्यादियमवचनानाम् विष्णुरुद्रांतरं चैव श्रीगौरीयंतरतथा गङ्गागौ
रीन्तरं चैव यो ब्रूते मूढधीस्तु सः इत्यादि स्कान्दवचनानामप्येकार्थप्रतिपादकत्वात् इत्थं च वेदवचसामिव तदर्थोपबृंहकपुराण
वचसामप्यात्मैकप्रतिपत्तिप्रयोजकतायां निर्विवादायां आयुर्वेदधनुर्वेदादीनामिव गणेशपुराणाद्युपपुराणानामपि तत्त्वज्ञानो
पयोगित्वेन प्रामाण्येन सिद्धमेवोपादेयत्वं तस्माद्यदौष्ठ्येणोतीत्यादिवाक्यानां वेदवचना निविद्वाद्य पुराणादीनि नग्राह्याणीत्य
त्र तात्पर्यम् न तु सर्वथा पुराणादीनि त्याह्यानीत्यत्र तेषामधिकारिविशेषपरतया निरूपितत्वात् पुराण प्रतिपादितानाम्

पिब्रतोपवासतीर्थयात्रादीनां श्रुतिचोदितयागादीनामिव बहुवित्तव्ययायाससाध्यतया तत्फलस्य अनित्यतया बहिरङ्ग-
 साधनतया च परमेश्वरकथाश्रवणनामकीर्तनादिमुलभान्तरङ्गसाधनभक्तिमार्गेकबद्धादराणां उपकारकमनेकभ-
 क्तसञ्चारित्रपवित्रितं भक्तविलासाख्यं उपपुराणं परमकारुणिको हर्शार्मनामामुनिः सतशौनकादि सभादमुखेन प्र-
 कटीचकार अत्र च तत्त्वज्ञानसाधनांतरा पेक्षया भक्तेरन्तरङ्गसाधनता मवलंब्य सुचरितनानाभक्तकथा विचित्राः प-
 वित्राश्च निरूपिताः भक्तेरंतरङ्गसाधनत्वञ्च श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे वेदस्तुतौ दुरवगमात् तत्त्वनिगमायेति श्लोक-
 व्याख्यावसरे भक्तिरल्पसाधनमिति वचनमनुचितं मन्वानो भक्तिं गुरुं करोतीत्युपक्रम्य श्रुतिश्रुमुक्तेरप्याधिक्यं भक्ते-
 र्दर्शयति यथाह यं सर्वदेवानमन्ति मुमुक्षु ब्रह्मवादिनश्चेति व्याख्यातं च सर्वज्ञैर्भोष्य रुद्रिः नृसिंहतापिन्यां मुक्ता अपिली-
 ला विग्रहं कृत्वा भजन्त इति त्वत्कथामृतपाथोद्यौ विहरन्तो महामुदः कुर्वन्ति कृतिनः केचिच्चतुर्वर्गे तृणोपमम् आगममस्य
 पश्यन्ति नतं कश्चन पश्यति नतं विदाथ यद्माजानयद्युष्माकमन्तरभवति नीहारेण प्रावृता जलयाचा सुतृप उष्णशासश्चरन्ती-
 त्याद्याः श्रुतयोनुक्ती शत्यो जगदात्मनी श्वरे रतिमुपदिश्यन्तीत्यन्तेन श्रीधरस्वामिभिर्देहीकृतमेव सा चरति भक्तिरेव अथातो भ-
 क्तिनिज्ञासा सा परानुरक्तिरीश्वरे इति शाण्डिल्य सूत्रेऽपि अनुरक्तैर्भक्तित्वेन कथनात् तथा भक्तिः प्रसिद्धा भवमोक्षणायेति ब्रह्मा-
 ण्डपुराणे भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरमिति भगवद्गीता सुचबद्धतरमुक्त-
 त्वा देता दश परमपुरुषार्थान्तरङ्गसाधनभक्तिसाधनमिदमुपपुराणं बहुशस्साधुजनोपकारकं तदेतद्यथामति व्याख्यायते अ-
 थतत्र भवान्सुगृहीतनामा हर्शार्मामुनिर्निखिलपुराणोपपुराणसारभूतं भक्तिप्रधानमन्वर्थं भक्तविलासाख्यमुपपुराणं प्रारभमा-
 णः प्रारीप्सिता विघ्नपरिसमाप्तिं संप्रदाया विच्छेदलक्षणफलसाधनत्वादाशीर्न मस्त्रियावस्तु निर्देशो बापितस्तु खमित्याचार्यप्रणी-

ताशीराद्यन्यतमस्य मङ्गलस्य प्रबन्धमुखलक्षणत्वात् प्रकृतौ पशुराणप्रतिपाद्यपरमशिवाभेदं गजानने प्रकटीकुर्वेत्स्तयो रभिनं मङ्गलमु
पनिबध्नाति ॥ ॐ ॥ ७९ ॥ ॥ वामांकेति तत्रादौ बाजांकेति गुरुत्रयात्मकस्य मगणस्य सुन्दरवाचकस्य वामशब्दस्य च
प्रयोगाद्गुणश्रुद्धिः सूच्यते देवतावाचकाः शब्दा ये च भद्रादिवाचकाः ते सर्वे नैव निंघाः स्युर्लिपितो गणतोपिवेस्यभियुक्तोक्तैः मगण
प्रयोगादेतत्संबन्धाद्येतृणां श्रोतृणां व श्रीसंज्ञासिः सूच्यते मोक्षमिच्छिगुरुः श्रियं वितनुत इति छंदोग्रंथेषु तत्फलदर्शनात् वामः सुंदरो दक्षि
णेतरश्चर्योक्त उत्संगः वामौ वल्युप्रतीयोद्गो वामं शरीरे सव्यं स्यात् उत्संगचिन्हयो रंक इति चामरः तमारूढाया वामोरूः वामौ सुन्दरो ऊ
रूयस्यास्मागाणे शीशक्तिः संहितशफलक्षणवामादेश्चेत्युद्गुः तस्याथो वक्षोजौ पयोधरौ तयो रानी तं पुष्करं श्रुडाग्रं येन पुष्करं करिद

वामांकारूढवामोरूवक्षोजानीतपुष्करं बिम्बावारणहयैक्षं विम्बराजमुपास्महे १ ॥ ॥

स्ताग्रदृत्यमरः अनेन विशेषेण न ध्येयो वल्लभया स पद्मकरया श्लिष्टे ज्वलद्गुपयेति उक्तमहागणपते ध्यानमुपनिबद्धं विम्बाः प्र
त्युहाएव वारणागजामयूरव्यं सकादिः तेषां हयैक्षं सिंहमिति रूपकालंकारः हयैक्षः केसरी हरिरित्यमरः एवभूतं विम्बराजं वि
म्बानां राजा विम्बराजः राजा ह इति टच् तमुपास्महे उपासनं च तद्विलक्षणप्रत्ययानं तरित तदेकतानता रूपं चितैकाग्र्यं तेन ध्या
याम इत्यर्थः शिवपक्षेपि वामश्चासौ अंकः अंगं देहाद्विमित्यर्थः अंको रूपकभेदांगचिन्हरेखा जिभषण इति मेदिनी तमारूढा
या वामोरूः पार्वती पूर्ववत् समासः तस्या वक्षोजे कुचे आनीतं पुष्करं पद्मराजी वपुष्करं भोरुहाणि चेत्यमरः पद्मत्वेनायव वसि
तः करोवायेन एतादृशं विशेषेण हन्ति तृतीयलोचनात्मना विश्वजातं हि न स्तीति विद्मो गिनः अग्निर्वैमृत्युरिति श्रुतेः अग्निमीळे पु
रोहितमिति अग्निशब्दस्य सकलवेदादौ श्रयमाणत्वात् तद्वद्वेष्टेन निपातः वारिजलानि आपः स्त्रीभूमिबार्वारीत्यमरः तेभ्यः आ

नितिप्रणितीतिवारणः चन्द्रशब्दो जैवातकः सोम इत्यभिधानात् चन्द्रमावा अपां पुष्पमिति श्रुते श्वहरिः सूर्यः हरिश्चंद्रार्कवाता
 श्वेति मेदिनी ते अक्षीणि यस्य तं तेजस्वितयलोचनमित्यर्थः बहुव्रीहौ सक्थ्य ह्णोरिति षच् बिभ्रस्य अग्नेः तेजस्सामान्यस्योप-
 लक्षणं तस्य रंजनाद्राजा तस्यापि प्रकाशक इत्यर्थः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः तं परमशिवमुपास्महे अस्यार्थः पूर्ववत्
 अत्र स्तोतव्यत्वेन प्रकृतयोः शिवगणेशयोर्वर्णनं प्रकृतश्लेषः १ अस्य स्कांदोपपुराणत्वात्कंदस्य मङ्गलाचरणमावश्यकं म-
 त्वानस्तस्य मङ्गलमातनोति गौरी गिरीशयोरिति गौरीच गिरीशश्च तौ पावर्तौ परमेश्वरौ तयोरेकादुत्संगादंके उत्संगे कृते गताग

गौरी गिरीशयोरेकादंके कृतगतागतं उद्यद्दशन षड्भुक्क्रमुमा सुतमहं भजे २ शिरसा-
 शिवभक्तानां पादां बुज्जः कणान् वन्दामहे वयं नित्यं वासनाध्वातभास्करान् ३ ॥

ते येन तं प्रलोभ्य वस्तु दर्शनसंजातप्रणयतया परस्परद्वेषमाधिक्यं दर्शयितुमिति भावः उद्यतः दशनादंतायेषु रदनादशनादंता
 इत्यमरः एतादृशानि षट्संख्याकानि वक्त्राणि मुखानि यस्य तं उमा सुतं भजे सेवे अनेन मङ्गलद्वयेन अस्मिन् ग्रन्थस्य उपासना
 प्राधान्यं दर्शितम् २ भक्तेः प्रकृतत्वात्तस्याश्च साधुजनयोगजन्यत्वात्सतांगलमाह शिरसेति शिवभक्तानां अनन्यभावेन शि-
 वैकतानां पादाम्बुजजः कणान् पादां अम्बुजानीवेत्युपमिति समासः तेषां रजः कणान् परगलेशान् शिरसावयं नित्यं व-
 दामहे नमस्कुर्मः कथं भूतान् वासनाध्वातभास्करान् अविद्यासंस्काराण्यवध्वांस्तन्तस्य भास्करान् निवर्त्तकानित्यर्थः एतेन
 सत्सङ्गस्य आत्यंतिकाविद्यानिवृत्तिरूपमोक्षरूपं फलं दर्शितम् ३ ॥

भेदस्य कल्पिततया परमाहृतपदाभिषेकं परमशिवस्य स ब्रह्मसशिवस्सहस्सेन्द्रः सोक्षरः परमः स्वराडिति श्रुत्या प्रतिपादितं
दर्शयितुं तच्छब्दतां तरविषयकं मंगलमातनोति वंदा मह इति श्रीकांतं बिस्नुं दुहिणं ब्रह्माणं रविं सूर्यं स्कंदं कुमारं हरिं सुखा
निन्द्रादीन् देवानुपमन्युमुखान् उपमन्युप्रभूतीन् दूर्वासः कुंभसंभवादीन् मुनीन् वंदा मह ४ प्रकृतोपयोगिकश्चासुपक्षिपति मुनय
इति नैमिशारण्ये नेमिः शीर्यते अस्मिन्निति नेमिशं तदेव नैमिशं प्रज्ञाद्यण तथा च वायुपुराणे श्रूयते एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं
विस्मज्यते यत्रास्य शीर्यते नेमिः स देशस्तपसः शुभः इत्युक्त्वा सूर्यसंकाशं चक्रं सृष्ट्वा मनोमयं प्रणिपत्य महादेवं विस्मसर्जयिताम

वंदामहे वर्यनित्यं श्रीकांतं दुहिणं रविं स्कन्दं हरिमुखानन्यानुपमन्युमुखान् मुनीन् ४
मुनयो नैमिशारण्ये दीर्घसने कृतश्रमाः श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञमष्टच्छन्सुतमागतम् ५

हः तेषां हृष्टतरविप्राः प्रणम्य जगतां प्रभुं प्रययुस्तस्य चक्रस्य नेमियत्र विशीर्यते तद्धनं तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजितमिति ने
मिष इति पाठे वरहपुराणोक्तं द्रष्टव्यं गौरमुखमृषिं प्रतिभगवद्वाक्यं एवं कृत्वा ततो देवो मुनिं गौरमुखं तदा उवाच निमिषेणे
ह निदहतं दानवबलं अरण्यस्मिंस्ततस्त्वेतन्नेमिषारण्यसंज्ञितमिति दीर्घसने हादृश्वार्षिके यच्छद्वत्यर्थः सत्रमाच्छादनेय
श्च इत्यमरः कृतश्रमा कृतः श्रमोऽर्थः तादृशाः मुनयः मननशीलाः शो न कादयः श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञं श्रुतयो ज्ञेये दादयः स्मृत
यः मन्वादयः पुराणानि मत्स्यादीनि जानातीति तं अनेन विशेषेण न विवक्षितार्थबोधनसामर्थ्यं सूतस्य प्रकाशितं आ
गतं लोका नुजिघृक्षया स्वेनैव प्राप्तं सूतं पौराणिकं अष्टच्छन् प्रश्नचक्रः ५ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

प्रश्नमेवाह अष्टादशेति मह्यं मह्यं चैव ब्रत्रयं चतुष्टयं आपनालिंपुराणानि कूस्कंगारुडमेव च इति परिगणितान्यष्टादशजानातीति तत्संबुद्धिः व्यस्यति तेजोराशिरूपेण स्थितं वेदं विभजन इति व्यासो बादरायणः तच्छिष्यमहतीमतिर्यस्य विशिष्टज्ञानाश्रयेत्यर्थः अतएव महत्तम अतिशयेन महत् वयं सर्वे संदिहानास्संशयाविष्टास्त्वादच्छामः ६ उक्तसंशयं त्रिभिराह वेदानामित्यादिना वेदानां त्रगादीनां आगमानां आगतं शिववक्त्रात्तु गतं तु गिरिजामुखे मतं सर्वमुनीनां यत्सस्मादाग

श्रीमुनय ऊचुः अष्टादशपुराणज्ञ व्यासशिष्यमहामते संदिहाना वयं सर्वे पृच्छामस्त्वां महत्तम ६ वेदानां मागमानां च मंत्राणामपि कर्मणां प्रतिपादकवाक्यानां वाक्यानां महतांमपि ७ कुत्रपर्यवसन्नोर्थो जगतां कारणं च किम् विचारितेपि वेदांते तदर्थे वगतेपि च ८ कर्मबंधानुवृत्तिश्च न मुंचति कथं पुनः एतत्सर्वमशेषेण विस्तरादुक्तमर्हसि ९ ॥ ९ ॥

ममुच्यते इत्युक्तलक्षणानां शैवादीनां मंत्राणां वैदिकतां त्रिकाणां कर्मणां यागादीनां प्रतिपादकवाक्यानां धर्मप्रतिपादकवाक्यानामित्यर्थः महतां वाक्यानां तत्त्वमस्यादीनां कुत्रवस्तुनि पर्यवसन्नः तात्पर्यतया परिगतः अर्थः किं जगतां कारणं वेदांते अध्यात्मशास्त्रे व्यासस्तत्रादौ विचारितेपि मीमांसितेपि तदर्थे अवगतेपि ज्ञातेपि कर्मबंधानुवृत्तिः कर्मणा जातो यो बंधः तस्य अनुवृत्तिः अनुवर्तनं जननमिति शेषः कथं न मुंचति एतत्सर्वोक्तं अशेषेण कात्स्न्येन विस्तरात् शब्दबाहुल्यात् स तु शब्दस्य विस्तारइत्यमरः वक्तुमर्हसि एतदुत्तरात्तानक्षमो सीत्यर्थः ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

इतीति अतिशयेन सर्वार्थान्वेत्ति जानाति सर्वदर्शीत्यर्थः इति पूर्वोक्तप्रकारेण मुनिवरैः शौनकादिभिः एष्टः महाभागः महान्भा
गोभाग्यं यस्य सः सूतः वक्तुं प्रचक्रमदिति उत्तरश्लोकेनान्वयः किं कृतेत्यत आह नमस्कृत्येति चतुर्थीप्रयोगश्चार्थः गुरुमूर्त्तये गुरुस्वरू
पायेत्यर्थः गुणहृस्त्वंधकारस्यादुशब्दस्तन्निरोधकः अंधकारनिरोधिवाद्गुरु इत्यभिधीयत इति गुरुशब्दार्थः चैतन्यस्वरूपावरका
नाद्यविधाध्वातनिर्मूलनक्षमत्वं स्वप्रकाशचैतन्यरूपस्य शिवस्यैवेति भावः तस्मै नमस्कृत्य विघ्ने शार्दौ श्वपरया भक्त्या प्रणम्य एव व
क्ष्यमाणप्रकारेण वक्तुं प्रचक्रमे आरे मे ११ शौनकादिकृतप्रश्नस्य सर्वोत्तमतां मत्वा तत्प्रशंसापूर्वकं मुनीनसंबोधाह ॥ सांख्यति

इति एष्टो मुनिवरैः सूतः सर्वार्थविज्ञमः नमस्कृत्य महाभागः शिवाय गुरुमूर्त्तये १० विघ्ने
शंभारती देवी सम्प्रदायप्रवर्त्तकान् प्रणम्य परया भक्त्या वक्तुमेव प्रचक्रमे ११ सूत उ- साधुष्ट
ष्टं मुनिश्चेष्टाः श्रोतव्यं यदिदं शेषतः श्रुतं यथा गुरुमुखात् यथा मतिबद्धमिवः १२ वेदा
गमपुराणेषु मंत्रेषु सकलेषु च एक एव महादेवो विकारेषु यथार्णवः १३ ॥ ७ ॥

हे मुनिश्चेष्टाः यदिदं शेषतः श्रोतव्यं तत् यथा गुरुमुखात् श्रुतं तथा यथा मतिवः बद्धमि १२ वेद इति वेदादिषु सर्वेषु एक एव महादेवः
प्रतिपाद्यतया स्थित इति शेषः सर्वे वेदाय स्पदमामनन्तीत्यादिश्रुतैः विकारेषु जलविकारेषु नदीनदसरः कूपतडागादिषु एक एवार्ण
वः प्रकृतितया स्थितः तथेत्यर्थः यथानद्यः स्पदमानाः समुद्रेऽप्यस्तंगच्छन्ति नामस्यै विहाय तथा विद्वान्नामरूपादिमुक्तः परात्परं
गुरुषु मुपैति दिव्यं स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति इति मुंडकोपनिषदि १३ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ननुशिवविस्मरणे शार्कदेवीपुराणादिषु तत्तदेवतापरत्वप्रतिपादकैर्लोकोरनेकेषां मुख्यत्वे कथं शिव एव सर्वोन्माय समन्वयः अत
आह नामांतेति नामांतापरेषु नामसंज्ञालक्षणया संज्ञीवाच्योऽर्थः सच शिवादिशब्दवाच्यः अन्यतएतद्विन्नं विस्वाद्यर्थरूपं त
सरेषु वाचकेषु हर्योदिषु संकोचं विनालक्षणादिकं विना तत्रैव वाचकस्य स्वलद्रूपत्वसंभवात् साक्षादेवेत्यर्थः आम्नायेषु वेदे
षु अधिष्ठानतया जगदधिष्ठानतया परब्रह्मरूपतयेत्यर्थः शशि शेषरः चंद्रचूडः प्रशस्यते स्तूयते अत्र च एको देवः सर्वभूतेषु ग
ढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चैताकेवलो निर्गुणश्च एको देवो बहुधा सन्निविष्टः एकः सन्बहु
धा विचचारत्वमेको सिबहुष्वनुप्रविष्टः इत्याद्याः श्रुतयः परमशिवस्य सर्वोत्तमकत्वमद्वितीयत्वं सच्चयं त्यः सर्वपदवाच्यत्वप्रति

नामान्तरपरेष्वेवं शब्देषु शशि शेषरः विना संकोचमात्मायेष्वधिष्ठानं प्रशस्यते १४ ॥

पादिकादृश्यंते ननु एको देवः सर्वभूतेषु गढ इत्यादिभिः श्रुतिभिरीद्वितीयमेकं वस्तु निरूप्यते तच्च देवतांतरमेव कुतो न स्यादिति
चेन्न गायत्र्या भर्गपदघटितत्वाद्भ्रूस्मरहरो भर्ग इत्यभिधानेन तद्गोषे भर्ग इत्यविद्यादिदोषभर्जनात् सकमिति भर्गशब्दार्थे नि
श्चित्य सर्वव्यापि सर्वव्यापक सर्वोत्कृष्टनित्यमुक्तमात्मस्वरूपं सच्चिदानंदात्मकं यदोकारवाच्यं ब्रह्मतदहमस्मीति गायत्रीमंत्र
स्यार्थ इति भाष्यकारवचनात् नन्वेतावतापि ओंकारवाच्यं ब्रह्मेति सिद्धं तच्च देवतान्तरमेव कुतो निति चेदुच्यते सर्ववेदा यत्प
दमामनंतीति श्रुत्या प्रत्यगात्मन एव सकलं वेदप्रतिपाद्यत्वं वेदमाता च गायत्री तस्याश्च भर्गशब्दघटितत्वेन तदर्थः सर्वोत्कृष्टस्त
दाशिव एवेति निर्विवादं किंच गायत्री सारभूतस्य प्रणवस्य अकारोकारमकारनाद्विंद्वात्मकस्य पंचभेदानां परमशिव संबंधि
सद्यो जातादि पंचवक्रोद्धृतत्वात् स्यागमेषु स्फुटमुपलभात् तथा हि शुद्धाख्ये चातुलोत्तरे अथ प्रणवभेदं तु प्रवक्ष्यामि समासतः स

र्वपापहरंचैवमुक्तिदं प्रणवं परं १ प्रणवं सर्वदेवाख्यं सर्वदेवमयं विदुः सर्वेषां चैव मन्त्राणां प्रणवः प्राण उच्यते २ प्रणवः पंच
 भेदः स्यात्तद्रेदं शृणुषण्मुख साकल्यं शांभवं सौम्यं सावन्यं संयुजं तथा ३ एते वै पंच भेदास्तु पंच न अक्रैषु चोद्धृताः अकारं च उकारं च
 मकारं च त्रिधा भवेत् ४ त्रैतायां तर्गतनादं चतुर्थं मुक्ति कारणं अकारं दक्षिणांगं स्याद्द्वामांगं स्यादुकारं ५ मकारं मध्यदेहं तु त
 स्मान्निःप्रणवात्मकं हकारं तस्य मध्ये तु संक्षिप्तं सर्वकारणं ६ अकारं ब्रह्मदेवस्य मुकारं विष्णुदेवतं मकारं रुद्रदेवस्य मोंकारं तु
 सदा शिवः ७ नादं शिवमयं विद्यासंच देवात्मकं विदुः अकारो कारसंयोगादोकारः स्वरमुच्यते ८ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मवदंति शि
 वयोगिनः पंचमं प्रथमोपेतं तृतीयां तर्गतं परं ९ साकल्यमिति विज्ञेयं पूर्ववत्क्रैतु जायते कलादिपंचमं चैव अत्रिंशत्संयुजं तं १०
 द्वादशस्वरसंयुक्तं शांभवं दक्षिणाननं वर्गादिपंचमं चैव षष्ठं तं जीवसंयुतं ११ तृतीयस्वरसंयुक्तं सौम्यं चैव पञ्चमाननं अकारं पंच
 मान्तं च बकारं तत्त्वबीजकं १२ एकादशकलोपेतं सावन्यं सौम्यवत्क्रै आदिप्रकृतिवर्णं च पंचमां तं षडंतकं १३ गुह्यं च तुर्दशोपेतं
 सायुज्यं चोर्द्ध्ववत्क्रै इत्यादिना अन्यदप्येषां कुंदोऽत्र ऋष्यादिगंधगौरवभयान्नलिरव्यते ननु पूर्वोदाहृतश्रुत्यादिभिः सर्वस्य शिवात्मक
 त्वे सिद्धे शिवविष्णुविरिञ्चादिनामभिर्भिन्नतया निर्देशः कृतः भेदं विना तन्न संभवतीति चेन्न एकस्मिन्वर्णिणि प्रकाशात्मक परमशिबे
 अनंतविविधधर्माश्रये एकैकधर्मपुस्कारेण एकैकं नाम प्रवर्तत इति सम्यक्प्रपंच्यते यो विष्णुर्व्योपकः ख्यातः श्रेयो रूपः शिवस्मृ
 तः स्वप्तासर्गकलारूढो भास्वरभासकः परः १ चंद्रः प्रह्लादकोशेशः प्रकाशस्मीरणः बुधः प्ररोचकः शांतः परमात्मा महेश्वरः २ नारा
 यणो जगन्नाथः सर्वोत्तासर्वगोचरः नित्यः शुद्धो निर्गध्वाः शंकातंकविबर्जितः ३ विक्रियाभिरनाप्रातः परिणामी दुर्जन्मभिः अस्तीति
 शक्यते वक्तुं यस्य समस्ता ध्वदूर्गः ४ परमानंदरूपो सौजगत्कत्तो महेश्वरः इति अत्र परमशिवस्या चिंत्यानंतशक्तिमत्त्वेन विरुद्धानेक
 कार्यकर्तृत्वादिरूपविरुद्धानेकधर्मवत्त्वमंगीकर्तव्यं अन्यथा तासां शक्तीनां निष्प्रयोजनत्वेन निर्विषयता स्यात् तथांगौ कारेतु अचिं

त्यानंत शक्तिमत्त्वमेव न स्यात् प्रयोजनाभावात् अतो निर्धर्मकत्वेन निष्शक्तिक एव शिव इत्यायातं तथैवेष्टापत्तौ तु श्रुतिस्मृतिपुराणा
 दिविरोधः अनुभवविशेषश्च श्रुतेश्च तरोपनिषदि श्रूयते न तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तस्य मन्त्राभ्याधिकश्च श्रूयते परास्य शक्तिर्वि
 विधैव श्रूयते स्वाभाविको ज्ञानबलक्रियाचेति न तस्य विद्यते कार्यकरणं च न विद्यते न तस्य मोधिकश्चापि कचिज्जगति दृश्यते १ प
 रास्य त्वि विधा शक्ति श्रुतौ स्वाभाविको स्मृता ज्ञानं बलं क्रिया चैव येभ्यो विश्वमिदं जगत् २ न तस्यास्ति पतिः कश्चिन्नैवं लिंगं न च
 शिवा कारणं करणानां च न तेषामधिपाधिपः ३ इति प्रथमोक्तवायुवचनानि च तस्य परमशिवस्य संबंधि यत्किंचित् कार्यजन्यं भि
 न्नं नास्ति सर्वस्यापि कार्यजातस्य शिवरूपत्वात् षष्ठ्या हि अभेदो बोध्यते तथा तत्स्वरूपातिरिक्तं ज्ञानक्रियात्मकं करणं च नास्ति
 अपाणिपादो जननो गृहीतेत्यादि श्रुतेः स्वरूपव्यतिरिक्तकर्मैद्वयं च विना शक्तिमत्त्वं च प्रतिपाद्यते चिदानंदमात्रसारत्वात् का
 र्यकारणकर्तृरूपं शिवातिरिक्तं किमपि नास्तीति न तत्समश्चाभ्याधिकश्च दृश्यत इति उक्तं शिवस्सर्वसामरस्य रूप इति तदपेक्ष
 या अन्धिको नास्ति सर्वस्यापि तदधीनप्रकाशत्वात् सर्वस्य वशी सर्वस्येशान इति श्रुतेः सर्वं च सर्वकर्त्ता च तथा सर्वप्रकाशकः स
 र्वकर्त्ता पिसर्वेश इति वेदविदां मतं इति स्कांदबचनं च तद्वातिरिक्ततया तत्समोपि नास्ति तद्वातिरिक्तपदार्थस्यैवाभावात् एव च धर्म
 राहित्यमेव स्यादित्याशंक्य परिहाराय परास्य शक्तिरित्यादि तस्य परमशिवस्य शक्तिः पराचिदानंदं दृष्ट्वा ज्ञानक्रिया सामरस्यरूपा सर्वसा
 मर्थ्यासि का विमर्शरूपिणी शक्तिः तथाक्तम् परिकर्तुं निजंतत्वं स्वात्मीकर्तुं तथा भयं एकोकर्तुं न किं कर्तुं विमर्शेजगति क्षमः १ इत्ये
 कापि शक्तिरनेकप्रकारेत्याह विविधैवेति विविधांमेवाह ज्ञानबलक्रियाचेति अत्र बलशब्देन दृष्ट्वैवोच्यते ज्ञानक्रियासंदर्शित
 त्वात् ज्ञानक्रिया सामरस्यात्मकत्वेन बलभूतत्वाच्च तदुक्तं अर्थक्रियाभवति दक्षिणमन्यदर्धं ज्ञानं समत्व मनयोरपि मध्यमिच्छा इति
 तथाच इच्छा ज्ञानक्रिया स्वेत्यर्थः स्वाभाविको परमशिवस्वरूपभूतानत्वांगुको विमर्शशक्तेः सर्वशक्तिसमष्टिरूपत्वात् तथोक्तं

अनंततावदाकारत्वीकारैकैकलक्षणमिति एतस्याआनंत्यं कथमिति चेत् उच्यते पृथिव्यादिषिवतत्त्वपर्यंतं योयं शक्तिसमूहः वि-
चार्यमाणे च तस्मिंस्तदानंत्ये पर्यवस्यति तथा हि दृच्छाज्ञानक्रियेति ज्ञानस्मृत्यपोहनमिति स्थितिः संहारानाख्याभासेति अन्य-
था च ततस्ततोतरेषु पूज्यमानानां योगिनो योगिनश्चेति ॥ वेद्यविधोभोल्लासतन्मयीनां शक्तीनां तेन तेन प्रकारेण तत्र तत्रा-
नुभूयमानांमध्ये एकैकशक्तिपर्यालोचनेष्वनंत्यं किमु तत्कार्यनुसंधाने दृच्छातावज्ज्ञासाचिकीर्षोदिभेदाद्बहुप्रकाराज्ञान-
चस्मृत्यनुभवसंशयोत्प्रेक्षादिभेदादनंतप्रकारं क्रियापि करचरणायनुबन्धिनी गमनभोजनाद्यनंतप्रकाराएवं शिवतत्त्वस्य पञ्चश-
क्तयः सर्वकर्तृत्वसर्वज्ञत्वनित्यत्वपूर्णत्वव्यापकत्वादयः एव शक्तितत्त्वस्य पञ्चदश एव सदा शिवत्वादिषु विचारे आनंत्यं पर्यवस्य-
ति एवं च सर्वोः शक्तिश्चेतनादर्शनाद्याः स्वस्वेवेद्ययोगविष्वक् क्षिप्त्वा मध्ये द्वादशकस्तं भूतस्तिष्ठन्विश्ववाकारएको विभाति इति
नाथोक्तदिशा सर्वशक्तिसागरस्यात्मकस्य परमशिवस्य अचिंत्यानंतशक्तिसत्त्वं सिद्धं तथा च परमशिवस्य अनंतधर्मः संतीत्यं-
गीकर्तव्यं सर्वदा निर्धर्मकत्वे सत्यज्ञानादिस्वदानां सामानाधिकरण्यं न स्यात् धर्मभेदेनैव तत्त्वोपपत्तेः तस्मात्परमशिवस्य अ-
चिंत्यानन्तशक्तिमत्त्वेन विरुद्धनिखिलधर्मी अयत्वं सिद्धम् १४ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

उपक्रमोपसंहाराभ्यां सर्वोन्मायसमन्वयभजनतया शिवस्यैव परत्वं दर्शयति यो वेदादाविति वेदादौ वेदस्यारंभे यः स्वरः प्रणवा-
रख्यः प्रोक्तः प्रकर्षेण मन्वादिभिरुक्तः वेदांते च प्रतिष्ठितः प्रतिष्ठां स्थितिं प्रापितः ब्रह्मणः प्रणवकुर्यादादावन्ते च सर्वदा स्तवत्यनौ-
कृतं पूर्वं परस्ताच्च विशेषैर्यते इति मनुवचनादिति भावः प्रकृतौ अव्यक्ते लीनस्य लयं प्राप्स्य तस्य प्रणवस्य यः परः सर्वोत्कृष्टतया
वशिष्यमाणः समहे भ्वरः शिव इत्यर्थः इन्द्रियेभ्यः पराद्यर्थान् इत्यारभ्य पुरुषान्न परं किंचित्साकाष्ठा सा परा गतिरिति श्रुतेः किंच शिव
तत्त्वादेव निखिलजगदुत्पत्तिरितिलयोपि सर्वप्रपंचस्य तत्रैव वस्तुमुचितः तथा हि तत्त्वं यन्निविष्टं यंतद्देदं शृणुषण्मुख शिवं स
दाशिवं चैव महेशं त्रिविधं स्मृतं शिव तत्त्वं महासेन निष्कलं चैति कीर्तितं सकलं निष्कलं चैव सदा शिवमिहोच्यते महेशं सकलं

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदांते च प्रतिष्ठितः तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परस्समहे भ्वरः १५॥

विधा त्रिविधं तद्रूपस्य यः शिवमेकं विजानीयात्सादाख्यं पंचधा भवेत् महेशं तु महासेन पंचविंशतिभेदकं एतेषां तत्त्वसंयुक्तमेक
त्रिंशदिति स्मृतं शिवस्य लक्षणं वक्ष्ये समासात् शृणुषण्मुख शिवं परात्परं सक्ष्मं नित्यं सर्वगमव्ययं अनिटितमनौपम्यमप्रमाणमना
मयं शुद्धत्वाच्छिवमुद्दिष्टं परादूर्ध्वं परात्परं व्योमातीतं च सक्ष्मं हि नित्यं कारणकारणं व्याप्तं सर्वगतं प्रोक्तं अक्षीणादव्ययं भवेत् अनि
द्यममलं ज्ञेयमसादृश्यादनौपम्यं प्रमाणादतिरिक्तत्वादप्रमाणमिति स्मृतं निर्गुणत्वाद्विशेषेण ह्यनामयमिति स्मृतं इत्येतेर्लक्षणौ
र्युक्तं शिवरूपमितीरितं स्रष्टव्यं सर्वतत्त्वानां लोकस्योत्पत्तिकारणं योगिनामुपकाराय स्वेच्छया चिंत्यते शिवः तस्य चिंता पराश-
क्तिः सहस्रांशेन जायते तच्छक्तेस्तु सहस्रांशादादिशक्तिः समुद्रवः आदिशक्तिः सहस्रांशादिच्छाशक्तिः समुद्रवः तच्छक्तेस्तु सह

स्त्रांशाद्ज्ञानशक्तिसमुद्भवः ज्ञानशक्तिसहस्रांशाक्रियाशक्तिसमुद्भवः एतावैशक्त्यः पञ्चनिष्कलाश्वेतिकीर्तिताः शिवसृष्टिरियं-
 प्रोक्ताशक्तौनासृष्टिरुच्यते इत्याभ्यन्तरादिक्षकारां तमेकं पञ्चाशदक्षरं एते वर्णाः प्रशस्यंते कामितार्थप्रदायकाः स्त्रीरूपाश्चैव
 पुरुषास्तथाचौ भयरूपाः सर्वे वै देवतारूपाः प्रत्येकं वर्णरूपधृक् वर्णबीजं तथार्णचलिगमक्षरमातृके एतानि षट्च नामानि वर्ण-
 पर्यायवाचकाः तेषां समुद्रवंनामरूपभेदं तथांशकं तत्त्वमूर्त्योदिभेदं च आधिदेवं कलं यथा स्थूलसूक्ष्माकृतौ चैव जीवोपाधिविभेद-
 कं एतद्देहसमासेन संक्षेपाच्छृणुषण्मुख शिवतत्त्वे परे सस्मे बिंदुरूपं तु जायते बिंदोर्नीदः समुत्पन्नो नादाच्छक्तिरजायत शक्तेस्तु
 जायते शब्दः शब्दाज्जायेत वाग्भवाच्च कलाजाताः कलाभ्यो विकला स्यताः तस्माद्देवाचको मंत्रो मंत्रस्तेरेव भिद्यते एतत्सृष्टि-
 क्रमः प्रोक्तस्तेषां लक्षणमुच्यते बिंदुरूपा पराभक्तिर्नादश्चैवादिरुच्यते शक्तिरिच्छेति विज्ञेया शब्दो ज्ञानमिहोच्यते वाग्भवं स्यात्क्रि-
 याशक्तिः कलावैषोडशस्वराः तेषां रूपं यथा प्रोक्तं प्रकृतिर्विकृतिस्तथा प्रकृतिस्स सवर्णो निविकृतिस्तु न वर्णका अकारश्च इकारश्च उ-
 कारश्च ऋकारकः लकारश्चैव एकारो ओकारश्च तथैव च एते सप्त स्वराः प्रोक्ताः प्रकृतिस्तु समीरिताः शेषाविकृतयः प्रोक्तास्तेषां मुद्रव
 उच्यते अकारजन्यश्चाकारोऽङ्कारो दीसमुद्भवः उकारैवैव ऊकारो ऋकारेऽयसमुद्रवः लकारे चैव लृकारो एकारे ऐसमुद्रवः आका-
 रे ओ तथा ज्ञेयः क्रमेणैव समुद्रवः एषा वै विकृतिः प्रोक्ता आकारादिन वर्णकाः अकारादि विसर्गताश्चैते वैषोडशस्वराः कलामात्रास्व-
 रा जीवाः प्रकृतिर्विकृतिस्तथा प्राणश्चात्मा च देही च कला पर्यायवाचकाः कलाभेदमिदं प्रोक्तं विकलाभेदकं शृणु ककारादिक्षका-
 रां तावर्णाश्च विकलाः स्मृताः देहोपाधि शरीरं च क्षेत्रादाशातनुस्तथा व्यंजनं विकलाशक्तिर्विदुपर्यायवाचकाः कलानां विकला-
 नां तु त्रीणि रूपाणि बध्यते शिवाग्निभूत रुद्राश्च त्रयोदश तिथिस्तथा एते वै दशवर्णो निपुल्लिङ्गश्चैति कीर्तिताः ऋऋलृलृचव-
 त्वारेन पुंसकमिति स्मृतं ककारश्च गकारश्च चकारश्च उकारश्च तकारश्च दकारकः पकारश्च बकारश्च षकार-

श्रवणकारकः सुते द्वादशवर्णाश्रयपुल्लिंगाश्र्वेति कीर्तिताः खकारश्च घकारश्च लृकारश्च झकारकः ठकारश्च टकारश्च थकारश्च ध
 कारकः फकारश्च भकारश्च शकारश्च नकारकः एतानि भानुबीजानि जायाश्र्वेति प्रकीर्तिताः शेषानपुंसकाविद्यात्रयोभेदादिति
 स्मृताः अकारादित्रयोव्योमर्दकारादित्रयोनित्तः ऋकारादित्रिवर्णानि चाग्निरित्युच्यते तथा लृकारादित्रयोह्यापओकारादित्रयो
 मही प्रकृतिस्तत्त्वभेदस्याद्विकृतिर्मूर्तिरुच्यते प्रभावं विकलाः प्रोक्तमित्येवं त्रिविधं स्मृतं प्रकृतिर्द्रुत्वमित्युक्तं विकृतिर्दीर्घमुच्य
 ते एकमात्रोभवेदुक्त्वादिमात्रं दीर्घमुच्यते व्यंजनं त्वर्द्धमात्रं स्यादित्येतल्लक्षणं स्मृतं अकारं सर्वदैवत्यं रक्तं सर्ववशीकरं आः
 कारस्यास्य राशक्तिश्चेत्तमाकर्षणं भवेत् द्कारो विष्णुदैवस्य श्यामं रक्षाकरो भवेत् मायाशक्तिरितौ कारः यौतं स्त्रीणां वशीकरं उका
 रो वास्तुदैवस्यं कृष्णं राजवशीकरं ऊकारो भूमिदैवस्यं श्यामं लोकवशीकरं ऋकारो ब्रह्मणा ज्ञेयं यौतं ग्रहविनाशनं शिखंडिरूपं
 ऋकारं मंजनज्वरनाशनं अश्विनीभ्यां लृत्वैव श्वेतं रक्तेज्वरापहे एकारं वीरभद्रस्यासौ तं सर्वार्थसिद्धिदं ऐकारं वाग्भवं विद्या
 स्फाटिकं ज्ञानसिद्धिदं ओकारश्च स्वर्गं विद्याज्योतिः सर्वफलप्रदं औकारमादिशक्तिस्याच्छुक्लं सर्वार्थसिद्धिदं अकारं तु महेशं
 स्याद्रक्तवर्णं सुखप्रदं अःकारं कालरुद्रस्याद्रक्तं पाशं निकृंतनं प्राजापत्यं ककारं स्यासौ तं पुष्टिकरं भवेत् खकारं जान्हवीबीजं क्षी
 राभं पापनाशनं गकारं गणरूपस्याद्रक्ताभं विघ्ननाशनं घकारं भैरवं ज्ञेयं मुक्ताभं शत्रुनाशनं ङःकारं कालबीजं स्यात्कालं सर्वजयं भ
 वेत् चकारं चंद्रस्यादं जनं त्रिपुरापहं छकारं भद्रकालीस्याद्वाजावर्तजयप्रदं जकारं जंभहाशेयं रक्ताभं च जयावहं झकारं चा
 र्द्धनारी स्यात्तृण्यामारक्तं जयावहं अकारं कोटिविज्ञेयं पीतं रोगविनाशनं भृंगीं शं स्यादृकारं तुरक्तं सर्वसुखावहं ठकारं चंद्रबीजं
 स्यासौ तं मृत्युविनाशनम् उकारं चैवनेत्रं स्यासौ तं कालजयप्रदं ढकारं यमबीजं स्यान्नीलं मृत्युविनाशनं णकारं नंदिबीजं स्याद्र
 क्ताभं चार्थसिद्धिदं तकारं वास्तुदैवस्यं श्वेतं सर्वजयं भवेत् थकारं धर्मणो ज्ञेयं मंदाभं स्याज्जयप्रदं दुर्गो बीजं दकारं स्याच्छ्यामं सः

वार्थसिद्धिदं धकारं धनदं ज्ञेयं पीताभं चार्थसिद्धिदं नकारं चैव सा वित्री स्फाटिकं पापनाशनम् पर्जन्यस्या लकारं तु शुक्लाभं पुष्टिसि
 धिदं फकारं पाशुपत्यस्या द्वा नं पापनिकुंतनं वकारं तु त्रिमूर्तिस्यात्पीतं सर्वांशे सिद्धिदं भकारं भार्गवं विद्याद्रुक्ताभं सर्वसिद्धिदं म
 कारं मदनं विद्याख्यामं सर्वजयप्रदं यकारं पीयूषं देवतं कुस्ममुच्चाटनं भवेत् रकारं वह्निदैवत्यं रक्ताभं सदृतिर्भवेत् लकारं ल
 थिबीतवं स्यात्पीतं स्तंभनं भवेत् वारुणस्या ह्कारं तु शुक्लाभं रोगनाशनं लक्ष्मीबीजं शकारं स्याद्देवाभं श्रीकरं भवेत् षकारं स्
 र्यबीजं स्याद्रुक्ताभं सर्वसिद्धिदं सकारं शक्तिरूपं स्याद्रुक्तं सिद्धिकरं भवेत् हकारं शिवबीजं स्याच्छुद्धस्फटिकसन्निभं अणिमा
 द्यष्टसिद्धिचभुक्तिमुक्तिफलप्रदं खकारं मात्मतत्वं स्याद्रुक्ताभं सर्वसिद्धिदं विद्यातलं क्षकारं स्यात्सोराभं च सुखप्रदं इत्येते
 अधिदेवाश्च फलवर्णक्रमेण तु अकारादिक्षकारांतं समासात्परिकीर्तितं कलाजीवमिति क्वातं विकलादेहभुच्यते कलाश्च वि
 कलाश्चैव देहिदेहमिति स्मृतं देहिरूपं हिं धाप्रोक्तं स्थूलं सूक्ष्मं तथैव च देहमेकं विनिर्दिष्टं केवलं सूक्ष्ममुच्यते अकारादिविस
 र्गीतं केवलं तु स्वएकतिः तत्स्थूलमिति बिजेयं सूक्ष्मं मध्यस्थितिर्भवेत् ककारादीनि वर्णानि विकलं च प्रकीर्तितं तद्रूपं चार्द्धमा
 त्रं तु सूक्ष्मरूपमिहोच्यते एवं कलाच विकलास्थूलसूक्ष्माकृतिर्भवेत् कलानां ह्रस्ववर्णानि जीवार्ण इति संस्मृताः कलाहीनं तु
 यदूर्णं देहं तस्मिन् विनिर्दिशेत् संयोज्य देहिनां देहजीवं न योजयेत् सर्वेषां देहभेदोऽस्ति आत्मभेदो न विद्यते आत्मा च जीव इ
 त्युक्तो जीवाज्जीव इति स्मृतः तस्माज्जीवात्परं नास्ति पश्चात्तन्व विनिर्दिशेत् इत्युक्तं रौत्या ह्रस्वाकारस्य सृष्टिसंज्ञितस्य सर्वव
 र्णप्रकृतिभूतत्वेन सर्वप्रपंचस्याक्रमेण प्रकृतौ लये यः परः कारणतया अविष्यमाणः परः परात्मा सः महेश्वरः परमेशिव इत्यर्थः

॥ १५ ॥

ननुयथोक्तं शिवतत्त्वस्यातिसूक्ष्ममलेनदुर्बिज्ञेयत्वात् कथं तत्रात्महि ते च्छूनां प्रवृत्तिरत आह ये ब्रह्मेति हे विप्राः शोनकादयः ब्रह्मसृष्टयः ब्रह्मणः सकाशात् सृष्टिः मानसीयेषां तादृशाः सनकादयः ये संति ते तद्ब्रह्म शिवतत्त्वं विदुः जानंति यतः ते मुनयः ज्ञानविज्ञानयोगेन ज्ञानमोक्षोपयोगिनी धीः विज्ञानं शिल्पशास्त्राद्युपयोगिनी तयोर्योगेन संबन्धेन छिन्नसंशयाः निरस्तसंदेहाः एतेन गुरुमार्गे गम्यत्वं शिवतत्त्वस्य प्रदर्शितम् १६ गुरुदेवतयोरैक्यबुद्धिर्मोक्षदायिनी नोपायांतरमिति द्वाभ्यां दर्शयति जगन्मित्यमनित्यं वेति सत्कार्यवादि सांख्यमते जगन्मित्यमिति दृष्ट्वा मध्यस्थस्य नित्यमनित्यं वेति संशयो जायते एवमग्रेपि शि

ये ब्रह्मसृष्टयो विप्रा विदुस्तत्सनकादयः ज्ञानविज्ञानयोगेन यतस्ते छिन्नसंशयाः १६ ॥ जगन्मित्यमनित्यं वा शिवाज्जीवः परो न वा मुक्तिरस्ति न वा ज्ञानात् आत्मा देहोऽथ वा परः १७ इत्याद्याः संशयाः सर्वे तावन् नश्यंति न कश्चित् ॥ ॥ नयावदेव ता बुद्धिर्गुरौ विज्ञानदायिनी १८ शिवादपि गुरुः श्लाघ्य इति वेदातनिर्णयः तस्मिन्मानुषबुद्धिर्यो प्रवाहः सास्यसंसृतेः १९ ॥ ॥ ॥

वा दोश्चरत् सर्वः ज्ञातजीवः किञ्चित् ज्ञेयः परो न्य इति द्वैतवादिनः अनन्य इत्ये द्वैतवादिनः एवं ज्ञानात् मुक्तिरित्योपनिषदाः नेत्यन्य इक्ष्मात्मा देह इति चार्वाकाः पर इति वेदातिनः इत्याद्या इति वेदात्त शास्त्रारंभस्य वैयर्थ्यमाशङ्क्य न्यायसूत्राभावे किं विवेकादिविशेषणवानधिकारी उतान्यः किं वेदांताः पूर्वतंत्रेण गतार्थो गतार्थो वा किं ब्रह्म प्रत्यक्षं गभिनं न वा किं मुक्तिः स्वर्गो दिवलो कान्तरमात्मस्वरूपो वेति संशयानि वृत्तेरिति भाष्यरत्नप्रभायां स्पष्टम् प्रतिपादिताः संशया अपि ग्राह्याः १७ १८ शिवस्वरूपस्यापि गुरुनुखानगम्यत्वेन शिवादप्युत्तमत्वं गुरोर्दर्शयन् अज्ञानमूलिकां संसारप्रवृत्तिं दर्शयति शिवादिति शिवादपि गुरुः श्लाघ्यः उत्त

मत्वेनप्रशंसनीयः इतिवेदान्तानिर्णयः सिद्धान्तः दृष्ट्वाशिवेरुहगुरुस्त्रातागुरौस्तेनकश्चन तस्माद्विज्ञानसम्पन्नो गुरोराज्ञान
लंघयेत् इत्यागमेषुस्फुटं तस्मिन्गुरोमानुषबुद्धिर्गोमनुषत्वधीः सा असंजतोः संसृतेः संसारस्यप्रबाहः प्रबाहकारणमित्यर्थः ॥
१८ तस्येति तस्यसंसारिणः जातिवर्णाश्रमादिषु जातिब्रीह्मणत्वादिति वर्णो ब्राह्मणादिः आश्रमो ब्रह्मचर्यादिः आदिषु द्वाद्वेहमेवा
दिषु अहंता अहंभावः ब्राह्मणो हमित्यादिः अनुवर्तते अनुसृत्य वर्तते किञ्च प्रकृतेर्मोयायावशादायत्तत्वादनित्येषु देहादिषु नित्यधीः
नित्यबुद्धिर्पि जायते ॥ २० तत्र हेतुमाह भावनेति आत्मनि संभावनासम्पत्त्वेन भावनानिश्चयात्मिका धीरिति यावत् सा भावना

तस्यानुवर्तते हेतुता जातिवर्णाश्रमादिषु नित्यधीरप्यनित्येषु जायते प्रकृतेर्वशात् २०
भावनाविपरीता चेत्सस्यं संभावनात्मनि वेदां तवाक्यशतकैरपियाननिवार्यते २१ त
न्निवृत्त्यर्थमेवात्रयते तैर्ब्राह्मणाश्चिरं कारणं बहुधा तत्रकथयन्त्यविवेकिनः २२ ॥

सत्त्वं सामान्येन पुंसकं साविपरीता अनित्यत्वरूपा चेद्भवति तदा वेदान्तवाक्यशतकैरपि अनेकैरपि तत्त्वमस्यादिमहावाक्यैरपि
याविपरीतभावाननिवार्यते निवारयितुं न शक्यते २१ एवं तर्हि साविपरीतभावनादुर्निवारस्याशङ्क्य तन्निवृत्तिसाधनानि ब
हिरंगानि बहूनि साधनानि विहाय अन्तरङ्गसाधनं भक्तिरैकैवादर्णीयेति वक्तुमुपक्रमते तदिति तस्याविपरीतभावनायानि
वृत्त्यर्थमेवात्र जगति ब्राह्मणाः ब्रह्मवादिनः चिरंचिरकालात्प्रयतंते यत्नं कुर्वन्ति तत्र निवृत्तौ अविवेकिनः सदसदविवेक
श्रूय्याः बहुधा कारणं कथयन्ति २२

तदेवकारणं प्रपञ्चयति कर्मैति त्रिभिः सुक्तैः कर्मयागादिकारणं प्राहुः जैमिनीयादृतिशेषः कर्मण एव तत उपपत्तेरिति चित्तैकाग्र्यं
संपादकतया नित्यमैव मित्रिकैरेव कुर्वाणो दुरितक्षयं दद्यादिना पापनाशकत्वेन च कर्मैव मोक्षनिदानमितितेषां मतं अपरे क्व
वान्द्रायणादितपः कारणं प्राहुः पौंसिण्यादयः अन्ये पृथक्वापि कूपादिखननं कारणमभिदधते अन्ये दानं वदन्ति तस्माद्दानं परमं
वदन्तीत्युपनिषदपरे यौगणिकाः ब्रतं एकादस्युपवासादिकारणं वदन्ति २३ अपरे तैर्यिकाः तीर्थेषु गगप्रभृतिषु स्थानं कारणमि
ति वदन्ति अपरे वानप्रस्थादयः स्थलवासं स्थंडिलशयनादिकं अपरे योगिनः यमाद्यष्टांगयोगं चित्तवृत्तिनिरोधं परे वेदान्तिनः

कर्माहुः कारणं सुक्तैः तपः प्राहुः रथापरे पृथक् अन्येभिदधते दानमन्ये ब्रतं परे २३ तीर्थेषु स्ना
नमपरे स्थलवासमथापरे ॥ अष्टांगयोगमपरे वेदान्तश्रवणं परे २४ श्रुतार्थमननं
केचिन्मृत्युपास्तिमथापरे अन्ये सत्संगतिं प्राहुः रितिनैकमुखं जगत २५ ॥ ॐ ॥

वेदान्तश्रवणं श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यः दद्यादिना तत्त्वमस्मादिमहावाक्यश्रवणं वदन्तीति सर्वत्र योज्यं २४ केचित्तैर्नैयायिकाः श्रुतार्थे
स्य मननं युक्तिभिर्नुचित्तनं कारणं वदन्ति न्यायचर्चयमीशस्य मननव्यपदेशभाक् उपासनैव क्रियते श्रवणानंतरंगतेत्यभियु
क्तोक्तैः अपरे स्मार्त्तः मूर्त्तीनां रविबिम्बगणेशशिवशक्तीनाम् उपास्तिपूजाजपादिभिरुपासनं पंचायतनप्रकरणे शंभौ मध्यगते इ
त्युपक्रम्य पूज्याः शंकराभागतोतिमुखदादृतिस्मृतेः एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वास्तिंगं स्थापयति पाणिमंत्रं पवित्रमिति श्रुतेः च अस्याश्रु
तेर्निर्गच्छतिः शंकरसंहितायां स्फुटा अन्ये साधवः सत्संगतिं संगः सत्सु विधीयतामित्याचार्यवचनप्राभाण्यात् सकलश्रेयसाधनः

सत्संगतिरेवेति जगत् नैकमुखं भिन्नरुचित्वाल्लोकस्येति भावः २५ भक्तेरन्तरङ्गसाधनत्वप्रतिपादनाय प्राक्प्रतिपादितसाधनानां अन्वयव्यतिरेकं व्यभिचाराक्रान्तत्वं च दर्शयति कुलेति कश्चित्साधकः सर्वमिदं कर्मद्युपायं कृत्वापि पुनर्गर्भे निमज्जति जन्मलभत इत्यर्थः कर्मफलभोगानंतरं क्षीणे पुण्यमर्थलोकां विशन्तीति स्मरणात् दूतिभावः अनेन अन्वयव्यभिचारे दर्शितः कश्चिन्मुनिर्मननशीलः सक्तः सर्वक्रियः त्यक्ताः उद्दिष्टाः सर्वाः क्रियाः नित्यनैमित्तिकानि कस्माणि येन तादृशः अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरूपतात्पदानिति भगवद्वचनादिति भावः अयत्नात् यत्नं विना मुच्यते मुक्तो भवति

॥ ७ ॥ कृत्वा सर्वमिदं कश्चिन्मुनर्गर्भे निमज्जति सक्तः सर्वक्रियः कश्चिदयत्नान्मुच्यते मुनिः २६ तदुक्तेभ्यो ह्युपायो न्यः सर्वबन्धविमोचकः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां सानाम्ना भक्तिरुच्यते २७ ॥ ७ ॥

एतेन कर्मद्यभावेऽपि मोक्षदर्शनात् व्यतिरेकव्यभिचार इत्यर्थः २६ एवमनेकेषु उपायेषु विफलेषु मुमुक्षोर्मुक्तिः कथं सिध्यतीत्याशंक्यमुमुक्षोपायमाह तदिति तत्तस्मात्तुक्तेभ्यः प्रतिपादितेभ्यः कर्मोद्दिभ्यः सर्वस्य बन्धस्य संसारस्य विमोचकः निवर्त्तकः य उपाय इति शेषः साविधेयप्राधान्यात् स्त्रीलिंगता अन्वयव्यतिरेकाभ्यां नाम्ना भक्तिरुच्यते भक्तिनामक एवोपायः मुक्तिसाधको नान्य इति भावः भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः इति भगवदुक्तेः २७ ॥

न पारस्ता रतन्यनाह साङ्ख्ये ह्यनकाचादात काचदृशकालादावशेषकृताका अकृतायानाताः लानागानाताः पारस्ता रतन्यनाह
 मूषकग्रहणवेलायामेवमनोनिश्चलं कुरुते नान्यदा साभक्तिरधेमतिभावः उत्तमा माह आक्रामन्ती भित्ति नगात्पर्वतात् दृक्षा
 द्वाशैलवक्षौ नगावगावित्यमरः अन्यं नगं आक्रामन्ती गच्छतीं आत्मनः स्वस्य मातरं जननीं मर्कटात्मजः वानरशिथुः यथेति शेषः
 सप्तिलब्धन् आसिं ग्यन् संकटे पि न त्यजति तथैव आपत्ति स हस्त्रे पियः पुमान् शिवं शरणं रक्षकं शरणं गृहं रक्षित्री रित्यमरः ब्रजेत ग
 च्छेत् २८ २९ सा उत्तमा भक्तिर्ज्ञेया उत्तमत्वे हेतुमादसर्वे बन्धविमोचनीति अर्द्धे न भक्तिं विभजते मन्देति ३० मन्दो भक्तिं लक्ष्

॥ कीचि कृताकृताक्वापि मार्जोरी भक्तिरुच्यते आक्रामन्ती नगादयं नगं मातरमात्मनः २८ न संकटे पित्यजति
 संश्लिष्य मर्कटात्मजः तथैवापसहस्रेपियः शिवं शरणं ब्रजेत् २९ सा भक्तिरुत्तमा ज्ञेया सर्वबंधविमोचनी
 मन्दा च मध्यमा भक्तिरुत्तमेति त्रिधामता ३० कथायाः श्रवणेन शोभोर्नीम संकीर्तने स्मृतौ क्वचिद्वेच्चित्तरतिः
 सामन्दापरि कीर्तिता ३१ गुरुपादे न्वहं पूजालिङ्गे च नियमार्चनं वदं शिवे रस्यया कारयति वासना ३२ ॥

यति कथाया इति शोभोः शिवस्य कथायाः श्रवणेन तथानाम संकीर्तने नाम्नः शिवशंकरादेः सम्यक् चित्तैकाग्र्येण कीर्तनेन उच्चार
 णे तथा स्मृतौ स्मरणे क्वचित्समयविशेषे न सर्वदेति भावः चित्तरतिः चेतःशक्तिः या भवेत्सामन्देत्यर्थः ३१ साङ्ख्येन मध्यमालक्ष
 यति गुरुपादे इति गुरुचरणे अन्वहं दिने दिने पूजालिङ्गे शिवलिङ्गे च नियमार्चनं नित्यपूजनं शिववैराग्यं शिवलिङ्गतस्य वदं
 अभिवादनं च वासना कारयति एषामध्यमा तस्याः फलमाह सालोकादीति आदिना सामीप्यादि परिग्रहः ३२ ॥

सार्द्धेन उत्तमांलक्षयति यदेति यदा महेश्वरे परमशिबे सर्वविषयजातं त्यक्त्वा अत्यर्थं भृशं कैं कर्णे किंकरत्वरूपं सततमविनाभावलक्षणं तादात्म्यरूपं सख्यं शरण्येशो शरणे साधुः शरण्यः स चासाबीशश्चेति समासः तस्मिन् आत्मनो मनसः अर्पणं लक्ष्यो यस्मिन् इति सख्यविशेषणं करोति सा भक्तिरुत्तमेत्यर्थः ३३ ॥ ३४ ननु उत्तमभक्तेर्दुर्लभत्वात् मोक्षोऽपि दुर्लभ इत्याशंक्य मन्दाधिकारिणामपि भक्तिरेव सुलभोपायः इत्याहुः जन्तो रिति जन्तोः शरीरिणः न व विधाश्रवणं कीर्त्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं वंदनं दास्यं सख्यमात्मनि वेदनम् इति भागवतादिप्रतिपादिताश्रवणाद्यात्मनि वेदनां ता उत्तरोत्तरमुत्तमा उल्लेखतत्रयांकां

मध्यमा भक्तिरेषा स्यात्सालोक्यादिप्रदायिनी यदा कैं कर्त्यमत्यर्थं सर्वत्यक्त्वा महेश्वरे ३३ सख्यं करोति सततमविनाभावलक्षणं आत्मार्पणं शरण्येशोत्तमा भक्तिरुच्यते ३४ जंतोर्न व विधाभक्तिरुत्तरोत्तरमुत्तमा या कांचिदपि संप्राप्य पशुः पाशादिमुच्यते ३५ भोगाय मन्दा कथिता सालोक्यास्ये च मध्यमा अपुनर्भवदा भक्तिरुत्तमा दुर्लभानुणाम् ३६ आब्रह्मस्तबपर्यंतं यत्रानन्दः प्रतीयते शिवभक्तिं विनानान्यत्तत्र कारणमि

॥ प्यते ३७ ॥

चिदपि भक्तिं संप्राप्य पशुर्जीवः पाशात् जन्मादितः विमुच्यते विशेषणमुक्तो भवति ३५ त्रिविधाया अपि भक्तेः पृथक् फलतारतम्यमाहुः भोगायेति ३६ भक्तिगम्यस्य परमपुरुषार्थस्य मोक्षस्य साधनांतरगदित्यं दर्शयति आब्रह्मेति ब्रह्मा सर्वसमष्टिरूपः प्रजापतिः तमारभ्य स्वः तृणादिगुच्छः तत्पर्यंतं ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः स्वर्वागुच्छस्तृणादि न इति चामरः यत्र मोक्षे आनंदः प्रतीयते आनंदो ब्रह्मेति व्यवजानात यत्र तत्त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत् आनंदं ब्रह्मणो विद्वान् इत्यादि श्रुतिभ्यः आनंद एव प्रतीयते नान्यदित्यर्थः तत्र परमपुरुषार्थे शिवभक्तिं विना अ

दृष्टीति इत्युक्तप्रकारेणयः तत्वेनवेत्तिसः पुरुषः छिन्नपाशदुल्युच्यते अन्यभक्त्यासानश्यतीत्यर्थः ३८ एवमुत्तरोत्तरयापूर्वपूर्वोप
मर्दमाह मंदेति उपसंहरति तस्मादिति प्रधानसाधनतयामुमुक्षुभिः मोक्षेच्छुभिः शंकरे उत्तमाभक्तिः सेव्या संपादनीयेत्यर्थः ३९
उत्तमभक्तिभाजः साधकानदर्शयति मार्कंडेयः शिषोपासनया अल्पायुष्यमपास्य विरजीवितांप्राप्नोति मुनिः उपमन्युः
पंचवार्धिके दुग्धपानाय तपश्यन् लब्धक्षीरसागरः श्रीकांतो विष्णुः सहस्रकमलार्चनादिना समासादितमुदर्शनः नंदीशिला
दत्तनथोगणराट् षटोदूको अगस्त्यः चतुःसमुद्रपीताः एतैश्चरमे अन्तिमे जन्मनि स्थितैः उत्तमाभक्तिः सेव्यते उत्तमभक्तिलाभानं

इति यो वेत्ति तत्वेन छिन्नपाशः स उच्यते स्यादन्यविषयाभक्तिर्यावन्मन्दानजायते ३८ मंदमध्यमया
नश्येन्मध्यमोत्तमया तथा तस्मान्मुमुक्षुभिः सेव्या शंकरे भक्तिरुत्तमा ३९ मार्कण्डेयोपमन्युश्रीकांतनंदि
षटोदूबैः उत्तमासेव्यते भक्तिश्चरमे जन्मनि स्थितैः ४० जाति क्रियागुणकृताभिदाता वत्सवर्त्तते नयस्य
चोत्तमाभक्तिः शिवे जन्तोः प्रजायते ४१ यथा सिद्धरसा विष्टमयः प्रकृतिमात्मनः ॥ नमुञ्चति त

॥ "थाजन्तुर्जात्यादि न जहात्यसौ ४२॥"

तरं जन्मान्तरा संभवादिति भावः ४० जातीति जातिश्च क्रियाश्च गुणाश्च एते कृताभिदा भेदः त्रयोशब्दानां प्रवृत्तिरिति न्यायेन तावत्सर्वव
र्त्तते यावत् जन्तोः जन्मिनः शिवे उत्तमाभक्तिर्न जायते ४१ जात्यादेः स्वाभाविकतया दुस्त्यजत्वं दर्शयति यथेति सिद्धरसेन लोहस्य
सुवर्णतापादकेन आविष्टम् स्पष्टं अयो लोहः आत्मनः प्रकृतिं लोहस्वभावं यथा नमुञ्चति अतएव मिताक्षराया सुवर्णस्तेयप्रायश्चि
त्तनिरूपणावसरे यस्तुताम्रादिकस्य सवेधाया पादित सुवर्णरूपस्यापहारे न तत्रेदं प्रायश्चित्तं मुख्यजाति समवायाभावादित्यभिः

हितम् तथा जन्तुः शिवभक्तिहीन इति भावः जात्यादि न जहाति न त्यजति ४२ भक्तौ सत्यां किं भविष्यति तदा ह कांचनेति कांचना
द्रुः सुमेरोः प्रभया कात्याभिप्राः काकोपि पितर्यक् जातो अथमोपीत्यर्थः यथा कनकायते कनकमिव आचरति तथा देही जीवः उत्त
मया भक्त्या शिवो भवेत् ४३ उक्तार्थं दृढीकर्तुं श्रोतृन् अभिमुखी करोति भक्त्येति भो द्विजाः शौनकादयः उत्तमया भक्त्या अतः कर
णोपाधिं मनोबुद्धिं च ताहं कारलक्षणं संशयनिश्चयगर्वस्मरणविषयंचतुर्विधं बध हेतुं निरस्य दूरीकृत्य यथा शिवः तत्स्वरूपः स न दे

काञ्चनादिप्रभाभिप्राः काकोपिकनकायते यथा देही तथा भक्त्या भवेदुत्तमया शिवः ४३
भक्त्या तः करणोपाधिनिरस्योत्तमया शिवः ययानित्यत्वमाप्नोति तथा शृणुत भो द्विजाः ४४
प्रतिबिंबाप्सु नष्टा सुबिंबमात्रयथा भवेत् प्रतिबिंबेषु नष्टेषु तथा देही परः शिवः ४५ संश्र=
यो यदि युष्माकं शौनकाद्यामहर्षयः अस्मिन्नर्थे निवृत्य र्थमेतस्य दमुदीर्यते ४६ ॥ ७ ॥

हीनित्यत्वमाप्नोति तथा शृणुत अवहिता भवतेत्यर्थः ४४ तदेव प्रतिपादयति प्रतिबिंबेति प्रतिबिंबाश्रयभूता स्वप्नुजलेषु नष्टाप्सु
नाशंगता सुयथा बिम्बमात्रं भवेत् तथा प्रतिबिंबेषु अन्तःकरणोपाधिषु नष्टेषु देही परः शिवः परमशिवः नित्यमुक्तस्वरूपो भवेत् ४५ सं
प्रतिश्रोतृणां संश्रयं संभाव्य तन्निवृत्तये प्रस्तुतपुण्यश्रवणे प्रवर्त्तयन् उपसंहरति ह्यभ्यासं शयेति भो महर्षयः अस्मिन्मदुक्ते
र्थे युष्माकं यदि संशयः अस्य निवृत्यर्थं दूतवक्ष्यमाणं हरश्मर्ममुनिना प्रोक्तमुत्तमभक्तिमाहात्म्यनामपुण्यं उदीर्यते कथ्य
ते मयेति शेषः तद्ब्रुत्वा भवन्तः सर्वे ब्रिन्नसंशयाः गतसंदेहाः भवत परमानंदलक्षणं मोक्षं प्राप्नुतेत्यर्थः ४६

४७ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणब्राह्मण्यां भक्तविलासप्रकाशिकायां भोक्षोपायनिरूपणं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥
 प्रथमाध्यायान्ते श्रवणायसावधानीकृताः सौत्कण्ठामुनयः सूतं पृच्छन्ति हरशर्मेति यत्पुराणं श्रुत्वा जात्यादिकं आदिपदेन गुणक्रि
 य बाह्ये मिथ्या अपरमार्थो भवेत् १ सूतस्तान् उत्तरयति कलाविति आगमेषु वैवर्णाचरात्रादिषु योगेषु दृढं लं बिकाराजयोगादि
 पुगुरुशिष्ययोः क्रमे परस्परमद्रो हस्ते गतेन ह्ये सति इत्यन्वयः २ ३ यस्येति यस्य पुराणस्य श्रवणमात्रेण मननादौ सति किं वक्तव्यं

हरशर्म्ममुनिप्रोक्तं भक्तमाहात्म्यमुत्तमम् श्रुत्वा पुराणं भवतसर्वे संखिन्नसंशयाः ४७ इति श्रीस्कन्दोपपुराणं =
 राणे प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीऋषभ ऊचुः हरशर्म्ममुनिप्रोक्तं भक्तमाहात्म्यं नाम कम् पुराणं ब्रूहि यच्छ्रुत्वा =
 मिथ्या जात्यादिकं भवेत् १ श्रीसूत उवाच कलीबेदेषु लुप्तेषु आगमेषु च योगेषु दृढपास्तेषु गुरुशिष्यक्र
 मे गते २ दयालुः सर्वभूतेषु हरशर्म्मो मुनीश्वरः व्यासप्रसादात्कृतवान् भक्तमाहात्म्यमुत्तमम् ३ यस्य श्रवणमात्रे
 ण भक्तिः स्यादुत्तमाहरे तथा हि मृत्युं तरति पुनरावर्त्तते न च ४ स्यानु बिंबं शिवो जीवं कृत्वा जात्यादितस्य च प्रवर्त्तते
 यति भक्त्या च निवर्त्तयति तस्य तत् ५ भक्तानामुत्तमाः शंभो ये भक्त्या त्यक्त किल्बिषाः तान हं वः प्रवक्ष्यामि शृणु त ब्रह्म

मिति भावः हरे शिवे उत्तमा भक्तिः प्राग्वर्णिता स्यात् तदेव प्रतिपादयति तथा हीत्यादिना मृत्युं संसारं तरति शोकमात्मवित्तनसपुन
 रावर्त्तत इति श्रुतेः ४ खेति शिवः सर्वसाक्षी परमेश्वरः जीवं अविद्याप्रतिफलितमात्मचेतनं स्वस्य अनुबिंबं प्रतिबिंबं कृत्वा त
 स्म दृष्टान् देवानुप्राविशत् इति श्रुतेः तस्य जीवस्य जात्यादि प्रवर्त्तयति च पुनः तस्य जीवस्य तज्जात्यादिकं भक्त्या निवर्त्तयति एते
 न अविद्यानिवर्त्तिका भक्तिरेव निश्चयसाधनमिति भावः ५ अथ आख्यायिकां वक्तुं श्रोतृनुसावधानयति भक्तानामिति शंभो

परमशिबेभक्त्यात्यक्तं किल्बिषं पापं यैस्तादृशाः यैभक्तानां मध्ये उत्तमाः श्रेष्ठाः तानहं बोधुष्मभ्यं प्रकर्षेण वक्ष्यामि हे ब्रह्मवित्तमाः
 अतिशयेन ब्रह्मविदः मुनयः यूयं शृणुतेति संबंधः ६ आख्यायिका मुपक्रमते अस्तीति दक्षिणदिग्भाग एव दुग्धसागर इति रूपक
 समासः विमलत्वविधिघटत्वप्रभत्वविशालत्वादिना सादृश्यं बोध्यम् तत्र कोस्तुभमणिरिव पयस्विन्या नद्याः तीरे देवलो कस्य स्त
 र्गस्य अनुविबेन तुल्यं अनुविबवत प्रतिबिंबसदृशः देशो स्तीत्यन्वयः ७ तत्रेति तत्र देशे शिवस्य तुरीयस्य शिवमद्वैतं तुरीयं मन्यत
 इति श्रुतेः मम तायाः मम त्वस्य आस्पदं स्थानं प्रतिष्ठा कृत्य मास्पदमित्यमरः ब्रह्मादीनां तपःसिद्धिर्विदधाति तच्छीलाकांचीनामन

अस्ति दक्षिणदिग्भागे दुग्धसागरकोस्तुभः देशस्तीरे पयस्विन्या देवलो कानुबिंबवत् ७
 तत्र कांचीति नगरी शिवस्य मम तास्पदं ब्रह्मविष्णुमुनौन्द्राणां तपःसिद्धिर्विधायिनी ८
 यत्र सापरमाभक्तिः कामाक्षीति जगत्प्रसूः विद्योतते महाविद्यापगकाशबिम्बाश्रया ९
 यत्र चैकाग्रस्यैण कुर्वतस्तप उत्तमं मूले देवः स भगवान्सन्निधत्ते सदा शिवः १० ॥

गरी अस्तीत्यनुषंगः ८ तामेव नगरीं विशिनष्टि यत्रेति द्वाभ्यां यत्र नगर्यां सा प्राप्तिद्वारपरमाभक्तिः उत्तमभक्तिरूपा जगत्प्रसूः लोका
 जननी पराकाशविलाश्रया दृत्तुङ्गी ककर्णिका सूक्ष्मविवर्त्तनी कामाक्षीति कश्च अश्च मश्च कामाः ब्रह्मविष्णुरुद्राः ते अष्टाष्टाः
 यस्याः ॥ यत्कटाक्षमात्रेण त्रिमूर्तयः प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः महाविद्या चिच्छक्तिः विद्योतते विशेषेण द्योतते प्रकाशते ९ यत्र च स
 भगवान् उत्पत्तिं च विपत्तिं च भूतानां मागतिं गतिं वेत्ति विद्यामविद्यां च स वाच्यो भगवानिति उक्तलक्षणः सदा शिवः एकाग्ररू
 पेण उत्तमं तपः कुर्वतः साधकस्येत्यर्थः मूले तरुमूले सन्निधत्ते समीपस्थो भवति ईक्षितं दातुमिति शेषः १० ॥ ७ ॥ ७ ॥

तप इति सिद्धिं शीघ्रं तपः सिद्धिप्रदेतपः फलदातरितत्र देशे सर्वे मुनीश्वराः मननशीला ग्रेसराः तपसा ब्रह्मचर्यादिना कामाक्षी
नाथं ईश्वरं परमेशिवं आराधयामासुः तोषयामासुः ११ अत्रान्तरकथामुपस्थितिं अथेति अथानंतरंगकदामलयाचलमंदिरः तदे
काश्रयः लोपामुद्रायाः पतिः अगस्त्यः महायोगी यमाद्यष्टांगयोगसिद्धः श्रीमान् ऋचः सामानि यजूंषिसाहि श्रीरमृतासतामिषु
क्तलक्षणयात्राह्यालक्ष्यायुक्तः शिवक्षेत्रं कांची देशं आविशतविवेश १२ मुनय इति अनूचानाः साङ्गाध्ययनशीलाः अनूचानः

तपः सिद्धिप्रदेक्षिप्रंतत्र सर्वे मुनीश्वराः तपसाधारयामासुः कामाक्षीनाथमीश्वरं ११ अथैकदामहायोगीम
लयाचलमंदिरः लोपामुद्रापतिः श्रीमान् शिवक्षेत्रमथाविशत् १२ मुनयस्तं प्रणम्याग्रेसमभ्यर्चयथाविधि
इदमचूरनूचानाः स्वासीनं कुंभसंभवं १३ श्रीमुनय ऊचुः भगवन्कुंभसंभूत सर्वतत्कुरुणानिधे पृच्छामो य
स्मै सेहवयतदिह कथ्यतां १४ तपश्च सुचिरं तसंविहिताः क्रतवः शतं अर्चि तश्च महादेवः तथाप्यतर्न
श्रुञ्जति १५ विषयाशारजो ध्वस्तं मनश्च चले मे वनः कथं भवित्री मुक्तिश्च तदैतन्मुनिपुगव १६ ॥

प्रवचने साङ्गे धीतीगुरोस्तु यदित्यमरः मुनयः अग्रेतं अगस्त्यं प्रणम्य यथाविधिसमभ्यर्चय स्वासीनं मुखोपविष्टं कुंभसंभवं अ
गस्त्यं अगस्त्यः कुंभसंभव इत्यमरः इदं वक्ष्यमाणं वचनं ऊचुः १३ प्रश्नप्रकारमेवाह भगवन्निति हे सर्वतत्कुरुणानिधे भगवन्
इति विशेषणत्रयेण गूढार्थज्ञानभक्तानुं कपा शिवावतारत्वं च व्यज्यते हे कुंभसंभूत अगस्त्य वयं समेत्यभिलित्वा यद्वस्तु पृच्छा
मः तत्तद्द्वाद्यकथ्यतां त्वयेति शेषः १४ तप इति तथापि तपो यज्ञार्चनार्चनादिसत्त्वेऽपि अन्तःकरणशुद्धाति विषयपरित्यागेन
परमार्थवस्तुनि स्थिरं न भवतीत्यर्थः १५ विषयेति विषयाः शब्दादयः तत्संबन्धिनो आशादस्या सैव रजो धूलिः आवरकत्वसाभ्यात

तेन ध्वस्तं नष्टविवेकं नो अस्माकं मनः चंचलमेव एवकारेण स्थैर्यसामान्याभावो दर्शितः एवं च मुक्तिः कथं भविष्यती हे मुनि पुंगव एत
 त्वस्तु वदेत्यन्वयः १६ इतीति स्पष्टं १७ मुनिस्तानुत्तरयति विनोति सर्वान् तस्ये अंतर्गतयो भिरूपेण सर्वप्राणि हृदयाश्रये महेश्वरे णि
 वे ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे न तिष्ठतीति स्मरणात् उत्तमया भक्त्या विनाष्टयक् विनेत्यादिना तृतीया मानवो मनुजः कल्पशतेनापि
 किमु तत्र अल्पकालेनेत्यर्थः मुक्तिं न विन्दति न लभते १८ भक्त्यतिरिक्तसाधनस्य मिथ्यात्वं दर्शयति यदेति जनाः इमं परममहत् परि
 माणमाकाशं गगनं यदा चर्मवत् त्वगिन्द्रियमिव वेष्टयेयुः व्याघ्रयुः यथा सर्वशरीरव्यापित्वगिन्द्रियं तथा सर्वमाकाशं यदिव्यापु

इत्याकर्ण्य वचस्तेषामगस्त्यः प्राह तानि दं ध्यायन् हृदि मद्देशानमं बिकल्पति मव्ययम् १७ श्रीऋ
 गस्त्युवाच विनाचोत्तमया भक्त्या सर्वान् तस्ये महेश्वरे न हि कल्पशतेनापि मुक्तिं विंदति मानवः १८
 यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयेयुरिमं जनाः तदा भक्त्या विनाशं भोः शोकस्यातो भविष्यति १९ भ
 क्तिश्च तदा दृशी ज्ञेया सर्वस्यागपुरःसरं तदेकदास्य संप्राप्तिः चरमे सा भवे भवेत् २० ॥

युरित्यर्थः तदाशंभोः भक्त्या विनाशो कस्य संसारस्य अन्तो नाशो भविष्यति नान्यथेत्यर्थः एतेन यावदाकाशं वेष्टनं यथाभिध्यातया भ
 क्तिं विना मुक्तिरपीति भक्तिभिन्नोपायस्य मिथ्यात्ववर्णनात् मिथ्याध्यवसितिरत्तकारः १९ उत्तमभक्तिस्वरूपमाह भक्तिश्चेति
 सर्वस्यागपुरःसरं समस्तविषयत्यागपूर्वकं तदेकदास्य संप्राप्तिः तस्य शिवस्य यत्तएकं दास्यं किं कर्त्तव्यं तस्य सम्यक् प्राप्तिः
 नादृशी भक्तिः रुतमानेन या सा च भक्तिः चरमे भवे अन्तिमजन्मनि भवेत् २० ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

संप्रतिमुनिः स्वाभिमानपरिहारायगुरुपरंपराप्राप्तं शिवतत्वं वक्तुं प्रतिजानीते सर्वज्ञेनेति कुमारेण स्कन्देन सर्वबन्धैः सकलमा
सारिकविषयैः २१ इति हासं प्रवर्त्तयति पुरेति श्रीमच्चतत भोगपुरं भोगः सुखं तदनुकूलं पुरं नगरमित्यर्थः शिखरविशेषणमेतत् तदि
व्यद्योतनशीले अंगं च रूपं च ते अवयवसौन्दर्येयस्याः तथा देव्या गौर्यासः विजहार विहारं कृतवान् २२ विहारमेवाह चतुरंगेति
चतुरंगस्य राजादिप्रसिद्धक्रीडाविशेषस्य विनोदेन पार्वतीं मोदयामास तोषयामास तत्र क्रीडने देवी लीलया विलासेन ईशं जि
गायजितवती तत्र हेतुमाह यदृशमिति जगतं भुवनं यस्याः मूलप्रकृतिरूपायाः वशं अधीनं त्रिगुणात्मकत्वाज्जगत इति भावः २३

सर्वज्ञेन कुमारेण प्रोक्तं मद्यवदमिवः यस्य अवणभात्रेण सर्वबन्धैः प्रमुच्यते २१ पुणर्केलास शिखरे श्रीम
द्रोगपुरे वसन् विजहार महादेवो देव्या दिव्यां गरूपया २२ चतुरंगविनोदेन मोदयामास पार्वतीं जिगाय
देवी तत्रेशं लीलया यदृशं जगत् २३ दूदमाह पराशक्तिर्भगवन् निर्जितोऽस्य ल अजितोऽस्मीति तां शम्भु
रेव मासीन्मिथः कलिः २४ प्रवृत्ते कलहे तत्र प्रहस्योवाच शंकरः मायासि त्वं यतो लोका विजिताः प्राक्त-
तास्त्वया २५ अहं च निर्मलो जयः सत्यं मिथ्यानवाधते श्रीदेव्युवाच निर्मलोऽमलिनो वा त्वमास्तामाका

तत् किंकृतमित्यत आह इदमिति पराशक्तिः चिद्रूपा पार्वती इदं वचनमाह हे भगवन् त्वं अलमस्यं तं निर्जितोऽसि मयेति शेषः ततः
शंभुः अजितोऽस्मि अपराजितोऽस्मि एवं मिथः परस्परं कलिः कलहः आसीत् २४ प्रवृत्ते इति त्वं मायासि अघटितघटनापदीयसीत्य
र्थः यतः कारणात् प्राकृताः प्रकृतिजान्या लोकाः त्वया विजिताः २५ अहं च निर्मलः निर्विकारः अतएव अजय्यः जेतुमशक्यः अ
तः मिथ्या वस्तुसत्यं त्रिकालाबाध्यं चैतन्यं नवाधते तिमिरं तेज इवेति भावः तदा कर्ण्ये देव्या किमुत्तरं दत्तं तदाह त्वं निर्मलोऽमलि

नोवातदास्तां आकाशवत् आकाशस्येवप्रथाप्रसिद्धिः नीरूपस्यगगनस्यनिर्मलत्वंमलिनत्वंवा यथा दुरूपपादं तथा निर्गुणस्य परमशिवस्यइतिभावः २६ जितइति त्वंजितोसि अथइदानीं अजितोस्मि इतिवदसीतिशेषः अतःसत्यंकर्ममिथ्येवबाधते शिवो स्पष्टतुत्तरमाहदेवीति तव प्रायायाव्यवहारः लोकयात्रारूपश्च मयि स्वप्रकाशचैतन्यरूपेवस्तुतः अनन्वितः असंबद्धः अध्यासः स्य अनाल्लिकत्वादितिभावः २७ सर्वेति सर्वस्यवस्तुजातस्यप्रकाशके स्फूर्तिजनके तस्य भासासर्वमिदंविभातीति श्रुतेः तादृशेमयिअयंलोकव्यवहारः सत्यवत्नप्रतिभासते देवीपुनरुत्तरयति हे शंकरव्यवहारेण तवप्रकाशः विज्ञेयो ज्ञातव्यः व्यवहा

॥जितोस्यथाजितोस्मीतिसत्यंमिथ्येवबाधते श्रीशिवउवाच देवित्वद्व्यवहारश्चवस्तुतो नन्वितो मयि २७ सर्वप्रकाशकेनायसत्यवत्सतिभासते श्रीदेविउवाच व्यवहारेणविज्ञेयः प्रकाशस्तवशंकर २८ समयाचान्वितस्येवबन्धः काहयुजोयथा श्रीशिवउवाच ॥ अप्रकाशजगत्सर्वस्वयंज्योः ॥ तिरहंशिवे २९ ॥

रंविना तदज्ञानस्य असंभवइतिभावः २८ सदिति सचप्रकाशः मयाशक्त्या अन्वितस्येव संबद्धस्येव शिवः शक्त्यायुक्तो यदिभवतिशक्तः प्रभवितुं इत्यादिदर्शनात् तत्र दृष्टान्तमाह बन्धेरिति काष्ठसम्बंधं विना बन्धस्वरूपं यथा नप्रकाशते तथैतिभावः शिवोस्योत्तरमाह अप्रकाशमिति हे शिवे सर्वजगत् दृश्यजात अप्राकाश जडत्वादित्यर्थः अहंतु स्वयंज्योतिः स्वप्रकाशरूपः प्रदीपवत् आत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिरिति श्रुतेः २९

आकाशेति आकाशवत्तत्त्वरूपोस्मिनिर्गुणत्वादितिभावः दृच्छ्यासंकल्पेन रूपबोध्य अस्मि सो कामयत बहू स्या प्रजायेयेति श्रु-
तेः देवीपुनरुत्तरयति दृच्छेति हेमहेश्वर इच्छासाध्यसंकल्पजन्यं दृष्टं परिदृश्यमानं रूपं मुडमालादियुक्तं यद्विभर्षि तत्तवैव र-
मणीयमिति परिहास उक्तिः ३० मालेति स्पष्टम् ३१ लोचनमिति आतता आसमंतात् बिस्तृता प्रलंबा प्रकर्षेणालम्बमाना अस्या
कीकसानां कीकसंकुल्यमस्थिवेत्यमरः तेषां स्वक् माला ३२ आलेपनमिति करभाजनं करपात्रम् पात्रामन्त्रे च भाजने

॥ ॥ आकाशवत्तत्त्वरूपोस्मिरूपवानस्मि चेच्छ्या श्रीदेव्युवाच दृच्छासाध्यमिदं रूपं यद्विभर्षि महेश्वर ३० त-
वैव रमणीयं च तस्मिन्नुक्तलाधर मालामुडमयी लो जराभारो न प्रपन्नगाः ३१ लोचनं ज्वलनं वन्दिः कुण्ड-
लं कुण्डली श्वरः भोज्यं च गलं चोत्पलम्वास्थिस्त्रगातता ३२ आलेपनं चिता भस्म कपालः करभाजनं भूष-
णान्यद्विरूपणि वसनं च गजाजिनं ३३ महाशमशाने संचारे वृद्धोक्षश्चापि बाहनम् भूतसंघाः परिजना बाध-
वास्तेष्य किंचनाः ३४ लब्धं त्वया परं रूपं वटमूलं तपस्विना पश्य मद्दृष्टिं संसृष्टान् सर्वसौभाग्यशालिनः ३५
साध्या न्मद्दृष्टिः क्रतुभिः लोकान् ब्रह्मादिसेवितान् नयनान् दृष्ट्वा न कयदि रूपम्भवेत्तव ३६ तथा भिरू-
प्याद्विजयी भविष्यसि न संशयः उक्तमेतन्मया सर्वे क्षम्यतां विजयी भवान् ३७ ॥ ॥ ॥ ॥

इत्यमरः ॥ गजस्य अजिनं चर्म अजिनं चर्म इत्यमरः ३३ ॥ महाशमशाने दृष्टि वृद्धोक्षः वृद्धवृषभः अचतुरेत्यादिना
निपातः अकिंचनाः दरिद्राः ३४ लब्धमिति तपस्विना दीनेन मुनि दीनो तपस्विनो दृष्टि विष्वः संप्रति देवी स्वमहत्वं दर्शयति प-
श्येति मम दृष्ट्या कटाक्षेण संसृष्टान् सम्यक् निर्मितान् इदं लोकानि तस्य विशेषणं ३५ साध्या निति स्पष्टं पूर्वोदं देवी पुनः शि-
बमाक्षिपति नयनेति ३६ तथेति तथा तर्हि आभिरूपा त्मनो ज रूपत्वात् उपसंहरति उक्तमिति ३७ ॥ ॥ ॥

दुतीति साची कृतः तिर्यक्कृतः आस्येन्दुः मुखचंद्रो यया परस्परगक्षिस्तेषां पणः पण्डः मुखीभूतेत्यर्थः तथा आलापितः संभाषितः श्रुकार्भकः
श्रुक्णावकः ययादृढमपि पण्डुराख्याः चिन्हं ३८ अथेति स्वाभिन्नां स्वः तादात्म्यमापन्नां चन्द्रचन्द्रिकयोरिव शिवशक्त्योरभेदात् ३९
देवीसां मुख्यसम्पादनाय शिवः ग्राहयदिति यद्यस्मात्कारणात् अहंनवधः पुमान्वा भवामि स्त्रीत्वयुस्त्वयोः कल्पितत्वात् न च स्त्रीन
षण्डः पुमान् नैव च त्वं इति दर्शनात् अतः लज्जाभिमानौ स्त्रीपुंसधर्मौ न स्तदुतिभावः ४० स्वभावात्पुनः शिवो ब्रूति न

इत्युक्त्वा मौनमगमज्जगतां जननीं शिवा ॥ तस्थौ साची कृतास्येन्दुगलापितश्रुकार्भका ३८ अथमन्दस्मितं ४१
कृत्वा भूतानां पतिरीश्वरः पण्डुराखीमिदं प्राह स्वाभिन्नां शक्तिं भविकां ३९ शिवउवाच यदहं नवधूदैर्विनपु
मान्वा भवामि च न मे लज्जाभिमानश्च व्योमवत्सर्वतः स्थितः ४० नयनानन्दनरूपं यदिते प्रीति साधनम् ॥ प
ण्यादुत्तमिदं रूपं आकर्णपूर्णलोचने ४१ इत्युक्त्वा सर्वलोकानामीशानः शैलकन्यका यथा च तेजः काठि
न्यं दधौ रूपमनुत्तमम् ४२ सहस्रकोटिकंदर्पसारसौंदर्यकोमलं कोटिसूर्यप्रतीकाशं कोटिशोतांशुशीत
लम् ४३ मंदस्मितमुखां भोजप्रसन्नाय तलोचनं दिव्याभरणमालाख्यं दिव्यगंधानुलेपनम् ४४ उदारहारकैर्युक्तरकां
गदकुंडलं महाहैवसनोपेतं मणिकांचीगुणान्वितं ४५ रत्नपुरं संयुक्तमुल्लसत्तिलकालिकं चक्षुःप्रक्षाल्य देवानाम ४६

यनेति यद्येवं इदं मया दर्शयिष्यमाणं अद्भुतरूपं पश्येत्यन्वयः आकर्णमित्यादि संबोधनेन तवनेत्रयोः साफल्यं भविष्यतीति भा
वः ४१ इतीति तेजः सौरचान्द्रादियथा काठिन्यं दधौ तथा पिंडीभूतदिव्यतेजोमयं रूपं दधावित्यन्वयः ४२ तदेव रूपं पंचभिर्ब
र्णयति सहस्रेत्यादिना ४३ ४४ ४५ ४६ गौरीति रूपं निर्माय अद्रिगंजं अलमकरोत अलंचकारेत्यर्थः ४७

४७ इति श्रीमानवल्युपनामकन्निहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशि कायां शिवपावर्तसंवादनमहि
 तोक्तोऽध्यायः २॥ ॥ १०८॥ ॥ सम्प्रति हि व्यरूपदर्शनविस्मितां देवीं परमशिवं न वभिश्लो कैस्तुष्टावेत्याह सूतः तदेति १ देवी स्तोति
 नम इत्यादि २ मनस इति यतो वाचो निवर्त्तन्ते अग्राप्य मनसा सहेति श्रुतेः विष्वाधिकाय न तत्समश्चाभ्यधिकश्च विद्यत इति श्रुतेः
 गोरो विलोचनचकोरकिशोरलेह्यं सौंदर्यसारसमुदायसमुज्ज्वलांगं निर्मोयरूपमथ निर्मलसेव्यपादः ॥
 शीतांशुमौलिरकरोदलमद्रिगजम् ४७ इति श्रीस्कन्दोपपुराणे द्वितीयोऽध्यायः २॥ ॥ श्रीसूत उवाच तदा
 हैमवती दृष्ट्वा रूपमत्यदुतं विभोः विस्मिता प्रणता देवं तुष्टाव परमेश्वरम् १ श्रीदेव्युवाच नमः शिवाय देवाय
 शंभवे सर्वसाक्षिणे इच्छाधीनस्वरूपाय विरूपाक्षाय ते नमः २ मनसो बचसो वापि नमस्ते दूर्वर्त्तिने ॥ वि
 श्वाधिकाय रुद्राय बीतरागक्रुधे नमः ३ स्पृष्टये ब्रह्मरूपाय रक्षायै विस्मवे नमः संहाराय प्रपन्नमस्तैरु
 द्रमन्यवे ४ यत्सत्ताजगतः सत्तायदासाभासं ते जगत् दूढमारोपभिन्नाय शिवाय ज्योतिषे नमः ५ कालकर्म्मवि
 दूराय नमः कैवल्यरूपिणे कारुण्यनिधये तुभ्यं कालकंठाय ते नमः ६ योन्तः प्रविश्य सर्वोणिभूतानि भुवनेश्वरः
 स जीवयति सर्वोत्थानमस्तस्मै शिवाय ते ७ भक्तिगम्याय भव्याय भवपाशच्छिदे सता भानुमंडलवासाय भर्गा
 य भवते नमः ८ चतुर्भुजाय महते देवाय दूहनात्मने दशाग्रयविहोनाय दक्षाध्वरभिदे नमः ९ ॥ १०८ ॥
 ३ स्पृष्टये इति शिवमहैतं तुरीयं मन्यन्ते इति श्रुतेः ४ यत्सत्येति तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः ५ कालेति स्पष्टम् ६ योन्त इति अन्तः
 प्रविष्टः शास्ता जनानां भिति श्रुतेः ७ भक्तिगम्यायेति भर्गाय अविधादोष भर्जनाय अनेन गायत्री प्रतिपाद्यत्वं शिवस्येवेति ध्येयम् ८
 चतुर्भुजायेति दशाग्रयं बाल्यकौमारवा धैकं तेन विहोनाय नित्यतारुण्यायेत्यर्थः ९

स्तुतिमुपसंहरति इतीति आहृतिशेषः १० स्तुत्याप्रसन्नेन शिवेन वरं वृणीष्येति कथिता देवी शिवं प्रार्थयेयते असद्वृत्तिमिति भक्तैरेव
मुक्तिसाधनत्वात् तत्प्रार्थनयुक्तमेवेति भावः ११ प्रागुक्ताक्षेपवचनैर्भीता देवी शिवं क्षमापयति क्षमस्वेति १२ एवं देव्या प्रार्थितः शिवः
किमकरोदित्यत आह इतीति यवनिकां तिरस्करिणीं प्रति सीराय वनिकास्यातिरस्करिणी च सा इत्यमरः १३ अनंतरत्वं तमाह
अथेति भित्तं तरे भित्तिमध्ये स्वां स्वीयां प्रतिमां प्रतिबिंबं प्रतिमानं प्रतिबिंबं प्रतिमेत्यमरः १४ स्वयं दृष्ट्वा देव्यै दर्शयामास इत्याह
इति स्तुतो महादेवः प्रसन्नः पार्वतीपतिः वरं वृणीष्य कल्याणि मनोयत्र प्रवर्त्तते १० श्रीदेवि उवाच असद्वृत्तमिदं
दृष्टं तव रूपं जगसते अनेन पूर्णः कामो मे भक्तिरस्तु स्थिरा त्वयि ११ क्षमस्व करुणा सिंधो बाह्वनः कायसंभवं अपरा
धममस्वामिन् क्षमस्व त्वाकरुणा कुरु १२ इति देव्या ब्रुवाणा या नं दिनं प्राह शंकरः कुरु दूरे यवनिकां मरुतो व्यवधासि
नीम् १३ अथ तेनापनीताया यवन्यारत्ननिर्मिते भित्तं तरे स्वां प्रतिमां ददर्श भगवानह्रः १४ दर्शयामास पार्वत्यै पश्य पश्य
ति चोति के गौरी तं प्रार्थयामास प्रतिबिंबं तवे श्वर १५ अत्रागच्छ तु ते शक्त्या वर एष ममोत्तमः श्रीअगस्त्य उ० तस्मिन् भगवान्
शंभुरपरिच्छेद्यैव भवः १६ भो सुंदर ममाभ्याशे च त्वमिति बाहू यत कर्तुं चापि तथा कर्तुं मन्यथा कर्तुं मीशितुः १७ प्रतिबिंबो नु म
त्पाभूत्सुंदरा त्वया गणाग्रणीः मनसापि विधेः कर्तुं मशकं रूपमुज्ज्वलम् १८ ॥ ७ ॥ ७ ॥

दर्शयामासेति तत्प्रतिबिंबं दर्शनेन विस्मिता देवी शिवं प्रार्थयेयते गौरीति १५ तामेवाह अत्रेत्यर्द्धेन अगस्त्यो मुनीनाह ततस्त्रणे
इति १६ शिवः प्रभावं दर्शयितुं तदाज्ञा प्रकारमाह भो इति अभ्याशे समीपे स देशाभ्याशसविधेयमरः तथा अकर्तुमिति छेदः १७
प्रतिबिंबेति मनसापि किमु तहस्तव्यापारेणेत्यर्थः १८ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

पश्यंत्याभितिस्पष्टम् १८ तवेति इदं मदीयं जन्म साफल्यं सफलतां अश्रुतां प्राप्नोतु अभ्युप्यासौ २० शशांसेति इदं भस्मपात्रं २१ सुंदरा
येति भस्माधारधरइत्यादि क्रीणिनामानि द्वाविद्युत्तरेणान्वयः २२ दधाविति भस्माधारभृता भस्मपात्रधरेण तेनेति शेषः २३ आलिं

पश्यंत्यां सुंदरो देव्यां प्रणम्यो वाचशंकरं अनुजानीहि मां देवदासो स्मि क रवाणि किम् १९ तवा ज्ञापाना ज्ञान
नमसा फल्यमिदं भुक्तां इति तद्वाक्यमाकर्ण्य सस्मितश्चंद्रशेखरः २० प्रशासेदंगुहोणेति सचासौ दुस्सपात्र
भूत् स्वयंगृहीत्वा तद्दुस्सदधारपरमेश्वरः २१ सुंदराय ददौ सर्वो स्वर्णचक्रं सुंदरोऽश्वर भस्माधारधरः शोभोऽप्रति
बिंबः समुंदरः २२ दधावेतानि नामानि शोबेनैव कृतानि सः भस्माधारभूता दत्तमादाय भसितंदरः २३ आलि
पन सर्वगत्राणि दधौ प्रीतिमनुत्तमां संध्यातां डवलीला मुप्रवृत्ता सुदिने दिने २४ विप्रकीर्णजटः श्रान्ता तदं
से भुजमर्पयत् नद्यादिगणनाया नां कचिदाह्वानकर्मणि २५ तन्नामान्नेडयामास हासयन् गिरिजाहरः शि
वोऽहमिति यंधन्यः क्षणं संचिंत्य मुच्यते २६ स एव तं विलोक्य शः सुंदरोऽस्मीत्यचिंतयत् धारयन् फणिमजी
रं पादे तस्य कटी तटे २७ गजाजिनं मृगं पाणौ सर्वांगे भस्मनिर्मले कंठे स्थिमा लोबिन्यस्य श्रवणे फणि कुंडले २८
मौलौ जटाभरं तत्र कलाधरकलामपि हरो दृष्ट्वा क्षमारोप्य चालयन्त्रमथैः सह २९ स्वतंत्रं सुंदरो प्रीत्या कैलासशि
खरंगणे सेवार्थमागता न्देवान् तत्पादे सत्पपातयत् ३० चुचुंब चकपोले तं कपाली दृषभस्थित सुंदरं त्वं शिवो सी

पन्नितिम्यष्टम् २४ विप्रकीर्णति तदंशे तस्य सुंदरस्य अंसे भुजशिरसि भुजं स्वीयं २५ तदिति आग्नेडयामास असकृदुच्चारयामास आग्नेः
 छितं द्विस्त्रिरुक्तमित्यमरः २६ सम्यति परमानुग्रहेण प्रतिबिंबस्वरूपे सुंदरस्वकीयमैश्वर्यं समर्पयामासेति वर्णयति धारयन्नित्यादिप
 न्य ५ (७७-७८) १-१००१

ह्यशेषितानदेवान्बिरुदाबलीः शुद्रप्रबन्धविशेषान् वर्ण्यमानां कविरुदवर्णेन प्रचुरोज्वला वाक्याडम्बरसंयुक्ता सामता बिरुदाव
लीतिलक्षणात् ३२ स्तुतिमिति पंचकृत्यानीत्यर्थः ३३ कचिदिति वाद्यामास सुंदरहारसंदेहं निबर्तयामासेत्यर्थः पञ्चनंजीवानां पाशे

ह्यारिवेत्रभृतो नेतानवेदांतानामगोचरः सुंदरेशानुबिंबेति बिरुदालीरपाठयत् ३२ स्तुतिस्थितिं च संहार
जगतां जगदीश्वरः तिरोधानानुग्रहो च सुंदरसमशिक्षयत् ३३ कचिच्चसनकादीनामंदेहं परिपृच्छतां =
सुंदरं वाद्यामास पशुपाशेषु निर्णयम् ३४ किमत्र बहूनां केन विहाय गिरिजामां सर्वो सांसंपदां शंभोस्त्व
तत्रः सुंदरो भवत् ३५ अथ देवाश्च देवैः संभूय कृतनिश्चयाः प्रार्थयंतो मृतं सर्वममंथुः क्षीरसागरम् ३६ मंथा
नमंदं कृत्वा योऽक्रुत्वा तु वासुकिं सर्वेष्वधीश्वरनिष्पीड्य प्रक्षिप्य पयसां निधौ ३७ मथ्यमाने महां भो धौ प्रय
त्नाद्देवदानवैः तेषामशक्रवत्सोऽंभुजनिष्पीडनं दहरेः ३८ निशिताश्मक्षितिश्चुसो वासुकिर्व्यथितः श्वसनं उ
द्दामविषघोरं तनुपाथोधि संगतम् ३९ हालाहलमिति त्वातं प्रलथानलसन्निभं संबभूव घनो भूतं येन पुष्टज
गत्रयम् ४० तदानीं पर्वतानसिंधून् निर्देहत्सैंधवं गंयूथं सुराणां तदा ववागनिवारितम् ४१ हाला
हलोऽस्मवगेन व्यशीर्यत सुरासुराः प्रधानेष्वपिलोकानां न कश्चित्पश्यदृश्यत् ४२ दुद्रावद्रुदिणो भीत्या पुष्टः का
स्म्यययौ हुरिः ननाशससुनासीरः शशामशमनो यमः ४३ अचेतनः प्रचेताश्च निष्क्रांतो निधिनायकः अन्यसुरा

पुबन्धनेषु ३४ उपसंहर्तति किमत्रेति गिरिजां विहाय पार्वतीं विना तस्याः शिवैकपतिव्रतात्वात् इति भावः महादेवं हिलातव सति सतीना
मचरमेकचाभ्यामालिङ्गः कुरवकतरोरप्यसुलभः इति श्रीमच्छंकरभगवत्पादाः ३५ अथेत्यादि यावदध्यायसमाप्तिहालात् हलपानप्र

४५ ४६ ४७ ४८ ४९ इतिमानवत्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तिविलासप्रकाशिकायां सुंदरेश
माहात्म्यवर्णननाम तृतीयोऽध्यायः ३॥०॥ ॥ संप्रति प्राप्तेष्वर्थः सुन्दरगर्वितोऽभूदिति तं निवृत्तिपूर्वकं पूर्णानुग्रहं मुनीन् प्रति आ
गस्त्योवर्णयति यदा ज्ञयेति यद्यस्मात् पश्यतामिति षष्ठी चानादरेष्वक्षी १ तस्येति सर्वो लतात् तदवलेपज्ञानं यु

सिद्धचारणगंधर्वाः सुनयोन्ये च सेवकाः शरणं जगुः शानं कैलासेष्वभ्यजन् ४५ आकर्ण्य हालाहलं वेगमारादुमाप
तिस्सुंदरमादिदेश निर्गत्य तर्णं स च घोरो मेतत्तज्जगद्भजं बृफलवत्कराग्रे ४६ आनीलहाता हलशो भमानमालोक्य
सुंदरहस्तमीशः संदर्शयामास गिरः सुतायै सभंगं भोजमिव प्रबुद्धम् ४७ हालाहलं सोपि च सुंदराख्यो ददौ तदादाः
यतदीय हस्तात् हरोऽपि वत्सोपितदा ज्ञया च तदीयकं ठाभरणं बभूव ४८ त्रैलोक्यस्थानि भूतानि लोलाकृष्टमहाविषं
आलोक्य सुंदरं साक्षादमन्यत महेश्वरम् ४९ इति श्री स्कंदोपपुराणे तृतीयोऽध्यायः ३॥ ॥ श्रीअगस्त्य उच्यते यदा ज्ञायाम
हे शस्य निजग्राहमहाविषं तदा सीत्सुंदरो दृष्टो गणेंद्राणां च पश्यतां १ तस्यावलेपं विज्ञाय सर्वोत्साचंद्रशेखरः शिखां
समुचितान्कं तु संकल्पमकरोत्तदा २ एतस्मिन् समये देव्याः प्रसिद्धपरिचारिके विख्याते निर्दिते त्येका कमलिन्यपराख्य
या ३ उभे गत्वां बिकोद्यानं पुष्पाण्याहृत्य तिष्ठतः सुंदरोऽपि तदा शंभुमुडाणी सहितमिथः ४ विज्ञाय विचाराद्रेरूपां तेषु ष्पि
तद्रुमे नगरे स्मल्लिकोद्याने नीलाद्रौ विद्युताविव ५ निष्ठसकां च नच्छां प्रेकिं शुकप्रतिमां शुके स्थलारविंदं सश्रीकचरणो

क्तमिति भावः २ एतस्मिन्निति अनिदिता कमलिनोति द्वे परिचारिके ३ उभे इति स्पष्टम् ४ विज्ञायेति नीलाद्रौ विद्युताविवेति पूर्णोपमा
५ विष्ठस्तेत्यादित्रयो दशभिः तयोः पादादिकं शांतं वर्णयति निष्ठेति किं शुकस्य पलाशपुष्पस्य पुष्पे लुक् प्रतिसंदृशं च शुकं वस्त्रं योस्ते

पादौ वर्णयति स्थलारविंदेति दृढं च स्त्रीणां शुभलक्षणं तथा चोक्तं स्त्रीणां पादतलं स्निग्धं मांसलं मृदुलं सममिति ६ मनो भवेति रोम
हीने समे स्निग्धे यज्जंघे क्रमवर्तुले साराजपत्नी भवति विशिरे सुमनोहरे जानुनी वर्णयति कूर्मेति दृढं पिशितसलंगं जानुयुग्मं प्रश
स्यते इति च दर्शनात् शुभलक्षणं वर्णितं भवति ७ जघनं वर्णयति निर्मृष्टेति भगस्य भालं जघनं विस्तीर्णं तुंगमांसलं इति लक्षणात् नि
तंबं वर्णयति कंदर्पेति कपिथ फलवत्तसौ मृदुलौ मांसलौ घनौ स्निग्धौ बलिविनिर्मुक्तौ रति सौख्यवि वद्धनौ इति च ८ किंचिदिति गंभीरदं
क्षिणावर्त्तनां भीस्यात् सुखसंपदे रोमराजौ वर्णयति आलक्ष्येति ऋजू तन्वी च रोमालीयस्याः सा शर्मनर्मभूः मध्यं वर्णयति करं तेति

मनो भवनिषङ्ग भजद्वयगविगजते कूर्मराजवरंगं श्रीजानुपीनोरुमंथरे ७ निर्मृष्टहेमफलकसमानजघ
नोन्नते कंदर्पे रथचक्राभनितंबालंबिमेखले ८ किंचित्समुच्छुसन्नीवी दृश्यनाभिमनोहरे आलक्ष्यरोमल
सिके करं तमितमध्यमे ९ बलित्रयविरोचिस्सुवटपत्रोदरोज्वले आपीनोपचितस्निग्धसंप्रबल्युपयोधरे १०
हारप्रालंबगुच्छादुर्गतगोस्तनचूके रत्नांगुलीयमालांशुमंजरी पुंजकबुरे ११ कुटिलारक्तनखरौ विभ्राणेक
रपल्लवौ ॥ स्थूलविटुमबंधाढ्यस्फुरत्कटकंकणौ १२ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

मध्यक्षामाचसुभगद्वितिलक्षणात् ९ बलित्रयमुदंच वर्णयति बलित्रयेति भोगाढ्या सबलित्रया उदरेणातितुच्छेन विशिरेण मृ
दुत्वचा योषिद्रुवति भोगाढ्या नित्यमिष्टान्मसे विनीति लक्षणात् कुक्षौ वर्णयति आपीनेति घनो वक्तौ दृढो पीनो समो शसौ पयो
धराविति लक्षणात् चूचुके वर्णयति १० हारेति सदृशं चूचुकसुगंधं शस्तं स्यामं मुवर्तुलं इति लक्षणात् ११ करौ वर्णयति कुटि
लेति अंभोजमुकुलाकारं गुहां गुलिसंमुखम् हस्तद्वयं मृगाक्षीणां बहुभोगाय जायते इति लक्षणात् १२ ॥ ७ ॥

मुखं वर्णयति लावण्येति मुक्ताफलेषु क्वायाया स्तरलत्वमिवान्नरा प्रतिभाति यदङ्गेषु तल्लावण्यमिहोच्यते इति भूपालः चन्द्रबिम्बसाम्यवर्णेनेन वर्तुलत्वेनैर्मत्यादियोगात् शुभलक्षणमुक्तं समं समांशं सुस्निग्धस्वामोदवर्तुलं मुखमिति लक्षणात् सौन्दर्योतिशयं वर्णयति पादेति १८ तद्दर्शनेन सुन्दरस्य चक्षुः प्रीतिमाह सुन्दर इति तत्रोत्प्रेक्षते वैरादिति १९ सार्द्धत्रयेण मनः सङ्गमाह नि
 लावण्यरसनिष्पन्नं चन्द्रबिम्बसमानेन पादांबुजपरागश्रीपराजिततिलोत्तमे १८ सुन्दरस्ते तु दृष्ट्वा सीत्सयः स
 आंतलोचनः वैरादिवनिजारातो प्रतिबिम्बपुरदुहः १९ निर्विभेदतदाबाणैः सुंदरं कुसुमाश्रुधः अहो निर्माणचातु
 र्यमहो तारुण्यज्जभणं २० अहो सौंदर्यसन्नाहो निस्तुलाकल्पचातुरी आपादकेशमंगेषु ॥ स्निग्धयोर्मुग्धयो
 र्मेम २१ क निमग्नमानसं भूयो नोथातुं शक्तिमिच्छति किमस्याः प्रतिबिम्बस्यादियमस्या भवेदियम् २२ इमे कु
 तः किमु स्वप्नो माया वामात्मक्षीपुः श्रीअगस्त्य उ आपीनो कठिनावेतो निस्तुलो निर्मलाबुधौ २३ संहतौ संप्रबल्ला
 तो अन्योन्यस्य हिलक्षणी स्तनौ वीक्ष्यानयोर्मन्येन कस्यापि भवेद्भुतिः २४ जन्मकोटितपश्चर्य्याफलमालिङ्गनं सकृत्
 यो न्वहं स्वादते कोपमनयो रधशस्तम् २५ प्रार्थयामि स्वयं दास्यमदसीयमहं त्विति सुंदरः स्वदुर्गाचारमनुगं निगू
 हितुं २६ नशाकतदा क्लृष्टः समीपमनयोरगात् ते च तं मदनाकारं पश्यं त्यौ पश्यमलेक्षणे २७ मनो भवरसावेशात्
 अवशो संबभूवतुः कथं नु पंचभिर्वाणैः सममेव मनो भवः २८ त्रीन्निर्विभेदबलवान्समग्रादुत विक्रमः स ब्रीडविभ्र

र्विभेदेत्यादिना २० २१ २२ गुणवर्णनमाह सार्द्धद्वयेन आपीनावित्यादिना २३ २४ २५ चिन्तामाह प्रार्थयामीति लज्जात्यागमा
 द् सार्द्धद्वयेन आपीनावित्यादिना सुन्दर इत्यादि सार्द्धेन २६ सुन्दरेतयोः चक्षुः प्रीतिमाह ते चेत्यादि त्रिभिः २७ २८ सुंदरस्य भू

तयो श्रुत्वा पलमाह ते चेति ३० त्रयाणां ग्लानिं वर्णयति अन्योन्येति ३१ व्याधिमाह सद्य इति ३२ तेषां स्वस्वस्थानगमनमाह अथेति सु-
 दूरस्य विकारदर्शनेन शिववृत्तान्तमाह म्लायमानेति स्मयमानमुखद्वयेन सापराधेष्वापि भक्तैषु भगवतः कृपासूचितानद्यादीनां शृ-
 ण्वतामित्यनेन सुन्दरस्य लज्जाकारणं दर्शितम् ३४ ३५ शिवः सुंदरमुपदिशति कामेति साद्वेन ३६ प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षय

अंतर्निमनैरामज्जं विद्धो मूर्च्छो मवापह ते चापित क्षणा देवत कटाक्षा सिंहाया ३० भिद्यमानमिब स्वान्नां दध-
 तुः संभ्रमाशये अन्योन्यदर्शनादेवं ते उभे स च सुंदरः ३१ सहजं धैर्यं मुस्तज्य म्लानि मंगेषु भेजिरे सद्यो विस्म-
 तकृत्यानां दीर्घनिश्चसतां मुहुः ३२ दृयमानं बपुस्तपांमा च चक्षे स्मरव्यां अथ गौरी समीपं ते ययतुः सुंदर-
 अस्मः ३३ यथा पूर्वं भगवतः पार्श्वे प्रापस्मर्गदितः म्लायमानतनुवीक्ष्य सर्वजः सुंदरं हरः ३४ स्मयमानमु-
 खः प्राह नद्यादीनां च शृण्वतां श्रीमहेश्वर उवाच कामको धि विहीनानां मुनीनामर्दुरेतसां ३५ अप्राप्य मत्पदं
 प्राप्य किमिदानीं त्वया कृतं करस्यं यत्र कैवल्यं कैलासे तत्र सुंदर ३६ मनसा चिंतितः कामो भोज्यः सहिन संश-
 यः तस्माज्जन्म भुवि प्राप्य तत्र ताभ्यां समन्वितः ३७ भुक्ष्वसां सारिकान् भोगान् अनात्मज्ञो यथा नरः श्रीअगस्त्य-
 उ- यथा सुंदरमीशानः शशापेवं भवेद्भुवि ३८ तथैव गिरिजा ते च तदाह परिचारिके अथ वज्रमिवोत्सृष्टं शापमा-
 कर्ण्य शांभवम् ३९ सुंदरः प्रणिपत्येशं रुदन्नेवमभाषत देव देव दया सिंधो भक्तानामभयं कर ४० ॥ ७ ॥

इति ततः संकल्पितार्थभोगाय सुन्दरस्य मानुषं जन्मादिशति मनसेति साद्वेन ३७ शिवाभिप्रायं बुध्वा पावर्त्तय्या अपि निज परि-
 चारिके प्रतिशाप रूपा माज्ञा माह यथेति साद्वेन ३८ शापश्रवणानन्तरं सुंदरस्य दैन्यपूर्वकं क्षमापनमाह अथेत्यादि ताभ्यां ३९ ४०

हि स्वेति अर्द्धेन मायायादुस्तरत्वं भगवद्भक्तानां च माया तरणसामर्थ्यमाह महतीति तमेव विदित्वाति मृत्युमेतीति श्रुतेः मामेव
 ये प्रपद्यंते माया मेतां तरंति ते इति स्मृतेः ६ कामहेतुमाह स्त्रीणां मिति संगसंजायते काम इति स्मृतेः ७ मुक्ति कारणमाह
 सतामिति संगः सत्सु विधीयतामिति भगवत्पादैः सत्संगस्य मुक्तिनिदानोपदिष्टत्वादिति भावः संगस्य कामहेतुत्वे सुंदर

मामेव ये प्रपद्यंते मुक्तास्ते मायाया तया स्त्रीणां स्त्रीसंगिनां चैव संगस्य कामवान् भवेत् ७ सतां संगस्य कामवान् भवेत् ७ सतां संगस्य कामवान् भवेत् ७
 यि भक्त्या च मुच्येते प्रत्यक्षं दृष्टमेवैतत् तव सुंदरसां प्रतमं ८ यतो मत्सन्निधिं त्यक्त्वा स्त्रीसमं संगतो भवान् अन
 र्धो यमभूत् तस्मादधः पातो यतो भवत् ९ एवमेव पुरा विष्णुः संकल्पेन मुहुर्मुहुः अवतीर्य भुवं पश्चात् संकल्पं जित
 वानथ १० स्मृतिभ्रंशेन भविता तव जातस्य भूतले भक्तिश्च मयि पूर्णोऽस्तु हि पुण्यस्थलेषु च ११ तत्रो ह्येव प्रवृ
 त्ते ते सोऽहं मागत्य सुंदरस्वयं दासं विधाय त्वांगमिव्यामि न संशयः १२ यथा त्वच्चिंतितं तत्र तथा कर्त्ता स्मि सुंदर रमा
 पुरस्य निकटे जन्ममदुक्तितोऽस्तु ते १३ भूषयिष्यति वाणी त्वां प्राप्य से परमं यशः गच्छेत्पादिश्य भगवानंतः पुरमगाह
 त १४ सुंदरोऽपि विषादार्त्तो न मस्कृत्वा महेश्वरं कैलासादपतदुमौ स्वर्लोका निरये यथा १५ श्री अगस्त्य उवाच
 जन्मादिचरितं तस्य सुंदरस्य महात्मनः वक्ष्यामि बौमुनि श्रेष्ठाः श्रवणानंदकारकम् १६ ॥

मेव साक्षाद्दृष्टान्तयति प्रत्यक्षमिति ८ तत्र हेतुमाह यत इति उपसंहरति अनर्थ इति ९ स्वोक्तार्थे विष्णुं दृष्टान्तयति एवमिति १० सुं
 दरप्राप्त्यर्थं नाम नुमते स्मृतीति ११ विशेषानुग्रहमाह तत्रेत्यादि त्रिभिः १२ १३ १४ तदुत्तरकालिकं सुंदरवत्तमाह सुंदर इति १५ श्लाघा
 नुरूपं सुंदरस्य जन्मादिश्रावयितुं मुनीन गस्त्योऽभिमुखीकरोति जन्मादीति १६ ॥

४२ ४३ पंचभिः सभां वर्णयति ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० इति श्रीमान बल्युपनामक नृसिंहविरचितायां भक्तविलासप्रकाशिकायां अ. ६

प्रत्युज्जगाम पुत्रीभ्यां सह वेदनिधिर्विरक्तोपचारस्तेनायं यथावत्समलंकृतः ४२ उद्धाहवेदिका मापकन्यालंकृतः
तपाश्वर्चभूः निषसादासेन पश्चान्नबहेमपरिष्कृते ४३ ब्राह्मणैर्दीक्षितैर्वृद्धैः शिवभक्तैश्च भूषिता कृत्रकेतुविताना
तुषास्वर्णैस्तंभपरिष्कृता ४४ सबयोभिर्वयस्यापि सर्वाभरणभूषितैः पतिव्रतासहस्रेण किरतालाजालकान् ४५
समग्राकन्यकाभिश्च गायंतीभिर्विभूषिता ज्योत्स्नाप्रदीपमालाभिरभियोतितदिङ्मुखवा ४६ नानाविधमहावाचनाः
दूर्णैर्नभस्थला शक्रेणैवमहीभाजाजयभट्टेण शोभिता ४७ दिव्यागरवधूपेन समंतादधिवासिता सासभारुरुचे
तत्र सुधर्मैव भुवंगता ४८ सुंदरश्च सभा मध्ये बरवेषविभूषितः बध्वाच सहितो रेजे रमयाच यथाहरिः ४९ विद्याव
योरूपधनान्वयाद्यैः न सुंदरस्यास्ति समः पृथिव्यां आभ्यां बधूभ्यां सहितस्य दीर्घमस्त्वायुरस्य त्यवद न हि जेन्द्राः ५०
इति श्री स्कंदोपपुराणे पंचमोऽध्यायः ५॥ ॥ श्री अगस्त्य उवाच सौवर्णपालिका कुंभलाजपुष्पसमि कुशैः दूर्वाङ्कु
रशरावैश्च दृढदाशोभिता सभा १ अथां कुरार्पणं कृत्वा कृतकौतुकबन्धनः पुरोहितैर्गणाधीशं पूजयित्वा महानैः
२ दत्तानुमतिरारेभे सुंदरो द्वादहमंगलं प्रस्तुतो द्वादहसकल्पे सुंदरेण सभांतरे ३ अदृश्यत महादृढस्तत्र कश्चिज्जरा
धिकः वेणुदंडमबष्टभ्यस्वलदंष्ट्रिः पदे पदे ४ बिभ्रत भ्रूषमरो माणि पलितेन सितानि च कुंडलालंकृतः प्राशुश्च ५

सुंदरवृत्तांतवर्णनो नाम पंचमोऽध्यायः ५॥ ॥ ६॥ पुनः सभां वर्णयति सौवर्णेति १ अथेति सभाप्रवेशानंतरं कृतं कौतुकबन्धनं कंक
णबंधनं येन १३ पूर्वदत्तवरस्य शिवस्य सभाप्रवेशं सादृश्येण वर्णयति अदृश्यते त्यादिना ४ ५

६ सुमालोक्येति तन्मिति शेषः ७ न ददाविति सहस्तनालंकरतालिकासहितं ८ १० सर्वथेति शिवोवाशिवभक्तोवासर्वप्रकारेण पूज्य ए
वेति भावः ११ १२ हिजरूपधारिशिवः शिवव्रतं प्रत्याह कमलानगरे इति त्वामहं जानामि सर्वज्ञत्वादिति भावः त्वमस्मान् कदाचन न वे

असितैरनुलिप्तंगोरुद्राक्षस्त्राग्निभूषितः विगलट्टुवसनोनिःशेषंगलितद्विजः क्षिप्रभिर्दत्तुरग्रीवः श्रीकंठपद
 लोचनः समालोक्यसभामध्ये समवेतामहीसुराः ७ केचिदुध्यायदत्तार्घ्यप्रणेमुस्तस्य पादयोः हस्तालेबनमन्ये-
 तुभक्त्या प्रददुरादरात् ८ ददौ वेदनिधिश्चापि पुरस्तादासनं महत् सहस्ततालमहसनसंघीभूय च बालकाः
 एसुंदरस्तुतमालोक्य भस्मरुद्राक्षधारिणं शैलादिसदृशः कश्चिद्रुक्तो वा शिव एव वा १० सर्वथा पूज्य एवायमि-
 त्यमन्यतमानसे अथोपविष्टतं वृद्धमिदमाह शिवव्रतः ११ महाब्राह्मणकोमित्वं कुतः किं नाम तावकं त्वद्दर्शना-
 कृतार्थोऽस्मो वयमातिथ्यमंत्रते १२ श्रीद्विज उवाच कमलानगरे नित्यं वा सोमे हे शिवव्रत जानामित्वा महं न त्वम-
 स्मान्नेत्सि कदाचन १३ आस्तांता वत्ससंगो यं समाजः कोत्र कर्म किं संघीभूतास्त्रियो बाला बायानामत्र कोध्वनिः १४
 श्रीशिवव्रत उवाच कमलालयनाशाल्यः सुंदरो यं जनैः कृतः परगः सर्वविधानां प्राप्तो मत्तपसा सुतः १५ प्रस्तुतो नः
 विवाहोऽस्य आशीर्वादात्समृध्यतां शिवव्रतं निबार्धेवंदतं वृद्धसन्तमः १६ शिथिलाक्षरश्रावाचा निजगादसभास-
 दः श्रयतामुच्यते किंचित्समवेत्तामहाजनाः १७ ब्रूतावधार्य सर्वे पिसत्यं मे वास्तुनामृषा दासमेनं क्रयकृतसु-
 दं मे शिवव्रतः १८ प्रलौभयित्वा मूढास्मापुत्रीकृत्य बलादिह बद्धं गणयित्वा मां विवाहमपि कारयत १९ ॥

सिद्धिं चित्तज्ञानं शिवतत्त्वस्य दुर्ज्ञेयत्वादिति भावः १३ अज्ञाननिवृत्तिं प्राप्तमिति १४ शिवव्रतस्य चरमाह कमलालयेति १५

[illegible]

२० २१ २२ २३ शिवचनं श्रुत्वा सभासदं विस्मयोऽभूदित्याह एवमिति २४ जानेति व्यवहारेषु उचिता चारणरिज्ञानेषु विशेषणचक्षु
नेदतिविचक्षणाः जयभट्टेण राज्ञा २५ वृद्ध इति समर्थद्वयशब्दश्रुतीकवाची वस्तुतो न समर्थ इति भावः शास्त्रार्थेषु धर्मशास्त्रार्थेषु २६ अथ

स्वपुत्रत्वं स्थिरीकर्तुं यतते सत्यमुच्यते श्रिया मे न कुबेरोऽपि सदृशो न्यस्तु किंपुनः २० सोऽहमस्यापि दास
स्य विधेयं सकलजगत एतत्कारयिता लोके यदि च्छामे भविष्यति २१ कोटिशासंति मे दासाः दिशामंतेषु
भुज्यते अग्र्यं यथोचिता दत्ता मयमप्यस्तु तादृशः २२ दाससुंदरे किं त्वं मां हि त्वां स्य गृहं गतः उत्तिष्ठ
या हि गच्छावो यदिष्टं तद्ददामि ते २३ श्रीअगस्त्य उवाच एवमवदति वृद्धे स्मिन् संभ्रांता सा सभाभव
त् वधूवरा स बन्धूनामासीन्मनसि विस्मयः २४ जनको लाहलस्यो ते व्यवहारविचक्षणाः विद्वांसो दिक्षु
विख्याता जयभट्टेण चोदिताः २५ श्रीब्राह्मणा ऊचुः वृद्धोऽसि व्यवहारेषु समर्थ इव जल्पसि शास्त्रार्थेषु न हि का
पि हि जौ विक्रेतुमर्हति २६ अथ्वश्रमेण वा भ्रांत्सा वृद्धभावेन वोदितं वचस्तवे दंक्षांतं च तस्मो मोहिप्रभुः परः २७
जयभट्टो महाराजः सुंदरे क्षातिरुत्तमा गुरुर्यः सर्वविद्यासु रुष्टस्त्वं नैव कुप्यति २८ श्रीवृद्ध उ- न कामो नास्ति को
पो वा दासानामभविद्यते इदमेव हि विख्यातमस्मद्दास्यैकलक्षणम् २९ श्रीशिवव्रत उ- किं भ्रांतस्य च तद्वाक्यमि
दंक्षांतं मया हि जाः विवासेन बहिलेने कर्मारब्धं प्रवर्त्यताम् ३० श्रीवृद्ध उ- अगजकोयं किं देशः संतः सति न वापुः

तिप्रभुः परः उत्कृष्टः पुनरप्येवं कथनेत्वा दंडयिष्यतीति भावः २७ जयभट्टेति क्षान्तिरुत्तमा स मवकर्तुमुचितेत्यर्थः यतः राजा सर्वविद्या
सुगुरुः अतः न कुप्यतीति संबन्धः २८ नेति इदमेव कामक्रोधाद्यभावात् २९ हि जाम्यति शिवव्रतस्य वचनमाह किमिति इदं असंग

एवंसभानुक्ताच्छ्रावणरूपीशिवः सुंदरं प्रत्याहवदेति उदीरितं पूर्वमुक्तं ३२ असंगतमिति सत्यवत् सत्येन तुल्यं वयं शंभो दी
साः न वदद् ब्राह्मणस्य तवेति भावः ३३ हरेति तस्य हरदासस्य दासाय ते दास इव आचरति दासं निजदासं सः शिवस्य द्रोहीत्यर्थः ३४ स
हेयमिति तदागः तवा पराधं आगोपयधोमन्तु श्रेयमरः भस्मेति शिवचिह्नधारणात् त्वानमाभीत्यर्थः ३५ एवं परुषवादिनः सुंदरं शिवो

वद सुंदरसत्यं च रधमै सुदीरितं किं न दासो सिमे ब्रूहि सर्वेषां मिह सन्निधौ ३२ श्री सुंदर उवाच असंगतं भ
वानाह सत्यं वद्वास्वणोत्तम शंभो दीसा वयं तु स्मः कमलालयवासिनः ३३ श्री सुंदर उवाच हरदासो नान्यः
दासः तस्य दासाय ते जगत् हरस्य दासो ब्रूते दासं द्रोही शिवस्य सः ३४ सहेय च त्वदागो हंशं करो न स हि ष्यते
भस्मरूद्राक्षभासं त्वानमाम्यद्यानुगृह्यताम् ३५ श्री वद उवाच किमेवं सुंदर ब्रूषे किं ते नूनं मदनिके पुत्राभ्या
मविशेषत्वां मदं पश्यामि सुंदर ३६ श्री सुंदर उवाच नाहत्वा मभिजानामि नास्मि न जन्मनि संगतिः महान्तोऽपि य
दि ब्रूयुरन्तर्को निवारकः ३७ श्री वद उवाच जनाः शृणुतु मे हस्ते पत्रमस्ति स साक्षिकं स्वहस्तलिखितं तस्य क्रि
यते निन्दकः कथम् ३८ ब्राह्मणा ऊचुः पत्रं दर्शय भो वद द्रुयत्रा नेन कृतां लिपिः युवयो व्यबहारे च यः साक्षी सो
पिवार्यताम् ३९ श्री वद उवाच सतीनामुत्तमा देवी कमलालपनायिका कथं कीतो यदा मे त्वं न दासाक्ष्ये व्यबस्थिता ४०

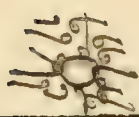
वदति किमेवमिति मदनिके मम समीपे पुत्राभ्यां स्कंदगेष्ठाभ्यां अविशेषं तुल्यमित्यर्थः ३६ नाहमिति महान्तोऽपि भवाद्दृशा इत्यर्थः ३७
सभासदः संबोध्य शिवो वदति जना इति निन्दकः अपलापः अपलापस्तु निन्दक इत्यमरः ३८ पत्रमिति यत्र यस्मिन् पत्रे अनेन सुंदरेण
लिपिः अक्षरविन्यासः लिखिताक्षरविन्यासे लिपिर्लिखि रूढे स्त्रियामित्यमरः ३९ सतीनामिति कमलालयस्य स्थानविशेषस्य साक्षे

शास्त्रानुसारेण स्त्री साक्ष्यस्य अथवा भाष्यमाशंक्यप्रकारांतरेण समर्थयते स्त्री साक्ष्यमिति पुत्रौ स्कन्दगणेशौ ४१ इतीति स्पष्टं ४२ वृद्धमिति गव्यं
ति हयं संभितं कोशं चतुषपरिमितं गव्यं ति स्त्री कोशयुगमि समरः ४३ ४४ ४५ तस्याविति साश्चर्यं अपूर्वस्थानदर्शनेन सविस्मयं यथा तथा अथानंतरं
४६ आरूढ इति सुरर्षिभिः नारदादिभिः नारदाद्याः सुरर्षय इत्यमरः ४७ स्थितमिति सार्द्धं श्लोक एका न्वयौ गिरैः कन्यकाश्चै गोर्धे ४८

स्त्री साक्ष्यं न प्रमाणं चेत् पुत्रौ तस्याश्च साक्षिणौ आगच्छतत्र तां पृच्छपश्यतत्रैव पत्रिकाम् ४१ श्री आगस्त्य उ. इत्या
ह तो भगवता वृद्धवेषेण शंभुना आं तश्चिरमसीत्युक्ता सहसोऽस्याय सुंदरः ४२ वृद्धमग्रे विनिर्गस्य गच्छंतं पृष्ठतो न्व
गात् सुंदरानुगतो वृद्धो गव्यं ति हयं संभितम् ४३ पत्न्या न संसमति क्रम्य कर्मलानगरांतरे आलयं प्रविबेशान्तर्मणिः
गोपुरमंडितम् ४४ कोत्र साक्षी वदाद्यत्वं वृद्धदर्शय पत्रिका इत्यनादृत्य निःशंकमालय हारि सुंदरः ४५ तस्यामु
हर्त्तं साश्चर्यं वृद्धनिर्गमनाशया अथा विरासी दुमया सह सर्वगणैर्दतः ४६ आरूढो वषभं दिव्यं स्कन्दविघ्नेश्वरा
न्वितः द्वारदेशमनुप्राप्य स्तयमानः सुरर्षिभिः ४७ स्थितं सुंदरमालोक्य स्मयमानमुखाम्बुजः सुंदरो मम दासो यमिति
सन्दर्शयन् गिरैः ४८ कन्यकायै कदासेण पुनः प्रोवाच सुंदरम् ४९ इति श्री स्कन्दोपपुराणे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ७ ॥
श्रीशिव उवाच ॥ ररे सुन्दरयत्योक्तं पशूनां सन्निधौ त्वया ॥ नाह दासस्तवेत्येतत्साध्यतां किं विलम्बसे १
जननी जगतां मेघा गौरी त्वदास्य साक्षिणी ॥ इमावपि तथा भूतौ गजवक्र षडाननौ २ ॥ २ ॥ २ ॥

४९ इति श्रीमानबल्ल्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ७ ॥
सुंदरं संबोधाहरेरे इति नीचसंबोधनेतरे इत्यमरः द्रोहाचरणतनीचत्वं पशूनां जडानां १ जननीति तथा भूतौ साक्षिणौ २ ॥ ७ ॥

५१ इत्थं प्रकृतं प्रार्थयेत् त्वदिति तव दास्यं दासकृत्य मे वभाग्यं ३३ शिवस्योत्तरमाह स्तुतिरिति ३४ शिवस्तुतेः दुष्करत्वभाशं क्य सुन्दरः पुनः प्रार्थयेत् चत्वार इति ३५ मन इति यतो वाचो निवर्तन्ते इति श्रुतेः ३६ ३७ तवेति अमूर्तस्य अशरीरस्य ३८ सर्वथेति सीकरेण जलकेन मम हा म्बाधेः महासमुद्रस्य गम्हिमा कथं वर्णयेते इत्यन्वयः ३९ इमामिति मया उपदिश्यमानाभित्यर्थः पंचपातकानि स्वर्णस्तेयादिनि

मयि प्रसन्नेन पुनः शोकमभ्येतिकश्च न स्तुत्या तत्कृतया येमांस्तु वं त्यहरहर्नराः ३१ न तेषां दुरितं किंचिद्दुर्वितेति मतिर्मम कृतः प्रसादो म हतादेवेनेत्यथ सुन्दरः ३२ उष्टितो जलिमाधाय भगवंतं व्यजिज्ञपत् श्रीसुन्दर उवाच त्वदास्यभाग्यं मे लब्धं दुर्लभं योगिनामपि ३३ कृत्यं दासस्य मे किंचिद्विनिर्हेषुं त्वमर्हसि श्रीशिव उः स्तुतिर्मम त्वया कार्या सदा सुन्दर सर्वतः ३४ इदं मत्सीतये कृत्यं नित्यं यद्विहितं तव श्रीसुन्दर उः चत्वारो न विदुर्वेदास्तथा देवा दयोऽपि यं ३५ मनो निवर्तने यस्मादविज्ञातं महेष्वरस्तौ मितं त्वां कथं बालः ग्राम्या लापार्थया गिरा ३६ कीदृशी ते स्तुतिस्तस्याः किमादिर्मथ मुच्यते अवसानं च किं रूपं न जाने किंचिदप्यहम् ३७ तवा मूर्तस्य पूर्णस्य नाम रूपं निरूपणे वा चापराधो भवितानाहितस्यास्ति निष्कृतिः ३८ सर्वथा सा पराधं मां करुणा करपालय श्रीकरेण महां भो खेर्महिमा वार्यते कथम ३९ श्रीशिव उः इमां पंचाक्षरीं विद्यां पंचपातकनाशिनीं गृहाण मयि भक्तौ सितस्मादेनां ददा मिते ४० आं तेति सदसि प्रोक्तं त्वया मां पतिसुन्दर तदा यपदं पूर्वस्तु हि वागस्त्वनर्गला ४१ भुवंप्रदक्षिणी कुर्वन् यत्र मे स्थानमुत्तमं यत्र लिंगा कतिर्वाग्भिः स्तुहिं

नाशयति तच्छीलां ताच्छीलेषु णिभिः ४० स्तुतेरपि मध्यान्तान्नजानामीति यदुक्तं तत्र स्वापराधपूर्वकं स्तोत्रं अरंभमुपदिशति आनेति वाक् अनर्गलाश्च स्तित्याशीः ४१ भुवमिति यत्र स्थानी लिंगा कतिः लिंगमूर्तिरहंति षामि स्तुति कृतां प्रियं तं मांस्तु ह्येत्यन्वयः ४२

तत्रेति पंचाक्षरीविद्याज्ञानरूपां ४३ ४४ प्रोवाहेति तस्य सुन्दरस्य वाचां लहरीं अमृतधुनीयथासुधातरङ्गिणीव प्रोवाहप्रबहति स्म ४५ भू
य इति पुनः तमेव शिवं भ्रान्तदृत्यादिस्तुतिप्रारंभः ४६ ४७ भवानीति हंसकोटिप्रतीकाशं सूर्य्यकोटि सदृशं हंसविज्ञानं परमात्मज्ञा
नं भस्मस्तके यस्य तं भानुर्हंससदृशं श्रुरित्यमरः हंसहंसेतियो ब्रूयाद्दं सो नाम सदा शिवः इति शिवसंकल्पस्य श्रुतेः ४८ हंसेति हंसेः

तत्र तत्र भविष्यामि प्रसन्नः सन्निधायते इति पंचाक्षरीविद्यां उपदिश्य महेश्वरः ४३ ब्रह्मादिभिरविज्ञातां शैवी
विद्यां व्यतीतरत् शब्दब्रह्ममयी देवी तज्जिह्वायां न नर्तैह ४४ प्रोवाहवाचां लहरी तस्यामृतधुनीयथा वाग्वि
भूतिं ससंप्राप्य सुन्दरः परमेश्वरात् ४५ भूयस्ते मेव तुष्टाव सुन्दरः श्रीपुरेश्वरं आतः प्रपंचविज्ञाना तविमलेन्दु
कलाधरम् ४६ महान्तं देवमीशानं महेश्वरमहं भजे भक्ताभयकरं भर्गभक्तिमात्रेण सत्कृतम् ४७ भवानी सहित
देवं भावयामि सदा शिव हंसकोटिप्रतीकाशं हंसविज्ञानमस्तकम् ४८ हंसे श्वपरमं सेव्यं हंसनृत्यमुपास्महे
दुःपूरकामशमनं सत्सूजितपदांबुजम् ४९ कर्पूरां लेपकह्लारस्वगर्भणमहं भजे मुचुकुन्दमहोपालमुख्यभक्त्यु
ररीकृतम् ५० मुक्तिप्रदं मुमुक्षुणां मुग्धेन्दुमुकुटभजे पुराभक्तिपरीक्षाये श्रीमञ्जोलमहोपतेः ५१ ॥ ४८ ॥

परमहंसेः सेव्यं हंसनृत्यं हंसस्येव नृत्यं यस्य तं दुःपूरः दुःखेन पूरयितुं शक्यः यः कामः तस्य शमनं जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरास
दमिति स्मृतेः सट्टिः पूजितं पदांबुजं यस्य तं ४९ ५० पुरेति पूर्वचो लराजस्य भक्तिपरीक्षाये स्वयं धेनु रूपः शिवः स्ववत्सराजकुमार
श्च क्रेपातयित्वा तस्मिन् मृते तदविज्ञाय राजनि स्वपुत्रं तथैव रथचक्राधः पातयित्वा मारयति स्म भक्त्या प्रसन्नः शिवः तदा वत्स
राजपुत्रं च दृष्ट्वा जीवयित्वा विधिविदं कारव्यां लेभे इति शिवपुराणकथां संक्षिप्य सार्द्धं चतुष्टयेनाह ५१

५२ ५३ ५४ ५५ एवमित्यादिभिः सुन्दरस्य अभ्युदयपूर्वकृत्यान्तरमाह ५६ ५७ ५८ एतदध्यायस्य फलस्तुतिमाह य इति मा
नवत्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ अथ विवाह

कृतांतं नर्तकीकृत्यधेनुरूपः स्वयंभवान् अध्वभ्रमणवेगेन तत्पुत्ररथवर्त्मनि ५२ चक्रमेमिह ते वत्से घंटां गोशृंगता
डितां विज्ञायमंत्रिभिः सांहुं सभाभाजिमहीपतौ ५३ समं त्रिबोधनात्पुत्रं रथचक्रबलं निजं कुर्वत्युज्जीवयन्
वत्सं सत्कुमारं च योदृशा ५४ समुत्थाप्य नृपायादासौ भाग्यं भक्तिसंयुतं तं त्वां विधि विटख्यातशरणं यामि-
शाश्वतम् ५५ एवं त्यागेऽश्वरं तत्र वाग्भिः स्तुबतिसुन्दरे देवा बवर्षुः पुष्या निव्यनददे बतुदुभिः ५६ तत्र त्या
ब्राह्मणाः सर्वे श्लाघन्ते स्माथ सुन्दरं तमनुज्ञाप्य देवेशः सह भूतैस्तिरोदधे ५७ सुन्दरं लब्धवाग्भूतिः सार्व
भौमैश्च पूजितः दिव्येषु शंभुस्थानेषु स्तोतुं समुपचक्रमे ५८ यः पठेदिदमध्यायं शृणुयाद्वापि मानवः मूकस्या
पि भवेत्तस्य वाग्भिभूतिरनुत्तमा ५९ इति श्रीस्कन्दोपपुराणे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच ॥
॥ प्रासुंतमेव भर्तारं सुन्दरं सर्वसुन्दरं कन्यावेदनिधेशं भुमारिगयतपस्विनी १ अथायं सुन्दरो द्रष्टुं चिदम्ब
रमहानटं प्रस्थितः सरितः पुण्याः समुत्तीर्य महामतिः २ उपास्य पश्चिमां संध्यां अगात्सिद्धवटस्थले तत्रैकापर्ण
शालाभून्मुनीनां नगरद्वहिः ३ संविवेश सताप्राप्य मार्गां तोमुनीश्वरः अथ तस्य शयानस्य निशि कश्चन मूर्द्धनि ४

मध्याह्निर्गतं तमेव सुन्दरं पतित्वेन लब्धुं कन्यायाः तपश्चर्यामाह प्राप्नुमिति १ अथेति चिदम्बरमहानटं चिदम्बरेऽश्वरम् महाका-
लो महानट इत्यमरः २ ३ संविवेशेति सुष्वापेत्यर्थः स्वप्नसंवेश इत्यपीत्यमरः ४

५६ तमिति आप्रभातं प्रातःकालपर्यंतं द्दंबवक्ष्यमाणं यद्वा इदं साध्यमित्येकं पदं अस्यां संध्यायां भवं कर्म पुरावा मनेना चित्तमिति
पुराणकथानुसारेण ७ तुष्टावेति त्रिगव्यू तिमिदं षट्क्रोशप्रमाणं ८ पुंडरीकेति महारजतसोपानैः कांचनारोहणैः महारजत

प्रह्वरन्वामपादेन ददृशे द्रुतपूरुषः सुन्दरः कोयमित्युक्त्वा विनिद्रः पश्यति स्म तम् ५ त्रिलोचनं नीलकराण्डं वैया
घ्नं चर्मविभ्रतं संभ्रान्तस्तक्ष्णाभक्त्या बाष्पपूरितलोचनः ६ तमाप्रभातमस्तौर्षोदिदं साध्यं समाप्य सः स्थानं शं
करमासाद्य वामनेन पुरार्चितम् ७ तुष्टावगिरिशंततस्य सादा दवाप्तवान् त्रिगव्यूतिमितं मार्गं समतीत्याथ सुंद
रः ८ पुंडरीकपुरं दिव्यं ददर्शेन्द्रपुरं पमं महारजतसोपानैर्महानीलवितर्हिभिः ९ महाद्रिशिखराकारैर्मणिस्तम्भ
विराजितैः प्रासादैरभ्रपथगैः वृषभांकितकेतनैः १० अलंकृताभिर्बीथीभिर्गच्छित्याभिर्विभूषितं वीणावेणुमृदंगोद्यं
ध्वनिपूरितदिङ्मुखम् ११ ललनारत्नकोटीभिरप्सरैरिवोच्चलं सालमंदारसन्तानं हिंतालक्रमुकासनैः १२
कदलीनारिकेलेश्च निविडोपवनान्तरम् वापीशतैः स्फुरत्पद्मकल्हारकुमुदोत्पलैः १३ स्वादुनिर्मलपानीयैः
समन्तादभिशोभितं रथमातंगतुरगैः पदातिभिरलंकृतम् १४ सहस्रत्रयसंख्यातैः महाहृशयनोत्तमैः शैवदी
क्षाविधिज्ञानामालयैरुपशोभितम् १५ हविराज्यपुरोडाशपुण्यगंधिभिरुद्दिष्टैः अग्निहोत्राग्निधूमैश्च ब्रह्म
स्थानेषु पावनम् १६ मुखरब्रह्मघोषेण वर्णधर्मैश्च सेवितं चिदंबरपुरं प्राप्य सुन्दरस्तुष्टमानसः १७ ॥ ७ ॥

कांचनैश्च आरोहणं स्यात्सोपानमित्यमरः महानीलानामणौ नां वितर्हिभिः वेदिकाभिः स्याद्वितर्हिस्तु वेदिकासोपानैरित्यादि तृतीया-
न्तानां विभूषितमित्यग्निमेणान्वयः ८ १० कोणे स्यादिद्वितीयान्तानां चिदम्बरपुरमिति सप्तदशस्थेन विशेषेणान्वयः ११ १२ १३ १४ १५

अभ्युत्थाय अभ्युत्थानं कृत्वा सभ्यै रर्चित इत्यन्वयः ऊर्ध्वपाणा बुक्ता मन्ति॥ यूनः स्थविर आगते प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते
इति स्मृतैः १८ १९ २० सभ्यान् वर्णयति पतञ्जलिमिति द्वाभ्यां शैलादिः शिलादपुत्रो नं दीतस्य संमतान् दृष्टान् २१ २२ २३ पंचा
सरेति माथेवयवनि कातिरस्करिणी तस्याः अंतस्थं सभापतिं ववन्दे २४ २५ षड्भिः सभापतिं स्तौति सतेनमः इत्यादिना अरूपिणे इ

अभ्युत्थायार्चितः सभ्यैः प्रविबे शशिवालयं शिवगंगां भसिस्त्वा त्वाभस्मरुद्राक्षभूषितः १८ उपहारं प्रदाया
थप्रययौ कांचनीं सभां सूर्यकोटिप्रतीकाशं रत्नस्तं भविर्गजिताम् १९ देवर्षिगण संसेव्यां दर्शनामुक्तिदयि
नीं ददर्शतत्र परितः भक्तेषु प्रथितानपि २० पतञ्जलिं व्याघ्रपादमगस्त्य मुनिपुंगवं नारदतुबुरुं क एवं भार्गव
वं मुनिपुंगवम् २१ इन्द्रादीनपि दिक्पालान् गणान् शैलादि सस्मतान् पुरक्षां प्रकुर्वाणं विष्णुं च कमलासनम् २२
हूरे गणेशमभ्यर्च्य नत्वा स्तुत्वा तथा गुहं समनुज्ञाप्य नं द्यादीन सभाभ्यतरमाविशत् २३ पंचाक्षरमये पीठे पार्वत्या सह
सुरसमायाय बनि कांतस्थं सवचंदे सभापतिम् २४ शतरुद्रो यमं त्रैश्वनमस्तुत्य नरेश्वरं सुंदरः सक्तिभिर्देवं स्तौतुं समुप
चक्रमै २५ श्रीसुन्दर उवाच सतेनमश्चितेनमः सदा मुदात्मनेनमः सतश्च साक्षिणेनमः सभाधिपायतेनमः अरूपिणे चरूपिणे
निरूपणातिगायते कपालिने कपालिने कपर्दिने नमो नमः २६ नमो ह्यगयजान्द्वाधराय चन्द्रमौलये त्रिलोचनाय तेनमस्तु
मीमया यशं भवे अगलकालकूटनीलकंठनालकांतये कपालमालिने नमः करैर्नृचर्मधारिणे २७ २८ २९ ३० ॥ ७ ॥

ति कपालिने अकपालिने इति छेदः अश्वकश्च अश्वकौ विष्णु ब्रह्माणो तोपालयति तच्छैलाय कपर्दिने इति कंगं गजं लंपिबतीति कपः सचासौ
ऋधं क्रद्धिं ददातीति क्रद्धः तादृशः कपर्दी स्यात् स्तोति कपर्दी भगीरथ प्रार्थनया गंगावतरण समये शिवजगभारे पतिता गंगालुणा ग्रबिन्दुदशां

०२ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२८२ पुंडरीकेति पुंडरीकानां सितांभोजानां स्रक्मालायस्यतं पुंडरीकासेनेन ब्रह्मणा अर्चितं पुंडरीकाजिनधरं व्याघ्रचर्मधारिणपुंडरीकाक्षस्य वि
 स्मोः नायकं नैमीत्यन्वयः व्याघ्रपिपुंडरीकोनेसमरः ३० पुण्डरीकेति पुण्डरीकोद्दितीयदिग्गजः तेनागध्यंगेरावतः पुण्डरीकद्वयमरः ३१ एकेन
 नमः शिवाय शंभवेन मस्त्रिशूलधारिणे मनोजगर्वहारेण मेहोत्सकेतवेन मः दिगंबराय तेन मश्चिदम्बुराशयेन मः स्वयंमु
 वेसहानमश्चिदम्बुराय तेन मः २८ नमः सुवर्णसंसेदनमः स भेश्वराय तेन मोस्तुभूतसंसेदेन मोगणाय योगिनां नमो गि
 रीन्दुजापते नमो हिरण्यबाहवे नमोस्तुचेतसस्पते नमो नमः शिवाय ते २९ पुंडरीकस्तज्ज्योमिपुंडरीकासनार्चितं पुंडरी
 काजिनधरं पुंडरीकास्तनायकम् ३० पुंडरीकगजागध्यं पुंडरीकमुनिस्तुतं पुंडरीकपुरीनाथं पुरारिप्रणमाम्यहम् ३१ महादे
 वमहानुत्तमहाडंबरसाक्षिणीं महादेवतनुं वामांशिवकाममहं भजे ३२ श्रीअगस्त्य उवाच नमसफलीकुर्वयेवंस्तोत्रेण सु
 दरे प्रविश्य श्रीपुरंभूयः स्तुहितं त्रैवमन्वहं ३३ विना व्योम्नि शरीरेण वाणी कापि व्यञ्जत तव स्तोत्रेण तुष्टोऽस्मि स्तुति सुन्दरं
 सुन्दरं ३४ इत्युदीर्य नमो वाण्यां विरतायां हिरण्ययी दिवः शिवाज्ञया च हिरभस्तुन्दरमुद्दिनि ३५ देवाश्च विस्मयं जग्मुः किंपु
 न भूविमानबाः पादप्रणेमुस्तत्र त्याः सुन्दरं मे निरेहरम् ३६ अचिन्त्यशक्तं देवस्य ज्ञात्वा संकल्पयै भवं अहंकारभ्यकार
 नतः प्रविवेश न सुन्दरः ३७ महाप्रसादो देवस्य कथं भवं विधेमयि इति चिन्ता परः शोभोः भूयसी भक्तिमादधे ३८ सभानंत्वा
 न देशस्य व्याघ्रपादसुखान्मुनीन न द्यादिगणनायां शिवभक्तान्महोदयसः ३९ अभ्यनुज्ञाय गौरीं च चित्समाधिपतिप्रभुं

पार्वतीं स्तौति महादेवेति ३२ अनन्तरवृत्तमाह वाजनेति श्रीपुरं कमलानगरं ३३ विनेति वाणी आकाशवाणी ३४ इतीति हिरण्यमयी सुवर्णप्र
 चुरा ३५ ३६ अचिन्त्येति अहंकार एव अन्यकारः तस्यान्तः न प्रविवेशे सन्वयः ३७ ३८ ३९ ४० ॥ ७ ॥

सुन्दरस्यनगरान्तरप्रवेशं वर्णयति संनिवर्त्तते ४१ स्वप्नेति स्फुटं कुसुमाख्यं अपरतनुः द्वितीयमूर्त्तिः बोधं संबन्धनामा संज्ञायां चेति इवार्थे कन
प्रत्ययः चैतन्यसंबन्ध इव स्थित इत्यर्थः ४२ बोधेति पदा स्वपादेन ४३ ४४ अथ दक्षिणदिगमनमाह प्रसादेति ४५ ४६ ४७ ४८ षड्भिः कावेरीं वर्ण

सन्निवर्त्तानुगानुसर्वा न नमस्कृत्वा ग्रजन्मनः उत्तीर्योत्तरकावेरीमगाद्ब्रह्मपुं प्रति ४१ स्कन्दापरतनुर्वैत्रबोधसंबन्धकः ४२
शिष्टः गौरीस्तन्यामृतास्वादातनुर्नयामासमातीम ४२ बोधसंबन्धपादाज्जरेणुपावनवीथिका सेयंपुरीपदास्यपुंनयुक्ते
तेवसुन्दरः ४३ कैलासवासं पुरुषमस्तौषीद्वृतः स्थितः आनिर्भूतोग्रतस्तस्य सहगोप्योमहेभ्वरः ४४ प्रसादमकरोत्तस्मै
कैलासपतिरैश्वरः अथानुत्ताप्यतदेवं दक्षिणेशामगाहत ४५ श्रीचौलविषयाभोगसौभाग्यमवलोकयन्कावेरीतीरमगा
मतकपर्दिस्थानभूषितम् ४६ अवगाह्यनदीं पुण्यांकुवेरमुनिसंभवां अवेषमाणः परितोननंदसमहानदीम् ४७ कम
लोत्पलकल्हारवासनमोदवासितां कर्पूरपुंजसच्छायमहापुलिनमण्डलाम् ४८ हितालक्रमुकस्पद्बद्धं बद्धं भावनांत
राम् स्सर्गेश्वरवुरनिर्भिन्ननारिकेलफलद्रुमैः ४९ पयःपूरैर्निदाघेऽपिकाले कूलं कषोदकां अपरस्तनक्षीलाग्रघातव्या
कुलवीचिकाम् ५० मज्जन्चौलवधूनाभिनिष्ठीतरयवेणिकां चोलेन्द्रसेन्यमत्ते भदानचन्द्रकभूषिताम् ५१ तीरदुर्माकुलच्छा
यनिरुद्धोरुमहातपां हंसकोपोतमायूरकलध्वनिमिलदिशम् ५२ तदोदजमुनिज्जातवेदान्तध्वनिपावितां यायज्जैकारुशाला
सुयूपमालाविरजिताम् ५३ योगनिद्रासमासत्तरंगनाथां समालिकां महार्णवस्य महिषीं कावेरीं समहानदीम् पश्यन्पञ्च
पतेः स्थानं न्यसेवतमहाकविः मायूरमध्यानुकुंभकोणश्रीकांचिजप्यैरनामभां क्षुष्यानेषु दिग्बेषु हरं निषेव्यस्यागणेशपुरं जगद्गुरु

यति कमलेत्यादिना ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ मायूरेति दिग्बेषु द्योतनशीलेषु पञ्चसु मायूरादिशिवस्यानेषु हरं निषेव्येत्यन्वयः इति श्रीमान

एवमत्यद्भुतसुन्दरमहिमाकर्णनेन जालुकोत्तूहलानां मुनीनां चरित्रान्तरवर्णनेन प्रवृत्तिं दृढयन्नाह चरितमिति १ भक्तेः प्राधान्यं कथयति
किमिति २३ ४५ चन्द्रोदय इति कमलापुरस्य संज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तं आत्मानं ह्यारवर्णयति पुरेति ६ ७ देवानामिति नन्दकः खड्गः तेन छि

श्रीअगस्त्य उवाच चरितं सुंदरस्यान्यदद्भुतं शृणु तद्गुणः सर्वलोकेषु विख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् १ किंदुर्लभं भगवत्सिपस
नेवृषभध्वजे तथापि नान्यवां कुन्ति भक्त्या भक्ता विना हरे २ यत्र यत्र शिवस्यानंत तत्र तत्र ससुन्दरः भवानी स हि तं देवं
स्तुवं गुं फेगिं मुदा ३ लब्धप्रसादोऽयं पुरं विवेश कर्मलातयं सन्निधौ त्यागराजस्य प्रणम्य स्तोत्रं मे हतं ४ तत्र सैः स्वागतं
दृष्टः सुन्दरः स्तिसुन्दरः संदर्शनार्हं देशं स्वतस्य सक्तिरवर्षत ५ चन्द्रोदयद्वयं बोधेः पुरोबारं निरर्गलः पुरा कल्पान्त
रे विष्णुः शंखचक्रगदाधरः ६ प्रसादितः सुरैस्सर्वैरसुरैर्दितैर्बुधियोद्भुतमभ्युद्यतो देत्यानां रूढपतंगेश्वरः ७ देवानां
मसुराणां च वभवायोधनं महतं नंदकच्छिन्नमूर्धनो गदासंचूर्णितासकाः ८ मूर्च्छिताशाङ्गः नादेन विल्लनाश्वक्रधार
या खगेशपक्ष्मवातेन दूरधृताश्वपणीवत् ९ विद्रावितारणे देत्याः पलायनमशिअयन् हरिणाभ्यर्थितायूथपतयो ह्या
श्रमं भूगोः १० विविभुः शरणाकांक्षाना पश्यंतत्र वैमुनिं अन्तर्बलीमुनेः पत्नीं देत्याः प्रापुर्गतिं पराम् ११ दत्ताभया भूगोः प
त्न्या देत्या वेद्यन्तराविशन् अहङ्गुदानचपती निवृत्तो हरिरध्वनि १२ देवैः संवेदिता दह्नेः प्रवृत्तिममरिदृष्ट्वा उपलभ्य स्व
शरणान् रक्षितुं त्रिदिवौकसः १३ भार्गवाश्रममासाद्य पक्षिराजाद्वारुहत् आगतं विष्णुमालोक्य भृगुपत्नी यशस्विनी

नामूह्यो नो ये पातथागद्या संचूर्णिताः अंसाः भुजशिरांसि येषां ८ विद्राविता इति यूथपतयः १० विविश्रुति अन्तर्बली
गर्भिणी अन्तर्बली तु गर्भिणी समरः अन्तर्बलीवत्पतिवत्पतिनुक् ११ इति वेद्यन्तरावेदिमध्ये १२ १३ ॥ ७ ॥ ४९ ॥

कुर्वेति स्रुतया सत्यधियया स्रुतं प्रिये सत्ये इत्यमरः १५ त्वदिति प्रमुदिता प्रहर्षिता अहमिति शेषः स्तोति श्रीपते इत्यादिना १६ प्रसीदेति दृश्य
स्य जगतः स्थित्यादिकर्त्ता १७ ब्रह्मेति गिरा वेदवाचा मुनेः भृगोः १८ आगमनकारणं पृच्छति प्रसीदन्तीति १९ २० २१ देवादिति शरण्यशरणेसा

कृत्वांजलिप्रदानाख्यं स्वागतं पर्य्यप्यच्छुत अथा ब्रवीदिदं साध्वी हरिं स्रुतया गिरा १५ त्वदृशनात्प्रमुदिता चिराल्ल
व्यनिधिर्यथा श्रीपते भूपते देवनमस्तेऽस्तु जगत्पते १६ प्रसीदमयि भक्ताया भक्तवत्सलकेशव त्वमनादिरन
न्तश्च दृश्यस्थित्युद्धान्तकृत १७ ब्रह्मादिभिश्चाविदितः स्तुत्यः प्राचीनया गिरा मया दृष्टो सिभाग्येन तपसे
बमहामुनेः १८ प्रसीदंति महात्मानः पत्रपुष्पफलार्चिताः अनुगृहाण मह्यं किमागमनकारणम् १९ अ
नुगृणहीषमां देवसुधामधुरया गिरा इति संप्राथितः पत्न्या भृगोः कमललोचनः २० समयमानो बभोषेतां वनः
मात्साधरः पुमान् श्रीविष्णुरूवाच शृणु महच्च नं साध्वि पूजितोऽस्मित्वयानघे २१ देवा देत्यभयार्ता मां शरण्यं शरणं ग
ताः तद्रक्षणाय देत्यानां संहारऽस्मिन्कृतोद्यमः २२ हन्यमानेषु देत्येषु मया केचन दानवाः वनां तरुजं प्राप्तादुतिवहेः
श्रुतं मुखे २३ देवा न्यजति ते भर्त्ता प्रसन्नास्त्वयि संतुते चक्रेण दानवान् हन्मि बिलीना यत्र ते वद २४ वैस्मर्वी गिरमा
कार्यमुनेः प्राह पतिव्रता निरुध्य पर्णाशालाया दारं भीता त्वधर्मतः २५ सन्तः समं त्वाविदुरादिपूरुषं न ते प्रियः कश्चि
दथा प्रियोपि वा जगद्गुरुर्धर्मपथप्रवर्त्तकः कथं परप्रेरणया सिषापधीः २६ देत्या मां शरणं प्राप्ता यथा त्वामसुरद्विषः श
रणागतं संत्यागान्ना न्यस्यापमहत्तरम् २७ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनं श्येनायदत्त्वा स्वशरीरमांसं शैव्यः क

धुंतत्र साधुरिति यत्प्रत्ययः २२ हन्यमाने विधिति अन्तस्तजं पर्णशालाभ्यन्तरं पर्णशालोदजोस्त्रियां इत्यमरः २३ २४ २५ प्रस्तुतकार्यो यविष्यु

अस्येति सोमास्कन्दं तन्नामकं शिवलिङ्गं ४४ ४५ ४६ दशेति विलीनानष्टात्रियं ब्रजगच्छेत्यर्थः ४७ ४८ साक्षात्कारं प्रार्थयते प्रत्युवाचे

भस्मशय्याशयानश्च भस्मच्छन्नस्तथा कुरु सोमास्कन्दं निषेव्याथ भूयः श्रियमवाप्स्यति ४४ इत्युक्त्वा स्वाश्रमं प्रापः
सहशिष्यैर्महा मुनिः हरिस्तु शतरुद्रीयं चिरमावर्तयन्मनुम् ४५ कामधुकक्षीरधारगभिभिर्विचमन् हे श्वरं दिव्ये
मारकं तेलिङ्गे दिव्यान्वर्षगणान्वहून् ४६ दशकोट्यब्दविलये वागभूदशरीरिणी विलीना भूणहत्याते ब्रजवि
श्वंभरश्रियम् ४७ आन्तोसि पूजया यत्वं किं भूयः प्राप्नुमिच्छसि विस्मराकर्ण्यतां वाणीतां दिशं प्रत्युदजलिः ४८
प्रत्युवाच विभो नष्टाय दिहत्या तवा चर्या साक्षात्कर्तुं भवद्रूपमिच्छामि शशि शश्वर ४९ इमं देहि वरं देव भक्तवत्सल
शंकरया दृशं भवतो रूपं देही ध्यात्वा पि पापकृत् ५० सद्यो विमुच्यते सर्वैर्वाङ्मनः कायैरथैः एवं हरिं प्रार्थयन्त
वाग्विद्वायस्य भाषत ५१ ब्रह्मादयः सुरगणा अगस्त्याद्याश्च योगिनः अपि क्रतुशतैरिष्टादत्वादाना निभूरिशः
पूर्यन् प्रजयित्वापि मां लिङ्गे तस्मयामुषिता शयाः न शक्नुवन्ति मां द्रष्टुं विनान्वित निरोधनात् ५३ शृणु विष्णोस्त्विति दं
वाक्यं यदि मां द्रष्टुमिच्छसि जितेन्द्रियः श्रिया साङ्गैर्वर्षकोटिस्वयं व्रती ५४ विरक्तः सर्वभोगेषु व्रतपाश्रुपतचर द
र्शयिष्यामि सम्पूर्णं समये मत्कृतं ततः ५५ द्रष्टुं ये सममतद्रूपं दुर्दर्शं योगिनां च यत् विरतायामुदीर्धैर्वगिर्ये ग्रेवा
रिवोचिवत् ५६ दधौ ब्रते पाश्रुपते दोक्षा देवो जनार्दनः भस्मावगुठनं कृत्वा चीरवासाजटाधरः ५७ जपन्
यज्ज्वाक्षरीं विद्याषट्कालार्चनतत्परः कंठद्वेजलेतिष्ठ न दिबा रात्रमन्तर्द्रितः ५८ ॥ ७ ॥

ति ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ॥ द्रष्टसे इति गिरिगगनवाण्यां एवं पूर्णोक्तप्रकारेणोदीर्घ्य कथयित्वा अग्रेवारिवीचिवत् जलतरंगवत्

५९ ६० ६१ ६२ ६३ अभ्यर्चितादिति हिमसारलिंगात् कर्पूरलिंगात् सितश्रोहिमवालुकैत्यमरः अस्यविष्णोः पुरतः प्रत्यक्षोऽभूदित्यर्थः ६४
इति श्रीमानवल्युपनामकट्टसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तिविलासप्रकाशिकायां नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ ॐ ॥
पूर्वाध्यायां नैविस्मना पूजितात् कर्पूरलिंगात् सोमास्कन्दतनुः शिवः प्रादुरभूत् इत्युक्तं तदर्थं श्रुत्वा च स्कन्दश्च उमास्कन्दोताभ्यां

महान्तं देवमुद्दिश्य च चारव्रतमुत्तमं भूयः संप्राप्य भर्तोरं कमलापिशिवान्नया ५९ जालाहत्याविनिर्मुक्तं तत्राभूत्परि
चारिका चारुचित्रैरमालिङ्गैर्यैरा नर्विमहेश्वरः ६० स्थानेनैवं तिकापुष्पैः कमलालयनामनि कमलाक्रीडविकचैस्ते
रेषमधुसूदनः ६१ शिवनामसहस्रेण पूजयामास भक्तिमान् कर्पूरलेपकहारकलिकामालिकार्चितम् ६२ गते
कोटिद्वये ब्दानां सुप्रीतश्चन्द्रशेखरः सोमास्कन्दतनुर्भूत्वा विष्णुमन्वग्रहौदरः ६३ अभ्यर्चितामधुभिर्हाहिमः
सारलिंगात्सार्द्धगिरीन्द्रसुतया च षडाननेन कर्पूरलेपकमनीयवपुस्सुगंधिसौगंधिकस्त्रगभवत्पुरतोऽस्य शंभुः ६४
इति श्रीस्कन्दोपपुराणे नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॐ ॥ ॥ सोमास्कन्दमहादेवमाविर्भूयाग्रतः स्थितं कर्पूरलेपकहार-
वासनां चितदिङ्मुखम् १ तप्तकांचनसंछायसमुन्नतजटाधरं मृणालधवलतन्वीं मौलोचान्द्रमसीकलाम् २
गंगामहीन्द्रमम्भोजभूकपालस्त्रजंतया ॥ विभ्राणमलिकेचारुमृगनाभिविशेषकम् ३ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

सहितात्तनुर्यस्य तत्र शिवगौरीषण्मुखान् क्रमेण वर्णयिष्यन् आदौ शिरप्रभृतिपादपर्यन्तं षोडशभिः शिवं वर्णयति सोमास्कन्दमि
ति कर्पूरलेपश्च कल्हाराणि च सौगन्धिकानि च तेषां वासनया अन्वितानि दिङ्मुखानियस्यत १ २ गङ्गामिति अम्भो
जमुवः ब्रह्मणः कपालानास्त्रजं मालां अलिकेललाटं मृगनाभिविशेषकं कस्तूरीतिलकं विभ्राणमित्यन्वयः ३ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

स्फुरदिति काश्मीरजातंकुंकुमं काश्मीरजन्माग्निशिखमित्यमरः तस्यतिलकमिव भास्वत्सकाशमानं वह्निविलोचनं यस्य तं ४ ५
 ६ ७ रत्नेति परश्वधेत्यादि चतुर्भुजमूर्तिवर्णनाभिप्रायेण ८ गन्धेति अपराङ्गं पृष्ठभागे विषक्तं अद्रिकन्यायाः पार्वत्याः भुजलता

सुरज्जवंतिकापुष्पकर्णाभरणभासुरम् कास्मीरजाततिलकभास्वद्वह्निविलोचनम् ४ शोभनभ्रं
 लतंसान्द्रकरुणापाङ्गवीक्षणम् ॥ कपोलादर्शसंक्रांतविंबंगौरीमुखाम्बुजम् ५ स मुन्नतनस
 मुक्ताफलश्रीदशनावलिम् ॥ विदुमोत्तमसच्छायमृदुलाधरपल्लवम् ६ वदनादर्शवृन्ताभ
 चुबुकश्चोविगजितम् ॥ कालकूटप्रभामिश्रकंठकपूरलेपनम् ७ रत्नाङ्गुलीयकटककेयूरव
 लयाङ्गदम् ॥ परश्वधमृगाभौतिवरमुद्रास्फुरत्करम् ८ गन्धपत्तिकुतोद्गन्तभृङ्गः सौगधिकः
 स्रजम् ॥ अपराङ्गविषक्ताद्रिकन्याभुजलतास्पदम् ९ उद्ग्रीवनागमाणि क्यप्रभापूरितनाभिकम्
 तारहारावलीनिष्कपदकाभञ्जितोदरम् १० उपवीताहिनिश्वासमष्टभस्मानुलेपनम् व्याघ्रचर्म
 परीधानं मणिनूपुरमंडितम् ११ उत्फुल्लाहिशिरोरत्नप्रभापाटलपादुकम् नम्राहंकारतिमिरप्रभाक
 रतलप्रभम् १२ कालवक्षस्थलशिलादंभोलिनखभास्करम् कैवल्यकल्पकक्षोणिरुहं नूतनपल्लवम् १३

स्मदंयस्यतं ९ उद्ग्रीवेति ताराणां शुद्धमुक्तानां मुक्ताश्रुद्धौ च तारस्यादित्यमरः तेषां हारावली पुनिष्कपदकं रत्नाञ्जितसुवर्णपदकं
 तस्य आभयाकांत्या अञ्जितं उदरं यस्य तं १० ११ १२ कालेति कालस्य यमस्य वक्षस्थले मेव शिला तस्याः दंभोलयो वज्ररूपाः येन
 रत्नाः तैर्भासुरं इत्यादि चरणां भोजं इत्यस्य विशेषणं कैवल्यं मोक्षः स एव कल्पकक्षोणिरुहः कल्पवृक्षः तस्य नूतनपल्लव इ

१४ १५ पार्वतीवर्णयति वसन्तीमित्यादि अस्य शिवस्य वामभागे वसन्तीमित्यन्वयः १६ कुमारवर्णयति कीदन्तमिति तयोः शिव-
 योः १७ १८ शार्दूलैति शार्दूलनखैः कंठाभरणलगेनैर्वा घनत्वैः उद्यत्सूर्येभिर्वा रित्यादिषडभिर्मुखांबुजैरित्यग्निमेणान्वेतितैरुपल-
 क्षितमित्यर्थः उपलक्षणे तृतीया एतादृशं कुमारं चालोक्य शिवस्य पदयोर्निपपातेत्यन्वयः १९ २० २१ २२ २३ प्रणम्यति बर्हिबर्ह-
 भक्ताभयप्रदारावकिंकिणीपरिभूषितं संसारगेगर्भैषज्यपरागस्मृतिवैभवम् १४ दधानंचरणां भोजंदलितान् बुजसन्निभम्
 रत्नसिंहासनाखंडं रमणीयतमाकृतम् १५ उन्मिषज्जीबलश्रीपरिवेषपरागतं वसन्तीं वामभागेऽस्य वारिजायत-
 लोचनाम् १६ शैलगजसुतां देवीं सर्वभूषणभूषितां कीदंतं चतयोर्मध्ये कुमारं कोमलाकृतम् १७ मञ्जीरकिंकि-
 णीकांच्चीकेयूरकटकागदैः वलयैरंगुलीयेश्च महार्हैः परिभूषितम् १८ शार्दूलनखराश्लिष्टकंठाभरणभास्वरं उद्य-
 तसूर्येभिः षड्भिः स्फुरद्दशनकुड्मलैः १९ अर्द्धोत्कमृतनिष्यन्दमन्दहासमनोहरेः सिद्धाञ्जनान्वितापांगलोलता-
 रकलोचनैः २० अंबिकास्तन्यकणिकाभूषिताधरविद्रुमैः सुविभ्रमद्रुलतिकैर्मृगनाभिविशेषकैः २१ चूडामणि-
 परिष्वक्तनीलकुंचितकुंतलैः ललंतिकामणिज्योतिरनुविद्वालिकस्थलैः २२ सामोदश्वसितैः षड्भिः दर्शनीयमुखान्बु-
 जैः आलोक्यानंदभरितः पादयोर्निपपातह २३ प्रणम्य कोटिशस्तुत्वाश्रिया सहकृतांजलिः दधारक्वत्रमस्योर्ध्वब-
 र्हिबर्हविनिर्मितम् २४ चंचच्चा मरुच्छेन श्रीरवीजयदंतिके पांचजन्यंदरवरप्रदध्मौहर्षनिर्भरः २५ ॥ ॐ ॥

णमयूरपिच्छेन विनिर्मितं च्छत्रं अस्य शिवस्योर्ध्वं दधारेत्यन्वयः २४ लक्ष्मौकृत्यमाह चंचदिति पुनर्विस्मुकृत्यमाह पाञ्चजन्यमि-
 ति दरवरं शखत्रेष्ठं प्रकर्षेण दध्मौ शब्दापयामास ध्माशब्दान्निसंयोगयोरित्यस्यलितिरूपम् २५ ॥ ॐ ॥

शिवसाक्षात्कारजन्यस्यानंदस्य अपारतां दर्शयति देवमिति २६ २७ २८ यथेति अविष्टतं अखंडितं २९ ३० आन्तद्विती एवंप्रस
दाधारयेति शेषः ३१ ३२ इतीति तेन विष्णुना प्रार्थितः देवाः योगिनश्च तं शिवं दृष्ट्वा श्रुत्वा चेत्तसः श्रुत्वा चित्ताः आसन्नद्वयन्वयः ३३ नाम

देवमालोक्य पुरतो यमानन्दमगादुरिः न तस्य कृणि कामात्रं ब्रह्मानन्दोऽपि संभवेत् २६ अथ प्रसन्नो देवेशः सो
मास्कन्दो महेश्वरः प्रणतप्राजलिं प्रवृद्धमभावतजनादैनम् २७ निवृत्ताभ्रूणहत्या तं संगतो सिप्रिया पुनः मत्साम्य
मधुना लब्धमनया ब्रतचर्यया २८ यथा पूर्वे त्रिजगतामस्त्वैश्वर्यमविष्टतं तवाहंगोचरोऽत्येषामदृश्या योगिना
मपि २९ रत्नसिंहासनासीनं स्कन्देन च सहो मया ये सेवन्ते महाभागाः तेषां मुक्तिः करे स्थिता ३० आनोसि सुचिरं
विष्णो किमन्यहं किं तं तव श्रीविष्णु रूपाच मत्प्रसादाय भगवन् एवंप्रसदा विभो ३१ भूयो देवाश्च मुनयः कृतार्थोऽस्म
त्तु दर्शनात् योगनिद्राविधानाय प्रयच्छतु मतिं विभो ३२ इति तस्मार्थैः शंभुः तथा रूपो बभूव ह देवाश्च योगिनो दृष्ट्वा तमासक्तु
द्वचेत्तसः ३३ यद्यदिष्टं मयस्य तस्य तत्तत्प्रदानतः त्यागेऽप्यगमिधां भेजे मनोवाचा मगोचरः ३४ अथ काले गतवति महार्णवशयः
पुमान् रत्नसप्तमध्यस्थं कृत्वा त्यागेऽप्यगमिधां भेजे मनोवाचा मगोचरः ३५ निधायो रसि सुष्यापलब्धानुज्ञो महेश्वर तन्निष्वासोऽङ्गुलसंवेगेन निद्रालोः
कमलापतेः ३६ प्रसक्ततां डवं देवं हंसं नृत्यमथास्तु बन् योगिनो हंसनटनं विलोक्य गिरिजापतेः ३७ संसारं तिज ह्रुर्वक्षः
कंसारेऽधिजग्मुषः अथासुरेभ्यो भीतेन प्रार्थितो वज्रपाणिना ३८ उद्याय हरिन्द्राय दत्त्वा बक्षोगंतं हरं दिने दिने पूजया स्य पू

रूपरहितस्य शिवस्य त्यागेऽप्यगमिधां भेजे प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शयति यद्यदिति ३४ ३५ ३६ ३७ संसारेति इंद्राय शिवप्रसादं व
र्णयति अथेत्यादिना ३८ उद्यायेति षट्पदी दिने दिने हरं पूजयेत्येवोच्यदिति शेषः ॥ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

कुर्वीणदति अर्द्धेन इन्द्रस्य दृष्टलाभं सामान्यतो वर्णितमिति शेषं ३९ विशिष्य इन्द्रस्येवाविष्णुतुल्यसम्पत्प्राप्तिं च तस्य वर्णयति आकाशे
ति ४० इति श्रीमानवल्युपनामकन्दसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां दशमोऽध्यायः १० ॥ ७९ ॥
अथ विष्णुशक्रयोरिव मुकुन्दस्य राक्षसिव प्रसादं वर्णयिष्यन् तदुपोद्घाततया कैलासोपवने शिवयोर्विहारवर्णयितुमारभते एत

कुर्वीणः सहितः शक्रो महतीमुद्धिमात्तवान् ३९ आकाशगंगा पयसा च बर्हिषत्रेण शंखध्वनिभिश्च मन्दैः ज
वंति कास्त्रमिह पास्य शंभुं हरिः श्रियं प्रापय आमुकुन्दः ४० इति श्रीस्कन्दोपपुराणे दशमोऽध्यायः १० ॥ ८० ॥
एतस्मिन्नन्तरे देवो देव्या सह महेश्वरः कैलासौ लोपवनं प्रपद्ये पुष्पितद्रुमम् १ राजरभासमुद्घातैः कर्षुरैः
सेचकैरिव पांडुरंहे मपद्माना पगंगैः कुंकुभैरिव २ अरुणं नवदूर्वाभिः श्यामलं क्वचिदुन्मदैः अनेकवर्णैर्वि
हगैः कूजद्विगभितो वनम् ३ प्रविश्यापवनं गौरी कामिनीमिव कामुकः अलं चक्रे नवैः पुष्पैः कामदर्पहरो हरः
४ अलके कर्णिकारं च कर्णयोः पद्मकर्णिकां उन्नतेनासिकाग्रे च चारुपुंनागकुण्डलम् ५ कपोले लोभ्ररेणुचक्रे
नाले मनोरमं सिंदुवारकृतं दाममृणालं वलयानि च ६ हस्ते महोत्सवं दत्तं पत्रलेखं चितस्तने प्रसन्नाभरणं गौरीवि
आणारमयद्वरम् ७ श्रीफलद्रुममलेतां प्रसन्नशयने हरः उपवेश्य तदुत्संगे शिष्ये सर्वगुह्यशयः ८ ॥

स्मिन्निति १ तदेवोपवनं द्वाभ्यां वर्णयति राजरंभेत्यादिना २ ३ प्रविशेति हरः उपवनं प्रविश्य कामिनीं कामुकद्वगौरीं पुष्पैः अलं
चक्रे अनेन वेषविभावाख्यशृङ्गारः सूचितः ४ अलकरणप्रकारमेव तत्तदवयवेषु वर्णयति अलके इत्यादिना सार्धद्वयेन ५ ६ हस्ते
इति एवं प्रसन्नाभरणं पुष्पाभरणं विभ्राणा गौरी हरं आरमयत् रमयामास ७ श्रीफलेति सर्वगुह्यशयः समस्तभूतानां हृदयाकाशवर्ती ८

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० मद्रुक्तइति त्वमिति शेषः गांशुवं दृढं गौलां गूलमुखम् ३१ ३२ सदिति यायजुक्त्स इज्याशोऽ
भवतो वांछितं नान्यं न सेवे श्रीकृते भवन् नयत्र सेवा युवयोः तत्र जन्म निरर्थकम् २४ प्रसीद कृष्णा सिन्धोः
दया भवतु ते मयि इति शोचं तमाश्वास्य प्राह तं वृषभध्वजः २५ शृणु खेदं च माकार्षीः यदादिष्टं तदा चर-
अज्ञानादर्वेन भुक्तैः मुक्तैः विज्ञानपूर्वकम् २६ वेदागमसहस्रेषु निर्णीतं वेदवित्तमैः एकवित्त्वदत्ता चोयाः प्रदोषे
ममयस्फलम् २७ रहस्यं तत्प्रवक्ष्यामि शृणु तत्फलभागसि विरक्तो मां प्रदोषे ज्ञः पूजयित्वा विमुच्यते २८ अ-
ज्ञानात्काकतालीया मत्पूजां राज्यभोगदा ततस्त्वमेत्यजन्मैकं भुंक्ष्व भोगान् नुरेप्सितान् २९ महिज्ञानादमु-
ष्यान्ते मत्सदं प्राप्स्यसि ध्रुवं आवयोर्दर्शनं तत्र भविता सख्यतो हरेः ३० मद्रुक्तो न हि सतापं कर्तुं महसि गच्छ गाम्
इत्युक्तः स पुनः प्राह स्मृत्यै मुखमिदं मम ३१ तत्र भूयादथेशोऽपि तथेत्युक्तातिरोदधे गूलाङ्गुलमुखस्सोऽभून्मु-
चुकुन्दो मनोः कुले ३२ सरस्वती महीराजादि बदेव पतिर्यथा अजस्रया यजुक्त्स सखा भूतस्य वज्रभूत ३३ एकदा
सुहृदा हूतो दैत्यानां विजयं प्रति निर्जित्य दानवान् सर्वान् स्महेन्दुणा विशद्विवम् ३४ अभ्युदतः सुरैस्सर्वैः कृताशीर्गु-
रुणानृपः उपाविश न्महेन्दुण रत्नसिंहासने स मे ३५ अर्द्धोसन गतं जिस्मारे नं गसदृशा कृतिं सुरारि सैन्यबाणाग्रव्रण-
भूषितवक्षसम् ३६ जयश्रिये वरगेण न खल्वक्षतविभूषितं उपासां च क्रिरेतत्र नाकवारांगानानृपम् ३७ जग्राह चाम-
लस्य इज्याश्री लोयायजुक्त्स मरः ३३ ३४ ३५ ३६ जयश्रियेति सुरारि सैन्यबाणाग्रव्रणभूषितवक्षसं अतएव जयश्रियारगेण न ख-
ल्वक्षतविभूषितमिवेत्युत्सेक्षा ३७ तस्य अपरस्सेवां वर्णयति जग्राहेत्यादिना श्लोकद्वयेन भृङ्गारं कनकपानीयपात्रं भृङ्गारः कनकालुं

बीणावस्यास्ति सोऽस्मरसः ३९ ४० ४१ ४२ दिव्येति दिव्येन दिवि भवेन आगरवेण अगुरु संबंधिना धूपेन ४३ मुचुकुन्द इति महादे

दधतु नृत्सचातुर्थ्ये उर्ध्वेशी च तिलोत्तमा बीणावती चित्ररेखा सहज न्याचता लभत ३९ सोपगानाश्रगन्धर्वः मुचुकु
न्दसिखे विरेभ्लाघदत्वाथ संगीतं नभोमध्यगते रवौ ४० आरुह्यो रावतस्त्वन्यं संहन्दो न्तर्गृह्ययौ दधारवृत्तिभिन्द्राणी
मुचुकुन्दे मुकुटवत् ४१ नरेन्द्रश्च महः द्रुश्च स्नात्वा मंदाकिनीजले पुरारि पूजा सदने जग्मतुर्मणिभूषितम् ४२ दिव्या ग
रबधूपेन बासिते तत्र वज्रभृत पुरारि पूजामारेभे मस्मरुद्रास्तभूषितः ४३ मुचुकुन्दोऽपि राजर्षिः पुरारि स मविक्रमः ॥
सोमास्कन्दं महादेवं दृष्ट्वा रोमांचितो मुदा ४४ तदीयवाक्यं सस्मार तुष्टाव मनसा शिवं रहस्यस्तुति संतुष्टः पशूनां पति
रीश्वरः ४५ अनुजग्राह तत्कर्णेभुवि पूजय मामिति संभ्रांतस्तत्सपर्योयां न विवेद शची पतिः ४६ पूजावसाने भूपा लंगमि
ष्यंतमहीतले किमभीष्टमिति प्राह गाढा लिंगं नमाचरन् ४७ अथ पाणौ गृहीत्वेन्द्रमिदमाह शची पतिं सोमास्कन्दमिमं दे
हि सोहादेयं दिते मयि ४८ पूजां विधातुमिच्छामि कृतार्थः प्रणयात्तव उवाचेन्द्रोऽपि भूपालं स्मयमानं मुखादुजः ४९ सखे
सत्यवदाम्येतद्दोष्यते किं मया तव विस्मोर्नान्यमिमं विदुः पूजामात्रेऽस्य चोदितः ५० तवाप्यमुष्य पूजायां यदिति वाञ्छास्ति भूष
ते श्रीपतिं प्रार्थयत्स्वेन यदिसंमनुते हरिः ५१ अथ वानास्मि दानस्य प्रभुः स्यादन्यथापि सः ऐन्द्रीमाकार्ये स गिरं दध्यौ ह
दि महेश्वरम् ५२ तदा ज्ञसोऽब्रज सार्धैर्गत्वा वैकुण्ठं मच्युतम् नत्वास्तुत्वा च बहुधा सोमास्कन्दं मया चत ५३ केशव
श्चक्षणध्यात्वा त्रिनियोगात्पारमेश्वरात् ॥ ददावनुमतिं भूषः पुनर्गत्वा हवज्जिणम् ५४ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

वं दृष्ट्वा इन्द्रसमीपे इति शेषः ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

५५ ५६ कथमिति अभ्याशे समीपे त्वणरं देवशिल्पिनं ५७ ५८ अकल्पितमिति मामावंचयेति आदराद्विरुक्तिः ६० ६१ अकल्पितमहेषानं अरुत्रिमं सोमास्कंदमित्यर्थः कलिः कलहः ६२ ६३ ६४ ६५ आत्तसइति प्रत्यतिष्ठिपत्प्रतिष्ठापितवान् पराः कलाः देवशि

लब्धानुत्तोऽस्मिबिस्सोस्त्वजिस्सोदेहिमेहेश्वरं अत्येनिसमयः क्षोणीं अभिसौहादेमेधताम ५५ श्रुत्वानुप= निरंशं क्रश्चिंतामापतदंतरे इमं दास्यामिभूत्यानिरास्यंति दिवसानि मे ५६ कथन्नु पूर्णकामः स्यान्मुचुकु= न्दश्चभूयतिः आलोच्यधोमानभ्याशेशक्रः स्त्वष्टारमत्यगात् ५७ नजानीयाद्यथाराजाप्रतिबिबोऽस्य क= ल्यतां निर्मायविश्वकर्मापि ददौ बिंबशचीपतेः ५८ प्रदाय कल्पितं बिम्बं प्रयाहोत्यभ्यभाषत आहो बा= दायतमपि सखायं ग्राहभूयतिः ५९ अकल्पितं परं देहि मामावंचय मामिति पुनः पुनः कल्पितानि षड्विम्बा= नि ददौ हरिः ६० सतानि प्रतिगृह्याथ चिकीर्षन् ससमपुनः वंचनां मुचवत्रा रेसाक्षात्प्रेरयतीश्वरः ६१ अक= ल्पितमहेषानं देहि नो चेद्वेत्कलिः अथानुनीयभूपा लं सोमास्कन्दं मेहेश्वरम् ६२ रत्नसिंहासनारूढं ददौ राज्ञेशची= पतिः बहिच्छत्रं च शंखं च जवं तीषुष्य मेव च ६३ कल्हारमालां कर्पूरे लेपनं नियमात्कुरू इत्यादि श्यमहीपालं प्रेषया= मासगां प्रति ६४ प्रदक्षिणीकृत्य मुबमुचुकुंदोपि दृष्टधीः सर्वो न ते शिवस्येष्टे सक्षेत्रे कमलालये ६५ आत्तसो वनि रक्षा= येमहेषं प्रयतिष्ठिपत्स्थानेषु षट्सु परितः प्रतिष्ठाप्य पराः कलाः ददनि संसंपूजयन् कीर्त्तिविमलाप्राप्य शाश्वतीं अन्वग्र= होसुराविस्सुं योमहेन्द्रमनंतरम् ६७ मुचुकुंदततो यश्च प्रसीदतु स मे प्रभुः ६८ कर्पूरलेपाय कलाधराय कल्हारमालां चितकं=

त्यनिर्भिताः दद नित्यमिति पुण्यः शिवः विस्सुं अन्वग्रहीत् अनंतरं मेहेन्द्रं ६७ मुचुकुन्दमिति ततः यश्च मुचुकुन्दं अन्वग्रहीत् सः

अथ विष्णुः १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

वरदानमाह इतीति मम सखेव कुबेरद्वयधिवदस्वेसाशीः ७० अनुग्रहानन्तरं शिवप्रेरणया सुन्दरस्य विवाहं वर्णयति इतीति ७१ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां एकादशोऽध्यायः ११॥ ॥ ६० ॥ अथ विवाहानन्तरं सुन्दरस्य कृत्यं मुनीन् अगस्त्यो ब्रवीति त्यागेऽश्वरेति त्यागेऽश्वरस्य प्रियसखं दृष्टमित्रं सुन्दरनायकं प्राप्य कन्याम् आनन्दं जगामेत्यन्वयः १ सुन्दरं प्रति शिववचनमाह वरेति अमुक्तो ह्यहं वैषः अपरित्यक्तविवाहालंकारः २ किमिति कीदृशं कुबेरसंबन्धिनं

इति सुन्दरस्य सुधासुदितः तस्मिन् दुकलामरणे भगवान् परिकल्पितमौलिरुवाच भवाननुकंपित एधि सखेव मम ७० इत्याशिष्यमहेशानः विवाहं प्रति चोदितः सुन्दरे न्वभवत्तस्याः पाणिग्रहणमङ्गलम् ७१ इति श्रीस्कन्दोपपुराणे एकादशोऽध्यायः ११॥ ॥ ६० ॥ श्रीअगस्त्य उवाच त्यागेऽश्वरप्रियसखं सुन्दरं प्राप्य नायकं धन्यावेदः निधेः कन्याजगामानन्दमुत्तमम् १ वरवैषधरं देवं प्रणमन्तं सुहृत्तमं अमुक्तो ह्यहं वैषो मां भजेत्याहमहेश्वरः २ किमन्यद्वृत्तं नैवागम्य सुन्दरः शाकरः सखा वदारुवर्गं कीदृशं वंदी च के सुवैषभृत ३ उभावक्ष्यो जसं क्रान्तकर्पूरां लेपगंधिना हरोरसा समाश्लिष्टं स्वमेने सुन्दरं गुहम् ४ त्यागेऽश्वरस्य कल्हारकर्पूरां मोदबासितं त्यागे शभावनावन्तः प्रणेमुः सुन्दरं जनाः ५ श्रीमुनय ऊचुः कथं सुन्दरदूतोऽभूत्यागे शः परमेश्वरः एतदा च श्वचरितं कथया कुंभसंभवद्

वन्दारुवर्गं अभिवादुकसमुदायं वन्दारु अभिवादुके इत्यमरः शरिवंदो गुरुः सुन्दरः वन्दो चक्रे अवन्दिनः वन्दिनश्चकारेत्यन्वयः वंदिनः स्तुतिपाठका इत्यमरः ३ उमेति सुन्दरः हरस्य उरसा वक्षसा समाश्लिष्टं स्वमात्मानं गुहं षण्मुखं मेने जानाति स्म तनुत्पत्वादि तिभावः ४ ५ सुन्दरः शाकरः सखेत्युक्तं तत्र जानत संशयाः मुनयः पृच्छन्ति कथमिति ६ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

पुणपार्वतीसख्योद्देष्टुसुन्दरस्यमनश्चांचल्यंतस्ययुक्तशापादिकंचवर्णितं तयोरेकासुन्दरेणविवाहितासम्प्रबिद्धितोयासंबन्ध
माहृद्वितीयेति सागरिका तन्नाम्नीगणिकान्वयावेष्ट्यांबश्या ७ तामेववर्णयति सामुद्रिकेत्यादिना ८ १० ११ १२ ॥

द्वितीयासुन्दरासक्तायागौरीपरिचारिका सैवसागरिकाजनेत्यागेगणिकान्वया ७ सामुद्रिकोक्तनिःशेषल
क्षणोत्तमलक्षिता अव्याजसुन्दरेवाल्यंविद्याभिस्सायबाह्वयत् ८ परिज्ञाताखिललिपिः नृत्यगीतविशारदा
सर्वोतिशायिनीलोकेचित्रनिर्माणकर्मणि ९ जगदानन्दसन्दोहघनीभावद्वोदितः देहस्तदीयो लोकानां
नेत्रानन्दकरोऽभवत् १० यौवनारंभयोगेनश्रियसाभूयसोद्वैको यथावसन्तयोगेनमाधवीपुष्पशालिनी ११
शारदीचन्द्ररेखिविद्युद्वल्लीववर्षिकी भूयिष्ठशोभनातन्वीमणिरुत्तेजितोयथा १२ सावसन्तौगृहेमातुःनक
स्यापिदृशःपथिचन्द्रलेखेवसुमुखो निलीनामेघमंडले १३ साकदाचनसुश्रोणीनिद्राणानिशिसुन्दरस्वप्नेदृष्टा
समुत्थायननिद्रामगमत्सुनः १४ मनसाराधयामाससुन्दराकारमद्भुतं प्रभातायारजन्मातुशयनागारमेत्यसा १५
रत्नभिस्तौविलिख्येनं यथादृष्टममोदत तन्माताचित्रमालोक्यतात्वापिनबहिर्व्यथात् १६ अथकालेनकियतावि
ख्यातोभुवनत्रये त्यागेशस्यप्रवृत्तेसुमहान्फालुनोत्सवः १७ नानादेशजनानांचसमबायोमहानभूत् रुद्रपादेष्य
सास्त्रातुमाययौकमलातयम् १८ त्यागेशंतंवरदेहीसुक्तासख्योशुभानना जनसंबेसुमहतिस्चरन्सचसुन्दरः १९

१३ सम्प्रति तस्याः सुन्दरसमागमसूचकं स्वप्नमाह सेति १४ १५ स्वप्नदर्शनमुक्ताचित्रदर्शनमाह रत्नभिन्नाविति ज्ञात्वापि बहिः न
अथात्र न प्रकाशयामास अन्यथा अनेककामुकविरोधः स्यादिति भावः १६ अर्थेति दर्शनानन्तरं फालुनोत्सवः कामोत्सवः १७ नाने

ह्यात्वेति अष्टभिस्तां वर्णयति आपादं पादपर्यंतं परभागेण गुणोत्कर्षेण अभिव्यक्ता कुन्तलमञ्जरीयस्यास्तां दृष्ट्यादि द्वितीयान्तं वि
शेषणानां नवमस्थेन सागरिकाभिमिति द्वितीयान्तेनान्वयः २० २१ २२ २३ नानेति संव्यानं उत्तरीयं २४ २५ २६ २७ २८ स

स्वात्वोत्थितां सागरिकामपश्यस्तिमिति क्षणः आपादपरभागाभिव्यक्तकुन्तलमञ्जरीम् २० निश्वासा मोदसं मोद
मानमत्तमधुव्रता व्याघ्रदंकारवित्रस्तमृगार्भकविलोचनाम् २१ कपोलादर्शसंक्रांतवतान्माणिक्यकुंडलां अ
लकांतरसं सक्तनखकिंशुकधोराणीम् २२ मनोभवमहाराजे कुर्वाणां तोरणस्त्रज अलिकासक्तकस्तूरीलेखोज्ज्व
लमुखोबुजाम् २३ नानाभरणरत्नश्रीपरिष्वक्तगलस्थला सूक्ष्मसंव्याननिर्भो कदृश्योन्नतपयोधराम् २४ महाहृक्षो
मसंबीतामापादगलमस्तकं विभ्राणामभ्रगलितामिव सौदामिनी लताम् २५ लावण्यामृतनिष्यन्दशीकराननमौ
क्तिकां मीनकेतनकल्पद्रुनवोद्यमस्तवाधराम् २६ पादारविन्दवाचालमणिमंजोरिमंडितां मंदमंदपटन्यासकला
जितमणलिकाम् २७ निर्मितारति कोट्येवलक्ष्म्याः प्रतिरुतियथा मान्मथी मोहनकलामरीकृततनूमिव २८ सता
सागरिकां दृष्टुं विलक्ष्य हृदयो भवत् पुरारिते त्रनिर्दग्धस्मरस्तसु दर्शयथा २९ तां चापयष्टिमादाय जिगाय किल सुन्दरं
स्तब्धस्य तामुदीक्ष्याथ सर्वोऽश्वेन्द्रियवृत्तयः ३० लोचनद्वयमार्गेण निपतंति स्म तन्मुखे सापिदृष्ट्या समालोक्य सोऽयमिदं
वजानती ३१ कटाक्षोत्सलमालाभिः क्षणमानचर्चसुन्दरं तदीये चेत्तदीये चलोचने भिल्लिते पथि ३२ ॥ ७ ॥

इति विलक्षं विस्मयान्वितं हृदयं यस्य स्थितः २९ तामिति तां सागरिकामेव चापयष्टिमादाय सुन्दरं जिगायेत्यन्वयः अथानंतरं तामु
दीक्ष्य स्तब्धस्य स्तंभाख्यसात्विकभावप्राप्तस्य तस्य सर्वाः इंद्रियवृत्तयः लोचनद्वयमार्गेण तन्मुखे निपतंति स्मेत्युत्तरेणान्वयः ३०

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

अन्योन्यमिति अथानन्तरं वेष्मगृहं प्रति प्रयातायां सत्यां ३३ ३४ सुन्दरस्य विस्मयं वर्णयति तद्रूपमिति दाभ्यां ३५ ३६ ३७ पंचभिः अरतिं वर्णयति जपत इति ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ध्यानेति जागरावस्थायामिति निशि निर्निद्रमासीनं सुन्दरस्य गेशः प्राद्वेस्यन्वयः तदेवाह सखे इति

अन्योन्यं गाढमाश्लिष्य पगन्निर्वृतिमापतुः अथ तस्यां प्रयातायां प्रतिवेष्मसमुन्दरः ३३ अन्वगा दागृहद्वारमन
इः परतंत्रया गृहीत्वा तत्परिजनं स्तदीयन्नाम कौर्त्तयन् ३४ तद्रूपमनुसौंदर्यमेकांते मौलितेक्षणः अहो कैश्य
महो सुभ्रूविभ्रमापागवीक्षणम् ३५ अहो मंदस्मितमहो वदनं सरसो धरः अहो तस्यास्तनद्वंद्वं अहो मंदतरा क
तिः ३६ इति चिन्तयतस्तन्वींचेतस्तादृष्यभागभूतं हित्वा पंचाक्षरं विद्यांतन्नाम चतुरक्षरम् ३७ जपतो भूत्मान
स्तस्य कामोन्मादेन मेदुरं उद्गानाद्विभ्रमालापः कर्णयोः कालकूटवत् ३८ फणिफूत्कारवत्तस्य बभूवमलया निलः
मौलीन्दुदर्शनं भयान्नस्योगेशं मसेवत ३९ नास्तौषीहि मनादेव मुचुकुंदवरप्रदं विषास्वादइवाहाराः भस्मनेव सितं
वपुः ४० उन्मत्तशेखरो भूत्वा स्थाने शंभोरगात्सखा ४१ चंद्रा तपोरात्रिषु चन्द्रमुक्तश्च डातयौ पम्यममुष्य भेजे प्रसूनशया
तरसं निवेशोप्यंगाराशवजनिप्रवेशः ४२ ध्यानमौनपरिस्नानमानसमदनांतकः निशि निर्निद्रमासीनं त्यागेशः प्राह
सुन्दरं सखे सुन्दरं किंदैन्यमुपयासि स्थिते मयि ४३ नास्तौषीर्मां यथा पूर्वम्लानमानसमदनांतकः किमिति त्वं निद्रासि नाशसि
न च भाषसे ४४ किं ते व्याधिसमुत्थानं यथा बहूदं सुंदरं शोचंतं सुहृदं मुक्तास्थांतुं नो सहते सुखम् ४५ उत्तिष्ठ ब्रूहि शोकस्य कार
णं शमयामि ते सुन्दरः ४६ अधिर्मदीयो मम दुर्निवारस्त्वया विना तस्य न शान्तिकर्त्ता अनंगरेगादवमां सत्वाय विषक्तं मत्वां भिषजां ष्टु

४३ ४४ ४५ उत्तिष्ठेति त्यागे शप्रश्नं श्रुत्वा सुन्दरो वक्ति आधिरिति त्वां विषजां मध्ये भिषक्तमम् अतिशयेन वैद्यं ष्णोमि प्रथमो देवो

४८ ४९ ५० ५१ संप्रति दौत्यप्राथयेते दूतद्विति दौत्यस्यप्रत्युपकारमाह नवीनेति ५२ उपायान्तरेदुर्निवारकामपीडेत्याह तत्वेति
५३ त्यागेशः किमकरोत्तत्राह प्रतिज्ञायेति सागरिकालयं यथावित्यनेनान्वयः ५४ ५५ ५६ ५७ यातीति दौत्यं दूतकर्म तत्करोति त

अनंगज्वरदूकोस्मितकृतेव्यसनं महत् यदि तस्याः परिष्वंगोलभ्यते सकृदेवमे ४८ त्यागेऽश्वरभवत्पूजाफलमेतन्नसंशयः ४९
त्वद्रूपचिंतां परिहृत्य तावच्चद्रूपचिंता तलं मनोमे त्वन्नाममांगल्यमपास्य दूरे तन्नामपायणसादरोस्मि ५० दीनस्य कामदून
स्य त्यागेऽश्वरद्वयानिधे देहिसंजीवनी मे नां सर्वाधिष्ठाता ये ५१ दूतस्त्वमेव गत्वा तां यद्यानयसि शंकर नवीनपद्मसाह
स्रमर्पयामिस्तव प्रिय ५२ तत्त्वोपदेशसाहस्रैस्तस्यामाशानवार्यते उपेक्षसे यदि स्वाभिन्नपश्यतस्तेत्यजाम्यसन् ५३ श्रीअ
गस्त्य उ- इत्युक्ताप्रणतं पादं सुंदरं भक्तवत्सलः ५३ प्रतिज्ञायत देतस्मै दूतस्त्वमवीभरत् अथाद्देगत्रे सर्वेषु निद्राणेषु शरी
रिषु ५४ सुंदरस्य विनिद्रस्य त्यागे शस्तापशां तये एकः सर्वगुहावासी ययौ सागरिका लयम् ५५ यां तं सुंदरं तं कर्षे गले प
सुंदरं वीक्ष्य विभ्वाधिकं देवं विस्मयते स्म खेचराः ५६ तस्य पादाब्जविन्यासपरिपूतानि वीथिषु रजांसि शिरसा धत्वा सिद्धां व
धमुचोऽभवन् ५७ याति सागरिका वा संत्यागे शो दोत्यकारिणि जयसुंदरं दूतं तितिकाहली व्याभ्यजृभत ५८ अनुक्ता सुंदरस
खंगच्छंतं दूतस्त्वपिणं व्यजिज्ञापनपरिजनाः दूकैरिदं व्यविभूतये ५९ मणि सौधाग्रमध्यात्साकमलालयनायिका गवाक्षेण
विलोकोक्षं गौरी मंदस्मितं दधौ दधौ च मनसा देवी तदप्येतस्य भूषणम् ६० भस्मास्थि मालानुकरे टिपात्रप्रमशानचर्यो जटु
क्षभाजः सख्युः कृते दौत्यमिदं पशूनापत्युर्विनोदो न हि दूषणाय ६१ अथातीत्य महावीक्षीं महादेवो दयानिधिः ययौ सागरिका

च्छीलः तस्मिन् त्यागे शो सागरिका वा सं याति सति हे सुंदरं दूतं जयद्विति व्योमनि काहली वाद्यविशेषः अजृभत ५८ ५९ मणीति षट्प

दो बंदः ६० भस्मेति भस्मादिभूषितस्य विरुतवेषस्येत्यर्थः पशूनां पत्युः शिवस्य सख्युः कृते सुंदरस्य निमित्तं दृढदोत्यकरणं हि यस्मात् कारणात् विनोदः अतो न दूषणाय किन्तु भूषणायेत्यर्थः ६१ अथेति शुभवितर्दिकं भद्रवेदिकं ६२ ज्ञानमिति गणिका गृहस्य शिला द्वारास्य अथोदात्तपशुपतेः तस्यादां बुजं यस्पर्शयत् वरा हरूपिणा मुरारिणा न ज्ञातम् किंच नासा हूरोपरिस्थितं दारुशिरः पस्पर्शयत् विधिस्तेषां हंसेन मृग्यं मार्गितुं योग्यं निशि सुंदरदोत्यभाज इति पशुपतेर्विशेषणं पुरा खलु शिवरात्रौ परस्परं लोके शोभाभिमानि-

ज्ञातं वराहवपुषानमुरारिणा यस्यादां बुजं पशुपतेर्गणिका गृहस्य पस्पर्शतत्खलु शिला विधिहंसमृग्यं नासा शिरोपि निशि सुंदरदोत्यभाजः ६३ अथा च कतनुर्भूत्वा त्यागेशः सर्वरूपभाक् उद्गाढयारं रौत्रौ रम्यं कात्रेय भाषत ६४ अथाद्द्वे रात्रे गंभीरां गिरमाकर्ण्य शंकिता तत्र सागरिका मात्रा विनिद्रा सार्द्धमाययौ ६५ बाले सागरिके पश्चाद्भुवपश्यामिकः पुमान् निशीथे स्मृहहद्वारमेत्याहुय तिसाहसी ६६ इति मातार्गलेन्यस्तपाणिस्तस्थौ विशंकिता प्राह सागरिका तत्र जननीं सुंदराशया ६७ मातः कर्पूरकल्हारजवंती पुष्पवासना बहिराकर्षती तर्णं कोयं दारि विलोकयताम् ६८ पूर्वद्युः कश्चनेत्येवं अर्द्धोक्तैर्विरागमच उद्गाढयारमिति ध्वनिगसीदृहिः पुनः ६९ त्यागे भवरेव तु सुते कुलदैवत न्नः त्वाप्रत्य सावुपगतो ननु तर्कयामि आहूत एति गणिका गृहमर्द्धे रात्रे बालापापि साहसमिदं कथ्यमातनोषि ७० ॥ ७१ ॥

नोर्विधिबिस्मोः तत्त्वप्रदर्शनाय सप्तलोकपरिमितं लिंगशरीरं धृत्वा निजचरणमस्तकदर्शनाय परमशिवः तावादिदेश तीच अनेककालमन्विष्य अदृष्टचरणमस्तकौ शिवं तुष्टुवतुः इति स्फुटपुगणकशात्रानुसंधेया अधस्ताद्दार्हणिशिलानासा दारूपरिस्थितमित्यमरः ६३ अथेति अरं अर्गलं ६४ ६५ सागरिका प्राप्रति तन्मातुर्वचनमाह बाले इति ६६ इतीति सुन्दराशया सुंदरागमनाशया ६७ ६८ ६९

बालेन्द्रिनि बालेन्दुरेवमौक्तिकं तं क्षुषतीति तादृशस्य तव परंतत्र ता युक्ता अयं सुन्दरः एतु आगच्छतु त्वानृपसन्निधिं आनयामि इत्यु-
क्ता गृहमुत्वारभे दकृतं गृहार्गलोद्धादिनी सामाता विद्वितार्चकवेशं देशं ददर्शेत्यन्वयः ७१ इति श्रीमानवत्स्यपनामक नृसिंहविर-
चितायां स्कंदोपपुणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ७७ ॥ संप्रति निजभक्तस्य सुन्दरस्य कामसौख्यानुभ-

बालेन्द्रमौक्तिकक्षुषः परंतत्र ताते युक्ताय मे तु नृपसंनिधिमानयासि उक्तेति सा गृहमुत्वारभे दकृतं माता ददर्शे विद्विताचे-
कवेषमीशम् ७१ इति श्रीस्कंदोपपुणवो भक्तविलासे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ७८ ॥ श्रीअगस्त्य उः मत्वा च कंठ-
रं प्राह तदा सागरिका प्रसः द्रुह तत्किं गुरुणा मप्युचितं मद्रुहागमम् १ धन्यास्य नृगृहीतास्मि च शीचेयं मिहास्यतां नि-
शीथेतादृशो वेष्ट्या सदनं चेन्महान्नजेत् २ अपवादपरो लोको मूढः किं किं न वक्ष्यति अनुग्राह्या वयं ब्रूहि किमागम-
नकारणम् ३ इति तस्यां ब्रुवाणायां स्मयमानमुत्वां बुजः माया च कवपुः प्राह भगवान् परमेश्वरः ४ शृणु सागरिका मा-
तः शृणोतु च सुता तव श्रेयसे यशसे भूत्यै पुत्र्यास्ते वचनमम ५ त्यागे श्वरसुहृत्स्तीह खलु सुंदरः स तु सागरि-
कां दृष्ट्वा ताम्पत्यंगजमूर्च्छितः ६ द्रुतं तस्या गतं विद्विषां प्रतंतव द्रुहं प्रति ऐश्वर्यममितं तस्य बयोनवमनुत्तमम् ७ रूपं-
च विद्याप्रथिता यया सीसुहृदो श्वरः आबयोरिव ते पुत्र्याः प्रणयोऽस्याप्यखंडितः ८ भूयादन्धं कोशेयमतस्संप्रति गृह्यतां इत्यु-
क्ता

वपूर्वकं मोक्षप्राप्तिं वर्णयितुं दूतरूपस्य त्यागे शस्य सागरिका मात्रा सह संल्लापं उपक्रमते मत्वेति १ धन्येति वृणीकुशासनं व्रतिना-
मासनं वशीत्यमरः २ ३ ४ तां लोभयति शृणुति ५ अथ यद्द्रुहं कथं तदाह त्यागे श्वरसुहृदिति अंगजः कामः ६ ७ रूपमि-
ति यथा विद्याया ८ भूयादिति अनर्घ्यं अमौल्यं कोशेयं पटुवस्त्रम् ९ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

३६ ३७ ३८ सुंदरस्य शिवैकतानतां वर्णयितुं तदुत्तरमाह मोदेति इष्टवस्तु दर्शनजन्य आनन्दोदः तल्लाभजन्यः प्रमोदः तद्गो गज-
न्यः आनन्दः एतेषां मध्ये अहंन किञ्चिद्द्वेष्टि साक्षिरूपत्वात् त्वमेव जानासीति भावः तत्र दृष्टांतमाह भोक्तुरिति शयनमध्यस्थस्य भोक्तुः
सुखं शयनं यथा न जानाति तथा पंचकोशांतस्थितस्य साक्षिणस्तव मुखमहं न जानामीत्यर्थः ३९ सर्वेति सर्वेषां इंद्रियाणां प्रेरयिता

सखेसुन्दरपृच्छामि किं चित्सत्यमुदीर्यतां सुखं सागरिकासंगेयादृशंतनिवेद्यताम् ३६ यच्चकुम्भस्तनस्पर्शो गाढाश्लेषेन
यसुखं यच्चाथरामृतस्वादयच्चगोष्ठीषुमुश्रुतः ३७ सौहादीदेवपृच्छामिप्रश्नोन्नेवंविधोन्यतः यथानुभूतं तत्सर्वमेतन्मे
वत्तुमर्हसि ३८ श्रीसुन्दरः ५० मोदप्रमोदानदानानं किंचिद्विद्विशङ्करभोक्तुः सुखं न जानाति शयनप्रच्छदाश्रुकम् ३९ स
र्वेद्विप्रेरपिता सर्वलोकागुहाशयः कर्त्ता भोक्ता त्वमेवैतज्जानास्य खिलतत्त्ववित् ५० नास्मि कर्त्ता न भोक्ता च प्रेराणीयस्त
वास्यहं यच्च किं विज्जगत्सर्वदृश्यतेऽप्यतेऽपि वा ५१ नामरूपात्मकं वस्तु त्वन्मयं सकलं खलु इत्युक्त्वा त्यागराजस्य प्रणिपत्य
पदाम्बुजे ५२ तस्थोऽसुन्दरस्तूष्णीं पार्श्वभूयो यथा प्रभोः तदा ज्ञयाद्विजानस्तु त्वाति ल्लकावनवासिनः ५३ तैश्च संपूजित
स्तेषां बभूवाग्नेः सस्सुधीः तस्य चित्तपरीपाकमबलोक्य महेश्वरः ५४ ददौ वेदां तं विज्ञानं यत्रैतद्वोचिवज्जले स्वपादाओदक
स्नातंसुन्दरं ज्ञानदीपया ५५ कृतार्थयति देवेश तत्रासन्नसन्नकादयः प्रणम्य शयच्छेदं प्रार्थय स्वयं तेष्वपि ५६ ॥ ७८ ॥

अंतर्योभिरूपेण प्रेरकः गुहाशयः दहरकाशवर्त्तिकर्त्ता विज्ञानमयः भोक्ता आनन्दमयश्च ४० नेति प्रेरणीयः प्रेष्यः ४१ ४२ तिल्लका
वनंतन्नामकं अरण्यं तत्र स्थान् हि ज्ञानं तदा ज्ञयाणि वा ज्ञया ४३ ४४ ददाति वेदान् विज्ञानं ब्रह्म ज्ञानं यत्र एतत् दृश्यं जगत् जले
कीचिन्नत् तं रंगं इव उभयते विलीयते चेत्यर्थः ४५ ४६ ॥

मुन्दरस्थनि श्वलभत्वा प्रसन्नः शिवः सनकादिः सहिताय तस्मै तत्त्वमस्यादिमहावाक्यं उपदिशति निष्क्रियमित्यादिना निष्क्रियं क्रियारहितं कूटस्थमित्यर्थः निर्मलपापरहितम् निरवद्यं कामादिदोषरहितं निरंजनं निर्लेपं असंगो ह्ययमासेति श्रुतेः ४७ परिपूर्णमिति अखंडं अहंप्रत्ययि प्रत्यग्योतिः सर्वसाक्षि चैतन्यं यदस्ति तत्तज्जगतः अभिन्नमितीपादानं मायाविद्योपाधिभेदेनेत्यर्थः त्वमसि न स त्वप्रधानो विद्योपाधिकः जीवो सिनान्यदुल्लेख्यः ध्रुवं निश्चयः संदेव सौम्ये दमग्र आसीदिति श्रुत्यर्थमुपदिशति प्रागिति ४८

शृणु वत्सु मुनिषु श्रीमानसु दंष्ट्रादृशंकरः श्रीमदहंश्वर उवाच निष्क्रियं निर्मलं शांतं निरवद्यं निरंजनम् ४७ परिपूर्णं महं प्रत्यग्योतिस्तत्त्वमसि ध्रुवं प्रागासमेक एवाहमस्मि नान्यदसञ्च सत् ४८ नितीनेष्वथ सर्वेषु यो वशिष्ठो हम् स्मि सः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं गुहाशयमनामयम् ४९ प्रत्यङ्मुखेन ध्यायंति मनसामामुनौ श्वराः मनो मत्स्यं पितं भूतं पतत्यसुगणो मया ५० चोदितो तश्चरत्यत्र चित्रं चिद्रूपं वत् स्तूपं येनेक्षते चक्षुः येन शब्दग्रहं श्रुतेः ५१ स्वादु विद्रुसनायेन सोऽस्मि सर्वे द्विपांतरः मयि ज्योतिषि सूर्यो यानुभांतेनेत्रदोषवत् ५२ अनुयांति कृतः सर्वे राजानमनुसेन्य वत् भूतं जातं मयि मृषासि धौ वारिविकारवत् ५३ भिदां भश्चंद्रवन्मिथ्या द्रष्टुः स्वप्ने शरीरवत् जायमानेषु भूतेषु लीयमानः ५४

नितीनेष्विति सर्वेषु नितीनेषु सुषुप्ति समाधोरसत्वेन बाधितेषु यः साक्षी सर्वबाधाधिष्ठानतया अवशिष्टः सोऽहमस्मि जगद्वाचैकसाक्षिणस्तस्य बाधो नास्तीत्यर्थः वैश्वानरविद्यामुपदिशति अङ्गुष्ठमात्रमिति ४९ प्रत्यगिति मुनी श्वराः मननशीलाः मां प्रत्यङ्मुखेन अन्तर्मुखवत् प्रत्यग्ययन्ति समाधौ साक्षात्कुर्वन्तीत्यर्थः असुगणः इन्द्रियसमुदायः ५० चोदित इति अत्र शरीरे येन प्रत्यगात्मः

ना रूपं नीलपीतादिकं च सूरिन्द्रियं दृष्टते पश्यति येन च श्रुतेः श्रोत्रेन्द्रियस्य शब्दज्ञानं भवतीति शेषः ५१ स्वाद्विति येन रसना स्वादु वि
 त् इदं मस्वादु नोप्युपलक्षणं सर्वेन्द्रियान्नरः सर्वान्नर्यामी सो ह्यस्मीत्यर्थः न तत्र सूर्योभातीति श्रुत्यर्थमुपदिशति मयीति ५२ ५३
 भिदेति अम्भश्चन्द्रवत् जलप्रतिबिम्बितं च दृढवद्रुषुः पुरुषस्य स्वप्ने शरीरवत् भिदा भेदः मिथ्या असत्वे सति भासमानत्वादित्यर्थः
 माया मात्राभिदं दृष्टं तद्वैतं परमार्थत इत्युक्तेः ५४ नेति मे बोदयान्ततः मेघो दयनाशाभ्यां विद्यतः गगनस्य यथा विकारो नास्ति तथा मे

न मे विकारो विद्यतो यथा मेघो दयांततः आब्रह्मस्तंबपर्यंतं यस्य ज्ञानमनंतम् ५५ तदस्म्यहमिति ज्ञात्वा पशुः पाशादि
 मुच्यते ह्येस रवायोरवगौ वृक्षं परिष्वज्य स्थिता विमम् ५६ पिप्पलाशी तथो रन्यस्त्वन्योनश्च न प्रकाशते कर्म नंदा इमे
 सिंधोः शीकरा इव ते मयि ५७ ज्ञात्वेति मुक्तसंकल्पो देहो नावर्तते पुनः आन्वोक्षिक्या दयो विद्या न मद्दिज्ञानं हेतवः
 ५८ न मामुपनिषद्दोषः प्रकाशयति तद्दिदः भक्त्येवोपनिषद्द्वयं चिरेण मदनुग्रहात् ५९ ज्ञात्वा मामजसा कश्चि
 न्छोकं तरति दुस्तरं यथोर्णनाभिः स्रजतिग्रसते च तथेश्वरः ६० सृजय वसति जगदिति ज्ञात्वा विमुच्यते मामेव स
 र्वभूतानां हृदि स्थं परमेश्वरम् ६१ तरंति शरणं प्राप्य कृतार्थाः सर्वसाक्षिणं इति वेदांतं ज्ञानं दत्तं सुंदरं ते मया ६२

असंगस्य आत्मनः जगदुत्पत्तिलयाभ्यामिति भावः प्रज्ञानं ब्रह्मेति महावाक्यार्थमुपदिशति आब्रह्मेति ५५ तदिति पशुर्जीवः ह्येसुपर्णो
 वितिश्रुत्यर्थमुपदिशति हाविति खगाविवरवगौ दम् वृक्षं शरीराख्यं परिष्वज्य आलिङ्ग्य ह्येजीवेश्वरौ स्थितावित्यर्थः ५६ पिप्पलाशीति
 तयोर्जीवेश्वरयो रन्यो जीवः पिप्पलं विषयमुखं अश्नाति तच्छीलः अन्यः ततो भिन्नः ईश्वरः अनश्नन् भोगमकुर्वन् प्रकाशते साक्षिरूपेणे
 त्यर्थः कर्म नन्दाः कर्मजन्यमुखविशेषाः ५७ ज्ञात्वेति आन्वोक्षिकी तर्कविद्या आदिपदेन सांख्यादयो गृह्येते ताः भेदप्रधानत्वात् तत्रा

स ज्ञानकारणानि न भवन्तीत्यर्थः ५८ नेति उपनिषदे वक्ष्यते कारणान्तरनिषेधोक्तिः ५९ ज्ञातेति तरति शोकमात्मविदितिश्रुतेः ऊर्
र्णनाभिः कोशकारकोटविशेषः ६० सृजतीति सर्वभूतानां हृदि स्थंदुःश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे र्जुननिष्ठतीति स्मृतं ६१ तरन्तीति उपसंह
रति इतीति ६२ ६३ ६४ मदिति ब्राह्मी ब्रह्म संबंधिनी सर्वमद्रूपं सर्ववल्बिदं ब्रह्मेति श्रुतेः विज्ञाय ज्ञात्वा निन्दः पापमलोककृताः न

विरक्त एतद्दिज्ञाय मुच्यते कर्मबंधनैः श्रद्धया परया भक्त्या तपसा गुर्वनुग्रहात् ६३ संच्छिन्नसंशयो धन्यः
कश्चिदेव विमुच्यते तस्मात्सुंदरमाभेव शरणं साधनसि ६४ मत्प्रसादात् स्वयाविद्या ब्राह्मी लब्ध्या सुखो भव वि
ज्ञाय सर्वमद्रूपं निदाश्च स्मरिष्यसि ६५ त्यक्तं यथा हि निर्मोकं न च वेस्मरते पुनः इमां मे चिन्मयीं मुद्रां ध्या
त्वा जन्मा तवा त्वहि ६६ इत्युक्त्वा दर्शयन् मुद्रां त्यागेशः स्वस्य चिन्मयीं संच्छिन्नसंशयाः सर्वे सनकाद्याश्च सुंद
रः ६७ सहस्रकृत्वस्त्यागेशं प्रणेभुः पूर्णमानसाः अथाज्ञसा भगवता ते जग्मुस्सनकादयः भावयंतो ज्ञानमुद्रां नित्य
त्यागेशं दर्शिताम् ६८ दोषोपचारं परमेश कृत्यं समापयन् स्तोत्रशतेन सुंदरः विमुक्तसंगो विषयेषु निर्बलति प
राभवापस्मरं भित्तप्रसादतः ६९ श्रीअगस्त्य उः चरितं सुंदरस्यैतत् शृण्वति च पठति ये तेषां शिवप्रसादेन मु
क्तिः स्यान्नान्न संशयः ७० इति श्रीस्कंदोपपुराणे त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

स्मरिष्यसि ६५ तत्र दृष्टान्तमाह त्यक्तमिति निर्मोकं त्वचं खोपदिष्टवेदान्तज्ञानदाढ्ययति ज्ञानमुद्रां दर्शयति इमां भिति जन्मां तवान् जननम
रणवान् ६६ ६७ सहस्रैति सहस्रकृत्वः सहस्रवारान् ६८ ६९ शृण्वतां मुनीनामगस्त्यः एतदध्यायश्रवणं पठनं फलमाह चरितमिति ७०
इति श्रीमानवत्सुपनामकं नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशिकायां सुन्दरस्य ज्ञानोपदेशवर्णने नाम त्रयो

अथ नीलकण्ठोपाख्यानमारभ्यते तत्र अस्य ग्रन्थस्य भक्तिप्राधान्यात् वर्णोऽश्रमहो नानामनधिकारिणामपि भक्तिवशान्महादेवः मुक्तिं ददातीति दर्शयितुं कुलालस्य नीलकण्ठस्य चरितं वर्णयन् अगस्त्यः मुनीनां भक्तिदाढ्यो यशिवमष्टभिः प्रथमं स्तौति न देवतमित्यादिना १ स्वेति शिवस्यैव कालभयमोक्षणे शक्तिरिति मार्कण्डेयोपाख्याने स्पष्टं तस्य कालस्य २ प्रारब्धेति प्रारब्धकर्मणां भोगो देवक्षय इति नियमेन तद्धीनसुरवदुःखानां अतएव भूत्वा भूत्वा विनश्यतां अनादि संसारप्रवाहपतितानामित्यर्थः देहिनां शरीरिणां एकः अद्वितीयः एकोरु=

अथ कुलालकुलोद्भवस्य श्रीनीलकण्ठस्य चरित्रांभः श्रीअगस्त्य उ न देवतं महादेवात् परं सुलभार्चनं दृष्ट्वा परिश्रमोलोकः सेवते देवतां तस्म १ स्वकालभयमोक्षाय शक्तिर्नान्यस्य कस्यचित् भूतभीतः कालाज्जनस्तस्य सेवया किं करिष्यति २ प्रारब्धाधीनभोगानां भूत्वा भूत्वा विनश्यता उपायो देहिना मेको भगवान् कालशासनः ३ फलं तु सुमहत् तस्य भजने ह्यपुनर्भवः सुकरं चास्य भजनं मूढः श्लिष्यति संसृतो ४ अन्नन्यया हरो भक्त्या प्रसीदति दयानिधिः प्रसादादस्य मुक्तिश्च न ज्ञानान्नापिकर्मणः ५ अधिका रिविशेषेऽपि ज्ञानं कर्म प्रवर्तते सर्वधिकारिणो भक्तेरिति शास्त्रेषु निर्णयः ६ ॥ ७ ॥

द्रो न द्वितीयो वतस्ये इति श्रुतेः भगवान् उत्पत्तिं च विपत्तिं च भूतानामागतं गतिं वेति विद्यामविद्यां च सवाच्यो भगवानित्युक्तलक्षणः कालशासनः मृत्युं जय एव उपास्यो नान्यदुत्तरार्थः ३ कुत इत्साह फलं त्विति अपुनर्भवो विदेहमुक्तिः ननु तद्भजनमेव दुष्करमित्याशंक्य परिहरति सुकरमिति मूढः सौकर्यो न भिन्नः ४ अन्नन्ययेति मुक्तेर्भक्त्यैकसाध्यत्वमाह न ज्ञानादिति ५ ननु क्रते ज्ञानान्नमुक्तिः उभाभ्यामेव पक्षाभ्यां यथा खेपसिणां गतिः तथैव ज्ञानकर्मभ्यामित्यादिना ज्ञानकर्मणोः साक्षात्परपर्याया मुक्तिसाधनत्वश्रवणात् न ज्ञानान्नपि कर्मण इत्यसंगतं दुस्साशंक्यतयोः अधिका रिविशेषपरत्वात् भक्तेः श्रवसर्वोपयोगितया भक्तिरेव प्रबलं साधनमिति दर्श

यति अधिकारिति अर्थो समर्थो विद्वान् शान्तो दान्त इत्यादिना विद्वत्तादिगुणविशिष्टः शान्त्यादिगुणविशिष्टश्च कर्मणि ज्ञाने चाधि-

अ. १४

कारो भक्तौ तु सर्वधिकारिणः चण्डालोस्तु स तु द्विजोस्तु गुरु रित्येषामनीषाममेति भगवत्पादोक्तेः किंच भक्त्यै रसिकाः मुक्तिमपि नेच्छन्तीत्यत्र न परिलक्षन्ति केचिदप्यवर्गमपीति भागवतादिकं प्रमाणं दृष्टव्यं ह भक्तिमार्गस्य सोलभ्यं दर्शयति भक्त्येति ७ साध

भक्त्या केवलयाजंतोः पत्रपुष्पफलादिभिः प्रसीदत्यर्चितः शंभुर्न विद्यासत्कुलादिभिः ७ विना योगेन सांख्येन तयसोत्तमजन्मना कर्मणा विद्यया चापि भक्त्या मुक्तास्स हस्तशः ८ अत्रैवोदाहराम्येतच्च रित्रं शृणु तद्दिजाः यस्य श्रवणमात्रेण प्रसीदति महेश्वरः ९ अस्ति भूमंडलस्यास्य मंडनं क्षेत्रमुत्तमं श्रीमच्चिदम्बरनाम्ना दर्शनान्मुक्तिदं नृणाम् १० यत्र स्वर्णसभा मध्ये नृत्यं दृष्ट्वापि नाकिनः बभूवतु मुक्तं बभूवैवा घ्रातृ पतजली ११ महेशं यजतां यत्र ब्राह्मणानां गृहे गृहे अग्निहोत्रोत्थितो धूमः सायं घ्रातश्च पावनः १२ हविराज्यपुरोडाशपुण्यं धूमनोहरः दिग्बन्धमुखकस्तूरीपत्रभंगं कुरायते १३ तत्र कश्चिन्कुललोस्ति कुंभकारकुलोत्तमः दिवित्वष्टरिवा मुष्य भुवि निर्माणकौशलम् १४ स नित्यं शिवगंगायां स्नातः शिवकथा श्रुतिः नित्यं न वभाजतं न तराजमुदेददौ १५ ददाति शिवभक्तैर्भ्यो वांछितं पात्रमुत्तमं संभावयन् शिवाकारान् शिवभक्तानं सेवत १६ भार्या चास्य वरासाध्वी शिवभक्त्या मद्दायसी त १७ याचि तस्य भक्तस्य नासौ दूषणकरः सुतः १७ न चानपत्यभावेन खेदस्तस्या भवत्कचित् श्रीमच्चिदंबराधीशो भक्त्या न दमु

नां तरनैरपेक्ष्येण भक्त्यैव बहवस्तीर्णो द्रव्याह विनेति ८ आख्यायिका माह अत्रेति ९ १० यत्रेति यत्र क्षेत्रे व्याघ्रादपतंजली क्रपी मुक्तं बभूवतुः द्रव्यं च कथा स्कन्दपुराणे प्रसिद्धा ११ १२ १३ १४ स इति शिवगंगायां तत्र सतीर्थे नृतराजस्य शिवस्य मुदे हर्षो

४५ ४६ ४७ ४८ ४९

१९ तस्य नीलकंठ इति नाम प्राप्तिहेतुमाह कदाचिदिति २० २१ २२ २३ तथेति आसारे धारासंपातः २४ २५ २६ ददाति आगरं

वतः शिवमाहात्म्यं शिवगंगा तटे न्वहं सकलस्य नरेणस्य बिंबे चित्तमभूद्दुर्म १९ कदाचित्स्वप्नसंदृष्टं स्मरतः शा
भवं कथां कंठनाले मे हे शस्य कालकूटप्रभां चिते २० रतिगसी च दारभ्य नीलकंठेति सर्वदा तदा सर्वैर्जनेर्ना
म्ना नीलकंठः कृतो हि सः २१ तस्यैव वसतः कालः सुमहानस्य वर्त्तत अथ प्रावृषि सायाहे कदाचिद्गुणमुत्तम
स २२ प्रदत्वानुत्तराजाय प्रतस्थे स्वगृहं प्रति अंतर्गमहती वृष्टिर्गमावातसमन्विता २३ तयानन्तायेते भू
मिद्यौ दिशो ध्यातुं किंपुनः आसारपीडितश्चायमाद्रवस्त्रश्चिन्नधीः २४ आसन्नं वेभ्यासदनद्वारभूमितदा
ययौ तन्नीलकंठं विज्ञाय वेभ्या तद्रूढवासिनौ २५ नीत्वा तमंतस्सदनं वन्दिष्वज्वाल्यसेधनैः अनाद्रुवसनद
त्वाताम्बुलादि समर्प्य च २६ ददावागरवाले पंशेत्ययेनोपशाम्यति अथासौ विरते वर्षे नीलकंठो नुमोदितः २७
वेभ्यासास्वगृहं प्राप सौ गगविभूषितः शयानो भार्यया लेपप्रतिपुष्टः ससयवाक् २८ सर्वजगादतत्वेन तस्याः
शं कामहृत्य भूत् चिराय वेभ्यासक्तस्त्वं नाद्यप्रभृतिमांस्तथा २९ नीलकंठोपरिततः शापोदुरे स्थितो भव इति सा
ध्यापि स प्रोक्तः तदा प्रत्यश्रुणोक्तुधा ३० आदेह पातं नैव त्वां स्पृशामीति निशम्य तत् चक्रे पेसा परसाध्वी सात्वया
मासतं पुनः ३१ प्रतिज्ञां नात्यजसौपितयोरिद्वियनिग्रहात् भक्त्या नरेणः संप्रीतः प्रसादकस्तु मे हत ३२ मुनिवेशसु
पादाय हस्तस्तदनययौ तमुत्थाय प्रणम्याथ नीलकंठोभ्यपूजयत् ३३ किं कार्यमिति पप्रच्छ दत्त्वासनमनुत्तमं स्मयमानो

अगस्त्यं संबन्धिनं २७ २८ २९ नीलकंठेति ततः तस्मात् नीलकंठोपरिशिवोपरिशपः पथः यद्दिमास्तृशतौत्यर्थः प्रसश्रणेत् प्रतिज्ञातवती ३० ३१

३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ न्यासेति न्यासभूतं निक्षेपभूतं दृढं त्रं ३७ ३८ न्यासरक्षणे तस्य सावधानतामाह स इति ३९ न्यासरक्षिणा उत्तम लोका

न यो गि नो मे वां क्वा स्ति कुत्र चिद्दृश्य वस्तु नु तथापि किं चिद्वाक्यं मे नीलकंठ निशम्यताम् ३५ तपसा पापात्रमेतन्मो-
 प्रासमन्येन दुर्लेभं यदाहं यच्च वां क्वा मिदं दाम्ये तद्विमेन दा ३६ न्यासभूतमिदं रक्षया वदागमनमम इत्युक्तान
 स्य हस्ते तत्सदा यादुत भाजनम् ३७ यथो मुनिः स्वेरगतिः स च तत्सररक्ष ह यथा न कोपि जानाति पात्रमंतर्गृहे स्थि
 तम् ३८ सगत्वा यत्र कुत्रापि पुनरेत्यतदैक्षत देहांतः प्राणवत्तेन रक्षितं भाजनं गृहे ३९ न्यासरक्षंति येन्यस्य ते
 वां लोकाः सनातनाः हस्ते तस्य मुनेन्यास पात्रं दत्वा कृतार्थताम् ४० यास्यान्याया स्यति कदा संचेति समचिंत
 यत् इति निंता परेतस्मिन् दृशमाया प्रकल्पितम् ४१ तिरोबभूव तत्पात्रं शास्त्रमस्मरतो यथा अथागत्य मुनिः प्राह
 नीलकंठेन पूजितः ४२ त्वयि विन्यस्त पात्रस्य देशांतरं चरस्य मे न कदा चिद्वाचोस्ति प्रसीदतु तं वैश्वरः ४३
 देहि पात्रं मदीय तन्मां यद्रक्षति मातृवत् अन्नाभ्यजनवस्त्राणि प्रदाया भोषिता न्यहो ४४ नीलकंठोपितच्छ्रु-
 त्वा यत्र तस्थापितं गृहे न दृदर्श स तत्पात्रमन्विष्टमपि तत्पुनः ४५ भार्या मातृक तत्पात्रेनैवा वैमौल्यभाषत किं
 माया किं न दुःस्वप्न उपसर्गोऽपि भोषितिकः ४६ अपवादां मधुधेरस्मान् नीलकंठोदूरस्वमां नो चेद्दिमानं हं प्राणान्साप
 वादान्नधारये ४७ इति निश्चित्य मनसा मुने रंति कमायैषा मुनीश्वरोपित प्राह नीलकण्ठा शुदीयतम् ४८ मदीयं
 पात्रमधुना विलम्बः क्रियते कथम् अथ तं प्रणतः प्राह भीतः शोकविमूढधीः ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥

प्राप्तिमाह न्यासमिति ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ॥

५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ यज्वनामिति स्वाश्रुतं स्वेनप्रतिज्ञातं ६३ ६४ ६५ ६६

इदमाकर्णयस्वामिन्नपराधं क्षमस्वमे सुगक्षितं ते तस्यात्रंदुरितान्मे न दृश्यते ५० अन्यन्तस्स दृशं पात्रंदहामि प्र
तिगृह्यताम् श्रीआगस्त्यऽ. नीलकंठे ब्रुवत्येवंचुकोपसमदा मुनिः ५१ ततस्त्वसौ मुनिः सर्बानमे लयित्वेदमब्रवीत्
अहोपश्यत होरात्यं कुंभकारस्य दुर्मतेः ५२ अपहृत्येष्टपात्रं मृत्यात्रं दातुमिच्छतः व्याघ्रस्य गोमुखं वस्येव वव
नाच्चातुरीतव ५३ दृष्ट्वा स्मिन्चितो वेपथुं भस्मरुद्राक्षधारिणः गां दोग्ध्रीमपहृत्येव प्रदातुं खरमिच्छति ५४ यदि क
स्यापि तल्लोके चरितसंमतं भवेत् शृण्वती वा कथां नित्यं भस्मरुद्राक्षभूषिताः ५५ परद्रव्यापहाणयपरभ्रम-
तिसाधुवत् बलादपहृतद्रव्यं कुलकोटिं ध्रुवं हरेत् ५६ नीलकंठततो हंत्वा ब्रवीम्याशां निवस्येतां अथ वान-
यकोटीभिर्निरये पत्तनं ध्रुवम् ५७ सहमानो दुरुक्तिं च प्राजलिः प्रणिपत्य तं न मया पट्टतपात्रं सत्यमित्याह कुंभक
त् ५८ नीलकंठमथ प्राह स मुनिर्जनसंसीदत्वह्मकोमेन विञ्चासौ यदि सत्यं ब्रवीषि च ५९ शिवंगंगाभिसिन्ना
त्वा कुलतंतोः शिरस्यशः॥ अनपत्यो सिंचेदूर्ध्वं हस्ते कृत्वा द्रवस्त्रभृत् ६० नेष्टशसन्निबोक्त्वा त्वासत्यमेतदुदाहर
नष्टं चेदस्तु तत्पात्रं हतस्त्वत्संगमादहम् ६१ प्रतिज्ञाभंगभीरुस्तनानुमेने संकुंभभृत् निनायाश्रयलोद्योगी न
देष्टापदं सेविनाम् ६२ यज्वना संसदं चैव व्याजहाराखिलं च तत् प्रत्ययः कार्ये इत्युक्त्वा स च स्वाश्रुतमभ्यधात्
६३ सचनेवं विधास्येति मुनिः प्राहाथ तेऽवदन् नीलकंठ मुनिः क्रूरः प्रतिज्ञायुवयो यदि ६४ उपायस्तत्र दृष्टो यंसद-
स्ये अथ तां मयं अपवा दोन्यथा वा स्याज्जना तप्राप्तवतोश्चिरम् ६५ न नेष्टश्च भक्तस्य भवति विपदः कचित् नुनि

ज्ञानाधिकारिणमिति ब्राह्मणानामित्यर्थः अनुसूपाचर्यावैदिकः ज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन चेत्यर्थः ६ निकृष्टेति स्वभक्तपूजयेवेत्येवकारेण
वेदाध्ययनादिभैरपेक्ष्यदर्शितं ७ यद्यदिति स्पष्टं न नन्वेवं शिवभक्तस्य पूजया केमुक्ता इत्याशंक्य बहवः सन्तीत्याह ॥ बहव इति ९
तीर्थेति व्रतं उपवासादि दानं गोदानादि पूज्यतडागादिखननं निगमो वेदः १० इति हासमुपक्रमते अस्तीति ११ वर्धेति संवत्सर

ज्ञानाधिकारिणां पुंसामपि कर्मोधिकारिणां अनुसूपाचर्याशंभुः यथा प्रीणाति सर्ववित् ६ निकृष्ट कुलजातानां ज्ञा
नकर्मजडात्मना स्वभक्तपूजयेवेशः तथा प्रीणाति देहिनाम् ७ यद्यदिष्टतमं लोके शिवभक्तस्य याचतः तत्तत्तत्र
दायहीनोपि जात्यासद्यो विमुच्यते ८ बहवः संति भूलोके शिवभक्तैकपूजया विमुक्तबधनाः सद्यो मुक्ताः शंभोस्तु
ग्रहात् ९ तीर्थाटना ध्वरतपो ब्रतदान पूज्यमत्र तत्र निगमागमवर्त्मभाजां प्रीणाति सर्वजगतां पतिरिन्दुमौलिस्त
दृष्ट्या स्वपदभक्तजनेषु भक्त्या १० अस्ति दक्षिणदिग्भागे कावेरी तीरभूषणं नगरं धनिनां लोके वणिजां धनवर्ध
नम् ११ वर्षमात्रनिवासे नयत्रक्षुद्रोपि निर्धनः संपदं महतीं प्राप्तः स्पर्धते धनं देन च १२ हृतेषु नवरत्नेषु वणिग्भिर्धनं
न्निवासिभिः क्रोशतीव महान् भोधिः उदस्तो भिर्करोन्वहम् १३ तत्रासीदूरजः कश्चिद्गुनं देन समः श्रिया ख्यातो महाधनो
रत्नपरीक्षासु विचक्षणः १४ सकृत्तस्याकरस्पृष्टं अत्यल्पवर्द्धते धनं तस्यार्णवचराः सर्वे नो धनाः यादसे विनः १५ बाल्ये ते
नो शितं द्रव्यं महामेरुरिवापरः भार्यो बसुमतीनामसर्वतक्षणसंयुता १६ तस्यासौ दुधुकोटीभिः यस्याः परिवृतं जगत् सत

मात्रनिवासेन धनं देन कुबेरेण सह स्पृष्टेते जिगीषं करोति ततोऽप्यधिकसंपत्तमवतीत्यर्थः १२ हृतेष्विति उदस्ता उल्लिख्य उर्मयः तरङ्गा एव कारयेन १३
तत्रेति ऊरुजः वैश्यः १४ सकृदिति नौधनाः नावपवधनं येषां नौकाव्यवहारनिपुणा इत्यर्थः बाल्येति उशितं कांक्षितं संपादितमित्यर्थः १५ १६ १७

१८ १९ २० गृहमिति तेन चैराणि केन आसु उपविशेति निर्दिष्टः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ यदिति देहात्मवादिनः लो

भोगाननर्थाभरणालेषस्वगल्भभासुरः एवं भार्यासमेतस्य समग्रसुमहानगात् १८ व्रतचर्योपरस्यासीन्नापि वंश
करस्तुतः सदा १९ खिन्नधीस्तेन परित्यक्तविभूषणः १९ बाणिज्ये कल्पयित्वैकदा संतुष्टीं गृहे वसत एकदा स तु कोवे
र्की द्रातः स्नात्वा सहस्त्रिया २० गृहं जिगमिषुस्तोरे चौराणि कम्बं दत्त स तेनास्वति निर्दिष्टः स भार्यश्चाश्रुणोत्कथाम् २१
तस्मान्छिन्नवपुर्गणानि पठतो ब्राह्मणो न मात श्रुत्वा शिवकथाः पुण्याः भक्तिस्तस्य शिवो भवत २२ दिनेदिने पुराणस्य
श्रवणासक्तचेतसः स भार्यस्य विरक्तस्य शांता विषयवासना २३ तौ दंपती द्विजवदंशिव तत्तेषु निष्ठितं प्रसाद्य प्राप
तुर्मंत्रं पंचाक्षरमनुत्तमम् २४ ह्येव वस्त्रगृहादीनि तस्मै दत्त्वा विशुद्धधीः स दाशिवपुर्गणेषु संसक्तो भून्महाधनः २५
गुरुं कदाचित् पृच्छन् विनीतो विदितं जलिः मुमुक्षोर्मैकथं मुक्तिर्भवेति तेश प्रसादतः २६ ज्ञानेन कर्मणा वापि विहि
तेन यथाविधि उपासितो जगत्सौ प्रसीदति महेश्वरः २७ न तयोरधिकारो मैकथं मोक्षो भविष्यति प्रशंसति पु
रानिकर्मणो ज्ञानमुत्तमम् २८ इमं मे स शयं किंचिदसि दयानिधे इत्याकर्ण्य गुरुस्तस्य वाक्यमेतदभाषत
२९ विश्वासो यदि मे वाक्ये प्रसीदति महेश्वरः संशयश्चेद्गुरोर्वैको संशयात्मा विनश्यति ३० असत्संगपरित्यज्य सदा
सत्संगवान्भव असत्तां च सत्तां चापि शृणु वक्ष्यामि लक्षणम् ३१ यत्परिज्ञानमात्रेण मतिः सत्संगतौ भवेत् देहात्मवा
दिनो वित्तगृहक्षेत्रेषु सस्पृहाः ३२ लौकिकव्यवहारेषु संसक्ताः सद्विलक्षणः एषु ये संगता वैश्याः शौकस्तेषां दुरत्य

कापत्तिकाः पामराश्च ३२ लौकिकेति एषु पामरेषु संगताः वैश्याः तेषां शोकः संसाररूपो दुरत्ययः दुस्तर इत्यर्थः ३३ ॥ ७८ ॥

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ भस्मेति भस्मना अङ्कितं चिह्नितं अलिकं ललाटं यस्य ललाटमलिकं गोचिरित्यमरः ४४ ४५

न ते संभाषिणीयास्ते संतोयेषामसंमताः संतां च लक्षणं तावदुच्यमानं मया शृणु ३४ शिव एव जगत्कर्त्ता शिवे स
र्वं प्रतिष्ठितम् कर्मो धकोरेभ्रमं तां मार्गे दर्शो स भानुमान् ३५ स एव शरणं नान्यद्वैव तं धर्मसाधनं शिवगौरीपते
शो भोजय चंद्रकलाधर ३६ मां कालकवलपाहिकालशासनशंकर इति ये शिवनामानि कौर्तेयंति दृढव्रताः ३७
शिवलिंगार्चनपराभस्मरुद्राक्षधरिणः पापिनामपि मुक्तिः स्यान्नूनं तस्यादसे वया ३८ यद्यदिष्टं तमं तेषां भक्ताः
नां परमेश्वरे तद्गुणानां दुर्बलं विप्रं शिवांनुग्रहभाजनम् ३९ प्रीणातिन तथा क्षिप्रं कुर्वतां स्वपदार्चनं भक्तोपासनं
याशं भुर्येथा मृदिति तुष्यति ४० कुर्वन्तो कवि रूढा मिशिव भक्तमुदेनरः शिवप्रसादात्संसारशोकं तरति दुस्तरम्
४१ निषेव्य शिवभक्तान् शिभिष्टवस्तु समर्पणात् ज्ञानाभ्यासप्रसादेन विना मुक्तो भविष्यसि ४२ इति स्वगुरुणा दिष्टः
तं प्रणम्य तथेति सः भाग्यवान् शिवभक्तानां पादसेवां च कारह ४३ भस्मां किं तालिकं दृष्ट्वा तथा रुद्राक्षधारि
णं ॥ नमस्करोति शतशः तदभोष्टं प्रयच्छति ४४ प्रददात्य बिलम्बेन दुर्लभं तदभोष्मिंतं भस्मानुलिप्तसर्वगोरु
द्राक्षस्त्रगलंकृतः ४५ नित्यान्वदाता भक्तेभ्यस्तदुच्छिष्टाशनो भवत पतिव्रता च तद्द्वार्यार्थं भर्तुरिष्टानुसारिणो ४६
अनुकूलस्य कृत्येषु गुरुवाक्चिन चोदिता बांधवास्तस्य तत्कर्म मिलितानां नुमेनिरे ४७ निपेतुः प्रतिषेधं च सते
पानां शृणो हचः उच्छिष्टं भोजिदासोऽयं वंचितो भस्मधारिभिः ४८ करोत्यनुचितान्येव द्यौचि सारिपुरस्कृतः इति ४९

४६ अनुकूलेति तस्य वैश्यस्य बांधवाः ज्ञातयः मिलिताः संगताः संतो तत्तदानादिकर्मणा नानुमेनिरे अनुमतिं न चक्रुः ४७ ४८ ४९ ॥

५० ५१ वंचेति ब्रह्मबन्धोः अविहितब्राह्मणस्य ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ उपसंहरति
 न कश्चिन्निबभक्तोस्ति स तेनानर्चितो हि यः दूतीशमक्तदासस्य महान्कालो भवर्चेत ५० सर्वे ब्राह्मणसात्कृत्यः
 यदनेनाजितं धनं भक्तपादपुष्पस्तस्य प्रसन्नो भूदुगापतिः ५१ पंचविंशति वर्षस्य ब्रह्मबन्धोर्विधायसः वेपथ्व्या
 न्दसमयेतद्दहद्वारभाययौ ५२ भिक्षां देहीत्युवाचोच्चैर्भस्मोखांचितालिकः सासम्यगन्ममादाय तद्द्वार्या निरगाद्
 हिः ५३ तां बिलो क्यद्विजस्तस्थौ तदणी धूर्त्तशेखरः भिक्षागृहाणेत्युक्तोऽपि प्रतिजग्राह नैबसः ५४ तस्यास्तनो मु
 खं चापि स्तव्यदृष्टिरेवैक्षत तद्दृष्टिं किं नो साध्वी नार्थमेहीत्युवाच सा ५५ तं प्राप्य भिक्षागृहोऽस्य सुवाच समहा
 धनः तमुवाच महादेवः प्रहसन्कुट्टनाविटः ५६ आगतो नानभिस्तार्थं लभ्यतेऽन्नं गृहे गृहे द्विजस्य बांछितं देहि
 भिक्षाम्भेभस्मधारिणः ५७ अग्रप्रणम्य तं वैश्यो भिक्षां पप्रच्छ कर्मिता दीयते यदि वक्ष्यामि नो चेद्यास्येय आगत
 म् ५८ स विप्रैर्नैव मुक्तस्तु मा बिलं बोऽस्तु गृह्यतां वस्युः कृपापादयोस्तस्य सनत्वा लोक्तांजलिः ५९ यथा चेत्तर
 णीं भिक्षां निर्विशंको द्विजो विटः अविचार्ये स भार्या च प्रददौ तन्नशं भुञ्जीतः ६० प्रचोदिता च सा भर्त्रो द्विजप्रांजलि र
 न्वगात् बांधवास्तस्य कुपिताः ब्राह्मणं हंतुमाययुः ६१ निरोधकारिणो बन्धून् वद्वपणिर्जघान सः स्वधर्मविद्धि
 भो बन्धून् निहत्य स वि लोकाय न ६२ न ब्राह्मणं ददृश थ भार्या पप्रच्छ विस्मितः तयानेवै सौ सुदितः संस्मरन्द्दिशं
 करं ६३ दृष्ट्वा च भारूढः सह गौर्यो महेश्वरः स्तब्धमानः सुरगणैः स चान्ये श्वगणेर्वृतः ६४ गत्वा स वैश्यं दंपत्यौ मुक्तिं
 मुनिगणोज्जितां पश्यतां सिद्धसंघानां संधाम प्रत्यपद्यत ६५ किं कर्मणा बह्विधेन च दुष्करेण ज्ञानेन किं बहुषु जन्मसु

१४ १५ १६ १७ १८ वृथेति उपवसेद्यदि उपवासं कुर्याच्चेत् माजीवतु निन्दितं जीवत्वित्यर्थः २० २१ २२ २३ २४ लवणेति लवणानं

॥ २६ ॥
 मारमाहूय भगवानिदमाहमहेश्वरः क्षुधा तृषा च संक्रांतो तपस्वी बचनाक्षमः १४ दूरेत्वामन्नदं श्रुत्वा तवा
 स्मि गृहमागतः देहि मद्यं क्षुधा तृषा सायसदनं निशि १५ अन्नमन्नप्रदश्चासि पितृभ्राता तपस्विनां इति
 तद्वाक्यमाकर्ण्य निर्गतस्सह भार्यया १६ प्रणम्य प्रांजलिः पादमासनं च प्रदाय सः विषण्ण हृदयो मारः भायान
 नमुदैक्षत १७ इति निश्चस्य चोवाच मंदं मंदं कुटुंबिनीं एहि साधिनिशीथे सौ संप्राप्तस्तपसो महान् १८ सु
 धितो न्नं प्रयच्छेत्तियाच ते दूयते मनः नो पायमिह पश्यामियेनास्य क्षुत्प्रशाम्यति १९ वृथा जन्म मे दं स्याद्य
 दोहो पवसेदयं माजीवत्वधनः कश्चिन्मादृशो दुर्लभो भुवि २० यस्य मे गृहमासादा स क्षुत्तिष्ठति तापसः गृहिणी
 शरणं भर्तुं रिच्छतः परमां गतिम् २१ भार्यानुकूलानप्राप्ता येन तस्य बन्गतिः अनुकूलान्वाध्वी च मम त्वदप्यिता
 ननु २२ चिंत्य त्वदानुकूलेन भक्तानामन्नदोऽस्य हं आपदोऽस्यास्त्वमेवात्र मामुद्धूरयति ब्रूते २३ इति भर्तुर्वचः श्रु
 त्वानाथ भार्या जगाद तेन कंचिदत्र पश्यामि नाथो पायं गृहेतव २४ लवणान्न हि सोम्यास्ति दिवं सेत्ववशे विन आ
 आप्याहवसत्वे बोद्धो पायस्यं हंप्रभो २५ पूर्वेषु रसं केदोरे बीजजातमदूरतः अस्माकमस्ति मादेन्यं भजेत इति
 युज्यताम् २६ आनीयतां तद्वृत्तातदन्नं क्रियते मया उक्ताः पल्लविता मुद्राः सति त्वत्सदंगाणे २७ न किंचिन्मृत
 मन्नास्ति महोदेव प्रसादतः इति भार्या बचः श्रुत्वा हृष्टः प्रोवाच तापसम् २८ मोरोहमत्र शेषान्नस्वामि नृडिति पच्य २८

लवणारूपमन्नं २५ पूर्वेषु रिति केदोरेक्षेत्रे बीजजातं बीजसमुदायः २६ आनीयतामिति उक्ताः भूनिधिसाः २७ २८ २९ ॥ ७८ ॥

इतीति संविवेश निद्रांप्राप ३० ३१ सांकराणीति सभ्रज्ये सम्यक् भर्जनं कृत्वा आशुशीघ्रं अवहृत्य अवहनेन न विदुषी कृत्य ३२ ३३ ३४
 ३५ ३६ तयोः शिवप्रसादं वर्णयन्नुपसंहरति अथेति ३७ इति श्रीमानवत्युपनामकं नृसिंहविरचितं तांशं स्कन्दोपपुराणव्याख्यायाम् अर्क-
 विलासप्रकाशिकायां बोडशोऽध्यायः १६ ॥ ॥ पूर्वोऽध्याये शिवभक्तान्नपानादिदानेन मुक्तिर्बर्णिता संप्रति शिवभक्तापराधसहने

इति मारोक्तिमाकर्ण्य संविवेशसतापसः मारोपि प्राप्य केदारं उसवीजानुपाहरत् ३० तावदेव च सासाध्वी न वै
 मुद्रलतादलैः अवशिष्टैश्च लवणैः शाकं स्वादुचकार ह ३१ सांकराणि च बीजानि संभज्यो भव हन्य च संपाया
 नं पतिं प्राह तापसो बोध्यतामिति ३२ मारोपियावत्सुमनाः तापसो द्वेधनो दत्तः आगच्छन् नपि सुखातो नैवेद्यं गृ-
 ह्यतामिति ३३ ब्रुवनू प्राप्यांति कंतस्य ददर्शो द्रुतहर्षभाक् आरूढवृषभं देवं वरदाभयमुद्रितम् ३४ वामांकरूढया
 नौर्घोपरि पृष्ठं महेश्वरं प्रणम्य बहुधा भीतः तस्या दशरणययौ ३५ भार्या चास्मै प्रहृष्टा त्मानैवेद्यं समुपाहरत् वव-
 र्धः पुष्पवर्षाणि देवाश्च मुनयोऽस्तु वन् ३६ अवाटयन् गणाः सर्वे वाद्यानि विविधान्यपि अथ प्रसन्नो भगवान् न विका-
 पतिरीश्वरः ३७ दत्त्वा कैवल्यमनयोः सहताभ्यां तिरोदधे इति श्री स्कंदोपपुराणे बोडशोऽध्यायः १६ ॥ ॥ श्रीअग-
 स्य उः शिवभावनया भक्तान् पूजयंतोपि नित्यशः अपराधान् सहंते ये भस्मरुद्राश्चाधारिणाम् १ प्राप्तेऽपि प्राणसंदेहे शिव-
 प्रीतिमभीप्सवः शिवप्रसादपात्रं ते ह्यप्रतिद्रोहकारिणः २ स्वयंकृतेपकारेऽपि भक्तैस्तान् पूजयंतिये प्रीणातीशो यथा

नापि मुक्तिर्भविष्यतीति वर्णयिष्यन् द्वाभ्यां प्रतिजानीते शिवभावनयेति १ प्राप्त इति अप्रतिद्रोहकारिणः भक्तकृतापराधस्य प्रतिक्रियामकु-
 र्वंतः २ स्वयमिति भक्तैः अपकारेकृतेऽपि ये स्वयंतान् पूजयंतीत्यन्वयः ३

१६
 १७
 १८
 १९
 २०

इतिहासं प्रवर्तयति अत्रेति ४ चेदिदेशे सस्यार्थो नाम प्रसिद्धः राजा भूदित्यर्थः ५ ६ ७ तस्येति मुक्तिनाम राजा प्रातिवेश्यः प्रति
वेशे भवः शत्रुः अभवत् तेन सह अस्य सस्यार्थे स्पर्णः युद्धमभवत् ८ ९ १० समयमिति छिद्रं दोषस्थानं विलोकयति ११ तापसाका

अत्रेति हासं प्रथितमाकर्णयत भूसुराः यस्य अत्रणमात्रेण भक्तिः शंभो भवेद्दृढा ४ चेदिदेशे पुरं किंचिदस्ति गो
चैशधिष्ठितं सस्यार्थो नाम राजा भूत्रिषु लोकेषु विश्रुतः ५ स एकः शिव भक्तानां नित्यमिष्टप्रयच्छति याचितः शिव
भक्तानां सप्राणांश्च प्रयच्छति ६ समंडलपतिर्हृद्वा दूरे भक्तान् मनस्यति निरोधः शिव भक्तेषु नास्ति तद्द्वारिकस्य
चित् ७ तस्यैवं वर्तमानस्य मुक्तिनाथो महीपतिः प्रातिवेशो भवच्छत्रुः तेनास्य चरणो भवत् ८ तविनिर्जित्य समरे
सस्यार्थो रिपुमोजसा बलघनं पुरं चास्य सर्वजग्राह पार्थिवः ९ मुक्तिनाथः स तेनैव निरस्तो दुर्बलो रणे दुद्रावत्यक्त
सर्वस्वः कुचिद्दीनो बलानां तरे १० समयं गमयामास शत्रोः छिद्रं विलोकयन् चिगयो पायमासाद्य निश्चित्यैव मिति स्व
यम् ११ तापसाकारमापन्नो भूतिरुद्राक्षपुस्तकः सस्यार्थे सदनद्वारं ययौ भस्मानुलेपनः १२ तदा शोने स्मनृपतिः आबे
रायासनिद्रया छन्नस्तापसवैषेण रिपुचां तर्निरैक्षत् १३ निद्राणे नृपतौ कार्यं किंतवा तर्बहिर्भवद्वा स्थैरिति निरुद्धो
ऽपितानतादृत्य तापसः १४ रहस्यागमतत्त्वार्थमुपदेष्टुं महीपतेः गच्छामीति हठात्कत्वाशया गृहमरिययौ १५ आ
गतं पुस्तकं धरन् प्रमुन्यत जराधरं समीक्ष्य तापसराज्ञो भर्त्ता रं समबोधयत् १६ स च प्रनुद्धः सस्यार्थः छन्नं वैषेणवैरिणं

रमिति सदनद्वारं गृहद्वारं यावित्यन्वयः १२ तदेति आखेटो मृगया तत्संबंधीय आयासः खेदः तेन यानि द्वा तया अन्तः गृहमध्ये १३
रहस्येति रहस्यभूतः आगमानां शास्त्राणां यस्तत्त्वार्थः तं उपदेष्टुमित्यर्थः १५ १६ सदति सराजा वैषेण तापसवैषेण छन्नगुप्त १७

१८ १९ २० प्राणेष्वाति मदीयेषु प्राणेष्वाति त्वदीयाप्रभुता अस्तीति शेषः २१ २२ २३ इदमिति गोर्धे पावत्यैर्दृशेन वर्णितं २४ तस्यामि-
ति कपोटेन मुखं द्वारं आवृणोत् आच्छादयामास किंच तस्मै एते भस्मप्रसादरूपं दत्त्वा त्वं नमनमो भवद्भ्याह २५ तथेति क्रोडेभुजां

उवाच प्रांजलिश्चैव उपवेष्ट्यान्नतासने धन्योऽस्य नृगृहीतोऽस्मि त्वत्पादाभ्युजदर्शनात् १८ परिपूतमिदं वेदं भृगुरु-
णां पादरेणुभिः भवतां सेवया चित्तमिदमद्य प्रसीदति १९ किं करोस्मि विधेयं किं नियुंस्यानुगृहाण मां धनादिष्वपि मे
स्वामि नृप्रभु ताहि न केवलम् २० प्राणेष्वापि मदीयेषु त्वदीयास्य मीर्यते इति ब्रुवाणेनृप तौ गृहीतविनयां जलौ २१ ज
गाद तापसच्छन्नः स्मयमानमुखोऽथ तं शृणु राजेंद्र मे वाक्यं भक्तानां प्रवरो ह्यसि २२ शिव तत्त्वरहस्यार्थानहं बोधयितुं तव
प्राप्तो हं त्वां त्वमेवैकः शृणु सत्सार्थे पार्थिव २३ इदं च शास्त्रं कैलासे गौर्योर्दृशेन वर्णितं इत्याकर्ण्य नृपः पत्नीं बहिर्गच्छत्यभा-
षत २४ तस्यां बहिर्गतायां च कपोटेनादृणोन्मुखं भस्म दत्त्वा गतस्तस्मै त्वं न मेत्याह तापसः २५ तथेत्युश्याय तपोदं प्रणमतम
हीयति निगूढेनासिना क्रोडे जघानसतु मर्मेणि २६ खड्गप्रहारमिहतो मुमोह धरणी पतिः आहतोऽस्मीति चुक्रोश ह्यस्यः क्रुद्धो
भ्यगाद्भुतम् २७ शित्वा कपाटं वेगेन गृहीत्वा तापसं करे हंतुं ते नैव खड्गेन जटासु च परमृशत् २८ क्षणादुन्मील्य सस्यार्थो त
दाहस्य समाहूयत् शायितोऽसि मम प्राणैः मोचयारि मितीरयन् २९ सधीभूताश्च बहवः तत्र क्रुद्धाश्च तद्गुराः सहर्तुमभवन्
राज्ञानिरुद्धरूपिता अपि ३० राजा सोढू प्रहारं तं माभैषीरित्यभाषत वेषाच्छन्नं वेपमानं श्रुत्वा केचिन्नृपान्नया ३१ ॥६॥

त्तरे नाना क्रोडोभुजान्तरमित्यमरः निगूढेन गोपितेन अस्मिना खड्गेन मर्मेणि जघानेत्यर्थः २६ खड्गेति आः इति पीडायां हतोऽस्मीति चुक्रोश २७
२८ क्षणादिति मम प्राणैः शायितोऽसि अरिं मोचय इति ईरयन् वदन् २९ ३० राजेति तं प्रहारं सोढू स हनं कत्वा त्वं माभैषीः इति वेपमानं प्रत्यभा-
तु

विषयेति विषयान्तम् देशान्तं कृतागसंकृतापराधंतनयंतिस्म ३२ कृतेति भस्माङ्कितालिकः भूतिचिन्हितभालः ३३ ३४ दध्याविति नटे
 णेशिवं ३५ एतत्तदृष्टान्तेन विशेषणभूतेन सामान्यतः लोकानां भक्तापराधसहंनं मुक्तिसाधनमुपदिशति भक्तैरिति ३६ इति श्रीमानवल्युप

विषयांतनयंतिस्मनाभ्यहंसनकृतागसं उपेक्षसेकथं शत्रुमिति पृष्टः सुहृन्नैः ३२ कृतापराधोपिममशत्रुर्भस्मांकि
 तालिकः सशंभुरेव मेस्वामी नैष वैरीत्यभाषत ३३ क्षेमतपस्विनस्तस्य श्रुत्वादृतमुखान्युपः बहुमेनेनिजमदान् आ
 शीत्तापरिपालकान् ३४ दध्योनटे शंमनसासत्यार्थः पार्थिवोत्तमः सन्निधाय मे हे शोपि दहौ मुक्तिं महीपतेः ३५ भ
 क्तैर्हृतोपि परहोक्तिभिर्हरितोपि संप्रापितोप्यसुषुंशयमिदुमौलेः यः प्रीतये हितममीषु तनोतितस्मे प्रीतः प्रयच्छ
 ति हरो न पुनर्भवात्तिम् ३६ इति श्रीस्कंदोपपुराणे सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच सदाशिवपदां
 भोजैर्भक्तिः परमपावनी पूर्वजस्मार्जितैः पुण्यैर्धन्यानामिदं लभ्यते १ य एष देहोतरति दुस्तरं भवसागरं ॥ ५
 च्छिन्नभवसंक्लेशो व्याघ्रः पंजरबंधनम् २ शिवभक्तियैथा मुक्तेर्मुख्यं भवति साधनं शिवभक्ताद्विभक्तिः
 श्रुतथा मोक्षैकसाधनम् ३ सपर्यायं भक्तरूपेण साक्षाद्द्रष्टुं ति शंकरः परोक्ष एव गृह्णाति लिंगादिषु समर्थि
 तः ४ प्रत्यक्षे श्वररूपाणां भक्तानां पादसेवनं तत एव प्रशंसंति न परोक्षे शंसेवनम् ५ ॥ ७ ॥ ७ ॥

नामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ७ ॥ पुनर्भक्तिर्सेवदृढयन् भक्ताने
 व प्रशंसति सदाशिवेति १ य इति एष देहो शरीरो दुस्तरं भवसागरं तरति तत्र दृष्टान्तः व्याघ्रः पंजरबंधनं भवसंक्लेशः क्षोणसंसा
 रदुःखद्वयार्थः २ शिवभक्तिरिव तदृक्तभक्तिरपि प्राधान्येन मुक्तिहेतुरित्याह शिवेति ३ सपर्यायमिति लिंगादिषु समर्थितः शंकरः परोक्ष एव अप्रत्यक्ष ए

येषामिति येषां भक्तानां दर्शनादेः संसारे शोचतां विद्यतां सद्यः शोको बंधः विलीयते स्वीयते ६ ७ इति हासमाह अत्रेति वीरमिन्दस्य तन्ना
मकस्य भक्तस्य ८ अस्तीति चतुर्थान्वयजन्मभाक् भूद्र इत्यर्थः ९ १० ११ यदिति शिवे शिव भक्ते च योनरः सा पराधः तस्मिन् हन्यमाने तस्या

येषां संदर्शनात्संगात्संल्लापात्पादसेवनात् शोचतामिह संसारे सद्यः शोको विलीयते ६ विनायने न तपस्या वि
नावेदां तच्चिंतया मुक्ताः सहस्रं लोके स्मिन् भक्त्या दाढ्यसेवया ७ अत्रेवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं वीरमि
न्दस्य भक्तस्य भक्तिर्यत्रोपवर्ण्यते ८ अस्ति केरलभूभागे पुरं शोणाचला हूयं तत्राभूद्दीरमिंदाख्यः चतुर्थान्वयज
न्मभाक् ९ आसीदावात्यमेतस्य भक्तिर्भक्तेषु भूयसी न तथा भक्तिरभवन् महती परमेश्वरे १० तस्यैव वर्तमान
स्य मतिरासीन्मनोहरा विभ्रतः परश्रुंती क्ष्णं शिष्टाये भक्तविहिषाम् ११ यः शिवेशिव भक्ते च सा पराधोनरः क्वचि
त् हन्यमानेन तस्यापवाणां स्यस्याम्यथान्यथा १२ इति तीक्ष्णः स परश्रुर्देधारव्रतमुत्तमं महापथे न्वहंतिष्ठन्
भक्तानागच्छतः पथि १३ पूजयित्वा शिवधिया प्रापतेषामनुग्रहं एवं निवसतस्तस्य वीरमिन्दस्य चेतसि १४
काचिद्बुद्धिरभूद्भूमौ ये भक्ताश्चन्द्रशेखरे विख्यातेषु शिवस्थानेषु सते ते कथं मया १५ न सेव्यं ते दृष्ट्या जन्म मया ते
वामदर्शनात् प्रदक्षणीकृत्य भुवं चरित्वा तत्र तत्र च १६ स्थाने निषेव्य गौरीशं तद्रक्तानां च सेवया कृतार्थया मिजन्मै
तत्संगत्या मानुषसतां १७ इति प्रतस्ये विषयान्भार्गे वेण विनिर्मितान् अतीत्य सरितो मार्गे शेला न्देशान्वनानि च १८

पतभवति अन्यथा अहन्यमाने अहं प्राणान्यस्यामीत्यर्थः १२ इतीति परश्रुः परश्रुना सहितः १३ १४ १५ १६ स्थानेद्वति सतां संगत्या ए
तत्मानुषं जन्म कृतार्थया मि सफलयामीत्यर्थः १७ इतीति भार्गे वेण विनिर्मितान् रचितान् विषयान्कोकणदेशान् १८

वीरमिन्दइति क्षेत्रं काशी क्षेत्रं यत्र क्षेत्रे देहं लज्जतां जन्तूनां ईश्वरो विश्वेश्वरः तारकप्रदः तारकमन्त्रोपदेष्टा अत्र हि जन्तोः प्राणिषु उक्ते
ममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे इति जाबालश्रुतेः १९ सेवमान इति विश्वस्याधिपति विश्वेशं प्रभुं सेवमानः तत्र त्यानक्षेत्रवासीनः

वीरमिंदो यद्यो क्षेत्रं विख्यातं भुवनत्रये तद्यत्र देहं लज्जतामीश्वरस्तारकप्रदः १९ सेवमानो न्वदं तत्र विश्वस्या
धिपतिं प्रभुं तत्र त्यानयितुं क्ताननयद्दत्तसत्रयम् २० ततो निर्गत्य शनकैरवापकमलालयं तत्र दिव्यमहाती
र्थे स्थात्वा त्यागे श्वरं विभुम् २१ रत्नसिंहासनाखंडं सिषेवैव दृष्टमानसः अथा लया तस्तद्रक्तान् जितकामान् जितक्रु
धः २२ भस्मावगुठिततनून् रुद्राक्षस्त्रिभूषणान् पंचाक्षरीजपपरां नशतरुद्वीयजापिनः २३ शिवदीक्षासमायुः
क्तान् शिवव्रतपरायणान् श्रोतृन् शिवपुराणानां शिवलिंगार्चने रतान् २४ दृष्ट्वा दशसाहस्रं ख्यातान् ब्राह्मणो
त्तमान् भक्त्यारोमांचिततनुः प्रणनामपुरस्सतान् २५ इदं विज्ञापयामास वीरमिंदः कृतांजलिः शुश्रूषां कर्तुं कामो
स्मिभवतामहमन्वहम् २६ शिवभक्तदुहामस्मिनि ग्रेहबलवत्तमः अनुजानीत मां सर्वदा संवः शरणं गतम् २७
तथेयं गीकृतस्तेस्तान् सिषेवे त्यागरजवत् ईशभावनया भक्तान् भजमानस्य भूसुरान् २८ अत्यगुर्वीरमिंदस्य
समा द्वादशततपुरे कृतेषु शिवभक्तानां कैकर्ये पारमेश्वरे २९ तं मिलित्वा वितेनुस्ते शिवकार्यधुरंधर एतस्मिन्नंत
रे प्रातः कदाचन ससुंदरः ३० अपरित्यक्ततां बूलकपोलो धूर्त्तलक्षणः वेश्यांगरागसंस्तप्तश्च वस्त्रावगुठितः ३१॥

तद्रक्तानपि अन्वहं सेवमानो वस्त्रत्रयं निनायेत्यर्थः २० तत इति कमलालयं प्राग्वर्णितं २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८
अत्यगुरिति द्वादशसमाः वर्षाण्यत्यगुरिति कान्तानीत्यर्थः २९ ३० अपरित्यक्ततां कितवानां लक्षणं चिन्हं यस्य सः ३१

३२ ३३ वीरमिंदइति सुन्दरआततायिनं वधोद्यतंतवीरमिन्ददृष्ट्वा ३४ प्रविश्येति अरंकपाटं मुखे द्वारे ३५ स्थितइति हेब्रसंबंधी
ब्राह्मणाधम ब्रह्मबंधुरधिस्त्रिसेइत्यमरः ३६ विद्येति विद्यामदेन अबलितोसि गर्वितोसि तंतुधारिणि उपवीतधारिणि ३७ ३८ ३९

अतीत्यगोपुरद्वारं विवेशालयमंडपे स्थितान्मिमित्वासबहून्सेवमानान्महेश्वरम् ३२ अबमस्यानवैक्षेतान्वीर
मिन्देपिपश्यति गंतुमंतर्गृहं भोरियेष समहाकविः ३३ वीरमिंदः सुसंकुटः तंहंतुं परशुदधौ आततायिनमाया
तंतं दृष्ट्वा सुंदरो भिया ३४ प्रविश्यांतर्गृहं भोर्दृढौ चक्रेरमुखे सखायशरणं प्राप सुंदरस्त्यागनायकम् ३५ स्थितो
गर्भगृहद्वारे वीरमिंदो जगाद तं निर्योहि ब्रह्मबंधो त्वानि हन्यद्यहरदुहम् ३६ विद्यामदावलितोसि महांद्रो हेकसा
धनं तंतुधारिणियद्यत्र त्वय्यद्यापि महेश्वरः ३७ विदधाति यद्विप्रीतिं स बाह्यः क्रियते मया इत्याकर्ण्यैव चस्तस्य
संनस्तः स च सुंदरः ३८ आपदुद्धारणोपायं अतः पप्रच्छ शंकरं स्तुहि भक्तानि तीशस्य नियोगेन महांतकविः ३९ भू
यिषु भक्तिस्तान् भक्तान् तुष्टावपयागिरा श्रीसुन्दर उवाच संसारसंकुशमहांधकारविध्वंसनोद्यद्विबसाधिना
यान् श्रीकंठभक्तां प्रियं जरेणून् विधाय मौलौ विपदंतं रा मि ४१ श्रीअगस्त्य उवाच सुंदरेण स्तुताः सर्वे भक्ताः
संभूय ते मुदा वीरमिंदं निवार्योष्यन्ते सुंदराभयम् ४२ वीरमिंदेन सख्यं च सुंदरस्य ययाचिरे तथेति शिवभक्ता
नां वचनसचकार ह ४३ यदुक्तं शिवभक्तैस्तन्ननेत्याह कदाचन त्यागेश्वरस्तस्य तथा कृतेन संतुष्टचित्तस्तुषितः पु
रस्तात् वर्षेन्द्रमारुह्य तदोमया विभूत्वादौ मुक्तिममुष्यधीराः ४४ इति श्रीस्कंदोपपुराणे अष्टादशोऽध्यायः १८॥

४० सुन्दरः शिवभक्तान् स्तौति संसारेति संसारकेश एव महात्थकारः तस्य विध्वंसने उद्यद्विबसाधिनाथान् उद्यदास्कररूपान् ४१ सुन्दरेणेति

संभ्रयमिति ४२ ४३ ४४ इति श्रीमानवत्सुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां अष्टादशोऽध्यायः १८॥ ॥ ७७ ॥ आख्यानान्तरमुपक्रमते पुराणेत्यादिना लोकविश्रुता लोकप्रसिद्धा १ २ ३ ४ ५ प्रथमेति प्रथमाश्रमिणः ब्रह्मचारिणः क

श्रीअग्रगस्य उवाच पुराणसरिदाख्यातानगरीलोकविश्रुता तत्रास्त्यमरनीत्याख्यो ब्राह्मणः शिवभक्तिमान् १
 सोभूतत्रपुरेशंभोः स्थाने प्रीतिकरे स्वयं निर्माय धर्मशालां च विदधे धर्ममुत्तमम् २ अन्वहं शिवभक्तानामन्वंक्षी
 राज्यपूरितं अभ्यंगवस्त्रममलं कौपीनं ब्रह्मचारिणाम् ३ यतीनामुचिताः कथाः सदनानि कुटुंबिनां ददाति शिव
 भक्तेभ्यो यदभीष्टं क्षणेन तत् ४ एवं निवसतस्तस्य द्वात्रिंशद्दत्स राययुः बिधातुकामस्तद्रुक्तिं परिक्षापरमेश्वरः
 ५ प्रथमाश्रमिणो वैषंगुहीत्वा तद्गृहं यथौ कपर्दस्तच्छिखाजने बलाटाग्रावलंबिनी ६ भस्मरेत्वा भवच्चाट्टीक
 लासाच्छ्रमनावदोः भस्मबिंदुरभूद्गाले तार्त्तीयो कं विलोचनम् ७ यज्ञोपवीतमस्यासीत् प्रवाहः सौरसैंधवः आ
 षाढुदंडो जगबंधनुरस्य करे भवत् ८ करभूषणनागो भूस्त्वित्रंदक्षिणे करे कृष्णाजिनमभूच्चर्मवैयाघ्रमौजिबं
 धनम् ९ आसीद्वासुकिरेतस्य दीर्घभोगः फणोऽश्वरः यद्वात्रतमिदं चास्य माया कौपीनतांदधौ १० भिक्षापात्रमभू
 द्ब्रह्मकपालं सर्वमाहितम् ११ समंदहासयन्ति दुर्गिरिव स्वभाभिः गृणन्न्धीतानपि वेदमंत्रान् जगा
 म वेष्माऽमरनीतिनाम्नः १२ सतदा मरनीतिस्तत्प्रज्वलद्ब्रह्मवर्चसं मायावपुरिव प्रांचं महाबलमदापहम् १३ ॥

पदः जराजूहः ६ भस्मेति तार्त्तीयो कं विलोचनं तृतीयनेत्रं ७ यज्ञोपवीतमिति सौरसैन्धवः सुरसिंधुसंबंधी आषाढुदंडः पालाशुदंडः अजगवं
 पिनाकः ८ आसीदिति दीर्घभोगः दीर्घकायः १० ११ १२ स इति प्रज्वलत्प्रकर्षेण दोष्यमानं ब्रह्मवर्चसं वृत्ताध्ययनसंपत्तिः १३ ॥ ७७ ॥

१४ १५ १६ १७ भेक्षेति भैक्षं भिक्षासमूहः तद्रूपस्य अन्नस्य भोजनं अधीयानस्य वेदाध्ययनं कुर्वतः वटोः ब्रह्मचारिणः भुक्तमुचितमित्यर्थः १८
१९ २० २१ २२ इदमिति इदं कौपीनं वर्षाभ्रसा वष्टिजलेन उक्षितं सिक्तं माभूत् २३ २४ पालांशेति लतादाम्नि लतारूपे रज्जो २५ आपोदे

हर्षितस्तेजसा तस्य प्रत्युत्थाय कृतांजलिः स्वागतं ते वटो तावदास्य तामिह सांप्रतम् १४ त्वदर्शनात् कृतार्थोस्मिन्
ब्रूतिः पशुपतेर्मम आतिथ्यं कर्तुं कामोस्मि दद्यादृष्ट्या विलोकय १५ स एव वटुमभ्यर्च्य प्रार्थयामास भक्तिमान् १६
मायावटुश्च तं प्राह स्मयमानमुखाम्बुजः १६ त्वमेवामरनीतिः किं श्रुतवानस्मि ते यशः शिवभक्तार्चनेनायेव त्व
दर्जितमेहो धनम् १७ भैक्षान्नभोजनं युक्तमधीयानस्य मे वटोः नाह गृहस्य स्यैकस्य करोम्यन्नेन भोजनम् १८
दीयतामागतेभ्यो न्नं भक्तैभ्यो स्म्यर्चितोऽमुना नैकत्रभुक्तिर्विहितायथेच्छं ब्रह्मचारिणः १९ स्थीय ते त्वद्देता व
द्यावदृष्टिः प्रशाम्यति मध्याह्नसमयेत्येति वष्टिश्चैयं प्रवर्त्तते २० इति तद्वाक्यमाकर्ण्य स भक्तस्तस्य पादयोः प्र
णाम्य प्रार्थयामास भुज्यतामिति तं पुनः २१ वटुश्चानुमतिं दत्वा स्नात्वा हविर्हितान्दिकः आगच्छामि भवद्भूमकौ
पीनं गृह्यतामिदम् २२ इदं सुरक्षणीयं मे मास्तु वर्षाभसोक्षितं इत्युक्त्वा प्रददौ तस्य हस्ते जग्राह सोपितत् २३ आ
षाढपाणिश्च वटुर्जगाम स्नातुमापगां गृहिणी त्वरया मास त्वहं श्रुत्वा च्येतामिति २४ पालाशदंडादवमुच्यत द्रुतं सत
ल्लतादाग्निगृहान्तरस्थे निबध्य पूजां विद्धे पुरोः शिवा च्चेनां ते वटुराजगाम २५ आपादके शाग्रमसौ तदानीमासार
धारजलसिक्तगान्त्र उत्कंपरो माचञ्जुषदर्शवटुं धृतस्वस्ति कमागतं च २६ शीतिकाबाधते तावत्कौपीनं तत्प्रदीय

ति आसारः धारासंपातः धृतः स्वस्तिकः अंसन्यस्तकरद्वयरूपो बंधनविशेषो येन तम् २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥ ७ ॥

२८ २९ ३० ३१ ३२ कामदेवेति भूभृतां पर्वतानां प्रभोः सुमेरोः उपरि अच्छोदनामकेसरसि ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ तदि

यत्र तन्निहितं तत्र न स्मपश्यति विस्मितः बहुधा न्वीक्षमाणश्च न ददर्शति रोहितम् २८ अथागत्य बटुं प्राह गृह्य
तामन्यदुत्तमं रज्जुबंधेन पश्यामि नापि कश्चिद्विहागतः २९ विस्मयो मे महान्नमो ये वप्रतिभति मे अथ क्रुद्धो बटुः
प्राद्वनान्यद्द्रुह्णामि किंच न ३० तदेवामरनीते मे देह्यज्ञानादिहागमं अस्मृश्यामन्यत्कौपीनमादृशां ब्रह्मचारिणां
३१ नेहानयसितव्यावत्तावन्मेनास्ति भोजनं नाहं कोरेण वच्मीदश्रूयतां तस्य चागमः ३२ वामदेवो पदिष्टेन मंत्रेण म
हतापुरा अच्छोदेत त्रसरसि प्रभोरुपरि भूभृतांम् ३३ आह्लादशाब्दं भस्मो देवीं त्रिभुवने भवरीं अस्त्रौषं वचसा
देवी सा प्रसन्ना भवन्मम ३४ तया च करुणा पागत रौगैरनुकंपितः उक्तः शारदा देव्या जनन्या जगतामहम् ३५ उ
त्तिष्ठ विरमायाहि सर्वविद्याः स्फुरंतु ते शीतार्चौ सिगृहाणे दंदुर्लेभं योगिनामपि ३६ इत्युक्त्वा सा त्वसव्यान् मे कौ
पीनमिदमुत्तमं ददौ सा हि दद्यासि धुर्बार्गदेवी वरदा मम ३७ तदहं च द्विधा कृत्य प्रति संध्यं धरामि च निर्णयस्सर्वे
विद्यासु जातो मे तस्य धारणात् ३८ तं त्रैद्विनाशितं नूनं मद्विधैश्वर्यं भूर्भवं वंचकः सा ध्रुवेषु णमादृशां चरसि स्थितौ
३९ किं करोमि क्व गच्छामि वाणी कोपकरिष्यति विज्ञातो राजराजैन न त्वां मुचांमि सा त्वत न प्रदास्यसि चेच्छिक्ता
भवेद्देह्यलमहं ४० वटूक्तिभो तोऽमरनीतिरन्यत् पट्टाम्बरं किंचिदनुचर्यमस्ति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ति मद्दिधानां मादृशानां यदैश्वर्यं कौपीनधारणभिष्ठादनादिरूपं तस्य भूः स्थानं भव ३९ किमिति सजराजेन कुत्सेरेण नेति त्वं न प्रदा
स्यसि चेत् कौपीनमिति शेषः भिक्षा भवेत् अल्लकं कौपीनं देहि ४० ४१

५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० इत्युक्तान्यपतत्पादेभीतस्तदुपवासतः ५२ सचन
 स्पृष्टं न चान्येन दत्तामिते ते गृहाण तुल्यं करुणं विधेहि ५१ इत्युक्तान्यपतत्पादेभीतस्तदुपवासतः ५२ सचन
 प्रतिजग्राह पुरुषोक्तिपरो बटुः मिलिताञ्जनाः सर्वे वदोगर्वप्रभाषिरे ५३ जहसुश्चापरेतत्रपप्रच्छुः को भ
 वानिति वटुः प्राह स्मृतैः पृष्टः शिवनामसमुच्चरन् ५४ न मे मातास्ति न पितान बंधुर्नोपि सोदरः न वेऽभ बभूव
 चार्यस्मिभिश्चाश्रयमर्नीतिना ५५ हतोस्मि सकलं नष्टं पोमेतस्य नाशतः नोपायमन्यं पश्यामि सीदती वम
 नो मम ५६ भूयादमरनीते तं पुण्यमायुश्च बर्धतां परिहासैरलं देहि मदीयमलमल्लकम् ५७ तत्तुल्यमन्य
 दातास्मीत्युक्तः प्राह पुनर्बटुः यदि सत्यमिदं वाक्यं प्रतिज्ञाजनसन्निधौ ५८ विधेहि तथ्यं चेत्तत्तस्यात्तद्
 ह्तामीत्यभाषत जनाश्च युक्तमित्यूचुः ब्रह्मचारी तदा वदत् ५९ तुलितं देहि कोपी न यद्भूतेन समं भवेत् य
 दाचानो यतां तूर्णं जनाः पश्यन्तु साक्षिणः ६० इत्याज्ञया धरातत्र स भक्तस्तूर्णमानयत् वटुर्दिगंबरो भूत्वा नि
 दधे खालमल्लकम् ५१ एकत्र भक्तः संतुष्टो नूतनं निदधे न्यतः न तदा सीत्समं तत्र न्यधत्तान्यतपुनश्च सः ५२ तदप्या
 सीद स दृशमन्यदन्त्यत्तथा परबासः पट्टांशुकशतं सर्वलघुतदा भवत्तजनाश्च विस्मिताः सर्वे भक्तः सोपिविस्मये ५३
 प्रदक्षिणीकृत्य वटुं प्रणम्य तदा सरोहान्वितपुत्रदारः धरातदास्तां सदृशे धरे द्वे दिवो ववर्षुः कुसुमानि देवाः ५४ प्रस
 न्नो बृषभास्तदा भूत्वा वटुर्हरः तस्मै प्रदाय कैवल्यं कैलासशिखरययौ ५५ इति श्री स्कंदोपपुराणे एकोनविंशोऽ
 वेत्त धृता तुला ५० इतीति स्वालंस्वभूषणं अल्लकविशेषणमेतत् ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इति श्रीमानवत्सुपनामक नृसिंह विरचितायां स्कंदो

एतावताशिवभक्तोयकारकस्यशिवभक्तापराधसहिष्णोश्चपरमगतिंप्रदृश्यसंप्रतिशिवभक्तरक्षायै निजप्राणान्यजतेतिपिमुक्तिर्भवती
त्याह रक्षायेदृति १ कथांप्रवर्तयति अत्रेति दारकस्यतन्नामकस्य २ ३ ४ तत्रेत्यादि श्लोकद्वयमेकान्वयि शिवधर्माहूयः तन्नामकः
अ. २०

अगस्त्यऽ. रक्षायैशिवभक्तानां त्यजंति प्राणमात्मनः एते शिवप्रसादेन मुक्ताः स्युः कर्मबन्धनैः १ अत्र बक्ष्ये कथां
पुण्यां श्रवणात्पापहारिणीं त्यजतस्तूलवत्प्राणान् दारकस्य महात्मनः २ अस्ति श्रीगोस्यलं नामक्षेत्रं भुवि पुरः
द्विषः तत्र देवं महेशानं दारकः सेवते न्वहम् ३ शिवाय शिवभक्तेभ्यो वायेदुद्यंति भूतले संहारार्थं मसौ तेषां द
धारपरशुंकरे ४ तत्रास्ति ब्राह्मणः कश्चिन्निवधर्माहूयः पुरे आजन्मनो ब्रतं तस्य स्वहस्तापचितैः शुभैः ५ कुसु
मैरर्चनं नित्यं न तस्याभंजत ब्रतं त्रिकालमर्चयानस्य महातं देवमीश्वरम् ६ पुष्पाहरणलक्ष्येण समयस्य सुमहा
नभूत अनपायनयोनामतत्र राजामहायशाः ७ पुरंदरसमो कीर्त्यै बभूव च तुरगवान् सोऽपि भक्तेषु महतो प्रीति
बहति शंकरे ८ शिवद्रोहिणमालोक्य सद्यः शिक्षां करोति च नित्यार्चनपरो भूत्वा भक्तानामुत्तमो भवत् ९ तस्य सेना
गजः कश्चिन्महीधर इवोन्मत्तः बभूव मत्तो दानेन यस्य जंवालितं पुरम् १० दानगंधसमाध्राय द्रवति स्मापरे गजाः
युगमानौ च तद्रुतौ पृथुलौ गिरिभेदिनौ ११ दूरं दृष्ट्वा जनाः सर्वे भीत्या धावति चान्वहं आधो रणाश्च तं पश्चाद्ग्रेतम
दसूचकाः १२ सचरति महागवास्तौ क्षणकुंतधराः करं राजा ज्ञयादि वारात्रं रक्षंति नगरं भटाः १३

५ ६ पुष्येति लक्ष्येण व्याजेन अनपायः नाशरहितः नयो नीतिर्यस्य तन्नामक नामेति प्रसिद्धौ ७ ८ ९ तस्येति यस्य गजस्य दानेनम
देन पुरं जंवालितं कर्द्वभितं १० दानेति युगमानौ युगप्रमाणौ ११ दूरेति आधो रणाः हास्तिपकाः १२ १३ कदाचिदिति अन्यत्र मार्गे नि

रुद्धे सति गजेनेति शेषः १४ १५ मन्द्रेति ब्रह्मितं गर्जितं १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ जघानेति निशितेन तीक्ष्णेन २५ २६ २७ स
 कदाचिद्द्वारकः स्नातुं मध्याह्ने वापिकां ययौ दूरं निरुद्धे चान्यत्र मार्गे पार्श्वे न्यलीयत १४ सपुष्पपेटिकां विभ्रद्विपं
 दृष्टुं तिकागतं उच्चैः स्वरेण चुक्रोश पाहिंशं क्रमाभिति १५ मद्रस्तनितं गंभीरं कुर्वन्स्तनितमुच्चैः वेगात् करे
 णु गगत्तस्य पुष्टिकां हठात् १६ आकृष्य शतधा चक्रे पुष्पो घञ् व्यशीर्यत विशेषेण पुप्रसनेषु शिवधर्मसखि
 न्मधीः १७ आधो रणानुवाचे दं युष्माभिः किं दुर्गत्सभिः करेणः प्रेरितो दुष्टः शिवार्चनविरोधकृत् १८ किं करोमि
 क्व गच्छामि शरणं मे न कञ्चन न युष्माभिः कृतमिदं कृतं राज्ञा शिवदुहा १९ विलापध्वनिरित्यस्य शश्रुवे बहूदृ-
 रतः तं श्रुत्वा दारकस्त्पूर्णमागतः प्राह भूसुरम् २० महात्मन् केन पुष्पाणि शिवपूजा परस्यते विना शिता नितञ्जुहि प-
 श्याद्यममविक्रमम् २१ शिवधर्मो वदस्वैषां दुष्टस्य तां तदा कार्यं करो कर्णे कृत्वा शिवशिवेति च २२ त-
 दा जज्वालकोपेन हूताग्निं विवचक्षणात् प्राणत्यागे गतत्रासः सोऽनुप्राप्य तदा गजम् २३ निहंति स्म पदे तस्य चुक्रो-
 धच निवृत्य सः गृण्हाति शुङ्गयायावत्तावदागत्य तस्युरः २४ जघान दतयोर्मध्ये निशितेनायुधेन सः गतामुस्ततः प्र-
 हारेण सपपातमहागजः २५ वारणस्कंधमारूढान् जिघासन्नाततायिनः दारको निजघान त्रीन दौ च तस्यानुयायिनो
 २६ हिरदा नुचरास्सर्वे भीत्या गत्वानृपातिकं साहसं दारकस्यैतद्दिस्मापकमबोधयन् २७ स गजातर्णमागत्य निहतं
 वीक्ष्य च द्विपं हतं कुवलयपीडं हरिणे बभटानपि २८ दारकं शिवधर्मचक्रमुमापायदुःखितं निवार्य सोऽद्य मान्याधा-

इति हरिणा कृष्णेन कुवलया पीडं कृष्णवधायकं सेनप्रेषितं गजमिव द्रयं च कथाभागवते दशमे प्रसिद्धा २८ दारकमिति प्रहितं जलिः कृ-

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ अहमिति तौदारकराजानौ अशरीरवाक् अनिर्दिष्टवक्तृकावाणी ३७ अनपायेति मुमूर्षसि मर्तुमिच्छसि
अ.२०

मदोयेर्विहितं कर्म मयेव विहितं ध्रुवं सापराधोस्य ह मिति देवेभक्ते च शंकरे ३० प्रायश्चित्तं न पश्यायिद्रोहस्या
स्य मृतेर्निना तस्मात्परश्रुनानेन भिंधि मामपि दारक ३१ परिपूतो भविष्यामि शिषितो भवताप्यहं इति वाचस
माकर्ण्य दयालौ दारके सति ३२ सतस्य हस्तात्परश्रुजग्राहमरणोत्सुकः स्वयमेव गलच्छेदे प्रवृत्तं वीक्ष्य भूष
तिम् ३३ निरुध्य च महाभक्तं दारकः खिन्नधीरभूत् अनपायनयं शंभोर्महांतं धर्मचक्षुषम् ३४ इमं भक्तमवि
ज्ञायद्येतदोयादमेहताः मया गिरीश भक्तानां येन द्रव्यं विलुप्यते ३५ निष्कृतिस्तस्य मरणानान्यथा क्वापि निष्कृ
तिः खिन्नकंठो भविष्यामि स्वयं परश्रुनाऽमुना ३६ अहं द्रोहस्य हं द्रोहो मुमूर्षुः प्रागहं त्विति यदालंबितं शस्त्रो
त्तौ तदा भूदशरीरवाक् ३७ अनपायनययौ तस्तवाहमधुना नृप यस्त्वस्माज्ज्यमुत्सृज्य भक्तद्रोहान्मुमूर्षसि ३८
३९ तवास्मि दारकप्रीतः कृतं कर्म सुदुष्करं परश्रुत्य जभावेन पूजयाद्यप्रभृत्यसि ३९ मुक्तश्च निहतास्सर्वे स
मुनिषंतु सांप्रतं द्युक्ता स ह सोत्तस्थो गजः पंचभटा अपि ४० सर्वेऽपि बिस्मयं जग्मुः पुष्पवृष्टिर्भूद्वि दारकं
शिबधर्मं च प्रणम्य समहोपतिः ४१ सख्यं ताभ्यामियायाथ गजारूढे गृहं यौ दारकस्य कपरश्रुर्मनसैव महेश्व
रम् ४२ तत्रस्थः पूजयामास तदारभ्य समात्रयं ततः शिवप्रसादेन दुर्लभेन च देहिनाम् ४३ साक्षात्कारादवासेन
कैलासपदमासवान् ४४ इति श्रीस्कंदोपपुराणे विंशतितमोऽध्यायः २० ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उः अन्यथा भावयतश्च

३९ तवेति असीति त्वमित्यर्थं कविभक्तिप्रतिरूपकं ३९ ४० ४१ ४२ तत्रस्थ इति समात्रयं वर्यत्रयं ४३ ४४ इति श्रीमानवल्लुपनाम

३१०४
३१०५
३१०६
३१०७
३१०८
३१०९
३११०

कनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां विंशतितमोऽध्यायः २०॥ ७॥ ॥ अथ शत्रावपिशोवलक्ष-
 णदर्शनेन देशत्यागे शिवप्रसादो वश्यं भवतीत्याह अन्यथेति १ २ ३ लक्षणमिति शतरुद्रीयं रुद्राध्यायः पंचार्णः शिवपंचाक्षरो मंत्रः
 ४ ५ अग्निहोत्रोद्भवमिति वैवस्वतोयमः ६ धृतमिति पंचपातकानि स्वर्णस्तेयादीनि तेषां संचातः समुदाय एव तूलः कार्पासः तस्य
 शिवभक्तैषुयः पूजां विदधाति शिवेयथा न स्य नश्यंति पापानि वर्द्धन्ते पुण्यराशयः ७ शिवभक्तावमानेन शिवद्रो-
 हो भवेन्नरः शिवभक्तप्रसादेन शिवानुग्रहभाग भवेत् ३ लक्षणं शिवभक्तानां भस्मरुद्राक्षधारणं शतरु-
 द्रीयपंचार्णजपादि च विशेषतः ४ भस्मधारणमेवाहुः परमं भक्तलक्षणं ब्राह्मणस्य कुलीनस्य वेदाध्य-
 यनवद्वेत् ५ अग्निहोत्रोद्भवं भस्म यस्य भाले धृतं भवेत् तस्य वैवस्वतो राजा दर्शनादूरतो ब्रजे तद्-
 धृतं भस्म च यत्किंचित्पंचाक्षर्यभिर्मन्त्रितं पंचपातकसंचाततूलदावानलौ भवेत् ७ भूतं प्रेतपिशा-
 चादि वृश्चिकादि विषापहं आयुरगोग्यसौभाग्यभोग्य समृद्धिदम् ८ भस्मे वकेवलं शुद्धं पुनर्भव-
 विनाशनं पंचाक्षरविधानेन धृतं तन्मोक्षदं भवेत् ९ धृतं भस्मान्मालोक्य भक्त्या प्रणमतीह यः प्रसन्नस्तस्य १०
 जन्मार्त्तिशिव एव निरस्यति १० श्रीऋषय ऊः भस्मधारणमात्रेण प्रसोदति कथं शिवः महामोहजुषामेतत्कु-
 भयो नेवदस्वनः ११ श्रीऋगस्त्य ऊः अत्रैवोदाहृतं पूर्वैः चरितं ब्रह्मवादिभिः भक्तस्यैनादिनाथस्य शृणुत श्रद्धया १२
 दावानलौ वनाग्निः भवेत् ७ भूतेति अहयः सर्पाः भूताश्चेत्यादि वृश्चिकादयश्चेति हृद्गैः तेषां विषापहं विषनाशकं ८ ९ १० एवं भ-
 स्ममाहास्यश्रवणेन संजातकौतूहला ऋषयः पुनः कुंभयोनिं पृच्छन्ति भस्मेति महामोहजुषां बलवदज्ञानसेविनां पापिनामित्य

१३ १४ दृष्टेति सर्वकलासु समस्तविद्यासु दाक्ष्यं दक्षत्वं सामर्थ्यमिति यावत् १५ १६ १७ भूरादिति अतिभूराख्यः तन्नामकः अन्यः तस्य एनादिनाथस्य ज्ञातेयवान् ज्ञातित्वाश्रयः अभूदित्यन्वयः १८ वीरेति आत्मानं वीरं मन्यते असौ वीरमानी केषांचित् दुरभिमानिना

दक्षिणापथदेशेऽस्ति नगरं शावराब्धयं काश्चिदेनादिनाथाख्यस्तत्राभूदुक्तिमान्दरे १३ सद्यर्चयत्यभेदेन शिवभक्तान् शिवं यथा धृतं रूद्राक्षभस्मानः स्वस्य प्राणद्रुहोपिये १४ दृष्टान्ता न प्रणमत्येषः तदिष्टं च प्रयच्छति तस्यैवं वर्तमानस्य दाक्ष्यं सर्वकलास्वपि १५ निरंकुशं विशिष्यासीच्छस्त्रेशस्त्रमहौजसः सर्वोयुधविशेषाणां प्रयोगपरिमोक्षयोः १६ यथाभूदस्य सामर्थ्यं न तथा न्यस्य कस्यचित् येतन्न न गेरेयो धादेशां तरगताश्च ये १७ भूरावित्पातिमंतश्च तेषामासीदयंगुरुः अभूदन्येति भूराख्यो तस्य ज्ञातेयवानिह १८ वीरमानी स केषांचिदाचार्य इति समतः स्पर्धते न्वहमेतेन गोमायुर्देरिणा यथा १९ नमस्समोयमेनादिरित्यघोषयदन्यतः चत्वरं कंदनं तस्य श्रुत्वापि सनकुप्यति २० गर्जितं प्रतिभेकस्य न हि कुप्यति वारिदः शिष्याः कदाचिदेतस्य तस्य स्पर्धो स हान्वहम् २१ समगं योद्यमं चक्रुस्तास्तास्य न्यवारयत् असमर्थतया योद्धुममुख्ये तन्निवारणम् २२ पुनरुक्तोपि च स्पर्द्धीमतिभूरश्वकारहं च क्षमेतदपि श्रीमान्महात्मा शिवभक्तिमान् २३ अतिभूरोदिने क्वापि मुहुः प्रोत्साहितः खलैः आगत्यैनादिनाथस्य गृहद्वारं जनेर्देतः २४ प्राह युध्यस्व भूरश्वेन्मया सार्धं न चैन्मम त्यक्त्वा युद्धं पदेकृत्वा प्रणा

मित्यर्थः एतेन एनादिनाथेन स्पर्द्धते जिगीषां करोतीत्यन्वयः तत्रोपमा गोमायुर्देरिणा यथेति गोमायुर्मृगधूर्त्तकद्वयमरः हरिणा सिंहेन १९ नेति चत्वरं अङ्गणे २० गर्जितमिति भेकस्य मंडुकस्य २१ २२ २३ २४ प्राहेति पदे प्रणामं कृत्वा शरणं गतो भूत्वेत्यर्थः २५ ॥ ७ ॥

२६ २७ नेति बद्धकक्षौ बद्धकटिबंधौ २८ २९ ३० ३१ परिश्रान्तइति दिनयोगेवने मध्याह्ने इमं गजं हरिर्यथा सिंहइवेत्यर्थः ३२ ३३ ३४

इति तस्योक्तिमाकर्ण्यकर्णयोः परुषाक्षरं हसन्नेनादिनाथोपि प्रत्युवाच भटाग्रणीः २६ गृहाण शस्त्रं निर्योहि
बहिर्योवोरागणं अथैव मुक्ते सर्वे पिश्वः प्रभातेस्तु संयुगः २७ नेदानीमतिमध्यस्थाः प्रतिबंधं व्यतन्वत अथा
परेद्युरुषसि बद्धकक्षौ गता बुभौ २८ रणांगणं विविशतुः शिष्यैः सह धृता युधैः पौराः सर्वे च दृष्टुः साक्षिणः संयुगं त
योः २९ षणादि तेषु दूर्येषु सिंहनादेति विस्मृतिं पश्यत्सु वीरवर्षेषु रणकक्षां बंधतुः ३० चरंतौ विविधैर्मार्गैर्ह
तिभिः परिभूषितौ दर्शयामासतुः शिक्षानानाशस्त्रप्रयोगतः ३१ परिश्रान्तोऽतिश्रूरोऽभूत्प्रस्विन्नोऽदिनयोगेवने च
मेव बद्धं च विभ्रंतं जग्राहे भंयथा हरिः ३२ न जघान गृहीत्वा तं दयया सुभटोत्तमं तमुवाचातिश्रूरस्त्वा भ्वोजेतास्य
धुनास्य ज ३३ तथेति तं हतं प्रायंत स्याज्जैनादिनाथकः अतिश्रूरो गृहं प्राप्य चिंताक्रांतो बभूव ह ३४ उदेष्यति रविर्यु
द्धं भविष्यति च तत्र मां विजित्यैनादिनाथोपि कीर्त्तिं प्राप्यति शाश्वतौ ३५ दृष्ट्वा प्रोत्साहितो मूर्खैः स्पर्धोर्लुब्धुनास्य
हं प्रबलस्यापराधेन प्राप्सोहं प्राणसंशयम् ३६ एनादिनाथं समरे संपश्यामि धृता युधं क्रुध्यंतमिव मत्ते भमनुके सरि
णं वने ३७ प्रातः कथं निरीक्ष्ये हं सक्रोधस्फुरिताधरं मुखमेनादिनाथस्य शाहूले स्पेवज्जं भतः ३८ यदि भूयोऽपि योऽस्मा
मिगमिष्याम्यंत कालयं प्राक्प्रार्थितः कथं भूयः करिष्ये स्पपदानं तिम ३९ त्राणोपायं न पश्यामि प्राणानां कथमप्यहं रणे
विना प्रणाभेन न विमोक्ष्यति मारिपुः ४० अप्ययुक्तं तं मन्ये मम रात्रौ पलायनं इति चिंता परस्याभूत् उपायः प्राणरक्षणे ४१

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

४२ ४३ प्रास्थादिति श्रुता तस्य अतिशूरस्य बिरुदावलीप्रबंधविशेषः तल्लक्षणं तु वार्यमानां कबिरुदवर्णनप्रचुरो ज्वला वाक्याडंबरसंयुक्ता सामता बिरुदावलीति ४४ तत्रैति श्रुषिणो रिवगजयो रिव ४५ ४६ ४७ ४८ आहूत इति शिवभक्तानां अभिषंङ्गः पराभवः तेन यदंहः दुरितं तस्य नि

इति कर्तव्यमित्युक्ता सोतिशूरो स्वपन्निशि रजन्यां तु प्रभातायां त्रिपुंड्रा लंकृतालिकः ४२ चतुर्विंशतिरुद्राक्षभूषितो च दधद्रुजौ खड्गखेटधरैः सार्द्धमतिशूरो विनिर्ययौ ४३ प्रास्था देनादिनाथो पिश्रुततद्विरुदावलिः गच्छंतमन्वयुः शिष्यास्ताराश्चंद्रमसं यथा ४४ तत्र सर्वेषु पश्यत्सु तयो र्युद्धमवर्तत वाञ्छतोः कीर्तिमतुला श्रुषिणो रिव मन्तयोः ४५ हस्तदूतेन खट्वेन सजघानरणेरिपुं अतिशूरो पिखट्वेन तत्प्रहारं न्यवारयत् ४६ एनादिनाथो त्कर्षन् लग्नं च र्मायसिं निजम् भाले भस्मरिपो र्दष्ट्वा संभ्रात दृढयो भवत् ४७ विचारं चागमत्तीव्रं शिवदो ह भयेन सः कथं मया शिवद्रोहमविचार्य दुरात्मना ४८ आहूतो भस्मरुद्राक्षधारी युधि र्पूरुतः शिवभक्ताभिषंगो ह्यो निष्कृतिर्न मृतिं विना ४९ यदि तस्मा युधो हं स्याम यशस्यं भवे दधं पराङ्मुखवधा तस्मा दतस्तिष्ठा भिसा युधः ५० छिन्नग्रीवोऽस्य खट्वेन प्राणां स्य स्येद्यश्रुद्वये नान्यथा निष्कृतिर्भस्ति वर्षकोटि शंते रपि ५१ धृतासिरेवं निश्चित्य तस्था उद्यमवानिव भावसोपिरिपु स्तस्य न जानन्निव ततक्षणे ५२ अतिशूरः शिरश्छेत्तुं शत्रुकैश्ये पराभृशत निर्विकारो यदा तस्यो प्राणानामत्ययेपि सः ५३ तदानीं वृषभारूढः शंकरः प्रसदृश्यत पार्वत्या च गणैः सार्द्धं विबुधै रभिष्टुतः ५४ स्थितिं दत्वा स्य कैलासे चक्रे पारिषदोत्तमम् किं वानमुलभपुसां प्रसन्ने परमेश्वरे ५५ प्राप्याप्यापदमीश

कृतिः प्रायश्चित्तं मृतिं विना नेत्यर्थः ४९ ५० अतिशूर इति कैश्ये केशसमुदाये ५३ ५४ स्थितिमिति पारिषदोत्तमं प्रमथा

इति श्रीमानवत्युपनामकदृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां एकविंशतितमोऽध्यायः २१ ॥ ॥ १३३० ॥
संप्रति निषादादिहीनजातीनामपिशिवभक्तामुक्तिर्भवतीति वदति शिवेद्विजन्मदिपदेन गैरगमरणादिपरिश्रमः तेन यः क्लेशसप्तव
ध्वांतं अंधकारः तस्य अर्कस्वस्त्वस्योत्सकं तन्नाशकमित्यर्थः अह्निः सरोरुहपादकमलयस्य तादृशे १ नेति श्लोकद्वयं एकान्वयि श्रुतं
शास्त्रं इज्यायागः व्रतं उपवासादि स्वाध्यायो वेदाध्ययनं कुलादिकं सर्वं तथा तेन प्रकारेण पुनर्भवकृशहरं न भवति यथा शिवभक्तिः

इति श्री स्कंदोपपुराणे एकविंशतितमोऽध्यायः २१ ॥ ॥ अगस्त्यल-शिवे जन्मादिसंक्लेशधांतां कार्कोत्रिसरोरुहे भक्तिं वितन्व
ते ये त्रतेषां नास्ति पुनर्भवः १ न कुलं न श्रुतेनेज्यानव्रतं न तपो महत् न स्वाध्यायो न देवार्चनं च तीर्थनिषेवणम् २ पुनर्भवकृ
शहरं भवति ब्राह्मणास्तथा शिवभक्तिर्यथापुण्याजमदोषविनाशिनी ३ शमादिगुणसम्पन्नो ब्राह्मणो विजितेंद्रियः अ
पि ब्रह्मविद्देशां ध्योर्विना भक्तिं न मुच्यते ४ शिवभक्तैश्च कया लोके निषादश्च पचात्यजाः छिन्नबंधा विना यो गैरनादृतिप
यंगताः ५ मांसेनेत्रार्पणे नैकं श्रवं द्रुचूडप्रसादतः निषादसूनुः परमां गतिमापद्भिर्जोत्तमाः ६ श्रीऋषय ऊचुः ॥
कथमर्पितवान्नेत्रं निषादो निंद्य जन्मभाक् ॥ कथं शंभोः प्रसादेन विमुक्तं भवं बंधनः ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ब्राह्मणाद्वितिसंबोधनं २ ३ शमादिति आदिपदेन दमादयोपि गृह्यंते तथा च शमादिषट्सम्पन्नो पीत्यनेन साधनसंपत्तिसत्त्वपीत्य
र्थः शिवचरणभक्तिं विना न मुच्यते इत्यन्वयः ४ शिवभक्त्येति श्वानपंचतीति श्वपचाः चंडालाः निषादाश्च श्वपचाश्च अन्यजा शू
द्राश्चेति दृष्टः अनादृतिपथं मोक्षमार्गं न स पुनरावर्त्तत इति श्रुतेः अनादृतिः शब्दात् इति तदर्थं कं चरमं ब्रह्मसूत्रं यथाप्यननिवर्त
ने तद्वा मपरममेति स्मृते श्रवणताः प्राप्ताः ५ ६ जातकौतुका मुनयः पुनः कुंभयोनिं पृच्छन्ति कथमित्यादि श्लोकद्वयेन ७ ॥ ७ ॥

८ इति हासमाभते कांचीपुरस्येत्यादिभिः एकादशश्लोकाः ९ पर्वतवर्णयति नास्तेति कुंजराकारेण भूषितो लंकृतः वन्य स
त्वानां वने भवानाजन्तूनां शरणे साधुः शरण्यः १० कुन्देत्यादिश्लोकत्रयमेकान्वयि चलच्छूदाः अभ्रश्याशम्याकाः चतुरंगुलाः ११ अत्रि
ष्टाः फेनिलाः पारिभद्राः निंबतरवः १२ वेणुभिरिति यत्र शैले भूमोरुहाङ्गः १३ वर्धमानेति हर्यक्षाः सिंहाः १४ रत्नेति

अबापसिद्धिं परमां दुर्लभां योगिनामपि चरित्रं तस्य धन्यस्य बदनः कुंभसंभव ८ श्रीअगस्त्य उवाच कांची
पुरस्य महतः स्थानस्य शानकोणतः सुवर्णमुखगिरी पर्वतोस्ति महत्तरः ९ नाम्नां वेणुगिरिः श्रीमान्कुंजरा
कारभूषितः शरण्यो वन्यसत्त्वानां नाधानुविचित्रितः १० कुंदमंदारहिंतालतालबिल्वचलच्छूदाः सप्तप
र्णी म्रशम्याकशललासनरोहणाः ११ नागकेसरपुन्नागनालिकेरबिभीतकाः वरणोदुंबरगिष्टपारिभद्रादयो
द्रुमाः १२ वेणुभिः सह वर्द्धते यत्र भूमिरूक्षांगणाः निकुंजनि लयायत्र वर्षातपनिरोधिनः १३ वर्धमानमहावेणु
पर्वनिर्मुक्तमौक्तिकैः हर्यक्षनखनिर्भिन्नहस्ति कुंभच्युतैश्च तैः १४ रत्नकुंजातरासंगपरभागमनोहरैः नि
शातशललीसूचीकृततरघ्नसमुज्वलैः १५ निर्मोयं ते निषादानां हारायत्र वने चरैः स्त्रिधिभिर्धिनमुचानुद्रव
प्रहरमारय १६ इति यत्राभितः शब्दाः श्रूयंते शबरे रिताः कलभायत्र बध्यंते लताभिः शबराभर्कैः १७ भिल्ल
मल्लश्रुनो यत्र भषतो वीक्ष्य सूकरान् तरक्षवश्च शार्दूलाः यलायं ते वने वने १८ ॥ ७ ॥

रत्नखचितानां कुंजानां लतागृहाणां अन्तरस्य मध्यभागस्य आसङ्गे नयः परभागः गुणोत्कर्षः तेन मनोहरैः निशाताः तोष्णाः याशलल्यः
शल्यरोमाणि ताएव सूच्यः तत्कृतैः रंघ्रैः समुज्ज्वलानि ते रिति मौक्तिकविशेषणं १५ १६ १७ भिल्लेति तरक्षवः मृगादनाः १८ ॥ ७ ॥

हरीति हरीणां सिद्धानां केशरदामानि सदामालाः तदन्तः बद्धाः व्याघ्रनखाङ्कुराथैः तादृशाः स्तनंधयाः बालाः दंष्ट्रिभिः बराहेः १८ कापोतेति
कपोतानां समूहः कापोत एव मग्रेऽपि तस्य मांसमुक्त्वा धवाहिनी २० किरातसेना २० अवा न्तरकथा मुपक्षिपति तत्रेति विस्वंग

हरिकेशरदामांत बद्ध व्याघ्रनखांकुराः स्तनंधया निषादानां यत्र क्रीडंति दंष्ट्रिभिः १८ कापोतशौकमापूर्णमार्गकौल
कुटमांसमुक्त्वा दुर्भिक्षं नेव जानाति श्रितायं व्याधवाहिनी २० तत्रास्ति गोधापुरमित्यनेकश्वरास्पदं यत्पर्युषितमा
सौख्यविस्वगंधिदिगंतरम् २१ नानापक्वणसाहस्रशतयूथपसेवितं सिंहव्याघ्रवराहेभलगवृत्तमहातपम् २२ ना
गोनामाधिपस्तस्य निषादकुलवल्लभः कुलाचलपुलिंदौघदीयमानकरो महान् २३ महाधनश्च श्रृंश्वभूषालानां
च सम्मतः सदृतां नाम शर्वरीं समानकुलसम्यदम् २४ उद्धाह्यदुर्षवानासीत् हस्तिन्यागजराडिव रूपयौवनसौज
न्यशालिन्या च तथा सह २५ रममाणो मुदं प्रापयोगी वब्रह्मविद्यया तस्यैवं वर्त्तमानस्य नापत्यमभवद्भिजाः २६ द
तानपत्यभावेन खिन्नाशोचयति स्मतं अनुदृतापि बहुशो रत्नवल्लविभूषणैः २७ भर्त्रा प्रणयिना नित्यं बहुमेनेन
किंचनपौनमधुमांसा निबुभुजे च नचाशनम् २८ दधौ मृगमदं नापिन सस्त्रौ कुंकुमांभासि न वेणुदुर्त्तेन च क्रेन दुकू
लंबभारसा २९ तामवेक्ष्य निषादानामनुशोचन्नधीश्वरः नामन्यत सुखगे हेरदि ते पुत्रसम्पदा ३० एवयाते बहुतिथे का

धि आमगंधि २१ नानेति पक्वणाः शबरालयाः सिंहदोनां लग्निभिः चर्मभिः आवृत्तः निर्बर्त्तितः महान् आतपो यस्मात् तदिति पूर्वश्लोक
स्थगोधापुरमित्यस्य विशेषणं २२ नाग इति कुलाचलेषु हिमालयादिषु थैपुलिन्दोद्याः किरातसंघातैः दीयमानः करः राजग्राह्यधनयस्मै
२३ २४ २५ २६ २७ २८ दधाविति मृगमदं कस्तूरीं न सस्त्रौ स्नानं न कृतवती वेणुदुर्त्तेन केशसंस्कारं २९ ३० एवमिति संसदिसभायां ३१

३२ ३३ प्राणानिति स्पष्टमर्द्धं व्याधादत्यादि श्लोक द्वयमेकान्वयि वृद्धापप्रच्छुरित्यन्वयः ३४ ३५ प्राभृतमिति प्राभृतं उपायनं ३६ ३७ ध्या
 अनपत्योस्मि खिनोस्मि सदोरोर्निदितः कुले नभृतपूर्वः कोप्यस्ति मादृशो भाग्यवर्जितः ३२ यत्र कुत्रापि गच्छा =
 मि अत्र नपत्येन मेफलं यदि कश्चिदुपायोस्ति पुत्रसंपत्स्यदोमम ३३ प्राणानपि परित्यज्यतस्य कर्त्तास्य संपश्यं व्याधा ३४
 स्तस्य वचः श्रुत्वा पप्रच्छुश्च कुलोत्तमाः ३४ पक्ष्मणस्य बहिर्वृद्धां जटिलां पर्णवेश्मगां प्रियं गुपिष्ठभांडानां सहस्रं म
 धुसर्षिषाम् ३५ प्राभृतं प्रस्थमाहस्रदत्त्वा प्रांजल्योक्तिके नागो विमोक्तिक प्रस्थं प्राणामांते ददौ पुनः ३६ माणि क्यवे
 त्रम तुलं त्वचं पदाम्बरं तथा प्रतिगृह्य च तत्सर्वं जतीशं वरेक्षणम् ३७ ध्यात्वा शक्तिधरं देवं सहवल्यामनो जया
 चालयंती शिरः किंचिदिदमाहवने च गन् ३८ सहभर्त्रो प्रसन्नेन बल्यस्मद्देवं तं महत् मौक्तिक प्रस्थशतकं यद्यनेनः
 प्रदीयते ३९ नागादप्यधिकः पुत्रो भविता प्रतिभूरहं द्रुतितस्यांबुवाणायां शकुनानामभूध्वनिः ४० प्रसयं प्रापि =
 तो व्याधः प्रत्यज्ञासी नथैव तु मुक्ता प्रस्थशतं दद्यां सजाते तनये मम ४१ तथा विधेहि मातर्मयथा वल्ली प्रसीदति वृ
 द्नात हूचनं श्रुत्वा नागमाह स्थितं मिथः ४२ तव दत्ता व्रतं मत्तः गृह्णीत्वा बत्सरं यदि तिष्ठन्मनोरथः पूर्णः भविता बल्यनु
 ग्रहात् ४३ अस्त्वित्युक्त्वा गृह्णीत्युक्त्वा सा प्रीता व्याधवचनाद्गुहां प्रातर्ननामताम् ४४ उपस्सृष्य
 व्रतं बृह्ना स्पृशंती भस्मनालिके पद्यं च यावया मासवल्ली प्रीति करं परम् ४५ नमोनमः षण्णामुखवल्लभायै नमोनमोन
 अजनार्त्तिहंत्र्यै नमोनमः सर्वसमृद्धिदायै नमोनमस्ते दिशवल्लिपुत्रम् ४६ एतस्य द्यंजयंती सामधुमांसविबर्जनात्

त्वेति शक्तिधरं षण्मुखं बल्यातनाम्ना पल्यासह ३८ ३९ नागादिति प्रतिभूः उत्तमर्णो धमर्णयोः मध्यस्थः ४० प्रत्ययमिति विश्वासमि

त्वर्थः प्रत्यक्षासीत्प्रतिज्ञामकरोत् ५१ ५२ ५३ ५४ उपस्पृश्येति आचम्यत्यर्थः भस्मना अलिकेभाले स्पृशन्ती ५५ ५६ ५७ मासत्रयेद्वि
 मासत्रयेप्यतिक्रांतेनाभवलक्ष्मकिंचन पुनः सापद्यमदिशत्पुनस्तुति सुन्दरम् ५८ नमोनमः शैलमुतामजायन
 मोनमोबर्हिणवाहनाय नमोनमोवल्लभमोहाराय नमोनमोदेहि सुतंगुहेश ५९ इति पद्यद्वयं वृद्धापाठयित्वा चत्तां
 नतां बभूव परमप्रीताकृतार्थोसीत्यभाषत ५० अतीते स समे रात्रे दंतानि द्वावशंगता स्वप्ने ददर्श स्वोत्संगे स्थापितपू
 र्णमंडलम् ५१ निषादाधिपते र्भार्याभास्वरं रजनीचरं अंतर्गृहे प्रदीप्तं स च वृद्धाये व्यजिज्ञपत ५२ मान्यत्रकथयेत्युक्ता
 सा प्रहृष्टतगभवत् अथ मासे त्वतिक्रांते प्रास्फुरत गर्भलक्षणम् ५३ व्याधाश्वमुदिताने मुः व्रतांते जतीमपि प्रागेव ज
 न्ननः सूतोर्यथोक्तं शबराधिपः ५४ मौक्तिकप्रस्यशतकं वल्लीदेवीमुदेददौ शुभे मुहूर्ते व्याधेन्द्रः सर्वोभरणभूषिताम् ५५
 आसन्नप्रसवांदंतामवलोक्य दधौ मुदं बाहुभ्यामवतीर्णोऽधिपांरगत इव स्वयम् ५६ इयेष तनयं जातं कर्तुं शबरा नायक
 ततः शुभान्विते लग्ने शुभग्रहनिरीक्षिते ५७ दंतासूतात्मजं प्राची हरिश्चन्द्रं संयथा नागः श्रुत्वा त्संजातं बभूव मुदितानं
 रः ५८ नष्टदृष्टिः पुनर्दृष्टिलाभेन तनुमानिव मधुनि दापयामास पक्ष्णे पुच सर्वशः ५९ निषादोजरतीं साक्षाद्देवीं वल्लीम
 मन्यत काहली शृंगदिक्कानां शब्दास्तस्य त्रजन्मनि ६० वियतो धो व्यजं भतना दयं तोदिशो दश ववर्षुः पुष्यवर्षाणि खेचराः
 शबरा लये ६१ यथाधिकारं व्याधेन्द्राः रत्नप्राभृतपाणयः उपासतांति केनांगं यथापूर्वं प्रियंवदाः ६२ जगुः कलंचंगंधवो न ननु

लक्ष्मगर्भं चिन्हं ५८ ५९ ५० ५१ ५२ मेति अन्यत्र माकथयेत्यर्थः ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ दन्तेति प्राची हरित्पूर्वोदिक ५८ ५९ ६० ६१
 ६२ जगुरिति अतनुः अशरीरिणी वाणी ६३

शिवेति नयनार्पणात् निजनयनसमर्पणात् अच्युतात् विस्मरपि अधिकं कीर्तिप्रदधेधारयामास भूतकालस्य अविबक्षयाधारयिष्यतीत्य
अ.

शिवभक्तिपरीक्षायां प्रददेनयनार्पणात् अच्युतादधिकां कीर्तिं संप्राप्य शबरा न्वयम् ६४ अलं कर्तुं मयं जातः दं
तायास्तनयो महान् इति तद्विरमाकर्ण्य सिद्धः श्लाघामकुर्वत ६५ गेद न ध्वनिमाकर्ण्य शिशोर्दंता कलाक्षरं अ
विंदत परां दंयोगसिध्येव योगिनः ६६ क्रमेण बद्धे बालो मात्रासमुपलालितः शुकुपक्षमनुप्राप्य कलानिधिरि
बोद्धितः ६७ शबरीशबराणां च तस्मिन् नयनपङ्क्तयः पूर्णा भूतमिवासाय तटाकं तद्विताजनाः ६८ देहवर्णस्य स
दृशं नाम च क्रेपिता शिशोः नीलवर्णतया नीलः प्रथितः पक्ष्णेष्वभूत् ६९ जानुभ्यामपि बाहुभ्यां च क्रमं तं कुमाङ्कं
पश्यतो व्योधदं पत्योः प्रीतिं जानाति शंकरः ७० जातं तस्य नीलस्य व्यक्ताऽव्यक्ताक्षरा मुदा गिरस्सुधा समरसाः श्रू
यंते स्म तदामुहुः ७१ किं धिदारय भिधीति नागः पाठयति स्म सः धूलीकेल्यानिषादानां शिशूनां क्षिप्य खलति ७२
बालं बिलोकयन् नागः भोजनस्य नचास्मरत् व्याघ्रमल्लूकभूदारहर्यक्षगजपोतकैः ७३ क्रीडंतं बालकं दृष्ट्वा प्रह
रेत्यब्रवीत्सिता श्वानो बभूव तुस्तस्य किशोरकसमौ सदा ७४ पाश्वर्ध्वो भोजने निद्रासमयेऽपि समीयतुः व्याधवृद्धानु
दिक्समस्मरं स्तां वितन्वती ७५ बल्लीषण्णामुखकारुण्यञ्चिं जीवेत्युवाच सा ७६ इति श्रीलंकंदोपपुराणे ह्यविशोऽध्यायः
२२ ॥ ॥ हादशे वसरे तस्य नूतना युधसंग्रहं कारयेष्यन्मुदाना गोव्याधान्सर्वानमे लयत् १ हिमालये मद्रामै र्गो निष
वे गधमादने विभ्ये महेंद्रमलये त्रिकूटं मल्लिकार्जुने २ गिरावन्यत्र ये व्याधाः ते च सर्वे समागताः नानोपाय न हस्तां

र्थः ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ७० ७१ ७२ बालमिति भोजनस्येति कर्मणि षष्ठो ७४ ७५ ७६ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां

भक्तविलासप्रकाशिकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२॥ ॥ ॐ ॥ अथनागोनामव्याधराजः निजपुत्रस्यनीलस्यअस्त्रशिखादिकंचकारेत्याह द्वाद
शद्विंशतिश्लोकेनैकत्रचकार १ २ ३ संपूज्येति उपदीकृतं उपायनीकृतं द्रव्यजातं त्रिपादैः त्रिभिर्गोशैः संगृह्य चतुर्थभागस्य संचया
र्थरक्षणीयत्वादितिभावः ४ ५ उल्लंकेति उल्लंघनिकुलाचारप्राप्तं धूकस्येवशब्दं तेषांतस्य मंगलार्थत्वादितिभावः अंगुलितं ह

संपूज्यमधुमांसादिजात्याहारप्रदानतः द्रव्यजातं स संगृह्य त्रिपादैरूपदीकृतम् ४ शुभेमुहूर्तेतनयंव्याघ्रचर्म
णिनूतने निवेश्यप्राड्नुखं हस्तेनागः स्वांक्षुरिकामदात् ५ उल्लंघ्यनिर्मातेनुः शब्दार्थश्चसमततः अथबद्धां
गुलितत्रस्यसूत्रोर्वा मकरेधनुः ६ ददौनागः शरं किंचिदिदं सदसिचाब्रवीत् पुरः पुत्रशमीवक्षेनिबद्धः क्रोडपोत
कः ७ शोरेणाकर्णकृच्छ्रेन शरं व्यंतनिपातय दतिनागेन संदिष्टो नीलः स धाय कार्मुके ८ सायकं तं प्रतितस्तं विसस
जेकृतास्त्रवित् स भूदागर्भकलक्ष्याद्विभिन्नं वीक्ष्य सर्वशः ९ श्लाघमानावनचरास्साधुसाध्वितिचाब्रुवन् पुलि
दकुलबद्धानां कारयित्वानतिपदे १० नागः पुत्रं समाश्लिष्य परां निर्दतिमापह ततः परं समाश्लिष्य पुलिदास्तेन पू
जिताः ११ युवराजस्य नीलस्य चाक्षयास्वंपदं ययुः बद्धकक्षस्ततो नीलः शबराचार्ये शिष्या १२ सर्वोयुधेषु परमा
शिष्यामध्यगमच्चिरं शर्करामरुक्ता तारधावने हरिणि द्विषाम् १३ निरोधे निर्भयामर्देन तस्यासौ त्समो परः आनाया
दिप्रयोगेषु युद्धे केसरिभिः सह १४ स त्वप्रहारमोक्षे च सदृशस्तस्य नापरः आखेटकौ तु क्रांतां तचेतसोऽस्यानुवास

स्तावापः ६ ददाति क्रोडपोतकः बराहबालकः ७ शोरेणिति शरं व्यं लक्ष्यभूतं ८ सायकमिति सः नीलः ९ १० ११ १२ सर्वोयुधेषु
ति शर्कराः सुद्रवाषाणः मरुः ऊषरभूमिः कान्तारं दुर्गमं वनं तेषु धावने हरिणि द्विषांसि दानां १३ निरोधइति निर्भयं यथास्यात्तथा

आमर्देपरस्परसंमर्दे आनायः जालंमृगबंधनसाधनं १४ सत्वेति सत्वाः जंतवः १५ १६ १७ बलिशद्विति बलिशः कणिशश्चेति नाम्नाप्रसिद्धौ
आदिवसाख्यं संध्याकालपर्यंतं १९ २० २१ नेति करणमांदेनचक्षुरादिजाड्येन २२ २३ २४ २५ २६ विस्तार्येति वागुराः मृगबंधिनीः व

नशेकुरनुयानेपिनागसन्नेवनेचराः सिंहव्याघ्रवराहेभशरभारण्यवासिनः १६ नतस्याविदितं किंचिद्वनमस्ति
महीतले मार्गानुसारिणो तस्य सुहृदो च बभूवतुः १७ बलिशः कणिशश्चेति व्याधयोधाधिपात्मजौ सहताभ्यां वि
निर्गल्य प्रातरादिवसात्ययम् १८ चरित्वासमहारण्ये गत्रावायाति पक्षणे एवं विचरतस्तस्य पंचसंवत्सरययुः
१९ वर्षेवातातपास्तस्य बभूवैर्नैबदुस्सहः ततो वनचराः प्राप्य नागपक्ष्णवासिनः २० ऊचुर्देहिणतो बाधां मह
तो दुष्टसत्त्वजां निशम्य वचनं तेषां व्याधः प्रोवाच तानिति २१ न प्रागिव बलव्याधाः मृगयायां ममाधुना वृद्धः कर
णमांदेन खिन्नोऽस्मीह वनेचराः २२ भवंत एव दुष्टांस्तान्निवारयत सायुधाः तरुणा बलवतश्च बलिभिश्चान्विताः
श्रमिः २३ तमूचुः श्रुतवद्वाक्याः पुलिदा मिलिताः शतं पुत्रं त्वदधिकं नीलं कुरु सेनाग्रयायिनम् २४ नागोपि प्रीत
येतेषां प्रेषया मासतैः सुतं प्रतस्थे व्याधसेना सा दुष्टसत्त्वजिघांसया २५ नीलः सुहृद्वां सहितो नीलमेघसमद्युतिः
धनुर्द्वैः कवचि तो महद्वनमगा हत २६ विस्तार्ये वागुराः व्याधाः तस्युश्च परितो वनं छिधिभिर्धिगृह्णाणेति वदतः स
त्वभूषणाः २७ ततः श्वनादमुखरे वने सर्वत्र संशयात् बभ्रुर्मृगयथा निगने घनयूथवत् २८ ॥ ७ ॥

नंपरितः वनस्य समन्तात् अभितः परित इत्यादिना पञ्चार्थे द्वितीया सत्त्वभूषणाः सत्त्वबलं तदेव भूषणं येषां २७ तत इति श्रुनानादेन मुखरे
संशयात् जीवनसंशयात् मृगयथा निगजसमूहाः भद्रा मद्रा मृगाश्चेति विज्ञेयास्त्रिविधा गजाः हिमवद्विध्यमलयशैलजाताः क्रमेण ते द

नाख्यपक्षिविशेषाणां विहाररक्षमायां क्रीडाभूमौ खाताः निखाताः शंकवः कीलायैः ते बनेचराः यस्यां खंजरोटमिथुनक्रीडां दृष्ट्वा किं
गतास्तत्रनिधिनिश्चयेन कालान्तरे तत्परिचयाय शंकून् खनंतीति भावः निधिमत्पेवदेशे खंजनाः क्रीडंतीति प्रसिद्धिः स्फुरदित्यादिना
सरितं नायकालेन रूपयति आवर्तएवनाभौ यस्यास्तामित्यादि ५० उन्नमदिति पुलिनमेव अरोहः नितंबः शुद्धफेनएव वराशु

उन्नमत्युलिनारोहांशुद्धफेनवरांशुकां विकसत्पंकजमुखीं दीर्घशैवालकुंतलाम् ५१ चक्रबाकस्तनवतीं चारु
कुंचितहंसकां महिषीसिंधुगजस्यमंडिताभिबभूषणेः ५२ सुवर्णमुखरीं दिव्यासरितं शबरात्मजः समौक्ष्यमुमुदे-
नीलः सख्यासहनिगाह्यताम् अपहाय परिश्रान्तिमभवन्मोदनिर्भरः ६० सद्यः सुवर्णमुखरीं सलिलावगाह्याद्य
स्य नष्टमखिलं दुरितं बभूव चेतश्च निर्मलमभूच्छुद्धजन्मभाग्यकल्पद्रुमोप्यथ फलोन्मुखतां प्रपेदे ६१ इति श्रीस्कं
दोपपुराणे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच ॥ तौ रद्रुमफलं स्वादुभुक्त्वा यमुद्ददर्शितं ब
भूव तप्तो मुदितो नीलः श्रान्तपरिश्रमः १ पश्यन्तं अलिहानब्रक्षानसुवर्णमुखरीं तदे विभ्राणस्स शरचापविचचार
बनेचरः २ अथ श्रीकालहस्तीशसेनासंप्रीते च तसा आसीदप्सरसा तस्मिन्संभ्रमः शैलमूढेति ३ निकाणिः
तरबोमिश्रोवेणुस्वनविचित्रितः मंदमर्दलनिर्द्रोदकतमायूरकौतुकः ४ तानतारबालापलीलाकोरकित
द्रुमः गंडशैलशिलासारद्रवीकरणयंडितः ५ कालहस्तीशभूषाहिगराजानुमोदितः संगीताडंबरस्तासां व्यान

कं यस्याः ५६ ५७ ६० ६१ इति श्रीमानवल्युपनामकं नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां त्रयो।
विंशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ॥ प्रस्तुतमेव वर्णयति तौरेति १ २ अथेति संभ्रमः त्वरा ३ निकाणितेति निकाणितरवः भूषणशब्दः

भूषणानां तु शिञ्जितं निक्काणो निक्काणः काणः कणः कणनमित्यथोत्यमरः मायूरं मयूरसमूहः तस्य कौतुकं मेघगर्जितं भ्रमजन्यं कौतुकं
हलं कृतं येन सा दृश्यादिति भावः ४ तानेति तानानां स्वरविशेषाणां तारवस्य अत्युच्चशब्दस्य आलापः आरंभसमयः तस्य लीलयो कोरकि
ताः संजातकोरकाः दुःखाः यस्य पूर्वोक्तनादक्रिययेति भावः ५ कालहस्ती शेषेति भूषार्थे ये अहि राजाः महासर्पाः तैः अनुमोदितः तेषां गा

तेना कृष्टमनानीलः सुहृदः प्राह कौतुकात् परिमृष्टममम्रांतिरपि शांता क्षुधात् ७ सुवर्णमुखरी स्नानात् परि
पूतोस्मि सांप्रतं न्यस्तभारमिवाभाति प्रसन्नमिव मानसम् ८ आपूरयति कोयं मे मुहुः शब्दामृतैः श्रुतिं अवतीर्ण इव
स्वर्गः शैलाग्ने किं न पश्यसि ९ अथ तं प्राह कणिशः पितुस्ते मृगयां तरे मया सह गतेन प्रागिदमाकर्णितं तथा १० शि
खरे शैलराजस्य दिव्याकाचनं देवता देवास्तां पूजयंतीति किंवदंतौ प्रहोयसौ ११ इयमेकपदी तत्र सेवार्थं गच्छ
तां सखे मधुमाक्षि कशब्दानुविधायी श्रूयते ध्वनिः १२ दिदृक्षा यद्विगच्छावः तत्रापि प्रियसांप्रतं तथेति नीलः प्रथि
तः त्वरितः सुहृदा सह १३ आरुरो हगिरि श्रेष्ठं सोपां नैः शुल्लकाभ्रभिः समाधिमिव योगोद्वःशनकैः संयमादिभिः १४
१४ पार्श्वे परिणमद्गुणपर्वतोद्गतमौक्तिकैः समंततः शर्करितामति क्रम्य सवर्त्तनीम् १५ चरंति यत्र जीमूताः क
लभादुर्वमेव चकाः अध्यारुरोहता न्नीलः स सुहृत्तदधियकाम् १६ ददर्श शैलशृंगं नेमैरुवनमुत्तमं कृतमालवनोन्मि

न प्रियत्वात् व्यानशे व्याप्नोति स्म ६ ७ ८ ९ १० शिखरेद्वीपदेवता अस्तौति शेषः किंवदंतौ जनश्रुतिः ११ द्रव्यमिति एकपदी एक म
नुष्यसंचारयोग्यो मार्गः गच्छतां जनानां गम्यतामिति पाठे ल्वयेति शेषः १२ दिदृक्षेति प्रियेति संबोधनं १३ आरुरोहेति शुल्लकाः सूक्ष्माः स
माधिमिव भूमिका क्रमेणेति भावः १४ पार्श्वेद्वीपपरिणमतां जातपरिपाकानां वेणूनां पर्वथ्यः ग्रन्थिभ्यः उद्गताः शर्करितां स

जातशर्करां चर्तनो एकपदी १५ चर्तनीति अघिसकां ऊर्ध्वभूमिं १६ १७ १८ १९ पदेति प्रससादतरां अत्यंतप्रसन्नं बभूव २० ततद्वतिदु
रेणमंदकेन फूत्तुर्वेन अतएव उत्तराः उद्रुतफणाः यः अहिः सर्पः तस्य फणा कृति फणाकारं २१ २२ २३ कपोलेति कपोलयोः गंडस्य
लयोः केषणे वर्षणे कण्डूशमनायेति भावः आसक्तानामसेभानां मदेनवासितं सुगंधितं वल्मीकेषु सर्पयतनेषु ये अहयः सर्पाः ते

बिल्ववृक्षंतमुद्दिश्य गच्छन् व्याधो स मास्मजः॥ ददर्श परि तः सर्पान् शांतवैरा न सहस्रशः १८ गच्छतः पदवीं तस्य सौ
मावधिमगाहत मुनेः शिबप्रसादेन संसाराध्वावधिर्यथा १९ पदेपदे स्य पापानि कोटिजन्माजितान्यपि प्रणह्यानि य
तस्तस्मात्प्रससादतरां मनः २० ततो ददुरफूत्तुर्वेदुस्तरा हि फणा कृति लिंगमाहेश्वरं दिव्यं प्रत्यङ्मुखमन
स्थितम् २१ कृतोपहारं भक्तेन कृतमालस्त्रमंगंचितं कोटिस्त्ये प्रतीकाशं कोटिशीतांशुशीतलम् २२ सकृद्दर्शनमात्रे
ण सर्वपापहरं परं सन्निधौ मुनिविन्यस्तपुष्यदूर्वातिताक्षतम् २३ कपोलकषणासक्तमसे भमदवासितं बल्मी
काहिशिरोरत्नदीपांचितदिगंतरम् २४ दुकूलेनैव महता निर्मोकेण परीवृत कस्तूरिकाभृगासंगकस्तूरीरसवासितं
२५ कालहस्तौ श्वरनामकालमृसुनिवारणं बभूव मुदितो दृष्ट्वा योगीबज्योतिरांतरम् २६ ननामंदं वदूढमौ प्रदक्षि
णमथान्तरत् स्वाभिन्मार्क्षरक्षेति वदन् नंजलिमादधे २७ अभूदौ मांचिततनुरा न दाश्रुकणांचितः भक्तिं दधा
वतितमां भवे भवभयापहाम् २८ पश्यतो व्याधपुत्रस्य भगवतमहेश्वरम् चक्रुश्चक्षुष्य वस्थानं सर्वोः करणवृत्त

षां शिरोरत्नायेव दोषाः तैः अंचितं पूजितं दिगंतरं यस्य २४ दुकूलेनेति श्वेतपट्टवस्त्रेणेव स्थितेन निर्मोकेण सर्पैश्च चापरीवृतं परिवृतं
२५ २६ २७ २८ पश्यतइति कारणवृत्तयः चक्षुर्भिर्नेन्द्रियवृत्तयः चक्षुषिनेत्रे अवस्थानं स्थितिं चक्रुः एकाग्रमना ददर्शे सर्वैः २९ ॥

नवमिति अदः लिङ्गं नवन्नवमिवाभूत् अदृष्टपूर्वतया अतिरमणीयतया चेति भावः क्षणेक्षणे यन्नवतामुपैति तदेवरूपं रमणीयता
यादयुक्तेः तस्मात्सेवनात्स आत्मनः जातिं किरातजातिं व्यास्मरत् विस्मृतवान् ३० पिवन्निति उद्वन्यायापिपासया ३१ ३२ जारिणीति पूर्वोपि

नवं नवमिवादो भूल्लिङ्गं व्याधः सशङ्करम् सिषेवे सादरं तस्मात्तव्यस्मरज्जातिमात्मनः ३० पिवन्निवमुहुः प्रीत्या
त्तिहन्निव उद्वन्या जिघ्रन्निव च संश्लिष्यतत्किमाकर्णयन्निव ३१ गृह्णन्निव करेणं भुव्याधः स्ववशमानयन्
आलिङ्ग्य साहं वृत्तिर्व्याधपुत्रस्य मानसी ३२ जारिणी च दृढं तस्यौघेयसंप्रोषितागत एतावंतमिमं देवमनिषे
व्यातिवाहितम् ३३ कालं कष्टमहं मन्ये वृथैवायुर्व्ययः कृतः दत्तः प्रभृतिनैवास्यत्यक्तव्यः सन्निधिर्मया ३४ क
तकुलो भविष्यामि कालहस्ती शंसेवया इति निश्चित्य मनसा सखायं प्रियमानसः ३५ केन वामूर्ध्नि देवस्य म्लानः पु
ष्पांजलिः कृतः उत्सार्यो हं विधास्येऽस्य नवारग्वधमालिकाम् ३६ द्रुमानिव न्यपुष्पाणि निपतंतिकथं यथा इति
नीलोक्तिमाकर्ण्य कणिशः प्राह विस्मितः ३७ पितुराखेटकाले ते दृष्टः कश्चिदिहागतः तस्य मुष्टिमिताः केशाः
भोति मध्ये दृढीकृताः ३८ त्रिगुणैः तंतुभिः क्लृप्तं वामांसे वामतो वहन् असावन्वहमभ्येत्य सुवर्णमुखरीजले ३९
आनीतकलशेनामुं मूर्ध्नि सिंचति देवतां नवानिबिल्वपत्राणि शम्याककुसुमानि च ४० मौलोपादे च निक्षि
प्य मंदं किमपि जल्पति अग्रस्थूलान्नकवलंकृत्वा हस्तं च दक्षिणम् ४१ दर्शयित्वा गृहीत्वान्नप्रय हं याति म
दिरं हस्तस्पर्शजलक्षेपं सदृतेनैव देवता ४२ महती येन चास्माकं स्त्रिया मपि स हिष्यते तस्मात्वं दूरतस्तिष्ठयदेकः

तव्यस्य ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

तः पश्चादागतः तं प्रेयसं जारिणीव योषा जारिणिव प्रियमिति श्रुतेः ३३ ३४ ३५ केनेति आरग्वधमालिकां शम्याकपुष्पमालिकां ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

४४ ४५ ४६ बहूनीति देवस्य प्रसादे जन्म कर्मोद्दिनैव कारणं भक्तेरेव मुख्य कारणत्वादिति भावः ४७ ४८ ४९ ५० ५१ अङ्गीकुरुष्वेति

सख्युर्वोचं समाकर्ण्य नीलः प्राह स्मर्यन्निव वने च राणा मस्माकमेतद्भुक्कुलदैवतम् ४४ अस्मद्गिरिवने यस्माद्
सयासतमस्ततः सुहृत्तमं विधास्यामित्वा मिवा मुमहे श्वरम् ४५ द्वित्रैरेव दिनैः पश्य भक्त्या किं किं न सिध्यति सुवर्ण
मुखरीवारि सुलभं कुसुमानि मे ४६ बहूनि मृगमांसानि कथं नागध्यते हरः जन्म कर्मोद्दिने वस्य प्रसादे नैव कारणम् ॥
४७ साधनं भक्तेरेव अस्मिन् जात्या हीनोऽप्यहं प्रियः रमते न मनस्तत्र सखे मेऽपि तु गलये ४८ यथा त्रा नन्दं भरितस्तस्माद् तत्र
वसाम्यहं इत्युक्त्वा सन्निधिं प्राप्य साजलिः सव्यजिज्ञप्त ४९ कथमेको निवससि वने दुष्टमृगान्विते प्रभुस्त्वमसिलो
कानां शैलाग्रे वने से कथम् ५० अप्यस्माकं परिजनो न ते कश्चिद्दिहापरः अहमेव भविष्यामि दिवारात्रं च पार्श्वतः ५१
अङ्गीकुरुष्वमां देवदासभागः क्षमस्व मे करोम्यंजलिमात्रं ते प्रसीदमयि शंकर ५२ एवमात्मार्येणं कृत्वा शवराधिप नन्द
नः सपर्योशां करीकंर्तुं तदारभ्यो यचक्रमे ५३ शरैराच्छिद्य तस्या गत्तणगुल्मलतादिकं दूरे च क्रेक्षणे नैबदुरितान्यपि
भक्तितः ५४ मृगान्निहत्य बहुशो मृगयाया मथानले निक्षिप्य चिंतां महतीं मवापशं बरात्मजः ५५ वतदरे सरिद्धारिवने
पुष्पाणि नातिके कलशादिन मे किंचित्करिष्ये च किंचित्करिष्ये विभोः ५६ इति चिंतयतस्तस्य प्रत्यभातबुद्धिरुत्तमा एवम
स्त्विति निश्चित्य स च क्रौञ्चो यन्महात्मनः ५७ अनन्यसु करं तद्विद्मि श्रूयतां भक्ति साहसं अभिषेकां बुक्कलशमतनो मुख
मात्मनः ५८ सोपानतः प्रपदं चापि व्यवधानिर्माल्यशोधनं दूराहूतानां पुष्पाणां भाजनं कैशि कांतरम् ५९ ॥ ७ ॥

हे देवदासं मां अङ्गीकुरुष्वन्निजभक्ततया स्वीकुरु मे आगः अपराधं क्षमस्व ५२ ५३ ५४ ५५ इतीति उत्तमा बुद्धिः प्रत्यभातं

तिआतिस्म ५७ ५८ सोपानदिति उपानहापादरक्षयासहितं प्रपद्यादाग्रं निर्माल्यशोधनं व्यधात् विदधातिस्म पादेनैव लिङ्गशिरोग
तं निर्माल्यं दूरीचकारेत्यर्थः एवं कैश्चिन्नांतरं केशं दमं ध्यं पुष्पाणां भाजनं पात्रं चकारेत्यर्थः ५९ हस्तमिति अग्नौ न अग्निना पूर्वमुच्चनं
स्थूलं पाकवशेन पञ्चाच्छोषितं ६० उद्धृतेति हेतिना शस्त्रेण स्पृश्यं स्पृशेद्योग्यं ऊष्मलं कटुस्मं सिंभादि त्वा दलच ६१ परीक्ष्येति दं

हस्तं च दक्षिणं मेनेनैवेद्यफलभाजनं अथ संवीक्ष्य पिशितं अनलोच्छूनशोषितम् ६० उद्धृत्य हेतिना कृत्वा फूत्का
भैः स्पृश्यमूष्मलं इदं युक्तं किमौ शस्यस्वादुपक्वं न बाभवेत् ६१ परीक्ष्य दास्ये देवाय न चेट्टो हो भविष्यति दष्टादं ते स्त
तो मांसं पर्यैक्षत च सिंहा ६२ यद्यत्स्वादुत्तमं मांसं मधुसिक्तं वने चरः शैलं रभा दलपुटे ततस्त्यं जगृहे पृथक् ६३
सुवर्णं मुखरोवारिनिमज्ज्याद्रैथकैश्चिके तत्र पुष्पाणि संगृह्य मुखे संजगृहे जलम् ६४ बाभेन सशरचाप आदाय नि
जपाणिना अन्येन मांसपुटिकामनुप्रातिष्ठते श्वरम् ६५ यत्रास्ते कालहस्ती शाल्वरयाभ्येत्यतत्र सः सोपानहाप
दाग्रेण भक्त्या निःशं कमे श्वरम् लिंगं स्पृष्ट्वा प्रचिक्षेप निर्माल्यं परमेशिनुः ६६ इति श्रीस्कंदोपपुराणे चतुर्विंशोऽध्या
यः २५ ॥ ७ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच भौलोनिरस्तनिर्माल्ये गाण्डुषजलधारया अभिषिच्य निधाया ग्रेमांसपत्र
पुटं विभोः प्राक्षिपत्केशभारस्थं न तास्यः कुसुमोत्करं निवेदितानि मासानि नोपयुक्तानि किं मया २ ॥ ७ ॥

नैर्दष्टादं शनं कृत्वा जिह्वा च पर्यैक्षत परीक्षितवान् ६२ यदिति ततस्त्यं तत्र विद्यमानं ६३ सुवर्णेति वारिजले ६४ वामेति दैश्चरमनु
शिबलिंगमुद्दिश्य प्रातिष्ठत प्रतस्थे ६५ ६६ इति श्रीमानवत्स्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्याभक्तविलासप्रकाशिकायां च
तुर्विंशोऽध्यायः २५ ॥ ७ ॥ क्रमेण नीलस्य शिवपूजाप्रकारमाह भौलाविति गाण्डुषः मुखस्थितस्य जलस्थ यत्कारः १ २

१७ १८ १९ अर्चकद्विति वनदेवैः वनदेवताभिः गृहीतं सुतं श्रुत्वा नागः नीलस्यपिता २० वैद्येति भेषज्यकरणेपि सुतस्यालाभात् निराश
इत्यर्थः २१ दीर्घेति निरोगः रोगरहितः दीर्घरोगी वसनीलः २२ २३ २४ भक्त्येति आध्वर्यज्ञसंबन्धि हविंपुरोडाशादि २५ माल्यमि

अतीतः किन्तु समयः क्षमस्व करुणाकर इति न त्वा यथा पूर्वं कृत्वा निर्माल्य शोधनम् १७ स्वगंडुषाभिषिक्तस्य मांसा
हारं न्यवेदयत् तथैव भोजयामास तच्छेषं बुभुजे पुनः १८ एवमर्चयतः शंभुमास एकोत्सवर्त्तते दूषितं त्रयं हंमत्वा
लिंगं संप्रोक्षणादिना १९ अर्चकः शोधयामास विचाराक्रांतमानसः वनदेवगृहीतं स्वनागः श्रुत्वा गतः सुतम् २०
वैद्यैश्चकार भेषज्यं निराशः स्वालययद्यो प्रतिपातेऽथ शबरे ततः पितरि पक्ष्णम् २१ दीर्घरोगी वनरी रोगस्य बभूव
वने चरः प्रतिबधविनिर्मुक्तो मुमुक्षुरिव शंकरे २२ दधार परमां भक्तिं प्रीतिकामो बभूवो विनिर्गन्धो दृक्काभिषेकं तं गं
दुषजलसेचनम् २३ सपादत्राणतस्यादप्रहारो मूर्ध्नि चान्वहं स्कंदस्येव शिशोर्ललाबिन्या सोमं घ्निरुमापतेः २४
भक्त्या परीक्षितस्वादुवन्यमांसं यदर्थितं सहस्रांशुतुला तस्य नैवाहस्याध्वरहविः २५ माल्यं तत्केशविभ्रष्टं निर्दो
षं हेमपुष्पवत् पर्यटनविपिने निघ्नं न सत्त्वा न जक्षन्पि बभूव न हसन् २६ न किंचिदन्यं संरंभात् एवमेव न चरः
वारिष्परितगर्भास्यं मांसं पत्रे धनुःकरे २७ शिवा चैव नार्थमाया तखे चराः प्रशशंसिरे शिवार्चकः परंतस्मिन् शबरे
हेषमादधे २८ परं शंभुस्त्वतितरां शबरे प्रीतिमातनोत् अथैकदा हि जः प्रातः पूजार्थं प्रागिवागतः २९ ददर्शलि
गमी शस्य शबरे मृगयांगते मांसकीकसं संकीर्णं वसामंत्रितमक्षि क ३० काकगृध्राकुलोपांतं श्वापदैः परितो वृत्तं

ति जक्षन् भक्षयन् २६ २७ २८ २९ ददर्शेति कीकसान् अस्थीनि वसया मे दसा आमन्त्रिताः आकारिताः मक्षिका येन तत् ३० ३१

देवेति सूनास्थानमिव पशुहिंसनस्थानमिव ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ अथेति शाबरी शबर संबंधिनी तद्दूषी शबरद्वेयी ३८ परी

देवस्थानमिदं पुण्यं सूनास्थानमिवाधुना पापेन द्रोहिणा केन कृतमेवंदुरासना ३२ अपराधं कथं नित्यं सहसे
शबरैः कृतं हाहतास्मिन मे मृत्युः किं पश्यसि मे हे श्वर ३३ न पश्यामि दुरात्मानं शिवलिंगविदूषकं गते मयि प्रति
दिनमेवंदूषयते खलः ३४ अद्यक्षांतमिदं सर्वं श्वः संचाहं मृतो ध्रुव इत्युक्त्वा स्थोनि मां सानि स्वयमुक्त्वा र्यदूर
तः ३५ संज्ञोक्षणविधिं कृत्वा गंधतैलादिलेपयन् सुवर्णमुखरीतोयकलशीशतसेचनात् ३६ शतरुद्रोयमंत्रेण
पूजयित्वा मे हे श्वरं यथापूर्व्वेययौ वैश्वर्भनमुक्तिं विदधे शुचः ३७ अथ स्वप्ने तमादेशः शाबरी भक्तिमुत्तमां तस्मा
त्प्रियतरो नान्यस्तद्दूषी तु मे माहितः ३८ परीक्षणौ यायदिते भक्तिस्तस्य महात्मनः वसैकत्र निगूढं स्वं रात्रौ गु
ल्मे परे हनि ३९ इत्युक्त्वा तर्धि मकरोत्कालहस्तौ श्वरो विभुः अथा चैकः समुत्थाय भयात् पुलकिं तो निशि ४०
नैव निद्रामवापायस्मार्स्मार्गं विभोर्बचः शाबरोऽपि यथा पूर्व्वपूजयामास चादरात् ४१ नीत्वा रात्रिययौ च न्यमा
खेटाया रणोदये द्विजोप्याजंतु संचारदर्शनात् प्राक् सस्थितः ४२ आगत्य कालहस्तौ शमर्चयित्वा सविस्मयः
उपांतवटवृक्षाग्रशाखा मारुद्ध्य संस्थितः ४३ अतिक्रांतेऽथ मध्याह्ने लम्बमाने नैदिवाकरे निहृत्य विविधान्स
त्वान आदाय पिशितम्बदु ४४ स्नातः सुवर्णमुखरीवारि स पूरिताननः मां सायुधकरः शंभो रतिकेसमदृश्यत
४५ द्रुतमागत्य पादाग्रा कृत्वानिर्माल्यशोधनं गाण्डूषपयसामौला वभिषेकं विधाय च ४६ ॥ ७ ॥

क्षणीयेति गुल्मे लतागृहे ३९ ४० नीत्वेति आसमंतात् जन्तूनां संस्कारदर्शनात् प्राक् किञ्चित् अवशिष्टायां रज्ज्याभितर्ष्यः ४१ ४२ ४३

स्विपनकेशस्थितं पुष्पं पिशिता निव्यवेदयत् यथा पूर्वमभुजानमिदमाह महेश्वरम् ४७ विलंबसेकथं देव-
मांसं मधुरसापुतं भुंक्त्वाद्यस्त्वयमेवास्मि श्रोतोदूराह्वनं गतः ४८ इत्युक्त्वा चिकुरा न्याधौ दृष्टि मार्गे निरोधिनः
सन्नह्ये शंभो जयितुं मांसहस्तोति कंययौ ४९ बामनैत्रस्त्रवद्रुक्तं मुखमालोक्य शांभवं आहृतो स्मोति शबरः पर-
मूर्च्छो मवाप ह ५० क्षणादुत्थाय विरूढं नममार्जसुधिरं दृशः पुनश्च सुधिरं तस्मान्नयनादपतद्बहु ५१ गजदंता
भिघाताद्वा मृगाणां बाधुराहतं देवं देवस्त्रवद्रुक्तं नववामविलोचनात् ५२ अर्चकापसदस्यागोमहदस्ति न-
संशयः अस्तु बायेन बाकेन दृगो गस्तेन शाम्यति ५३ यावत्तावन्नभोक्ष्ये हं ज्ञातमस्त्योषधंच मे दृश्य रायादुपा-
दाय विशत्य करणीरसम् ५४ अस्मिं च न्ययने शंभोः दृग्विकारस्तथैव सः व्याधोऽपि शूलिनश्च केभैषज्यं विबिधौ
बधेः ५५ नशशा मयदा तावेदं वंचक्रे स निश्चयं मम नेत्रा र्पणे नास्य विकारः शांति मे ष्यति ५६ करिष्यामि तथै-
वाहं नान्यत्सिद्धौ षधं भवेत् इत्युक्त्य शरेणाक्षि निदधे भगवद्दृशि ५७ विकारः शंभुनेत्रस्य शशा ममुमुदेच सः उ-
पाजहारपि शितं दक्षिणाद्रुक्तमीक्षणात् ५८ धारात्तमपतच्छंभोः व्याधश्चिंतामवाप ह न ते रोगो महादेव मम भ-
क्तिं निरीक्ष्यसे ५९ अन्यदप्यक्षि दद्यां चेत्तस्य पर्यास्त्रिंशत्कथं भवेत् किं व्याधपूजया देवदक्षिणाक्षि गृहाण मे ६० इ-
त्यप्येष्यन् व्याधे द्रोहि तौ यमपिलोचनम् क्षणं विचारमगमत् तत्तस्य ज्ञानं कथं न्विति ६१ ततो बुद्धिः समुत्पन्ना व्याधं वंशशि-

पु३ पु४ पु५ पु६ पु७ पु८ पु९ अथद्वितीयपर्वणस्वित्प्रश्नेच विकल्पेचेत्यमरः ६० ६१ ततदिति चर

णां गुणं तदपि दक्षिणं ईशस्य दृग्पथे दृष्टिस्थाने स्वनेत्रस्थापनपरिचर्यायेत्यर्थः नेत्रद्वयापहरेण स्वस्याध्यप्रसक्तैरिति भावः ६२ ६३ ६४
६५ ६६ ६७ नेति प्रसादादिति त्यद्वोपेपंचमीप्रसादं विहाय परमन्यत् किञ्चित् न च कमेनाचकांक्ष्ये ६८ ६९ इति श्रीमानवत्स्युपनामः

उन्मूलयिष्यन्नयनं निदधेशस्त्रमक्षिणः सः आविर्भूय तदा देवोभ्यनंदस्महेश्वरः ६३ ववर्षुः कुसुमासारान् खेच
राः शबरोपरि ददर्श दृषभा रूढं सोमास्कंदं मेहेश्वरम् ६४ सेव्यमानपदाभोजगणेन्द्रेष्टुषष्ठिभिः प्रणम्य श
भुञ्ज्याधोभूतत्रिनेत्रस्तदनुग्रहात् ६५ तमाश्लिष्य महादेवः प्राह गंभीरयागिरा मद्रुक्त्या परिपूतस्य नजातिर्बि
प्रसाधनम् ६६ भवेन्मद्रुक्तिश्रूत्यसंन्यासोऽपि न सिद्धिदः दत्तास्थितिस्तैकैलासे किमन्यद्वाङ्मृतं तव ६७
न किंचिच्चक्रे मेव्याधः प्रसादाच्च पंगविभोः सहतेनेव भगवान्यथैकैलासमीश्वरः ६८ दत्त्वा स्वमासनयने शबरो
पियस्मै दूरोचकार महतीमयिकालभीतिं वन्दे समस्तसुलभां चितपादपद्मतं चंद्रशेखरमपारदयाम्बुगशिम
६९ इति श्रीस्कंदोपपुराणे पंचविंशोऽध्यायः २५॥१००॥ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच येन केनापि नियमात्सृजंयंति मह
श्वरं मेधन्याः शंकरस्तेषामचिरेण प्रसीदति १ अस्मिन्नर्थे पुरावृत्तं दत्तिहासं ब्रवीमि वः यस्य श्रवणमात्रेण शिवम
क्तिः प्रजायते २ दक्षिणापथमध्ये स्तिचौलभूमी विभूषणं कलशो पुरमि त्याहुः यदि ह ब्राह्मणोत्तमाः ३ यत्र प्री
तो महादेवो मृकंडुसुतपूजया निहत्य कालं पादेन चक्रे तं चिरजीविनम् ४ चतुर्वेदविदां स्थानं तदासीदग्रजन्मना शि

कन्हसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां नीलोपाख्यानं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५॥ ॥ ७॥ भक्तिमेवोपो
द्वलयन् इति हासान्तरमाह येनेति येन केनापि पूजाद्रव्येणेत्यर्थः १ इति हासमेवावतारयति अस्मिन्निति २ ३ यत्रेति मार्कण्डेयोपाख्या

नंपुराणान्तराद्वगंतव्यं ४ ५ ६ स इति कर्मब्रह्मणोः विवक्षया वक्तुमिच्छया अन्येभ्यः उपदेशतास्येणेत्यर्थः पुनर्भवः संसारः ७ अविधा अ. २६

तत्रास्ति ब्राह्मणः कश्चिक्कलानाथ इति श्रुतः वेदशास्त्रागमांभोधिपारदृश्वगुरुः सताम् ६ सशास्त्रं सर्वमालोक्य
कर्मब्रह्मविवक्षया कथंचिन्निश्चयं चक्रे यथानस्यासुनर्भवः ७ अविधाययथा पूजानं मे भक्तिर्भविष्यति शिव
भक्त्या विना जनुर्मृत्युना तितरिष्यति ८ तस्माद्व्यनिवृत्यर्थं विधेयं गिरिशर्चनं नियमद्वयं संपत्त्या कथा पूजामया
शिवः ९ केन सातिशयं भूयाच्छिवार्चनमिति द्विजः परीक्ष्यागममर्माणि धूपे बुद्धिं दृढां दधौ १० तस्य भार्यो च सुम-
ती नाम देरिवचं द्रिका तथा सह द्विजः शभोः पूजायानियमदधौ ११ द्रोणगुगुलुधूलौभिः धूपं देवाय शभवे कला
नाथवितीर्णेन धूपजालेन भूयसा १२ पूजाकाले पुरारतेः सर्वोश्चांमोदितो दिशः परीक्षितुमनास्तस्य भक्तिं परमपाव-
नीम् १३ विघ्नं चकार सर्वत्र तस्य द्रव्यागमो यतः धनेष्वलभ्यमानेषु कलानाथो महामतिः १४ स्वभूषणानि विक्रीय
नियमं पर्यपालयत् कंठसूत्रस्थितं हेमविनाभार्यो बिभूषणम् १५ विक्रीय पूजयामास शिवं गुगुलुधूपतः धान्य-
क्षेत्रगृहादीनां विक्रयादपि गुगुलुम् १६ संपाद्य धूपयामास सन्निधिं चांद्रशेखरीं भार्योप्यनशनात्पुत्राः कृशाङ्गा
स्तस्य जनिरे १७ हंसं तस्मिन् जनाः शभोः प्रसादः सुमहानिति तथा पिनात्यजद्रूपदानं चौरः शिवाग्रतः १८ अश्वेक
स्मिन् दिने नष्टः सुर्वगुगुलुसंचयः नास्ति प्रसूतिमात्रं वाधान्यतंडुलमालये १९ यदा तदा कलानाथः प्रादुर्भायी पतिव्र-
तां तवाहं साध्वि साहाय्यादपूजयं महाप्रभुम् २० आस्मे तत्क्षणपर्यंतं केन स्यादद्य पूजनम् इति भर्तुर्वचः श्रुत्वा म-

येति तमेव विदित्वा तिमृत्युमेतीति श्रुतेः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

किमस्तिभवद्ज्ञातंभक्तिमौशःपरीक्षते नियमंपालयाद्यापिमांगल्यमणिविक्रयात् २२ इतिभर्तुर्देहोह-
 स्तेसूत्रमात्रधरासती तदादायकलानाथःप्रीतास्तुतवशंकरः २३ इत्युक्तापणमासाद्यगुगुलुद्रोणि-
 कागतं विक्रीयतद्गृहीत्वाथसायं देवार्चनं व्यधात् २४ कुबेरः शिवं संपदिष्टः प्रदोषे तस्य वेष्मनि ववर्षकां
 चर्नीधारां मेरुतुल्यासंमततः २५ प्रत्यदृश्यत गोष्ठेषु भूयस्यः कामधेनवः महामूल्यानि पात्राणि दासी दा-
 साः सहस्रशः २६ क्षौमाभरणकोशाश्च धान्यकोशाः परः शतं पथः केनोज्वलाः शय्याश्चोद्यानं नंदनोपमम्
 २७ आसीत्स्वप्ने तु तद्रूपं तवैतानीति शंकरः बोधयित्वा स्वयं देवः तत्रैवांतरधीयत २८ अथ स्तुत्वा कला-
 नाथो त्रियाभाप्रहरावधि मद्देश्वरं प्रणम्याभ्युपतस्थे मंदिरं निजम् २९ स्वमिदं भवनप्रख्यं वेष्मदृष्टुं वि-
 स्मितः किमेतदिति पप्रच्छ दासी दासाभिर्नंदितः ३० प्रत्याह साध्वी तस्मात् प्रसन्नेन पिनाकिना भुंक्ष्व भोग्या-
 नि दत्तानि दुर्लभान्यपि देवतैः ३१ श्रीमांगल्यमणिं क्रीतगुगुल्वर्पणतोषितात् शंभोः प्रासत्वं देश्चर्यं पश्य शंभोर-
 नुग्रहम् ३२ इति भार्गवी वदन् धीरः सोऽन्नदानपरो भवत अर्चयामास हर्वच्छिवभक्तान् समागतान् ३३ गु-
 हक्षेत्रान्नवसनवाहनाभरणादिभिः द्विगुणधूपमीशस्य च क्रेगुगुलुधूलिभिः ३४ अथ चोलेश्वरः श्रीमा-
 न् अद्दूरे लिंगमैश्वरं अंतरा भुग्नमतनोत ऋजुकर्तुं समुद्यमम् ३५ ताटकापूजनमिति क्षेत्रं लोकेषु विश्रुतं
 बहवो भिलितास्तत्र नानादेशांतरगताः ३६ जनाराजान्वहं च केलक्ष ब्राह्मणभोजनं आकुष्य यत्त्वान्मनु-

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ इतीति तल्लिङ्गं जिह्मतां कुरितलतांजहौ तयाजत्रजुबभूवेत्यर्थः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ अ. २६

यथातथापरंयत्नंचोलेन्द्रः सचकारह गजद्वादशसाहस्रहस्ताग्राकृष्टदामभिः ३८ अथाकृष्टमहालिंगंनर्जो
सोत्समहीयतिः उपोषितश्चालपतिः पराचिंतामवापह ३९ अथद्विजानंप्रोचुः कलानाथस्त्वयार्चितः यद्यागतस्त
दानूनमुपायंसविधास्यति ४० स्वयमागत्यचोलेन्द्रः प्रार्थयामासंतद्विजं सतथतिसमाहृतः स्थानंतत्पापशंकरम्
४१ आभुग्नंलिंगमालोक्यबहुधाविहितस्तवः स्वातः कृतजपः शुद्धोभस्मरुद्राक्षभूषितः ४२ निवार्येलौकिंको
पाथान् उत्सार्यचबहिर्जेनात् स्वकंठेशिवलिंगेचकुलैकं दामसाजलिः ४३ ऋजूकरिष्यन्नित्याहवक्रतेय
कुतस्तव ऋजूभवमहादेवनोचेन्मेमरणं ध्रुवम् ४४ इत्युक्त्वाविचकर्षेशलिंगं तज्जिह्मतांजहौ चोलेन्द्रः
प्रणमन्यादेः लिंगं वीक्ष्य ऋजूकृतम् ४५ काक्षितं किंबदेत्याह कलानाथं द्विजोत्तमं अभिषेकजलाधारघ
टानयनं किंकरात् ४६ गजान् हृदसाहस्रसख्यातान्तस्यशासनात् विदधेदेवदेवस्य चोलेन्द्रश्चातिविस्मि
तः ४७ दिविदुर्भयोनेदुःपुष्पाणिवदपुःसुराः प्रशशंसुश्चतत्कर्मखेचराः श्वारणेः सह ४८ यथापूर्वकलाना
थः स्वपदप्राप्य पूजयन् शंभुगुगुलुधूपेन देहाते मुक्तिमाप्तवान् ४९ श्रीमत्कलानाथचरित्रमेतत्पठंति श्रु
त्वां वतिचये मुनीन्द्राः आयुः श्रियं भक्तिमयी ह शंभुर्मुक्तिं चतेषां भगवान्ददाति ५० इति श्रीस्कंदोपपुराणे षड्विंशोऽ
ध्यायः २६ ॥ ४७ ॥ सतिलोकामहाभागाः भक्तापेक्षितदानतः अवापुर्दुर्लभा मुक्तिं प्रसन्ना स्यावर्तौ पतेः १ ॥

फलस्तुतिमाह श्रीमदिति ५० इति श्रीमानवत्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां षड्विंशोऽध्यायः २६ ॥

विंशोऽध्यायः २६ ॥ ॐ ॥ उपायान्तरेषु सस्त्वपि भक्तैव मुक्तिर्भवतीति द्योतयितुं पुरावृत्तमारभते सन्तीति १ माहेश्वरादिति शैवाइत्यर्थः आस्पदमिति २ ३ तदेव स्थानं वर्णयति बालेति बालानां षोडशवार्षिकीणां करं बुजैः करकमलैः आलूनानि आसमन्ता तच्छिन्ना नि यानि कल्हाराणि सौगंधिकानि तैः वासितैः सुरभिस्तैः समृद्धैः पूणैः मरैः प्रवाहैः अभितः संवृतं कुसुमाकरैरिति उद्यानविशेषणं ४ ५ नृत्यदिति नृत्यतां जातितुंगणां जाल्यश्वानाम् अग्निभिः संक्षुप्तं चूर्णितं उदरं यस्याः तादृशी मंदुरा न जिशला यस्मिन् किञ्च कृशांगी जन

माहेश्वरावदंती ममिति हासं महाद्रुतं श्रवणाद्यस्य पापानि विलयं यांति देहिनाम् २ आस्पदं संपदामस्ति श्रीम संचनदेश्वरं षडंगवेदविदुषामास्पदं तद्विजन्मनाम् ३ बालाकरां बुजालूनां शेषकल्हारवासितैः मरैः समृद्धैरभितः संवृतं कुसुमाकरैः ४ उद्यानैरुन्मिषन्मत्तमधुव्रतकलस्वनैः वीश्रीविहाराविभ्रातं दंति दानाधिवा सितम् ५ नृत्यज्जातितुंगं अग्निं संक्षुप्तोदरं मंदुरं कृशांगी जनसंगीतं दृढतलोपानवापिकम् ६ यायजूकमखा रब्धशालाशतसमुज्ज्वलं प्रशातहरिणोपातमठार्चितमुनिव्रजम् ७ शिवभक्तद्विजाधीनशतरुद्रोयनादितं कर्मकांडब्रह्मकांडवादिमंदिरशरिकं ८ दिवः प्रतिनिधीभूतं चतुर्वर्णे निषेवितं यत्र संपूजितो भक्तैः सन्निधत्ते सदाशिवः ९ तत्रासीदुत्तमो राजा महेंद्रसमविक्रमः यस्य न्यायार्जितं तद्रव्यं स्पृष्टे ते मे रूपासमम् १० ॥ ॐ ॥

स्य कान्ता जनस्य सङ्गते न दृढताभिदूवीभूतानि सोपानानि आरोहणानि यासां तादृशो वापिका यस्मिन् ६ यायजूकेति यायजूकाः इज्याशौ लाः यज्ञकतीरः प्रशान्ताः हरिणाः येषु तादृशैः उपान्ते मठैः छात्रादिनिलयेः अर्चिताः मुनिव्रजाः यस्मिन् ७ शिवेति कर्मकाण्ड ब्रह्मकाण्डवादिनः द्विजाध्ययनसंतानपरिचयेन स्वयमप्यधीयानाः मंदिरशारिकाः यस्मिन् ८ १० ॐ

११ १२ १३ १४ ऐश्वर्येति स्मयवर्जितः गर्वरहितः १५ १६ १७ १८ १९ २० कुटिलेति निटिलस्य भालस्य अन्तेसमीपे लले

नित्यान्नदाननिरतो विख्यातो दिक्षु सर्वतः मानविक्रमशालित्वा न्मानविक्रमनामकः ११ प्रजास्सपालया मासः
पिता पुत्रानि चौरसान् प्रतिजज्ञे स भूपालः शिवभक्तेष्टपूणे १२ प्राणपर्यंतदानेऽपि भक्तानां तन्मतिस्थिरा सना
स्ति शिवभक्तो त्रगजायस्ते नार्चितः १३ भार्या कलावती तस्य भानोरिव सुवर्चला तयोर्बभूव दंष्ट्रं यं रतिमन्म
थयोरिव १४ ऐश्वर्यवर्त्तमानोऽपि महति स्मयवर्जितः न बभूव तयोः पुत्रः ततश्चिंतापरो नृपः १५ भार्यया सह दे
वेशमपत्यार्थं महेश्वरं उपास्तेन संतुष्टो प्राह तं चंद्रशेखरः १६ न जन्म न्यत्र पुत्रस्ते कन्या काचिद्दुविष्यति इ
त्युक्त्वा तद्देशं भुमुदि तौ तौ बभूवतुः १७ गतेनातिचिरे काले कन्या काचिदजायत नष्टे वट्टिरे धस्य जाता शम्भो
रनुग्रहात् १८ जातकर्म च कारास्यामुदितो मानविक्रमः षोडशे दिवसे नाम सुकेशीति व्यधत्त सः १९ माणि क्यमंच म
ध्यस्था शयनोत्तमशायिनी दिने दिने सा बद्धे चांद्रोले रायशोदिता २० कुटिला लकसं वीतं निटिलां तललेतिकं चटु
लेक्षणमुन्मोलं तमालोक्तं तन्मुखम् २१ अभ्यनंदमहीपालो निधिं दृष्टुं निधेनः घनसारजः सांद्रैस्वां कणे कृतं चक्रमा
म् २२ जानुभ्यामपि बाहुभ्यां निर्निर्मेषमुद्देशत धूलिकेलि पराबालाधूसरालकजालका २३ स्फुरदेका बली शिंजत्का
चो नूपुरकिंकीणी तनुपद्मांबरधरा तरुणा यतलोचना २४ विस्मृता हारमवहद्दि कारसिकं मनः कुबेराक्षीभिरन्यासां पां

तिका लंबमानमुक्ताहारविशेषः यस्मत्तत् २१ अभ्यनंददिति घनसारः कर्पूरं २२ स्फुरदिति एकावली एकयष्टिहोरः २४ वि
स्मृतेति विस्मृता हारमिति क्रियाविशेषणं विकाररसिकं क्रीडासक्तं कुबेराक्ष्यः करजफ लानि क्रीडासाधनानि कंदुकाः गेन्दुकाः

चिक्रीडेति सखीनां नयनाच्छादनादिना अन्योन्यनेत्रनिमीलनक्रीडया २६ क्रीडेति उद्गृह्णानि निर्गलितानि हल्लकानि सौगंधिककुसुमा
नियस्मात् २७ २८ २९ अतीतोति आसन्नः उपस्थितः कुसुमोदयः ऋतुप्रादुर्भावः यस्यास्तां ३० यथेति महाभौल्या मणिः शणो पलनिय
र्बणात् निकषोपलसंघर्षात् अतिरमणीयो भवति तथेत्यर्थः मरालानां हंसानां आवलिः पंक्तिरेव आवलिकाः तया अध्येयं अध्येतुं योग्यं

चिक्रीडसायं च सखी नयनाच्छादनादिना पुनः पुनश्च निस्तीर्णकवरी संवृताननम् २६ क्रीडांतरेषु बालायाः स्रस्त
मुहूर्तहल्लकं हिंतालस्तवकाकारं कुटिलं कवरीभरम् २७ जनो विलोक्य नगरे विस्मयपरमं ययौ चिकुरांतर
मानं तदा वृत्तोर्ध्वमुखाम्बुजम् २८ प्रवृद्धकवरीभारं चंद्रोपरितमो यथा वर्द्धमाना गृहे तस्य भैरो हेमलते वसा २९
अतीतबाल्यापदेशमासन्नकुसुमोदया अलंचक्रैयतारुण्यबालामब्बाजसुंदरी ३० यथा मणिर्महाभौल्यः शणो
पलनिघर्षणात् मरालावलिकाध्येयसौकुमार्यगतिश्रियम् ३१ नखप्रभासमासक्तपरभागांश्चिपकजा शालिगर्व
धमावृत्तजघानिस्तुलजानुकाम् ३२ रंभाप्रकांडस्त्रिग्यो रूं पत्रावलि विभूषितां मेरुकां तारतटिनी पुलिनारोहम्
शराम् ३३ मनोभवरथारुष्टचक्रचारुनितं विनी सदसं सशयाधारमध्यावटतलोदरीम् ३४ स्तनाद्विचरतारुण्यहि
यादूरो मराजिकां बलिचयप्रभाधूतनिकषस्वर्णरेखिकाम् ३५ अहिनिर्मोकधवलसव्यानस्य गितोरसं स्निग्धपल्लवकम्

सौकुमार्यययाः तादृशी गतिश्रीः गमनशोभायस्यास्तां ३१ नखेति नखप्रभया समासक्तः संलग्नः परभागो गुणोक्तेर्बो ययोस्ते अंश्चिपं कर्जयस्या
स्तां शालीनाद्यान्यविशेषाणां गर्बधमतिनाशयति सावर्ण्यादिति भावः निस्तुलेव तुलेजानुनीयस्यास्तां ३२ रंभेति रंभाप्रकांडौ कदली स्तं
भावि व ऊरूयस्यास्तां पत्रावल्या मकरिका पत्ररचनया विभूषितां मेरुकान्तारे यातटिनी तस्याः पुलिनं सैकतमिव आरेहः नितंबस्तेनः

४६ तोरणैरिति सर्वोबोधः तोरणैः पल्लवपुष्पादिश्चित्तबन्धनमालिकाभिः गांगैः गंगासंबन्धिभिः ऊर्मिभिस्तरंगैरिव भूषिताः ४७ तत इति कलिकामः तन्नामकोवरः ४८ ४९ शंखेति कुलपालिकाः कुलस्त्रियः ताश्च ताः सत्यः पतिव्रताः पुंवत्कर्मधारे स्यादिना पुंवद्भावः ताभिः मुक्तैः लाजैः पुष्पैश्च अनिरंतरं निविडां अस्याविवाहवेदिकामित्यग्निमेणात्वयः ५० ५१ ५२ ५३ केशेति केशदामनि केशपंत्यौ परि

व्यानशेनगरं सर्वधूपः कालागहदूबः दिशोमुखरयां चक्रुः वादित्राणिसमंततः ४६ तोरणैर्भूषितावोष्पः सर्वा ५०
गांगैरिवोर्मिभिः अभ्यनंदनपरिजनाः तदुद्गाहमहोत्सवम् ४७ ततस्सन्निहिते लगेने कलिकामो विभूषितः स्व ५०
बंधुभिर्गेजारूढो ययौराजनिवेशनम् ४८ प्रत्युज्जगाम राजापिकन्यामादाय भूषिता भूषयामास कन्या च वस्त्रा ५०
भरणचंदनैः ४९ शंखतूर्यमृदंगानां देव्योन्निविसर्पेति कुलपालिकसन्मुक्तलाजपुष्पनिरंतराम् ५० विवा ५०
हवेदिकांतत्र कलिकामो विवेश ह एकामसनस्थितौ वीक्ष्य बाधवास्तो बधूवरौ ५१ दांपत्यमेतयोरासीत् रतिमम ५०
शयोरिव एवं सभाषमाणस्ते च क्षुः प्रीतिपरां दुः ५२ तदामादे श्वरः कश्चित् प्रत्यदृश्यत संसदि आपादमस्त ५०
कं श्रुद्रुभस्मना तिसविग्रहः ५३ केशदामपरिष्वक्तवरादृशतसंवृतः कर्णेद्वितयसंस्पृतमहास्फटिककुंडलः ॥ ५०
५४ कपालपान्नविभ्राणां परशुचकरे परे किंचिदापूर्णीयां तां विभ्रस्यं च वटीमयीम् ५५ भुजंगकटिसंचातकं ५०
याकोपीनभूषणः आपीनांसो महाबाहुः मांसलो रक्तलोचनः ५६ भाषया भीषयन् सर्वान् दुपागान् मानविक्रमं अथ संपूजित ५०

षक्तेन संसक्तेन वरादृशतेन कपर्दिकाशतेन संवृतः एवं कर्णेद्वितये संस्पृते महास्फटिककुंडले यस्य तादृशः ५४ कपालेति किंचित् आपूर्णीयः अंतः अंतभागो यस्य तां पंचवटीमयीं पंचवटपत्रनिर्मितां द्रोणीमित्यर्थः विभ्रतदधानः ५५ भुजंगेति भुजंगएव कटिसूत्रं

तेन अंतराग्यं कथाकौपीनस्पर्शं यस्य तादृशः ५६ भाषयेति मानविक्रमं तन्मा मकराजानं ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ अ. २७

जनानां संभ्रमः कोऽयमिति पप्रच्छ भूषति संघीतश्च महोपालः तापसं प्राह सांजलिः ५८ सुकेशी मम कन्येयं कलिका
मायदीयेते दिष्ट्या मुहूर्तसमये प्राप्तस्त्वकिमपेक्षितम् ५९ अथ राजवचः श्रुत्वा कं पयन्मौलिमात्मनः माहेश्वरस्त
प्रत्याह दीयते यदि चोच्यते ६० प्रतिजज्ञे नृपतिना तथेत्याह सतापसः मद्रूकां शृणु माकार्षीरमर्षमानविक्रम
६१ असंपूर्णमिमां पश्य प्रियापंचवटी मम विलूय कन्या कबरी दीयतां किं विलबसे ६२ तदा कार्यजनाः सर्वे
कर्णे विन्यस्तपाणयः हतहंतेति जगदुःखुभेन महोपतिः ६३ माहेश्वरः पुनः प्राह दीयते चेन्न गम्यते इत्युक्त्वा
तुंकुतोद्योगमुपवेश्य बरासने ६४ बंदस्व तापसमिति प्राह कन्यां निजानृपः बंदनं चापि भार्यायाः कथमित्यव
लोकयन् ६५ उत्तिष्ठं त्याज मस्कृत्वा सुकेश्याः कबरीभरं विलूया मूलमुत्फुल्लहल्लकामोदवासितम् ६६ निज
श्रुत्वा कथाधीरो निःशंकं शंकराग्रिभ्यः माया माहेश्वराया दासं केशः सतिरोदधे ६७ कलिकामस्य वदने यावत्कार्ष्ये
विदृश्यते तावत्स एव धम्मिल्लो राजपुत्रा व्यवर्धत ६८ देवोपि वृषभारूढो नृपतेरग्रतो भवत् शतशः प्रणनामेश
भोतिमान् समहोपतिः ६९ कलिकामोपितां कन्यां उद्वाह्येश्वरशासनात् प्रीतिमाप पराभिद्रुःपुलोमतनया मिब ७०
परोक्षितो सिराजनस्त्वदृढाभक्तिर्यतो मयि दत्तामुक्तिरितो शोपितेना परजताचलम् ७१ स्वकालपाशेन सहावलूय भ

६६ ६७ कलिकामस्मेति कृष्णवर्णतावैवर्ण्यमित्यर्थः ६८ ६९ ७० परोक्षित इति दर्शोपितेन राज्ञा सह रजताचलं कैलासमापेत्य न्व
यः ७१ स्वेति स्वस्य कालपाशेन सह तनूजायाः कन्यायाः घनकेशपाशं विलूय भक्त्या केशपाशादानस्य कालपाशनाशकत्वात् तेन स

हृकालपाशनाशद्विभावः वदान्यायदाने रात्रे दत्ताभयः पिनाकपाणिः शिवः भवापदः संसारविपत्तेः सकाशात्तनः पातु ७२ इति श्रीमा
नवल्युपनामकन्दसिंहविरचितायां स्कंदोपपुणव्याख्यां भक्तबिलासप्रकाशिकायां सप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ ॥ ॐ ॥ सम्प्रति
मुक्त्युपायस्य सौलभ्यं दर्शयति मुक्तेति १ द्रव्येति द्रव्यादीनां होमसाधनी भूतष्टतादीनां शुद्ध्यः संस्कारजन्याः पवित्रताः ककुत्र

राज्ञेवदान्यायपिनाकपाणिः दत्ताभयः पातुभवापदेनः ७२ इति श्री स्कंदोपपुराणे सप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ ॐ श्री अग्रस्य उवाच मुक्त्युपायेति सुलभे विनायत्वेन देहि नः यत्तत्ते दुर्लेभेऽप्यत्र साहसं किमतः परम् १ द्रव्यदेशं किं या कालं मन्त्रं कर्त्री दिशुः दुयः कस्य नृहेतवः कायं विषय व्यापृतो जनः २ कनुवैराग्यनिष्ठायाः सीमा ब्रह्मादिदुर्लभम् कनुवैराग्यं विज्ञानं तस्मात्तस्यां कायमलक्ष्मीः ३ तस्मादन्यस्य विषयचकलौ युगे भक्तिरेव महोदेव कर्त्तव्या मुक्तिमिच्छता ४ पूजनीयः सदाशंभुः कालकर्मभयापहः अर्कुशंभुर्दृढव्येण प्रसीदत्यर्चितो विभुः ५ लिङ्गार्थं सुलभो न द्यांसिकतादिश्च निर्मलः जलदूर्वादि विपिने कर्त्तव्यः सत्कृतांजलिः ६ एतत्कर्तुं मशक्त्तस्य ज्ञानं चेत्सुलभं भवेत् आकाशं च द्रुग्रहणं दिशोऽश्च सुलभं तदा ७ अपि शाकं नियमतो भक्त्या शंभोः समर्पयेत् यो वा को वापि ८ मुच्येत संसारात्सत्यमुच्यते ८ अस्मिन्नेर्धे पुरादत्तमिति हास्यमिदं विदुः शृणुत श्रद्धया विप्राः भक्त्या माहात्म्यमुत्तमम् ९

अयं जनः केति अननुरूपघटनात्मकविषमालंकारेण कर्ममार्गेण मुक्तिर्दुर्लभेति दर्शितं २ ३ भक्तिमेव गुर्वी कुर्वन् उपसंहरति तस्मादिति ४ ५ शिवपूजायाः सौलभ्यं दर्शयति लिङ्गार्थमिति ६ एतदिति अत्र मिथ्यायवसित्यलंकारेण आकाशचन्द्रग्रहणमिव शिशोः शिवपूजामकुर्वतः ज्ञानंदुर्लभमिति प्रतिपादितं ७ शिवपूजायां अत्येनवायेन केनचित्द्वयेण भक्त्या नियमतः समर्पितेन शिवः प्र

अर्थो भोक्तैः ताम्रपर्णी मिलितस्य समुद्रस्य मुक्ताप्रवत्तादिति भावः सान्द्राणि केदाराणि क्षेत्राणि यस्मिन् १० सूर्येति अनेन नारिकेलतरु
णां ताव दोन्यं सूचितं ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ शकटमिति निष्फुटे गृहाय भेषक

वामसकीर्तनादेवमुक्तिविषयीत्याहसपथामिति ।

२४ २५ २६ २७ २८ २९ इतीति ग्राविपाषाणे ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ इति श्रीमानवल्लुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कं

शालिभिः शंकरस्यैव नियमां चो विनेन तुः को द्वैवैश्चापि गोधूमेः श्यामा कैश्च कुलस्यैकैः २४ कुल्माषैर्जीवनोपा
यं विधाय सहभार्यया वर्तमानस्य भक्तस्य चित्सभे च दर्शनात् २५ कर्तुं नियमनैवेद्यं मुलभाः शालयो भवन्
सोमवारदिने कृत्वा पिशुं कुलादाय नामकः २६ कृत्वा भिषेकद्रव्याणि भार्याशिरसि च स्वयं शालितडुलमुद्रुक्त
शाकं च तशलाटुकम् २७ वह्नुर्द्धि महेशस्य पूजार्थं सायमायसौ गव्यानि पचते तैलचनारिकेलफलानि च २८
बोढुमस्य क्षमासाधोपश्चान्मदमुपागमत् रुटित्याया हि हे भद्रं दृश्यते गोपुरं विभोः २९ इति किंचिद्दिदत्तास्यो
भूत्वा ह्यकुटुंबिनीं गंतुं मेच्छतथा ग्राविणपुरस्तादसवलत्पदम् ३० क्वचिन्मूर्ध्नि च तस्या त्रय्यपतद्बुवितडुलाः
सुरक्तशाकं विविधैः सह च तशलाटुकम् ३१ निदाघतपनालुष्टभृगर्ते क्वापि भृंगः खिन्नस्तदा विनिश्चित्य त्र
तभंगं विनिश्चसम् ३२ स्मृत्वा सशकुलादायः स्वयं नियममादधे ममास्तु मरणं श्रेयो न च स्मादुत भंगतः ३३ न्य
यत्तचायुधं कंठं भुराविरभूत्तदा तावत्तं तडुलास्साज्यशाकं च तशलाटुकाः ३४ दर्शिताः शभुना च क्रेतद्गुलाह
ह्यचायुधं तृषभास्तु मीशानदपत्योः सेवमानयोः ३५ असकन्त्यपतद्मौदिव्याः कुसुमदृष्टयः तयोः सायुज्यमुक्तिं
च दत्वा देवो महेश्वरः ३६ पश्यतां सर्वदेवानां कैलासशिखरयो ३७ इति श्रीस्कंदोपपुराणेऽष्टाविंशोऽध्यायः २८ ॥ श्री
अंगस्त्य उवाच सपर्याशां करिं कर्तुं मशक्ता ये मुसुक्ष्वः नाम संकीर्तनं शोभो स्तेषां मोक्षे कसाधनम् १ ॥

दोषपुराणव्याख्याभक्तविलासप्रकाशिकायांअष्टाविंशोऽध्यायः २८॥ ॥अथनियमेनयत्किंचिदपिद्रव्यपूजायांसमर्पयितुमशक्तस्यशि

२ इतिहासं दर्शयति अस्तीति ३ कबेरिति कबेरः शैलः तस्य कन्यकाकावेरी ४ ५ ६ ७ ८ ९

अत्रैवोदाहरंतीं संस्रवकाद्यामहर्षयः इतिहासं महापुण्यमयत्नान्मुक्तिमिदं २ अस्ति श्रीचोलराजे
द्रकोशद्विक्रमे महान् श्रीमानजनपदः शंभोः स्थानैर्दक्षुविभूषितः ३ कबेरकन्यकायत्रवालकानिवपादपा
न पुष्पातिपयसानित्यं पुष्पागमशतैस्सह ४ कटलीदलगर्भेषु वान्तं वारिवलाहकैः घनो भावंगतं याति दिव्य
कर्पूरसारताम् ५ यत्र क्रमुकराजदुस्तवकामोदवौचिषु क्रीडतामत्तभृगाणाम् कारैर्मुखरादिशः ६ स्वपति-
वापीनलिनीषु हंसाः चूतप्रवालैषु पिक्वाश्रयत्र विलासिनीकुंतलगर्भशय्यामध्यास्य मत्तभ्रमराग्रते ७ मंगला
ख्यं पुरं यत्र पुंडरीकपुरं तिके अस्ति तत्र सदैवास्ते देवीमंगलदेवता ८ गौनाथदत्तभूक्तश्चिद्रोपालकुलसंभवः कु
लक्रमागतं यस्य देशगोकुलरक्षणम् ९ स बाल्य एव गारक्षन् ब्रह्मणो विजितेन्द्रियः द्यूतैः पयोभिर्देधिभिर्हिजानभु
श्रूषते न्वहम् १० तस्य प्रीतो मुनिः कश्चित्संजातो भार्गवान्वये प्रार्थितः प्रददौ तेन पंचाक्षरमनुत्तमम् ११ स ह्यत्रि
शसहस्राणि जजापानुदिनं सुधीः महामंत्रजपस्तत्र महिमानमवर्धयत् १२ पालकस्य गवामतः सर्वशिवमयज
गतं ब्रजनतिष्ठन् शयानश्च भुंजानश्च पिबन्नपि १३ न विसस्मारतं मंत्रं तद्वातारं च देशिकं शिवशंकरौ शैशनी
लं कंठत्रिलोचन १४ महेश्वरमहादेव त्रिपुरांतकधूर्जटे कालशासनकारे बालचंद्रकलाधर १५ कारुण्यालय
पाहीतिसदाभक्त्या प्रजल्पति जिह्वाजल्पति नैवान्यत गोनाथस्य महालनः १६ प्रीतस्तस्य महादेवो भारती स प्रचोद

३१ ३२ ३३ नृत्यतद्वति हेमसभापतेः कर्णे आरात् नृत्यतः अनुपपातगोतमिति शेषः ३४ ३५ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कन्दोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ॥ सम्प्रति चन्दनादिद्रव्यैः शिवार्चनेन इहैव केचन जीवन्मुक्ता बभूवुरिति वक्तुं उपक्रमते चन्द्रचूडेत्यादिना १ इति हासमवतारयति अत्रेति २ अस्तीति अगस्त्यादिक्दक्षिणा सैबाङ्गाक्षीकमल

तस्य गीतिरसाकुसुमैः विरहैर्यमानि कैर्देवतं विस्मृतान्योन्यैरैश्वर्यमहो व्याघ्रगवादिभिः ३१ आसीत्सपदिनो रंध्रातः स्मिन् गायति वेणुना स्वरयोगः समं वेणोः वदधेतस्य ससंधा ३२ कपदी दिवनि र्योतिमहादेवस्य जान्दुबी वशी कृत्यजगत्सर्वगीतेना ब्रह्मकीटकम् ३३ नृत्यतो नुपपातात्कर्णे देमसभापतेः ३४ अथ कनकसभेशः सोर्दुभागस्य गोचर्यो श्रुतिमधुरमुदां गीतमाकर्णयतस्य प्रमदभरितचेता मुक्तिमस्मे वितीर्य श्रुतिभिरभिनुतां प्रिः स्वपदं प्राप भूयः ३५ इति श्रीस्कंदोपपुराणे एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ श्री अगस्त्य उच्यते चन्द्रचूडा र्चने नित्यं चन्दनादिप्रदानतः इहैव श्रियमासाद्य प्राप्ता मुक्तिं च केचन १ अत्रायमिति हासोऽस्ति शिवभक्तैरभिष्टुतः श्रीमतो मूर्तिनाथस्य चरितं यत्र गीयते २ अस्त्यगस्त्यदिग्बुद्धाक्षीमुखः श्रीतिलकायितं प्रथितं त्रिषु लोकेषु नगरमधुराह्वयम् ३ यत्र मोक्ति कता टकमंडिता शफरेक्षणा ममता सततं धत्ते माता त्रिजगतामपि ४ यत्र पादुमहा राजपूजितः परमेश्वरः विराजते चतुःषष्टिलो लारत्नाकरः सदा ५ यस्य लीलाशु कालाय रसिका परदेवतां विरिंचि विस्वोपापदवदान्याया

नयननाथिकेति रूपकं तस्याः मुखश्रियो वदनशोभायाः तिलकायितं तिलकवदाचरितं ३ तदेव नगरं वर्णयति यत्रेति शफरेक्षणा श्रीनाथीत न्नाम्नी भगवती सूर्यः त्रिजगतामपीति पदद्वयं मध्यमणिन्यायेन उभयत्रा न्वेति त्रिजगतामपि ममतां धत्त इर्थः ४ ५ यस्येति विरच्या

दीनापदस्यवदान्यंदात्तअपाङ्गुबीक्षणंयस्याद्व्यर्थः ६ कदम्बेति अच्युतस्य आद्यवतारोमस्यावतारः तस्यश्रियायुक्तेनेत्रेएवमीनीत
योः उत्पलाकृतिं पद्याकारं ७ अंशुकैति बीणाकोरकितद्रुममिति नादक्रियाभिप्रायेणसङ्गितशालेनादक्रिया गानेक्रियमाणेशुष्कात्र
पितावःपल्लविताभवन्तीतिप्रसिद्धिः ८ महानीलेति महानीलमणयः सिंहलद्वीपसंभूताः नीलमणिविशेषाः तद्वत्श्यामां सिंहलस्याक

कदम्बवनसंचाररूपणर्कणितनूपुरं अच्युताद्यवतारश्रीनेत्रमीनोत्पलाकृतिम् ९ अंशुकद्युतिनिर्धूतकिंशुक
स्तवकप्रभां नखनादितमाणिक्वबीणाकोरकितद्रुमम् ८ महानीलमणिश्यामांमलयध्वजकन्यका अर्चति १०
ताम्रासंभूतैर्दिव्यैश्चनवमोक्तिकैः ९ नित्यमप्यमराधीशेनैवानमितमौलयः दक्षिणाशाधनाधीशाः पांड्यवंश ११
भवानृपाः १० सर्वसंपत्समृद्धासासमृद्धविपणापणा बभूवभूषणभूमेर्द्वौगिवप्रतिबिंबितम् ११ तत्रास्तिमूर्तिनाथा १२
रव्योबैश्यवंशोमहाधनः किंकरः शिवभक्तानांशंकरेदृढभक्तिमान् १२ दृष्ट्वाभस्मचरुद्राक्षं प्रणमत्साहितं जलिः १३
नतदस्यन्यतः कापिरत्नाद्यस्थनयद्गृहे १३ सोतर्हीपांतरानीतदिव्यचंदनलेपनं नित्यंहालास्यनाथस्यकारयामास १४
भक्तिमान् १४ एवंनियमशीलस्यययुर्विशतिवत्सराः तदापांड्यपतिस्त्रैणैवकिंचिद्विचारयन् १५ रंध्रान्वेष्यध्वन्त
पतिर्मधुरगमभ्यवर्तेत सनिष्कास्पपुणस्यांड्यराजाभृज्जिनसेवितः १६ तस्यप्राग्जन्मपापेनैतनेत्रेभवन्मतिः वेदनापंचकं १७

रोद्रतामहानीलास्तुतेमताः द्युत्यगस्त्यशालेमलयध्वजोराजा ताम्राताम्रपर्णीनदी ९ १० ११ १२ दृष्ट्वेति रत्नादिवस्तु अस्यवणिजोर्गृहेय
न्नास्ति तदन्मतः कापिनास्तीत्यर्थः १३ १४ १५ १६ तस्येतिजैन तंत्रे कौटुशालेयत्रमूढैः अज्ञातवेदतत्वैः बौद्धैः वेदनापंचकं आत्मेति

१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

जीयते स्थादिस्वंधपंचकमेवशरीरस्थमात्मानातिरिक्तइति तेषामंतं १७ १८ १९ मूर्तिनाथमिति तन्मतानुयायिनः २० २१ स
इति सः जैनः सप्तभङ्गीप्रपूजासु बोद्धवतारविष्णुपूजासु २२ अप्रत्यक्षमिति प्रत्यक्षातिरिक्तं न प्रमाणमिति चार्वाकमतानुसारेणैयमुक्तिः

अवतीर्णो मते तत्र वेदे विद्वेषवानभूत् ततो भूदैर्दिकद्वेषो वेदांताध्वरदूषकः १८ क्रमेण हि जदेवानां संपूजां न्यरुण
त्तदा स्वमतानुसृतानेव पूजया मासेनेतान् १९ मूर्तिनाथं विना तत्र बभूवुस्तन्मतानुगाः मधुरानगरे सर्वे यथा रा
जा तथा प्रजाः २० मताननुप्रवेशित्वा मूर्तिनाथो विरोध्य भूत् आज्ञातिलघने राज्ञां कोपः खलु सुदारुणः २१ संपंचप
रमेष्टिं श्रीचरणं भोरुहा चैकः सप्तभङ्गीप्रपूजासु बचयामास वैदिकान् २२ अप्रत्यक्षं कथं वा स्यात्समाणमिति चाल
यन् खिलीचकार पाषडो वैदिकं मार्गमुत्तमम् २३ हरिशंकरपूजाया मतराय परंपराम् आबिभ्रुर्वेन त्रयो बाह्या नर्चः
यामास दुर्मतिः २४ यदा हालास्य नाथस्य सपर्यातेन बिभ्रिता मूर्तिनाथस्तदा स्वीयेः पूजां प्रावर्तय ज्ञैः २५ पूजां हा
लास्य नाथस्य मूर्तिनाथप्रवर्त्तितां निजा ज्ञोल्लेघनं चापि दृष्टुं तन्मुहोपतिः २६ विना मदनुमत्या यो विक्तेता च दन
स्पसः बध्यः स्थादित्यापणे शुघंटां नित्यमघोषयत् २७ मूर्तिनाथस्तदा रभ्यसगृहीतैः सुचंदनैः नित्यालेपनमौ शस्य
निर्बिघ्नमतनोच्चिरम् २८ यदानलभ्यते क्षापि चंदनवणिजावरः विचारमगमद्गौरहालास्ये शविचिंतयन् २९ अद्या
स्ति चंदनं शंभो तवालेपनसाधनं भवः करिष्यामि किं वा हं हालास्येश्वररक्षमाम् ३० इत्युक्त्वा दत्तपाठो गवणिक्ता म
नयन्निशां अथ प्रातस्समुत्थाय यावदकोस्तमिच्छति ३१ पर्यटननगरे तावद्दृणिगोहे न चन्दनं अथ हेमाब्जिनी तोये

खिलीचकार शिथिलीचकार २३ हरीति त्रयो बाह्यान् वेदबहिष्कृतान् २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ पर्यटनिति हेमाब्जिनी तोये

अदत्तेति हस्तेन किंप्रयोजनं इत्यर्थः प्रकोष्ठं कूर्पराधोभागं ३३ ३४ ३५ ३६ आंध्रनाथोपीति एनं जैनं तत्कालागताः शत्रवः ३७ ३८

अदत्तचंदनस्याद्यममहस्तेन किं भवेत् इति प्रकोष्ठमापेष्टुं यावच्छाणो पलेपयेत् ३३ तदा तं वारयामास बाणो
 क्वाण्यशरीणी मेवं कुरु भवानंगभूत्वा पाण्ड्यमहीपतिः ३४ वेदबाह्याननिगच्छत्यवैदिकानस्थापयिष्यति अ
 द्यायं शत्रुणा युद्धे निहतो मृत्युमेष्यति ३५ पश्येत्याकर्ण्ये हालास्य नाथसन्निधिमापसः अथान्ये मधुरा मेतसरु
 धुर्जिनशत्रवः ३६ आंध्रनाथोपियुधे निर्गतो नगरसत्तैः रणे येन प्राहरंत स च नो विलयययुः ३७ हतावशिष्ट
 जेनास्तुदरे दुद्रुविरेदिशः ततस्तु सचिवाः सर्वे संभये श्वरासनात् ३८ दुकूलवद्धनयननगरे चालयनाज ॥
 सोतः शिवालये गत्वा गृहीत्वा मूर्तिनायकम् ३९ निजस्कंधे तमास्थाय प्रतस्थे वीथिकांतरे ववर्षुः पुष्पवर्षे च रेव
 रानागैरैः सह ४० अस्तु वनं दिनश्चापि दिवि भेद्ये श्वदध्वनुः सिंहासने प्रतिष्ठाप्य मूर्तिनाथं गजेश्वरः ४१ अभि
 विचत्स्वहस्ताग्रकलशामृतधारया अथाभिषिक्तः साम्राज्ये मूर्तिनाथो महीपतिः ४२ वेदबाह्यानसंभूलाग्रे
 चक्रे वैदिकसंमतः चंदनालेपनं शंभोः सांद्रकालत्रये व्यधात् ४३ वैदिकान्स्थापयामास पाण्ड्यभूमि मवर्द्धयत् श
 तसंवत्सराज्यं कृत्वा वैदिकसंमतः ४४ मुक्तिं हालास्य नाथस्य प्रसादादगमत्ततः मूर्तिनाथस्य चरितं श्रण्वंति च पठंति
 ये ४५ तेषां शिवप्रसादेन कैलासः सुलभो भवेत् ४६ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे त्रिंशोऽध्यायः ३० ॥ अगस्त्य उ०

३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशिकायां त्रिंशोऽ
 ध्यायः ३० ॥ ॥ ॥ अथ पञ्चाक्षरादिभिः शिवपूजनं सुगंधिपुष्पैर्विवर्चितं मुक्तये भवतीत्यगस्त्यो वक्तुमुपक्रमते पञ्चाक्षरेति १

मिम
 ३५११
 ३५११
 ३५११
 ३५११

इति हासमवतारयति अत्रेति २ अस्तीति कावेरिकावारिणि कावेरीजले प्ररोहः प्रादुर्भावायस्येसग्रहारविशेषणसंपदि संपदूये दिव्यानि अ-३१

अत्रैवोदाहरंतीदं नंदि के शङ्खमुतादयः चरितं स्कंदनाथस्य शिवभक्तशिखामणोः २ अस्तिकावेरिकावारिप्ररोहस्तस्य संपदि देशे दिव्यपुरे मेदेव द्विजविभूषिते ३ अग्रहारो महानस्ति अथेतद्दीपद्वार्णवे आश्रयः सर्वभूतानामावासो ब्रह्मवादिनाम् ४ दीनांधपगुबधिरम्कानाथरूजापहः शरण्यभूतः सर्वेषां प्रख्यातः शरणार्थिनाम् ५ अग्निहोत्राग्निसुदुतहविर्गज्यकुशेषसा धूमेनामोदसांद्रेण समाक्रातदिगंतः ६ बद्धधीर्ऋग्यजुःसामध्वनिध्वनितमंरपः पदबाक्यप्रमाणज्ञैः शोभितो ब्राह्मणोत्तमैः ७ तराकोपवनोद्यानपुष्पगंधाधिवासितः यूपालंकृतपर्यंतवेदिकाशतंसंवृतः ८ अष्टादशपुगणार्थवेदनानिकषोपलः तत्राभूद्ब्राह्मणः कश्चिच्छिवनाथान्वयो महान् ९ प्रतिग्रहेहसमर्थोपि प्रतिगृह्णाति न क्वचित् तत्रोक्तवृत्तिर्निवसन् प्रत्यहं शिवमर्चति १० तस्यैव वर्त्तमानस्य महादेवप्रसादतः पुत्रो वै स्कंदनाथाख्यः कश्चिदासीन्महामतिः ११ नित्यं पूजयितुः शंभुं सपितुः सविधेव सन् स्वयं स्निग्धोपलेक्तापि पत्रैरर्चयतीश्वरम् १२ पितासंबत्सरेषु ददौ ब्रतमनुत्तमं वेदानध्यापयामास षट्शस्त्राण्यप्यपाठयत् १३ व्याकरोदथ मीमांसापुगणार्थानबोधयत् पंचाक्षरं महामंत्रं ददौ तन्नेशु भेषु धीः १४ पूजाविधिं महेशस्य पाठयामास सन्नेवे १५ संपरीक्षित सर्वशास्त्रतत्त्वसर्विकल्पं सकलं निरस्य दूरे गिरिशार्चनमेव निर्विकल्पं निरपायार्थं करं स्मनिश्चिनोति १६ अथ काले गते तस्मिन् शिवनाथे दिवंगते गतिकालस्य महतीं सजाननं समशोचयत् ८

पुगणियस्मिन् रम्ये दत्ति देशस्य विशेषणम् ३ अग्रहार इति ब्रह्मवादिनां वेदांतिनां ४ ५ ६ बद्धेति बद्धधियां पण्डितानां पदवाक्यप्रमाणज्ञैः व्याकरण

श्रीमांसाभ्यायशास्त्रज्ञैः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ सद्वृत्ति परोक्षितं परितोविमृष्टं सर्वशास्त्राणां तत्त्वेन तादृशः सः स्कंदनाथः सक
लं विकल्पं संदेहं दूरे निरस्य निरपायः नित्यः योर्थः मोक्षः तत्कर्मगिरि शार्चनमेव निर्विकल्पकं तन्मसंदिग्धं निश्चिनोति स्मेत्यन्वयः १६ १७
१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ सद्वृत्ति महामनुं पञ्चाक्षरीविद्यां आरुत्ति श्रुत्यां पुनरावृत्तिरहितां गतिमुक्तिं न स पुनरावर्त्तनद्व

कृत्वैर्ध्वदेहि कंतस्य वेदोक्तैर्नैव वर्त्मना दधारपरां भक्तिं परमात्मनि शंकरे १८ पुष्पारामं स्वयं कृत्वा पुष्पाणि स
मवर्धयत् तत्र त्रैरेव कुसुमैर्चयामास धूर्जटिम् १९ जटावान् चौरवसनो भस्मरुद्राक्षभूषितः पंचाक्षरेण मह
तामंत्रेण कुसुमैर्हरम् २० अर्चयन् गमयामास मयनवथा क्वचित् जपन् ह्यदृश सा हस्तसंख्यं पंचाक्षरीमनु
म् २१ पुष्पैर्ह्यदृश सा हस्तसंख्ये रा नर्चं शंकरं अवकाशे सति क्वापि महेशं हृदि भावयन् प्राजन्म सफली कुर्व
न्ममिहोति स्म सादरं नमः शिवाय त्रिगुणात्मकाय नमः शिवाय त्रिविधात्मने ते नमः शिवाय त्रिजगद्धिधात्रे न
मः शिवाय त्रिदशैकधाम्ने इति स्तुवन् महादेवं शिवभक्तहिजोत्तमैः पूजितश्च यथाशंभुः विरक्तः सर्वतोभ
वत् शीरोस्तन्याम् तां स्वादधन्यो भक्ताग्रणीश्च सः यस्य सौहार्दलाभेन कृतार्थं स्वममन्यतः स दृश्यमभ्यर्च्य म
हेश्वरं सदा महामनुचप्रजपन्वितन्वन् स्तुतिं च देवस्य विभोः प्रसादादावसि श्रूय्या च गतिं प्रपेदे २६ इति श्रीस्कं
दोपपुर्णो भक्तविलासे एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ श्रीअंगस्त्य उ वेदसांगेण ये देवं महांतं समुपासते नगर्भबास संके

ति श्रुतेः प्रपेदे प्रापेत्यर्थः २६ इति श्रीमानवल्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुर्णव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां एक
त्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ॥ अथ रुद्राध्यायमाहास्यं वक्तुमारभमाणो महासुनिरगस्त्यः श्रोतृन्ब्राह्मणानभिमुखीकरोति वेदेति श्रेष्ठिजाः

वेदसारेण वेदानां श्रेष्ठेन रुद्राध्यायेन श्रेष्ठत्वं चास्य वेदमध्यघटितत्वेन तथा हि त्रयो वेदाः ऋग्यजुः सामानि तत्र मध्यमो यजुर्वेदः तस्यापि स
सा एकेषु मध्यमे च तृतीये के मध्यमप्रश्नः रुद्राध्याय इत्युच्यते अतो स्य सारभूतत्वं तेन महान्तं देवं महादेवं उपासते जपभिषेक हो-
मार्चनानादिभिः तेषां इत्यन्वयः १ संप्रति रुद्राध्यायपराञ्जुखानिंदति दुर्लभमिति २ रुद्राध्यायजपविनामुक्तिर्न भवति इत्याह अजत्वेति ३

दुर्लभं ब्राह्मणकुले जन्म प्राप्यापिकेचन नयंतीह दृष्टाकालं रुद्राध्यायपराञ्जुखाः २ अजस्वाशत रुद्रोयमन्यत्रा
पिकृतश्चमाः विंदंति घटिकैवल्यंतसिंस्थादप्यनश्नतः ३ इष्टुपि हयमेधेन पुनरावर्तते मुनिः शतरुद्रोयजप
कृन्महिभूयो निवर्तते ४ स्तेयंकृत्वा सुरापीत्वा हत्वापि गुरुदारिकां यदि प्रमाणमास्त्रायोरुद्राध्यायी विमु-
च्यते ५ श्रीरुद्रसूक्तं प्रजपन्नियमेन दिजोत्तमः दर्शनल्लोकपापानि हरत्यर्को यथा तमः ६ अपि गोघ्नः कृत-
घ्नोयः शतरुद्रोयमं त्रतः सिंगेशिखं सप्रभ्यर्च्य लिप्यते नाब्रुपत्रवत् ७ आद्यतयोर्यः प्रणवेन युक्तं श्रीरुद्रसूक्तं
प्रजपस्य घघ्नं तस्यांघ्रिरेणुं शिरसा च हंति ब्रह्मादयः स्वाघविभ्रुद्विकामाः ८ यथा सर्वेषु ते जस्सुज्यातिः सौरमह-
त्तरं तथैव मंत्रकोटीषु शतरुद्रोयमुत्तमम् ९ सद्योजातादिभिर्मन्त्रैः यत्वाभस्याभिमतं योजयेच्छतरुद्रोयं
धृत रुद्राक्षमालिकः १० अभिषिचन्य हालिंगे महादेवं महेश्वरं त्रिससकुलमुद्धृत्य शिवलोके महायते ११ य
तः कुत श्रिद्विहितान्न भक्षणः यतः कुत श्चापिकृतप्रतिग्रहः श्रीरुद्रजापीदुरितानि सर्वशः विहाय मुक्तः स भवे

४ स्तेयमिति स्तेयं चौर्यं आम्नायो वेदः ५ ६ ७ आद्यंतयोरिति स्वस्यात्मनो अघस्य पापस्य विभ्रुद्विकामयंतेदति तादृशाः ८ ९ सद्योजाते
ति कालाग्निरुद्रोपनिषदुक्तप्रकारेणेत्यर्थः श्लोकद्वयमेकान्वयि त्रिससकुलं दशपूर्वाणि दशापरणि आत्मना सह एकविंशतौत्यर्थः महो

एवंमाहात्म्यमुक्त्वा संप्रतिपुरातनमाह दृतिहासमिति १३ अस्तीति सद्यजाकावेरी यज्वभिः विधिनेष्टवद्भिः १४ तत्रैति षडंगः शिक्षा
व्याकरणादिषडंगवान् आम्नायोवेदः १५ कंठेति कंठद्वये कंठप्रमाणे प्रमाणे द्वाघ्रचप्रत्ययः १६ १७ १८ द्रोणपुष्पेरिति द्रोण

दृतिहासंबदामौहृष्टणुतश्चद्वयाद्विजाः श्रुत्वायंशतरुद्रोयेपुमान्भवतिभक्तिमान् १३ अस्तिश्रीसद्यजातो
२ श्रीकालाख्यपुरांमहत् वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञैः यज्वभिः समलंकृतम् १४ तत्रकश्चिदभूद्विप्रः षडंगान्मायतत्ववि
त् सनित्यंसद्यजातोयेस्त्रात्वाहुतहुताशनः १५ कंठद्वजलेस्थित्वा रुद्राध्यायजपत्यसौ पुष्पैः श्रीरुद्रमंत्रेण
समर्चयतिशंकरम् १६ जपतः शतरुद्रोयतस्य श्रुत्वात्रियोजन विमुक्तशपा अभवन्पैशाचीमास्थितस्तनुम्
१७ तस्यश्रीशतरुद्रोयजपमाहात्म्यवेदिभिः पशुपत्यभिधादत्तावसिद्धाद्यैर्मुनीश्वरैः १८ द्रोणपुष्पैः सनिदो
वेर्बिल्वपत्रैरखंडितैः तिलाक्षतैश्चद्रुर्वाभिः शम्पाकैरुत्पलैरपि १९ शतरुद्रोयमंत्रेणशंकरार्चनतत्परः जिगा
यसकलानलोकान्ब्रह्माद्यैरपिपूजितः २० अणिमादिविभूतीश्वरणीचक्रैर्महाभक्तिः पशुपत्यर्पितंपुष्पं
सदाशंकरमूर्धनि २१ शैलादिप्रमुखास्सर्वदृष्टासंप्रशंसिर २२ श्रीरुद्रमाहात्म्यविदस्सपुत्रान्शिष्याश्चशे
वार्चनजागरूकान् भुविप्रतिष्ठाप्यशिवप्रसादात्तद्विजोसमो धामजगामशभोः २३ इतिश्रीस्कंदोपपुराणेभ
क्तविलासेद्वात्रिंशोऽध्यायः ३२॥ ॥ श्रीअगस्त्यः ३२॥

पुष्पैः आरण्यकैः श्वेतपुष्पविशेषैः निर्दीर्घैः कीटवेधादिदोषरहितैः अखण्डितैः संप्रसिद्धिदलैः शम्पाकैः चतुरंगुलैः पीतपुष्पैः १९ २० २१
२२ उपसंहरति श्रीरुद्रेति २३ इतिश्रीमानवत्सुपनामकानृसिंहविरचित्वायंस्कंदोपपुराणव्याख्याभक्तविलासप्रकाशिकायाद्वात्रिंशो

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३

ग्याहितैः आहिताग्निभिः बाहिताग्न्याहिष्विति परनिपातः एवंभूतैः सद्भिः अधिष्ठितमिति परेणान्वयः ३ अधिष्ठितमिति ब्रह्मघोषो वे
दघोषः तस्य पुरस्य पर्यन्तर्केदारस्य प्रान्तक्षेत्रस्य संबंधिनी याकुल्या कुत्रिमासरित् तस्यारोधसि तं देवाचन अन्यजानाम् चाडा=

लानां ह्योणी निवासभूमिः अस्तीति शेषः ४५६ ७ ८ ९ १० महावृषभेति महानस्थलाकारः यो वृषभः शिववाहनभूतः तेन संख्यं न अन्तरितं स्वाभि
 नं शिवं द्रष्टुमक्षमः निद्यजातौ स्वकं जन्म किमागतमिति विषयसादविषयमेव भूव ११ स्मरन्ति तस्य भक्त्या प्रीतः देवः शांकरसन्निधिं शशांसे

पार्श्वे गस्त्वं भवेत्याह स च दक्षिणतो भवत ततोऽप्योतिर्मयं लिंगं दृष्ट्वा दूरे स्थितोऽपि सः १३ प्रणनाममुद्रुः प्रीत्या न
 नर्त्तकरतालवान् गर्तदेवाग्रभागस्थं विदधे नलिनकरम् १४ संस्मरन् सर्वे दाशं भुंजानि तेनैव्यभयातुरः शिवमा
 रक्षरक्षेति मनसा व्याजहार ह १५ सेवानंदेश्वरस्याथ करिष्यन्मातुमुद्यतः यज्वसा द्रपुरतत्वनगच्छेति स्वजा
 तिभिः १६ निवारितोऽपि श्वोगं तेत्याह भूयः परेहनि प्रस्थितस्ते निर्दुश्चतथैवाहानुवासरम् १७ पुंडरीकपुरे
 शानसेवासादरे चेतसः वदतश्चैव मेवागात्मा सेकोनश्च वत्सरः १८ अथैकस्मिन्दिने प्रातः प्रस्थानपरिपथि
 नः शपनभार्यो मपि खलां समाश्वस्य निरुधतीम् १९ निमज्य सद्यजातो ये धृतभस्मानि जालिके गव्यतिमा
 त्रे संवीक्ष्य गोपुरं तत्सभापतेः २० प्रणतिं विदधे दृष्टः प्रपेदे च पुगंतिकं प्राचीनगोपुरं द्वारकोशमात्रे पुरस्थितः २१
 २१ शालाशतं द्विजेंद्राणां नाध्वरविधायिनां नादितं ब्रह्मघोषेण पुण्यधूमाचितावरम् २२ दृष्ट्वा भीतो न
 मेयुक्ता जातिहो नस्य हि स्थितिः विधास्ये चान्यतो यत्नमिति दक्षिणतो गमत २३ ददर्श गोपुरस्याग्रे दक्षिणस्थ
 मठायुतं सनकप्रत्यस न्यासि वेदसाराभिनादितम् २४ महावाक्यपटव्याख्या परकीला कितद्रुम पुरके
 न पथागंतुं मेयुक्तमिति सोऽत्यजः २५ कोशमात्रे गोपुरस्य प्रसग्भागस्थितस्य च स्थित्वाददर्श तत्रापि योगारूढा

त्यन्वयः १२ १३ १४ १५ सेवामिति यज्वभिः विधिनेष्टवद्भिः सान्द्रपूर्णं पुरं नगरं त्वं नगच्छेति स्वजातिभिः निवारितो पीत्यग्निमेणान्वयः १६ १७

पुण्डरीकेतिमासेनएकेनऊनःवत्सरःएकादशमासात्मकःकालइत्यर्थः१८१८ निमज्येति सद्यजातोये कावेरीजले गच्छतिमात्रेकोशद्वयप्रमाणे गच्छतिःस्त्रीकोशयुगंइत्यमरः २० ५१ २२ २३ ददर्शेतिमहानांक्षात्रादिनिलयानां अयुतं दशसहस्रं २४ महेति महावाक्यानां तत्त्वमस्यादीनां पदवा

उद्दोच्यांगोपुरद्वारि राजर्षी न परानपि श्रीवान्सदाचारपरा न दृष्टानि दत्त्वकांजनिम् २७ हो न जातेः कथं भावि दर्शनं मे सभापतेः अनिषेव्य सदानाथं नाहं गतेत्यवर्तते २८ ततस्तदुक्तिमुदितः पुंडरीकपुरेश्वरः स्वप्रेतमाहृज्ज्वो बन्धिं प्रविश्यायाहि मत्सभाम् २९ दयादिष्यत मे वै कं त्रि स हस्रं द्विजोत्तमान् न दस्य शुद्धये व न्दिर्हो यतामित्यचोदयत् ३० प्रातः प्रबुद्धो स्तसर्वे स्वप्नसवा द विस्मिताः प्रार्थय तश्च तं बन्धिं मालोकोपेयांस्य शानयन् ३१ बर्हया मासुर न लं दक्षिण द्वा र सन्निधौ नंदः स्नात्वा थ म ध्यान्हे धृत भस्मानुलेपनः ३२ नत्वा दि जान विवेशाग्निभृगः पद्मवनयथा बन्धिना दह्यमानात्तद्देहात्कश्चिद्विजोत्तमः ३३ भस्म त्रिपुंड्र रुद्राक्षमाला भूषितविग्रहः कोमटं डमथाऽवा मे पाणौ विभ्रत्कमंडलुम् ३४ शिरवा बंधो ल्लसन्मौलिः दिव्या वरपरिष्कृतः उत्तस्थो पश्य तां तेषां वामदेवो यथा मुनिः ३५ तदा व बर्षुः कुसुमानि मौलो वै मानिका दुदु भयश्च नेदुः तमस्तु व न चारणयूथ मुख्या ण हि त्वमित्युचुरि मंगणेन्द्राः ३६ स यज्व भिस्तेरुपदिष्टमार्गः चिदंबरेशस्य सभा प्रविश्य देवं चिदाकाशमयं निषेव्य पश्यत्सु सर्वेषु न दृश्यते स्म ३७ श्रीसत्तु इति नंदस्य चरितं भक्त्या मुक्तस्य ससदि

ख्या एव पराः कीलाः शंकवः तैः अंकिताः चिन्हिताः दुग्माः यस्मिन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० प्रातरिति ते सर्वे ब्राह्मणाः स्वप्नसंवादेन विस्मिताः प्रार्थयन्तश्च बन्धिं मालोका एयां सिकाष्ठान्या नयन् ३१ ३२ नत्वेति भृङ्गः पद्मवनं यथेत्युपमयानं दनामकस्य शिवेरतिभावस्योत्कर्षः प्रतीयते ३३ ३४

१८६
५५५
१११
११३
११७७

न्यदित्यर्थः ३८ इति श्रीमानबल्युपनामकन्तुसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ अथ शिवस्य तद्भक्तानां वा दास्यकरणेन ज्ञानयोगादिनिपेक्षामुक्तिः सुलभेति बक्तुमुपक्रमते शिवस्येति १ इति हासमुपक्रमते अत्रेति यत्पुरावृत्तमाकर्ण्य क्षीणाः नष्टाः वासनाः अनाद्यविद्यासंस्कारेण २ अहमिति स्वस्य आवासे महागिरी कैलासे अहंकुर्वेति सति परमशिवाधिष्ठानतया अहमेव सकलस्थानेषु श्रेष्ठ इति अहंकारवति तस्य कैलासस्य निग्रहाय अभिमान

इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच ॥ शिवस्य शिवभक्तानां कैकर्ये श्रेयितन्वते विनैव ज्ञानयोगाभ्यां तेषां मुक्तिरदुर्लभा १ अत्र सिद्धेश्वरैर्गौतमिति हासं ब्रवीमि बः विस्मयं ते यदाकर्ण्य ज्ञानिनः क्षीणवासनाः २ अहंकुर्वेति कैलासे स्वावासे च महागिरी तन्निग्रहाय देवेशं शंभुना स्पष्टमदृतम् ३ देनंदिने लये यस्य लयोनो नास्ति शिवा ज्ञया यदवाङ्मुखनिश्चिंसकुं भवत प्रलयार्णवे ४ अनष्टम् ५ तः सलिलैर्बिभ्रति शिवयोः पदं कामाक्ष्ये कामनायां भः कलिमज्जनसंगतेः ५ भस्मकस्तूरिका लेयैर्यत्र गंगा ६ यते सरित् अस्ति तच्छांभवस्थानं त्रिषु लोकेषु विष्णु तम् ६ विंध्यस्य दक्षिणे देशे स्वर्गस्य प्रतिबिंबवत् ७ उपाक्रमं गतानां समये गौरीसेवार्थमन्वहम् ७ विमानैरिव सिद्धानां संबाधं भवनोत्तमैः आक्रीडवादी रंभाग्रस्पष्टमहाकि

निरुत्तये देवेशेन शंभुना अदुतं यथा स्मृतं तथा स्पष्टमित्यन्वयः ३ देनंदिनेति दिने दिने भवः देनंदिनः यस्य स्थानस्य अवाङ्मुखं अथो मुखं यथा तथा स्यादवाङ्मुखो मुखः इत्यमरः निक्षिप्तो यः कुंभः तेन तुल्य ४ अनष्टमिति पदं स्थानं कामाक्षी देवी एकाम्रनाथः शिवः तयोः अम्भः केलिभिः जलक्रीडाभिः मज्जनैः अवगाहनैश्च सङ्गतैः भस्मकस्तूरिका लेयैः इत्यग्रमविशेषणं ५ ६ ७ विमानैरिति विमानैर्दे

वयानैरिवास्थितैः भवनोत्तमैः गृहश्रेष्ठैः संबाधंसंसमई आञ्जीडाः उद्यानानि ७ सुरेति सुरसिंघोमंदाकिन्यानिमग्नंयत् स्वस्त्रेण स्वर्ग
स्त्रीसमुदायः तस्यआभरणभृतः भूषणधारिणः दुमाः यस्मिन् उद्यानेनारिकेलग्रेषु विश्रान्तं अतिदूरं आकाशमार्गखेदेन आश्वत्थं अर्को-
श्वानासूर्यतुरगाणामंडलयस्मिन् दुल्योन्नत्यातिशयोक्तिः ९ क्रमुकेति पूर्वार्द्धे स्पष्टं कशङ्कौजनस्यकान्ताजनस्य सङ्गीतेनद्रुतानि द्रवी

सुरसिंधुनिमग्नस्वः स्त्रिणाभरणभृद्भूमं उद्याननारिकेलाग्रविश्रान्तार्कोश्वमंडलम् ९ क्रमुकस्तवकादृत दे
वोद्यानमधुव्रतं कृशागीजनसंगीतद्रुतर्त्वाग्रगोपुरम् १० रमणोवेषिका मोदुश्रेणिवासितवीथिकं तरुणीर
त्नताटकसूर्यपीततमोव्रजम् ११ मुग्धामंदस्मितज्योत्स्नातृप्तकेलिचकोरकं क्वचिन्मत्तेभदानां भोजं बालित
नृपांगणम् १२ क्वचिदश्वखुरक्षुष्माक्ष्मारजस्यगितांबर क्वचित्सुभटखड्गाग्रसंहोत्कंपितभास्करम् १३ गौरीसे
वागतोपेन्द्रश्रीकटाक्षसमृद्धिमत् कुलेकंपामहानय्यामूलेचैकाम्रभूरुहः १४ ह्वात्रिंशदुर्मचारिण्याशिवोयत्रो
मयार्चितः पराकाशबिलयत्रमुक्तिह्वारमपावृतम् १५ महाभैरवमुख्येनगणयूथेनपात्यते सर्वैः सिद्धेश्वदेवे
श्वसेवितं परमाद्भुतम् १६ अयापियत्रकामाख्यास्सन्निधौतिष्ठतांदिशः न ज्ञायते चिरेणापि ब्रह्मणापि मुनी-
श्वरैः १७ छायाग्राहिप्रतिस्पर्धैर्धनत्रिदिव्यसुधारसः कृतोपहारैः सिद्धेशैः सकोतूहलमीक्ष्यते १८ ॥ ७ ॥

भूतानिनादक्रियायोगादितिभावः रत्नानिअग्रेयेषां तादृशानिगोपुराणियस्मिन् १० ११ १२ क्वचिदिति अश्वखुरैः तुरंगशकैः क्षुण्णं चूर्णितं
यत् क्ष्मारजः भूरैणुः तेनस्यगितं आच्छादितं अंबारंयस्मिन् १३ १४ ह्वात्रिंशदिति ह्वात्रिंशदुर्मः पतिव्रतासंबन्धिनः तांचरति तच्छीलया उम
या ब्रह्मविद्यारूपिण्या पार्वत्या यत्रस्थानेशिवः अर्चितः पराकाशबिलं दहराकाशान्ध्रम् १५ १६ १७ क्वयेति यत्रस्थाने छायाग्राहिणा समु

दृश्यं न तु विशेषेण सद्व्रति स्पृहो येषां ता दृशेः सिद्धेशोर्दिव्यसुधारसः सकौतूहलं ईक्ष्यते १८ वैतानेति वैतानानां क्रतुसंबन्धिनो बन्दिनां धूमेन बद्धितैः मेघैः पयोजलं सम्यक् अभिवर्ष्यते धूमज्योतिःसलिलमरुतासन्निपातो मेघरतिप्रसिद्धेः अग्नौ प्रास्ताद्वितिः सप्रगादि

वैतानवन्दि धूमेन यज्वनामनुमंदिं बर्द्धितैः समये मेघैः पयःसमभिवर्ष्यते १९ कामाक्षीकुंतलामोदिक
ल्लहारेत्तमवासितः सेवागतां नां यत्रार्तिमनिलो हरेते न्वहम् २० कामाक्ष्यालिङ्गितो यत्र भगवान्परे मे श्वरः
कामीवालं कुतोद्यापि स्तनकं कणमुद्रया २१ देवीगर्भगृहे यत्र लिखितानि शिलातरे लोकत्रय रदृश्यानि
न ज्ञायंते पियोगिभिः २२ आसीदेकाम्रनाथस्य तत्र वस्त्रावनेजकः ख्यातो विचारवान्नामभक्तिमान्प
रमे श्वरे २३ सशिवानुग्रहादासीच्छैवानां वस्त्रशोधकः नेवादत्ते भृतिं कापि रजकान्वयसंभवः २४ वि
भूतिरुद्राक्षभृतां कांचोपु रमुपेयुषां आसन्वासां सिशुद्वानि भक्त्या तस्य मनो यथा २५ आलो क्य वसन
दूरे शैवानां मलिनं स्वयं प्रार्थयत्येतान् त्वाशोधयित्वा तदंबरम् २६ आतपे शोषयित्वा च सायमेव प्र
यच्छति न निर्निजेऽन्य वसनरा नोपि रजकोत्तमः २७ एवं निवसतस्तस्य द्वात्रिंशद्वत्सराययुः एकाम्ना
नाथस्तदुक्तिं परोक्षितुमना ह्यभूत् २८ कस्यचिद्दुर्विप्रस्य गृहीत्वा वेषमीश्वरः कच्चरामुदहन् कंशां रज
कस्याग्रतो भवत् २९ सहस्ररुद्राक्षधरं भस्मोद्धूलितं विग्रहं विचारवान्निप्रवृद्धं नत्वा सांजलिं ब्रवीत् ३०

समुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिः वृष्टेरनंततः प्रजाः इति स्मृते श्रु १९ २० २१ २२ आसीदिति वस्त्राणां अवननेजकः क्षालकः रजक
इत्यर्थः २३ सदिति भृतिं मौल्यं २४ २५ २६ २७ २८ कस्यचिदिति कच्चरं मलदूषितां कथां २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

प्रवयादिति प्रकृष्टं वयो यस्य सः प्रवयाः वृद्धः ३१ ३२ काल इति हिमभूयिष्ठः हिमप्रचुरः मिहिकाहिमः परच्छरं जीर्णवस्त्रं ३३ विशिष्ये-
ति शीतालुः शीतं न सहते इति सः ३४ ३५ ३६ ३७ वास इति मातुः कामाक्षी देव्याः आलये मंदिरे आस्वतिष्ठ ३८ ३९ ४० आदि

प्रवयास्त्वमसि ब्रह्म नमदुतामस्मि किं करः मालिन्यमंबरस्थं ते माभूयान्मयितिष्ठति ३१ श्रीवृद्ध उवाच ॥
कामाक्षी दर्शनाया हृदरादस्मि स मागतः पुगेन दृष्टपूर्वेयं नैव जानामि किं च न ३२ कालो यं हिमभूयिष्ठा
भूयसौ मिहिका निशि न वस्त्रांतरमप्यस्ति कच्चरचपटच्चरम् ३३ विशिष्य वृद्धः शीतालुः न जानेत्वा गृहं च
ते परकीयं न वसनं चार्यं मादुर्मनोषिणः ३४ आचारः शीलमाचष्टे भक्तस्त्वसायुसमतः कथां संशोधयित्वे
मां शोषयित्वा मदातेपे ३५ सायं दातुं समर्थश्चेत्त गृहाण नमृषा बट इति वृद्धोक्तिमाकर्ण्य भूयः प्राह विचा
रवान् ३६ न मे कार्यो तं किंचिद्दासः संक्षालनादते चंद्रिकावलकुलाशोषितं चातेपे न ते ३७ वासः सा
यं प्रदास्यामि भगवन्मातुरालये आस्वेत्सु क्ताऽग्रहोत्कंथा वृद्धस्य रजकोत्तमः ३८ स्वजन्मशतपापैर्धेः स
हं तां समशोधयन् बहिः प्रसारयामास पुलिने तां द्रुतातेपे ३९ रजकः सुमदहत्यासौ हृष्टिरीशान्नयातदा
कथासाचंडवातेन क्वापि नो तादि गंतरे ४० आदिना तमविच्छिन्ने चासारे संविचारवान् प्रतिज्ञाभंगतः
प्राणत्याग एव महत्तरः ४१ इति निश्चिन्त्य धौरः स्वं वृद्धे तस्मिन्नुतागस्य कुकामोति कं प्राप्य वस्त्रनिर्नैजनाश्रम
नः ४२ सिरो घातयितुं यावत् प्रवृत्तस्तावदोश्चरः तथैव कंथया सादुमा विरासौ हृषोषारि ४३ ॥ ४४

नान्तिमिति आदिनान्तं आसायं आसारे धारासंपाते ४१ ४२ ४३

४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

४४ ४५ इति श्रीमानवल्लुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४॥ ॥४०॥ अथ शिवस्य गोक्षीराभिषेकेण महापापनिवृत्तिपूर्वकं मुक्तिस्वप्नं भवतीत्याह क्षीरेति १ आख्यायिकासु पक्रमते इति हासमिति ब्रह्मवादिनः वेदवादिनः २ अस्तीति अभ्रसरितः मंदाकिन्याः तटे द्यौः अमरावतीव मणिनिर्हरिण्याः तन्नामिकायानद्याः ती

देवोद्यानप्रसूतानि ववर्षुः खेचरस्त्रियः देवदुंदुभयोनेदुःसंवादश्च सतामभूत् ४४ निवार्य सहसोद्युक्तं रजकं वृषभध्वजः नित्यं स्वसन्निधौ वासं कैलासे तस्य दत्तवान् ४५ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ क्षीराभिषेकमीशस्य गवायत्रवितन्वते ते विमुक्ता महापापैर्मुक्ता सुस्सत्यमुच्यते १ इति हासमिति प्राहुः प्राचीना ब्रह्मवादिनः यस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्या विनश्यति २ अस्ति स्कंदपुराणमख्यातं स्कंदप्रतिष्ठितं मणिनिर्हरिणी तीरे द्यौरिवाभ्रसरित्तटे ३ अग्रमत्तधियो धर्मे नित्यं हुतमरवाग्नयः अधीतचतुरास्मायाः सर्वत्र ब्रह्मवादिनः ४ षट्कर्मे निरतानित्यं सप्तर्षिं समतेजसः अष्टमूर्तिस्तुतिपराः नवद्वयकलाधराः ५ दशेन्द्रियनिरोद्धराः एकादशधृते श्वराः द्वादशादित्यसंकाशाः यत्र ब्राह्मणसत्तमाः ६ त्रयोदशस्वरार्थज्ञाः चतुर्दशसुदेशिकाः यत्र यज्ञविशेषेषु मरुता यज्वनामपि ७ ॥ ४० ॥ ॥ ॥

रेस्कंदपुरेऽस्तीति अन्वयः ३ ४ षडिति षट्कर्माणि यजनादीनि तेषु निरताः नवानां द्वयं अष्टादशतादृश्यः कलाविद्याः वेदे वेदाङ्गद्वयः तासां धराः धारयितारः ५ दशेति दशेन्द्रियाणां पञ्चकर्मेन्द्रियपञ्चज्ञानेन्द्रियाणां निरोद्धारः दमनशीलाः एकादशे मनसि धृतः ईश्वरो ज्ञेः तादृशाः ६ त्रयोदशस्वराणां उदात्तादीनां अर्थज्ञाः चतुर्दशसुदेशिकासु देशिकविशेषेषु वाजपेयादि

प्रमस्तां देवानां यज्वनां विधिनेष्टवतामपि व्योमयानानि रथाश्च राजवीथिषु दृश्यन्ते द्यन्वयः ७ ८ तेजइति नारिकेलेषु तत्रत्य
दक्षेषु यत्रेति यूथ्यगताः सजातीय समुदायगताः दुर्गहः ग्रहीतुमशक्ता अपि ९ वटुनामिति वटुना ब्रह्मचारिणां होहेषु दोहन

रथाश्च व्योमयानानि दृश्यंते राजवीथिषु यत्र श्रीशतरुद्रौ यमहमंत्रजपोमुखान् ८ तेजोधिकान्विलोक्याको
नारिकेलेषु लीयते यत्र यूथ्यगतागोदुर्गहो अपि योषिताम् ९ वटुनां सामगानेन दोहेषु सुकरग्रहाः तत्रा
सीद्यन्तु दत्तात्रयः कश्चिद्दुःस्वप्नसप्तमः १० विद्यासाम्राज्यलक्ष्मीयैव त्रे श्रीरिव केशव ११ सभापतेः शिष्यवर्या
तेन स्वदक्षिणाद्रव्यभरणे सप्तमः ॥ सर्गावितेने धृतहेमपट्टायस्तस्य भार्यो जनितापवित्रा १२ तयो र्वच्यतोः
शंभुं नियमेन महीयसा ॥ भाग्योदयेन पुत्रो भूत्वा मुखः शिवयोरिव वटुभेलालितो मात्रा एक एव निशा
करः १३ सतां संधानमासाद्य बाल्य एव द्विजो भूकः सपंचमाच्च प्रागब्दान्मुखादभ्यस्यताः कलाः १४ वि
नेव हेवाज्जग्राहसकृदाकर्ण्य तोक्षणीधोः प्रतंददौ च गायत्रं पंचमेव विधानतः १५ उपनीतः सगुरुणा स
कृदेवोपदेशतः अधीयाया खिलान्वेदान्साक्षात्पटुक्रमान् १६ पठितानि च शास्त्राणि सर्वोपायष्टम
वर्षतः अष्टादशपुणानां वेदानां मपितत्वतः १७ तां सूर्यशिव एवेति निरचैषीस्त्वदन्तिभिः परित्यज्या
खिलं कार्यं भक्तिचक्रं महेश्वरे १८ नित्यं ह्यदशसाहस्रं पंचार्णं प्रजपन्मनुं जजापैकादशवृत्तिरुद्राध्यायं

क्रियासु १० विद्येति श्रीः केशवमिव विद्यासाम्राज्यलक्ष्मीः सकलविद्याधिपत्यं संपत् यंब्रवे वृत्तवती ११ सइति सभापतेः शिवस्य गां स्वद
क्षिणाद्रव्यभरणे धृतहेमपट्टां विने चकारेत्यर्थः १२ १३ सतामिति सतां सज्जनानां संधानं संसर्गं १४ विनेति गायत्रं ब्रतं उपनयनमित्यर्थः

१५ १६ १७ तात्पर्यमिति वेदशास्त्रपुराणादीनां शिबएवतात्पर्यमिति निरचैबीतनिश्चितवान् १८ नित्यमिति पञ्चाणं पञ्चाक्षरं
 नुमंत्रं १९ आदधे इति सायंप्रातः अग्नौ समिधः पालाशः आदधे चिक्षेप अग्नि कार्यं च कारेत्यर्थः अतंद्रितः अप्रमत्तः सहस्रकुलः
 सहस्रवारान् २० भस्मेति अवकुंठितो लिसः रक्षया भस्मना २१ २२ विचारेति विचारशर्मो तन्नामाहिजपुत्रः समयंकालं २३ प्रती

आदधे समिधो बन्धो सायंप्रातरतंद्रितः सहस्रकुलो गायत्री जपत्यहोदिते रवौ २० भस्मावगुंठितो मौजौ
 दंडकुस्माजिनां चितः रक्षया लंकृतो भालेज्वलन् अग्निं बाबभौ २१ आमध्यान्हं मठे स्थित्वा शिवलिगार्चनं
 व्यधात् भैक्षं च पंचमेकाले भुंजानो गुर्वनुजया २२ विचारशर्मो समयं गमयामास भूसुराः कदाचि ह्यम्ब
 मानेर्केकृतं लिंगार्चनेनाजपः २३ प्रत्यग्रहाराभैक्षार्थं प्रातिष्ठत गृहं मठात् अजग्धयवसाधेन वत्सवात्सः
 ल्यतः पश्चि २४ हनंत मण्डं डेन तद्गामपशुपालकं तन्निरुध्य दुरात्मानमहात्मा धेनुसादिनम् २५ दर्शना
 हर्षिणो दस्युः पलायनमशिञ्जयत् अथ धेनोर्ददौ ग्रासं शाडूला दाहते स्तणौः २६ कंमंडलुजैस्सस्याः पि १००
 पासामप्यपाकरोत् महिमानं च संस्मरगवां वाचामगोचरम् २७ सर्वदेवमयी धेनुः सर्वतीर्थमयी तथा सर्वयष्टि
 न्मयी प्रोक्ता सर्वस्यामृतसाधनम् २८ सकृदप्यग्निनिष्ठं संयस्या भस्मप्रशस्यते पचगव्यं यदुत्पन्नं महापाप १००

ति पश्चिमार्गे वत्स वात्सल्यतः अजग्धयवसां अभक्षिततृणां धेनुं न वप्रसूतिकां दंडेन हनंतं तद्गामपशुपालकं गोपालमित्यर्थः २४
 अपश्यदिति शेषः महात्माहिजः धेनुसादिनं गोपीडकम् तं दुरात्मानं निरुध्य रुध्वा अतिष्ठादिति शेषः २५ २६ २७
 २८ शर्कदिति शर्कत् पुरीष यदुत्पन्नं यस्याः धेनोः सकाशादुत्पन्नम् २९ ३० ३१ ३२

३० यसादेति गोधूलिस्नानस्य पार्थिवस्नानत्वेन स्मरणादितिभावः ३१ ३२ ३३ ३४ स्वकर्मैति आसंगवं द्वितीयकालपर्यन्तं ३५ अ-३५

यस्याः क्षीराभिषेकेण प्रीणातिपरमेश्वरः स्तुवंतियज्ञतत्त्वज्ञाः सर्वधर्मदुष्पांचयाम् ३० यसादधूलिर्गंगेव पु
नातिशिरसाधृता तृषभेन्द्रोयदुत्पन्नो महो देवस्य बाहनम् ३१ दर्शनादेव पापघ्नो सेयधेनुर्जगतप्रसूः ब्राह्म
ण्यसाधनं यस्याहोमेषु घृतमुच्यते ३२ दंडेन हंतितामेव दुरात्मा पशुपालकः अद्यारभ्य करिष्ये ह मग्निहोत्र
गवांसदा ३३ परिचर्या किमन्येन कर्मिणा भवितामम् इति निश्चित्य गोपालं निष्कास्य स्वयमेव सः ३४ स्वक
र्मसंगं वं कृत्वा चारयामास तास्तृणं रक्षशाङ्गुलैः सर्वाः पीतो दा प्रक्षुया यान्वितैः ३५ सुहितासु तृणेस्तासु शि
वमानर्चनित्यशः स्निग्धशुश्रूषया तस्य पुष्टं गास्ताश्च धेनवः ३६ द्विगुणं दुदुहः क्षीरं समयोनातिवर्त्तते य
दा कंडयते तास्तु ददुस्तावत्स्य स्वयम् ३७ दुग्ध्वा प्रयस्य दुग्धवर्णी निजकमंडलो तेनाभिषिञ्चति शिबंसि ३८
कताल्लिङ्गं पूजितम् ३८ एवं दिने दिने च क्रेष्ठा धितः सकलैर्द्विजैः क्षीरबाहुल्यमुदिताः नेर्ष्या तत्र विनन्वते ३९
३९ प्रीतो च मातापितरौ तन्निष्ठां बोध्य तस्य तुः गवांशुश्रूषणं नित्यमेव मेव विनन्वतः ४० विचारशर्मणस्त
स्य ययुः संवत्सरास्त्रयः अथैकस्मिन् खलः कश्चित् दिने कर्ममहात्मनः ४१ गत्वा ग्रामाद्दिजान् सर्वान् श्रावया
मासदुर्मतिः विचारशर्मणो पितराबाहूयोचुश्च ते द्विजाः ४२ सुतस्ते पालनव्याजा तमध्यान्हे चारयन् पशून् निरु
ध्य शाङ्गुले धूर्त्तो दुग्ध्वा स्वैरप्योगवाम् ४३ दोष्यासिं डोकृते सिंचनं सैकं ते विचारयसो त्वत्सन्तुः शिष्यो यो सोत

सुहितास्विति तासु गोषु तृणेः घासेः सुहितासु तृप्तास्वित्यर्थः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

४५ ४६ समांसमीनामिति समांसमीनां प्रतिवर्षप्रसूयमानांगृष्टीः सकृत्प्रसूताः नैचिकीः गोषूत्तमाः वक्ष्यणीः चिरप्रसूताः ४७ प्र
 च्छायेति प्रकृष्टच्छायायुक्ते उधसः आपीनस्य अधस्तात्कमंडलुं कृत्वा मंदं कंडूयते स्मित्यन्ययः ४८ ४९ वर्णीति वर्णी ब्रह्मचारी व
 इतितस्मोक्तिमाकर्णयितरो र्वेदमापतुः यज्ञदत्तः परे ह्युस्ततस्कृत्यंशो धयितुं कचिन्त ४५ तस्थौ निकुंजे संलीनो भू
 यो विप्रवचस्मरन् अथोदिते दिवा नाथे कृतकृत्यो ह्युतानलः ४६ समांसमीनांगृष्टीश्च नैचिकीश्च चिरप्रसूताः ४७
 पिवक्ष्यणीः सोगाश्चारयित्वा तृणं बहु ४७ प्रच्छायेत रूमृते तां निरुध्यात्मकमंडलुं अधस्तादधसः कृत्वा मंदं क
 डूयते स्मसः ४८ पयः पूर्णं समादाय कमंडलुमथात्मनः कृत्वा सैकतलिंगस्य समीपे लिंगमर्चितुम् ४९ वर्णीप्रव
 र्तेते तत्र पत्रपुष्पैरुपाज्जितैः धातकी मूलमासाद्य तीर्थेषु त्रैफलैरपि ५० भक्त्या समर्चयामास यथा पूर्वमहावटुः
 अथागस्य पिता कोपात्पादेनास्य कमंडलुम् ५१ चिक्षेप किंकिदुष्टात्मनि सुक्ता भर्त्सयत्सुतं पादप्रहारविधौ
 स्तं तस्य दुग्धं कमंडलोः ५२ विशीर्णमपतन्मूर्ध्नि शंभोः सैकतरूपिणः शिक्षादुग्धं पाणौ गृहीत्वा द्रोहका
 रिणः जघान पादौ कोपेन परं शुभ्यसोच्छिनत् ५३ सकृत्तपादो निपपात भूमौ हाहेति मूर्च्छां सहसा प्रसन्नः ॥
 तावत्प्रसन्नः पतिरं बिकायाः प्रादुर्बभूव आस्य वृषाधिरूढः ५४ श्रीसूत उ॥ कैलासशिखरगकोरवृषभे गिरिजासख
 म् अवलोक्य महोदेवमस्तौषीस्य णिपत्य सः ५५ अवरुह्य हरस्तदा वृषे द्वा ददुमाश्लिष्य सुराग्रतो जगाद मयि
 भक्तिमता जिता त्रिलोकी भवमुक्तः सततं भवांतिके मे ५६ निर्वेदि तं मे यत्किंचिद्दत्तं तेस्तु फलप्रदं आधिपत्यं च म

र्णः प्रशस्तिः स्मरणाद्यविधौ मैथुनाभावरूपः सोऽस्यास्तौति व्यसतेः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८

५८ ५९ इति श्रीमानवल्लुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥ ४॥
 सम्प्रति शिवभक्त्यास्त्रियोपि मुच्यंते ताश्च स्वदर्शनमात्रेण अन्यानपि संसारसागरान्तरायां तौल्यध्यायचतुष्टयेनाह शिबेति १ इति हास
 मवतारयति अत्रेति २ अस्तीति हालिकानां लाङ्गलौपजीविनां केदोरेषु क्षेत्रेषु सञ्चितः ब्रीहिसञ्चयः शालिसमुदायः ३ वर्द्धमानेति व

कैलासे त्वयितुर्भूयान्मुक्तिः सा लोकायूषिणी इत्युक्त्वा भगवान्शंभुः सह तेन तिरोदधे ५८ प्रसादाददृश्यदेवस्य
 यज्ञदत्तोपितक्षणात् भवबन्धाद्विनिर्मुक्तः कैलासपदमासवान् ५९ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे पञ्चत्रिं
 शोऽध्यायः ३५ ॥ ॥ श्रीअगस्त्यः १ शिवकैकर्यमात्रेण मुच्यंते यद्यपि स्त्रियः प्रणतदर्शनादेव तारयंति भवांबुधेः २
 १ अत्रैवोदाहरतीममिति हासपुरातनं स्याणोः प्रसादः प्रयक्षो यद्यपि क्रियते जनैः २ अस्ति किञ्चित् पुरं रम्यम् ३
 ध्वेषादीति विश्रुतं यत्र हालिककेदारसंचितो ब्रीहिसंचयः ३ वर्द्धमानो न्नतिः स्पर्धो भजते हि मभूता यत्रो
 ध्यानतरुस्तोमकोदरेषु हि जन्मनाम् ४ अग्निहोत्राग्निधूमो धोषेते पाणवतश्चित्र तरुणी वदनां भोजसौरभो
 र्मिषु मज्जताम् ५ मधुव्रतानां विरुतैर्दृशो यत्र निरंतराः यदादुर्यो मुनं नाम पुरं सुविपुणविदः ६ यत्रावतीर्णो
 विख्यातौ भक्तौ बागीशसुंदरौ तत्राभूतकोर्त्तिमान्नामचतुरः कुलवल्लभः ७ हलसंभूतया भक्तान् श्रियाय
 स्समपूजयत् धर्मश्रेष्ठे वतस्याभून्मानिनो नामवल्लभा ८ कुलसौंदर्यसौजन्यविनयादिगुणान्विता कोमुदीव

देवाना उन्नतिरी न्नत्यं यस्य हि मभूता हिमाचलेन सह स्पृष्टुं जिगीषां भजते तादृगौ न्नत्यादिति भावः ४ ५ मध्विति मधुव्रतानां प्रमरणा
 विरुतैः निरंतराः सान्द्राः ६ यत्रेति बागीशसुंदरौ वक्ष्यमाणौ कुलवल्लभः कुलपालकः ७ हलेति श्रिया ध्यानरूपया ८ ॥

१० ११ लक्षण्यः लक्षणेषु साधुः १२ विनीयमान इति शिष्यमाणः अमोघश्रमान् सफलायासान् व्यधात् चकार शिष्यस्य विद्याप्राप्तिरेव
गुरूणां अध्यापनश्रमसाफल्यमिति भावः १३ कुलेति कुलस्य स्थितिं मर्यादां द्वादशेश्वरसरे सतीति शेषः १४ १५ कलीति उद्दोढकामः

कालेनाथतयोरसौ तत्कन्येका तिलकावती सावर्धमाना बालापिमनोनयनहर्षिणी १० शारदीयशशा-
ङ्कस्य कलाप्रासनवोदया अथपुत्रार्थिनस्तस्य जातः कौर्त्तिमतस्तुतः ११ लक्षाण्यो बोधवानामनिशाकरद्वि-
बुधैः कृतनामादि संस्कारे बोधवान् पंचवार्धिकः १२ विनीयमानो गुरुभिस्तानमोघश्रमान् व्यधात् स्वातन्त्र्य-
सर्वविद्यामुदष्टा तस्याखिलाजनाः १३ कुलस्थितिं कौर्त्तिमती मेनिरे सुप्रतिष्ठिता कौर्त्तिमानपिकन्यायावय-
सिद्वादशे सति १४ वरमन्वेषयामाससमानकुलसंपद एतस्मिन् समये तस्य पूर्व संबंधिवंशजः १५ कलिशत्रु-
रिति ख्यातः मंत्री राज्ञः शिवाचकः उद्दोढकामः स्वानबंधून् प्राहिणोक्तन्यकार्थिनः १६ कौर्त्तिमतं च ते प्रोचुर्मानिताः
स्वजनांतरे कलिशत्रोरियं भार्या कन्योर्ते तिलकावती १७ भ्याद नन्यसामान्यतयोर्दोषस्य मद्भुतं इत्युक्तः कौ-
र्त्तिमाना हतथास्त्विति सबाधकः १८ अतीत्य चेन्न वैशाखे शुद्धौ स्त्विति मानिताः कलिशत्रुपुनः प्राप्ताः बाधका-
स्तदचक्षत १९ कलिशत्रुरभूत् प्रीतो बालो माकार्यमंगला अप्यभूत् तिलकावत्या मनः प्रीतिर्मे होयसी २० अ-
थ राजा जयाशत्रून् विजेतुं समं प्रति कलिशत्रुर्बलैस्सां देवमान्योरणस्य लोम २१ प्राप्ता विद्विषतां सेन्ये हेन्यमा-
ने हेतोनिशि मारयित्वा बहून्यो धानभवं हरिणा हतः २२ दिवसेः पंचधरेव कौर्त्तिमानन्वरोगतः पीडितो विजहो २३

विबाहं कर्तुं कामः १६ १७ १८ अतीत्येति तत्कौर्त्तिमत-प्रियंवदनं अचक्षत अकथयन् १९ २० २१ दिवसे

रिति भानिन्यपि कौर्त्तिमतः कान्तापि तं कौर्त्तिमतं अन्वगात् सती धर्मेण अनुगमनं चकार २३ २४ २५ २६ प्रवेक्ष्यामीति जन्मनि भ
विष्यत् जन्मनि प्रत्यये धनं निवारितवन्तः २७ अनूढानामिति अनूढानां अविवाहितानां कन्यकानामित्यर्थः ते हि जातयः २८ २९

चकार पित्रोः सकलं बोधवानौ ध्वदेहि कं कलिशत्रुं हतं श्रुत्वा श्रुशोच परमातुरा २४ प्रदातु काममन्यस्मे बो
धवंतं निवार्य सा वचः पित्रोः करिष्यंती दधारव्रतमुत्तमम् २५ पितृभ्यां मनसा दत्ता पुण्ड्रं कलिशत्रवे संचेद्वि
निहतो युद्धे मम भाग्यविपर्ययात् २६ प्रवेक्ष्याम्यग्निमस्त्वेष पतिर्जन्मनि मामिति इति तां विदितो द्योगां प्रत्य
षेधनं हि जातयः २७ अनूढानां मृतिः शास्त्रे विदितो नेति ते गताः ततस्सात्यक्तभोगैव स्थापितानुजरक्षणे २८
काषायबासिनी नित्यं पंचाक्षरजपान्विता भस्मोद्भूतसर्वंगी धृतरुद्राक्षमालिका २९ वीरदेशालयगत्वा
मार्जनं लेपनादिकं कुर्वन्ती शिवनामानि कीर्त्तयन्ती ३० ददामा शिवभक्तैर्भ्यो वा सश्चान्नं यदी
प्सितं मितभुग्भोजनवत्सासौ ह्लाकवार्ता सुभूकवत् ३१ अचिरात्तिलकावत्याः सदा शिवकथा श्रुतेः प्रस
सादमनः शंभोः प्रसादेन गुरावपि ३२ शिक्षितो ग्रजया बालो हि जश्रुश्रूषणे रतः अष्टादश पुराणार्थानां श्रु
णोद्गुरुसन्निधौ ३३ चकारोच्चावचान्धर्मोन्मत्ता सर्वे विनश्चरं वापीकूपतडागाश्च पुण्यभूरुहवाटि
काः ३४ प्रतिश्रयांश्च गोशालाः पुष्पागमानेन कशः आर्त्तौषधप्रदानं च दीनां धर्मापालनम् ३५ क्षीरं तैले शि

वीरेति वीरदेशालयं शिवालयं ३० ३१ ३२ ३३ चकारेति उच्चवचान् अनेकविधान् सर्वे दृश्यं विनश्चरं अस्थिरं मत्वा यदृश्यं तन्न
श्यमिति न्यायादिति भावः ३४ प्रतिश्रयानिति प्रतिश्रयान् पांथानि बासान् ३५ क्षीरमिति घर्मे ग्रीष्मे अस्य बालस्य बोधवतः नास्ती

तिवाक् न भूत् यस्य यद्दीप्सितं तद्ददामीत्यर्थः ३६ तस्येति मूर्तिमद्रिः पापैः तत्स्वस्वैः जिनैः आर्हैः पाषंडापसदैरिति तेषां वि-
शेषणं पाशब्देन त्रयीप्रोक्ता पालनाज्जगतः सदा तां खण्डयंति ये ते वै पाखण्डावेदनिन्दकाः दूतिपाखण्डादशब्दनिरुक्तिः अतए-
व अत्र पसदाः नौचाः ३७ एकदेति प्राधान्यं स्वमतस्येति शेषः अहिंसापरमोधर्मद्वितेषां मतं तथा निमित्तेन अन्यत्र वैदिकमते हिं-
सया यागीयपशुहिंसया निमित्तेन दुष्टतां पापजनकताम् ऊचुः उक्तवंत इत्यर्थः ३८ अप्रमाणमिति यद्वस्तु अप्रत्यक्षं सन्नि-

चक्रैर्किंबहुनोक्तेन नास्यानास्तीति वागभूत् ३६ तस्येवं बर्त्तेमानस्य पापैः प्राग्जनमसंचितैः मूर्तिमद्रिभूतसं ३९
गः पाषंडापसदैर्जिनैः ३७ एकदा ते समागत्य वेदबाह्यमते स्थिताः अहिंसयोचुः प्राधान्यं हिंसाया न्यत्र दुष्ट-
ताम् ३८ अप्रमाणमुपादिष्टमप्रत्यक्षं श्रुतं च यत् विहितः क्षणिकः शब्दः धर्मः किं साधयिष्यति ३९ नष्टे क-
र्त्तरि नान्वेति स्वर्गाद्विर्यत्फलभवेत् उपचारश्च विबेषु पूर्णस्य ज्योतिषः कथम् ४० ऐक्यजीवात्मनो न स्या-
त्सुखादेः किं विचित्रता कर्मणा चेत्समुत्कर्षो न कोऽपि ब्रह्मविद्वेत् ४१ देवा लये विहारस्यानस्मान्न त्रनेमे-
दुधः न वर्णेचाश्रमे भेदो दृश्यते कचिदात्मनः ४२ बुधस्त्वमसि किं वाचा विस्तरेणानुचितं य युक्तं चेदाहृतमतं ४३

कर्त्तव्यं च श्रुतं शब्दप्रमाणलब्धं च उपादिष्टं तदप्रमाणमित्यर्थः शब्देः वैदिकशब्देः विहितः प्रतिपादितः क्षणिकः अनित्यो धर्मः किं
साधयिष्यति स्वर्गादिकं कथं साधयिष्यति धर्मस्य क्षणिकत्वेन नष्टत्वादिति भावः ३९ नष्टे इति नान्वेति धर्मो नानुगच्छतीत्य-
र्थः यस्य धर्मस्य फलं स्वर्गादिर्भवेत् विबेषु परिच्छिन्नेषु प्रतिमादिषु पूर्णस्य ज्योतिषः अपरिच्छिन्नब्रह्मचैतन्यस्य उपचारः कथं
भवेत् ४० ऐक्यइति जीवेश्वरयोरैक्यसुखादेः किं विचित्रता किञ्चिद्भूतसर्वज्ञत्वादिविरुद्धधर्माध्यासादिति भावः कर्मणा वा

संप्रति तिलकावल्याः शिवप्रसादं वर्णयति तपसेति १ तिलकावतीति शोकं मा कृथा इत्यन्वयः न शोचति भिद्यते हृदयग्रन्थिः छिद्यन्ते सर्वे संशयाः क्लियन्ते चास्य कर्मणि तस्मिन् हृदये परावरेद्वति श्रुतेः २ अणिवति तथागतमर्तं जैनमतम् अस्मिन्नर्थे पुरावृतं वर्णयति आर्यो वर्तते इति

श्री अगस्त्य उवाच तपसा तिलकावल्याः प्रसन्नः परमेश्वरः इदं स्वप्ने समागत्य जगाद हृदयंगमम् १ श्रीमहे
श्वर उवाच तिलकावति मा शोकं कृथा मनसि ते ब्रतैः प्रीतोस्मि मयि सुप्रोते सति जनुर्न शोचति २ शृणु चाप्यप
रं वाक्यं तिलकावति येन ते तथाऽऽगतमतं प्राप्सो भ्राता यदनुशोचसि ३ आर्यो वर्तते भवत्कश्चित्सुतपानामस
र्ववित् मुनिरासीन्महाप्राज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ४ भक्तिमान्मयि धर्मार्थं विद्यामुषदिदेश च अज्ञानिनो येन
पुरा बहवः सुधियो भवन् ५ तदा कश्चित्समागत्य शांतिमान्नाममस्करौ ब्राह्मणौ विहितातिथ्यो शिष्याणाम
मेदातरे ६ व्याकरो हृदसारार्थं जीवात्सेकं यतो भवेत् तदा तस्य परीक्षा यै प्रवृत्तः सुतपामुनिः ७ तथागतम
तालं बीव्याजहारत्सनोभिदा नैष वेदांत समयः त्वं यदा ह्येति सो ब्रवीत् ८ प्रामाण्येनैव वेदानां भित्तिर्यदा ह्यसुतपाः
पुनः शाशापशांतिमानेन तदानीं वेदनिंदया ९ कुपितो वेदबाह्यानामस्त्वैको यं कुलेष्विति पुनर्नैवाक्षमस्वे
ति शापांतं तमयाचत १० ह्यया स पुनः प्राह शिव भक्तिस्तदास्त्विति मद्रक्तस्य वचो भूया न भित्तिर्यदा मद्रूपा यथा
११ तव आताहृतमतं तस्मादेष प्रवेशितः पश्य मे शक्तिमत्तुलां त्याज्यिष्यामि तन्मतम् १२ ॥ ७ ॥

४५ वेदति मत्करोति ६ व्याकरोति वेदसारस्य उपनिषदः प्रणवस्य वा ७ तथेति भिदां ईश्वरदेदं आत्मनः जीवस्य त्वं यदा ह्य
वोषि बुधः पञ्चानामित्याहादेशः ८ प्रामाण्यमिति शान्तिमान्नाम एनं यतिनं कुपित इति वेदबाह्यानां जैनानां १० ११ १२

इतीति तस्मैतिलकावतीभ्रात्रेधर्मसेनायेत्यर्थः शूलगदं उदरशूलरोगं १३ १४ १५ १६ निपतन्विति विनेष्यतः दूरीकरीष्यन्तः कटवा
सप्तः जैनाः संभूय संघीभूय १७ प्रायुजत प्रयोजितवन्तः १८ सर्वाणीति महाभयो महाभोगः १९ २० आपादेति पिच्छाग्रेः मयूरबही

इत्युक्त्वा तर्हितः शंभुः तस्मैशूलगदं ददौ श्रीतातदद्रुतं स्वप्रदृष्ट्वा सीसिलकावती १३ अथैकदापि बहुभ्यं
धर्मसेनो निशांतरैः अजीर्णमभवत्क्षीरतश्चासीद्दूदो महान् १४ उदरे बद्धे ते व्याधिः कालकूटाग्निं संनि-
भः दावाग्निरिव ज्वालतेन मूर्च्छोभवन्मुहुः १५ स्वच्छंदपीतमशितं यदत्समं पितद्दूहं विन्दलः शूलरोगे
ण धर्मसेनो जिनालये १६ निपतन्नुत्यतन्निद्रानान्वभून्मृतिययौ तस्य रोगं विनेष्यतः संभूय कटवास-
सः १७ प्रायुजन्नाः मयद्वास्ते विद्यानां बिधाः पृथक् औषधानि च दत्तानि सिद्धानि स्थलकोटिषु १८ सर्वा
णि तानि निष्ठा निरोगे बन्धे यथा तृणं व्यजं भतोदरे तस्य भूयः शूलो महाभयः १९ धर्मसेनः प्रवृत्तस्या त्वाण त्यागे
यथा स्वयं अथ देशांतरात्केचिद्विषजो जिनसंमताः २० आपादकेशं पिच्छाग्रेण शूलतो जपन्मनुं द्विगुणः स
च तन्मंत्रैः समुद्रवद्वर्धत २१ निराशाश्चाहं ताः सर्वे मत्वा तं निशिनियेयुः धर्मसेनोऽसहायस्सनरुरोदभृश
मातुरः २२ नान्ने किंचिच्छु त्विल्ले भेषीक्यमानः शुधातृषा प्रयुसन्नामतिस्तस्य द्वित्रैर्यदि नैः स्वसा २३ रक्षावि
धास्यतीत्येकां तस्येधात्रीमचोदयत् जिनालयप्रवेशो मया त्रियुक्तो न चेत्स्वयम् २४ अत्रागतस्वयं रक्षाकरिष्यामीति सा
ध

श्रेः मनुमंत्रं २१ निराशा इति आहं ताः जैनाः आतुरे रुग्णः २२ नेति द्वित्रैः दिनैः स्वसाज्ये षभगिनी रक्षां विधास्यतीति मत्वेति शेषः धा-
त्रीं उपमातरं जिनालये विहारे प्रवेशो न युक्त इति हस्तिनाभाव्यमानोपिनगच्छेज्जैनमंदिरं इति निषेधादिति भावः २३ २४ २५

२६ पादयोरिति रूपाक्रान्तं कटं तणमयं वस्त्रं पिंडिका कुण्डिका धातुं भवेत् तद्धारणस्य विहितत्वादिति भावः २७ २८ २९ व्यधेति

विधूयै न समयं दीनस्तथातुरः स्वात्वा स पादयोः प्रापशरणं तिलकावतीम् २६ पादयोः प्रणतं रूपां चि
बु कश्मश्रुधारिणं कटं वसानं करयोः पिंडिका कुंडिका धारम् २७ महोदरं जीर्णं कंठस्वसाज्जात्येवसानुजं ज्ञा
त्वा प्रसादमीशस्य स्मरंती च बिबिसि स्मिथे २८ किमेतदिति पृष्ट्वा स्तां धर्मसेना ब्रवीत्सतीं आर्ये दुष्टा हतै रस्मिन्
चित्तो वेददूषकैः २९ व्यध्वभाजं जिनाश्चक्रुः मां निवस्योगमा ध्वनः यदा मे भूलगो भूतदा ते कटवा ससः ३०
रोगापनयने कर्तुं मशक्ता दुःख दुःखताः त्वामस्मि शरणं प्राप्ताः रक्ष मामात्मजं यथा ३१ नास्त्या षधमे रोगस्य न
प्रयां त्यसं बोधम निद्रानैव क्षुधा बद्धो भुक्तं किंचिन्मज्जीर्यते ३२ कुक्षौ भूला मयः सो यं ह्यालाहल इवैष ते
स्पृशत्वमुदरं किंचित्कृतार्थः स्यान् संशयः ३३ अथाह भ्रातरसाध्वी दयालुस्ति लकावती कृतस्य सहते का
ले कर्मणः फलमात्मनः ३४ अकृत्वा कोप्य विहितं न दुःखो स्यात्कदाचन प्राग्जन्म निरुतं तावत् त्वया वेदा न दू
षणम् ३५ फलं तस्यैव पापस्य प्रवेशो जि न वत्सने नि दूरं तथा गतं दृष्ट्वा धीमाञ्ज्व सुनिमीलयेत् ३६ सदृष्टश्चेत्स
मादेन पश्यन्नर्कं शिबं स्मरेत् असंभाष्य स्य ते तस्मात्तन स्पृशा स्युदरं ने मे ३७ बंधुस्त्वमसि जीवन्मा भूतो वापि
जिनो ह्यसि इत्युक्त्वा गंतुं मिच्छंती सरुदन् तिलकावतीम् ३८ उच्चैः स्वरेण चुक्रोश पाहि पाहीति दीन बाक् दयाव
ती तमा द्वाथ निवृत्त्याऽर्त्तजिना नुगम् ३९ यदि रक्षा विधेया ते मया तावत् तथा गतं जि न चिन्हा नि संत्यज्य स्नाहि ता र्थ्यं प्र

व्यध्वभाजं कुमार्गगमिनं आगमा ध्वनः वेदमार्गोत् ३० ३१ ३२ कुक्षाविति अहं कृतार्थः स्यादित्यन्वयः ३३ अथेति साध्वीपतिव्रता कृतस्येति जनद

तिरोषः ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ यदीति हेतुशागतहेतिनेति धर्मसेनसंबोधनं ४० इतीति सख्यौस्थानंचकारनबांशुकं नूतनवस्त्रम् अ. ३७
 ४१ ददाविति अलिकेभाले ४२ प्रणतइति गुरुः तस्याएव तस्मैतदनुजायंपञ्चाक्षरं शेषं मंत्रं वीरदेश्वरस्य तन्नामकस्य शिवस्य सन्निधौ
 ४३ जठरादिति समुद्गीय उत्पत्त्य अगच्छत जगामेत्यर्थः ४४ नीरोगइति निर्मुक्तो मुक्तं चतुर्कः पन्नगः सर्पद्वय ४५ ४६ ४७ अनुपदवक्ष्य

इत्युक्तः स तथा सर्वसंख्यया हेतुलक्षणं सख्यौ तादर्थ्ये सरितो ये साऽदा सस्मेन बांशुकम् ४१ ददौ च विमलं भस्म
 ददौ भक्त्या लिकेचसः अथ नत्वा गुरुं शांतं संस्कृतं तत्पुनर्व्यधात् ४२ प्रणतस्तिलकावत्या तस्मै पञ्चाक्षरं गुरुः
 उपदिश्य ददौ भस्म वीरदेश्वरसन्निधौ ४३ जठरास्य रोगोपिका करूपेण निर्गतः समुद्गीयां बोरगच्छत्सद्यः
 सर्वेति विस्मिताः ४४ निरोगो बोधवानासीन् निर्मुक्तदुःखपन्नगः भस्मालेपनमात्रेण दिव्यरूपं पुनर्दधे ४५ रोगो
 गापनयनात्सद्यः तस्य भक्तिः शिवे भवत् न परमन्यते देवं महादेवान् हे भवरात ४६ स्वात्मा भस्मा कितः कुर्वे
 न पञ्चाक्षरं जपं सदा व्यतनोस्तिलकावत्या शिवे कैकर्यमुत्तमम् ४७ तदाम्नेच्छाधिपः कश्चिदसल्लवो नामभू
 यतिः तद्देशस्य विजित्यासीदशेषधरणीपतिः ४८ बोधवानपि कैकर्यं शंभो गमास स सकं कृत्वा रात्रौ पुरः शं
 भोः स्तोत्रं कर्तुं मनोदधे ४९ अथ महेश्वरशासनचोदिता भगवती वचसामधिदेवता व्यथितबोधवतोरसः
 नाग्रसंस्थितिमभूत्सयतोरसनापतिः ५० इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ ७७ ॥

माणक्यासंदर्भोय अवान्तरवत्तमुपक्षिपति तदेति तद्देशस्य वीरदेशाधिष्ठितस्य अशेषधरणीपतिः आसीदित्यन्वयः ४८ ४९ संप्रति
 शिवप्रसादे तस्य सारस्वतप्रसादमेकेन बट्पुपसंहरति अथेति वचसां अधिदेवतावाणी बोधवतः रसनाग्रे संस्थितिं व्यथितं च

कारयतः सः रसनापतिः उत्तमकविः अभूदित्यर्थः ५० इतिमानवत्पुण्यनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलास
प्रकाशिकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ ॥ ॐ ॥ अथशिवप्रसादेन प्राप्तकवित्वातिशयः जिह्वाराजइति नाम्ना लोके प्रसिद्धो बोधवान् प्राक्
संकल्पानुरूपं परं शिवं तुष्टावेत्याह महादेवेति प्राप्तं सारस्वतं वाङ्मयमेवामृतं येन सः वाच एव पुष्पाणीति रूपकद्वयैः १ स्तुतिप्र-

श्रीअगस्त्यउवाच महादेवप्रसादेन प्राप्तसारस्वतामृतः जिह्वाराजः स्ववाक्मुष्यैरानर्चयेत्परमेश्वरम् १ जि
ह्वाराजउवाच ताक्ष्योपगातटस्थायविद्रुमाद्रिनिवासिने ॥ वीक्षणध्वस्तरोगायवीरदेशायतेनमः
२ अचिकित्सामयव्यूहध्वान्निध्वंसभानवे अनाथजननाथायनमस्तैकृत्तिवाससे ३ अज्ञानरोग
वैद्यायविज्ञानामृतदायिने विश्वाधिकायविस्त्वाद्यैरस्तुबेद्यायतेनमः ४ जगन्मगलमूलायजन्ममृ
त्युभयच्छिदैर्जटामंडलसंरुद्धजान्हवीकायतेनमः ५ दुर्भेतेः सन्मतिं दत्त्वा विनोयचरुजमम स्वभक्तं
विदधेयोमानमस्तस्मै दयाव्यये ६ समुन्नतिं नाणुरवैति मेरोः खद्योतपोतश्च न सूर्ये तेजः गाभीर्यमब्धेने
तुषारलेशः तथा विभूतिं तव वेद्यनाहम् ७ मंदस्मितपुष्टपुत्रयायमनोभवाऽसंभवघस्मराय महा
भयत्रस्तकृताभयाय महाभयानुभावाय नमः शिवाय ८ यस्मै प्राग्जन्मकोटौ क्वचिदपि न मया पादपद्मं स्मृतं ते ।

कारमेवाह ताक्ष्येति वीक्षणेन कटाक्षमात्रेण ध्वस्तानाशिताः रोगा येन २ ३ ४ जगदिति जटामण्डले संरुद्धा जान्हवी गंगा येन नद्युत
श्रेतिकप् तस्मै ५ ६ समुन्नतमिति यथेति शेषः अणुः परमाणुः मेरोः समुन्नतं यथानवैति नजानातीत्यादिः ७ मंदेति मन्द
स्मितेन ईषद्वासेन पुष्टं दग्धं पुत्रयं येन मनोभवस्य कामस्य यः आसमेतात्संभवः प्रादुर्भावः तस्य घस्मराय नाशकायेत्यर्थः भक्ष

कोषस्मरौ द्यरदस्य मरः महाभयं मरणं तस्मात् ये त्रस्ताः भीताः तेभ्यः कृतं अभयं येन दृढं च मार्कण्डेयो पाख्याने स्पष्टम् ८ यदिति जुष्टं
सेवितं यत्र जिनमते जातः उदयन्मः अहितः आपिः शूलरोगो यस्य किञ्च जिनतायाः जिनस्य भावो जिनता नास्तिकता तस्याः अनुव्रति
रतुदयो यस्य तादृशो हं यद्यतः कारणत्वा न्नौमिति ततः भूयः मम जन्मनास्तु अपुनर्भवे भवत्वित्यर्थः मुक्तेरपि भक्तिर्गरीयसीति मतम

तेनाभूत् जन्म जुष्टं मज्जिनमतभाग्यत्रजाताहिताधिः भक्तायास्ते प्रसादात् स्वसुरपि जिनतानुव्रतिनौभि
यत्वा भूयः शोभोन जन्मास्त्वथ यदि वदतस्त्वत्पदे भक्तिरस्तु ९ इति स्तुत्वा महोदेव भक्त्या प्रणतमग्रतः ब
भावे भारती दिव्या विना तन्वा तमोरिषुम् १० तमोरिषो कृता शोसि भक्तिमानसियन्मयि यतो सिजिनसंघा
तात्स्तु हि मांसर्वतः कृती ११ जन्मनः फलमेतद्विद्यन्ममस्तोत्रमुक्तिभिः दिवानिशं च जिह्वा ग्रेवर्त्ततां त
व भारती १२ वागीश इति तेनामदत्तं तत्प्रथता भुवि यदा स्मरसि मां तं त्वारक्षितास्मि न संशयः १३ इत्यु
क्त्वा विरता वाणी मुमुद्रेथ तमोरिषुः अथ स्वसारममं त्र्यवागीशस्ति लकावतीम् १४ प्रातिष्ठत संघाव
सन्नाम लोकेषु वदधे स्वभ्रातरं प्रतिष्ठासु मुवाच तिलकावती १५ निवृत्तः शूलरोगस्ते शंभोरत्रैव स
न्निधौ सिद्धिं क्षेत्रे त्वमत्रैव स्थित्वा के कर्मभीशितुः १६ स्वस्त्वा कुर्विति स प्रोक्तः त्पणखंडनिकाधरः तत्र दे
वा त्वयस्याने च क्रैदूरै तृणानि सः १७

वलंब्याह अथेति यदि जन्म भवति तर्हि वदतः त्वां स्तुवतः मम त्वत्पदे तव चरणे भक्तिरस्तु इत्युक्त्यः ९ इतीति विना तन्वा
शरीरेण विना भारती अशरीरा शैबी वाणी तमोरिषु बोधवंतं १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

१८ आब्रह्मेति ब्रह्मलोकपर्यंतं शंभुयथाशिवमिव १९ व्याकरोदिति ओजनिषदो उपनिषत्संबन्धिनीं विद्यां ब्रह्मविद्यां वेदांतशास्त्रमि

सायंप्रातश्चतुष्टयदाशंभुंतदासुराः वर्षतिपुष्पवर्षाणि लोकास्तद्दोक्ष्यविस्मितः १८ आब्रह्मभवन्नंतस्य व
दधेकीर्तिरुज्वला ब्राह्मणा यतयश्चैनयथाशंभुमपृजयन् १९ व्याकरोदोपनिषदो विद्यामेषमहामतिः प्रसाद
शाकरंतस्मिन् अथाकर्णार्हो गणाः २० ईर्ष्यावंतो नृपहारे प्रापुस्तच्छासनोद्यताः दृष्टाः पल्लवभूयेन पूजि
ताश्चोपनिष्ठिताः २१ ईर्ष्यानिर्दग्धहृदया दुर्बुद्धिंतमबोधयन् प्रविष्टः कृशनास्माकं यर्मसेनोमतमहत् २२ गु
हीतमतसर्वस्वो व्यपदिश्यमृषामयं व्याधेर्निरोधे चाशक्तिमोरोप्यास्मासुबेदिकैः २३ दूषितास्ममतेः सादृशैव
पाषंडतागतः सर्वथा शिष्यगोचोयं न चेत्स्याद्दूषितं मतम् २४ गुहीत्वाऽया तु योधास्तं मालयाच्छेदकिं करं
इत्युक्तः प्रेषयामास भटानाहृतभूपतिः २५ वीरदेशालयस्य तंबंबुजं गुहृश्रुते निबध्य नो यमानतमा
लोक्यतिलकावती २६ शोकात्तोषाणं प्रापशरणं शंकरसता नानाविधायुधैस्तत्र किं धिभिंधौति वादिभिः
२७ नीतो भटैर्नृपहारे भस्मरुद्राक्षभूषितः तमानोतं भटैः श्रुत्वा जगादाह तं देशिकान् २८ राजास्य दण्डः
को वेति ते चूर्णे मरणं जगुः जिनदासः स भूपालः कुरुते नमपि स्वकान् २९ जगाद कर्णे ते चूर्णे पूर्णे चास्थाप्य
स दानि वागीशं तं प्रणालीभिः सिबिचुश्चूर्णे मंडलम् ३० बहारे काथचूर्णे वागीशस्तद्गृहे स्थितः घनकर्पूर

स्यर्थः व्याकरोत व्याख्यातवान् २० ईर्ष्येति ईर्ष्यावंतः अक्षमावंतः तस्य पल्लवस्य शासने उद्यताः उद्युक्ताः उपसमीपे निष्ठिताः स्थिताः
२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ नीत इति आह तं देशिकान् २८ राजेति चूर्णे सुधाद्रव्यचूर्णे २९ जगा

हेति प्रणालीभिः जलनिर्गममार्गेः चूर्णे मंडलं सुधा चूर्णे समुदायं ३० बद्धेति बद्धं अंगं कपाटयस्य कथं न पचमानः चूर्णो यस्मिन् तद्
 हे स्थितः आत्मानं भावयामासेत्यग्निमेणान्वयः तमेव विशिनष्टि घनेत्यादि घनः सान्द्रः कर्पूरपाटीरयोः घनसारचूर्णे चंदनयोः यः पं
 कः तस्य मध्ये ३१ ३२ आत्मानमिति कथितः पक्कः ३३ ३४ ३५ ३६ किमिति संस्थितिं मृत्तिहिंसा संस्थानि मीलन इत्यमरः ३७ अ

मोलोचचंदुर्विंबांतः सुतामृतसालुतं अजगमरमसोभ्यमाकाशमिबनिश्चलम् ३२ आत्मानं भावयामास
 शिबोहमिति वाक्यतिः कथितश्चूर्णं राशिस्तं ववाधेन शिला मिब ३३ अतो ते सप्तगत्रेतद्दृष्ट्वा बागौ शमक्षतं
 आनदा मृतकल्लोलमालाशोतलविग्रहम् ३४ अम्लानवदनां भोजं विजितक्षुत्तुषं नृपः बभूव सपरीवा
 रस्त्रस्तः चित्रा पिंतो यथा ३५ बभाषे चार्हतं गुरुनृष्य दृक्क्रान्तं सपल्लवः मारणेषु महाने षयो गोयश्चूर्णसं
 हतिः ३६ किं विद्यैष धेवो यनतत्र प्राप संस्थितिं अथाहुर्गर्हताभूयः संभूय बचनं नृपम् ३७ अस्मदाद्राद्रात
 शिक्षायां अत्र त्यामनवोद्धृताः अनेन तेषां महिमायस्संस्थाप्यो न चूर्णतः ३८ संस्थास्येते यमन्नं च देयमस्मे
 गगन्वितं दसुक्तो भोजयदुयः पायसं गलान्वितम् ३९ क्षुधितो सिचिरं भुंक्ष्व विद्यया त्वं महा निति आपश्च
 पृथिवी चान्नमन्तारो बन्दिमारुहौ ४० अवकाशो यमाकाशो भुज्यते किंपि नाकिना स एवायमिति ध्यायन्न अन्न

स्मदिति अस्माकं गद्गंतस्य सिद्धान्तस्य शिक्षायां मनवः मन्त्राः चूर्णतः चूर्णे ससम्यास्तसिः ३८ समिति अयं बोधवान् संस्थास्यते मरि
 स्यनि गेरेण विषेण अन्वितं युक्तं ३९ क्षुधित इति आपो जलं पृथ्वी भूश्च द्रवद्वयमेव अन्नं अनपदवाच्यं कार्यकारणयोरेवेदात्त
 त्तारौ भक्षितारौ बन्दिमारुहौ अग्निममीरणौ अन्नपाचकलांस्योरिति भावः ४० अवकाश इति आकाशः प्रसिद्धः एतेन अष्टमूर्तेः

शिवस्य पञ्चभूतात्मकत्वात् ममतन्मबाधकमिति भावः ४१ ४२ अथेति तेन ॥ पल्लवेन तस्य बोधवतः जिघांसया हन्तुमिच्छया
प्रहितः प्रेषितः भीषाभयेन ४३ ४४ ४५ न वेति तीर्थीकृतः पवित्रीकृतः ४६ समुद्रकृतां स्तुतिमाह भिन्दतीति शिवभक्ता इति शेषः

यथा हाहा हलं भुक्तं जीर्णमासीद्विजोत्तमाः अथ तस्य हि तोहस्तीचागतस्तज्जिघांसया ४२ भीषावलोकि
तस्तेन भग्नदन्तः पतन्मृतः तथागतगिराभूयो निबद्धाभ्मनितं नृपः ४३ नोभिः संप्रापयामास वार्ये गाधे महान्बु
धैः तमंबुधिर्यथा रामं संनृत्तः शरणं गतः ४४ शिवात्तया शिलासापि स्रवते स्म तरपति नवरत्नैः समभ्यर्च्य
सागरः सरितां पतिः ४५ पूतोस्मि चरणस्पर्शादहं तीर्थीकृतस्त्वया ४६ भिंदंति जैलानुदयोऽपि बंति व्यत्यास
यंति क्षितिमंतरिक्षं तृणैकृतब्रह्मपुरंदराणां किंदुकरं शंकरं किरणाम् ४७ इति स्तुत्वा ज्ञया तस्य प्रायाद
ब्धिर्यथागतं वीरेश्वरमासाद्य स्वस्मा समुपलालितः ४८ अभितुष्टावमुदितः सुधाभिरिव सस्किभिः तन्मा
हात्स्यमवेष्ट्याथ स्वयमागत्य पल्लवः ४९ भूपतिः प्रणनामास्य षट्पदयोः रक्षमांमिति अथ तस्मादूया तस्य ज्वरो
भूज्जिनभूपतेः ५० तत्पादस्पर्शे मात्रेण प्रशशाम पुनर्ज्वरः तबदास्येन धन्योस्मि कर्तव्यं किं मया धुना ५१ इति
पृष्टो ब्रवीद्वो धवात्सर्वा न शिष्या धुना इत्युक्तः स जिना न सर्वान् स्वदेशान् निरक्ता मयत् ५२ देशस्थितस्य शाक्य
स्य श्रृंगारोपे भविष्यति दूतित ह्येषितं श्रुत्वा सौगतास्ते पलायिताः ५३ ॥ ७ ॥

पः ४७ इतीति यथागतं आगतमनतिक्रम्य प्रायात् जगामेत्यर्थः ४८ ४९ भूपतिरिति रक्षतां रक्षां कुरु भवानिति शेषः जिनभूपतेः
पल्लवस्य ५० ५१ इतीति निरक्ता मयत् निष्कासयत् निष्कासयामास ५२ देशेति शाक्यस्य जैनस्य सौगताः जैनाः ५३

पल्लव इति आर्हतां जैनानां दुर्मतं दुष्टमंतस्य त्त्वा वैदिकं मतमास्थाय शिवार्चनाद्वेतोः श्रियं ऐहिकामुष्मिकसंपत्तिं प्रापेत्य त्वयः ५४ इति श्रीमानवत्सुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥ ॥ क ॥ अथ शिवार्चनायां वागीशपदप्राप्तस्य जिह्वागजस्य मध्यार्जुनादिशिवसेत्रेषु यात्रावर्णयति अथेति स्थलेषु शिवक्षेत्रेषु वासेच्छया १ मध्येति मध्यार्जु

पल्लवोऽपि महीपालः संस्यक्ताहृतदुर्मतं वैदिकं मतमास्थाय श्रियमापशिवाचर्चनात् ५४ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच अथाज्ञयामहे शस्यस्थलवासेच्छया स्वयं शिवभक्ताग्रणीः श्रीमान् बागीशो निर्जगामह १ मध्यार्जुने च मार्ग्यैर्कुंभकोणे धृतिस्थले क्वायावने श्वेतवने वटारण्ये घनाशने २ श्रीमद्वटवने दिव्ये श्रीवाङ्मयपि महास्थले स्तुवन्महेश्वरवाग्भिः तत्र तैश्च स मर्चितः ३ च चारसद्वाजातीरे यथा घनपथे रविः अथैकस्मिन् दिने भानौ लवमाने स वाक्पतिः ४ प्रार्थितो द्विजवर्येण द्वाग्रहाराय यो मुदा तत्र तद्गृहमाविश्य स्थिते तस्मिन् द्विजः सुतम् ५ अमत्र मानयेत्याह सोऽपि रभाव नययौ गृहो ते सति तत्पत्रे संदृष्टो भूत्स भोगिना ह ज्ञात तद्द्वैतं भवो विप्रः स्तुतं प्रच्छाद्य तं मृतं भोजयामास वागीशमिति तैरधिगम्य तत् ७ ज्ञानं दृष्ट्वा स्वयं तत्र गत्वा स्पृष्ट्वा च तं हृदि नीलकण्ठक्षणदध्यौ उत्तस्थौ च द्विजात्मजः ८ सर्वोश्चर्यमेयं तस्मिन् एतच्चित्रं दिदुर्जनाः श्रीकाषानगरप्राप्य

नाहीनि क्षेत्राणि वटारण्ये अघनाशने इति छेदः २ ३ च चारेति सद्वाजातीरे कावेरीतटे ४ ५ अमत्रेति अमत्रं भोजनपात्रं रभाव न कदलीवनं भोगिना सर्पेण ह ज्ञानेति इक्ष्मिणैः ७ ८ सर्वेति काषानगरं तन्नामकम् ९ ॥ ७ ॥ ७ ॥

अभ्युद्रुतइति कविनातत्रत्येन दीनारशकलं स्वर्णमुद्राखंडं १० ११ १२ १३ विभिदेइति स्वर्णविदीर्णमभूत् १४ १५ मध्येइति
 अभ्युद्रुतोभूत्कविनापार्वतीस्तन्यपायिना ययोर्दुर्भिक्षरक्षायैदीनारशकलंहरः १० प्रायच्छदन्वहंता
 भ्यांवागीशः पूजितोययौ गत्वाचिदंबरस्थानंस्तुत्वातत्रनरेश्वरम् ११ अनेकैः स्नापितोदेवैः सप्रापकमला
 लयं तत्रबल्मीकनाथं चत्यागे शं चमहाप्रभुम् १२ बाग्भिरग्राभिरस्तौषीस्तस्यलस्थैरपूज्यत वेदाराण्य
 स्थलेतस्यपरीक्षार्थमुमापतेः १३ विभिदेपिहितहारमालयेतोद्गरास्त्वय श्रीपुंगुणसरिन्नाम्निनगरेचेश्वर
 द्विषः १४ विजित्यसौगतान् राजावागीशो निरकासयत् कातनीलीपुंरेशानस्तोतुगच्छन्सवाक्मपतिः ॥
 १५ मध्येमार्गेपरिश्रातः क्षुधान्तैः शिवमस्मरत् तदानीमौश्वरस्तत्रवहन्पाथेयमुत्तमम् १६ आगत्यभोज
 यित्वातंविप्रवेषस्तिरोदधे स्तुतनीलीपुंरेशानंचास्तौषीदरूणाचले १७ सेवितंविधिर्विष्णुभ्यांवागीशो व
 षकेतनं अधकांचीपुरेदेवंकामाक्षीरमणविभुम् १८ स्तुत्वास्थलानिवागीशश्चान्यान्यपिचकोटिशः व
 द्वाचलेनेवदगिरौकालहस्तीपुरेतथा १९ महेश्वरमभिष्टुयश्रीशैलं चसवाक्मपतिः मल्लिकार्जुननाथंच
 सिद्धसंघनिषेवितम् २० अभिष्टुयपुराणतिततोवागणसीययौ नित्यंगंगं भसिस्त्रातः विशालाक्षीपतिंवि
 भुम् २१ अभिष्टुवनं वर्षमात्रमतिष्ठत्तत्रवाक्मपतिः केदारेचमहाक्षेत्रेस्तुत्वादेवंत्रियंबकम् २२ अथके
 लासंशेलाग्रेसोमास्कदमवस्थितं द्रष्टुकामोययौकाष्ठाष्टामुत्तरामेकएवसः २३ पाषाणैरिवनीहोरैः पिडीभूतेरुपद्रु
 पयि साधुपाथेयं अन्नं १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ अथेति उत्तरांकाष्ठां उत्तरदिशं २३ पाषाणैरिति व्यधी दत्तविषाणैर्भू

सइति उतकंठा इच्छां २५ २६ २७ २८ २९ ३० नेति घणायाः दयायाः निधिः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ चतु
अ. ३९

सोयंपादुदुधेशीर्णेपाणिभ्यामपिबक्षसा गच्छन्ध्वनिनोक्तं विजहो हरदर्शने २५ यदागंतुमश-
क्तो भूतदायिपथिवाक्यतिः उच्चैस्वरेण चुक्रोश पाहिंशं करमा मिति २६ तदा तापसवैषेण भगवान्पर-
मेश्वरः आगतो वाक्यतिग्राहकस्त्वया सिक्कवेतितम् २७ कैलासे दृष्टमौ शानं प्रस्थितो स्मृतितद्रिं श्रु-
त्वा माह हसन्तुदुःतवासाध्यामनोरथः २८ भवेत्कैलासशैलस्तु दुर्देशौ विबुधैरपि वितरगसिकरै पादौ निवृ-
त्त्य मदि गच्छसि २९ नयास्यामौ तितेनोक्तो महादेवो घृणानिधिः योगिनामपि दुर्दर्शः तस्मै रूपमदर्शयत्
३० भूतः प्राणम्य पाहोति यदोवाच सवाक्यमितिः तदा जगाद तदेवः प्रविशेति सरोजले ३१ मग्नस्तत्रोन्मम-
न्नाश्रुश्रीमसंचनदीपतेः सन्निधौ सद्यजातो ये विस्मया विष्टमानसः ३२ शिवालये विशन्नेव ददर्श रजता-
चलं क्षीरसागरकल्लोलमालाशिखरभासुरम् ३३ सिद्धचारणगंधर्वमुनोद्गगणयेवितं कल्पद्रुमशतोद्या-
नं नदोत्पिकशतो ज्वलम् ३४ परितश्चाष्टदिङ्मुखैः ध्रियमाणं प्रयत्नतः चंद्रकोटिप्रतीकांशं जान्हवी निर्-
रोज्वलम् ३५ तत्र सर्वोन्नते शृंगे नाना रत्नप्रचिंते दिव्यासिंहासने देवं सोमास्कंदमवस्थितम् ३६ चतु-
र्भिस्तु तमाग्रायैः च द्वाहं कृतशेखरं चतुर्भुजमुदारांगं सच्चिदानंदविग्रहम् ३७ कपालमालिका बद्धकृप-
हो ज्वलमस्तकम् व्याघ्रचर्मपरीधानं व्यालराजविभूषणम् ३८ विलोक्य विस्मया विष्टः प्रणनाम पुनः पुनः ३९

भिर्भिति आम्नायैः वैदेः ३७ कपालेति कपालमालिकाया बद्धोयः कपदैः जटाजूटः तेन उज्ज्वलः मस्तको यस्य तं व्यालराजाः सर्पे श्रेष्ठाः वि

भूषणानियस्यतं ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ प्रविश्येति अगस्त्यदिग्देशं दक्षिणदेशं मधुरादिषु स्थलेषु ४४ यथेति सम्यगित्यर्थः ४५
४६ द्विजेति वेदान्तार्थान् उपनिषदर्थान् जगतां जीवभूते परमेश्वरे ४७ अणिमेति अणिमामहिमेत्यादिर्विभूतीः योगसिद्धेः किं पु

अवदहत् प्रीतिमतुलामानं दाश्रुकलान्वितः भगवन् पाहिपाहीति बहुंजतिरभूत्पुनः ४० अथ तस्मै महोदेवः
स्वामूर्त्तिमुमनोहरा प्रसन्नवदना भोजाभूषिताभूषणोत्तमैः ४१ प्रवदत्करुणासारशीतलापांगविभ्रमां चि
दानंदमयो दिव्यां दर्शयित्वा जगद्गुरुः ४२ सद्यस्तिरेदधेश्रीमानवाङ्मनसगोचरः तिरोहिते महोदेवे वागी
शश्च तदाज्ञया ४३ प्रविश्यागस्त्यतिग्देशं मधुरादिषु शंकरं स्तुत्वा स्थलेष्वगादूयः शरायनगं पुनः ४४ य
थाचकार कैर्करीमिंदुमौलेर्महात्मनः तिलकावत्यपितदाशिवकैर्करीवैभवात् ४५ त्यक्त्वा भूतमयोमूर्त्ति
मवापगतिमुत्तमां अथ स्वसुर्वियोगेन खिन्नं वागीशमोश्वरः ४६ द्विजरूपी समागत्य वेदां तार्थान बोध
यत् विदितेश जगज्जीवेशिवभक्त्या च वाक्पतिः ४७ अणिमादौ स्तूणीचक्रे विभूतोः किंपुनश्चिदयं देवास्त
स्य परीक्षार्थमुद्युक्ता विस्मयं जगुः ४८ पदे पदे च माणिक्यं वैडूर्यं मौक्तिकं धनं च चारो ल्लघ्यवागीशो दृष्ट्वा
चास्रसः पुरः ४९ तृणपालीतिमन्वानो नाभ्युदैक्षत शुद्धयैः ॥ शिवाकारं जगत्सर्वपश्यतस्तस्य शंकरः ५० कू
प्रीतः प्रादात्स्वसायुज्यदुर्लभयोगिनामपि ५१ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥

नः श्रियं लक्ष्मीमिति काव्यार्थोपपत्तिः ४८ ४९ ५० इति श्रीमानवत्स्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलास
प्रकाशिकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥ एवं शिवभक्तसङ्घः तिप्रभाववर्णयित्वा सम्प्रति वेदशास्त्रपुराणानां अद्वैतब्रह्म

स्वरूप परमशिव परतया स्थापनं कुर्वतामपि ज्ञानोत्पत्तिद्वयस्युक्तिरवश्यं भवतीत्याह अशक्तइति स्वयं असमर्थोपि सिद्धान्तं स्थापयि
तुमिति शेषः १ कालकर्मभ्यां यद्वयं मरणजननादिकं तेन उक्तः त्यक्तः कैवल्यं मोक्षं २ ३ पुरादन्तप्रसूति अस्तीति विषयांतरं देशं
तारं दन्द्रेण सहस्रं द्वौ जिगीषां जुषति सेवते इति तादृशाः ४ रजतेति रजतादीनां आकरः खनिः तीरं यस्यास्तया ५ कान्तेति सिन्धुः समुद्रः

वेदागमपुराणानां सिद्धान्तस्थापयत्यसौ १ विमुक्तसकलाद्यौ घः प्रसादात्सोपि शांकरात् कालकर्मभयान्मु
क्तः कैवल्यं ध्रुवमश्नुते २ इति हासमिमं प्रादुरस्मिन्नर्थे महत्तमाः यस्य श्रवणमात्रेण सदुद्धिरूपजायते
३ अस्ति त्रेतोक्त्यविरव्यातं विषयांतरमुत्तमं इन्द्रस्पृहोर्जुषो यत्र राजानः पाण्ड्यवंशजाः ४ रजतस्वर्णनीला
अम्बेदुर्योकारतीरया ताम्रपर्णीमहानद्या श्रीमदक्षिणगगया ५ कांताधरसस्वादुस्वच्छशीतलपूरया
सिंधुर्भवति संभिन्नो यत्र मुक्ताकरोत्तमः ६ यत्र क्रमुकहितालकुंदमाकंदचंदनैः निरंतरमहोभानो रा
तपास्ति न विंदति ७ मितं पचानां गेहपिका लागस्तूरुद्रवाः सुरभी कुर्वते काष्ठाः पाकार्थे चैधनी कृताः ८
यत्र निश्चेणिकारूढैः आतिथेभ्यै र्महात्मभिः पत्राणि राजरभाणां आद्रियं तेजनांतरे ९ तत्र पुष्पाकरन्नाम
पुरमस्ति महत्तरं कर्म ठट्टिजं वेष्मस्थश्रुकाध्यापितबालकम् १० राजा पुष्पध्वजो नाम तत्राभूजितश
त्रुकः देविकानामतस्याभून्महिषीगुणशालिनौ ११ अमात्यः कुलयक्षाख्यो शिवभक्तागणीरभूत् क्रतुस्पदो

संस्मिन्नः संगतः समेदाः सिन्धुसङ्गः माः इत्यमरः ६ ७ मितमिति मितं पचानां दारिद्र्याणां ८ यत्रेति निश्चेणिरिव निश्चेणिका अधिरो
हिणी तां अधिरूढैः निश्चेणिस्तद्धिरोहिणौ त्यमरः आतिथेभ्यः अतिथिषु साधुभिः ९ तत्रेति कर्मठानां कर्मश्रूणां हिजानां वेष्म

स्थेःश्रुक्तेः अद्यापि ताः बालकाः यस्मिन्तत् १० ११ अमात्येति अमासदृतिष्ठतीति अमात्यः अमेत्यव्ययं अमासहसमीपेचेत्यमरः बु
द्धिसचिवः क्रतुभिः अश्वमेधादिभिः स्पृहोर्जुषाबज्रपाणिना इन्द्रेण १२ १३ अथेति वशंवदान् स्वाधीनान् मेघान् अन्वशासत् आ

अभ्युद्वायसन्नद्धश्चतुरंगबलान्वितः निवारितश्चागस्त्येनमुनेः शासनमन्वगात् १३ अथेन्द्रः कुपितोमे
घान् अन्वशासद्दशवदान् पाण्डुमावर्षयत्येते तथा चक्रुर्बलाहकाः १४ अनाबृष्टो प्रवृत्तायां पाण्डुदशस्थि
ताजनाः वृष्टिमत्सहजातीरमबापुर्वेदचित्तमाः १५ ज्वरेणेन्द्रप्रयुक्तेन सैन्यं रात्रौ विनाशितं तदारं प्रविदः शा
क्या बहवः सेनयान्विताः १६ पुष्पकेतनमागम्यवितेनुः कटनस्वयं देशश्च सौगताक्रांते भस्मरुद्राष्टधारिणः
१७ पचाक्षरीजपपरानज्जाम्भणान्वेदवादिनः प्रणम्य देविकादत्तैः स्वकीये द्विविधैरपि १८ तत्र तत्र स्थिता
नदीनान् कुलपक्षोद्यपालयत् निरुध्य सचिवं शाक्या रात्रीमपि च सौगताः १९ बाधते स्म स्वसिद्धा तत्र वेशेतौ
जगद्गुरुः कुलपक्षश्च शरणं हालास्ये श्वरमापसः २० स्वप्ने भगवता दिष्टमाकार्योपायमादरात् अन्यद्यु
रुषसि पासेयुगं दुष्टमतादति २१ अथ भीताश्च तं प्रोचुर्बोदकुर्मो द्विजोत्तमैः जयेस्माकं मंतं सस्यास्येव शो
स्तुतया ध्वनि २२ कुलपक्षोद्यदूतैस्त्वेर्बोधवतंसमाहूयत् सर्वोपचारैरभ्यर्च्य कटांबज्जयोत्सुकः २३
सर्वविज्ञापयामास तस्मै प्रत्यक्षं भवे सर्वमस्तु श्वद्वयुक्ता हालास्ये श्वरमादरात् २४ ॥ ॐ

ज्ञापयामास १४ १५ ज्वरेणेति रंघ्रिं इंद्राक्रमणसमयमित्यर्थः विन्दन्ति तमन्ते इति ता दृशाः शाक्याः सौगताः १६ पुष्पेति पुष्पकेत
नं नगरं कटनं कलहं १७ पञ्चेति देविकारात्रौ तथा दत्तैः स्वकीयेरपि द्विविधैः धनैः १८ १९ २० २१ २२ कुलेति कटांबराणां सौगता

नांजयेउत्सुकः उलंकृतः २३ २४ २५ वैदिका इति कृशाः दृशपञ्चदृशसंख्याकाः वैदिकाः अभीताः भयरहिताः २६ २७ पराजि
तयेति अत्रवादेपणः द्यूतोत्सृष्टधनं २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीमानवत्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्या

अथापरेद्युः प्रस्यूषे वैदिकाः सौगता अपि विवादायोद्यमं चक्रुर्होलास्येश्वरसंनिधौ २५ वैदिकास्तु दशा
भीताः कृशाः पंचदृशा भवन् एकश्च बोधवानासीत्तेषां मध्ये यथा रविः २६ अथ प्रसंगस्यारभे बोधवाना
ह सौगतान् षट्त्रिंशद्दृशासाहस्रसंख्यातान् गजसंनिधौ २७ पराजितस्य शूलो ग्रे स्थितिरत्र पणोस्त्वितः त
थेति तैरनुजाने वाहः प्रववते मद्दान् २८ सर्वशक्तिः परं ज्योतिर्हीलास्यपतिरीश्वरः बोधवदूदने स्थित्वा
जिगायसकलाहृतान् २९ श्रुतेष्वगोपिताः सर्वे वेदबाह्याः सहानुगाः ववर्षमुदितः शक्रः सुभिक्षास्सर्वे
तोदिशः ३० अथाऽऽगता हिजाः सर्वे वेदोक्तकर्मचक्रिरे राजा च कुलपक्षश्च बोधवतं महेश्वरम् ३१ सिं
हासनं प्रदायास्मे नेमनुस्तस्य पादयोः राज्ये भिषिच्य राजानययौ स्वं बोधवान्युरम् ३२ पुष्पध्वजो यथा पूर्व
शशासवलये भुवः कुलपक्षो महेशानपादां बुरुदभक्तिमान् ३३ शिवप्रसादात्कालेन कैलासपदभागभूत्
३४ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उः यस्तु पंचाक्षराचार्यपादाब्ज
ध्यानतमरः प्रीतस्तस्मै महादेवः प्रयच्छति निजं पदम् १ प्रथितान्नकथाकाचिच्छ्रूयतां वार्यते मया यस्याः श्रवणमा

ख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ॥ अथ गुरुभक्त्यामहादेवः प्रसन्नो निजपदं ददातीत्याह यदिति पञ्चा
क्षरस्य आचार्यः व्याख्याकृत् तस्य पादाब्जयोः ध्यानेतमरः आसक्तः १ इति हासं अवनारयति प्रथितेति उच्यते पराभक्तिः २ ॥ ॥

३ ४ ५ ६ ७ गुरुलक्षणमाह अन्येति सुमुखः सुन्दरः शान्तदयादितंत्रोक्तलक्षणलक्षितः ८ वेदेति आचार्यो गुरुः यदिलभ्येत तस्य पु

मिथिलानगरे कश्चिद्व्याश्रयाभिधो द्विजः सर्वविद्यास्वनौपम्याद्व्याश्रयदिति स्मृतः ३ सपर्यलोच्य सक
लान्वेदान् शास्त्राणि बुद्धिमान् विरक्तः सर्वभोगेभ्यो प्रवृत्तो मुक्तिसाधने ४ अधीताश्रमयावेदाः शास्त्राणि
पठितान्यपि कलहं कंठशोषं च गवेषं चापि फलं त्यमी ५ शब्दब्रह्मार्णवे तावत् अगाधे चरतो मम पचाक्षरम
हामंत्रः सारवानितरहया ६ इन्द्रजालकलेवान्यतमिथ्या फलदमीरितं आचार्यो यो यदि दृष्टाय मुक्तिदः स्या
न्महामनुः ७ अन्यनाधिकगान् अश्वदृष्टलोकपरावरः शिवभक्ताग्रणीः क्षांतः सर्वसंशयभेदनः ८ वेदोक्त
समयाचारसंपन्नो ब्रह्मविद्विजः आचार्यो यदिलभ्येत तस्य किंबहुं सेवया ९ उदितेति वसावी शोदीपयत्वा
निरर्थकः यथोक्ताचरणं तस्य शिष्यान विस्मयेद्यदि १० त्रयोभवंति तस्यापि दासा ब्रह्महरीश्वरगः तथा विभो
मेकुरत्र स्यादाचार्य इति बुद्धिमान् ११ प्रदक्षिणी कृत्य भुवं प्रतस्ये द्विजसत्तमः संब्राह्मणे शुबहुशः संचरन्मा
त्मसम तम् १२ नोपलेभे गुरुं कंचित्सदृशं सर्वतो गुणेः तत्रक्रमेणाभ्यगमन्वगं कंमलालयम् १३ रुद्रपाद
महातीर्थे स्नात्वा त्यागे श्वरविभुं सेवमानस्त्रिसंध्यं च मासत्रयमवर्त्तत १४ प्रार्थयामास देवेशं सर्वलक्षणलः ८
क्षितः भवानिव गुरुः कश्चिद्व्यादित्यन्वहं हरम् १५ अद्याद्दुर्गत्रे भक्तो मे कश्चिदत्रागमिष्यति संप्राप्येति तस्ते
भविता गुरुः सुंदरनामभाक् १६ वेदश्रुमिति प्राह स्वप्ने त्यागे श्वरो विभुः उद्यितः स तु देवाय नत्वा गादाशंस ॥
रूपस्य बहूनां सेवया किंप्रयोजनं आचार्यवान् पुरुषो वेदेति श्रुतेरिति भावः ९ तत्र दृष्टान्तमाह उदितेति १० ११ १२ नेति नोपलेभेन लब्धः

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ सद्गति मे सरव्युः भिन्नस्यशिवस्येत्यर्थः शिवमुद्गयोः सख्यं प्राक्

शतरुद्रीयमंत्रेण तुष्टावपरेभ्यश्चरं अथादित्येपंगंबोद्यौ निमग्नेनागरेजने १८ संसुप्ते त्यागराजस्य धर्म्यमे
कांतसेवया प्रेयसीशयनोद्धासवेषधारिणमागतम् १९ प्रतिबिंबं महेशस्य दिव्यलक्षणं लक्षितं सुंदरं
बीक्ष्य सहसा विद्याभ्ररोति विस्मितः २० गृहीत्वा पादयोस्तस्य प्रणामशतमातनोत् कस्त्वं किं ते कुत इति पृ
ष्टस्तेनात्मनो खिलम् २१ तस्मै निवेद्य च तत्तया योचमनुमुत्तमं प्रयातं प्रेयसीबेष्माप्यनुस्काकिं चिदुत्तर
म् २२ अन्वीयात्सुंदरधीमान्छायेव सहदेहि न सुंदरेतर्गते वेष्मबहिः कक्षांतरो स्थितः २३ पृष्टः कस्त्वं कि
मत्रेति विद्याभ्ररस्तदाभ्रयः ऊचैत्सुंदरदासस्त्वमुमुक्षुं शरणागतम् २४ ते च तस्येव दंतिस्मतदुत्तातमशेष
तः सुंदरं प्राह वैश्यासाहसंतौ शयनांतरे २५ कथं गुरुस्त्वं धर्तौ सिमुक्षोरग्रजन्मनः लयोपदिष्टं किं वा स्यान्मु
क्तं बंधो ब्रजे नु सः २६ स सुंदरः प्रिया माह परिहो सोऽत्र नोचितः निदेशादुपदेष्ट्यामि सरव्युर्मे मनुमुत्तमम्
२७ न पुनर्जन्मतस्यास्ति न मे चाऽऽवां ह संति ये तेषां मेव महाधोरे संसारे भ्रमणं भवेत् २८ इत्युक्त्वा तां स
माश्लिष्य सुषाप्यनिशि सुंदरः अथ स्वप्ने समागत्य तमाह त्यागनायकः २९ हे सुंदर सखे वाचं मे दीयां श्रो
तुमर्हसि भक्तश्चैव विरक्तश्च पात्रभृतो हि ज्ञोत्तमः ३० पंचाक्षरे पदेषु न कृतार्थः क्रियतामिति ॥ अथ प्रातः
समुत्थाय गच्छंतं सुंदरं दिव्यजः ३१ नमस्कृत्यानुवव्राजभावयन् भवमेव तं प्रीतश्च सुंदरस्तस्मै स्नाताय कमला
बहुधा वर्णितं मनुमंत्रं २७ २८ २९ ३० अथेति स्वप्ने शिवनिदेशानंतरं ३१ ३२ ३३ ॥

पञ्चाक्षरार्थमाह मलेति कायिकवाचिकमानसिकभेदेन त्रिविधं मलं तस्य नाशः अर्थो वाक्यो यस्य शिवशब्दार्थः पशुपाशनिवृत्तिप्र
 योजनकः किंच पशुशब्दस्य वर्णमर्यादया कादिनवेत्यादिरीत्या प्रकारस्य एकत्वसंख्यार्थः यादिपं चेति वारुचिसूत्रात् शुकार
 स्य पंचत्वसंख्यार्थः तथा च तयोर्मैलने अकानां वामतो गतिरिति न्यायेन एकपंचाशद्ववति तस्य च लक्षणया द्विपंचाशदर्थः तान्
 पाशान्मोचयतीत्यर्थः तदुक्तं शिवरहस्ये पंचकैश्वर्ये द्विपंचाशत्ता शैर्बध्नाति यः पशून् स एव मोचकस्तेषां भक्त्या सम्यगुपा-
 सितः इति पौराणिकरीत्या निष्कर्षः अथवा अणुर्भेदः कर्मचेति त्रयः पाशास्तत्राज्ञानमणुः तच्च चैतन्यस्वरूपे आत्मन्यात्मत्वाभा
 वो देहादावनात्मन्यात्मत्वज्ञानं चेति द्विविधं द्विविधमप्येतत्संभूयाणवमलमित्युच्यते अणुपदवाच्यत्वात्वास्यापरिच्छिन्नस्याप्या

उपादिक्षन्महामन्त्रपञ्चार्णोपापनाशनं तदर्थं बोधयामास भक्त्या प्रातः संसुंदरः ३३

मलत्रितयनार्थो नमः शब्दोऽस्य वाचकः तस्यार्थः शिवशब्दश्च पशुपाशनिवृत्तये ३४

सनः परित्क्ते दकलात् तदुक्तसौ रसंहिताया आत्मनो णत्वे हेतुत्वादणुमालिन्यतो मलमिति एकस्यैवात्मनो नानात्वं तु भेदः तत्र मूलका
 रणमायाख्यं तत्त्वेषु षष्ठमेकं तज्जन्यं सप्तमादिषट्द्रिंशं तत्त्वद्वन्द्वपरमिति द्विविधमपि मायीयं मलमित्युच्यते विहितनिषिद्धक्रिया
 जन्यं शरीरदानसममुद्दिष्टं तु कर्मैतदपि पुण्यपापभेदेन द्विविधमपि संभूय कर्मणं मलमित्युच्यते एतेष्वणुकर्मभेदेषु उत्तरोत्तरं
 पूर्वपूर्वव्याप्यं सर्वमिदमभिहितं प्रत्यभिज्ञाशास्त्रे स्वातंत्र्यदानिर्बोधस्य स्वतंत्रस्याप्यबोधता द्विधा णवमलमिदं स्वस्वरूपाप-
 हारतः भिन्नवेद्यप्रथात्मा त्रमायीयं जन्मभोगदं कर्तव्ये बोधे कर्मैतुमायाशक्तैव तत्र यमिति स्पष्टतरमुक्तं शैवसूत्रवार्तिके नन्वेव
 विधविश्वस्यैवेतन्मंचेदुपुस्तदा कथं बंधस्य संबंध इति शंकां व्यपोहितुं अश्लेषाश्लेषपाठाभ्यां सूत्रमाह महेश्वरः अज्ञानं बंधः अ
 ज्ञानमिति तत्राद्यं चैतन्यस्फाररूपिणि आत्मन्यनात्मताज्ञानं पुनरनात्मनि देहादावात्ममानित्वं ह्यमये तदणवम् मलं

स्वकल्पितं स्वस्मिन् बंधः स्वेच्छाविभाविताः किमाणवमलालैर्बन्धोयत्नेषु दीर्येते योनिर्वर्गः कलाशरीरं योनिर्भेदप्रथा हेतुः मायाव
 र्गस्तदुत्थितः कलादिस्थितिपर्यंतस्तत्त्वराशिस्तदासक्तः मायौयाख्यं मलं तत्तद्विन्मवेद्यप्रथमं कलेति कायमालिन्यपरिच्छेदकरी नृ
 णां आदत्तिः प्राणपापात्मशरीरं यस्य तत्पुनः कर्मणं मलमेतस्मिन् दूरे बन्धो नुवर्त्तते इति एव भूतेषु त्रिषु पाशेष्वेकेन ह्याभ्यां त्रिभिरेपि बंध
 प्रयुक्ता जीवा अपि त्रिविधाः पशुपदेनोच्यन्ते यद्यपि त्रयाणां प्रस्तारे एक एकस्त्रयोद्विकास्त्रयस्त्रिक एक इति सप्तविधा जीवाः संपद्य
 ते तथाप्यणुकर्मभेदानामुत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वव्याप्यत्वेन यमात्तिस्त्र एव पशोर्विधाः ते च पशवो नित्या हृदये श्रुद्धिभिः श्रुद्धिपदैर्व्य
 वद्विष्यन्ते स्वच्छन्दतं त्रादौ तु विज्ञानकेवलाः प्रलयाकलाः सकला इति व्यवहृताः तथा चोक्तम् पशवस्त्रिप्रकाराः स्युस्तेष्वेके सकलः
 ताम्रताः प्रलयाकलनामानं स्तैषां केचिन्महेश्वरि विज्ञानकेवलास्त्वयेतेषां रूपं क्रमाच्छृण्विति तेषु त्रिभिरेपि पाशैर्बद्धः सकलः त
 दुक्तं अनादिमलसंख्यो मायाकर्मवृत्तो विभुः शरीरे शिवतत्त्वज्ञो भेदे कसि कोलघुः सर्वदा कर्मकर्त्ता च स्वकर्मफलभाजकः नि
 ख्यविषयसंसक्तः सकलः पशुरुच्यते अत्र मलमायाशब्दावगुणभेदपरी एते च सकलाख्याः पशवो मलपाकापाकाभ्यां द्विविधाः तत्र ये
 पकमलत्रयास्तैषां मध्ये अष्टादशोत्तरशतसंख्याकाः सिद्धाः परिपूर्णविबानुग्रहवशान्मन्त्रेश्वरतां आसावर्त्तते ते च शतसंख्या अष्टौ शतमंड
 लिनो अष्टौ क्रोधा भट्टारकादयो कीरेभ्यः श्रीकंठश्चेति द्वाविति अन्यानप्याचार्यरूपेण शिवएवानुगृह्णति अपरिपक्वमलत्रयास्तु
 भोगेन मलपाकाय नाना योनिषु निधुक्ते सोऽपि चानुग्रहएव तदुक्तं मलादीनामपाके तु सामान्यानुग्रहो भवेत् आधिकारिकभैश्वर्येण शिवानु
 ग्रहमात्रतः पशवस्त्रिप्रकारास्तु प्राणयुः परमेश्वर इति नाना योनिषु पाकाभ्यां निधुक्ते नृजिह्वस्येति अणुकर्मख्यपाशद्वयबन्धास्तु प्रलयाक
 लाः तैरपि तयोः परिपाकतद्भावाभ्यां द्विविधाः तेष्वन्याः कर्मवशादुत्तमयोनिषु जायन्ते आद्येषु यत्रेश्वरानुग्रहस्ते भुवनेष्वरा भवंति त
 दुक्तं स्वच्छन्दसंग्रहे भिन्नाः प्रमातरूपाः स्युः प्रलयाकलसंज्ञिकाः पुर्यष्टकशरीराश्च पृथक् कर्मवशांस्त्रिये सर्वयोनिषु संप्राप्य भोगाद्व्याः

स्वस्वकर्मेणा भुक्ता भोगानितेषां तु कर्मसाम्ये शिवः स्वयं सुपक्वमलकर्मोणस्तान् किंचिद्गुह्यं च जलादिजडतत्त्वानामप्यलोके श्वरा
 स्त्रिष्वेति आणवो मलमात्रबद्धविज्ञानकेवलाः तदुक्तं मलमात्रेण संबंधः पशुर्विज्ञानकेवलः सपक्वमलविज्ञानकेवलः सस्वयंप्रिये इ
 ति तेपिसमासकलुषा अस्मासकलुषाश्चेति द्विविधाः तत्राद्याविद्येश्वरः अस्यास्तु सप्तकोटिमहामंत्रात्मकाः न च ते बाजडत्वमिति
 शंकां शब्दरूपशरीराणां जडत्वेपिशरीराणामस्माकमिव चेत्तनत्वोपपत्तेः अतएव मृगेंद्रसंहिताया आधानादिमलोपेतः सर्वकृत्स
 र्वदृक्शिवः पूर्ववत्स्थितस्याणोः पाशजालमपोदतीति आगमिका अप्याहुः भुक्तिमुक्तिमथाणूनां स्वव्यापारे समर्थो नां जडवर्गस्य

मंत्रेणानेन सततं तमुपास्वमहेश्वरं तस्यैक्यसंप्रदानार्थं संप्रदायोपपद्यते ३५ वर्णि तत्स्वं कृता र्थोसिक्ता मक्रो
 लोसदात्यज समुद्रः स्वविकारेषु यथासततमन्वितः ३६ तथास्य करणं कार्यं दृश्ये भाति महेश्वरः मन्त्रोयं
 गुर्वभक्तानां नैव सिध्यति कर्हि चित् ३७ गुरो माहेश्वरो बुद्धिर्बुद्धिस्तदुक्तेषु तस्य धन्यस्य यस्यास्ति क
 र्मणीश्वरकृत्यधीः ३८ तस्यायं मुक्तिदस्सद्यो नात्र कार्यो विचारणा शिववत्सृजनीयास्तो शिवभक्तास्तु सर्वे
 तः ३९ गुरुर्यथा तथा पूज्याः सर्वत्र ब्रह्मवादिनः दिव्यं च क्षुश्च दत्तं ते स्वैरसंचरमाभयम् ४० ॥ ७ ॥

विधत्ते सर्वानुग्राहकः शंभुरिति अपक्वमलजीवत्वादेव मन्त्राणामणुसन्नापि एवं षड्विधानामपि पशूनां मलपाकतारतम्यादनंताभेदाः
 तेषां च तत्तत्तारतम्यार्थो निघ्रापणे श्वर्य दानान्यपि भोगेन मलपाकार्थत्वासाशबिमोचनरूपाण्येव तथा च पशूनामुक्तरूपाणां पा
 शानलान् विशेषेण तत्तद्योग्यतानुसारेण मोचयतीति पशुपाशबिमोचकः ३४ मन्त्रेणेति समुपास्व सम्यक्कृत्पासनाकुर ३५ वर्णि
 तइति समुद्रः स्वविकारेषु जलमयेषु यथा अन्वितः अनुस्यूतः समुद्रस्थजलस्यैव मेघद्वारा वृष्ट्या सर्वत्रानुगमादिति भावः ३६ तथा

अस्य शिवस्य करणं कृतिः कार्यैर्दृश्येजगतिभाति ३७ ३८ ३९ ४० इतीति स्फुटादिषु आदिना जम्भादिपरिग्रहः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ गते इति भवितासे भविष्यामि ४५ ४६ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशिकायां

इत्यादिष्टः स्वगुरुणा स्वपदं प्राप्य भूसुरः ध्यायन् सुंदरपादाब्जनामचास्य क्षुतादिषु ४१ बस्त्रान्नगंधपुष्पाद्यैः शिवभक्तान्समर्चयन् नित्यं द्वादशसाहस्रं जपन् चक्षुशीमनुम् ४२ मलत्रयविनिर्मुक्तो जीवन्मुक्तो बभूव हृक् द्वाचिहं जुलपुरे निवसन् ज्ञानचक्षुषा ४३ परेद्युरपि कैलासयात्रां स्वगुरुवांछितां विज्ञाय मनसा दध्यौ कर्त्तव्यं भूसुरोत्तमः ४४ गते प्राणेशरीरस्य ज्योतिषश्चापि चक्षुषः विज्ञानं देति रोभूते भविता सेतथा स्त्विति ४५ इति निश्चित्य मनसा प्राणानागम्य योगतः कलां भूतमयीं त्यक्त्वा शिवसायुज्यमासवान् ४६ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ ॥ श्रीअगस्त्य उः अन्नं क्षीरं फलं वापि यो दद्यात् शिवयोगिने भवानौ शंकराभ्यां च पूजितो मुक्तिर्मेति सः १ इति हांसोस्ति लोकेषु प्रथितः पूजितः सुरैः उच्यते अवनाद्यस्य ज्ञायते भक्तिवैभवम् २ कवेरतनया पूर्य सदा वर्द्धितं संपदि शाल्मलीवननामास्ति पुरं सुरपुरे पमम् ३ यत्र हर्म्ये बुभुक्षुर्जिता रत्नराशयः स्युर्देते भेरुणानित्यवर्द्धमाना दिने दिने ४ तत्राभूद्धनदत्ताख्यौ वणिजां प्रवरो व= णिक् नित्यान्नदानाद्रुक्तां किं करीकृतशंकरः ५ अनपत्यतया सर्वमप्यृतं स्वमन्यत उपास्ते स्म ब्रतैः शंभुं अप

एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१॥ ॥०॥ अथशिवभक्तेभ्योऽन्यानादिदातुः भवानीशंकरप्रीतिपूर्वकं मुक्तिर्भवतीत्याह अन्नमिति १२ कवेरे
ति कंबेरानया कंबेरी तस्याः परेण प्रवाहेण बर्धिता संपत्यस्य तादृशि दक्षिणदेशे इत्यर्थः ३४५ अनपत्येति अनपत्यतया सन्तानश

७ ८ कन्यायाः नाम सहेतुकं निर्वक्तितयेति ९ सेति मुदेति सद्दार्थे तृतीया तथा च मातापित्रोः हर्षेण साकं दडिं गतवतीत्यर्थः १० आपादेति नि

तस्य शंभुप्रसादेन कन्या काचिदजायत यथा हि मवतो गंगालक्ष्मी दुग्धां बुधेरिव ७ वणिग्विलोक्य तां कन्यां क
लाभिवक्त्रा निधेः मुमुदे चात्मनो बंशं तथा पूतममन्यत ८ तथा यतः कुलं पूतं धनदत्तस्ततः पिता चक्रैः पूत
वती नाम तनयां तां महाधनः ९ सापि पित्रोर्मुदा बालावबुधेरूपशालिनी धनदत्तगृहे यदूजं दत्ते कल्प
वल्ली १० आपादकेशविधरत्नाभरणजालकैः भूषिता मोहयामास बाल्य एव निधिश्चिग्रयम् ११ शिवभ
क्तवितीर्णेन भस्मना वणिजां पतिः दीर्घायुष्याभिव्यर्थमलं चक्रैः सुतामपि १२ काले समानं निश्चित्य रूप
द्रविणसंपदा सुतं परमदत्ताख्यं नागपूर्वेणिजं वणिक् १३ आहूय प्रददौ कन्यां धनदत्तः सबंधुमान् वणि
ग्वधूवरौ युक्तौ रतिपंचशरविव १४ वितेर तुर्मनः प्रीतिं बंधूनां पश्यतां पुरः प्रार्थयित्वा यपितौ वरस्य निज
मंदिरं १५ स्थापयामास सुतया सां ईर्ष्यां विभज्य स्वधनं जामात्रे स ददौ मुदा १७ निर्मोय हर्म्यमपरं वणिक् परमदत्त
स्वयं भुंक्ते पूतवत्या गृहांतरे अर्द्धविभज्य स्वधनं जामात्रे स ददौ मुदा १७ निर्मोय हर्म्यमपरं वणिक् परमदत्त
क तत्र प्रवेशयामास कन्यां जामातं रतया १८ सर्वसंपत्समं ददौ पत्योर्मंदिरं तयोः अतः पुरे च तमं सिद्धलक्ष्मी
माधवयोरिव १९ त्वयान्नं शिवभक्तेभ्यो दीयतामनिवारित इति पूतवती भार्या शिवभक्तः समन्वशात् २०
आबाल्यं शिवभक्ता सा भक्ता न भ्यागता नृहे सक्षीराज्येन चान्नेन तर्पयामास सर्वदा २१ ॥ ७ ॥

धेः पद्मादेः श्रियं मोहयामास निधिभ्रान्तिमुसादयामासेत्यर्थः ११ १२ १३ १४ वितेरतुर्देदतुरित्यर्थः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ ॥

२२ २३ २४ अथेति सहकारफलद्वयं चाप्रफलयुग्मं २५ २६ २७ भवितेति तयोः शिवभक्तदत्तयोः फलयोर्मध्ये २८ २९ ३० ३१ अ.४२

भक्तानुरक्षमातेव बांक्षितान्नप्रदानतः बुभुजेयुवतिः काले भोगान्शान्याश्च दुर्लभान् २१ पयः फेननिभा
 शय्या नवरत्नमयं गृहं अनुकूलश्च भक्तौ स्याः पुपुषुर्मुहमुत्तमाम् २३ उपचारेषु भक्तानां नालस्य क्वचिदाश्र
 यत् गमयामास समयभक्तिर्मूर्तैर्वशां करी २४ अथैकस्मिन्दिने कश्चिद्रक्तः शंभो रूपाय न ददौ परमदत्ता
 य सहकारफलद्वयम् २५ एकनालतदादाय पूतवत्ये ददौ च सः अथापेरद्युस्तद्देहं गिरेशो भक्तवेषधृक् ॥
 २६ आगत्य क्षुधितो स्मौ तित्त्वरयामास तां सती पूतवत्यपि तं न त्वाजगाद विनया न्विता २७ भविता समये
 पाकः किंचिदन्नमिहाधुना भुज्यतामिति सक्षीरफलमेकं तयो रपि २८ तद्वत्वा भोजयामास तृप्तः सोऽपि तिरो
 दधे सिद्धानां महिमा गोप्य इति साहृदितद्वधे २९ प्राग्भुक्तवद्विः स्वगृहे विहिताशीस्तपस्विभिः सायं परमद
 तौपि भोक्तुमर्तुं हयथौ ३० भर्त्रे परमदत्ता यद्विहितमन्नं पयो घृतं दत्वा तं भोजयामास ददावाप्रफलं च तत्
 ३१ अमृता स्वादसं सतफलं प्राश्य हृष्टधीः अन्यत्वेति मुखं तस्या वीक्षते स्म वणिग्वरः ३२ अथ सा स्वकृ
 तं वक्तुमशक्ता भयपीडिता महानसमनुप्राप्य विधूतकरपल्लवा ३३ रक्षेति मनसा शंभुं शरणं पूतवत्यगा
 त् शिवां नृयानसदृशं फलं तस्याः पुगेऽप तत् ३४ मुदिता तद्देहं भर्त्रे बुभुजे सोऽपि तत्फलं पूर्वं भुक्तं फला ३५
 त्स्वादुतरं फलमवेत्यतत् ३५ इदं कुतः सदृसा हभार्या करुणया विभोः इति सा पूतवत्या ह प्रहसन्नाह तां वणि ३६

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

३७ ३८ ३९ शिवेति यद्यस्मात्तादास्यकारिणीकैङ्कर्येकर्त्री पार्वत्यादास्यमनुचितीमिति शिवद्रोहइतिभावः ४० त्यागेइति धर्मपत्नी
त्यागे अहंपापः पापिषोभविष्यामि त्रिषुद्रव्ये पापपुण्यमुखादिचेत्यमरः सहवासे महद्भयं देवतापराधसंभवादितिभावः ४१ वाणि

कारुण्यं त्वयि चेच्छुभो रन्यदानो यतां फलं इत्युक्तां तत्र विज्ञेया चतुर्वर्गफलप्रदम् ३७ पूतवत्यस्मरत्तादृक्फ
लमन्यद्दोशिवः भर्त्रेतदपि सादत्वा प्रहर्षमनुलं यथै ३८ भीतः परमदत्तो भूत्सुतवत्याः सवैभवात् वशीकृतो
नयाशंभुः ब्रह्मादीनामगोचरः ३९ शिवद्रोहोभयाप्रासः यदि यं दास्य कारिणि पार्वती नूनमेषास्यान्नो चेच्छ
क्तिः कचेदृशी ४० त्यागे तु पापेभ्यो विता सहवासे महद्भयं कथं नु खलु कर्तव्यमिति चिंता ददौ दृढि ४१ वाणि ज्य
व्यपदेशेन गच्छाम्यहमिति न्यतः इति निश्चित्य मनसा महत्या नाव्यसौ वणिक् ४२ वस्तून्पारोप्य विविधान्य
नुहोपांतरं प्रति यथै पूतवती शक्तिमदुतां मनसा स्मरन् ४३ द्वोपांतरं गतेनाथे पूतवत्यपि सान्वहं दत्त्वानंशि
वभक्तानामेकभुक्त्या न्यतिष्ठत ४४ ततः परमदत्तोऽपि गृहीतधनसंग्रहः देशं समुद्रमार्गेण प्राप्य पाण्ड्यस्य भूसु
राः ४५ अन्यावणिग्वरमुतामुद्राह्यन्यबसच्चिरं तस्यां क्वाचिद्भूक्त्या नाम्ना सवणिजावरः ४६ चक्रैः पूतव
तीं तस्याः स्वापराधविषुद्रये धनदत्तश्चिरगतमथ जामातृजनैः ४७ आसेः पांड्योऽस्थितज्ञात्वा तत्रात्रैर्यदा
सजां साबंधुभिः परिवृता वृतापरिजनैरपि ४८ जगाम भर्तुर्निकटमारूढशिबिकोत्तमा श्रुत्वा परमदत्तस्ता
मागतामंतिर्केततः ४९ ननामपादयोस्तस्याः सहपुत्र्या च भार्यया अभिप्रायमशेषेण पूतवत्येन्यवेदयत् ५० ॥

ज्येति महत्यां नाभि नौकायां ४२ ४३ द्वोपेति एकभुक्त्या एकवाराणनेन प्रोषिते मत्सिना कुरुशेति स्मरणादितिभावः ४४ ४५ ४६ ४७ ४८

५१ ५२ ५३ इतीति अंगात् निजशरीरात् सर्वमांसानियोगतः योगशक्त्या दुधावकंपयामास ५४ यैशाचमिति तेतवशिवस्य भूतपतेः से-
वायै सेवार्थं भूतस्त्वैव भूतपतेः सेवासु करेति भावः भजेमभवदंतिकं प्रकृतिमेत्य यैशाचिकीं किमित्यमर संपदः प्रमथनाथनाथा

अ. ४२

तवापराधशुद्ध्यर्थं कन्यां त्वन्नामचिन्हिता त्वामहं देवता बुध्या शरणं पूतवत्यगाम् ५१ यद्यत्रा व्यागता
सा त्वमहंगच्छामि चान्यतः इतितेनोदिता सा ध्वी पूतवत्या हनायकम् ५२ त्वदर्थं रक्षितमिदं वपुर्मेना
अनान्यथा यदित्वया परित्यक्ता गच्छाम्येषां शिवांतिकम् ५३ इति सा ब्राह्मणां स्तत्रं मेलयित्वा महाध
नैः पूजयित्वा दुधावंगत्सर्वमांसानियोगतः ५४ यैशाचं रूपमस्मार्षीत्सेवायै तेभवत्विति तस्या रूपं त
शेवासीद्ययुलेकाश्च विस्मयम् ५५ तदानीं प्रमथैर्नीतं विमानं चंद्रपांडुरं पूतवत्या धिरुद्धा गाकैलासाद्रु
रुपत्यक्तम् ५६ अयुक्तश्चरणस्पर्शः कैलासस्येति मौलिना तपसारुद्यगैलेद्रमागच्छतीह गंतिकम् ५७
दष्टा देवी गिरिसुता पप्रच्छ तदुदंतकं पिशाची केयमायाति चरंती मौलिनांतिकम् ५८ अस्यास्तु विकृतं ल
पंतपः शक्तिर्महत्तरा योजनानाचतुर्विंशत्सहस्राणि महीतलात् ५९ मूर्ध्नो तीक्ष्णो परिगिरेयस्यासातवचाति
कं अथ गौरिं जगादेशः स्मयमानमुखो बभूव जः ६० मातामयेयकल्याणी भक्तमियोषितामया पूजनीयातवेत्युक्त्वा
सतांगिरिजया सह ६१ प्रसुद्रम्यजगादेशमातस्ते किमनामय इतए ह्येत्युवाचार्यो घ्राणे मेति शशास च ६२ ॥

महे इति प्राचीन प्रयोगेऽपि ५५ तदानीमिति उपत्यक्तां समीपभूमिं उपाधिभ्यामिति त्यकन् प्रत्ययः ५६ ५७ दृष्टेति तस्याः
पिशाचिकायाः उदंतकं वृत्तान्तम् ५८ ५९ प्रसुद्रम्यते अनामयं किं आरोग्यं किमिति प्रश्नः ६२ ॥

६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ सभामिति यत्र सभायां नंदीवेत्तधरः मायागुणत्रयसाम्यावस्थापन्नाप्रकृतिरेव यवनिकांशुकः तिर
 स्फुरिणीपटः ६९ ७० चत्वार इति छंदसां वेदानां प्रसवित्रीमातागायत्रीत्यर्थः सा च त्रिपदां सैव कक्षात्रयं कोष्ठत्रयम् ७१ विताने

नमस्तवार्ये देवाय सर्वोत्तर्थाभिनेत्रयि गौरी माभाष्यजतीजगादपरमेश्वरम् ६३ कैलासशृङ्गे गिरिजासमेतो
 दृष्टो मया त्वयऽदतोस्मि धन्या त्वहं छितं किं नु मयेति पृष्टा तेनाह सा पूतवती महेशम् ६४ आनंदं नृत्यं भव
 तो द्रष्टुं कामास्मि शंकर स्ववां छितं किं नाथेति सम्यदास्यामि वां छितम् ६५ दर्शयिष्ये वटारण्ये नृत्यतत्रैव ग
 म्यतां दत्तुं क्तानहि मे शक्तिर्गेतुमस्तीति तत्र सा ६६ पदं गद्दीतुमीश स्वप्रवृत्ता तदधे हृद् अथ ताम्राशयां
 भोः हस्तांग्रेण विनायकः ६७ स्थापयामास सदसि वटारण्ये हृदये आलोन्मील्य दृष्टौ वृद्धा परितस्तमवे
 क्षत ६८ सभां ददर्श महतीं नवरत्नविभूषितां यत्र वेत्तधरो नंदीमायायवनि कांशुकः ६९ बल्लुकी वादि
 नी बाणी बंशगानपरे दिगं मदलाघातको बिस्मयः तालहस्तश्च तु मुखः ७० चत्वारो दीपिका वेदाः सनका
 द्याः सदस्थिताः कक्षात्रयभगवतो प्रसवित्री चं छंदसाम् ७१ वितानं स्त्रीमवलस्यो दर्शनान्यखिलान्यपि स
 सकोटिमहामन्त्राः कीर्णानि कुसुमानि च ७२ पंचाक्षरी भद्रपीठं च द्वादित्यौ च दर्पणे साक्षिणी च पराशक्तिः शा
 करी परदेवता ७३ सभां पूतवती दृष्टुं कैलासं लोककोतुकं सत्यं सहसोऽष्टाय किमेतदिति विस्मिता ७४
 अथ तस्य महादेवः दर्शयित्वा स्वतांडव सदेहमुक्तां तां कृत्वा स्थापयामास चातिके ७५ इति श्रीस्कांदोपपुराणे

ति वितानं उल्लोचः तस्य स्त्रीमवलस्यो गौरपदुवलस्य मंडलं दर्शनानि शास्त्राणि ७२ पंचेति भद्रपीठं सिंहासनं शंकरेशक्तिः उमा

५५
 ५५
 ५५
 ५५
 ५५

१३ १४ नासेति नासया ह्योपरि काष्ठे म हतं ताडितं नासादास्तरि स्थितमित्यमरः १५ १६ १७ कर्तुमिति आतिथ्यं अतिथिसत्कारं अ

द्विजस्तेन कृता सेयं प्रपातस्तेवकावयं तेन पृष्ठाः सकुन्नेति ते तद्गृहमदर्शयन् १३ वागीशस्तद्गृहद्वारं
दा प्रापद्विजोपिसः कर्तुं माध्याह्निकस्नानं निर्जगा मगृहास्त्वयम् १४ नासा हतं शिरस्तस्य तदा वेगेन नि
र्यतः वागीशो मे शरण्यः सङ्ख्युवाच बहिस्थितम् १५ साक्षादिव मद्रा देवं गृहद्वारमुपागतं भस्मावगुं
ठिततनुं मुदितः प्रणनामसः १६ दर्शनात्ते कृतार्थोस्मि देवस्येव पिनाकिनः पादरेणुपवित्रं ते भूयादस्मद्गृह
वरम् १७ कर्तुमातिथ्यमिच्छामि क्रियतां मय्यनुग्रहः इति प्रवेशितो वेष्मकृतासनपरिग्रहः १८ नाम
किं ते द्विज ब्रूहि शिव भक्त्या महानसि इति वागीश स पृष्ठः तदा हविहितांजलिः १९ अहं वागीश दासो
स्मि विभूतिचरणोद्भूयः ऐहिकमुष्मिकं मे च सर्वे वागीश धर्मतः २० इत्याकर्ण्य सतं प्राह किमिदं क्रिय
ते त्वया दासायस्य विरिंचाद्याय एकोजगता प्रभुः २१ यन्नामस्मरणं जतोः महापातकनिष्कृतिः विहाय
तं महादेवं नाम तस्यातिषावनम् २२ शात्मलीपुष्पसंकाशं भवान्यशरणगतः वागीशः कुत्र वा को यदे
नो बाधसमानुषः २३ शिवे देवा वयं क्वापि नैव भुंजामहे न्यतः चिन्हमात्रेण शैवो सिद्धं तभक्तिस्तवान्य
तः २४ इति तद्वाक्यमार्कण्येषु न स्तं प्राह भूषुरः भैवभो वद मे वाचमि मामाकर्ण्यतामृषे २५ शंभोः स्थिर
चरं चैति रूपं द्रव्यमुदीरित असतानि ग्रहं चापिलोके किं स्मिन्सदनुग्रहम् २६

तिश्रेय्ये इति साध्वर्थेज्यः १८ १९ २० २१ २२ २३ शिवेति शिव एव देवो येषां ते शिवदेवाः अन्यतः अन्यत्र २४ २५ २६ ॥

२७ २८ यथेति कटवाससः ज्ञेयान् २९ ३० ३१

३२

३३

३४

३५

३६

३७

३८

३९

४०

४१

४२

अ.४३

स्थिरेपरोक्षोविज्ञेयः चरेप्रत्यक्षएवसः स्थिरंतुलिंगवेशादिचरंरूपंभवादृशाः २७ चरेणैवस्वरूपेणनिग्रहा
 नुग्रहौबिभुः करोतिजगतांशुभुः दत्तेचनमताफलम् २८ यथाशिवस्तथाभक्तः तयोर्भेदो नहिक्वचित् वा
 गीशमूर्तिमास्थायजिगायकटवाससः २९ प्रतिष्ठापितवान्तेो केवैदिकाध्वानमुत्तमं संशंभुरेवयस्यास्मिन्
 त्यधीः सविनश्यति ३० तस्मादस्मत्कृतं सर्वतस्यैवेतिमतिर्मम इत्युक्तेभूतिपादेनवागीशोस्मीत्युवाचतम् ॥
 ३१ मुमुदेभूसुरेन्द्रोपिनिधिंप्राप्येवनिर्धेनः आतिथ्योद्योगसमयेकदलीदलहारिणं ३२ तत्पुत्रमदशसूर्यः स
 बभूवातिमूर्च्छितः प्रकृष्टाद्यमूर्च्छितं पुत्रंतंभोजयितुमुद्यते ३३ अभूतिचरणे प्राहवागीशोभोक्तुमुद्यतः अस्यांपं
 डौसपुत्रेणत्वयापिस्थीयतां सुतम् ३४ भोजनायाव्हयस्येति त्वरया मासदंपती विचारंप्रापतु स्तोतु उक्तेने
 वानुत्तमवेत ३५ आतिथ्यविघ्नोभवितायथार्थवचनेपुनः दत्तिसंचिंत्यतो सत्यपुत्रवृत्तांतमूचतुः ३६ माभै
 समिति तावुक्त्वा स्वसेवानुण्यमुक्तये मृतस्थितिरेलेभस्मतत्पुत्रास्यनिधायसः नीललोहितमस्तौषादुगी
 शः श्रूलधारिणम् ३७ जलधिमथनजातयः पुराकालकूटं प्रतिभयममराणां विष्टपानाचशंभुः ॥ अपिब
 दभयदातो देवतैस्त्यमानो विकटयतुविषार्त्तिविस्मृतश्चेतसानः ३८ दत्तिवागीशवाको नहिजपुत्रः स
 जीवितः विस्मयपरमंजगुरपिदेवाः सदानवाः ३९ अथतस्यगृहेभुक्त्वावागीशः स्वेच्छया यथो पुनरुज्जीव
 नात्स नोः मुमुदाते च दंपती ४० तमेवाभूतिचरणश्चिरंध्याय नमदे श्वर अवापशिवसायुज्यं दुर्लभं योगिनामपि

५०७
५०८
५०९
५१०
५११
५१२
५१३
५१४
५१५
५१६
५१७
५१८
५१९
५२०
५२१
५२२
५२३
५२४
५२५
५२६
५२७
५२८
५२९
५३०
५३१
५३२
५३३
५३४
५३५
५३६
५३७
५३८
५३९
५४०
५४१
५४२
५४३
५४४
५४५
५४६
५४७
५४८
५४९
५५०
५५१
५५२
५५३
५५४
५५५
५५६
५५७
५५८
५५९
५६०
५६१
५६२
५६३
५६४
५६५
५६६
५६७
५६८
५६९
५७०
५७१
५७२
५७३
५७४
५७५
५७६
५७७
५७८
५७९
५८०
५८१
५८२
५८३
५८४
५८५
५८६
५८७
५८८
५८९
५९०
५९१
५९२
५९३
५९४
५९५
५९६
५९७
५९८
५९९
६००
६०१
६०२
६०३
६०४
६०५
६०६
६०७
६०८
६०९
६१०
६११
६१२
६१३
६१४
६१५
६१६
६१७
६१८
६१९
६२०
६२१
६२२
६२३
६२४
६२५
६२६
६२७
६२८
६२९
६३०
६३१
६३२
६३३
६३४
६३५
६३६
६३७
६३८
६३९
६४०
६४१
६४२
६४३
६४४
६४५
६४६
६४७
६४८
६४९
६५०
६५१
६५२
६५३
६५४
६५५
६५६
६५७
६५८
६५९
६६०
६६१
६६२
६६३
६६४
६६५
६६६
६६७
६६८
६६९
६७०
६७१
६७२
६७३
६७४
६७५
६७६
६७७
६७८
६७९
६८०
६८१
६८२
६८३
६८४
६८५
६८६
६८७
६८८
६८९
६९०
६९१
६९२
६९३
६९४
६९५
६९६
६९७
६९८
६९९
७००
७०१
७०२
७०३
७०४
७०५
७०६
७०७
७०८
७०९
७१०
७११
७१२
७१३
७१४
७१५
७१६
७१७
७१८
७१९
७२०
७२१
७२२
७२३
७२४
७२५
७२६
७२७
७२८
७२९
७३०
७३१
७३२
७३३
७३४
७३५
७३६
७३७
७३८
७३९
७४०
७४१
७४२
७४३
७४४
७४५
७४६
७४७
७४८
७४९
७५०
७५१
७५२
७५३
७५४
७५५
७५६
७५७
७५८
७५९
७६०
७६१
७६२
७६३
७६४
७६५
७६६
७६७
७६८
७६९
७७०
७७१
७७२
७७३
७७४
७७५
७७६
७७७
७७८
७७९
७८०
७८१
७८२
७८३
७८४
७८५
७८६
७८७
७८८
७८९
७९०
७९१
७९२
७९३
७९४
७९५
७९६
७९७
७९८
७९९
८००
८०१
८०२
८०३
८०४
८०५
८०६
८०७
८०८
८०९
८१०
८११
८१२
८१३
८१४
८१५
८१६
८१७
८१८
८१९
८२०
८२१
८२२
८२३
८२४
८२५
८२६
८२७
८२८
८२९
८३०
८३१
८३२
८३३
८३४
८३५
८३६
८३७
८३८
८३९
८४०
८४१
८४२
८४३
८४४
८४५
८४६
८४७
८४८
८४९
८५०
८५१
८५२
८५३
८५४
८५५
८५६
८५७
८५८
८५९
८६०
८६१
८६२
८६३
८६४
८६५
८६६
८६७
८६८
८६९
८७०
८७१
८७२
८७३
८७४
८७५
८७६
८७७
८७८
८७९
८८०
८८१
८८२
८८३
८८४
८८५
८८६
८८७
८८८
८८९
८९०
८९१
८९२
८९३
८९४
८९५
८९६
८९७
८९८
८९९
९००
९०१
९०२
९०३
९०४
९०५
९०६
९०७
९०८
९०९
९१०
९११
९१२
९१३
९१४
९१५
९१६
९१७
९१८
९१९
९२०
९२१
९२२
९२३
९२४
९२५
९२६
९२७
९२८
९२९
९३०
९३१
९३२
९३३
९३४
९३५
९३६
९३७
९३८
९३९
९४०
९४१
९४२
९४३
९४४
९४५
९४६
९४७
९४८
९४९
९५०
९५१
९५२
९५३
९५४
९५५
९५६
९५७
९५८
९५९
९६०
९६१
९६२
९६३
९६४
९६५
९६६
९६७
९६८
९६९
९७०
९७१
९७२
९७३
९७४
९७५
९७६
९७७
९७८
९७९
९८०
९८१
९८२
९८३
९८४
९८५
९८६
९८७
९८८
९८९
९९०
९९१
९९२
९९३
९९४
९९५
९९६
९९७
९९८
९९९
१०००

इति श्रीमानवत्स्यपनामक नृसिंहविरचित्तायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ ॥ ॥ ॥
 शिवभक्तसंगदपिनरः संसारं सुखेन तर्हीत्याह संगमादिति निबर्हणात् निबर्हकात् करणेत्युद् १२ मरुद्द्वेति मरुद्द्वकावेरी सत्य

श्रीअगस्त्यउवाच संगमात् शिवभक्तानां सर्वपापनिबर्हणात् दुस्तरं जन्मदुःखाब्धिं जंतुरत्येतिलीलया १ अत्रै
 वोदाहरंतौ ममिति हासं पुरातन चरितं नीलनग्नस्य श्रूयते यत्र पावनम् २ मरुद्द्वकासरिनीरे मंगलाख्यमह
 तपुरं सदा धर्मरैः सद्भिः साग्निहोत्रैरधिष्ठितम् ३ तत्रासीन्नीलनगनाख्या ब्राह्मणो वेदपारगः ब्रह्मदृष्टिर्जितक्रो
 धो भक्तिमान् परमेश्वरे ४ नीलः कर्मफलं प्रोक्तं तच्च लिप्यति नग्नवत् यतस्ततो भवलोको नीलनगनाद्वयोद्वि
 जः ५ त्रिपदार्थविवेकांभः प्रक्षालितमलत्रयः बाजपेयादिभिर्यज्ञैरापराधमहेश्वरम् ६ नीलकंठस्य देवस्य नी
 लनग्नः प्रसादतः दृश्येजगति सर्वत्र त्वयत्त शिवदर्शनम् ७ शिवध्यानेन सततं नीलनग्नस्य मानसं कतकं
 स्मोदयोगेना नाविलंसलितं यथा ८ अथैकदा सोऽदिवसे महेशं फलैश्च दुग्धैर्मधुना भिषिच्य निवेद्य चानन्द
 धिदुग्धपूर्णं हृष्टस्स तुष्टावशिर्वांतिकस्थः ९ हरं स्तुवंतं भर्तारं समयापतिदेवता तिष्ठंतीसां जलितस्तस्य भार्या
 सेवतशंकरम् १० मौलौ शंभोस्तदा लूतानि पत्यलघुतनुभिः बभूवैः प्रच्छादयामास सा तूर्णं निर्ममार्जतम् ११ ॥

यो निर्मरुद्द्वेत्यमरः ३ ४ नील इति ज्ञानस्यैव परस्माद्विलेन निर्मलतया श्वेतत्वेन तदितास्य कर्मफलस्य नीलत्वमिति भावः ५ त्रिप
 दार्थेति गायत्र्यर्थे इत्यर्थः ६ ७ शिवध्यानेनेति कतकक्षोदयोगेन निर्मलाख्यबीजचूर्णयोगेनेत्यर्थः ८ ९ हरमिति भर्तारं समयाभ्यु
 समीपे अभितः परित इत्यादिना द्वितीया पतिदेवतापतिव्रता १० शंभोरिति लूता ऊर्णनाभिः कृमिविशेषः मकरीतिलोके प्रसिद्धा ११ ॥

लूतेति अस्तकूरुधिरं १२ लिलेहेति लाला वदनजलेमेवौषधं यस्यास्तया जिह्वा १३ १४ १५ १६ १७ १८ अ.४४

लूतानखक्षतेमौलोशंभोरसगृह्यत साध्वीभक्तिपरीक्षार्थं दर्शितेशंभुनासजि १२ लिलेहजिह्वाभीता
सालालौषधयाद्रुतं शुशामसद्योरुधिरप्रीतश्चाभून्महेश्वरः १३ भार्यारसनयालीढंशिरःशंभोरवेक्ष्यतत्
कर्णार्पितकरःशोचन्नीलनग्नोजगादताम् १४ त्वयाकृतःशिवद्रोहःसक्तातत्त्वमशिक्षिता नमेत्वयास्ति
बंधोगच्छुक्तापियथेच्छया १५ इतिभर्तुर्निशम्योक्तिंसाकृताजलिर्ब्रवीत् गतिस्त्वमेवंमेशंभोर्नैवद्रोहःकृ
तोमया १६ सर्ववेदश्रुभवान्यसर्वसाक्षीमहेश्वरः अथतानीलनग्नोपिकंपयन्मौलिमात्मनः १७ विधायसा
हसंपूर्वप्रच्छादयितुमिच्छुसि स्त्रियोहिंसाहसपराइत्युक्तास्वगृह्यथौ १८ गतेभर्तुरिसाध्वीसाशरणंशं
रंयथौ उपोषितानयद्रान्त्रितत्रपंचाक्षरीपरा १९ नीलनग्नमश्रुस्वप्नेप्राहवाचंमहेश्वरः मूर्खत्वंनविजानीषे
तस्याभक्तिंमयिस्थिरम् २० महाभिषेकेनिहितेसम्यद्गुणमार्जनंरुतं पंचामृतकरणमौलोममलग्नक्षुधाहिता
२१ न्यपतत्तौक्षणखरावभक्षेतन्नखक्षतात् उत्पन्नसविषरक्तदृष्टत्वद्वार्ययामम् २२ त्वदीत्याविरतानोचेत्स
र्वस्वर्णंभविष्यति यदिसक्तात्वयासेयंयजामित्वामहंध्रुवम् २३ नीलनग्नमुदीर्येवंनीलकंठस्तिरेदधे अथो
श्रायद्याविष्टोनीलनग्नःशिबालयम् २४ क्षम्यतामितिभार्योस्वामानीयनिजमदिरं निशिस्वर्णमयंलीढंदृष्ट्वा
शंभोस्सविस्मितः २५ त्वमेवगिरिशंध्यायन्नकदाचनरुष्यति तयासहनिबासेनस्वंकृतार्थेममन्यत २६ ॥ ॐ ॥

२७ २८ नीलनग्नइति आरुसिबर्जितांपुनरावृत्तिरहितां न सपुनरावर्ततइति श्रुतेः गतिमोक्षमित्यर्थः मामुपेत्यतु कौंतेयपुनर्जन्मन विद्यतइति स्मृतेश्च २९ इति श्रीमानवत्सुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ॥ ॥ संप्रतिकर्मोपासनादिद्वारा शिवसेवयापि मुक्तिर्भवतीत्याह कर्ममिति १ इति हासमवतारयति श्रूयतामिति २

अथ कालेन महता सह बोधवता गतान् नीलनग्नो महाभागान् शिवभक्तान् दृढव्रतान् २७ संपूज्य वासया मा सखे वेष्मनि महामतिः अथ तेषु प्रयातेषु शिवस्तोत्रपरायणः २८ नीलनग्नो महाभक्तो भार्यया सहितस्तथा निर्धूतबंधनः प्राप गतिमावृत्तिवर्जिताम् २९ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच कर्मजातानि संगृह्य पुण्यस्थलनिषेवया उपास्ते शंकरभक्त्या सोपि मुक्ते भवेद्द्विजाः १ श्रूयतामिति हासोत्रविश्रुतो विदुषां प्रियः श्रवणाद्यस्य कैकर्ये शांकरे भवितामतिः २ वागीश ज्ञानसंबंधनीलनग्नान् रिरक्षिषुः दीनारानन्वहं प्रादात्सोपा नेयत्र शंकरः ३ हेमलाभपुरा नाम तदादिप्रथितं हिततद् द्विजः कश्चिद्भूतत्र शिवभक्तगणाग्रणीः ४ अध्येष्टवेदानखिलान् अन्वतिष्ठत्कृतज्ञातं तत्राग्नेमंडले भानोः शिवसिं गे च देः शिके ५ भावयन् नित्यमीशानं भक्त्या नंदिसमो भवत् अतस्तमाहुर्विप्रे द्रानाभ्या च नवनंदिनम् ६ सफलानोत्सवेषां भोः पौर्णिमायां द्विजोत्तमः करिष्यन्त्या गराजस्य दोषा गधनमुत्तमम् ७ द्यूतग्रहणमुद्दिष्य यया वापणवीथिका द्यूत

वागीशेति वागीश दीनभक्तान् रिरक्षिषुः दीनारान् सुवर्णमुद्राः ३ नगरान्नः प्रवृत्तिनिमित्तमाह हेमेति ४ अध्येष्टेति अधीतवान् प्रसमने कान् कृतज्ञवृत्तिषु त् अनुतषो चकारेत्यर्थः उपासनास्थानानि निर्दिशति अग्नावित्यादि ५ ६ ७ घृतेति सौगंत्येन बोद्धम् ८ ९

२ १० ११ तमिति अष्टतनुः भूतपंचकं सूर्यचंद्रयजमानरूपाष्टमूर्तिः १२ सौगतः शंकते पृथिवीत्यादिना १३ पृथिव्यादीनां परस्परविरुद्ध
स्वभावानां एकत्रसमागमो दुर्निरूपइति भावः १४ समागमपक्षे दोषमाह शिवेति १५ १६ १७ संमेलयित्वेति कमलालयं नगरम् १८

गृहाण निष्कदशकं देहि मे घृतमुत्तमं द्रुसुक्तश्वाहृतः प्राह घृतं ते कस्य बहिः २ नवनंदय पितृप्रीत्या प्राह
देहि नवं घृतं भक्तोस्मि त्यागराजस्य प्रीतयै लक्षवर्त्तिकाः १० कर्त्ते व्यादेति किं तेनेत्युक्तः शंभो रनुग्रहः फल
मित्यादृक्तः शंभुरिति पप्रच्छ तं पुनः ११ तमाह विप्रो देवानां नियंता षटनः शिवः स्वयंप्रकाशस्यांगे शस्तद्व
क्त्या मुच्यते नरः १२ ततः प्रहस्य तं प्राह वेदबाह्यो महाहिज पृथिवीवायुराकाशश्चंद्रादित्यो च पावकः १३
अंभश्च यजमानश्चेत्येताः शंभोर्हि संगताः मूर्त्तित्वं यात्यमी कुत्र संगच्छन्वे विरोधि नः १४ शिवाज्ञया विरोधश्च
तच्छ्रद्धिदोषो विधीयतां द्रुसुक्तः सशिवद्रोहो न संभाष्य इति क्रुधा १५ व्यथमानश्च तद्वाक्ये स्यागे शंशरणगतः १६
हृत्तोस्मि सौगतगिरवे दमर्मच्छिदाचिरम् १६ रक्षरक्षेति निश्चस्य नवनंदी रुदन् स्थितः जलदोपान्विबेहेति १७
दयालुः प्राह तं हरः १७ संमेलयित्वा सकलान् कमलालयवासिनः सायं सलक्षपात्रेषु दत्त्वा विमलवर्त्तिकाः १८
पूर्यामास सर्वत्र कमलालयवारिभिः कदाचिक्विवात्रायां तनीचस्पृशं शंकितम् १९ सुसमुत्थापयित्वेशः कमला
लयगान् जनान् दर्शयामास सकलान् नीलग्रीवाश्चतुर्भुजान् २० शिवरूपजुषः सर्वानाचंडालं ददर्श सः तांश्च
प्रज्वालथ नदीपान् तदद्भुतमभून्महतत् २१ महाबातेषि चलति जज्वलुस्ताः शिवाज्ञया भीताः पलायिताः सर्वे शाका

१९ २० शिवेति आचंडालं चंडालावधि २१ महेति शाकाः जैनाः २२ ॥

ववर्षुनिति ज्वलंतः शिखायेषां तान् द्दीपान् २३ २४ सागेणंस्तोति यसेस्यादिना नवच्छिद्रेणैरे २५ शासनादिति अंतरा वैश्वानररूपेण २६
२७ २८ फलमिति कर्मणां यागादीनां फलं स्वर्गादि यस्म्यशासनात् कर्त्तारमन्वेति प्राप्नोति कर्मैव प्रध्वस्तं फलति पुरुषा राधनमते इति स्म

ववर्षुः पुष्पवर्षाणि देवाः सर्वे च विस्मिताः आप्रभातं च तां दृष्टुं न वनं दीज्वलच्छिखान् २३ भक्त्या प्रहृष्ट हृदयस्तु-
ष्टावपरमेष्ठ्वम् २४ श्रीनवनंदीऽः यस्यां न्यानवच्छिद्रेऽस्तव्यस्तिष्ठति मारुतः ॥ तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभ
क्तवत्सलम् २५ शासनात्सावको यस्य सर्वेषां मंतरास्थितः तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् २६ बडबासु
खवन्ति श्रज्वलत्यब्धौ यदा नृणां तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् २७ भूतान्यपि विरुद्धानि मिलितानि यदा
नृणां तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् २८ फलमन्वेति कर्त्तारं कर्मणां यस्य शासनात् तन्नमामि महादेवं त्या
गे शंभक्तवत्सलम् २९ औषधे च मणौ मंत्रे भाति शक्तिर्यदा नृणां तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् ३० ना
त्येति समं यज्योतिः सिंधुः कालश्च यदुयात् तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् ३१ विना धारां जगद्येन साधार
मिव निश्चलं तन्नमामि महादेवं त्यागे शंभक्तवत्सलम् ३२ ब्रह्माच्युताद्यविदितं च शिरः पदं तेनासा शिलाविदित
मासमुदृतप्रियायाः वस्सेन मोस्तु भवते प्रणतार्तिहं त्रेत्यागे श्वराय मयि देहि सदा बलोकम् ३३ श्रीश्रगस्त्यऽऽः नव
नंदीस्तु वने बं त्रिसंध्यं त्यागनायकं तत्रैव तदनुज्ञातः स भार्यो न्यवसच्चिरम् ३४ ॐ ॐ ॐ

रणात् २९ औषधे इति तृणलतापाषाणवर्णेष्विति भावः ३० नेति ज्योतिः सूर्योदिः यदुयात् यस्माद्गोतेः श्रीषोदेति सूर्य इत्यादि श्रुतेः ३१ ३२ ब्र
ह्मेति तवैश्वर्यं यत्नादिति श्लोके महिमे कथेयं स्पष्टा आससु हृदः निजभक्तस्य प्रियायाः नासा शिलाभ्यां ह्यरे पर्येधो दाह्यां विदितं ३३ उपसं

हरति न वेति ३४ कर्मेति अखिलं कर्म संगृह्य यत्करोषियद् आसीत्यादिना सर्वं शिवापेण कृत्वा उत्तमां भक्तिं प्रागुक्तलक्षणं कुर्वते तस्मै न वनं
दिने कैवल्यं मोक्षं ३५ इति श्रीमानवत्युपनामकत्तसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां पंचचत्वारिंशोऽ

कर्माखिलं च संगृह्य कुर्वते भक्तिमुत्तमां त्यागे श्वरो दहौ तस्मै कैवल्यं न वनं दिने ३५ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तवि-
लासे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ॥ ७ ॥ श्री अगस्त्य उवाच अथ वक्ष्ये मुनि श्रेष्ठाः कथां क्षपणविहिषः स्तन्यामु
त प्रदानेन यस्य धात्री हिमाद्रिजा १ कावेरी देमसभयो रतगस्तिपुरं महत् किंचिद्भूषणं नाम ब्रह्मलोक इवापरः
२ संवर्तसलिलाक्रांते त्रैलोक्यां महेश्वरः द्रोणीं विधाय त्रिगुणीं तत्राथायाप्यपालयत् ३ वृषध्वजपुरी ब्रह्मपु
री वैष्णुपुरी तथा कालीपुरी मलपुरी तु च्यते यामुनीश्वरैः ४ यत्रोद्यानेषु माकंदास्तटाककमलोदरे मुंचेति मधु-
विप्रेन्द्रा बद्धा वाज्याहुतिर्यथा ५ धमिल्लो हर्त्तने स्त्रीणां नृत्यतायत्र बर्हिणा बालयूथकरास्फोटो मद्रस्ताल-
ध्वनिर्यथा ६ शिवव्रतद्वृत्तिरख्यातः तत्रासीद्द्विजसत्तमः शिवभक्तोजितक्रोधस्सर्वसंपत्समृद्धिमान् ७ वि
वर्तद्वधर्मस्य विद्यानां वासमुद्रमः शांतेरिव परीपाकोदांतेरिव परिक्रमः ८ उल्लासद्वबोधस्य मोक्षस्यैव
महापथः वेदांतार्थोपदेशेन पवित्रितजगन्त्रयः ९ विनयाभरणतस्य करुणेश्वरीणो आसीद्गुणवतीनाम
धर्मपत्नी यथा बिका १० अरुंधती वसिष्ठस्य यथा स्वादेव बर्हिषः तथा प्रतिष्ठा मगनदातिथ्येषु द्विजन्मनाम् ११

ध्यायः ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ज्ञानसंबन्धनामकभक्तकथां प्रस्तौति अथेति क्षपणान्बोद्धान् विद्वेष्टेति क्षपणविहितं तस्य धात्री जननी १ २ संव
र्तेति संवर्तः प्रलयः त्रिगुणीं गुणत्रयमेव द्रोणीं काष्ठां बुकाहिनीं विधाय यां नगरीं तत्राधाय स्थापयित्वाऽपालयत् ३ तस्याएव संज्ञांतरा

एयाह वृषेति ४ ५ ६ ७ विवर्तेत इति धर्मस्य विवर्तो रूपांतरं इति इवार्थे वा समुद्रमः आविर्भावः ८ ९ १० ११ यस्येति यस्य नगरस्य के
लीवनादीनां श्रितामृगी चर्वितं आर्द्र तृणं शशलक्ष्मणश्चंद्रमसो मृगया दत्ते क्रोडाशौलस्य तावदौ न त्यादिति भावः १२ १३ १४ १५

यस्य के लीवना क्रोडा पर्वताग्रा श्रितामृगी चर्विता रूतृणं दत्ते मृगाय शशलक्ष्मणः १२ तस्य संपत्समृद्धस्य सत्क
लत्रानुकूलतः भागेन स्वर्णपुष्पस्य सोमश्चोरिवाभवत् १३ षट्कर्मैति रतस्यास्य सभार्यस्य महात्मनः अनप
त्यतया दुःखमंतव्यं धिर्वाभवत् १४ अथ तौ दंपती खिन्ना वपूरितमनोरथौ अपत्यार्धमहोदेवं तोषयामा
सतुर्व्रतैः १५ परिणोरुद्रमन्त्रेण पावैती परमेश्वरौ द्रोणप्रसूनैरानर्च्य सहस्रदिने दिने १६ क्षीराभिषेकं विद
धे धारया सिंगमूर्धनि यावदेकादशावृत्तिरुद्राध्यायः समन्वयित १७ प्रदक्षिणशतं शोभोस्ते लाभ्यं जनवर्जित
कुर्वेत्स्य लवणं भुंक्ते बिल्वानामभिषेककृत १८ तैलं क्षीरं शिभूनां च प्रदत्ता वनिवारितं एवं वर्षत्रयं तस्य भा
र्या च ब्रतमादधे १९ तथापि दृश्यते न स्म प्रसादः पारमेश्वरः अथ सा चिरनिर्विण्ण द्वादशाब्दमुजोषिता २० द्रो
णीपुरेश्वरस्याग्रे रूंदती वाक्यमब्रवीत् वेदविद्याविहीनो यो ब्राह्मणस्त्रौरनात्मजा २१ तावन्नगादिव तभूमे
भीरभूतो न संशयः ददासि चेन्न पुत्रमे प्राणास्त्वय्यर्पिता मया २२ इति निश्चित्य सा साध्वी तत्र प्रायमुपाविशत्
तस्या रात्रौ हरः स्वप्ने पायसान्नेन पूरितम् २३ पात्रं हेममयं दत्वा भगवत्येति रोदधे अथ सा कथयत्स्वप्ने हरेणा
मुग्रहं कृतम् २४ भर्त्रे शिवव्रताया भून्मुदितो धो यथा दृशा ततः सा गर्भं चिन्हेन प्रचकाशे पतिव्रता २५ ॥ ७ ॥

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अचिरेति अचिरोदितः शीतांशुर्गस्यांसावग्रेष्ठा माहेन्द्रीहरित् दिगिवदोद्दंर्गभचिन्हं तत्संबधिन्याव्ययया २६ २७ २८ २९ अथे
ति वैजनने स्तिमासे ३० शतेति सर्वैर्लक्षणेः कान्तंसुन्दरस्वार्थकः ३१ ३२ ३३ पाखडानामिति वामेनचक्षुषा समस्यंदि अनिमि

अचिरोदितशीतांशुर्मोहेंद्रीबहरिद्वार दोद्दद्वययातांतंतदीयंवपुरुज्वलम् २६ अतीतहिमबाधेवशिष्टिग
त्ययपयिनी सुजातचारुसर्वोगीसर्वोभरणभूषिता २७ शिवव्रतोभगवतीददर्शोद्दयंगमा विद्यामिवोत्तमावि
हानजन्ममृत्युविनाशिनीम् २८ ततोलेनेशुभेतस्याश्रक्तेपुसवनक्रिया मासेषखेचसीमंतगर्भकर्मचसर्वतः
२९ अथवैजनेनेप्रासेपंचसंस्थितेषुच ग्रहेषुलग्नेशुभगेगुरुणाखंडुनान्विते ३० शतताराख्यनक्षत्रे साध्वीभ
गवतीसुतं असूतान्यमिवस्कंदं सर्वलक्षणकातकम् ३१ दिविदुदुभयोनेदुःप्रसन्नानिपयांसिच अवर्षिकु
सुमंदैवैरस्पन्दिमरुतासुखम् ३२ अनर्त्तिसुरकाताभिरगाय्यपिचकिंनरैः अस्त्रसिगर्भैः शाक्यानामनलेर्ज
ज्वलेतदा ३३ पाखडानांसमस्यंदितागोमनचक्षुषा शैववैदिकधुर्योणांदक्षिणेनचचक्षुषा ३४ अरिष्ट
मभवत्तस्यज्यातिषापरितस्फुरत् प्रदीपास्सन्निधौतस्यमध्यान्हारोपिताद्व ३५ जातकर्मविधायास्यत्रा
स्यणेभ्योददौधनं तदंकिताकासासाध्वीबभौभगवतीतदा ३६ उसनकोस्तुभमणिर्वैलाक्षीगंबुधेरिव
गवांद्वादशसाहस्रंदिजेभ्योदाच्छिवव्रतः ३७ भोजयामासविप्रौघान्द्वादशेन्दिशिवव्रतः चकारनामक
रणहरदत्तद्विहिजः ३८ बबुधेरक्षितोबालः शैलादिपरयेयथा क्वाक्कवेतिषाषडान्द्वितकुसुमनाशिभुः ३९

तसचकमेतत शैवेतिशुभसचकमेतत् ३४ अरिष्टमिति अरिष्टंस्तितागृहं मध्यान्हारोपिताद्वनिस्तेजस्काद्वतिभावः ३५ जाते

ति तेन बालेनांकितः अंकोयस्याः ३६ ३७ ३८ वरुधे इति शैलादिर्नदी ३९ ४० वरुधेति आर्हेतान् जैतान् कुट्टयिष्यन् मुष्टिभिर्मस्त
प्रहारं करिष्यन्निब ४१ शिवेति दृष्टिरुन्मीलिता हर्षादिति भावः अंगुष्ठेति अंगुष्ठमात्रं पुरुष इति श्रुतिप्रतिपादितस्य जगत्प्रभोः स्तोत्रं

उच्चैः संतर्जयामासे वदबाह्यां दुर्गमनः घातयिष्यन्निब रिपूं चरणबुटनीनयत ४० वरुधमुष्टिमसकृत्कुट्टः
यिष्यन्निबार्हेतान् यदोन्मनाममूर्द्धनं बाल्यभगवतो सुतः ४१ शिवागमैश्च वेदोक्तैः दृष्टिरुन्मीलिता तदा अ
गुह्यपुरुषस्तोत्रं तव वागजन्मनः फलम् ४२ इति बुवन्निवांगुष्ठं समुखे विदधे सदा बहिर्निष्क्रमणतस्य च तु
र्थमास्यरो चत ४३ दुर्मतध्वातभेदाय भानोरिव समुद्रमः अन्नतश्चान्नमब्दार्धव्यवर्धत दिने दिने ४४ शिवा
पदानमधुरैर्गीतैः समुपलालितः जनन्यास्तन्यपायी स न वदने दत्तलोचनः ४५ अकुरदृशेनो बालोपि ज्ञोः प्रीतिमव
र्धयत अष्टमेङ्कुरितो रजुर्देतास्तस्य मुखं बुजे ४६ प्ररोहद्वविद्यानां विमलाः शुभजन्मनः जानुभ्यामपि बाहुभ्या
यदा स चरति स्म सः ४७ तदा प्रतिष्ठिता वेदाश्च त्वारोमुचिनिर्भयाः वत्सरं तेन दोस्तानं कारयित्वा भर्कस्य सः ४८
ब्राह्मणाभोजयामास बन्धुनपि समागतान् ४९ मात्रात्रिपुङ्गां कितफालं देशोपूजासुशंभोः पितुरतिकस्यः ॥ स्निग्धा
प्रतिष्ठाप्य शिलां पुरस्तादानर्चशंभुं स विडबनेन ५० स स्नानादिषु बभूव पितुरंतिके उरस्फुरन्त्या प्रनखो ब्र
णन्त पुरकिंकिणिः ५१ अथैकदा धनुर्मोसे भानोः प्रागुदयाद्दिजः समञ्चैर्यिष्यन्ती शानप्रस्थितः स्नातुमुद्यतः ५२ ॥

५२ ५३ दुर्मतेति दुर्मतम् अवैदिकमतम् तदेव ध्वातं तस्य भेदाय विदरणाय ५४ ५५ शिवेति शिवस्य अपदानानि कर्मवृत्तानि तेर्म
धुरैः ५५ अंकुरादिति अंकुरन्तः प्ररोहन्तः दशनादन्तायस्य ५६ ५७ ५८ ५९ स्निग्धेति विडम्बनेन अन्वकरणेन ५० स इति उरसि स्फुर

५३ अथैति अर्भकः सार्द्धसंवत्सरद्वयः ५४ शिवेति उरःसमुत्थितः औरसः पुत्रः इत्याश्लिष्य एकाकी निशिसमागत इति शिरो जिघ्रन् कच्छादिति
नंतं पुत्रं पिता शिरसि जिघ्रतीति स्मरणेन ५५ तीरेति वक्षोद्वेगे उरःप्रमाणे प्रमाणे हृत्पसच द्वाजिति प्रमाणार्थे द्वात्रिचप्रत्ययः ५६ ५७ हरेति ह

अंतिके नीयतां बालो निद्राणदतिचोदिता श्रुत्वापि भर्तुर्वचनं निद्राढ्या भगवत्प्रभूत् ५३ अथाग्रेपितरं यांतमनुदुस्य
समुत्थितः अर्भकः प्रययौ तीर्थे पिता यत्र निमज्जति ५४ शिवव्रतस्तमायां तं वीक्ष्य चोरः समुत्थितः इत्याश्लिष्य शिरो जि
घ्रन् शिवतीर्थं तं ययौ ५५ तीरे शिशुमवस्थाप्य वक्षोद्वेगे जले स्थितः मन्त्रैः संप्रोक्षणं कुर्वन् मम ज्ञातं जेत्युधीः ५६
अंतर्निहूद्वनिश्वासः सक्तपोरुषमस्मरत् अट्टहाजनकबालः प्रातिष्ठत गृहं प्रति ५७ हरा लयारच्छन्मम दृष्ट्वा
मार्गमर्भकः परिक्रम्य तदीशान सन्निधौ दीपशोभितं ५८ स्थित्वा भिमुखमीशस्य रोदनाय प्रचक्रमे आकर्ण्यै स
निधौ शंभोः शिशुमर्चकवाक्यतः ५९ कबाल इति चिंतावान् स्नात्वा चोर्णः शिवव्रतः जजाप ज्योतिषे मंत्रं दत्वा र्थं
समुदेष्यते ६० अथार्भकः प्रकोष्ठे ननेन च निहितं प्रमृजन् नरुद्वेहो स्तन्यमंबेत्यनुक्षणम् ६१ आहूय
करुणासिंघुर्गो रींदोणी पुरीश्वरः अंबेत्याहूय भवती मयं रोदिति बालकः ६२ देहि स्तन्यामृतं तस्मै तत्प्रियं
मेत्यबोचत अथ मूर्त्तिमतो देवी जगतां जननी शिवा ६३ आगत्या स्याति कंबालमर्के कृत्वा सुविस्मिता स्त
न्यामृतं तस्मैः पूर्णं च षकं हे मनिर्भितम् ६४ ददौ गृहीत्वा तद्वक्त्रे क्षुधितः स च तस्यै ६५ वेदांतबोधमयं मंबिक
या वितीर्णं स्तन्यामृतं तदनुषीत वतोर्भकस्य उद्गारपूरद्वस्त्किं सुधा प्रवाहो वक्त्राद् जायत जगन्नयता पहरि ६६

रा लयस्य शिवालयेऽप्यारणे कपाटेन च्छन्मार्गं ५८ केतिसमुदेष्यते ज्योतिषे सूर्योय ६० ६१ ६२ ६३ आगतेति च षकं पानपात्रं ६४ ६५ ६६

६७ ६८ ६९ यदेति एतत्पानपात्रं मनीषिणां विदुषां अर्थेन प्रयोजनेन हृद्यं मनोहरं सकलविद्याप्रदं गैरिस्तन्याधारत्वादिति भावः ७० अस्माकमिति संविदृणा ज्ञानदृष्ट्या समिधे दीप्यते त्रिदम्बौ दोषाविति धानोर्लेट् ७१ ७२ ७३ इति श्रीमानवत्पुपनामकनृसिंहविर

अथ गौरी भगवतौ रुदितस्य प्रशान्तये तस्य दर्शित तां तं का सद्य एव तिरोदधे ६७ सुप्रभातं ततो जज्ञे द्रोणी पुर नि
वासिनां शिवव्रतः कृतजपः जगाम शिवसन्निधिम् ६८ सहेमचषकं हस्ते बालस्य लोकाय समितः कस्योच्छि
ष्टमिदं दूरेत्यजेति तम तर्जयत् ६९ यदा स्वहस्तं देन चषकं क्षेप्तुमागतः तदा भोजगो दैतदर्थं हृद्यं मनीषि
णाम् ७० अस्माकमज्ञानतमः प्रणष्टं संविद्दृशा संसृतिभौति शांत्यै पुरः प्रबोधा यकृतो मृडान्याभाणि कयताटक
रविः सेमिंधे ७१ अहो बालो ग्रहग्रस्तः निर्गतो निशि च त्वरे भस्मरक्षायिता कृत्वा पृच्छ किं चिन्निबेदितम् ७२
तदानीं मिलिताः शंभोः संनिधौ नागरजनाः अमृतानीव विकिरन्स्तौषी दोशमर्भकः ७३ इति श्री स्कान्दो
पपुराणे भक्तविलासे षट्त्वारिंशोऽध्यायः ४६ श्री अग्रस्य उवाच गौरी सुतो हं देवेश स्तन्यपां नैनं शंकर क्ष
मस्ववाचा विहितमपराधं विभो मम १ एणो दृशा तं कृतविग्रहाय वाणी शमुरव्यामरं सेविताय वेणी जटा २
बटुसरि हराय दोणी पुरी शायनमः शिवाय २ ब्रह्मांत भेदा मये भेषजां प्रये ब्रह्मांडसृष्टि स्थिति नाश साक्षिणे ब्रह्म
हस्तुति प्रीति मते देहं हन्म हस्त तो नमो ब्रह्मपुरी श्वराय ते ३ विद्या न वद्या विमला च कीर्तिर्नैव हागमो क्ते च विधौ चि

चित्तायांस्कंदोपपुणव्याख्याभक्तबिलासप्रकाशिकायांषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥ ॥६॥ गौरीति हे शंकरस्तन्यपानेन निमित्ते
न अहं गौरी सुतः १ स्तुतिमारुते एणीत्यादिना एणौ दृशा गौरी अलंकृतः विग्रहः कारो यस्य तस्मै अन्यत्सुगमं २ ब्रह्मेति यिषो लिः

अथरात्र्यां व्यतीतायां गत्वा कोलवनेश्वरं नलास्तोतुं प्रवृत्तेस्मिन् न भूत्ता लङ्घ्यं करो १५ हेमतालकरश्च क्रेता लव
धमनो हरेः वचोभिस्तवमीशस्य तेन प्रीतो भवदूरः १६ छायावनेशिबस्तुत्वा प्रत्यागच्छन्निजपुरं कुशीलवं वनी
प्राप्तं नीलकंठेन मोदत १७ सो भूज्जात्यानि कुहोपि सर्वेषां मानभाजन गायतां शिवनामानि न कर्मकुलदूषणम्
१८ संभाव्यस्तस्य दास्येन नीलकंठो भवत्कृती कृतचौ लो विभासतु श्रीमद्व्याघ्रपुरगतः १९ स्तुत्वा शंभुं ततो
द्राक्षीन्मुक्तये नृत्तमीश्वरं बद्धाचलं ततो गत्वा स्तुत्वा तत्र महेश्वरम् २० स्तोष्य नृहरिवतोरंशं निशि श्रातो भ
वस्येति शिवप्रसादतः स्वप्ने प्रातः प्राप्तां समौक्तिकाम् २१ दत्तात्र्यास्त्रणयूथेन शिबिकां च त्रमुत्तमं चिन्द्वा
द्वं च जग्राह बालव्यजनमुत्तमम् २२ राजराजस्तुतो वाग्मी तत्र स्तुत्वा महेश्वरं अथापशिबिकां रूढो जन्म
धाममहाकविः २३ अथोपनीतो गुरुराण ब्रह्मचर्यव्रतां चितः अद्वैतचतुरो वेदानपठसकलाः कलाः २४ अ
थ विद्यामुसर्वा सुसारांशः को भवेदिति विचार्येत्यक्तसर्वांशः पंचाक्षरपरो भवत् २५ वागीश सुदृढप्राप्य सुवन्शा
नेषु शंकरं च चारपालयन्लोका न्यथाभानुभूतं गतः २६ दुर्निवारमपस्मारराजपुत्रा निवार्य सः दृष्ट्येव दिव्य
याथागास्तोतुं शोणाचले श्वरम् २७ तत्रातिवाद्यहेमंतसुरसन्निवित्ताज्जनान् पुनः कवे रजाती रं दक्षिण प्रा
प्य सत्कविः २८ क्रमेण शंभुस्थानेषु तुष्टावत्स्वेच्छया गिरा एकदा ग्रीष्ममध्याह्ने परिश्रान्तो महातपैः २९ कविः स

३१ स्तुतेति गवावतारेक्षेत्रविशेषे ३२ ३३ ३४ ३५ सेति अस्मैबणिजेअहिनादष्टः पीतोसुतद्विभावः ३६ ३७ ययतुमिति श्रीपुरांक्रम

दष्टादेवाश्वतस्तर्बेविस्मिताः किंपुनर्नराः स्तोतुंकुंभेश्वरंप्राप्यमध्यार्जुनमनुत्तमम् ३१ स्तुत्वाशंभुं महालिंगं त्रि
रात्रतत्र सोवसत् पित्रा गवावतारेस्त्वंप्राप्तिं तोयष्टुमिच्छता ३२ तुष्टावतत्र श्रीकंठसददो धनमुत्तमं द्रव्यं पि
त्रैस तदृत्वा यजेतिसमचोदयत् ३३ स्थलेषु संचारायशंभोर्भूयो महाकविः अथानेकस्थले बापिकुत्रचि
द्विचसेपथि ३४ प्रेतस्य पुरतः कांचिदृदर्शरुदतीं सती परिदेवनमूलं किमित्यष्टच्छत्सतां स्त्रियम् ३५ सात्र
वीत्वा जतिः पित्रा दत्तास्प्यस्मैवणिगवरः दष्टेयमहिना पीतोसयनाथारक्षमा भिति ३६ माभैरिति चतामुक्ता नी
लकंठस्तेन सः वैपयमुज्जीवयामास मुदिनौतौ च दयती ३७ ययतुः स्वां पुरीं भूयः प्रणम्य शिवनंदनं ततः श्री
पुरमासाद्य नत्वा श्रीत्यागनायकम् ३८ अस्तौषीदृचसांगुं कैः कल्होरैर्विकचैरिव बाभीचवाचवित्तं श
रण्ये शालया दूरम् ३९ ज्ञानसंबंधसत्त्वाद्यभूयस्सजघटेतरां पांड्यदेशे जिनग्रस्ते कुलपक्षेणमंत्रिणा ४०
आहूतः संनिधौ शंभोः वा दंष्ट्रत्वाहृतैः समं जित्वा जिनाष्टमाहं स्वश्रूलेष्वा रोपयत्कविः ४१ श्रीकृष्णयजुः
कथमारोपिताः श्रूले जिनाः क्षपणकद्विषा कुंभसंभवतस्सर्वे विस्तारा दूक्तुमर्हसि ४२ श्रीअग्रस्य उः मधुरा
यां पुणकश्चिज्जयस्वजसमाहूयः पांड्यः शतक्रतुस्य धीजिनेरासौ त्सर्वचितः ४३ चोलेद्रुद्रुहिता तस्य सुमतिनो
मवल्लभा सचिवः कुलपक्षाख्यो शिवभक्तगणाग्रणीः ४४ कुलक्रमागतां शंभोभक्तिं चो लसुतावदहत् हालास्येश्व

तालं यंगामक्षेत्रं ३८ ३९ ज्ञानेति कुलपक्षेण तन्नामकेन ४० ४१ कथमिति क्षपणकद्विषाहरदत्तेन ४२ ४३ ४४ ४५ ॥

४७ ४८ अथेति कीलुकनाथेन जयध्वजापरपर्यायेण राज्ञा ग्रावाः पाषाणान् ४९ ५० ५१ ऊषतुरिति सुमतेः तद्गुर्यायाः ५२ ५३ ५४ ५५

निषेव्यनिर्गतं केचिदाहुर्मया विदः शठाः शिलायां देवता बुद्धिस्त्वमूढोसिमहीपते ४६ यदुपासनया दुष्टं कर्म साक्षान्न
शाम्यति किंतस्य सेवया भाविशत्त्वलीसेवया यथा ४७ यदस्माभिरुपास्यतैर्देवं तं फलदपुरः परीक्षाक्रियतां राजन
सिद्धं चेदाह तो भव ४८ अथ कीलुकनाथेन पृष्ठजैनाः कथं त्विति ग्रावास्त्वसंगृह्णेतितं प्रोचुः स तथा करोत ४९
पस्पर्थं किंचित्पि कुग्रैः राजहस्तस्थितान् जिनः माणिक्यभावमगमन् ग्रावाणस्त्वेतद्दीक्षिताः ५० तस्यादेप्रणमन्पा
ज्यस्तदेवाह ततां गतः अथ मन्त्री च महिषोदुःखितौ मधुरापुरे ५१ ऊषतु स्तोमिथो भक्तान् रक्षं तौ शिवसम्मतान् ॥ सु
मतेर्विशगोरूपा दासी सांज्यो जिनोपि सन् ५२ दधौ तदनुसाराय भस्मभोगेषु सोलिके चिरकाले गते मंत्रांशो स
विजने स्थिताम् ५३ प्राह प्रहो न हे देवि देशो स्माकं जिनेर्वृतः संत्यक्ता च पुरीसेयं शिवभक्तैर्महात्मभिः ५४ भवत्व
सादा च मया भक्ताः केचित्सतिष्ठिताः संरक्षणी यो राजानः सहर्त्तव्या इमे जिनाः ५५ रास्यभ्यनुज्ञायदितेन चैतन्मम
दुष्कर उपायः को न्वितितया पृष्ठः ससचिवोत्तमः ५६ ज्ञानसंबंधवृत्तां तयथाश्रुतमवर्णयत् गौरीस्तन्यामृतास्वादसं
प्रासपरमार्थदृक् ५७ आहूयतामिष्यादिष्टो मन्त्री विप्रान् चोदयत् ते च वैद्विदो विप्रो वैद्वारो यच्च वाक्यपतिम् ५८ प्राप्य गौरी
मुत्तं प्रोचू र्गन्ती मन्त्रिसमीरितं हरदत्तो यमुदितो तत्रावस्थाप्य वाक्यपतिम् ५९ मौक्तिकादोलिका रूढो प्रतस्थे सौगतां त

५६ ज्ञानेति ज्ञानसंबन्धस्य हरदत्तस्य ५७ आहूयतामिति वाक्पतिं वागीशं ५८ प्राप्यति गौरीमुत्तं हरदत्तं ५९ इति श्रीमानवल्लुपना
मकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

तत इति प्रस्थानानंतरं १ तृतीयेति गणेशस्तदापेक्षया २ दुर्निमित्तान्येव जैनानामाह ज्ञेयेति ३ ४ ५ ६ ७ ८ कल्पयामासतुरि

श्री अगस्त्य उ. ततो मार्गं महेशस्य स्थानानि सुबहूनि सः निषेवमाणः शनैर्कैर्हरदत्तो जगाम ह १ तृतीयेतनये गो
योः प्रस्थिते मधुरं प्रति आर्हेतानामभावाद्यदुर्निमित्तानि जन्तिरे २ चैत्यप्रासादमा मूलं पतितं ददृशुः क्षितौ स्वप्ने
च कुंडिकां ध्वस्तां पाहितं च निजं कटम् ३ कटं चंडानि लग्नस्तं पिक्वाग्रं दग्धमग्निना अपश्यन् आर्हेतानाचार्ये क्षप
णा व्याघ्रभक्षितम् ४ स्त्रियश्च मुंडिता दृष्टाश्चारुदन्जिनदेवताः अष्टदुःस्वप्नमालोक्य तं राज्ञे तेन्यवेदयन् ५ अ
थ राजापितान् प्राह स्वप्नदग्धार्थमग्निना सभायां सचिबौ दृष्ट्वा मोचयंती बभूवतुः ॥ किं वा कर्त्तव्यमिति ते सर्वे वि
मनसो भवन् ह ६ अथ पथि धरणी सुरैः कृताहैरवनतभोलिरवेक्ष्य योगिवर्यान् मणिमयशिबिकोत्तमाधिरूढो मधु
रकविर्मधुरांतिकं विवेश ७ अथागतानां विप्राणां प्रेषितानां पुरा स्वयं मुखादाकर्ण्य मुदिती ज्ञानसंबंधमागतौ
८ कल्पयामासत् रासी सचिबौ चोपकारिका ९ स्थानापदेशास्सचिवः कवींद्रप्रत्युद्योतं प्रहितश्च राज्ञा मठो
त्तमे वेगवती तटांते प्राप्यां निकंत सदयोः पपात १० पृष्ठः कोयमिति प्रोक्तो मंत्रोति हि जपुगवैः हस्ते गृहीत्वा तं प्रा
ह मदाब्धानप्रयोजनम् ११ किं वेत्युपक्करे पृच्छत् शिवव्रतमुतः कविः इति पृष्टो यस्सचिवस्तमाह विहितां जलिः
१२ वेदांतागमसिद्धांतप्रतिष्ठा हेतनाशनं फलममतिपदयोः प्रणनामपुनः पुनः १३ आलयंतं क्रियद्वरे मीनाक्षी
सुंदरेशयोः इत्यमाल्यस्य प्रच्छसौ प्यदर्शयंदंतिके १४ अथ गौपुरमालोक्य मणिदुर्भैरलंकृतं प्रणनामसंसाक्षांगं स्ना

ति उपकारिकां निवेशयद्वा ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

१६ १७ १८ १९ आययाति काहलिकाः शृङ्गकारधातुमयावाद्यविशेषवादकाः २० वंदिनइति वंदिनस्तुतिपाठकाः बिरुदाबलीरिति वण्ये
मानाङ्कविरुदवर्णनप्रचुरोज्वला वाक्याडंबरसंयुक्ता सामता बिरुदावलीतिलक्षणलक्षितान् प्रबंधविशेषान् २१ २२ २३ अयोधन

स्वात्वावेगवतोपूरेभस्मोद्धुलितविग्रहः मुक्ताप्रवालांतरिताविभ्रदुदाक्षमालिकाम् १६ मौक्तिकांदो
लिकारूढोमौक्तिकच्छत्रभूषितः बीथोविधातुकाभोगाद्रोपुगणंप्रदक्षिणम् १७ गंधतैलावसिक्ताभि
र्दीपिकाभिर्दिनात्यये उद्गसितपुगेभागः पुर्णेष्यनययौगनैः १८ चत्वरैषुजिनाः सर्वसंघीभूयविलोः
क्यंत आश्रयार्कृष्टमनसस्तस्युश्चित्रार्पिताद्व १९ आययौबेदिकाचार्यः आययौकविशेखरः आययौ
तनयौगोयीइतिकाहलिकानदन् २० वंदिनोवाग्मिनोग्रेस्यपेठश्रुबिरुदावलीः जयवेदिकसिद्धातवे
दांतस्थापनोद्यत २१ जयाट्टिकन्यकास्तन्यसुधामधुरवाङ्मय जयकौटिन्यगोत्राब्धितुडिपूर्णसुधाकर
२२ जयदुष्टार्हतमतध्वातध्वंसदिवाकरजयक्षपणकध्वाष्टक्षोभप्रस्तरभाषित २३ अयोधनोयंजिनकु
टिकानांचंडानिलस्तस्पटसत्कटाना दावानलस्तत्करपिच्छकानाआयातिचैत्याचलवज्रसक्तिः २४ पला
यध्वनिलीयध्वरेचार्वाककोशिकाः ज्ञानसंबधचंडांशुरुदितोसौप्रकाशते २५ इतितद्विरुदावल्यः पठिता
स्तसुरःसरैः तथागतानांकर्णेषुपेतुर्देभोलयोयथा २६ अथश्रीज्ञानसंबधः कृत्वाबीथीप्रदक्षिण वाहनाद्व

इति रूपकानि चैसंज्ञेनमंदिरं तदेवाचलः तस्य वज्ररूपासक्तिर्यस्य २७ पलायध्वमिति रेरेइति नीचसंवाधने वाक्यादेरित्यादिना
संश्रमे द्विरुक्तिः चार्वाकाएव कैशिकाद्युक्ताः २५ इतीति तथागतानां सौगतानां २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

२८ २९ हेमेति हेमाञ्जिनी सुवर्णपयिनी हेमाचलएवआकर्षितं कार्मुकंयेन ३० ३१ ३२ ३३ ३४ लीलेति लीलानांयाचतुष्यष्टिःविंशत्या
 शिवाशंकरयोर्मध्येनमस्कृत्वामहाकविः लिंगं ज्योतिर्मयंशंभोः दिव्यचंदनचर्चितम् २५ सूर्यकोटिप्रतीकांशं
 सोमार्द्धकृतशेखरं सोपहारं प्रणम्य शंस्तोतुं समुपचक्रमे २६ हेमाञ्जिनी तीरनिर्केतनाय हेमाचला कर्षितका
 र्मुकाय हेरंबषट्पुङ्गवसमन्विताय हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३० पाञ्चाधिराजोर्षितपादुकाय फणाधराधो
 भ्वरकंकणाय पाखंडदूगाय परासराय हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३१ कंदर्पदर्पोर्णचक्राडवाय कंठस्थला
 रुत्पमहाविषाद कल्पातखट्वास्पदलोचनाय हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३२ मंदकिनी भूषितमस्तका
 यमंदारमालांचितमस्तकाय कृदारकाधीशमुनिस्तुताय हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३३ वेदांतविज्ञान
 सुखप्रदायनादांतरूपाय नंदेश्वराय पूतांतरंगैः पुरुषैस्तुताय हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३४ लीलाचतुष्य
 ष्टिसुधारणवायेहेलास्मितपुष्टपुरत्रयाय मूलाय वेदागमवल्लरीणां हालास्यनाथाय नमः शिवाय ३५ ना
 नाभवव्याधिविनाशनाय दीनावनांगीकृतविग्रहाय भानात्मने भस्मविलेपनाय हालास्यनाथाय नमः शिवा
 य ३६ सामप्रियाय सकलागमसंस्तुताय सांबाय संस्तुतमित्यमुदीपकाय सत्यात्मने सकललोकविलक्षणा
 य साक्षात्कृताय शितिकंठनमः शिवाय ३७ श्रीअगस्त्यऽ इतिस्तुत्वामहादेवं महाकविजनाग्रणीः नमस्कृत्वा
 चमीनाक्षीमस्तोषोदमृतोक्तिभिः ३८ यातर्मतंगकुलवल्लभमान्यमूर्तेर्मंदस्मितयुतिमनोज्ञसुरत्वारविंदे मंत्रात्मिके

द्याः सदैकत्वइति संख्यायामेकवचनं तस्याः सुधारणवाय ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

४० ४१ कल्याणेति मारावरोधो रतिः सुभगा यथाह नेत्राग्नि संदग्धकाम संजव नौषधिरिति स्मरणतः करुणो रसः सोऽस्यास्तौ तिकरुणो दास

कुंदस्मितकुमुदंबंधुकलावतंसेकुंभस्तनालिखितकुंकुमंपंकरेखे कोणत्रयैकनिलयेकुलशैलबालेमह्यं
प्रसीदमलयध्वजपांड्यकन्ये ४० लोलाशुकार्भकमनोदरहस्तपद्मेनीलालकप्रथितनिर्मलकैतकाले हातास्य
नाथसहचारिणिहंसयानेमह्यप्रसीदमलयध्वजपांड्यकन्ये ४१ कल्याणकल्पलतिकैकरुणाकटाक्षकलो
लनर्तितकवित्वकला नदीकै मारावरोधसुभगेकरुणानुकंपेमह्यप्रसीदमलयध्वजपांड्यकन्ये ४२ क
र्णवर्तंसितकदंबवनप्रसूनैकौशेयकांतिनिजकल्पतरूपवाले कस्तूरिकातिलकरंजितफालदेशंमह्यप्रसी
दमलयध्वजपांड्यकन्ये ४३ सद्यःसमुद्यदरुणप्रतिमांशुकाभिसौभाग्यदानघृतकोतुकदोर्धनेत्रे संध्यानर
प्रलयतांडवसाक्षिभस्तेमह्यप्रसीदमलयध्वजपांड्यकन्ये ४४ मस्तार्पितंमणिरिवश्रुतिमालिकायामान्यमु
कुंदकमलासनशंकराद्यैः मजीराशिंजितकृताभयमंघ्रिपद्मंमन्मूर्ध्नि देहिमलयध्वजराजकन्ये ४५ शिखा
मवापमहतींनिकटेगुरूणांजन्मातरेषुचशिंवंपरमर्चयित्वा मीनाक्षिपुण्यपरिपाकवशात्त्वदंघ्रिंप्राप्तस्यक
स्यचिदुदेतिचिदात्मवोधः ४६ इतिदेवीमपिस्तुत्वाकृतपचाक्षरोजपः कृत्वाप्रदक्षिणान्पचजगामस्वोप
कारिकाम् ४७ इतिश्रीस्कंदोपपुराणेभक्तविलासेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ श्रीअगस्त्यउवाच ॥
कटांबरास्तुसभ्यश्रुततद्विरुदोक्तयः बभूवुर्देरहंकारदवाग्निपुष्पमानसाः १ हंतश्रुताद्यसुहृदः कस्यापिबिरुदो

जनः मत्वर्षीयोचतेषुअनुकंपायस्याः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ इतिश्रीमानवत्स्यपनामकनृसिंहविरचितायांस्कंदोपपुराणच्याख्यायां

१७ प्रब्रुवंत इति अहो वैद्यास्ते आमृजन् शोधयामासुः १८ निर्वासा इति निर्गतं वा सोयस्मासुः राजा १९ सहसेति दूनं दुःखितं अंगं येषां

राज्ञः प्रशमयिष्यामः पश्य चिद्या बलं महत् इत्याह तानां भिषजः पिच्छिकाग्रेर्महीपतिम् १७ प्रब्रुवंतो हे विद्यास्तमाः
 केशपटमा मृजन् आमृज्यमाने तद्गन्धे व्यवर्धत महाज्वरः १८ निर्वासाः परमो राजा दह्यमान इवाग्निना समीपे ये स्थि
 तास्तस्य चिकित्साया विधिसया १९ सहसा तेपि निर्जग्मुर्दूनां गास्तज्ज्वरोष्मणा आहूता दूरतः केचिदाहता धृतपिच्छि
 काः २० अर्हन्तर्हन्ति मनुजपंतः प्रामृशन्मुहुः औषधैरपि मंत्रैश्च प्रायस्ताः को नैये जिनाः २१ निराशास्तततः सर्वे
 संभूयो चुरिदं वचः कश्चित् हूजवटुः प्राप्तो तद्वासान् पतेज्वरः २२ इत उह्रासने तस्य शाम्ये देषमहाज्वरः अथा
 कार्यवचो मंत्री प्राह तानाहं ताधमान २३ शक्तिरस्ति न युष्माकं तस्य योगनिवर्तने तदुत्साराणमिष्टं वस्ततो न
 नं भविष्यति २४ ज्वरो निष्कासकस्यापि यदित्या तन्निवर्तते कः शक्नोति नृपस्यापि दुरवस्थेयमौदृशी २५
 अत्रागत्य सन्वेत्तयेत्पण्ये त्वणामि नो रुजा इत्युक्तैर्नैव तस्यापि शक्तिरित्यचुराह ताः २६ मंत्रिणाथ स्वयंग
 स्तासमानौ तोबिकासुतः विवेश पाण्ड्यप्रासादं दृष्टुं कटवाससाम् २७ महातमाह तं शौवपाखंडः संस्पृशेत्कथं नि
 स्सार्य तां बाहिरं गमयामो स्यं ज्वरम् २८ दृश्येष्टसाहस्रकटांबरणां संघसमावृत्य महीपतिं तं दिव्ये श्रमं त्रैर्म
 हितौषधैश्च शणाकैर्नैवा स्य रुजं निमार्ष्टुम् २९ यदा मूर्च्छोलु रभवन् नृपतिः सुमतिस्तदा शरणं बोधसंबधमापमा
 गल्य दृष्टुं ३० अथा तां प्राह कारुण्यान्महिषीमबिकासुतः रक्षाम्यवश्यं भर्तारमाभयं ते पतिव्रते ३१ ॥ ७ ॥

२१ २२ २३ २४ २५ २६ मंत्रिणेति भयं कर्तुं कटवासं जैनानां दृष्टुं हृदयं विवेशेत्यन्वयः २७ २८ २९ यदेति मूर्च्छोलुः मूर्च्छोवानसुमतिः

३२ उन्मील्येति शैवदेशिकं शैवाचार्ये ३३ ३४ उपवेश्येति अस्य सामीप्येन महीपते गश्वा सो बभूवेत्यन्वयः ३५ ३६ ३७ ३८ ऊचुरिति अहंप्रत्य
यरूपः अहंकाराश्च यात्मरूपद्वयर्थः शांकरिः गौरीस्तन्यपापनकर्तृत्वात् शांकरापत्यं हरदत्तः ३९ देहमिति सः देहः विकारितया अस्ति जा

महिमानं शिवस्यात्र पश्यंतु सकला जिनाः इति भस्म समादाय सचिह्ने पट्टालिके ३२ उन्मील्य च तदेवास्मि स
बोधः पांड्याभूषतिः जगाद प्रांजलि रितं शयानः शैवदेशिकम् ३३ स्वागतं ते महाभाग रत्नयो रदहास्यता
इति स्वमीलेस्स विधेः स्थापिते सचिबेन तम् ३४ उपवेश्य महात्मान ददर्श दुर्मिबोदितं तदाश्वासो बभूवा स्य
सामीप्येन महीपतेः ३५ यथा महातपसैः सखाया वृक्षस्य संश्रयात् मणिषो ठे स्थितं राज्ञो मौलिषाश्च महद्गु
तिम् ३६ साभ्यस्य मन्त्रैस्तजिनाश्चो गारविं यथा निवासः कुत्र भवतामिति पृष्टो महीभृता ३७ पुण्यगौ
री सुतश्चाह स्थानं द्रोणी पुरं महत् भक्तिः कुत्रेति संपृष्टः शिव इत्याह साक्षिणि ३८ ऊचुश्वासहमानास्तं शि
बो नास्तीति चार्हताः अहंप्रत्यय रूप्यो सो सर्वत्रेत्याह शांकरिः ३९ देहमूचुरथात्मानं ते विकारितयानसः द्रुसुवा
चां बिका सुनुः प्रत्यक्षमानमूचिरे ४० जिना बहिर्मुखास्तं देहो मानं महात्मना इति श्रीज्ञानसंबंधः ततस्तेर्बहु
भाषितम् ४१ यद्यत्तदृषितमभूद्विदं जातिनिग्रहेः जिग्ये जिना कृसाह खमे केन हि जवर्णिना ४२ ॥ ॐ ॥

यते वर्द्धते विपरीणमते अपक्षीयते नश्यतीति षड्विकारवत्वात् आत्मनश्च निर्विकारित्वाद्दिकारवान् देहो नास्मेति भावः तथा चायं प्रयो
गः देहो नात्मा विकारित्वात् यन्नेवं तन्नेवं यथा पट्टइति ४० ४१ यदिति वर्णः प्राशस्यं तच्च स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणं संक
त्पोथ्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेव चेत्यष्टविधं भैशुनरादित्य रूपं तदस्यास्तीति वर्णी ब्रह्मचारीत्यर्थः वर्णिनो ब्रह्मचारिण इत्यमरः ४२

जयइति मुनयोजैनाः मुनींद्रः श्रीवनः शास्ता मुनिरित्यमरः ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ गृहीतुकामइति अंवि का सनुनेति

जयोस्माकमिति प्रोचुर्निर्लेज्जामुनयः पुरः निवार्येवाचिकलहं वस्यतेषां च पार्थिवः ४३ येन मे शमितो रोगस्तन्म
तस्यान्महत्तरं नवाचामहिमा ज्ञातुं शक्या वर्षशतैरपि ४४ इत्युवाच स्वाभिमतं तत्सुणे समभ्रज्वरः वामभागे
ज्वरोस्माभिः शाप्यते दक्षिणेऽमुना ४५ विनीयते चेदेषस्यासमो द्विजवटुर्भवेत् अस्त्वित्यनुमतेराज्ञापिच्छात्रे
स्तत्र भूयति ४६ ममृशुः सिषिचुर्जैनाः कर्णिकाजलबिंदुभिः विद्याविशारदैर्बैद्यैरौषधैरभिवर्धितः ४७ जि
नां तस्यापितो रजः ज्वलते स्म ज्वरानलः हाह तोस्मि जिने दुष्टैरित्युक्ता मूर्च्छितो नृपः ४८ यदा भीता महिष्या
सौत्तदा संजौवितो मुना रक्षेति ज्ञानसंबंधं वटं नंजलिमादधे ४९ भस्मा मृष्टमथानेन दक्षिणांगं महीपतेः
उत्काभममृताभो धौ निभग्नमिव विज्वरम् ५० वामे महाज्वरं क्रांतं दक्षिणे सुखनिर्भरं हाहा हलं मय क्वापि
सुधामयमिव क्वचित् ५१ आसीत्सांज्यनृपस्यांगमाहं तास्तु निशश्च सुः जिनामा स्पृशेत्सु क्रांतं नृपः शरणं
गतः स तु तत्राप्यदा द्रुस्म प्रशांतश्च महाज्वरः ५२ इतः प्रभृत्यस्तसभा प्रवेशेन मे जिनानामिति मंत्रिणं नृपः
उदीर्ये निष्कास्य समस्तसौगतान् लोरो गगनः शरणं तमासदत् ५३ अथ पंचाक्षरीं विद्यां हाहा लोस्य श्वरसंनिधौ
५४ गृहीतुकामो निरगादं वि का सनुना नृपः निष्कासिता जिनाः सर्वे शोचन्नाहं तमीदृरे ५५ स्वप्ने प्रपश्यन्नात्मानं
शुष्ककाष्ठाग्रसंस्थितं भयो शिंता यदा तावदुष्प्रभातमजायत अथ संगत्य ते सर्वे नृपश्चूरिदं वचः ५६ मास्मन्मतं दूषय

सहार्थे तृतीया सर्वे अशोचन् आहं तं मतं न ईदृरे नस्तु त्वंतः ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

— ۱۷۷ —

७३ ७४ ७५ ७६ प्रतिष्ठाभिति ईजिरेद्वष्टवंतः ७७ ७८ इति श्रीमानवल्युपनामकन्तसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराण
आख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां मेकोनपचाशोऽध्यायः ४८॥ ॥ ॥ संप्रति पौरमंत्रिसहितस्य राज्ञः श्रद्धातिशयेन हरदत्तस्य

श्रुतश्रोतेषु बौद्धेषु तत्परीवारकोटयः धृत रुद्राक्षभस्मानः केचित् शरणंगताः ७३ ररक्षशरणं प्राप्तानयं पूर्वजि-
नानपि शिवस्मरणमात्रेण मत्वा विगतकल्मषान् ७४ ह्योपांतरंगताः केचिद्देशांतरमथापरे आसीन्सृजि-
नकुलंतमः सखीद्वयेयथा ७५ अथपंचाक्षरीं तस्माद्देहात्वापां ड्यभूपतिः महाभिषेकविधिना हातास्यश-
मपूजयत् ७६ प्रतिष्ठां वैदिकाजगुरीजिरेचमत्वेहरे ७७ सपां ड्यभूयानवरत्नराशिभिः परार्थ्यं देह्नाचक-
ताभिषेचनं निषेवमाणः शिवमेव देवं तं ययौ समृद्धिं सुरनायको यथा ७८ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तवि-
लासे एकोनपंचाशोऽध्यायः ४८॥ ॥ ७९ श्रीअगस्त्य उवाच कुलपक्षश्च सुमतिः पां ड्यराजश्च नागराः वि-
संध्यमन्वहं नत्वा हरदत्तमपूजयन् १ सभार्येणाथ पां ड्येन मंत्रिणा च समन्वितः नारायणः शंकरश्च त्रयोयत्रे
कोतदापसः २ त्रिकूटाच्च लमासाद्य तत्र स्तुत्वामहे श्वरं श्रीमद्गुणवने शंभुं तुष्टाव गिरिजापतिम् ३ अ-
थ गमे श्वरं गत्वा गमनाथं निषेव्य तं समागतेन हातास्ये स्वपित्रा च समन्वितः ४ स्तुत्वा पां ड्यसहामात्यं
सभार्यं शाहिणो मुखं ते चापि देशिकं नत्वा मधुरां प्राविश नुरीम् ५ अथ श्रीज्ञानसंबंधः पित्रा बंधुभिर्गदतः
जगाम सद्गजातीरं नावातां चातरद्विभुः ६ सौगताधिपतिस्तत्र तस्य पथानमारुधत् आरोपितान्त्वा शूलान्ने-
पूजापूर्वकं तेन सह उत्तमक्षेत्रं चारं वर्णयति कुलपक्ष इति १ सभार्येणेति यत्र हरिहरक्षेत्रे एकौ स कीभूतौ ततस्त्रैत्रं २ ३ ४ ५ ६

सद्वृत्तिर्दंभोलिर्ब्रजं ८ ९ १० ११ अथेति एकस्याम्रतरोर्मूलंगच्छतीति तं आम्रतरुमूलवसतेरिति पञ्चशखां १२ सुवर्णेति श्रीगिरिम्

सनयावद्गतस्तस्यसमीपं द्विजवर्णिनः तावत्सपातदंभोलिस्तस्यमूर्ध्निदुरात्मनः ८ अथापरेतमाजगमुः जिना
वाद्समुत्सुकाः जिगायतान्स्वादेपिते च तं शरणं गताः ९ संप्रेषयित्वा पितरमथ ब्रह्मपुरं प्रति पराचले च शो
णाद्वीशं भुङ्क्ते सरित्ते १० स्तुत्वा जिनप्रयोगेण विफलास्थूलभूरूहाः प्रीतये शिवभक्तस्य सफलान् करोतु
शा ११ अथ काचीपुरे देवमेकाम्रतरुमूलं गन्तुं वा देवीपरां शक्तिमाकाशबिलचारिणीम् १२ सुवर्णसुखरी
नोरेकालहस्तीश्वरं गिरौ प्रीणयित्वा जगामाथ केदारश्रीगिरितथा १३ गोकर्णे च महादेव तेषु स्तुत्वा महाकविः
अथ गोकर्णसिन्धेशिवभक्तां प्रिकिंकरः १४ कश्चिन्नमहाधनो नाम वैश्यः स्रपणकद्विषः दातुकामः स्वतनया पु
त्रोपासकस्तारम् १५ ततो वसंते संप्रांसे पुष्पापवयकौ तुकात् विचरंतीं वने सप्तोददशचरणां गुप्तौ १६ गतासुः सा
भवत्सद्यः सतामग्नौ चकारसः एकस्मिन्कलशे कृत्वा तदस्थोन्यवसञ्चिन्म १७ गृध्रकाक्षमाणः स तदा गमनमा
तुरः संचिरादागतं तत्र गुरुस्रपणकांतकम् १८ प्रणम्य च मुहुः प्राह प्रांजलिः सह बधुभिः इदमाकर्ण्येतां ब्रह्मन
हं वैश्यकुलोद्भवः १९ भवादृशानामहतापादकैर्कथेत तस्य हृदरे स्थितस्योपियशस्तव २० आ
कर्ण्य दातुकामोस्मि कन्याकांचिदप्येषयं सा पुष्पापचयंकर्तुं वसंते मम बालिका २१ वनप्रविष्टा सदृष्टा मुजगे
नासुभिर्विना कृत्वा तदापि नाचान्नावदहं कृत्स्निमुत्तमाम् २२ निश्चित्य ते स्थितिचयः संगृहीतश्चिरं घटे उज्जीवयि

श्रीशैलं १३ गोकर्णेति तेषु स्थानेषु १४ कश्चिदिति स्रपणकद्विषः हारदत्तस्य आसप्तवत्सरांससवर्णा १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ प्रविश्येति कृताशीर्वचनः कृतानि

इति तद्वचनं श्रुत्वा सद्यो दत्तेन भस्मना कन्यामुज्जीवयित्वा तं वैश्यं प्राह महार्कविः २४ यथा त्वयैषा जनिता तथा यः
जनिता मया न युक्तो मे विवाहो स्यात्स्ततो न्यस्मे प्रदीयताम् २५ जहृषुश्च जनाः सर्वे कन्यावानप्यगा द्रुहं कन्या सापि ब
रिना न्यवब्रे निर्विण्णमानसा २६ आराध्य शिवमेकं अग्रजगाम गतिमुत्तमां अधारुणा चले स्तुत्वा शिवं कृत्वा प्रदक्षिण
म् २७ द्रोणी पुरगतस्तत्र न्यवासी दं बिका सुतः स्तन्यप्रदानकलया प्रमृष्टा पाणिनां मया २८ दक्षिरस्य ततो नाभं
नुरक्तान्यतो हृता बांधवानि श्रिता ह्यस्य विवाहं धृत कौतुकाः २९ महाकुलोद्भवां कन्यां ते भद्रपुरवासिनः शुभे
लने मुहूर्ते च कवेः स्नानमकारयन् ३० निर्वर्तितं तत्र तस्नानः कृतं कौतुकं मगलः आरूढमुक्ता शिलिको यथौ भद्रपु
रं प्रति ३१ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शिवभक्ता महत्तराः द्रष्टुं श्रीज्ञानसंबंधविवाहोत्सवमागताः ३२ अलंकृता स
भा तत्र भद्रवेदोऽसमन्विता विभूचकर्मकृता पूर्वशिवयो रिव मंगले ३३ तत्र सर्वे प्रविशुर्नीलनगनादयो द्विजाः कु
तोपचारश्च बरगो बध्वा सह विभूषितः ३४ प्रविश्य वेदीं दुह्वाग्निं पाणिग्रहणमाचरत विधाय लाजहोमादीन कु
ता शीर्वचनो द्विजैः ३५ नमश्चक्रे स पितरौ स भार्यौ ब्राह्मणानपि संबंधुवर्गे पितरौ प्राजलिः प्राह सत्कविः ३६ पित्रो
श्च बांधवानां च कांक्षितं किमतः परं ब्रह्मपास्य संकोचतद्वा स्येत्येव शंकरः ३७ इति पृष्टास्तमनुस्ते बंधुभाग्योत्त
मावयं सायुज्यमेव चेच्छामश्चंद्रशेखरपादयोः ३८ इति तत्सार्थं नानुष्टुपः स भार्यैः सेवितुं शिवं प्राया लयं गिरं गुंफैः तु

॥ ३१ ॥

५० ४१ ४२ ४३ उपसंहारमलस्तुतिमाह श्रीति ४४ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां पंचाशत्तमोऽध्यायः ५०॥ ४५ ॥ अपीति तत्तन्निर्वाच्यं कैवल्यं मोक्षं रूपं करस्थितमित्यन्वयः यथाश्रुते तस्येत्यस्यैव व्यर्थं दुर्गो मेव १

तदुद्वाहमिच्छन्निवमहेश्वरः कोटिसूर्यपतीकाशस्तदाद्युग्रेसहोमया ४० शिवेनवांछितं ब्रह्मोत्पत्तः शंभुं ज
गादसः अस्तु सायुज्यमेतेषां भित्तिसोप्यन्वमोदत ४१ पितरौ नीलनगं च बांधवानपानपि अग्रे प्रवेष्टव्यामास जपं यथा
क्षुरीमनुम् ४२ सर्वेष्वयमविष्टेषु विधाय त्रिः प्रदक्षिणं सभायै ज्ञानं संबधो लित्येज्योतिषिणां करे ४३ श्रीज्ञानसंबं
धचरित्रमेतत्संति श्रुत्वा बंति च यमहांतः शिवप्रसादेन पुनर्निवृत्तिर्भवेन्नतेषां मुदितं हिंसयम् ४४ इति श्रीस्कं
दोपपुराणे भक्तविलासे पंचाशोऽध्यायः ५० ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उवाच अपि प्राणायामे प्राप्ते यः शिवद्रोहि
दर्शनं न विधत्ते भवत्यस्य कैवल्यं तत्कुरस्थितम् १ अत्रैवोद्गाहंती ममिति हासं पुरातनं कलिकामस्य चरितं
कलिकामजितो बुधाः २ भूषणं चोत्तरे हहस्य पुरमस्ति महत्तरं हंसनृत्तचलद्रुंगामरुताशीतलं विभोः ३ तत्राभू
त्कलिकामाख्यः शिवभक्तपदारचकः यस्य दर्शनमात्रेण विभ्यती शत्रुहो भुवि ४ सदा ससुरिकांधतो शिवद्रोहि
जिघांसया श्रीकर्मकुर्वन्नास्ते स्म श्रीमत्यागे श्वरालये ५ स एकदालयद्वारिशयानो मशकव्रजैः संपीड्यमानो
निर्निद्रः शंकरं पादचारिणम् ६ दृष्ट्वा ह्रादं तिसरुदनपृच्छत्साजलिहं भगवन्प्रस्थितः कासिनिशीथेन दिना
विना ७ यत्र चैकचंगे लोके श्वोरदृत्येव शक्यते दृष्टुः कटकैश्चापि दंतुरा राजवीथयः ८ ॥

अनेति कलिकामैजयतीति तस्य २ भूषणमिति हंसां यन्तु तं गात्रविशेषः तेन चलं त्यागं गायामरूतावायुनाशी तलं ३ ४ सुइति श्रीकण्ठकर्म

८ कलिकामेति अन्यथा अन्यत्रेत्यर्थः पणलभ्या अंगना १० तदिति तथा कृतातामनुनीयेत्यर्थः ११ क्रोधमिति स्वामिनोद्देत्येनियोजनादिति प्रा
वः १२ १३ हरद्वितितस्य कलिकामस्योदरेष्वलव्यथामधादित्यर्थः १४ १५ कर्तुंकामद्विति अचमतोवमानितः १६ १७ यथेति त्यागेऽध्वरः यथा

शरपातो यथानेत्रे तथा पादापेणंतव वदति छष्टे निर्बधा कलिकामं हरे वदत ८ कलिकामान्यथानेव व
र्यतामिदमुच्यते कृषिताप्रेयसी सख्युः सुदरस्य पणंगना १० तन्नियुक्ता नुनेतुता तथा कृत्वा स्मिचागतः
इत्युक्ता तर्हि तेश्चो कलिकामश्च सुदरे ११ क्रोधं महांतं विदधे दौत्ये स्वामिनियोजनात् अथ प्रत्यश्रुणो दे
वयदा द्रष्टव्यमिति पुम् १२ हनान्यहंतमित्युक्ते वीथीषु समवोषयत् सुदरे यतमाकर्ण्य शंकरशरणय
ओ १३ हरश्च प्रार्थितस्तेन शूलतस्यादरे व्यधात् स शूलरोगव्यथितः तुष्टावत्यागनायकम् १४ स्तुतिप्रीत
स्स तं प्राह सुदरस्त्वा स्पृशेद्यदि शूलरोगः प्रशांतः स्यान् नान्यथा भाषितं मम १५ कर्तुंकामश्च किं सांते श्रवो वे
श्रैष्यति सुदरः आगतश्चेदवमतो वर्धेताथ तवामयः १६ कलिकामे स्मरिषावेव मुक्तातिरोहिते स्ववेभ्रम
प्राप्य भार्यो यैशिवाज्ञांतामभाषत १७ यथा त्यागेऽध्वरे देवः क्रियतामि तुवाच सा सखायचहरः प्राह कलिका
मोदुरामयः १८ विनीयतां त्वया गत्वा भामैस्त्वं न हनिष्यति १९ अथ प्रभाते कलिकामनामा शिवदुहस्पशं सुजो
वितैन प्राणेन किं मे भवितेति मत्वा स्वहेतिना कुक्षिमथाप्यभांक्षीत् २० प्रियश्च शंभोर्विधिबच्चिकीर्षु गज्ञां महेश
स्य स सुदरेऽपि स्मरन् हर्षं प्रेरय भस्महस्तस्ममाययौ त कलिकामवेभ्रम २१ निर्भिन्नकुक्षिरमणं तदीया प्रच्छाद्य

अभाषतेत्यन्वयः १८ विनीयतामिति शिवदुहः स्पृशेन्न सुजो वितेनेत्यर्थः १९ अथेति स्वहेतिना स्वश्लेष्ण २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

२२ २३ अथेति कलिकामस्य तत्स्पर्शपरिजिहीर्षया एवंकारित्वेन तदनुरोधादिति भावः यूयं दूरमागमनाद् दूरम् बहु आयासिता इत्यर्थः यूयमिति शेषः २४ सर्वथेति निर्भिन्नदृश्यमिति भर्तृविशेषणं २५ कलिकामद्विति स्वकृते स्वार्थं भक्ते विषये यो द्रोहः तदप्यप्रपुण्यं २६ २७ अन्येनेति सुंदरमित्रं आसमानर्चयेति छेदः २८ २९ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्त

दत्तासनं चार्घ्यमपि प्रणमं व्यथत्त तस्मै हर मेव मत्वा २२ अथ ताम ब्रवी सा ध्वी सुंदरः पूजितस्तथा ॥ कते भक्तो नि
युक्तो स्मि सुहृदादत्त भस्मना सा ध्वि प्रणां तो भर्तुं स्ते गोदर्शय माचिम् २३ अथ सा प्राजलिः प्राह शांतो नाथ
स्य मे गदः दूरादागमनादद्य दूरमाया सिता इति २४ सर्वथा दर्शनीयो सो कलिकाम इतीरिता हेति निर्भिन्न हृद
यं भक्तो रत्नमदर्शयत् २५ कलिकामं मृतं मत्वा स्वकृते सोऽपि सुंदरः भर्तुं द्रोहाद्यभ्यर्थं स्वकंठैरवदुमादधे २६
जग्राह पाणिना पाणिमा विभूयाथ शंकरः मासाह संविधे होति कलिकामश्च जीवितः २७ अन्योन्य मैत्री च तयो
र्विधायताभ्यां महेशोऽथ समर्चितां द्विः अंतर्दधे सुंदरमित्रमासमानं चैभूयः कलिकामनामा २८ कलिकामः संमतेन
तत्रैव कर्मलालये चिरं वसत्यसादेनं शोभोः सायुज्यमासवान् २९ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे एक्यं चाशत्
शोऽध्यायः ५१ ॥ ॐ ॥ श्री अगस्त्य उः श्रूयते हि महाशैलः स्मरणादघनाशनः सिद्धचारणगंधर्व मुनि कोटि निबलितः १ यत्र
सर्वेश्वरः श्रीमानं शुभं काशमध्यगः स्कंदविघ्नेशसहितस्तस्मद्देव्या सदांबया २ निवसत्यज्ञा संभूत हरिमुख्यसुरैस्तुतः तस्य ५

विलासप्रकाशिकायामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ ॐ ॥ अथ तद्वति महाशैलः कैलासः अर्घपापं यन्नेति आकाशो दहराकाशः त
न मध्यस्थित इत्यर्थः २ निवसतीति पक्ष्मणः शब्दगलयः ३

செவ்வாய்
திருவாரூர்
பெரிய
பெரிய

पठति सौरभमेवमस्तीति सौभीणि तादृशानिहल्लकानि कल्लारणि यत्र तादृशं ४५ अमावास्यामिति यद्दति संबध्यते ६ यमिति सिद्धे बु

षष्ट्यष्टकोटिगणपतीरं प्रशिखरं श्रव्यः यत्र सौगंधिकं नाम सरस्सोरभिहल्लकम् ४ यत्र मंदाकिनीरम्या प्रबहंती सुदृश्य
ते यः शंकरजटाचंद्रकलिकाचंद्रिकोज्वलः ५ अमावास्यां न जानाति निःशेषित सुधाकरं यदीयशिखरं दृष्ट्वा पुनर्गर्भे
न मज्जाति ६ यन्न पश्यंति पापिष्ठाः कामक्रोधांधचेतसः तत्र सिद्धेषु कैलासे मूलनाथ इति श्रुतः ७ परकायप्रवेशा
दौ शक्तिमाभक्तिमाहरे आसौ कश्चिदसौ जातु स्यानेषु धरणी तले ८ सर्वत्र सेवितुं शुभं प्रतस्थे व्योम मार्गतः न कैला
सात्परं किंचि सुगमस्ति न गम्यताम् ९ सिद्धैरिति निरुद्धोऽपि ततः प्रस्थित एव सः केदारैर्चाविमुक्ते च गोकर्णे मल्लिका
र्जुने १० कालहस्तिस्थले दिव्ये विस्तृते चारुणाचले श्रीमद्ब्रह्मचले कांच्यां पुंडरीकपुरे हरम् ११ सेवमानः क्रमेणाप
कावेरीतीरमुत्तमं वेदाराण्येषु रत्नश्रम्याः कावेरीसिंधुसंगमे १२ ह्यायावने चेतवने मारुतैश्चाघनाशने निषेव्य देवमी
शानं गवावतरमभ्यगात् १३ समाजं विहिताक्रुतमभ्याशेतस्य दृष्टवान् बाष्पायमानमयनं मूलनाथो गवांकुलम्
१४ दृष्ट्वा तत्संबिधं गत्वा किमेतदिति शंकितः परितः त्रैलोक्यमागस्तु गोपालं मृतमेक्षत १५ कंडविनो देश्च तृणेच्छायाभिः
सलिलैर्गवाः सकुलं पोषयामास गवस्तच्छेकाकर्षिताः १६ यथानष्टेषु वसेषु तृणेषु पितृस्तेहाः विलोक्य दयया का
र्यं कथं स्यादित्यचिंतयत् १७ सयोगशक्तिमान् कुंजं देहं विन्यस्य च क्वचित् नासिकादृष्टि मार्गेण प्राणैस्तद्वपुर्गविशत्
१८ अथ सद्यः समुत्तम्यो गोयः सुप्तोऽशितो यथा गावो दृष्टास्तथा सर्वाः पीत्वा मृतमिवातुराः १९ ७

इतिनिर्धारणसप्तमी ७८ ९१० ११ १२ छयेति गवावतं नमतीर्थ १३ समाजमिति अभ्याशे समीपे विहितः आक्रंदो रोदनं येन तादृशं १४ १५ कडि

आसायमिति सायंकालमभिव्याप्यसूर्यः वासनाभिः पूर्यभिः वासितं बर्ज्यगोपस्य च आविशदित्यन्वयः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ कहिले

आसायं चरयित्वा गाः प्रदोषे पुरमा विष्णत् वासना वासितं बर्षा यौगे हंत दंगना २० क्षीरान्नैर्भोजयित्वा तं निशितच्छयन
यथो ब्रजदुरे स्मृश न मां दुति या ब दु वा च सः २१ परिहासमिति जाला सा बला दा लिलि गितं गोपः शिव शिवेत्युक्ता निर्येयो
सहसा बहिः २२ मातर्ग्रे हे गग्रस्तो सोम हानु मा द ए व वा भवे दस्य शिवेत्युक्तिः बेष्ववस्य श्रुता कदा २३ इति सा वि
हला गोपी निशि बधू न मे लयत् निशीथे बिलिताः सर्वे किं किमि स न्वयुजत २४ अनुयुक्ता च सा गोपी त ह ता त म्मजि न
पत् माया गोपश्च त सृष्टः किमेव धीरि हे तितैः २५ नो म तो न ग्रहं स्तो वि रक्तो स्मोत्य भाषत अल स्या देव गतिरित्युः
क्ता सर्वे गता जनाः २६ रुदि त्वा सा चि रं गोपी निर्विषम प्राविश दृहं आमो दित गुर न्ये द्युर्बि वक्षुः स्वा त नु पुनः २७ निकु
जेनात्मनो मूर्ति मूल नाथो द दर्शना प्रणिधान स्थितः सर्व निर्येयो धी द्रि लो क्य सः २८ वेदा तं संप्रदायस्य च ध्यं यं पशु पा
लकः प्रवे शितः कला बस्मि न्श भु ना सर्व सा क्षिणा २९ च पुर्निकुंजे विन्यस्तमाज्ञाया स्य ति रो हितं इति गो रक्ष तां प्राप्तः सर्वै
र्लोकैश्चर्वादितः ३० यथा नियुक्तो स्मि तथा कं रो मी ति पि ना कि ना विच चार म हा यो गो पू ज्य मा नो मु नी श्वरैः ३१ अथात्म वि
द्या व्याकुर्व न यत्स मयं बहु ॥ गवा व ता र मा सा द्य दे व स्या ग्रे स मु न्न त म् ३२ आश्रितः पि ण्य ल त रू म न्व हं ध्या न मा स्थितः द
सश्च यन्त्रि या यो गे विन्य स्ता त्मा म हे श्वरैः ३३ क्रमे णो नु क्त त न्मूर्तिः शैवे ज्यो ति ष्य ली य त ३४ इति श्री स्कंदो पपुराणे भक्त वि
लासे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ ॥ ॥ श्री अगस्त्य उः शि बालय त रा का दो मृ ति कां यो ह रे दि ति स शि व स्य प्र सा दे न न पुनः

ति आमोदिताः गोबोयेनेत्यामोदितगुः २७ निकुंजद्विप्रणिधानं समाधिः निरुच्येभीत् निश्चितवान् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्री

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

मानवत्पुपनामकन्त्सिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां द्विपंचाशतमोऽध्यायः ५२ ॥ १० ॥ ॥ शिवेति मृत्तिकं ह
 कश्चिद्वृद्ध इति ख्यातो भक्तो भूक्तमलालये जात्यंधः श्रवणात्तस्य शिवे भक्तिरजायत २ अंधस्य मे कथं मुक्तिः स्यादित्ये
 वं विचिंतयन् कमलालयतीरस्थ ब्राह्मणं शरणं गतः ३ ब्राह्मणः सोपितं ग्राह्यं वक्षुषारूपदार्शिनं देहिनः संसृतौ हेतुरि
 ति नेत्रं मुनीश्वरः ४ निमीलयित्वा तद्ध्यायन् ब्रह्मज्योतिःसनातनं तदा भावात्कृतार्थस्त्वमंधो ह मिति माश्रुचः ५ मु
 क्तिहेतुं प्रवक्ष्यामि सावधानमनाः शृणु पश्चाद्भोगे महेशस्य तीर्थमेतन्महत्कुरु ६ खाने वेणुद्वयं तस्य रज्जुमालंब्य
 मृत्तिकाः दूरे कुरुष्व पंचार्णे जपन् नित्यं मंत्रं तद्विदुः ७ एवं चेन्मुक्तं बंधं स्वं भविष्यसि न संशयः एवमुक्त्वा पंचार्णं
 तस्यैव मंत्रमुपादिशत् ८ जपन् स परमं मंत्रं स्वनित्रपिठकाधरः कृत्वा शिरसि मद्रारज्जुमालंब्य गच्छति ९ तथैव पु
 नरायाति तदंडे मृत्खननाय सः तस्यैव वर्त्तमानस्य ययुर्वर्षास्त्रयो द्विजाः १० तत्त्वम्यमानं सुमहद्गंधचक्षुः शैः
 नैः तमागत्य जिनाः केचिद्दुःसंतो वाक्यमब्रुवन् ११ वृथायां सेन जात्यंध किमेनेन भविष्यति अस्मदालयमागत्य त्वा
 तमृकुरु भित्तिकाम् १२ दास्यामो वेतनं नित्यं तेनात्सभरणं भवेत् तदंडः ब्राह्मणः सर्वसर्वसाक्षी प्रदास्यति १३ श्री
 कर्मकरणं तस्य प्रीतये विदुरुत्तमाः भवंतो नैव जानंति मद्दिमानं पिनाकिनः १४ प्रसन्नैः सति गोरीशो किमसाध्यं शरी
 रिणां इत्युक्तास्ते पुनः प्रोचुः परिहासात्तथा गताः १५ सत्यमाध्य निवृत्तिं च विधास्यति तवेश्वरः दंडस्तदा विनिश्च
 स्य प्राह भूयः समागतान् १६ अनाध्यमे तथा ध्येवावाच्छेत्स विधास्यति विकलानां परीहासाद्वृत्तिविकलजनाः १७

३२ निक्षिपेदित्यर्थः १ कश्चिदिति श्रवणात्पुपुराणादीनामिति शेषः २ ३ ब्राह्मण इति सोपि ब्राह्मणः तदंडं ४ ५ मुक्तिहेतुमिति तीर्थं कुरुष्व भिज्जुष्टं भः

१८ अपट्टस्येति पाणिना हस्तेन प्रहतं उदरं येन शोकादिति भावः १९ २० २१ २२ अनाशित इति अभुक्त इत्यर्थः २३ २४ २५ दत्तं धस्येति सं

इत्युक्ताः कुपिता मूर्खाः वेणुरज्जुं च चिच्छिदुः तेषु कश्चन दुष्टात्मा खनित्रं तत्करो स्थितम् १८ अपट्ट इत्यान्यतो यातो
शक्तस्तदनुधावने रुदनं संनिधिमभ्येत्य पाणिना प्रहतोदरः १९ त्यागराजकथा तोसियदिह त्वदुरात्मना आध्यम
द्यैव भवति श्रीकर्मकरणायेते २० भूयादनां अयं च ममेत्युक्ता प्रत्यभृणोऽनुनः न मेस्य कृत्वा श्रीकर्ममुक्तिर्जनानां शि
क्षिताः २१ यावत्तथा भवत्येते त्यागे श्वरमुषानवाक् इति स्थितस्य दंडस्य गिरिमस्तस्य योरविः २२ अनाशितश्च द
डोपिशंभोरग्रे स्वपन्निशि स्वप्रेतमाह त्यागे शस्तवने त्रे भविष्यतः २३ भविष्यति जिनाश्चाद्या राजा हतधना दयः
यत्र क्वापि गमिष्यति प्रवः प्रातः सत्यमुच्यते २४ इति दंडं समाश्वास्य राजानं प्राह शंकरः जिनेरुपद्रुतो भक्तो संनिधौ
दंडनायकः २५ श्रीकर्मधारिणस्तस्य खनित्रं यदुतं बलात् उपोषितस्य चेतस्य धत्ते धस्य दृशो मया २६ मेलयित्वा
हेतान् प्रातः पञ्चत्वं मिलितान् मन् किं बोधयुक्तमिदं कर्तुं खनित्रं दहरणं बलात् २७ इति पट्टास्त्वयामूर्खाः वक्ष्यंति
त्वां च सगताः अथ मिथ्यां वदत्यधः कृतं वास्मासु केन चित् २८ स्थूलः कृशो यं त्वर्बोवाद्वाघीयानसितोरुणः बर्षो
यां स्तरुणोऽस्मि यो दुह्यति स्म स कीदृशः २९ वदत्वसौ तथा यस्य प्रमाणमवनयति प्रत्ययः क्रियते स्माभिः पुरतो दै
वतस्यैते ३० इति तद्वाक्यमाकार्यसंस्त्रोपुत्राः सहा भक्ताः त्यागे शसन्निधिं प्राप्य कुरुध्वं पशं दृशोः ३१ इत्याह
चक्ष्वततः सर्वकर्तव्यं क्रियते मया नृपमाज्ञापयित्वैवं त्यागराजस्तिरोदधे ३२ नृपः सद्यः समुत्थाय भीतस्तप्तुलको

धिरर्षः २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

३४

३५

३६

३७

३८

३९

४०

४१

४२

४३

४४

४५

३४ प्रणम्येति अयंजनः कृत्येयोजयतामित्यर्थः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ खनित्रमिति कमलालयेतीर्थ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ नने

त्यानेशरक्षरक्षेति तस्याक्रोशं निशम्य सः उद्यापयत्तमद्राक्षीदुंडुनीलितेक्षणः ३४ प्रणम्य भीतः संप्राह्वांजलिः प्र
 ण्यतो नृपः किं करोस्मि विधेयस्ते कृत्येयोजयतामिति ३५ प्रणतं पादयोः प्राह दंडो लब्धबिलोचनः यथा निदेशं देव
 स्य क्रियतामित्यभाषत ३६ जिनाम्नभातेनृपतिः समस्ता निरुध्य शर्भोर्मिलितानुरस्ता त किं दंडभक्तस्य करारख
 नित्रं बलाद्दुतं तद्दत्ते सुवाच ३७ संदर्शयत्विहागत्य जात्यधः स्वापराधिनं मृषावादं निशम्या त्रयुक्तं नास्मि
 रोधनम् ३८ इत्यनुगृहेता गतः पुरस्तात् सोप्यथा ब्रवीत् युष्मासु चेन्न केनापि दूतदंडस्य हस्ततः ३९ खनित्रं तर्हि
 कर्तव्यः शपथः स्वामि संनिधौ सवालाः सार्द्धवसनाः निमग्नाः कमलालये ४० शपित्वानेत्रयोः स्पृष्ट्वा सुखिनस्ते स
 दार्हताः दंडश्चेत्सत्यवादी स्याच्च क्षुष्मान्स भविष्यति ४१ जन्मवद्यत्र च न चेद्भवितां ध्यं यथा धुना एवमस्त्विति रा
 जानमुक्ता ते सकलार्हताः ४२ कंटवसानास्त्रानाद्रौः सस्त्रीबाला मुदान्विताः प्रतिमां देवतानेति मन्वाना प्राप्य संनि
 धिम् ४३ यदा संमिलिताः सर्वे राजा गच्छत्सहानुगैः च क्षुष्मानथ दंडोपितं त्रैव प्रत्यदृश्यत ४४ ते निरुद्धानुपम
 दंडं मुनीलितेक्षणं बिलोक्य भीताश्चान्योन्यपश्यंति स्म सुखं जिनाः ४५ न चैदृक्या भविष्याम इति स्पष्टदृशोऽप
 न बभूवुः सद्य एवाधाः सस्त्रीबालाः सहानुगाः ४६ वदन्ममः शिवायेति दंडस्तु शावशं करं राजा गृहीत सर्वस्वास्त
 स्माद्देशात्सलायिताः ४७ जिनाः सर्वे सुरदृष्टाववर्षुः कुसुमोत्करं अलब्धशरणाः क्वापि महाव्याधिप्रपीडिताः ४८

इति लयावयंवध्याभविष्याम इत्यर्थः स्पष्टदृशोऽप्येन ४६ वदन्मिति गृहीतं सर्वस्वयेषां जिनाः सर्वे इति पूर्वोणान्वयः ४७ ४८ ४९ ५०

४९ ५० ५१ इति श्रीमानबल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३
॥ ४८ ॥ यथेति हीनयायौतिभावः पुस्माति योषयति १ संचरन्निति दुस्त्यजं संध्योपासनादिब्राह्मणानां सर्वेषां भवेत्तद्वत्सवधाकरणादि च २

शुधात्तोविलयं जग्मुः शिवभक्तदुहोजिनाः चैत्यमुन्मथ्य मूर्खोणां सोपानानि महीयतिः ४९ कमलालयतीर्थे स्पृ-
कारयामास चादितः दंडभक्तोपितत्रैव कुर्वन् श्रीकर्मशाकरम् ५० चिरायत्यागराजस्य प्रसादान्मुक्तिमासवान् ५१
इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ४८ ॥ श्रीअगस्त्य उ. यथा कथापि वा वृत्त्या द्र-
विणैः स्वयमर्जितैः पुस्माति शिवभक्तान्यः कर्मबंधात्समुच्यते १ संचरन्मपि सर्वत्र भुंजानो वायतस्ततः निषिद्धम-
पि कुर्वीणस्य जन्वा कर्म दुस्त्यजम् २ शुश्रूषयेद्गुह्यं भक्तानां देही पापैः प्रमुच्यते इति हासमिति ख्यातं शृणुत प्रब्र-
वीमिवः ३ शिवभक्तेषु भक्तिः स्यादस्यैवाकर्णनादिह क्षीरिणीनामतटिनी क्षीरप्रत्नवणोज्वला ४ सदा फलेः
पुष्पवृक्षैरुभयोः कूलयोर्धना विहिता वभृथस्त्वानैर्वैतोनेषु दिजोत्तमैः ५ तीर्थानि तीर्थीकुर्वन्दिनित्याभिषवणा
दृता अस्ति तस्यास्तरे किंचिदराण्याख्यं महत्सुरम् ६ स्वान्धारनिर्देवैर्नेश्वतुर्भिः समनुष्ठितं दीक्षिता ब्रह्मसन्नेषु यत्र
बैदिकसत्तमाः ७ मुखरी कुर्वते सौधानुक्ता मय जुषां स्वैरः शिवभक्तार्चको नाम भृङ्गो भूक्तश्चिदुत्तमः ८ सधैरैः शि-
वभक्तानां पूर्यन्नास वांछितं नास्य प्राणेतथा प्रीतिर्यथा भक्तेषु साधने ९ न कश्चिच्चिद्वभक्तेषु यस्तेनासीद न चितः वत्तमा

शुश्रूषयेदिति अभक्तानामिति च्छेदः अभक्तानित्यर्थः संबंधसामान्येषु क्षी अकारच्छेदाभावे विकल्पानुपपत्तेः ३ शिवेति क्षीरवत्प्रसवणेन
उज्ज्वलेत्यर्थः ४ संदेति घनासान्द्रा ५ ६ ७ मुखरीति शब्दायमानान् कुर्वत इत्यर्थः उत्तमः श्रेष्ठः ८ ९ १० ॥

५१
५०
५२
५३
५४

तस्येति सदनं गृहं दुःखातिशयं विनापरोक्षानभवतीति भावः ११ १२ प्रणम्येति मां किंकरं दासं विधेहीत्यर्थः १३ अथेति तापसरूपी तापसच्छया १४ १५ आनयो व
 १० इति वयः समासि पर्यंतमित्यर्थः समवस्थापयतमिति शेषः १६ निर्धनस्येति मेदूति शेषः १७ अंगभीति इह कार्यजनानां कर्तव्यं कार्यं किमिति भावः साध्वी

तस्य भक्तिपरीक्षायां शंभुः कौतुकवानभूत् अग्निना सदनं दग्धं गावो नष्टा स्थितिर्हता ११ सर्वे नष्टक्षणेनेव दानम
 ओत्रियेयथा अथापरेद्युर्मध्याह्ने भस्मरुद्रास्तभूषितः ॥ अतिथिस्तापसः कश्चिदाययौ गिरिशो यथा १२ तमर्चयित्वा
 शिवभक्तमादराद्दानेन पादयस्य सचासनस्य ॥ प्राणम्यभक्त्या पदयोर्महामना जगाद दासोस्मि विधेहि किंकरं १३ अ
 यतापसरूपी तभगवानाहं शंकरः १४ शिवभक्ता चैकश्रीमन्भक्तो भोष्टप्रदायिनः भवतः कीर्त्तिमाकार्यं द्रष्टुं त्वामा
 गतोऽस्य हम् १५ आनयो वधि तदेयवस्त्रमन्त्रं च मे त्वया इत्युक्तः समवस्थाप्य भक्तो भार्यो मथाब्रवीत् १६ निर्धनस्य
 निरन्तरस्य तपस्वी गृहमागतः नास्ति ह्यायाममस्या तु किं विधेयं पतिव्रते १७ अंगानि मम वेपतेनेति वक्तुं तपस्विन ज
 नानामिह कर्त्तव्यं साध्वि बुद्धिर्विधीयताम् १८ अथाह भार्यो भर्तोरनवाङ्मयुचितं तव यथा कथं चिद्दातव्यमप्यितं
 स्यात्तपस्विनः १९ इति भार्यावचस्तस्मिन् शृण्वंति प्राह तापसः २० मयाऽतपेति छतिभक्तवर्त्य किं सुदुरीं वीक्ष्य चिरं स्थि
 तोसि किमस्ति ते वस्तुमदोऽस्मि तं यद्गृहं दान्यथा सोऽहमितः प्रयास्ये २१ हंतपापं मया प्राप्तं पश्यालापविप्रतः ॥ याव
 दद्वेति समयः प्रयास्ये काये सिद्धये तिष्ठंति त्वादृशा भक्ताः कुंभकोणे मद्दास्यते २२ ततस्तत्र गमिष्यामीत्युक्त्वा शंभुस्तिष्ठ
 रोदधे बहिर्निर्गत्य भक्तोऽपि तमद्गृहासतापसम् २३ सभूतप्राणवानासीत् तमेवेशममन्यत कुंभकोणं प्रयामेति विभ्रुता १८

तिसंबोधनम् १८ अथेति अर्थोत्तपस्विनः ईप्सितं स्यात् तथा कथं चिद्दातव्यमित्यन्वयः १९ इतीति तस्मिन् शिवभक्तार्चके २० किमिति मदीप्सितं वस्तुते

प्रणम्येति मां किंकरं दासं विधेहीत्यर्थः १३ अथेति तापसरूपी तापसच्छया १४ १५ आनयो व
 १० इति वयः समासि पर्यंतमित्यर्थः समवस्थापयतमिति शेषः १६ निर्धनस्येति मेदूति शेषः १७ अंगभीति इह कार्यजनानां कर्तव्यं कार्यं किमिति भावः साध्वी

२५ शंभुरिति विधयाप्रकारेण २६ इतीति वृत्ताशयाजीवनाशया २७ २८ २९ कुंभकोणेइति पणीकृतं गृहेस्थापितं ३० ३१ इति श्रीमानव
ल्युपनामकऋषिंहविचितायां स्कंदोपपुराणवाख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ॥ पुण्येति १ संपदा

तदेव कुंभकोणाख्यं प्राप्य स्थलमंतद्वितः अतिष्ठत्सन्निधौ शंभोः ससरां त्रमुपोषितः २५ शंभुः स्वप्नेयं तं प्राह वसो जैव
मदाज्ञया यया कया चिद्विधया पुष्पनभक्तानसमागतान् २६ इत्युक्तां तद्विदेशं भौसच भक्तः समुत्थितः प्राप वृत्त्या
शया वीथीनं दत्तिकां चिदापसः २७ अथागादृणि का वीथिं सवतां द्यूतकारिभिः सद्युतं चैत्यमासा द्याधत्तौ न देवन
लीलया २८ जिगाय पणंबधेन प्रापाथ विपुलं धनं ॥ प्रददौ चापि भक्तेभ्यः शिवस्य प्रीतयेऽन्वहम् २९ कुंभकोणे महा
क्षेत्रे संति द्यूतपराः पुरा ते द्यूते विजितास्तेन ददुःसर्वपणीकृतम् ३० अथानैव स नैर्भक्ष्ये स्तर्पय भक्तमंडलं मूर्खेभ
क्तद्वितिरत्नातः तस्य मुक्तिश्चिरादभूत् ३१ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे चतुःपंचाशोऽध्यायः ५५ ॥ ॥
श्रीअगस्त्य उवाच पुण्येषु शंभुस्थानेषु स्थितान् श्री कर्मकारिणः ये रक्षंति धनैः स्वस्य तेऽपि स्युर्मुक्तिर्भागिनः १ संपदा
करभूरस्ति च त्वरागमवासितं अंबगंधारामश्रीशंकराख्यं महत्सुरम् २ केशे कुटिलतायत्र काठिन्यं कुचकुंभयोः
स्त्रीजनस्याधरे रागः कामो नित्यं शिवाचर्चने ३ यत्रालयेषु यष्टृणां बलभीनो डवासिनः पठंति शारिकाः श्रीतकल्पसि
द्धान्तनिर्णयम् ४ तत्र प्रतिबसंतं च सोमेन परमेश्वरं यागेन प्रीणयन् शंभुं सोमयाजीति वदधे ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

करोति संपदां संपत्तीनामाकरभूः आकरस्थानं नित्यं लिंगत्वेनाभेदान्वयः अंबरं आकाशं अंबरं वसनं यस्य स अंबरं वरः शिवः तस्य धामस्थानं २
इदानीं श्लेषेण परिस्वयया चार्थिकया तस्य साधुत्वमाह केशे इति नजने इति भावः रागः आरुण्यं कामो भिलाषः कुशौचं ३ यत्रेति वलभिः

॥ ५५ ॥
॥ ५५ ॥
॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

न त्रैति सोमेन योगेन ५६ यस्येति रजताचलशैशवं कैलासबालकैलासतुल्यादृतिभावः ७ अननुष्ठितिगिति नास्तीति त्रिभिः संबध्यते ८८
१० ११ कमलेति कमलालयया लक्ष्म्या विरचितानि ऐश्वर्योदीनि नश्वराणि नाशशीलानि अवगत्य ज्ञात्वा १२ निरस्तेति शिवमेवाचिंतयन्निय

तत्र प्रतिवसंतं च सोमेन परमेश्वरं यागेन प्रीणयन् शंभुं सोमयाजीति वरुधे ५ पूर्वे मारुदृतिख्यातः श्रीमान् द्विज
कुलोत्तमः नित्यमन्नेर्जलेर्बह्नेः पुष्पमन् श्रीकर्मकारिणः द्यस्य शालावर्हिर्भोगेभोऽक्रभौष्टान्नराशयः विडुबयस्य
नुदिनं रजताचलशैशवं ७ दुर्दृष्टाः संतुसदृत्ताधृतसदृष्टाक्षभूतयः पूजितास्तेन शिववदृष्ट्या चारविबर्जिताः ८
अननुष्ठितं मे तेन नास्ति श्रीतेषु किंचन अनधीतं च यच्छालतदर्थो बाननिश्चितः ९ अपि मंत्रेषु बहुषु मंत्रप
चाक्षरं वरं निश्चित्य पूजयन्नित्यं स शैवान् अभ्यपूजयत् १० स तु फाल्गुनया त्रायां दृष्ट्वा त्यागेश वैभवं सभार्यस्तत्र
संकल्प्य स्थातुं निश्चयमादधे ११ कमलालये विहितमज्जनो न्वहं कमलालये श्वरपदार्पिताशयः कमलाल
याविरचितानि नश्वराण्यवगत्य सुंदरसखो ययोगतिम् १२ निरस्तसर्वेन्द्रियविभ्रमः शिवं दृढं तरे संततमेव नि
तयन् दुरापमन्यैर्हृदि पद्मजादिभिर्जगाम धामैश्वरमीडितः सुरैः १३ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे पंच
पंचाशोऽध्यायः ५५ ॥ ॥ श्रीऋगस्त्यजुः श्रुतं किल महाभोगैश्चरितं सोमयाजिनः तस्य यः सर्वेने शंभुमद्रा
क्षीसुरतो दृशोः १ श्रीऋषय ऊचुः वेदानामपि देवानां ब्रह्मादीनामगोचरः साक्षात्कृतः कथं तेन यज्वना पर
मेश्वरः २ वदेत द्विस्तराद्विद्वन् सर्वजोसि चटोदृब त्वत्सक्तामृतधाराभिः संतापो नः प्रशम्यतु ३ ॥ ७

नवयः १३ इति श्रीमानवत्स्युपनामक नृसिंहविरचितं तांस्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशिकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ७ ॥

४५ आदेशमेवाह कृत्यमिति ६ सद्वृत्तिपंचाक्षरीमनोःपंचाक्षरीमंत्रस्य ७ अनेनेति कोयोगः कउपायः योगः संनहोपायेत्यमरः ८ शुक्र

द्वितिएष्टेमुनिवरः सादं कुंभसंभवः रोमांचितः शिवं स्मृत्वा प्रवक्तुमुपचक्रमे ४ श्रीअंगस्य उवाच सन्नि
धौ त्यागराजस्य निवासं कृतनिश्चयः यज्वनां प्रवरेणोभार्योद्येव्रतमादिशत् ५ कृत्यं ममस्तुतिः शंभोस्त
व कृत्यं निशम्य तां यः कोपि शिवभक्तश्चेद्भुजेन गृहागतम् ६ स भार्योभनुशास्येवं सन्निधौ निवसन्सदा
गमयामास समग्रजपासं चाक्षरीमनोः ७ अनेन बभूवैवाहं कथं त्यागेऽचरं विभुं पश्येयं तत्र कोयोग इति
चिंतां परोभवत् ८ शुक्रावतत्र महता समवाये प्रजल्पतां यां सुंदरस्य दयिता तस्या भाग्यं महत्तरम् ९ सु
हृन्नियोगादौ त्याय ययौ यस्या गृहं हरः किं दुर्दृतिरिवान्येषां तथैव मुकृतकृतम् १० इत्याकर्ण्य समारोपि
तद्वास्येकृतधीरभूत् प्राह संवत्सरेतीते कृतांशो वैचं नं द्विजम् ११ यज्वनां प्रवरेण सित्वंगणि काह तु विभ्रुता
फलं ते किमनुदितं दत्तपुष्पाक्षतस्य मे १२ ददास्य न च वस्त्रं च भक्तानां मिति ते यशः निःशकमुच्यतां ब्रह्म
नमन्तो यत्ते स्तिक्तास्तिनम् १३ अथ तामब्रवीन्मारस्यो गशुहृदः प्रियां श्रीमार उवाच आकर्ण्य महाभा
गे दयया तव मे खिलम् १४ दृष्ट्वा गमिहान्यूनं त्वयस्स्यर्थां तथाप्यहं ददं च तव वाङ्मात्रं पुष्पाक्षो ममोत्तमः
१५ श्रोतव्यं मे कदिवसे प्रियेण तव महचः एतावता कृतांशोऽस्मि दयामयि विधीयताम् १६ सा तथेति तमाभा
ष्य प्रेषयामास मंदिरं परमारहसि प्रासमग्रं सुंदरमब्रवीत् १७ हरसाक्षात्करिष्यामीत्यमोदतद्द्विद्विजः आकर्ण्ये

आनेति समवाये समूहे ८ सुहृदिति अन्येषां दुर्दृतिरिव अन्येषां वैश्येव १० इतीति तस्यागणि कायादास्ये ११ १२ १३ अथेति त्यागे शसुहृ

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तथेति प्राग्वंशः शालाविशेषः माधवे वैशाखे १८ २० विधायेति अपचिचिं पूजां २१ २२ शरणमिति पंगं अतिरिक्तां त्यागे शस्यतनुं तनुरूपं त्वा
तथास्त्विति सतामाह मास्व सदनं यथौ प्राग्वंशकरोणोद्युक्तश्चिकीर्षुर्माधवे मास्वम् १८ दृष्टुगृहागतं यज्वांसुं द
रं प्रीतिमानभूत् २० विधायापचिचिं युक्तां प्रणिपत्य कृतां जलिः यज्वनां प्रवरः प्रासत्यागे श्वरसुदृत्तमम् २१ अ
द्य प्रसन्नस्यागे शः प्रासं यज्ञफलं मया सुदृद्यो देव देवस्य यदस्मत्सदनं गतः २२ शरणं त्वा प्रपन्नोस्मि यागे शस्य
तनुं पंगं सुप्रभाते दिनं मे द्ययुष्मत्सादाब्जदर्शनात् २३ तीर्णोस्मि युष्मद्दृयया दुस्तरं शोकसागरं मदत्सदर्शनं ने ल
ब्धेन हि शोकः शरीरिणाम् २४ यज्वानमेनं विहितोपचारमाप्तः सखा प्राहृपिनां कपाणेः महात्मना पृज्यत मोसि
तस्किं श्राव्यं मया ते वचनं यथोक्तम् २५ अयमग्रे यितं प्राहृभक्त्या पादे प्रणम्य तं त्यागे शं भूर्तिमंतं मे दर्शयास्मद्
हे सकृत् २६ निषेव्य पादौ सरव्युस्ते गमिष्यामि कृतार्थतां तथास्त्विति सगत्वे शं यदित्वं मारय ज्वनः २७ मत्कृते
गच्छुः सिगृहान् प्रिया प्रीता भविष्यति रक्षसत्वं तथा कृत्वेत्यब्रवीद्भूक्तवत्सलम् २८ अथाह सुंदरं शुभुः प्रिया ह
र्षो मुदेस्तु ते येन केनैनापिरूपेण यदि मा मागत पुरः २९ त्वात्वास प्रणमेद्यज्वां कैवल्यं तस्य सेत्स्यति इत्याकर्ण्य स
यज्वानं पुनः प्राप्याह सुंदरः ३० सा बधानो भवानस्तु ध्रुवं मे प्यति शंकरः द्युक्ता सुंदरं प्रायाद्यत्र सा गणि का प्रि
या ३१ शयने सर्वमाचष्ट सा च प्रीता न दा भवत् अथ सोमा सवामो ददधानो मासिमाधवे ३२ यौर्णमास्या मवभृ
यं चिकीर्षु र्यज्ञ उत्तमे दिदृक्षुः शंकरं साक्षा देका दृष्या सहस्त्रिया ३३ प्राविशद्यज्ञ सदनं मृत्विजा सहितो गणेः विधि
३३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ शयन इति सोम एव आस बस्तदा मोदं परिमलं ३२ यौ

कृतइति उपसमीपेसीदंतीत्युपसदः सदस्यादत्यर्थः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ कृतेति मातंगेइति गौर्ध्याः संबोधनं मधुमदं अ. ५६

कृतश्च सोमराजो भूदुर्मोपिविधिवत्कृतः चेलुश्चोपसदः सोमंस्माभिषुएवंतिन्नत्वजः ३५ चमसेषु यथा देवम
गृह्णन्कलशाद्रसं सामैरप्यथबहिः पवमानस्तुतोभवत् ३६ गृह्णन्तिस्माश्विनं पुण्यं ब्रह्मादक्षिणतः कृतः
योजितः सवनीयश्च पशुर्यूपेसलक्षणः ३७ आलंभश्च वपाच्छिद्रं गृहीत्वा गनौ च संस्कृता उपश्रुता मंत्रपूते
राज्ये रासादिताभवत् ३८ सुवेहिरायसंभिन्ना गृहीता ध्वर्युणा वषा यदा तदामहो देवमस्माभीद्विजसत्तमः
३९ अथाविगसौ दुग्गवानं बिकासहितो हरः सर्वस्वरूपी सर्वेशश्चांडालरूपमास्थितः ४० मृतंगो वत्समादा
यस्कंधेरक्तांतलोचनः गतिं मदप्रसवलितां दधानः कंपयन् शिरः ४१ दृष्टमयि द्विजाः सर्वे पलायंतामि तस्ततः
कथं विगसं कुर्युरजस्य द्विजसत्तमाः ४२ कृताजमांसभक्षणामस्त्वासवनिषेवणं मातंगे तूर्णमागच्छ द्विजे
भ्यो मधुदीयताम् ४३ कुंभो मांसवसा पूर्णा हस्ते कुरूममाचिरात् किंचित्किंचिद्विलंबेनायाती मातंगकन्यका
म् ४४ मदघूर्णितलोलाक्षीं मत्तमातंगगामिनीं जननीं जगतां गौरीमादृयद्यौवनो ज्वलाम् ४५ सा चोक्तमु-
खा मोलौ मधुकुंभीं च विभ्रतीं उन्नतस्तनभारतिं भज्यन्मध्यवलित्रयाम् ४६ अगलालकसंखन्ता दधानां श्रु
तिमेकिं का एककर्णो वसंते न दंतपत्रेण भंडिताम् ४७ आलंबमानो दयिता चालयंती शिशुद्वयं कुमारः सहभा
र्यो सा विजित्य न्यदेषद ४८ कालाय सः श्रीचांडालः शालाभ्याशमुपागमत् रे नो च दूरे गच्छेति क्षिपंतः क्षुद्रशर्करा

४३ ४४ ४५ साचीति उन्नतस्तनभारेण आर्त्तिर्यस्याइति विग्रहः ४६ अगलेति अगलाः कुटिलायः लकाश्रुर्णकुंतलाः तसंबन्नाएका

श्रुतिं श्रीं त्रिविभ्रतीं ५७ ५८ कालाय स इति कालः आयसः अयोमयो दंडो यस्येत्यर्थः क्षुद्रशर्कराः खपेरांशसदृशा इत्यर्थः ५८ ५९ ५२ ५३ ५४

ब्राह्मणास्तत्र चोडालं न विदुः परमेश्वरं द्रव्यं देशश्च कालश्च बन्धिर्यज्ञश्च दक्षिणाः ५० फलं च कर्मणा मादुर्ये
 नमयेते विदुर्हरं त्यक्तयज्ञायुधाः केचिदुत्विजः स्पर्शशक्तिनः ५१ स्नानाय गन्धयुस्तीर्थं तस्य सन्निहिता श्रव्ये अ
 पश्यन् कर्म परे केचिदुदुवुरन्यतः ५२ अधुमत्तमिभं भूलोकरो सद्यमहीपतिः निःशंकं यन्मदांधो सायज्ञशालाम्
 दूषयत् ५३ चोडालं दुकृता शालामारशुकुरु निष्कृति इति दूरे गताः केचिद्यजमानं तमूर्चिरे ५४ जात्यथतामु
 यगतेषु महोसुरेषु तत्तदुक्तिशतं मेव मुदीरयत्सु ब्रह्मादिदुर्लभममुष्यपदं प्रदित्सुः शालामगाह ततया सह
 चंद्रचूडः ५५ अव्यक्तं च चक्षुसा माद्यपुरुषं कृष्णपिगलं च डालं लेषप्रच्छन्नं प्रविशं तं मखालयम् ५६ अनु
 ग्रहाय मारस्य सभार्यो तनयं विभुं प्रियाये दर्शयामास सौ धाग्रे सुदरः स्थितः ५७ सुदरोक्तिमनुस्मृत्य यज्व
 नाप्रवरस्तदा अबोधिपत्या च समतमे वपरमेश्वरम् ५८ विदुतेषु समस्तेषु द्विजेषु ब्रह्मवादिषु प्रत्युदस्था
 त्महाबुद्धिर्भगवंतं सहो ग्निभिः ५९ अर्घ्यपात्रकराभार्या तमनुप्रययौ पतिं प्रसीद पाहि देवैति वदन् ब्रह्मोः प
 पातसः ६० दत्तार्घ्यमात्मनो दासं स फलीकर्तुं मुद्यतः स्कंधाद्गुगनतो वत्सं मृतं स्वांसेन्येव शयत् ६१ सापिभाग्यवती
 पत्नी मातंग्या शिरसा धृता मधुकुंभीमुपादाय भौलौ तद्गुणं व्यधात् ६२ जयशंकरविश्वामनजयजन्मभवादन इत्युक्ता ६३

जात्यं यथा मिति अमुष्य अमुष्यै इत्यर्थः तथा भार्यया ५५ ५६ ५७ ५८ विदुतेष्विति प्रत्युदस्थात् प्रत्युशानं चकार ५९ ६० दत्तेति दासं स फलीक
 र्त्तुमुद्यतः उच्युक्तस्य शतप्रसयात् द्गुणप्रकृतिक उच्यच्छब्देयं भगवतः शिवस्य ६१ ६२ जयेति जन्मभवावतीति जन्मभवादनः तत्संबोधनम्

६ ७ ८ तदिति शाक्या न जैनान् नाथति उपतापयतीति सः नाथ्याचोपतापि श्वर्योशीः खिति धातुपाठे ८ १० इतीति आंतरंगानसं ११ १२

शिवएवपरंतत्वं तस्मादन्येन देवतं कर्ता कर्मफलं दाताप्यस्तीतीह न संशयः ६ स्वर्गादिफलमिज्यादिकर्म
कर्त्ता तु क्तमवान् तस्यानुरूपफलदः परमात्मा महेश्वरः ७ तमेवाराध्यदुस्तारतरिष्येव्यसनार्णवं इति
निश्चित्य सुमतिर्जिनशास्त्रमखंडयत् ८ तच्छास्त्रमर्मविज्ञानाच्छाक्यनाथमिमं विदुः कथमागध्यतां
शंभुर्मयेति विचचारसः ९ शाक्यतेसांगपूजातुशंभोः कर्तुं नैकं न चित् येन केनापि संतुष्येद्यदिति भक्तिस्थिरा
विभौ १० इति निश्चित्य नियममकरोत्किंचिदांतरं अनिषेव्यहंरकापिनभोक्तव्यं दिनेमया ११ उपहारश्च
यः कश्चिद्वर्षितव्यो भवेद्दिभोः संकल्पयित्वेत्यारभ्य तत्स्वातो न दीजले १२ रुद्राक्षमालां भस्मापि विभ्राणः प्र
जपन्मनुम् पंचाक्षरीं दृढां भक्तिमुदहनं शिववदुरो १३ अग्नेशखपुरोशस्य स्थितादौ प्रणम्य तं निर्दोषमिदमे
वासित्वेकं पाषाणमुत्तमम् १४ ॐ शिवाय नम इत्युक्त्वा चिषे पाभिमुखं विभोः एवं दिने दिने कुर्वन्मेव तम
हेश्वरम् १५ अभूत्किं गणतं मौलौ चंद्रमौलेः शिलाहृतः परं दधारतच्चिन्हं चंद्रेश्वरमिवेश्वरः १६ दिने दिने प्रह
रतः शिलयोपदया हरं महानत्यगमत्कालस्तस्य प्रीतोऽथ शंकरः १७ तस्य भक्तिपरीक्षार्थं हृदि कैतुकमादधे
अथान्येद्युर्मूर्ध्नि रुक्मानिलदुरासदः १८ विद्युस्तनितनिर्घातपातघोरतरोमहान् आरभ्यार्कोदयमभ
दद्दुर्गत्रं च दुर्दिनम् १९ अकृत्वा तद्दिने शंभोः सेवां भोक्तुं समुद्यतः परिवेषितमन्नं च सक्ता भूत्सहसो स्थितः २०

१३ १४ १५ अभूदिति किं गणतं चिन्हं शतं १६ दिने इति शिलया उपदया शिलास्तेनोक्ता चेन्न गजादिदेयं द्रव्यमुपदास एवोक्ता चः १७ १८ १९ २०

२१ २२ २३ २४ दत्तेति तेन सहैत्यर्थः २५ इति श्रीमानवत्सुपनामकन्तसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां
सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५७ ॥ ॥ शिवोपासनाया आभ्यन्तरलबाह्यत्वेभेदेन हे विध्यंस्त्वेयं स्तदनुष्ठातॄणां कैवल्यमाह मनसेति यः मनसा
शंभुं पूजयन् तद्रुक्तान् अन्नतः बहिः पूजयन् यः दृढभक्तिर्वर्तेत इत्यन्वयः १ कथयामीति वैराग्ये निष्ठाभक्तिस्तथा २ ३ नेति कर्त्तव्यनिर्णयमित्य

धिगस्तु मां व्रतभ्रष्टमकृतेषां प्रिदर्शनं इयं वर्षेऽपि महति विनिर्गत्य महेश्वरम् २१ न त्वाभ्योपायं नंदत्वा मनसेनैव
मचितयत हरसेवामकृत्वाद्यभोक्तुरयदहमुद्यतः २२ तस्यापनिष्कृतिर्दृष्टा प्राणत्यागो न चान्यतः इत्यालयमुख
स्तं भेषिरोघातयितुं यदा २३ तत्र वेगेन दुद्रावत दागे भूमं देह्वरः निरुध्य साहसादुक्तं तदुक्तिमुपलालयन् ॥
२४ दत्तसायुज्यभाग्येन शंभुस्तेन तिरोदधे २५ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ५७ ॥
श्रीअगस्त्य उवाच मनसा पूजयन् भुंतद्रुक्तान् बहिरन्तः वर्तते दृढभक्तिर्यः स शोकं दुस्तरं त्यजेत् १ कथयामि
कथामत्र ब्राह्मणस्य महात्मनः वैराग्यनिष्ठया यस्य प्रसन्नः पार्वतीपतिः २ वर्द्धमानपुंगवामभूषणचोलनीदृता
पुरमस्ति महत्तत्र कश्चिदासौ दिव्योत्तमः ३ न तस्याविदितं किंचिद्देदशास्त्रादिषु क्वचित् स पथोलोच्य सकलश
स्त्रकर्त्तव्यनिर्णयम् ४ कृतवान् काममुक्तस्य मनसः शाकरपदे निश्चलास्थितिरीशाचीं सेवान्यनुविडं वनम् ५
द्रव्यपूजातु कर्त्तव्या शिवभक्तेषु धीमता न शिलाक्षालनादेव प्रीतो भवति शंकरः ६ ॥ ॥ ॥ ॥

स्योचरेणान्वयः ४ कृतवानिति कामेभ्यो विषयाभिलाषेभ्यो मुक्तस्य यानिश्चला आस्थितिः आस्थासैव ईशाची अन्यत् अव्यवस्थेत्यर्थः साविडं
वनं ५ द्रव्येति शिवभक्तेषु विषये द्रव्यपूजाद्वयैः विभक्तैः पूजा एवं च यथाविभवं शिवभक्ता र्चनादेव शिवप्रीतिर्न तु शिवमात्रसेवेयतिभावः ६

इतीति मानसीमीशान्तीं उपांशुस्याच्छतगुणस्साहस्रोमानसस्मृतइतिनिश्चितेतिभावः शतरुद्रीयंरुद्राध्यायम् अर्थिनंप्रदात्तत्वादितिभा
वः ७ आतिथ्यमिति अतिथिभावमागतेषु जनेषु प्रत्यक्षं उत्तमस्यापि वर्णस्म नीचोऽपि गृहमागतः पूजनीयो यथायोग्यं सर्वदेवमयो हि स इति स्मरणे
नातिथौ शिवस्य स्थितत्वात्तत्र प्रत्यक्षं ज्ञातत् स्मरत् छतयेभ्यस्तानि तैः ८ ९ १० लिंगे मनोमयाः पुष्पकोटय इति भावः मनोमयलिंगे तासां मेव संभ

इति निश्चित्य मतिमान्नीशान्तीं च मानसीं व्यधात् अन्वहं शतरुद्रीयं प्रजपन्नार्थिनोऽर्थिनां प्रियः ७ आतिथ्यमागतेष्वीशं प्र
त्यक्षं समपूजयत् नित्यं ज्योतद्दुतैरत्नैः सोपदेशैः स षड्रसैः ८ भोजयामास कुसुमैश्चंदनैश्च नवांबरैः पितेव शि
वभक्तानां षोषणे भाग्यवानभूत् ९ नाध्वरेषु तथा प्रीतो ब्रह्मादीनां महेश्वरः पुष्पतोस्य यथाभक्तानन्मदानेन स
ततम् १० लिंगे मनोमये तेन चार्चिताः पुष्पकोटयः निर्माल्यशोधने तासां भक्ता गणनायकाः ११ कैलासशिख
रेशं भुमं बासहितमद्भुबन् वर्धमानपुंस्थेन त्वत्पादाब्जे समर्चितान् १२ पुष्पभारान्वयं वोढुमशक्तास्मचिरदपि
वाचा पूजयत् स्थितिं श्रुत्वा तद्गिरिशोहसत् १३ हासकारणमाचक्ष्वेत्स बयाभ्यर्थितः शिवः अवदद्गिरिजां देवी त
द्रुक्तिमुपलालयन् १४ अनेन मानसीं पूजाकृता मयि मया फलं तस्यानशक्येते दातुं न किंचित्सोपि वाञ्छति १५
तद्दर्शनात्तद्दर्शयं कर्तुं प्रीतिं महेश्वरः आरूढवृषभो देव्या सह तस्यां तिकं ययौ १६ तस्य चित्तपरीक्षाये प्रकीर्णो
रत्नराशयः तिलोत्तमाद्यस्मरसोप्यदृश्यत समततः १७ प्रेतावाहनपाषाणां स्पृश्यान्मेने मणीन्सतान् विलघ्य प्रेतवत्तांश्च

वात्तासां पुष्पकोटीनां ११ १२ पुष्येति तद्वाक्यमिति शेषः १३ हासेति तद्रुक्तिं ब्राह्मणभक्तिं उपलालयन् प्रशंसन् १४ अनेनेति तस्याः पूजायाः साह
स्रोमानसस्मृतइति सामान्यतो मानसकर्मणो अभ्यर्हितत्वेनेति भावः १५ तदिति तस्य भक्तस्य दर्शने आत्तः प्राप्तो दर्शयेन सः प्रीतिमिसत्तत्र पर

तस्तस्येति संवध्यते आरूढरूपभद्रति तृतीया बहुव्रीहिः १६ १७ वेति प्रेतावाहनं वस्त्रादिपाषाणाश्च तद्दृष्टश्यान् १८ शार्दूलमिति येन
कारणेन १९ २० इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः

शार्दूलमिव संहसं कामं येन रुरोधसः नाम्ना निरुद्धशार्दूलः सस्वयं शंभुना कृतः १९ दुर्लेभं दर्शनं तस्मै दत्तागौर्यो सहे
श्वरः तेन सायुज्यभाजापि सार्धं मंतरधीयत २० इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे अष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ ॥ ॥
श्रीअगस्त्य उवाच दुर्लेभा शंकरो भक्तिः शिवभक्ताः सुदुर्लेभाः दुष्करभुवि जन्तूनां तन्मनोरथं पूरणम् १ किं जन्मना तेन जनस्य येन न भक्तं बांछापरिपूरिता स्यात् शरीरमर्थो स्तनयं स्त्रियं वा समर्प्य पूज्यः शिवभक्त एव २
गृहानभ्यागते भक्ते गृहिणां किन्नुदुस्त्यज यदि स्याद्भूक्त पूजायामनुकूलकुटुंबिनी ३ शोकसंतरणे जंतोरु
पायोन्योन विद्यते विनैकेन महादेवभक्तेष्टविधिनां भुवि ४ साहसवाप्यकार्यं वा कृत्वा भक्तेष्टदायिनां नाथ
यो व्याधयो जन्ममृत्युर्बोदेहिनां भवेत् ५ असारेष्यन्नससारे सारभूतमिदं नृणां सर्वदा शिवभक्तानां दीयते ह्यशि
तं यदि ह वाचा देहीतियो देहीयाचितोऽपि महात्मना नेत्याहवस्तु धात्रीयं तेन भारवती भवेत् ७ उपकुर्वन्ति
वृक्षाश्च पत्रैः पुष्पैः फलेरपि उपकारेण स्य न कापि वृथा जातः सनेति वाक् ८ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शंभोश्चरणसे
विदां संपादितस्याद्येनेष्टं तस्य जन्मोत्समं विदुः ९ इष्टान्नदानेन समर्चनीयाः सर्वोत्सनाच्चान्वद्भीशभक्ताः प्रियेषु शं

५८ ॥ ॥ सागलं कारीत्या शिवभक्तमनोरथपूरणमेव सर्वोत्कृष्टमित्याह दुर्लेभेति १ किमिति शिवभक्तः पूज्य एवेत्यन्वयः २ ३ ४ साहसमि
ति आधयो मनोव्यथाः मृत्युः अकालिक इति भावः ५ असारे इति यदीत्यस्य यदित्यर्थः ६ वाचेति यः देहीनरः महात्मना शिवभक्तेन याचितोऽपि व

स्तुनेत्याह तेन धात्रीभूर्भारवतीत्यन्वयः ७ उपकुर्वतीति द्रुतिसनावाक् प्राचीनवाक् वेदवागिति यावत् ८२१० प्रदोषेति चित्रापभरणीचैत्री
तिथेर्नोम ११ १२ त्रैलोक्येति विश्वं भुनक्ति अत्रति भुङ्क्ते प्रलयकाले उपसंहरति वा १३ १४ १५ १६ आवासइति स्थानमित्यर्थः आम्नायो वे

प्रदोषसोमवाराद्रौ कृष्णामृम्ययनादयः चित्रापभरणीमासशिवरात्र्युपदर्शकाः ११ शिवप्रियकराद्येते दिवसाः स
द्विरेरिताः अपिवाभोजयित्वेकं भक्तं माहेश्वरं नरः १२ त्रैलोक्यस्यान्नदानेन यस्य सफलमवाप्नुयात् किमन्नबहु
नाक्तं न शिवः प्रीणाति विश्वं भुक् १३ किंप्रसन्ने पशुपतौ दुर्लभं प्राणिनो भवेत् परमापद्रुताश्चापि महेश्वरसमचेना
त् १४ न संति कतिवा लोके तीर्णं सारसिं ध्रुवः अत्राप्युदाहरंती ममिति हासपुरातनम् १५ परं ज्योतिरुपाख्यानं
प्रसिद्धं भुवनत्रये अरुणारण्यनामास्ति पुराणमपि नाकिनः १६ आवासः शिवभक्तानामाभ्यायागमवेदिना १७
नमः शिवायेति वदंति यत्र बालाश्च कन्याः भुक् सारिकाश्च क्षुतेषु च प्रसवलितेषु दृष्ट्वा प्रदृश्य मालापविधौ मि
श्रं १८ नाभस्मरुद्राक्षधरोस्ति कश्चिदजस्रपंचाक्षरमंत्रराजः न बाभ्रुतेशानकथापदानो यत्रापि वासक
रजातिजातः १९ औडासुवाला अप्रियत्रभूत्वा जटाधरा भस्मकृतां गरागाः शार्दूलचर्मो बरसकृतां गाः शिवो हर्मसो
तिमिषो वदंति २० जनानां बसतां यत्र चित्तवृत्तिरकल्मषा पतिव्रते वभन्तो रमाश्चिष्यति महेश्वरम् २१ तत्राभूच्चोले
देशे द्रुसचिवान्वयसंभवः पारदृश्यागमांभोधेः परं ज्योतिरिति श्रुतः २२ दुर्जयान्यो विनिर्जित्य चोत्तराजस्य विहिषः द्वात्रिंशद्

दः आगमश्च आगतं शिववक्त्राच्च गतं तु गिरिजामुखे मंतं सर्वमुनीनां च तस्मादागममुच्यते इत्युक्तलक्षणः १७ क्षुतेष्विति क्षुतं सक् १८ नेति
अश्रुतं ईशानकथापदानं ईशानकथाकर्मवृत्तं येन तादृशो नास्तीत्यर्थः १९ २० २१ तत्रेति आगमांभोधेः पारदृश्या पारदृष्टवान् पारंगत इत्य

भक्तेर्द्विजगन्त्रये विख्यातमित्यन्वयः २४ २५ सद् इति यतः कारणात् भवति त्वयि शिवप्रसादः अभ्यधिकः अतः मंदिरं नियोज्यतां नियोज्य
त्वं अर्हसि इत्यन्वयः २६ सद् इति सः दभ्रभक्तः तत्र मंदिरं न्यवसत् निवासं चकार साध्वी पतिव्रता नायिका तस्येति शेषः पार्श्वे वसति स्म
त्यर्थः तथा तद्गुरौ स्मितं इष्टं अन्नं ददातीति तादृशः सन् भक्तानां सहस्रं भोजयित्वा समयं गमयामासेत्यग्रे तेनान्वयः २७ समयमिति ज

भक्तेर्माहे भ्वरेण्यस्य द्यभुक्तवति न स्वयं अश्रीया भिति विख्यातं त्रतं नित्यं जगन्त्रये २४ श्रीमदभ्रसमानाथनामस्मृ
तिमत्तस्मदा ॥ यस्याखिलैः कृतं नामदभ्रभक्त इति श्रिये २५ सचो लराजे न शिप्रसादो यतो भवत्यभ्यधिकस्तत
स्त्वं नियोज्यतामर्हसि मंदिरं तः सुखं निषीदेति नियोजितो भूत् २६ सतत्र न्यवसत्साध्वी पार्श्वे वसति नायिका
तया सहस्रभक्तानां भोजयित्वे सितान्नदः २७ समयं गमयामास जन्मसाफल्यमार्जेयन् तस्य तस्यामभूत्सु
त्रो धरित्र्यामि वशे बधिः २८ चंद्रमादुबसर्वेषां नयनानंदवर्द्धनः पैतृकात्सर्गणानुक्तो ब्राह्मणान्प्रोणयन्व नैः
२९ सहितो बंधुभिः सर्वैर्विहिते जातकर्मणि नाम श्रीपतिरित्यस्य चान्वर्थं निजसंपदा ३० अन्नमाप्राशयच्चा
दुबत्सरस्य प्रियासजं अर्द्धीकुरितं तस्य दष्टास्य मुमुदेमुखम् ३१ अथ संवर्धितो बालो बालकल्पतरुं यथा क
तचौ लोक्षराभ्यासेनियुक्तो मंत्रिभूषितः ३२ शिक्षाशालां शिशुः प्राप्य लिपिनिर्णयवानभूत् ३३ इति श्रीस्कांदोपपु

न्ननः साफल्यं आर्जेयन् संपादयन् धरित्र्यां भूमौ शोवधिरिव निधिरिव निधिनो शोवधिरित्यमरः २८ चंद्रमादिति पैतृकात् पितृसंबन्धिनः क्र
णा न्मुक्तः सन् प्रजयापशुभ्य इति श्रुतेः धने ब्राह्मणान्प्रोणयन् न्यवसदिति पूर्ववर्णान्वयः २९ सहित इति अन्वर्थं अनुगतार्थं लक्ष्मीपतित्वे
न अनुरूपार्थेना ३० अन्नमिति अर्द्धवत्सरेष्वेमासि पष्ठे न प्राशनमिति स्मरणात् प्रियार्थं कंजीति पात्रपुत्रं अन्नं आप्राशयत् इषतप्राश

३३

३३

३३

२१ २२ २३ तस्मिन्निति मुनितरोः अगस्त्यवृक्षस्यमात्रजगज्जनन्यापार्वत्यायस्यग्रेयोगदंडाग्रेनिहितेषुकोष्ठेषु कर्पूरादधःप्रदेशे स्थापितं आननं येन तं २४ भस्मेति भस्मभक्षां भस्माधारवल्लपात्रीं अक्षमालयाजपमालया वेष्टितां कृतवंतमित्यन्वयः २५ लंबमानमिति स सर्वतः सर्वस्मात् दृश्यासरंपरीभूतं तमसः परस्तादिति श्रुतेः २६ २७ २८ दध्नेति प्रसादः अनुग्रहः किं

नाथमाहेश्वरः कश्चित्साक्षादिवमहेश्वरः प्राप्सोदत्तासनोयुष्मानपश्यन्नालं गतः २१ तत्र गत्वा महात्मानं प्रसाद्या नीयशांकरं युक्तं भोजयितुं देवमाविलंबो विधीयताम् २२ सुधारसमसाध्या दध्ने भक्तो निशम्य तत् देवालयं ययौ तत्र यत्र माहेश्वरस्थितः २३ तस्मिन्मुनितरोर्मूले निगसनमधिभ्रितं मात्रायस्य ग्रनिहिते प्रकोष्ठे स्थापिताननम् २४ भस्मभक्षां च पुरतो वेष्टितामक्षमालया कृतवंतं परिभ्रुतां ललाटं संजृम्भन्तुम् २५ लंबमानश्रुक्वज्योतिर्यो यं तं सर्वतः परं आलोक्य दध्ने भक्तोऽस्य निपयातपददूये २६ मुमुदे दर्शनादेव निधिं दृष्टुं निधनः गृहीतचरणं गुच्छदध्ने भक्तं दद्यानिधिः २७ आस्थापयित्वा नाना मास्यपप्रच्छ परमेश्वरः माहेश्वरपदां भोजयमाणं रंहविभो २८ दध्ने भक्तोऽस्मि दासोऽस्मि प्रसादः क्रियतां मयि आतिथ्यं गृह्यतां स्वामि न कुतपः सुमहानिह २९ मदीयसदनं भूयात्सदरेणुपवित्रितं अन्नं यद्रोचते तु भ्यं दीयते भुज्यतामिदम् ३० इत्यादि च पुनर्भक्तः प्रणनामातिथिप्रियः दध्ने भक्तततः प्राहमायामाहेश्वरो हरः ३१ स एव दध्ने भक्तोऽस्मि त्वं पश्य विपुलयशः मृष्टान्नदाता भक्तानां भवानेव भवानि व ३२

यतां त्वयेति शेषः कुतपः दिवसस्य अष्टमं प्रातः कालः अंशोष्टमो न्हः कुतपोऽखियामित्यमरः अन्ये तु द्वौ यमौ घटिका न्यूनौ द्वौ यमौ घटिका पौरोस कालः कुतपः प्रोक्तः स्तस्मिन्दत्तं महाफलमिति वदन्ति सुमहान् महाफलप्रदत्सर्पः तथा च भवादृशानां भक्तानां आतिथ्यदानोचितो यं काल इति

अथ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

५ नेति पक्षेति मं पक्षं विरसं रसदीनं आमयो रोगः ६ उद्दिष्टमिति पंचषड्वा पंचषाः बहुव्रीहौ संख्येये इति डच् टिलोपः पंचषाः हायनावर्षो
यस्य अग्रजातो ब्राह्मणः लक्षणेया लक्षणेषु साधुः ७ विद्येति कुलतन्तुः कुलस्यैक एवैत्यर्थः ८ स्यादिति विशस्यमायित्वा ९ पचेति अव्यस

नान्नं नदधि नक्षीरं नसर्पिर्न मधूत्तमं मनः प्रीतिकरं विद्धि दृष्टभक्तममाश्रतः ५ न कल्पकफलं वामे स्वदेते यस्य च
लिमं विरसं चामयकरमन्यच्छाकादिकं पुनः ६ उद्दिष्टमनसान्नं तच्छूयतां दृष्टभक्तमे अग्रजातश्च लक्षणः पुत्रः
पंचषहायनः ७ विद्याविनयसंपन्नः कुलतंतुर्महामतिः मातापित्रोः प्रियतमः सर्वेषां नयनप्रियः ८ स्याच्चैतं मानु
रुत्संगस्यापि तं खड्गधारण पिता विशस्य प्रक्षाल्य नखैरोमादि वर्जितम् ९ पचेति पलैरुदद्याच्चैतस्य चैदव्यसनाच्च
सा सम्यक् कुर्वीत पाकं सातदंगैः सह भर्जितम् १० समसैधवमादाय दर्व्यामेदीयतां हविः एवं चेद्विविताहसि स्म
द्रोज्यमंगे चकम् ११ यद्विशक्रोषितं तत्कर्तुमस्तु भिक्षाल्बदालये नो चेत्तत्र गमिष्यामि दातारो यत्र चार्थिनाम् १२
१३ अर्थं श्रावयितुं चेत्तमं तामसंधृतं संशयः को तूहले चैद्यशसि पत्याश्च न विलंब्यताम् १३ स्मयमानस्तथेत्सु १४
क्ता दृष्टभक्तोऽपि धीरधीः निःशंके मेव स्वैश्च भ्रमगत्वा भार्योतिकं ययौ १४ अथाभिमुखमायांतीं सञ्चेत वननाथि १५
कां मूर्तामिव निजप्रद्वंभक्तिं माहे श्वरोमिव १५ सर्वदा समनुष्याणां छायां सह चरोमिव शोकां बुधेरपारस्य संता

ना पुत्रशोकरहिता १० सममिति आरोचकं अतस्मिन्नकं ११ १२ अर्थमिति यशसि को तूहलं चेत्तद्वि असंशृतं संशयः सन् इममर्थं तां श्राव
यितुं न विलंब्यतां पत्या च त्वदाज्ञाकरणेन विलंब्यतामिति अन्वयः १३ स्मयमान इति ह सन् १४ अथेति श्वेतवननाथिकां तदभिधानां
भक्तिमित्यत्रापि मूर्तामिति संबध्यते १५ सर्वदेति सुतरं शोभ नानां १६

करुणावतीति अगस्त्युवाचेत्यादिः कलः अव्यक्तमधुरः अलकाः केशाः नीरजयत्रं पद्मपत्रं १७ नीरं ध्रुयोर्धनयोर्वक्षोजयोस्तनयोर्भे
णानतमंगं यस्यास्तादृशि नीहारवत् शीतः श्वेतो हाग्रेयस्या स्सा अबलुत्वाभिमिशेषः १८ सुकेशीति सूनास्त्रस्य कामस्य महापताके

करुणावतिकल्पाणिकलकंठिप्रसौदमे १७ नीलालकेनिर्मलमंदहोसेनीतिस्थितेनीरजपत्रनेत्रे नीरं ध्रुवक्षौ १८
जभगनतांगिनी हारहारेवतु नीलकंठः १८ सुधारसो केबहुसूक्ष्ममधे सुनासिके सुंदरगात्रिसुभ्रु सुकेशिस्
नास्त्रमहापताके सुधाशुभौ लिस्तवसन्निधत्ताम् १९ वीणागुणालापिनीवीतगेष्वीरुदुजेविश्वजनान्नदा
त्रि वीरः समाहेभ्वरवीति होत्रो वीरासनस्थान्निहार्यतित्वाम् २० त्वयैव गुणशालिन्या भवनं मम भूषितं न
दंनं कल्पवल्लीवपूरिताभ्यागताशया अनुकूलनयस्यास्तिकलं त्रसाध्विमंदिरे २१ अरण्यमेव तस्याहुः शर
णगृहमेधिनः पतिप्राणान्मरित्यज्यरक्षंति हि पतिव्रताः २२ इति गाथाः पुराणेषु साध्वि साक्षात्कृतास्त्वया श्रु
णुकत्तैव्यमधुनाविधिनाविहितं मम २३ सर्वदाद्यतिथिः पूज्यः गृहिणे त्वनुशासनं दृष्टा दृष्टानि भाग्यानि न
श्वराण्येव पश्यतः २४ प्रायः कलत्रं पुत्राश्रय पशवः सर्वे संपदः अतिथिभ्योर्थिता देयाने च नश्यंति हि स्वयम्
२५ विषयानपरित्यक्ताः स्वयंपुसांगता यदि शोकशूलं हृदि न्यस्य गच्छंत्येव पतिव्रताः २६ सुधियांचेत्स्वयं त्य
क्तादद्युःसौख्यमनतकं शिविर्वपुस्वश्येनायकपोतत्राणतसरः २७ अलर्कोदातद्विजेनेत्रे चाधयांककपोतकः २८

नोलिभूते वीरुल्लता १९ वीरइति अर्थते याचति २० नंदनमिति पूरिता अभ्यागतानामतिशीनां अशाययेति पूर्वैर्णान्वयः २१ २२ २३
सर्वदेति नश्वराणि नाशशीलानि २४ प्रायइति नचेन्नदीयं ते चेदित्यर्थः २५ विषयाणां नश्वरत्वावश्यभावेन अत्यक्तनाशे नश्यदुःख

त्यक्तेषु सुखमेवेति प्रतिपादयति सदृष्टान्तत्रिभिः विषयाद्व्यादिना २६ २७ अलर्कइति द्विजेविषये अंकमुत्संगं कथास्त्रिखण्डमामहा
भारतादिषु प्रसिद्धः २८ अथेति अमुष्मिन्लोके स्वर्गलोके २९ चिकीर्षुरिति महिरुद्रमद्यस्येहादिना त्वयानैव कार्यमिति भावः ३० इति
श्रीमानवत्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यां भक्तविलासप्रकाशिकायामेकषष्ठितमोऽध्यायः ६१ ॥ ॥ अष्ट

अथमाहृष्वरेषासेकिमदेयंभवेन्मम २८ त्वदानुकूल्येननकिंचिदस्ति लोकेदुर्गापंत्विहमप्यमुष्मिन्चिकीर्षु
रद्यास्मियदत्रमाध्वीच्छीयेवमेतद्रुवतीकरोति ३० इतिश्रीस्कांदोपपुराणेभवितासेएकषष्ठितमोऽध्यायः
६१ ॥ श्रीअगस्त्यउवाच एवंसंबोधितातेनसाध्वेतवननायिका प्राजलिःस्मयमानादहप्रणम्यप्राणनायकम्
१ नाथसंबोधनमिदंकिमपूर्वकृतंमयि कर्णयोर्मोसिधारेवभवच्चाटन्किचातुरी २ सर्वदासापराधाहंशिख
णीयाननुत्तया कर्त्तव्यमादिष्टिंप्रनचेचत्रानुकूलता ३ त्यजसद्योजनमिमंशूल्यंभांडमिवांतरा दश्रभक्तस्त
तःप्रीतस्तदंसेहस्तमर्पयन् ४ तमाहृष्वंसंकल्पतस्याःकर्णेन्यवेदयत् साध्वीतद्वाचमाकर्णयैवजपानसमा
क्षरम् ५ अपिस्मव्यथतेनैवगंगेवाश्रमनिपातनात् आनयाभेकमंत्रेतिनियुक्तोनिजभार्यया ६ जयन्पचा
क्षरीमेवबालशिखागृह्ययौ अथसःश्रीपतिःस्वप्रेचिन्हकैतकधारया ७ कुक्षेनमःशिवायेतिचुक्रेशोच्चैःगु
रोःपुरा आहृष्यदष्टेगुरुणाजगादस्वप्रविस्मयम् ८ सर्वदावतुंशुभस्त्वांदोर्घाःसंतुतवाशिषः माभैरितितमाभाष्य

वीं वचनचातुरीमस्याकार्यकार्येक्ष्यगुरुत्वं मन्यमानायास्तस्यावचनमवतारयति एवमित्यादि १ नाथेति पत्न्या अनुशासनोपतयानु
सरणमयुक्तमित्याह कर्णेयोरिति २ ३ ४ तमिति वज्रपातसमानि अक्षराणि यत्र तादृशं ५ अपीति अभ्यनो निपातनात् ६ जपन्मिति

मध्ये इति कलानां निधिं च द्रं १० ११ उपास्य दूति सपर्यया पूजया १२ १३ १४ उद्याप्येति त्वयि सतामशिषः सफलाः संतु गौरीपते न वधिः
प्रसादोऽस्तु इत्यन्वयः १५ आयुरिति दीर्घमित्यनुषज्यते १६ १७ अभिविच्येति असृषुयत् स्वापयामास १८ आहूया मासेति तीक्ष्ण

मध्ये स्थितं श्रीपतिमर्भकाणां निधिं कलानां भिन्नतरकाणां उमापते स्तोत्रशतं पठंतं तत्रात्मजं भक्तवरो ददृश १०
पितुर्मुखालोकलजातदुर्षः जातस्मितस्तोत्रमुदाजहार स श्रीपतिर्देशिकचोदितः सन्नुच्चैस्ताराचयति स्म पद्म
म् ११ उपास्य एकोधिपतिः प्रभूनां समर्चनीयां श्रुतदीयभक्ताः प्रीतः शिवो भक्तसपर्यया स्याच्छिवप्रसादेन शु
चंतरंति १२ पद्ममाकर्ण्य पुत्रोक्तं मज्जनानंदसागरे प्रेषणीयोगुहं बालइतितदुरुमाहसः १३ श्रीपते गच्छ
सदनं पित्रोरागनदमावह इत्याकर्ण्योद्यितो दासः सगुरुप्राणमत्पदे १४ उद्याप्याघ्रायतं मौलिं वितेने गुरुरा
शिषः १५ संत्वाशिषस्त्वयि सतां सफलाः प्रसादो गौरीपते न वधिः सुमतेस्तु दीर्घं आयुश्च वज्रमिव तेन बपुरस्त्व
रोगं ऐश्वर्यमक्षतमुयैतु कुलं च दद्विम् १६ दभ्रभक्तः समादाय गुरुणा विद्विताशिषं नीत्वालयं स्वभायो जेद
त्वाह त्वर्यतामिति सुगन्धिना तमभ्यज्यते लेन तनयं सती १७ अभिषिच्य सुखोऽस्मिन् वारिजेक्षणं भो
जयित्वा निजोत्सर्गे लयित्वा द्यस्सृपत् १८ आहूया मासभर्त्तारमंचं चलमनाः सती सती क्षाधारासिधरः सहसंति
कमाययौ १९ भूषितं सर्वगान्नेषु धृतभस्मं त्रिपुङ्कं दृढं जहार करयोः पाणिभ्यां पादयो रपि २० साधिं भैसं
महोभिषोर्भो भूहाष्येण दूषितं पत्युर्केष्टं स्मरच्छुभं साभवेन वननायिका २१ उदस्तदक्षो नाविंदद्भ्रभक्तः स्व

धारं असिं धरतीति सः १९ २० साध्वीति भैक्षं भिक्षेत्यर्थः समहस्यान्नासंभवात् २१ उदइति तदक्षः तन्नेत्रं उदः उदकं नाविंदत् न लेभे इ

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२३ रुधिरमिति करकेकमंडली २४ पचेति द्युंशंभोः भक्तिपरीक्षेवेतिकृतः आशयोयया २५ पचतीति धात्रीमाता २६ २७ २८ २९
 ३० कांडेति कर्मकांडोपासनाकांडद्वयार्थेकेसर्थः पादुकेमुहुः शब्दब्रह्ममयः आरावोययोस्तोशब्दबन्मणिविशिष्टो नृपुणैर्यस्मिन्कर्म
 णितथायुक्ता ३१ भस्मेति भस्मनः अंगरागोयस्यतादृशः अलं अर्जुनं श्वेतं अलंकंकौपीनं विश्राणः उमरोः श्वनितस्य आदोपेन मुखरीकृतानि

अथोन्नमः शिवायेति खट्वेनाखंडयच्छिरः ततः पादौ ततः पाणी श्रीपतेर्विचकर्त्तव्यं २३ रुधिरं नूतनं चापिक
 रकेन्यस्य दापयत् त्वच्च माच्छिर्यमुंडचनखकेशादिवर्जितम् २४ पचेति भार्यामवदत्साचसाध्वी तथाकरो
 त् द्युंशंभोः परोक्षेव शंभोरितिकृताशया २५ पचेति स्माशिरोगात्रौ गृहीत्वा सिप्रमभैकं मरीचैर्जौगिकादौ
 श्वकृत्स्नानि बद्धैरपि २६ सद्यो घृतेन बद्धनाभर्जितं समैधवं अर्भकागमशेषचपचिति स्पृपति व्रता २७
 संपन्नमिति भर्तारमुवाच मुदितसती उपलिप्यालयसम्यग्भैरवं प्रत्यपालयत् २८ भक्तः शिवालयगत्वाम्
 लेमुनितरोस्थितं महाभैरवमाहं संपन्नं संमितं हविः २९ आतोसिसुचिरं देवमाविलंबो विधीयतां दतित
 द्वाक्यमाकर्ण्य हरो माहेश्वराकृतिः ३० कांडद्वयार्थेकेष्टत्वापादयोः पादुकेमुहुः शब्दब्रह्ममया रावनिक्कणन्म
 णिमूपुरम् ३१ भस्मांगरागो विभ्राणश्चालमल्लकमर्जुनं उमरुध्वनितां दोपमुखरीकृतदिङ्मुखः ३२ रटत्क
 रोटिसाहस्रकंठस्त्रभयकरः दधानः सशिखं भूलं स्फुरस्फुरणिककुडिलः ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

शब्दायमानानि दिङ्मुखानियस्य ३२ रटन् शब्दवत् करोटिनां मुंडानां सहस्रमेव साहस्रं यस्मिन्नादृशेन कंठस्त्रेण भयंकरः मुंडमालाध
 र इत्यर्थः शिरोस्थिनि करोटिस्त्रीत्यमरः सशिखं सज्वालयं स्फुरंतः फणिनो यमोस्ते स्फुरस्फुणिककुडलेयस्य तथा ३३

रोचनेति ललाटस्थितत्वेन रोचनातिलकश्रियं विभ्रत तार्क्षीयोक्तं ततीयं विलोचनं यस्य ललाटशः कपालमालिकायानादोयासुतादृशीभिर्जटाभिर्मुच्यताः कुंतलायेन ३४ अरुणेति क्रोधेन अरुणापांगकणिकया वित्रासितं जगत्रयं येन तदालयं द्रुमस्तृहं ३५ अथेति अबनिज्य प्रक्षाल्य निजिरूशोचयोषणयोः तदीयं जलमिति शेषः ३६ सुवर्णेति अस्य पादारे विंदे सुवर्णपुष्पादिभिः पूजां विधाय भगवं

रोचनातिलकश्रीभुक्तातीर्थौकविलोचनः कपालमालिकानादजटोत्तंभितकुंतलः ३४ अरुणापांगकणिकावित्रासितजगत्रयः आलंब्य द्रुमस्तृहस्तमागात्तदालयम् ३५ अथावनिज्यांघ्रिसरोरुहद्वयं तदीयमाधाय सुवर्णभाजने दधामूर्ध्ना तदपः स्वभार्यया जमादधन्योस्मि चिरादपीतिसः ३६ सुवर्णपुष्पैरपि च दत्तेन विधाय पूजामपि द्रुमस्तृहं पादारे विंदे भगवत्तमस्य प्रदक्षिणीकृत्य ननामभूयः ३७ उपवेश्यासने हेमेमायामाहे भ्रवरं हरं रंभापत्रहूयं साग्रं विदधे विपुलं तले ३८ पशुमासोपहारं तस्यात्रे पूर्वमुपस्तृते ददौ भक्तिमतो साध्वी पश्चादन्नघृतालुतम् ३९ कर्पूरवासितहस्ते दद्रुमस्तृहं तौ दपती तथा भीतौ पश्यतस्मभुवं मिथः ४० पशुशीर्षे ततो धात्रीकृतपाशीर्षेन पश्यामियन्मे प्रियतमं भवेत् तौ दपती तथा भीतौ पश्यतस्मभुवं मिथः ४१ पशुशीर्षे ततो धात्रीकृतपाकंच भर्जित स्वामिने प्रददौ सास्मे तसात्रे पर्यवेषयत् ४२ उक्तास्त्वमृतमित्याह भुज्यतामिति तापसं भैरवः प्राह तं भूयः त्वराकार्यो न मे खया ४३ शृणु चैवं वचो भक्तनवेत्सि नियमं मम नाशनीयो मे कएवाहं क्वापि चंडालकर्मण

तं प्रदक्षिणीकृत्य भूयो ननामेत्यन्वयः ३७ ३८ पश्चिति पूर्व उपस्तृते अभिधारिते ३९ कर्पूरेति माहे भ्रवरः तंपुनः आहेत्यन्वयः ४० पक्वमिति यत्शीर्षं प्रियतमं अतिशयेन प्रियं पश्यतः स्म अपश्यतामित्यर्थः लट् स्म दूतिस्म योगादूते लट् ४१ पश्चिति धात्र्या मात्राकृतः पाको

अभ्यागत इति अतिथिरन्योवा कश्चिदाहूयतामित्यन्वयः ४५ ४६ सांजलिर्गति तत् भुक्तशेषं मयि दीयतां प्रसादं बुद्धोतिशेषः ४७ दमे
ति भवानेव भक्तः तत् तस्मात् त्वयैव स्थीयतामित्यर्थः ४८ ४९ ५० शिलेति तत् तस्मात् विलंबः कालयापनमास्त्वित्यर्थः आस्त्विति ४९ ५१ तमिति

अभ्यागतोतिथिर्वा न्यः कश्चिदाहूयतामिह यावन्नायातिसाध्ये कोमया तावन्न भुज्यते ४५ द्रुत्युक्तो बहिर्गगत्यः
विचिन्वन्परितः क्वचित् दभ्रभक्तो न वेष्ट्या न्यभक्तं प्राप्तस्तदंतिकम् ४६ सांजलिः प्राहुर्नैवास्ति कापि भक्तः प्रह
श्यते अनुस्ममाहुश्चाभोज्यं भुक्त्वा न दीयतां मयि ४७ दभ्रभक्तमथोवाच देवः परमभैरवः भक्तो भवान्नकोष
न्यः स्थीयतां भोजनाय तत् ४८ वधूं मुखमथा लोकाय दभ्रभक्तोऽपुवाच तं विज्ञासिः श्रूयतां स्वाभिन्नं आजन्माः
स्ति ब्रह्मं हि तत् ४९ भुक्तवत्सु महत्स्वेव भुज्यते नुदिनं मया शिलान्यथा चेद्रोक्तव्या कथं मे वं विधौ यताम् ५०
शिला भुजावाभवता भुक्तिर्भक्तैः सहोत्तमा विलंबो मातदास्त्विह न स्याच्च दप्यपा रणा ५१ पत्नौ माहेश्वर
स्याय प्रीतये भोक्तुमुद्यतः दभ्रभक्तः शिवस्मृत्वा शिला कबलमाददे ५२ तंगृहीतास्मकबलं निरुध्या ह
पुनर्हरः आस्मृतं किंचिदधुना विस्मृतं यत्सुराक्षुया ५३ अस्ति हि श्रीपतिर्नोमतव पंचषहायनः पुत्रः सुभो
जने प्राप्ते कथमत्र न दृश्यते ५४ भुक्तपूर्वचनमया सदने पुत्रवर्जिते सर्वशास्त्रनिषिद्धं तदपुत्रगृहभोजनम्
५५ सरःसरोजेन विना कृतं यथा विना शणं केन न भक्ष्यं लयथा अदृष्टसंयुद्धिदिव संयथा तथा निकेतनं भक्तिन
पुत्रवर्जितम् ५६ अलंकारो मुखस्यास्ति वेदविद्या द्विजन्मनः पाति ब्रह्म कुलीनायाः वैश्वमनोभूषणं सुतः ५७ यः स्व

आः दूतिस्मृतौ अग्रयम् ५३ अस्तीति यंच द्वायनः पंचवार्षिकः ५४ ५५ ५६ ५७ यस्योति सह न भुंक्ते स्वेनेति शेषः श्वभोजनं भुनक्तुमक्षणं अतः सः श्वपाको

५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ विलोकयेति विलंबेन कृतं विलंबेन कर्तव्य इत्यर्थः ६५ ६६ ६७ सिद्धार्थेति सिद्धार्थः सर्षपाः तदा
दिमंगलद्रव्यगंधीनीत्यर्थः पिनाकधनुषा शिवेनैव ६८ अम्बेति निद्रालुः निद्राशीलः स्पृहिगृहीत्यादिना आलुअत्ययः ७० दिवोति

आच्छिद्यहस्तौपितुरादधानोबालोद्यताक्तं कवलं मुखे स्वे करोति चेदग्रतएवमातुस्तयोर्मुदाब्रह्ममुखं ननु ल्य
म ५९ मधुरं गुल्ल तः सूनीस्त्यजैकदुभोजनं मुखचालनमालोक्य मोदेते ननु दंपती ६० अहोदयाविहीनोसि
कुलतलुं कुमारकं उद्युक्तोसि विहायेव भोक्तुं भक्तकथं तराम् ६१ कथं वा ते दयानास्ति श्रीश्वेतवननाथिके भ
नुभोजनकालज्ञा पुत्रनाहूय सेयतः ६२ दश्रमक्तबहिर्गीत्वा बालआहूय ताद्रुतं त्वमं कणे वा गोष्ठे वा क्रीडते
हसते सुतः ६३ विलोकय विलंबेन कृतं नित्यं नवशास्सैतौ अन्योन्यालोकितयुवौ तौ मादे श्वरणासनात् ६४ यथा
नियोगं तत्कृतं शासनं निर्गतौ बहिः शिक्षाशालामुलौभत्वा दंपती बहूयतां सुतम् ६५ श्रीपते तर्णमायाहिभोक्तुं
मादे श्वरणासनात् आनंदय कलालाथैः आवा मप्यमृतैरिव ६६ ताभ्यामिति त्रिगृहतः श्रीपतिः शिबशासनात् वी
श्यामाविरभ्रह्मालः सर्वोभरणभूषितः ६७ सिद्धार्थे जीरकमरीचिनवाढ्यगधीन्यगानि भूषणकलापविभूषितानि
विभ्रस्यिना कधनुषे वक्तुनाभयश्रीस्स श्रीपतिः पुरतएव बभूव पित्रोः ६८ अबनिद्रालुं केते कदाहं निर्गतो
बहिः इत्यालपन्मुहुस्ताभ्यामाज्जिष्यतमुदाभेकः ६९ दिवि दुदुभयो ने दुः पुष्पवृष्टिश्च खादभूत रोमांचिता
गोगिरिजा तद्रुक्तिं श्लाघते स्म सा ७० शंभुरतराधात्सद्यो महाभैरवरूपधृक् सदैव पशुमांसेन पात्रतद्वशेषितम्

खात् आकाशात् श्लाघते स्म शश्लाघे इत्यर्थः ७१ शंभुरिति अंतराधात् अंतर्धानं जगामेत्यर्थः ७२

अथेति बालस्य आलिंगनेन निर्वृत्तौ सुखितौ ७२ ताविति विस्मयेन अद्रुतेन आविष्टं प्रविष्टं हृदयं योस्तौ विचिन्वातेस्म अन्वेषणं
चक्रतुरित्यर्थः ७३ ७४ ७५ ७६ जन्मनीति अपदानं कर्मवृत्तं ७७ समागममिति उदीक्षितौ ऊर्ध्वपश्यन्तौ ७८ ७९

अथ तौ दंपती भक्त्या बालालिंगननिर्वृत्तौ अंतर्भोजयितुं देवं माहेश्वरमुपागतौ ७२ तौ भैरवमपश्यंतौ मांस
मप्यर्पितं पशोः विस्मया विष्टदृश्यो विचिन्वातेस्म सर्वदा ७३ गतस्य लाभेन सुतस्य नेमन तु दत्ततथा प्रापतु
रेव दंपती अदर्शनेनास्य विभोर्ये आश्रुचं महत्तमतापमवापतु श्रिगत् ७४ उपेक्षसे कथं शंभो भक्ता वित्यश्रु
वर्षिणो ७५ जन्मन्यत्र पूजायां शंभोर्विघ्नः कृतो महान् इति संचित्य संचित्य तच्चापदानमस्य तत् ७६ समा
गममुदीक्षितौ दत्तदृष्टौ बभूवतुः ७७ अथा विरासौ द्रुगवान् दद्यानिधिः पुरस्तयोर्देवगणैरभिष्टुतः सैहवगौ
र्योगजनवक्रशक्तिभृन्निषेव्यमाणो वृषभोपरिस्थितः ७८ जयेति रक्षेति विलोकयेति देवप्रसीदति पुराणवा
ग्भिः अभिष्टुतश्च द्रुकलावतंसः श्रीदभ्रभक्तातिक्कमाससाद ७९ सपूजितस्तेन च भक्तिपूर्वभायो समेतस्य
चतस्रधा त्र्याः वितोर्ये मुक्तिं विबुधैर्दुरापा मंतर्दधे शंभुरचिंत्य भूमा ८० चरितं दभ्रभक्तस्य ये श्रावति पठं
तिका पार्वती शप्रसादेन तेतरंति भवार्णवम् ८१ ॥ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासोद्दिष्ट छितमोऽध्यायः
८२ ॥ ०४ ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उ- अनबलेषु भोगेषु करस्तेष्वपि निस्पृहाः यच्चैतिके बलं शंभुतेषां मुक्तिर्न दुर्लभा १

फलस्तुति पूर्वकमुपसंहरति वितीर्थेति वितीर्थे दत्त्वा अचिंत्यः चिंतयितुमशक्यः भूमा बहुलं यस्य पादौ स्पृश्या भूतानि इति श्रुतेः ८० ८१ इति
श्रीमानवल्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ८२ ॥ ॥ संप्रति

१२७
५५५५
११११
५५५५
५५५५
५५५५

विशेषविश्रुतिरियम् ।

द्वितीयसंस्करणे मुद्रितस्य भारतग्रन्थस्य क्षयमुपलब्धायामारव्वमत्सामिस्तृतीयसंस्करणमस्य । अधुना च प्रथम-
संस्करणग्राहका द्वितीयसंस्करणग्राहकास्तुल्यमेव भारतखण्डं
प्राप्नुवन्ति । तृतीयसंस्करणे मुद्रितानां भारतस्य खण्डितखण्डानां
मुद्रणात् परं द्वितीयसंस्करणमुद्रितानि सर्वाण्येव भारतस्य साम्प्रतं
विद्यमानान्युत्तरखण्डानि दातव्यानि युगपदेव ग्राहकेभ्यः ।
प्राप्तुं शरदि लोखेव संस्करणानि युगपत् परिसमाप्तिनाग-
मिष्यन्तीति आशास्तु । कतिपयसंख्याश्च भारतस्याधुनापि
वितरणीयाः सन्ति । पुनः संस्करणमस्य च नो भावि स्थिर-
मेतत् । विज्ञापयामीति प्रेषवः कृपया विदयन्त्याशु । प्रेषण-
व्ययादिकञ्जयावत् ।

दातव्य भारत कायालयः

बलिकाता । १४७५०६ ॥ श्रीप्रतापचन्द्र रायः

[illegible]

Printed by Kālī Dāsa Sen, at the Bhārata Press,

No. 1, Rājā Gooroo Dāss' Street, Calcutta.

[illegible]

१० ११ १२ जानीहीति सर्वप्राणिभाषाज्ञानं तवास्त्विति वरं ददावित्यर्थः अत्र हेतुः मदनुग्रहादिति न च्चेतावता किं जातं अत आह यद्य
द्विति यद्यद्वस्तु बांलुसि तत्तद्विद्यास्यामि संपादयिष्यामि तत्र साभिप्रायमहमर्थे विशेषणं सर्वकरोतीति सर्वकृतसर्वकर्तुः

जपमंत्राक्षरं नित्यं दिवसान्वयति बाहयत सविस्त्व्याखिलान्भोगानतपसे रायमास्थितः १० संप्राथितं श्रवसवि
कैः प्रवेशाय पुनः पुरे नानुमेने स्वयं गज्यं शिवपूजाविषातकृत ११ ततः शिवाज्ञया स्वप्रेक्षमावात्तामिसितो भवत
अधिशाधि महोशत्रून् जहिपालय च प्रजाः १२ जानीहि सर्वजंतूनां भाषाश्च मदनुग्रहात यद्यद्यं कृतसितं ते ह
विद्यास्यामि च सर्वकृत १३ यथा वक्त्रासनं शंभो श्रिकीर्षन्नथ भूपतिः प्रविवेश पुरं भूयः सचि वैश्चाभ्यषिच्यत
१४ विधिवत्पालयामास सधेनून् ब्राह्मणानपि अजयद्विधैर्यज्ञै रध्वराधिपति हरम् १५ पूजयामास विधिवद्
स्सरुद्राक्षधारिणः कृत्स्निन्मृत्वा भरं दृष्ट्वा भस्मोद्धतितं विग्रहम् १६ प्रणमनं रजकतेन प्रणेतस्तमतोषयत् अ
वध्यसस्याभूरासीत् स्वधर्मनिरता जनाः १७ तस्मिन् सिंहासना स्तेषु समावर्तितो महापतौ सहालो यस्य माहात्म्यं श्रु
त्वा तस्मिन् निविष्टधीः १८ सस्मारमनसा तस्य नाम दिव्यं सुतादिषु गोपिकातनयः कश्चिद्गुणभद्रसमाब्धयः ॥
१९ संनिधौ सुंदरेशस्य संजगौ धनवांस्तुत्या त्रिसंध्यं वीणया गायंस्तस्य लीला मनोहराः २० ॥

सर्ववस्तु संपादनं न विस्मयायेति भावः १३ यथावदिति शंभोः शासनं यथावत् यथापदेशं चिकीर्षन् कर्तुमिच्छन् अभ्यषिच्यत
अभिषिक्तः राज्याधिपत्यद्वतेशेषः १४ १५ पूजयामासेति भस्मरुद्राक्षधारिणः शिवभक्ता नित्यर्थः १६ प्रणमन्निति तेन रजके
न प्रणतः नमस्कृतस्सन् तमतोषयदिति अन्वयः १७ १८ सस्मारोति सुतादिषु क्षवादिषु आदिपदेन जंभादिपरिग्रहः १९ २०

२१ देहीति चे राय चैरापरपर्यायाय क्षमावतेराज्ञे २२ २३ २४ २५ २६ अश्रुएबन्धिति प्रतिदिनं जायमानस्य नूपूरवस्य अस्मिन्दिने
 अवणाभावात् आत्मापराधेनैव शिवस्तथा चकारेति निजापराधानुमानेन स्वमात्मानं अपराधिनेने २७ निजेति कौक्षेयकं त्वङ्गं खड्गं
 कौक्षेयकौसमौ इत्यमरः न्यरुण तन्नितां रुरोध २८ सुंदरेति सुंदरस्य प्राग्वर्णितस्य प्रधानभक्तस्य स्तुतिषु स्तवेषु सक्तेन मया ताण्डव

देवमानंदया मासमीनाक्षीरमणं बिभुं स्वप्रेथबाणभद्रस्य ददौ पत्रं करे हरः २१ देहि चे राय तद्दत्तं गृहाण द्र
 विणं महत् इत्यादि श्यतिरोभूते देवे सभयमुत्थितः २२ बाणभद्रः करे दृष्ट्वा पत्रमाश्रयेवानभूत् मेहादयपुरं प्रा
 प्य सतसत्रं क्षमापतेः २३ दत्त्वा चिन्हं विना राज्ञा दत्तं धनमवाप्तवान् बाणभद्रो यमधुराधनं यावदपैक्षितम्
 २४ गृहीत्वा प्रययौ दृष्टः पथियै नैर्यथानृपः २५ पूजावसाने नुदिनं पुनरेः स नृत्यतो नूपुरं शिंजितानि आकरण्य य
 मोदकृताश्रुवर्षः काले निनाय क्षणवन्मदांतम् २६ सकदा च न पूजायां समासाया मुपागतः अश्रु एव
 नूपुरं रवं मेने स्वमपराधिनम् २७ दोषस्य निष्कृतिः शोभाः प्राणत्याग इति स्मरन् निजोदरं विनिर्भेनुंदधौ कौ
 क्षेयकं करे २८ न्यरुणत्साहसंतस्य वृषाह्मं हेश्वरः सुंदरस्तुति सक्तेन विस्मृतं तांडवं मया संख्येते सु
 दरेणास्तु सहितस्तेन सर्वतः २९ स्थलेषु सेवमानो मां परंप्रीतिमुपेष्यसि आगमिष्यसि कैलासे यस्मिन्का
 ले ससुंदरः ३० तदा मदाज्याकश्चिच्चतुर्दंतो महागजः भविष्यति समोपेतमारुह्या मुना गजम् ३१ ॥

उद्धतनृत्यप्रदोषेषु प्रतिदिनं क्रियमाणं विस्मृतं मधुरोद्धतभेदेन तद्व्यंघ्रिविधं पुनः लास्यतांडवभेदेन नाटकाद्युपकारकमिति दर्शयको
 तैः स्त्रीकर्तृकं नृत्यं लास्यं पुंस्कर्तृकं तांडवमिति विवेकः २९ स्थलेष्विति यस्मिन् यस्मिन्काले सुंदरः आगमिष्यतीति शेषः तदा त्वमपि तेनैव

सहागमिष्यसीतिसंबंधः ३० तदागमनकालस्यचिन्हमाह नदेति चतुर्दशतः ऐरावतकुलीनः अमुनासुंदरेण सह ३१ वपुषेति सचिवे
षु मंत्रिषु आरोपितानि क्षिप्ता क्षितिः लक्षणया भूभारो येन ३२ ३३ ३४ महोदय इति शतं मन्यवः क्रतवो यस्य सः शतमन्युरिंद्रः तस्य ते
जइव तेजो यस्य सः मन्युर्देव्ये क्रतौ कृषीत्यमरः ३५ इति श्रीमानवल्युपनामकत्तुसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलास

वपुषाया हि मत्स्यानंदस्युक्तां नरधादुरः क्षमावानथ संतुष्टः सचिवारोपितक्षितिः ३२ प्रतस्थे सुंदरं द्रष्टुं स भू
त्यवलवाहनः ३३ हालास्य नाथं च चिदंबरं शं द्रोणीपुरं च निषेव्य मार्गे स प्राप्य स श्रीकमलालयचस्तुत्वाह
रं सुंदरमित्रमासीत् ३४ स तेन सर्वत्र निषेव्य शंभुप्रस्थाप्य मित्रं कमलालयाय महोदये पूर्ववदेव राज्यं शशा
सभूयः शतमन्युतेजाः ३५ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे त्रिषष्ठितमोऽध्यायः ६३ ॥ ॥ श्रीअग्र
स्य उवाच श्रीकर्मण्ये प्रकुर्वति ध्यायंतः शंकरविभुं शोकमोहविनिर्मुक्तास्ते यांति शिवमंदिरम् १ आसौ द्रु
णपुरी नाथवा मांगस्तन्यपायिनः दयालवास्त विज्ञानो गणनाथा क्व योजितः २ श्रीकर्मणि निबुक्ते भद्ररुणा
परमेश्वरे स्वरूपं तत्र प्रच्छप्रणम्य परया मुदा ३ गौरी हतौ यतनयः स तस्मै तदुपादिशत् गुरुपादाब्जभजननिख

प्रकाशिकायां त्रिषष्ठितमोऽध्यायः ६३ ॥ ॥ शिवध्यानपूर्वकं श्रीकरं कर्म कुर्वतां सर्वो नर्थे निवृत्तिपूर्वकमोक्षप्राप्तिरित्याह श्री
कर्मति श्रीकरं च तत्कर्मति मध्यमपदलोपी समासः श्रीशब्देन विपुलभोगसामग्री सिद्धिः मुक्तिश्चेति दूयत ज्ञानकं कर्म श्रीकरमि
त्यनुपदमेव बध्यते शोकमोहाभ्यां विनिर्मुक्ताः ब्रह्मास्ते क्यभाव नयारजस्तमः संबं धाभावेन सत्वे किं नृषतयेति यावत् तानि शो
कमात्मवित् तत्र कोमोहः कः शोक एकलमनुपपद्यत इति श्रुतेः शानि न इत्यर्थः ज्ञानप्राप्तिश्च सलोद्रेकाधीना सत्ता सजायेते

ज्ञानमिति स्मृते इति वेदांतसांख्याभ्यामनुमतमेव रसिकानामपि मते तस्यैव कादाचित्काभिव्यक्तिविषयस्य रसरूपताङ्गीकृता यद्वैतसु
 कुतरे सो वै सः रसं द्योवायं लब्धवानं दीभवतीति श्रुतेः आकरेष्वपि सत्त्वोदेकादखंडस्वप्रकाशनं दचिन्मयः द्यूतादिना अयमास्वाद्यते रस इ
 त्यं तेन भगनावर्णाधिदेवरसः यथाशरावादिनापि हितो दीपस्तन्निवृत्तौ सन्निहिताम्यदाथोन्मत्प्रकाशयति स्वयंच प्रकाशते तथा ऽ
 अज्ञानसंबलितमात्मचेतन्यं विभाव्यादिसमवधानेन तन्निवृत्या स्वयमेव स्वेन प्रकाशते अन्यत्प्रकाशयति चेति परे वस्तुतस्तस्य
 ज्ञापत्वमपि नितिकारकज्ञापकाभ्यामन्वक्ष्यमिदं चिद्वृष्टमिति चेन्न क्वचिद्वृष्टमिदं ज्ञानस्य रूपतया ऽज्ञानस्य च ज्ञाननिवर्त्य
 तथा तद्वातत्वं च शिवस्यैवेति ज्ञानं महेश्वरादिच्छेदित्यादिना प्रसिद्धमेव शिवमंदिरं यांति मुच्यंत इत्यर्थः १ आसीदिति द्रोणपुराणा

त्रिसंध्यमात्मलिंगार्चो भस्मरुद्राक्षधारणं स्वयंव्यक्तं महालिंगदर्शनं च प्रदक्षिणम् ५ रु
 द्राध्यायजपश्चापिशिवाग्नौ हविरर्पणं अतिथ्य भाग्यताख्ये च चरलिंगे गेशिवाचनम् ६

यस्य शिवस्य बा मां गं गौरी तस्याः स्तन्यपायिनः गौरी स्तनंधयस्य गणेशस्येत्यर्थः दयालवेन कृपालेन प्राप्तं विज्ञानं बहुतरंगित्पशा
 ख्यादिज्ञानं येन तादृशः गणनाथाव्दया तन्मात्रा ऊर्जितः प्रसिद्धः २ श्रीकर्मणीति वक्ष्यमाणे कर्मणि गुरुणा नियुक्तः सन् आज्ञप्तः
 सन् स्वरूपं श्रीकर्मणः स्वरूपं प्रच्छेत्त्यन्वयः ३ गौरीति गौर्याः दत्तौ यतनयः गणेशकुमाराभ्यामन्यः तथा प्रीतिपात्रमित्यर्थः सः गुरुः त
 स्मै गणनाथाय तत् श्रीकर्म उपादिशत उपदिदेश तस्यैव स्वरूपं प्रतिपादयति गुरुपादाब्जभजनमित्यादिना श्रीकर्म परिकीर्तितमि
 त्यं तेन भ्लोकदशकेन ४ त्रिसंध्यमिति आत्मनः लिंगस्य नित्यपूजागोचरस्य अर्चोऽर्चनं स्वयं व्यक्तानां स्वयं भुक्तां महालिंगानां पा
 र्थिवादीनां दर्शनं ५ रुद्रेति रुद्राध्यायस्य शतरुद्रीयस्य जपञ्च सर्वपापप्रायश्चित्तमेतत् भस्मबुद्धो भस्मशय्याशयानो रुद्राध्यायी

बुध्यते सर्वपापैरिति श्रुतेः शिवाग्नौ ह्रीरर्पणमिति अन्न समय मत सिद्धांतवेदिभिः श्रीमहाचार्यशंकरभगवत्सूत्रपादैः आनन्द
 लहरीस्मरणं यो निलक्ष्मीमिति श्लोके शिवाग्नौ जुहुतः सुरभिघृतधाराहुतिशतैरित्यनेन प्रपंचितं तदेव तदौकाकर्त्री लोलल
 ध्मो धरेण सम्यगेव विशदीकृतं तथा हि शिवाग्नौ शिवाशक्तिः त्रिकोणमिति यावत् तत्र संस्तुतो अग्निः शिवाग्निः शिवायां सं
 स्तुतोऽग्निः शिवाग्निरिति मध्यमपदलोपो समासः वैन्दवस्थाने स्वाधिष्ठानाग्निमवयुज्यत तत्र निक्षिप्य पाशाकुशाभ्यां संति स्
 ध्यभुवने श्वर्याऽवकुण्ड्य अग्नेर्जातकर्मादिषोडशसंस्काराय त्वक्रियन्ते स शिवाग्निरिति रहस्यम् अयमाशयः त्रिकोणे वैन्दवस्था
 ने स्वाधिष्ठानाग्निं निक्षिपेति यद्यपि वैन्दवस्थानं चतुष्कोणं तथापि पुरश्चरणात्मकक्रियायां संवित्कमले त्रिकोणमारेण सहस्रकम

श्रीमज्जनानुबुदानं च तद्रूपसमर्पणं गंधकुंकुमकर्पूरोचनादिसमर्पणम् ७ दध्याज्य
 क्षीरतैलादौःफलैर्लिगांभिषेचन ॥ अशांतदोषारोपश्च पूजापात्रविशोधन ८ ॥ ० ॥

ते वैन्दवस्थानस्थानाकामे श्वरोमवरोप्य पुरश्चरणं कार्यमिति आचार्योणामाशयः इदं च योगीश्वराणां कर्म
 तत्र हविरर्पणं ममेदं शाख्यहोमद्रव्यत्यागः तदुक्तं गायत्रीभाष्ये भगवत्सूत्रपादैः गुहाशयब्रह्महुताग्नेर्हं कर्त्तुं दंभशाख्यहवि
 र्हुतंसत्त्विलीयते न दग्धं भवानित्येष प्रकारस्तु विभिद्यते त्रैति चरलिंगे शिवभक्तादिरूपे शिवाचर्चनं पाद्यार्घ्यादिदानेन तेषां प्रीति
 जननं ह श्रीमदिति श्रीमतां लक्ष्मीवतां जनानां अंशुदानं जलसमर्पणं अयमाशयः यैर्धनिकाः शिवाभिषेकाय यिपासितेभ्यः
 पांशेभ्यो वा द्रव्यद्वारा जलपार्थ्यं यति तद्विनिर्योगः तस्मिन्कर्मणि नियुक्तेन अवर्ण्य कार्य्यद्विति गंधेत्यादिरोचना गौरोचना आदि
 पदेन दधि दूर्वाप्रभृति मंगल्यद्रव्य समर्पणम् उपलक्षितम् ७ दधीति अशांतदोषस्य अखंडदोषस्य आरोपः ८

६ १० ११ शैवेति पद्मपुराणादिप्रसिद्धानां शिवसंबन्धिनामागमानां अर्थे श्रवणं गुरुमुखादिति शेषः तत्कोशानां तद्द्रव्यार्थप्रति
पादक कोशानां संग्रहः १२ १३ पालनमिति गणाग्रणीः गणनाथः १४ महोत्सवेति बोधनात् अन्यदत्तैः स्वधने श्रवणवयोः म
होत्सवविधानभूषणानि च कारयामासेत्यन्वयः १५ १६ उपसंहरति स्मरन्नितिकैवल्यं विदेहमुक्तिं अवासवान् अन्योपि य

निर्माल्यपाद्यजातानां शंभोर्दोससमर्पणं पठनं नृत्यगीतादेरा लयालेपमार्जनम् १ नित्यं शिवपुगणानां श्र
वणं श्रावणतया पुष्या रा मविधानं च चित्रवस्त्रसमर्पणम् १० १ भाद्रादिमजबीरनारिकेल्लादिभूरूहा
उद्यानवाटीरचनतटाकरचनतथा ११ शैवागमार्थे श्रवणं तत्कोशानां च संग्रहः निर्माणमंडपादीनारथ
वाहनकल्पनम् १२ कैंकर्यकारिणां नित्यं येषां देहिनामपि अन्येषामेव मादीनां शिवप्रतीतिविधायिनाम्
१३ पालनं सर्वधर्माणां श्रीकर्मपरिकीर्तितं द्रव्यादिष्टः स्वगुरुणा तथा च क्रेगणाग्रणीः १४ महोत्सवविधा
नं च शिवयोर्भूषणानि च सधनैः कारयामास चान्यदत्तैश्च बोधनात् १५ अग्रन्यगमयामास यावदायुर्ग
णाग्रणीः देहावसाने देवस्य प्रसादाद्विरजापतेः १६ स्मरन्गुरुपदं भोजसकैवल्यमवासवान् १७ इति श्री
स्वतादोपपुराणे भक्तविलासे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ ॥ ७ ॥ श्रीअगस्त्यः दृढभक्तिमतां शंभुः सेवितो वि
जितारिणा प्रसन्न इह चामुत्र प्रदद्यादेव वांछितम् १ पुरुषकरनामास्ति प्रथितं भुवनत्रये तत्रासीन्नृपतिः श्री

देवं करोति सोऽपि विमुच्यते इत्यभिप्रायः १७ इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्या भक्तविलासप्र
काशिकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ ॥ ७ ॥ ॥ संप्रति जिते द्विद्येण दृढभक्तिमतासेवितः शिवः लोकदृश्यमुखमपि अबश्यं दास्यती

स्याह दृढइति १ पुरमिति पुरातकमिति पुरेष्वांशत्रूणां अंतकः अतएव तन्नाम्ना प्रसिद्धः जात्या भूद्रइत्यर्थः २ सदिति स्त्रिणं स्त्रीसमूहः
तृणं तृणतुल्यं धिया येन तुलितमित्यन्वयः अग्रेप्येवम् ३ अजन्मेति तस्य राशः हरिध्वजं सिंहध्वजं दृष्ट्वा अय इति शेषः अकस्मात् अ

सधौ राणां च वीराणां प्रथितो ग्रेसरो भुवि स्त्रिणं तृणं धनं लोखं येनासीत् तुलितं धिया ३ आजन्मसिद्धवैराग्योऽप्या
सीत्सन्त्रियवृत्तिमान् रणे दृष्ट्वा पलायंते तस्या कस्माद् हरिध्वजम् ४ मृगराजमिवाणयेदुरे दृष्ट्वा महागजाः शत्रू
न विद्राव्य नृपतिः व्याघ्रो मे षव्रजानिव ५ स्वविक्रमार्जितं दिव्यं मधुवासनं पासनं पुरादरीकपुरस्थित्वासेव
मानो नटे श्वरम् ६ कैकं कर्षे बहूधा तस्य बिततानं परांतकः तल्लैकैर्येण मुदितः चिदंबरसभापतिः ७ बभूव भ
क्तवात्सल्यादृचः सामर्थ्ये गोचरः स्वप्रेकटाचितं प्राहृत्रिपुरारिः परांतकम् ८ स्यात्किरीटाभिषेकस्तेजिताप
द्रवतामही इत्यादिष्टोमदेशेन तथा कर्तुं मनोदधे ९ यज्वनो मे लयित्वा यं पुडुरीकपुरे स्थितान् किरीटधाः
रिणं यूयं विधत्सेत्याह भूपतिः १० ते तमूचुर्महात्मानश्चोलवंशपुरोहिताः वयं नात्यस्य मुकुटं दधीमदित्य
गताः ११ शंक्तिश्च स्वयं बौदुमभून्मौलौ परांतकः अथ स्वप्रेनेटशानो मध्मिंतस्य महीपंतः १२ न्ययत्तचरण
दं दंतदभून्मुकुटं महत् प्रातस्तं पूजयामासुर्यज्वानो विस्मिताशयाः १३ त्वमेव भक्त इत्युक्त्वा तस्माद्दिभ्युर्यथेऽ
श्वरात् महानटपदाभोजविन्यासमुकुटोज्वलः १४ भोगाभुक्ते ह नृपतिः शिवसायुज्यमासवान् १५ इति श्रीस्कांदो

कारणादेव पलायन्ते ४ तुलयेति मृगराजमिवेति ५ ६ ७ ८ ९ यज्वन इति विधिनेष्टवंतः मेलयित्वा यूयं मामिति शेषः किरीटधारिणं मु
कुटधारिणं विधत्तकुरुतेत्यर्थः १० ते इति अंत्यस्य भूद्रइत्यर्थः ११ १२ १३ त्वमिति ईश्वरात् यथा शिवादिब १४ उपसंहरति भोगानिति १५

46
77
710

इति श्रीमानवत्सुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्याभक्तविलासप्रकाशिकायां पंचषष्ठितमोऽध्यायः ६५ ॥ ॐ ॥

संप्रति माहेश्वरसूत्रघटितव्याकरणव्यवसायादपि कालमृत्युमतीत्यमुच्यन्त इत्याह शब्दब्रह्मेति शब्दब्रह्मव्याकरणं तदेव सुधांबोधिः दुग्धसागरः तत्र बलगतः चलतः नव्या सक्तस्येत्यर्थः चेतोमीनस्य चेतोश्चित्तं तदेव मीनः तस्य सदाशिवध्यानं काल एव बडिशः

श्रीअगस्त्य उवाच शब्दब्रह्म सुधांबोधौ चेतोमीनस्य बलातः सदाशिवपदध्यानं स्यात्कालवडिशवहम् १ अत्र स्थिते दपुरं नाम वैदागमविदां पदं नगरं यत्र विख्याता बाणी लक्ष्योः सह स्थितिः २ सत्यदासा बहूयस्तत्र द्विजानामग्रणीरभूत् शिवपादां बुजे भक्तिरासीत् तस्यैव सोदरी ३ त्रिसंध्यं पूजयं कुंभुं वेदशास्त्राद्विनपागः ४ आरगधगिरं देवीं मंत्रेण त्र्यक्षरेण सः ५ समर्चिता द्वादशवर्षमीश्वरैर्गिरं प्रसन्ना शरदिदुर्निर्मला सा सत्यदा संतमपाययस्यः समागता स्वप्नदृशां तरे स्वयम् ५ सद्यः समुत्थितस्या सोदमृता सारवर्षिणी लहरी बन्धु सांशंभोः कपटौ दिवजान्दवी ह्मसगुरुं प्रातरभ्येत्यस्वप्नदृत्तं निवेद्य च वाचा जन्मफलं किं स्यादित्यष्टच्छन्महामतिः ७ सच संतुष्टद्वयः शिष्यं प्राह पदानतं सत्यदा सकृत्तार्थोसि जन्मते चरं मंध्रुवम् ८ चतुर्णामपि वेदानामागमा नां च निश्चितं नात्यर्थं शिव एवेति मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ९ स्तुहितस्माद्वैवा भिस्त्वप्रसीदतु महेश्वरः इत्याचार्यैः

मीनबंधनजालंतदपहंतीति तादृशं स्यात् १ अत्रार्थे पुनरुक्तं तमवतारयति अस्तीति बाणी लक्ष्योः परस्परविरोधि नो रपीति भावः २ ३ त्रिसंध्यमिति त्र्यक्षरेण वाग्भवकामराजशक्तिः कूटात्मकवर्णत्रयघटितेन मंत्रेण मननात् तन्नाणकर्त्रा बालात्रिपुरभैरवीमनुनेत्यर्थः ४ समर्चितेति गिरमीश्वरी सरस्वती सत्यदा सं स्वप्नदृशां तरे स्वयं समागता सती पयः विद्यामयं क्षीरं अपाययत् पाययामासेत्यर्थः

५ सद्य इति समुद्यितस्य स्वप्नादिति शेषः अमृतस्य आसारेण संपातः तं वर्षति तच्छीला ६ ७ ८ चतुर्णो भिति सर्वेषां वेदां तानाम
 हेतुं ब्रह्मणि तात्पर्यमिति शिवमहेतुं तुरीयं मन्यते इति श्रुतेऽस्त्विति भावः ८ १० उपसंहरति आवय इति आवयो बधि चरमवयः
 समाप्तिपर्यंतमित्यर्थः सायुज्यं परमशिवाहेतुं अवासवान् प्राप्तवान् ११ इति श्रीमानवत्युपनामकं नृसिंहविरचितायां स्कंदोप
 पुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां षट्षष्ठितमोऽध्यायः ६६ ॥ ॥ अधुनायः शिवभक्तः परेषां शिवभक्तानां क

आवयो बधि गौरीशं स्तुवन्मायुज्यमासवान् ११ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे षट्षष्ठितमोऽध्यायः ६६ ॥ ॥
 श्री अगस्त्य उच्यते स्वयं शिवभक्तोऽपि शिवचिन्हं भूतामपि न कदाप्यपराधः स्यात्पराधेयजेदं सूत १ राज्ञो चोला न्वय
 भुवा राजधानीमहोयसी अस्यामोदपुरं नाम तत्राभूदूर्ध्वकेतनः २ भोगे शक्रसमो राजा व्यागे निधिपतेः समः योगे च क
 पिलप्रख्यः यामेष्यर्चितनिर्जरः ३ स निर्जित्यदिशः सर्वो एकवीरो महोपतिः ईजे विभ्वजितादेवं क्रतुना परमेश्वरम् ४
 स्वमातुः कुलदेवं स्य श्रीगोत्रस्थं लवासिनः कैकर्यं सुमहत्कुर्वन्निवभक्तानं पालयत् ५ विंध्यपर्वतं संकाशादिगदं तिकुलं
 संभवाः स दामदमुचस्तस्य दार्यासन्निहिरदोत्तमाः ६ तस्यादातरथा श्रवीय संख्यानं केन वार्यते एतावत्तज्ज्ञायते सर्वमदुगवि

दापि द्रोहं न करोति सति कदाचिदपराधे स्वयं प्राणांस्त्यजति सोऽप्यवश्यं मुच्यत इत्याह यदिति १ इति हासं प्रस्तौति राज्ञो भित्ति राजधा
 नी राजानो धीयन्ते यस्य भित्ति व्युत्पत्त्या प्रधानं नगरे राज्ञां राजधानीति कथ्यत इति स्मरणाच्च राज्ञः सार्वकालिकमिवा सस्यानमित्य
 र्थः धर्मकेतनः तन्नामको राजा २ भोगे इति यामेषु चतुर्षु प्रहरेषु अर्चिता निर्जरसो देवो येन सः ३ स इति एकवीरः अद्वितीय शूरः ४ स्वे
 ति श्रीगोत्रः श्रीशैलः तस्य स्थले वसतीति तच्छीलस्य ५ इति दिति पादांतं पतिसमूहः श्रवीयं श्रवणं समूहः मन्दुरा वाजिशाला ७

८ कदाचिदिति यन्त्राहास्तिपकेन ८ १० ११ १२ गच्छन्निति ऋद्वलानादेन सहितः १३ १४ शिवायेति चंद्रशालायां शिरोगृहे स्थितः

वेदमार्गे रता विप्राः सांयुधाः समरे भटाः दिशो जयंश्च सर्वत्र तस्मिन् भूमिं प्रशासतो ८ कदाचित्तस्य मध्यान्दे प
यः पाययितुं महान् यन्त्रानियुक्तो मत्तेभः प्रतस्थे सरितं प्रति ९ शिवदास इति ख्यातस्तदा कश्चिद्बहुजोत्तमः
अवगाह्य महानद्यां द्युत श्रीमज्जनोदकः १० द्युत भस्मा सरुद्राक्षः कदलीपत्रसंपुटे कृत्वा बहुनिपुष्पाणि
विभ्राणो भक्तिमान्करे ११ प्रचंचाल प्रतिगृहं महिम्नस्तुतिमुच्चरन् पार्श्वे तस्थो गजदंष्ट्रा पथियन्त्राप्रचोदितः
१२ गच्छन्संश्रुत्व लानादः तदानुपनि कुंजरः कदलीदललोभेन हस्ताग्रादग्रजन्मनः १३ क्षिप्रं जहार हस्तं
न ब्राह्मणश्च पलायितः तेनोपमर्दिने पत्रे ये तुः पुष्पाणि भूतले १४ शिवायेति वदस्ता निदिजो गान्निजमदिर
चंद्रशालास्थितः सर्वमपश्यदुर्मकेतनः १५ प्राप्तं मत्वा शिवद्रोहं कुरुतु मात्मा शिवः करे दधार बद्धं सद्यो भूद्भि
बिवागशरीरिणी १६ पश्य पुष्पाणि तन्मौलौ तानि मासाहं संकृथाः इत्याकर्ण्यो लय प्राप्य विलोक्य हरमृदुनि
१७ तानि पुष्पाणि तं विप्रम मन्यत हरं परं स्वर्णं पद्म सहस्रं च ददौ तस्य मही पतिः १८ गृहान् स्तेत्राणि येन श्रवद्वा
तद्वास्य भागभूत् गजं च तं महेशाय नियं श्रीमज्जनां भसः १९ सुवर्णं कलशं बोद्धुं प्रददौ धर्मकेतनः तं नदि कैश
मपरं प्रोचुर्मेक्तान् पंजनाः २० क्षांतो दांतो महाबीरस्तथा जगदपालयत् तस्यैवं वर्त्तमानस्य सुमहान्समयोत्थागा
त् २१ मेदिनीं राजधर्मेण रक्षतो भक्तसेविनः गिरिदुर्गोणितं किंचिद्दिजे तुं विद्वेषं निजम् २२ चोदयामासे सेनाभिः सह
धर्मकेतनो राजा १५ प्राप्तमिति स्वकीयगजेन कुतं शिवद्रोहं स्वगतं मत्वेत्यर्थः अशरीरिणी दिव्यावाक् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ क्रमेणेति जटान्वितं केशिः २७ ससर्वविदिति अत्रापि पूर्ववत् स्वसेनापतिकृतं तापसशिरश्छेदरूपं स्वकीयमत्वा आत्म
शीर्षस्यागेन निजशिरश्छेदेन निष्कृतिं प्रायश्चित्तं २८ २९ ३० ३१ इति श्रीमानवत्स्युपनामकनृसिंहविगचितायां स्कंदोपपुराण व्या

शिरांसिमौलिजुष्टानि सहस्रमनयद्विषाम् आनीतशत्रुबद्धं गृहीतरिपुमोजसा २४ स्वसेनापतिमायातमा
लिलिंगमुदानृपः तदाभक्तपरीक्षां हारः कौतुकमादधे २५ छिन्नशीर्षो तरेकं चिच्छकार जटया चितं ततः संद
श्यामास छिन्नशीर्षाणि सप्रभोः २६ क्रमेण पश्यन् राजापि ददृशे कंजटा न्वितं २७ आपापकं वा विहितं त्वयेति
निर्भर्त्यसेनापतिमीशभक्तः ससर्वविन्निष्कृतिमात्सशीर्षस्यागेन मेनेदुरितस्य तस्य २८ दत्ताधनानि विप्रे
भ्यः सुतं राज्येभिषिच्य च अग्नौ संबद्धं ते राजा प्रवेष्टुं स्वयमुद्यतः २९ मौलीनिधाय तच्छीर्षमग्निं कुंडांतिकं य
यौ अंतर्हितं तदाशीर्षं राजा विस्मितमानसः नैवापश्यत् तदा द्राक्षीदृषभास्तुमीश्वरम् ३० प्रणम्य प्राजलिहेष्टः
तुष्टावपरं भव्यं दत्वा कैवल्यमेतस्मै सद्यः शुभुस्तिरोदधे ३१ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे सप्तषष्ठितमो
ऽध्यायः ६७ ॥ ६७ ॥ श्रीअगस्त्य उः पतितः कितवो वापि भस्मांकितं मुखो यदि शिव प्रसादमिच्छतिः स पूज्यः शशुच
द्वेत् १ अस्ति भाग्याकरं नाम पुरं भूतलभूषणं श्रीविहागलये यत्र नासीत् कुत्रापि किंचनः २ प्रतापसूर्यनामा भूतत्ररा
जामहीपतिः यत्कुलद्वयजानानां देवतपरमेशिवः ३ बाल्य एव जिता शेषसामंतः सर्वधर्मवित् शिवभक्तान् दानेन धर्मपर

त्वायां भक्तविलासप्रकाशिकायां सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ ॥ ६७ ॥ ॥ संप्रति धूर्त्तपतिता दोनपि भस्मधारिणः पूजयतः शिवभ
क्तस्य शिववत्सूज्यता भवतीत्याह पतित इति १ पुरादुत्तं प्रसीति अस्तीति अकिंचनो दरिद्रः २ प्रतापेति कुलद्वयं मातापित्रोः तत्र

व्यंजनैरिति व्यंजनैः शाकसूपादिभिः प्रतिश्रयाणां अन्नशालानां सहस्राणि ५ तत्रेति चतुःषष्टिसमावर्षाः ७ आसंगवमिति सूर्योद-
यानंतरं षड्विंशतिकापर्यंतं प्रातःकालः ततोद्वादशघटिकापर्यंतं संगवकालः तावत्पर्यंतं रसपानकं ८ ९ १० ११ १२ द्विजद्विति पल्लवि

व्यंजनैः षड्विंशतैः शिवभक्तानभोजयत् प्रतिश्रय सहस्राणि मार्गे मार्गे चकार सः ५ तत्राधिकारिणं कृत्वा पांथानाम-
न्नदोभवत् वर्त्तमानस्य तस्यैवं चतुःषष्टिसमाययुः ६ एकदा सीदनादृष्टिः सर्वप्राणिभयंकरा तस्यान्नदातुर्नगर-
माययुः सकलाजनाः ७ आसंगवंत्तुपस्तेषां रसं दिव्यं यथेष्टमितं ददावन्नंच सर्वेभ्यो धारयामास भस्मच ८ जना-
द्वादशाहस्रसंख्याताः प्रतिवासरं आद्वादशाब्दबुभुजुस्तदुत्तधृतभृतयः ९ तेन प्रीतः शिवः स्वप्नतस्य पप्रच्छ
कामितं त्वया भोक्तव्यमागत्य पंडि मध्ये द्विजन्मनाम् १० द्वितीयां याचते स्माय स तथेति तिरोदधे अथ सुसोशि-
तो राजा स्मृत्वा स्वप्नस्यैव भवम् ११ दधारगात्रे रोमांचभक्त्या परवशो भवत् अथ मासत्रये तीर्ते मध्याह्ने गिरि-
जापतिः १२ द्विजः पल्लविको भूत्वा तद्दृष्ट्वा रमाययौ श्रोत्रियाणां द्विसाहस्रं तस्य पंचौ निवेशितम् १३
नखक्षतां किंतु पार्श्वं मध्ये दत्तक्षतां धरः लाक्षावीटि रसां केन सह रिद्रेण वा ससा १४ आदृतो गजकृत्येव
मृष्टाद्वीतिलकोलिके भस्मोद्धूलो कृतां लेखा माविभ्राणो मुखंतरे १५ खादं स्ताम्बूलकबलमपांगैरुन्नतस्त-
नीं आलोकयन् जन्हुसुतां बह्वन्ययुषितस्त्रजम् १६ पप्रच्छान्न किमस्तौ तिगिरा गंगभौरया किल प्रतापसूर्यस्त

कोविटः १३ नखेति सदरिद्रेण हरिद्रासहितेन १४ आदृत इति गजकृत्येव गजचर्मणे वस्थितेनेत्यर्थः अलिके भाले मृष्टं भाजितं अ-
द्वीतिलकं येन मुखान्तरे मुखमध्ये १५ खादं न्विति जन्हुसुतां जटास्थितां गंगामित्यर्थः पर्युषितस्त्रजमुपभुक्त पुष्पमालाम् १६ १७

स इति अग्रजन्मनां ब्राह्मणानां मध्ये तेषां भवे विशेषणं वैश्वानरं स्तुवतामिति अहं वैश्वानरो भूत्वेति मन्त्रेणेति भावः १८ १९
२० २१ भुज्यतामिति ईर्ष्यां अक्षमातया सहितं यथा तथा पश्यंतीति सेष्ये दशः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ इति श्री

सतं प्रवेशयामास पंक्तिमध्ये हि जन्मनां मध्ये वैश्वानरं देवं स्तुवतामग्रजन्मनाम् १८ शृंगारस्येवलहरीत
स्या भूद्वैखरी गिरां अपादेः ओयमाया तदस्य पश्यन्मिथो हि जाः १९ निवेशयित्वा स्वस्थाने पादौ प्रक्षाल्य भूप
तिः आनर्च्य चंदनैः पुष्पैः नृपतिर्धूर्तेशो वरं २० राजभार्यो तु तस्यान्नं सक्षीरं पर्यवेषयत् अथ राजा ददौ हस्ते प्रो
तस्तोयं सशीतलम् २१ भुज्यतामिति चोवाच हि जास्सेष्ये दशो भवन् माया धूर्तो नृप प्राह दधानं श्वा दकं क
रे २२ मम प्रियतमा दासी हारि तिष्ठति भूपते अत्र सा हूयतामस्तु तया मे सह भोजनम् २३ इत्युक्ते धिग्धिगि
रूचुर्जात्यं चा ब्राह्मणस्तथा राजा सद्यः स्मृतस्वप्नः दासी मानयितुं क्षणात् २४ सयाच दगम द्द्वारता वदी शस्तिरोद
धे द्द्वारे दासी मना लोका हि जूडिः मुपागतः २५ दृष्ट्वा तिरोहितं देवं बभूव व्यथिता शयः विप्रानि निन्दुः स्वात्मा
नं कर्माधाद्रोहकारिणः २६ अथ राजा च भार्या च प्राणत्यागकृतौ व्यमो हस्ते यदधतुः खड्गमा विरासी दशे प्र
रः २७ राजा दृष्ट्वा वृषारूढं सोमा स्कंदं गजाननं देवं पशुपतिं राजा क्षमस्वेत्यनमसदे २८ अथ प्रीतमनाः शंभुस्सयमा
नः सहो मया मुक्तिं दत्त्वा स भार्या यतस्मे सद्यस्तिरोदधे २९ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे षष्ठितमोऽध्यायः ६८ ॥

मानव ल्युपनाम कनृसिंह विरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ ॥ ॥ संप्र
ति शिवाय अनेक प्राणि समर्पणं नियमेन कुर्वतो नीचस्यापि मुक्तिर्भविष्यतीत्याह जीवेति इन्दुकला च राय शिवाय जीवानां प्राणि

नां उपहारं समर्पणं कुर्वन् अन्तःचित्ते शिवमिति शेषः स्मरन् जात्या हीनोऽपि यो वसति सकर्मबंधेन विमुक्तो भवतीत्यन्वयः १ पुरा हत
प्रवतायति अस्तीति २ यत्रेति तरिव्रजेः देशांतरस्थवणिगाधारनौका समूहैः आनीता इति भावः तत्र त्यानारत्नपरीक्षाया मतिनिपुणः
त्वात् ३ वणिगिति वणिजां करेषु यन्मधूच्छिष्टं सिक्थकं तन्मध्ये कनकरेण वनिकषोपलनिष्ठकनकरेखा संघट्टनेन लग्ना इति भावः
प्राकृतत्वे कार्यस्य कारणे लयनियमात् सर्ववैकारिकं जगत् अव्यक्ते लीयत इति सांख्यानुरोधेनोपमिनोति प्रकृताविति ४ स्वः

हीनोऽपि जात्या बसती ह्यस्तु सकर्मबंधेन भवेद्विमुक्तः १ अस्ति नागपुंरनाम कुबेरनगरे पमं विख्यातं त्रिषु लो
केषु प्रतीरे पूर्ववारिधेः २ यत्रांगणेषु वणिजां परीक्षायेति नेदिने एशयो नवरत्नानां प्रसार्यते तरिव्रजेः ३ वणि
क्करमधूच्छिष्टमध्ये कनकरेण वनः निलीयंते न्वहं यत्र प्रकृतौ देहिना यथा ४ स्वर्णो निरजतान्यासन्निष्ठसाय
त्रपांसवः तत्र कश्चन केवर्तः पूवारव्यः शफरांतकः ५ बडिशैरपि जालैश्च यत्कृत्यं मीने वेधनं कदाचिन्त्याग
राजस्य प्रवृत्ते फाल्गुनोत्सवे ६ जनारथोत्सवं द्रष्टुं जमुर्नागपुरस्थिताः पूर्वोपि सहते र्गत्वा निषेव्य परमेश्वरम्
७ कमलालयसोपानमपराक्ते यथोक्त्वित् तत्रानचैद्विजः कश्चित्सोपाने परमेश्वरम् ८ तदानीं शफरः कः
श्विन्निर्माल्याक्षतमंभसि जह्वातिस्मपरित्यक्तं पूर्वो जगाह तं करे ९ ॥ ७ ॥

र्णो नीति पांसवः पार्थिवरेणवः एषिव्यां भक्तानां रेणूनां तेजोजनकता देशमाहात्म्यादिति ज्ञेयं तत्र नगरे केवर्तो मत्स्योपजीवी शफ
रामीनाः ५ बडिशैरिति यस्य पूवारव्यस्य कृत्यं बडिशैः मत्स्यबंधने जीलैरा नौवैश्च भीमानां वेधनं आसीदिति शेषः ६ जना इति रथो
त्सवं वार्षिकं परंपराप्राप्तदि वसे क्रियमाणं ७ कमलेति कमलालयस्य तन्नामकशिवप्रासादस्य सोपानमवरोहणं ८ तदानीमिति

दृष्ट्वैति रूषं मत्स्यं धीवरः पुनारव्यः १० किमिति स धीवरः तं द्विजं द्विजः तेन दृष्टव्यस्यार्थः जात्या अनयेव त्वं तदसि ब्रह्मासि अंतस्तदि
 धिनिर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इति वचनात्तच्छब्दस्य ब्रह्म परत्वं स्पष्टमेव अस्योतिवर्त्तमानसाम्ये भविष्यसीत्यर्थः अनेन तत्त्वम
 सीति महावाक्यमपि पर्यायेणोपदिष्टमिति वेदितव्यं दाशसंभवं स्रवं अहिंसा परमो धर्म इति श्रुतेर्ब्रह्मज्ञानस्य हि जाधिकारत्वेपि

दृष्ट्वा गत्य द्विजस्तूर्णमोचयामास तं रूषं त्यक्तमीनो द्विजं प्रादधीवरः संहतांजलिः १० किं मीनमोचनफलं ब्रूहीति त
 मुवाच सः जात्या तत्त्वमसौ त्यच्चे द्विजस्तदाशसंभवम् ११ द्विजो भस्मप्रदायास्मे न धर्मो मीनबन्धनं तथापि म
 द्विगमीनं मुक्तवान्यद्वानतः १२ त्यागे श्वरप्रसादोस्त्वित्युक्ता स्वभव नययो तदारभ्य पुनो नित्यं सिंचो वि
 स्तार्य जालकम् १३ गृह्यमाणेषु मीनेषु शिवायेति रूषोत्तम परित्यज न स जीवंतं नित्यं नियमवानभूत् १४ परि
 हासाय तं प्रोचुरिति भक्तं च जालिकाः एवं नियमयुक्तस्य ययुः सवत्सरादृश १५ पतत्यनुदिनं तस्य दूरे विच
 रतो र्णवे जाले प्रक्षिप्तमार्गं तनुशफरो घाः सहस्रशः १६ संक्षिप्य जालकमीनं स जीव न रमेककं मुक्ता
 यमस्तु देवा ये तु यस्मै तिस्ररूपा तकः १७ मीनविक्रयसंपन्नं वदधे तद्वनं बहु अतिभक्तद्ववाढ्यो यमित्या
 सो दुपमास्तवः १८ भक्तिं परोक्षितुं तस्य शंभुः को तु कवानभूत् अथैकस्मिन्नेव सायमेक एवोस्य जालके १९

धार्मिकत्वगुणेन तदुपदेशाधिकार इति भावः ११ द्विज इति न धर्मः निजजाति धर्मो न भवतीत्यर्थः १२ १३ १४ परिहासायेति जालिकाः
 अन्ये धीवराः तं स्रवं भक्तमिति प्रोचुरित्यन्वयः १५ पतंतीति अर्णवे दूरं विचरत इत्यन्वयः १६ संक्षिप्येति सः पूवः जालकं संक्षिप्य सं
 गृह्य १७ मीनेति अयं पूवः अतिभक्तद्वव आढ्योऽपि आसीदिति मध्यमणिन्यायेन संबंधः १८ १९

दिवसे इति दिवं से सर्वस्मिन्निमित्तं भावः अलब्धमीनस्य २० २१ जालकमिति समं युगपदेव २२ आकर्षण इति सपूवः नौभिः निजांति
कचरान् स्वसमीपचारिणः जालिकान् अन्यान् आकर्षणार्थमिति भावः आजुहाव आहूतवान् २३ २४ २५ २६ स्पृष्टमाने स्थिति

दिवसे लब्धमीनस्य जाले मीनोपतन्महान् दृष्ट्वैकं धीवरो धीराः शिवायेति मुमोच तम् २० प्रीतस्तेनाभवच्छंभुः स
र्वसाक्षी महेश्वरः अथापरेद्युर्गुणसिद्धिं स मे तेन वारिधौ २१ जालकं त्यपतत्तत्र मत्स्यानामयुतं समं स्वर्णमी
नञ्च सुमहानेकः शंकरमायया २२ आकर्षणे स जालस्य नाशको द्रुहभारतः निजांति कचरान् नौभिराजुहा
व स जालिकान् २३ अस्माकमर्द्धमत्स्यानामस्त्वेकं पार्वतीपतेः उत्तमपरमं ते पीत्युक्ताने तु समागताः २४ धी
वराश्च कृषुर्जीले निन्युः सिंधोस्तटं शनैः हि २५ मीनमालोक्य दाशाहं वर्षं ययुस्तदा २५ अविभक्तो गृहीत्वा तं
सह जीवं महागर्णेन विस्ज्यास्तु शिवायेति नियमं पर्यपालयत् २६ स्पृष्टमानेषु दाशेषु देहितं निष्क्रयं त्विति
तेभ्यः स्वार्धं ददौ धीमान् धीवराणां शिखामणिः २७ तदा प्रादुरभूत्तत्र गौर्यो सह महेश्वरः प्रणतस्य ददौ मुक्तिं
पुनर्भवमयापहाम् २८ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ॥ श्रीअंग
स्त्युत्वा च भस्मरुद्राक्षभाजां ये पदाभोजावनेजन कुर्वन्ति स्वयमेव हेतुषां नास्ति पुनर्भवः १ अस्त्येकं नगरं भूमौ
प्रथितं कलशाब्धं पुण्यं धाम पुराणैः पुरुषैः सद्गिराश्रितम् २ तत्र मानधेनो नाम महानासीन्महोपतिः ऊहैर्जय

तस्य स्वर्णमीनस्य निष्क्रयं मूल्यं ददौ तस्मिन् महानेषु कलहायमानेषु २७ २८ इति श्रीमानवल्गुपनाम कन्दसिंहविरचितायां स्कंदोप
पुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां मेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ॥ ॥ संप्रति शिवभक्तपादप्रक्षालनफलं प्रसीति ॥

भस्मेति अवेनेजनं क्षालनं १ कथामुपक्रमते २३४ श्रुतेति श्रोतव्यो मंतव्य इति क्रमेण निदिध्यासनांतं कृत्वेत्यर्थः पर्यवसितं स
 र्वेषां वेदांतानां अद्वैते ब्रह्मणि तास्य मिति निखिलजगन्निषेधाधिष्ठानतया निश्चितं ५ त्रिकालमिति ब्रह्मण्यो ब्रह्मसु साधुः ६ ७ ८
 धर्मैर्णपालयामास धर्णौ मंडले नृपः जन्मकोट्यर्जितैः पुण्यैस्तस्य भक्तिः शिवे भवत ४ श्रुत्वा गमपुणार्थान्
 सपर्यवसितं शिवे भक्तिः योगदृढतममुवाह गिरिजापती ५ त्रिकालमर्चयन् शत्रुब्रह्माण्या ब्रह्मविस्मयः स्व
 देशस्थानजनान्सर्वानप्यशामन् विचार्य चर्चेने ६ ये जपंति न पंचार्ण रुद्रा ध्यायन् ये द्विजाः उद्धूलनत्रिपुंड्रवात्रि
 यैते येर्न भस्मना ७ येन विभ्रति रुद्राक्षं तेषां निष्कामनं भवेत् एवमुद्धोषयामास भेर्यो दिक्षु स सर्वतः ८ राज
 भोत्याजनाः सर्वे शिवे भक्तिं कृतस्तदा नृपमानधननत्वाकं पमानतनुः कलिः ९ यथोचसाजलिर्भूत्वा स्थानं
 क्वचिदिहात्मनः यस्य भक्तिः शिवेनास्ति स तं तत्स्थानमादिशत् १० अलक्ष्मीः कलहः कामः क्रोधश्चाप्यनृ
 तेयतः तदारभ्या भवद्वाजा कलिकं पाहूयः क्षितौ ११ नित्यव्रतमभूच्चस्य भक्तपादावनेजनं ये समायांति मध्या
 न्हेतसादाब्तावनेजनम् १२ सुगंधिशीतलजलैः कृत्वा भोजयति स्म तान् वर्त्तमानस्य तस्यैव ययुर्दोदशवत्सराः १३
 परोक्षितुमनास्तस्य भक्तिमासीन्महेश्वरः स पंचवर्षिको भूत्वा द्विजबालो धृतव्रतः १४ मध्ये राजगृहे भोक्तुमागतानां
 महात्मना आतिष्ठदथ मध्याह्ने भास्वद्रस्मन्निपुंड्रकः १५ पृष्ठः कस्त्वं कुतश्चेति द्विजैर्नोवाच किंच न कर्तुं चावसरे प्राप्ते
 द्विजपादावनेजनम् १६ निर्ययौ नृपतिः श्रीमान् नृभार्यो च तमनुव्रता हेमपात्रकण्ठोयं ददाना तत्र सा भवत १७ द्विजेषु
 राजेति भक्तिं कुर्वति ते भक्तिं कृतः ९ १० अलक्ष्मीरिति यतः यस्मिन् देशे एते पूर्वोक्ताः संति तत्स्थानं तं कलिं प्रत्यादिशति पूर्वोक्तव्यः ११

१२१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ इति श्री स्कंदोपपुराण व्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां सप्तमोऽध्यायः
७०॥८०॥ ॥ संप्रति शिवसन्निधौ घृततैलादिदीपाराधनप्रस्तुत्यपूर्वकथामवतारयति अस्तोति जन्मरोगस्य जन्मेव रोग इति रूपकम्
जनापदं मरणस्याप्युपलक्षणं तेन जन्ममरणप्रवाहरूपसंसारस्येत्यर्थो लभ्यते जातस्य हि ध्रुवो मृत्युरित्यादि स्मृतैः तस्य भिषजः चिकि

इति पुष्टौ नृपतिना मायावालो वदन् पं राजन्नेपितरो नस्तः कुलं वेद्वि न हि क्वचित् १९ संस्कारे मे कथं कार्यः किमे
तैस्ते बचः शृणु नाहमभ्यर्थये कन्याप्रन्ममेदीयेतेन वा २० एव बालस्य बद्धतः पादप्रक्षालनोद्यतं हस्ते गृहीत्वा भर्ता
रन्यरूपाद्राजवल्लभा २१ सद्यः प्रकुपितो राजा खड्गमादाय तत्करं चिच्छेद तावद्गवान् स ह गौर्गो ग्रतो भवत्
२२ स्तुतं स्ताभ्यां वृषारूढो दत्त्वा मुक्तिरिदं दे २३ इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे सप्तमोऽध्यायः ७० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
श्री अगस्त्य उ. अस्यायि शमननामनगरलो कविश्रुतं जन्मरोगस्य भिषजः प्रियं धाम पिनाकिनः १ कलिनीति
रिति ख्यातो नाम्ना भृच्चक्रिणा प्रभुः स पुराणे शुभुश्रावदीपारो हर्षे भवम् २ शंकरालयमासाद्य तत्रत्यः प्रतिवा
सरं दीपान्यंच शतं तैलेर्घृतैः पंचशतं पणान् ३ कुर्वेन दिवानिशं भक्त्या सिषेवे समहे श्वरं तैलप्रदीपामध्याह्ने तूल
वर्तिसु जज्वलुः ४ तंतुवर्तिसु शुद्धा सुवृत्तदीपास्तथा निशि दिवा पंचशतं गजौ दीपाः पंचशतं कृताः ५ तेन संशोभया
मास संनिधिं चाद्रशेखरं दीपानेव ददानस्य तस्य सप्तमाययुः ६ शिवो भक्तिपरीक्षार्थं तस्य दारिद्र्यमादिशत् मितं पंचसप्त

सकस्य नाशकस्येत्यर्थः परमो देव्यो भिषगिति श्रुतः पिनाकिनः शिवस्य प्रियं धामेति नगरविशेषणं १ कलीति चक्रिणां कुला
लानां २ ३ ४ ५ तन्विति चाद्रशेखरं शैवं संनिधिं प्रासादमित्यर्थः शोभयामास ६ शिव इति मितं पंचोदरिद्रः ७ ॥

तदिति अत्यवाहयन् अतिवाहयामास ८ ९ लब्धवानिति रोदिषि रोदनं करोषि किमर्थमिति शेषः ११ १२ हसन्मिति निजासृजास्व
 रुधिरेण १३ कुर्विति तथा निजकर्णं चित्त्वा तदुधिरेणेत्यर्थः १४ १५ अत्रैव कथांतरमुपक्षिपति अभूदिति जघन्यजः श्रुद्धः १६ १७ कर्ते

तद्व्यविविधेर्दीपान् वर्षमात्रं तं तथा विक्रीय भार्याभरणं षण्मासानय बाहयत् ८ अक्षतं च त्रतं तस्य तादृशं
 पशुविक्रयात् तपःसाधनविधेः पुंगुतेषु विलयं पुरे ९ याज्यालब्धे न तैलेन मासं व्रतमपालयत् तथैकस्मिन्दिने का
 पिन तैलं घृतमेव वा १० लब्धवानसंनिधौ शोभोः कलिनीति स्तदा रुदत् तदा कश्चित्त्वलो भूत्वा हरः पप्रच्छ रोदि
 षि ११ निमित्तं व्रतभंगस्य तत्रोक्ता कारणं पुनः उच्चैः स्वरेण चुक्रोश रसभग्नं तं त्विति १२ हसनं वलो पितं प्राहरो
 दनेनात्र किं भवेत् यदि भक्तिर्दृढा शोभोच्छित्त्वा कर्णे निजासृजा १३ कुरुदीपानि स्युवाच मुहुर्मौलिं प्रकंपयन् तदा
 कारणं तथा कर्तुं मुद्यते स्म नमो हृष्वरः १४ आरूढवृषभः साक्षात्सहगौर्यो प्रसन्नया भक्त्या यतस्मै सायुज्यं प्रदाये
 स्ति रोदधे १५ अभूद्दृष्टपुरे कश्चिच्छक्तितनामा जघन्यजः स शिवे भक्तिमाधाय शिवस्तुतिपरो भवत् १६ आसीदे
 वं व्रतं तस्य दृढभक्तिमतः शिवे वेदवैदिकवेदांतं शिवदूषणवादिनाम् १७ कर्त्तुं स्मिरसनाच्छेदमिति हेति दधोक
 ने तद्गुणान्गरे सर्वैस्तु वंतः परमेश्वरम् १८ बभूवुर्हंतपाप्मानः क्रोधीतामृता इव अथ शक्तिः प्रसादेन शोभो ब्रह्म
 पुरेशितुः १९ पुनर्भवकेशहरं धाम शांकरमासवान् २० इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे एकसप्ततितमोऽध्यायः

तिरसनाच्छेदं जिह्वां चेंदं कर्त्तुं स्मि कश्चिच्छक्तितनामा जघन्यजः स शिवे भक्तिमाधाय शिवस्तुतिपरो भवत् १६ आसीदे
 वं व्रतं तस्य दृढभक्तिमतः शिवे वेदवैदिकवेदांतं शिवदूषणवादिनाम् १७ कर्त्तुं स्मिरसनाच्छेदमिति हेति दधोक
 ने तद्गुणान्गरे सर्वैस्तु वंतः परमेश्वरम् १८ बभूवुर्हंतपाप्मानः क्रोधीतामृता इव अथ शक्तिः प्रसादेन शोभो ब्रह्म
 पुरेशितुः १९ पुनर्भवकेशहरं धाम शांकरमासवान् २० इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे एकसप्ततितमोऽध्यायः

५८१ ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

संप्रतिचित्तैकाग्र्येण नित्यं शिवं स्तुवतः नीचस्यापिशिवस्वरूपता भवति इति वक्तुं इतिहासमुपक्रमते अन्विति कं पाना मी न दीत स्या
स्तीरं तटं तस्मिन्नित्यनु कं पातीरं कांचीपुरं प्रसिद्धं तस्य पर्यंते समीपेया अटवी तस्याः कोटौ अग्रभूमौ घोषसहस्रस्य आभीरपल्ली
सहस्रस्य नायकः १ वल्लवेति वल्लवान्वये आभीरवंशे संभूतः २ गुरोरिति करणानामिंद्रियाणां ओघं समुदायं अचालयन् जिते
द्रियः सन् ३ निधायेति आशये चित्ते गंगा च चंद्रार्द्धं च भोगींद्राः सर्पोश्चेति द्वंद्वः तेषां दाम्नामालया नद्धः बद्धः जटाभरो यस्य तं ४ भा

श्री अगस्त्य उ. अनु कं पान दीतीरमस्ति कांचिपुरं किल तस्य र्यं ताटवी कोटि घोषसाहस्रनायकः १ वल्लवान्वयं संभूतो
नंदगोषात्मजो यथा सिद्धेश्वरप्रसादेन लेभे पंचाक्षरी च सः २ गुरोर्निदेशादींशे सौकरणे पमचालयत् विरक्तः सर्व
भोगेभ्यो गोपानां राज्यमात्मजे ३ निधाय शंभोः श्रीमूर्तिं दधौ सततमाशये गंगा च चंद्रार्द्धं भोगींद्रां दृष्ट्वा मनद्वजटाभरम्
४ भास्वत्तृतीयनयनं फणिकुण्डलमंडितं सोमसूर्यौगिनयनं मंदस्मितमुखं बुजम् ५ कपालमालाभरणं का
लकंठचतुर्भुजं वरभूलाभयेणांकनागयज्ञोपवीतिनम् ६ भस्माद्भूलितसर्वांगं भास्वद्व्याघ्राजिनांबरं शिं-
जानमणिमंजीरपरिष्कृतपदांबुजम् ७ अबालं कृतवामां कमवाङ्मनसंगोचरं मनसा विषयीकुर्वन् स
पंचेन्द्रियवृत्तिना ८ पंचपादइति प्राप प्रथां भक्तजनग्राणीः पुंडरीकपुरे स्थित्वास्तु वनित्यं महेश्वरम् ९ ॐ

स्वदिति भास्वत्सकाशमानं तृतीयनयनं यस्य तं ५ कपालेति वरश्च शूलं च अभयं च एणो हरिणश्च ते क्रमेण चतुर्भुजेषु
अंकाः चिन्हानि यस्य तं ६ ७ अम्बेति अम्बया उमया अलंकृतो वामांको यस्य तं अबाङ्मनसंगोचरं यतो वाच इति श्रु
तेः संपंचेन्द्रियवृत्तिना चक्षुरादिपंचेन्द्रियव्यापारसहितेन मनसा विषयीकुर्वन् ध्यायन्नित्यर्थः ८ ९ ॐ

ख्यायां भक्तबिलासप्रकाशिकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ ७२ ॥ ॥ मायूरेति तन्नामकक्षेत्रे १२ सइति अभएवजलमेव

श्रीअगस्त्य उ-मायूरेनिर्वयानामभक्तः कोपिशिवप्रियः जघन्यवर्णजः शंभुं मनसा समपूजयत् १ संनिबोसकुटीकु
त्वाप्यालयस्याबिदूरतः जपन्दृढैव पंचार्णभस्माजिनजटाधरः २ सोन्वहं सायमेवोभः पिबन्त्यस्तिसंमितं आह्लाद
शाब्दमौशेन संसाराब्धेरमुच्यत ३ श्रीअगस्त्य उ-विशालाख्यपुरे कञ्चिन्मानंदो नाम पादजः शूराणामग्रणीरा
सीत् अंबिकापतिभक्तिमान् ४ राज्ञः सेनापतिर्भूत्वा नरसिंहावहयस्य सः सकोटिधनं प्राप्य शिवभक्तानपालय
त् ५ गृहक्षेत्रांबरागमकन्याभूषणवाहनैः संपूज्य ब्राह्मणान् शोभार्भक्तां नुक्तिमवाप सः ६ श्रीअगस्त्य उ-अथा
दवीकानाथस्य सिंहावहस्य महीपतेः वर्णयाभिचरिन्नं हि विचित्रं शृणु तद्दिजाः ७ वल्लवानामधिपतिः सिंहा
कोनाभभक्तिमान् शिवपादाब्जयोनिर्यं शिवभक्तजनप्रियः ८ तारादवशात् कस्य भायोस्तस्याभक्तं तं आ
नपत्येन रयतिस्ताभिः सार्द्धमुमापतेः ९ स्थलेषु विचरन्भूमौ प्रख्यातेषु सुतेच्छया श्रीपुरं प्राप्य सिंहाव्हाय
त्रयागेभ्वरोविभुः १० स्वात्वा तत्र महातीर्थपावनेन कमला लये त्यागेभ्वरस्य सेवां त्रैलोक्यसभायै ज्वालययौ ११ न्य
स्तंजंबंतिकापुष्पं सोषाने हेमनिर्मिते गृहीत्वा चालयादं कान्तस्य भार्या सुगर्विता १२ जिघ्रति स्म विलोक्येत तस्याह
सांकोटिजोत्तमः उदस्य क्षुरिकं सद्यः तस्यानासां च कर्तैह १३ छिन्नास्मात्पतद्भूमौ जनाहो हेति च कुशुः छिन्नना
सासिकेनेति पृष्टा द्विजमदर्शयत् १४ राजा भार्या तमाहूय कुटुंबेच्छन्महीपतिः त्यागेण स्वप्रियं पुष्पमाप्राप्तमनया १५

तदपि प्रस्तुतिसंमितं अर्होजलिपरिमितं पिबन् ३ कथांतरं वर्णयति शालेति पादजः शूद्रः ४ ५ ६ कथांतरं वर्णयति अथेति ७ ८ ९

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

अतस्तस्यापश्रुध्यर्थमयेयंकुत्तनासिका अथराजाप्रणम्येनं नालमेतदिति स्वयम् १६ खड्गमादाय भार्यया गृही
तकुसुमं करं चिच्छेदभक्तिमानशभो प्रसीदेत्यब्रवीन्नुपः १७ तदा पुष्पाणि विबुधा वचुषु श्वन्ते पोपरि चिन्नस्त
स्याः करः सद्यः समजायत कांचनः १८ नासिकापि यथा पूर्वमाश्रय मगमनं जनाः विधाय पूजामौ शस्यन्तु पस्त
त्रचिरं वसन् १९ महेश्वरप्रसादेन काले मुक्तिमवाप्तवान् श्रीअगस्त्यः २० पुरंगवाकरं नाम ख्यातमस्ति महीतले २०
तत्र कश्चिदभूद्राजा त्यागिनिधिपतिर्यथा ददाति शिवभक्तैः सामं तैरुपहीकृतम् २१ अशेषं धनमादाय वि
ख्यातो भूतिदात्यया स्वकोशनिहितैर्द्रव्यैः चित्सभाधिपतेः सभाम् २२ यः कांचनसभां चक्रे विरक्तः सर्वभोगतः
धर्मेण तस्मिन् धर्णे परिपालयति हि जः २३ शिवभक्तसहस्रान्नदानार्थं विभवममं समयाचत देहीति कोशचौर्यो
र्थमागतः २४ तं नत्वा नृपतिः प्रीतः तावत्सत्रं धनदौ शिवस्य शिवभक्तानां मेव कृत्यामहीपतिः २५ निर्धूतमा
नसमलः तेन सायुज्यमाप्तवान् सिंहाकर्यो तासां चित्तपस्वी साहसप्रिया २६ शिवद्रोहकृता शिखां वितन्वन्
मलालये आदादशाब्दत्यागे शमुपास्य गतबंधना २७ त्यागराजप्रसादेन शांभवं प्रापतसंद श्रीअगस्त्य उवाच
आसीत्कीर्त्तिं सखानामब्राह्मणो वेदपारगः २८ सहस्रकलशां भोभिर्धनवान् वान्वयमादृतैः कपूरैस्तालवगाद्यैरन्वहचाधिना
सितैः २९ धाराभिषेकमौ शस्यकुर्वन् व्रतमपालयत् सर्वगाणां चानुलेपं चंदनेन सुगंधिना ३० निजारा मभवेः पुष्पे लिंगमाह्लाद्यशां

२६ २७ २८ २९ ३० धारेति सुगंधिना चंदनेन सर्वो गीणं सर्वोपायं गानि व्याप्नोतीति तादृशं अनुलेपं चकुर्वन्नित्यन्वपः ३१ तस्येति लये यथाप्रलयकाल इव ३२

अयेति निस्वः हरिः ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० इति श्रीमानवल्युपभामकन्दसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलास
प्रकाशिकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ संस्मृति शिवाय ध्यानार्पणफलं कुंपुरावत्तमवता एति पुरेति धुरं वहतीति चौरैः की

तस्य भक्तिपराक्षायै हरः कोतु कवानभूत् आ द्वादशाब्दमभवदनादष्टितेयेयथा ३२ अथ द्रव्येषु नष्टेषु निःस्वः की
र्तिसखोभवत् अन्वतोपाद्यभावेन सोऽस्थिमात्रावशेषितः ३३ स्वयंदूरात्सरित्तोयमेककुंभाभिपूरितं अक्षतं सोऽन्नतं क
र्तुं ददौ शंभोर्दिने दिने ३४ अथैकस्मिन्दिने शंभोः सन्निधौ स अमातुः वारिपूर्णं वहन्मूर्ध्नि कुंभमातपपीडितः ३५ वि
वृत्तास्रश्च सोऽपांने पदे प्रस्रवणिते सति पपात मुविमूर्च्छी लुर्मेन साचास्मरन्च्छिवम् ३६ शिवोऽथ सहसाभ्येतस्या
यो ह्यपरिभ्रमं उवाच नित्यं सोऽपांने निहितं काचन मया ३७ गृहीत्वा शिवभक्तास्त्वमात्मानं चानुपालय इत्युक्त्वा
तर्थाद्देवोद्दिजश्चासावबुध्यत ३८ गृहीत्वा चान्दहं दत्तं हरेण वरकाचनं विक्रीया भोजयद्दिप्रानस्वयं कीर्त्ति
सखोद्दिजः ३९ शिवप्रसादेन चिरादगमद्गमशांकरं ४० इति स्कां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ श्रीअगस्त्य उ
पुरेन तत्कुटीनामपुण्यं धाम पिनाकिनः तत्राभूद्दोरधोरथोमहाभूपश्च भूपतिः १ भूव्याघ्रद्वितिव्यातः शुनासीरस
मोबले प्रवरः पादजातानां सुविक्रमजिताहितः २ सबभूवमहाभागो भक्तिमान्प्रमेध्वरे दृष्ट्वा तेश्च भक्तानामेधमान
धनः सदा ३ शिवालेषु सर्वत्र धान्यराशीन्यथा गिरिन् पूजार्थमादधे कोशेष्वखिलेषु महाभूतानाः ४ सकदाचिदरिजे
तुंचोदितश्चो लभूज प्रतिसृष्टमानः स्वान्वंधूनिदमाह च भूपतिः ५ शिवार्थं कल्पिता एतेषु अदर्थं मभीपुनः धान्यको

राणां चौरैः अतिवीरद्वयार्थः १ भूरेति शुनासीरसमः इन्द्रतुल्यः सुविक्रमेण शोभनपराक्रमेण जिताः अहिताः शत्रवोऽयेन २ स इति महा

नभोगः शरीरं सुखं वा यस्य ईशभक्तानामिष्टदाता ३४ सदिति चो लभूजाचो लराजेन ५ शिवाद्येभिमिति एते शिवाद्ये अभौ पुनः युष्मदर्थं
मिति विभज्यप्रदर्शनम् वेदिति निष्प्रयेन शंकराः शैवाधान्यकोशाः न स्पृश्याः नोपभोक्तव्याः ६ इतीति द्विषतां सैन्यानां बाहुल्येन प्रा
धिक्येनेति कालविलंबोक्तिः ७ ८ ९ १० शैवानामिति सविधं समीपं ११ निगूढेति निगूढं अंतर्मत्सरं हृदयं यस्य बहिः हृष्ट इ

इत्युक्तानेन तु महितान् श्रव्या प्रो जगाम ह बाहुल्येनाथ सैन्यानां द्विषतां चिरमावसत् ७ श्रव्या प्रस्य बंधूना
धान्यं कोशालयं ययुः पुनः प्राप्ते प्रदास्यामः शिवस्येति मनीषया ८ सर्वे गृहीत्वा धान्यानि शैवानि बुभुजुस्तदा
अथ शत्रून् विनिर्जित्य श्रव्या प्रस्य सैनिकः ९ पुनरासाद्य राजानं धनराशौ न्समर्पयत् राजा बहुमतश्चासौ
स्वगृहं गंतुमुद्यतः १० शैवानां धान्यकोशानां यः पुरापालकः कृतः स तदा प्राप्य सविधं स्वस्य वृत्तं व्यजिज्ञप
त् ११ निगूढहृदयः श्रुत्वा बहिर्हृष्टत्वा भवत् कालियश्चेत्संबीतो हृदोत्तरीं मुनो यथा १२ संप्राप्य सदनं शू
स्वजनान्सांत्वयं गिरा गमयामास दिवसं गंगाधरपदक्रियः १३ अथ रात्रौ समानीय शिवधान्यमुज्जो जनान् ऊक्तु
ष्य कोशतः खड्गं समंशीर्षाणि चाच्छिनत् १४ छिन्नेष्वर्भकं पर्येतं श्रव्या प्रेणारुष्यता अवलैका प्रजाता तमाच्छा
द्य बभूवुषा र्भकम् १५ श्रव्या प्रमिदं प्राह देहि तं दयया र्भकं अनन्तप्राशनोद्वेषनापराध्याति ते शिशुः १६

वगंभीरत्वात् द्वेषाकारं अप्रदर्शयन्नित्यर्थः उपमिनोति कालियस्य तन्नामकसर्पस्य ध्वेदेन विषेण संबीतो व्याप्तः यामुनो ययुना संबंधी
द्रुद इव अगाधजलराशिरिव स यथा अन्तर्निषः बहिः स्वच्छजलः तद्वदिति भावः संप्राप्येति गंगाधरपदयोः शिवचरणयोः अर्पिताः
क्रियायेनेत्यर्थः १३ १४ छिन्नेष्विति प्रजातानवप्रसृता एका अबलानां १५ श्रू इति अनन्तप्राशनः अप्राप्तकालत्वात्तत्संस्काररहि

तः तेनुभ्यनापराध्यति १६ इतीति सकरूणां दैन्यसहितां वाचमाकर्ण्येस्त्रियं प्रत्याहेत्यन्वयः स्वयं छेदनेन हेतुं प्रतिपादयति शिवेति १७ १८ १९ २० इति श्रीमानवल्युपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां चतुःस्सप्ततितमोऽध्यायः ७४ ॥ १४ ॥

इति वाचं सकरूणाभाकर्ण्यो हसचस्त्रियं शिवधान्यभुजस्तन्यं यस्यात्पीतं तवामुना १७ तस्मान्निष्कृतिरेतस्य छेदस्तु शिरसो यथा इत्युक्त्वा बालकशिरोरावच्चिच्छेदसाहसो १८ शंभुस्त्वावदुषारूढः सहदेव्याग्रतो भवत् अपराधक्षमस्वेति नमतस्तस्य शंकरः १९ दयादृशा समुज्जीव्यं धनं येनिहताः पुरा दत्त्वा तस्मै च पुंसायुज्यं तिरोभूदंबया सह २० इति श्रीस्कांदोपपुराणे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ ॥ ७४ ॥ श्रीअगस्त्य उ. ॥ बहुजन्मा जितैः पुण्यैर्जन्तोर्भक्तिमतः शिवे भवदपुनरावृत्तिः शिवलिंगप्रतिष्ठाया १ अस्त्यग्रहारः सुमहा-
न्विणो याव्योद्विजाश्रयः भवेन्निःसंशयो यत्र सर्ववेदाश्च निर्णयः २ तत्र कश्चिद्दिजवरः शंभुचित्तइति श्रुतः यस्य चित्तसदाशंभौ निश्चलभक्तिनिर्मलम् ३ पुराणमर्धमैज्ञः शिवलिंगप्रतिष्ठाया प्रहास्य जननकेशसाधनं निधनं ययौ ४ अलाभाद् व्यजातस्य मत्वा सर्वमनोमयं मनसे बालयं च केसर्वलक्षणलक्षितम् ५ प्रा-
कारं मंडपशतप्रासादस्तं भंगापुरैः अलंकृतं मणिमयैर्नानाबाहूनमंडितम् ६ दासीदासायुतैर्युक्तं तस्य मध्ये महेश्वरं लिंगमूर्तिं प्रतिष्ठाप्य चतुःषस्युपचारकैः ७ गिरिशपूजया मासगलितश्च मलादभूत् अथ काचीपुरे ८

संप्रति शिवलिंगप्रतिष्ठाफलं दर्शयति बह्विति शिवे भक्तिमतः जंतोः शिवलिंगप्रतिष्ठाया अपुनरावृत्तिर्मोक्षो भवेदित्यन्वयः १ इति हासमवतारयति अस्तीति २ ३ ४ बहिर्द्व्योलाभेऽपि मानसोपचारैरप्यिततोऽधिकतरं पुण्यं भवतीत्याह अलाभादिति सर्वमनोमयं ॥

मनःस्वरूपं स्यायं मत्वा कामः संकल्पो विचिकित्सा अद्वाऽ अद्वा धृतिः अधृतिः श्रीर्हो श्रीरित्येतत्सर्वमनएवेति श्रुतेः ५ ६ ७ गिरिशमिति
मलातपापात एतत्कथासंबंधेनैव कथांतरवर्णयति अथेति ८ निर्मो तु भिति तद्विधेः तस्याः प्रतिष्ठाया विधेः इति कर्त्तव्यता रूपविधान

निर्मो तु मालयं शंभोः प्रतिष्ठां च महोधनः तद्विधेरपरिज्ञानादासीदालोचनापरः ९ अथ खेप्रे महादेवस्तमाह
धरणीयति शंभुचित्तं गुहं कृत्वा निर्माय ग्रामवासिनम् १० कुर्वीलं यं प्रतिष्ठां च मेति जगद्वाश्वरः सदाः समुत्थि
तस्तत्र ययौ यत्र स भूः सुरः ११ प्रणम्य तं शिवादिष्टं तस्मै सर्वं भूवेदयत् पंचार्णं तद्विधानं च तस्मै स गुरुगदिश
त् १२ नृपः प्रस्थापितस्तेन स्वपदं पुनरेत्यसः कृत्वा लयं प्रतिष्ठां च शंभोः स पदमासवान् १३ मनसे शसपर्थो
स विधाय द्द्विजपुंगवः मलत्रयविनिर्मुक्तो महेश्वरपदययौ १४ पांड्येषु सुकुमाराख्य भूपति दुर्मेते स्थितं प्रा
पितं भक्तिमीशो नेपि त्राचो लेन सत्सुता १५ साध्वी पद्यावती नाम पीता वास्तन्यसे वया कारयित्वा पतिं भक्तं
चंद्रचूडस्य माधुरे १६ हातास्येश्वर माराध्य कालभौति मती तरत् श्रीअगस्त्य उवाच कांपित्य नगरे कश्चि
द्राजा कीर्तिरथोमतः १७ दृष्टुः शिवभक्तानाम्मीशपादार्चनापरः कथाकोपी न संख्यानं तैलभोजनदानतः
१८ आजातमालयं सर्वमभूत्पदिव संनयन् प्रतिष्ठाप्य श्रुभां कीर्त्तिं मंते शिवपदययौ १९ इति पंचसप्ततितमोऽ

स्य ९ अथेति शंभुचित्तं प्रागुक्तं ब्राह्मणं १० ११ १२ १३ मनसेति मलत्रयेण प्राक्प्रतिपादितेन विनिर्मुक्तः १४ कथांतरवर्णयति पांड्येषु
ति तत्संज्ञकेषु देशेषु १५ साध्विति पीतं अम्बायाः स्तन्यं येन ता दृशस्य शिवभक्तस्य सेवया माधुरे नगरे १६ कथांतरमुपक्षिपति कांपित्ये
ति १७ दृष्टुद्विति संख्यानमुत्तरीयं १८ १९ इति श्रीमानवल्युपनाम कनृसिंह विरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्याभक्तविलासप्रकाशि

कायांपंचमसतितमोऽध्यायः ७५ ॥ ॐ ॥ अधुना पशुप्रभृतीनामपि शिवाचनप्रभावेन मुक्तिर्भवेत्याह शिवभक्त्येति १ इति हासमव
तारयति आस्ते इति २ श्वेतोति यत्र क्षेत्रे वेदः श्वेतजंबूतर्भूत्वा तपस्यति तस्य तरोर्मूलं जगतां मूलं जगत्कारणं यतो वा दृग्मानिभूता
निजायंते इति श्रुतेः महेश्वरः सन्निधत्ते सन्निहितो भवतीत्यन्वयः ३ तमेव शिवं वर्णयति ज्योतिरिति तेजो लिंगाकृतिः तत्र साभिप्रा

श्रीअगस्त्य उ. शिवभक्त्यैव पण्यातिर्येक्षोपि महीतले कृत्वा शिवाचनं तस्य प्रसादान्मुक्तिमाययुः १ आस्तेस्था
नं महेशस्य गजाण्यमिति क्षितौ पार्श्वे योर्यत्र कावेरी प्रवाहो मालिकायते २ श्वेतजंबूतर्भूत्वा यत्र वेदस्तप
स्यति तन्मूलं जगतां मूलं सन्निधत्ते महेश्वरः ३ ज्योतिर्लिंगाकृतिः श्रीमान् ज्योतिषां भवभासकः तस्मात्साद्यगजो
नित्यं भग्नः कावेरीकाद्रुदे ४ स्वहस्तधृततोयेनाभिषिंचन्लिंगमूर्ध्नि अन्वहंपूजयामास भक्तिपूतेन चेतसा
५ तस्मिन्नेव तरोर्काचिल्लूतानि जमुखोद्भवैः तं तु भिक्षातपत्राभिरुल्लोचमनुवासरम् ६ कृत्वोपास्ते स्मतः
स्यापि प्रसन्नो भवतीश्वरः लूताकृतचितानां निकरिष्यन्त्रभिषेचनम् ७ आबुिनत्यन्वहं दतीतेन लूताचकुप्य
ति कदाचिदभिषेकार्थं हरस्यारण्यकोटिद्विपः ८ आगत्यो ल्लोचमाच्छिद्यचाभ्यषिंचन्महेश्वरं तदानीं कुपिता
लूतातदुस्तेचापतत्तनुः ९ सद्यस्तेनाप्यविज्ञाता प्रविवेश्कंगतरं अवग्रहादधः स्थित्वा बभ्रामायाय हस्तिनः
१० सन्निधौ परितृत्याथ पतितस्य क्तजोवितः कर्मतर्मुखं कृत्वा त्यक्ता मुर्मूर्ध्नि दंतिनः ११ ॥ ॐ ॥

यविशेषणमाह ज्योतिषां भिति तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकमिति स्मृतेः ४ स्वेति
स्वस्य हस्तेन शुण्डादण्डेन धृततोयं जलं तेन ५ तस्मिन्निधौ तन्तुबायः कीटविशेषः उल्लोचं वितानं ६ ७ ८ ९ सद्य इति

करान्तरं शुण्डामध्यं अवग्रहात् ललाटात् अवग्रहोललाटस्यादित्यमरः १० सन्निधाविति गजइति शेषः करं अंतर्मुखं वदनमध्ये कृ
त्वा त्यक्तासुः मुक्तप्राणः पतित इत्यन्वयः ११ अलब्धेति अलब्धं अप्राप्तं निर्गमहारं निःसारणमार्गो यथासा लतापि प्राणान् अस्य जत १२ ग
जमुक्तिप्रदानानंतरं लूतायाश्च त्रिविधानफलं वर्णयति येति संभ्राजः मंडलाधिपतेः जठरे गर्भे गर्भस्य जन्तुः कुक्षिभ्रूणार्भकागर्भो इत्य

अलब्धनिर्गमहारप्राणान् लूतापि सात्यजत् ददौ मुक्तिं गजेन्द्रस्य दयया परमेश्वरः १२ यालूतापि दधे निरस्यंतं तु
भिभ्रुत्रमुन्नतं ससम्राजो बभूवांतर्जठरे गर्भरूपभृत १३ अथैवैजनेन प्राप्तो सोमनस्यमहोपतेः ज्योतिर्विम
हिषीं प्राह यद्विजातो धुना सुतः १४ अथ ते दण्डे सचेन्मुहूर्त्तं दनंतरं जायेत संम्राड् दीधोयुर्भविता नात्र स
शयः १५ इत्याकार्येव चो गन्तो भूत्वा स्वयमधः शिराः तुलांतरैर्निबध्वा घ्नोत्तं दनंतरम् १६ जनयामा
सतनयं दृष्ट्वा तं दृष्टिं लोहितं लोहिताक्षं च नाम्ना तं कृत्वा वेदनया तया १७ प्राणास्तस्याजसा राज्ञी वल्लधे च द्र
वच्छिभुः बद्धमानं महाबुद्धिं लोहिताक्षं महीपतिः १८ शुभे दिने भिषिच्यस्व पदे वनमुपागमत् तपो वनगते
ताते लोहिताक्षः समं त्रिभिः १९ सहितः पृथिवीं सर्वान्यायतः पर्यपालयत् भूत्वा जातिस्मरो राजा गजाराण्यमुपे
त्य सः २० श्रीकर्मकारणमासजन्मनाथस्य भूलिनः समुन्नतमहासालगोपुरादिपरिष्कृतम् २१ ॥ ७ ॥

मरः तद्रूपभूतबभूवेत्यर्थः १३ अथेति वैजनेन सति मासे सति मासे सति मासे वैजनेन इत्यमरः सोमनस्य तन्नामकस्य १४ म्रियतइति सः बाल
कः मुहूर्त्तं दनंतरं जायेत चेत् संम्राट् दीर्घो शुश्रूभविता १५ इतीति अधः शिराः तुलांतरैर्तुलाचस्त्रं घ्नोच्चरन्तो अर्थो दूर्ध्वमित्यर्थः १६
१७ १८ १९ सहितइति मंत्रिभिरित्यनेन संबन्धः जातिस्मरः पूर्वजन्मजातिस्मरणवान् २० श्रीकर्मोति पूर्वोक्तं शुभवर्द्धनकर्म २१

२२ २३ उपसंहरति पालयित्वेति सागरं बरं समुद्रं पर्यंतं मेदिनीं धर्मेण पालयित्वा महेशस्य प्रसादेन ज्ञानेनेत्यर्थः ज्ञानं महेश्वरा
दिच्छेदिति स्मृतेः मृत्युं अविवेकलक्षणं संसारं अत्यतरतः अतिचक्राम मुक्तो भूदित्यर्थः तमेव विदित्वा तिमृत्युमेति नान्यः पश्चाद्वि
द्यतेयनायेति श्रुतेः २४ इति श्रीमानवल्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायां षट्
सप्ततितमोऽध्यायः ७६ ॥ ॥ संप्रति शिवसंनिधौ भक्त्या गानं कुर्वतो वाञ्छितार्थः सिध्यतीत्याह आसीदिति कुशीलवः गायकः

निर्मोयालयमौशस्यमहोत्सवमकारयत् अन्येषु शंभुस्थानेषु महोत्सवमपि व्यधात् २२ पुंडरीकपुरं प्रा
प्य संनिधौ सभापतेः दृष्ट्वा दशाब्दं रचयन् कैकर्ये विविधं नृपः २३ पालयित्वा च धर्मेण मेदिनीं सागरं बरं प्र
सादेन महेशस्य मृत्युमत्यतरत्स्वयम् २४ इति श्रीस्कंदोपपुराणे भक्तविलासे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ ॥
श्रीअगस्त्य उ आसीत् कुशीलवः कश्चिद्दोताकरद्विति श्रुतः वीणागानेन यस्याभूत् सुप्रोतो मधुरेश्वरः १ संनिधौ
द्वादशसमा वीणागानं विन्यतः भक्तं संध्यासनारोहं व्यतरत् स्ववांछितम् २ संतोषयित्वा त्यागे गंशं वीणागाना
मृतेन सः उत्तरद्वारमार्गेण गत्वा तस्य प्रियो भवत् ३ गौरीस्तन्यं विवन्तो नां शिवव्रतभुवोगिरा सुगुंफं गृणयामास
विपंचो मंजुवादिनीम् ४ द्रोणीयुरेमहादेवं मधुवीणाभिरुक्तिभिः संतोषयित्वा प्रत्यक्षं दर्शयित्वा स ह ५ ॥

१ संनिधाविति द्वादशसमाः द्वादशसंवत्सरेषु कालाध्वनोरिति द्वितीया भक्तसंघस्य भक्तसमुदायस्य आसनारोहः पीठारोहणं यस्मि
न्नादृशं वाञ्छितं व्यतरत् ददौ २ ३ गौरीति गौर्याः स्तन्यस्य क्षीरस्य विवन्तो नां रूपांतराणां शिवव्रतभुवः शिवव्रतपुत्रस्य भक्तशि
रोमणेः गिरांगुंफं सदंर्भं गृणयामास शब्दापयामास विपंचो सप्ततन्त्री वीणां ४ ५ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

गुरुप्रसादेनेति निर्धूतमायामलसंबंधिनां पाशानां प्राक्प्रतिपादितानां द्विपुंश्चाशसंख्याकानां गंधः संबंधो येन तादृशः गंधो गंधक आ
मो देहेशे संबंधगर्वयोरिति विश्वः ६ अथ प्रतिपादितकथानुक्रमं संख्या पूर्वकमुपदिशति भक्ता इति हे भक्ताः मुनयः विशुद्धया ज
गदीशस्य शिवस्य भक्त्या विच्युतकर्मबंधानष्टकर्मोपायाः विषष्टिः त्रिषष्टि संख्याकाः भक्ताः मया उदिताः येषां भक्तानां चरितानि स्म
तानि --- स्मरणविषयीकृतानि महान्यघानि ब्रह्महत्यादि महापातकानि निघ्नंति नाशयन्ति ७ अन्यानपि शिवप्रसादेन मुक्तान

गुरुप्रसादेन शिवप्रसादमवाप्य गीताकरभक्तवर्धः निर्धूतमायामलपाशगंधो बंधाद्विमुक्तो ह्यभवन्मुनीन्द्राः ८
श्री अग्रस्य उः भक्तास्त्रिषष्टिर्जगदीशभक्ता विशुद्धया विच्युतकर्मबंधाः मयोदिता यच्चरितानि लोके स्मृताः
निनिघ्नंति महान्यघानि ७ जटिलो मिथिलो दाल्भ्यः सौरभे योजितासनः बालो सिद्धः सिद्धो यो वषट्कः कवयोषितः
एते दशमहाभक्तमनसा यूजिते श्वराः मुक्तास्तस्य प्रसादेन बभूवुर्लोकवन्दिताः ९ शिवोपदिष्टविज्ञानलीना
वियाचवत्तयः ददृशुः सर्वभूतेषु स्थितं साक्षिणमीश्वरम् १० श्री अग्रस्य उः कदा कुत्रोपदिष्टं तद्विज्ञानत्रिपुरद्वि
षातेभ्यस्तद्वृक्षेष्वेण यथावत्कुंभसम्भव ११ श्री अग्रस्य उः कैलासशिखरे देवं सुखासीनं सहो मया प्राणभ्यपादयेभ

दशभक्तानिर्दिशति जटिल इत्यादिना ८ ९ तेषां फलमाह शिवेति शिवेन उपदिष्टं यद्विज्ञानं ब्रह्मज्ञानं तेन लीनानां अविद्या संबंधि
नी अघवृत्तिः पापवृत्तिः येषां तादृशस्सत्तः यथेधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुते तेन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथेति भ
गवद्ब्रह्मचर्यात् सर्वभूतस्थितं साक्षिणं दृष्ट्वा र्देहं सर्वं भूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्म्मोपध्वस्तः सर्वभूता
धिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः १० संप्रति विशेषकथनेन ज्ञानकोतूहलाः ऋषयः सविस्तारं एच्छन्ति कदेति ११ ॥

तदुत्तरप्रकारमाह कैलासेति १२ १३ विलीनेद्वितीयेकोभवान् अहितीयः परमात्मा अवशिष्यते एकएव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थेद्वितीय-
तेः द्वयं वेदान्तावदन्त्येव तु किंत्वित्यर्थः अविरोधः अनेकस्त्वतया दृश्यस्य प्रपंचस्य एकस्त्वतया स्थितस्यात्मनश्च अविरोधः क-
थं भवेदित्यर्थः १४ भिद्यते हृदयग्रन्थिरिति श्रुत्या परमेश्वरदर्शनस्य सकलसंदेहनाशकतानिश्चिता युष्मद्दर्शनानंतरमपि यदि
संदेहः तर्हि कोन्यः शरणमिति शंकेते दृष्टाप्येति कालो भूतुः कामो मदः तौ हंतीति तादृशं परं अन्यं शरणं प्रयास्याम इत्यन्वयः १५
संदेहप्रकारमेव दर्शयन्ति आसौ दिति त्वयितेजो रूपे परब्रह्मणि दृश्यं ज्ञानावरकत्वेन तमो रूपं जगत्कथमासीत् विरुद्धस्वभावत्वात्

देवदेवदयासिंधो दृष्टाध्वरविभंजन श्रुताश्च सर्वे वेदांताः प्रपंचोऽयं न लीयते १३ विलीने सकले लोके भवा-
नेको वशिष्यते वंद्ये वहि वेदांतास्त्वविरोधः कथं भवेत् १४ दृष्टाप्येति पदांभोजं भूयश्चेदपि संशयः शर-
णं कं प्रयास्यामः कालकामहनं परम् १५ आसौ त्वयि कथं दृश्यं कथं त्वय्येव लीयते वदेतद्गवन् येन कि-
न्मास्युः सर्वसंशयाः १६ श्रीमदेश्वर उ. ज्ञानयोगं मुनिश्रेष्ठाः स विज्ञानं निबोधत गोप्यं यत्स्थलदृष्टेनानविदुर्धेन

अध्यास एव न संभवतीति शंकार्थः त्वय्येव कथं लीयते हेतुः पूर्ववत्त्येनोपदेशेन १६ एवं महर्षिभिरुक्तांशं कां ज्ञात्वा परमकार-
णि को भगवान् परमेश्वरः तदनुजिघृक्षया ज्ञानयोगमुपदिशन् मुनीनवदितो करोति ज्ञानयोगमिति स विज्ञानं फलीभूतविशि-
ष्टज्ञानसहितं ज्ञानयोगं निबोधत जानीतय हस्तस्थलदृष्टेनादेहात्स बुद्धौ नागोऽप्यक्षणीयं पाम्रेभ्यो नोपदेष्टुमित्यर्थः येषामराः गु-
हाशयं हृदयाकाशवर्तिनं परमात्मानं विदुः सद्रूपं देशादिज्ञानं जानति १७ अद्वैतवस्तुसिद्ध्यर्थः सृष्टेः प्राक् केवलतात्मनो मिथ्या
जगदुत्पत्तिवर्णयन्ति निर्विकारेद्वितीयेति निराधारे स्वस्यैव सकलजगदधिष्ठानतया आ

धागंतरनिर्पेक्षेनिर्मेलेषागुक्तमलत्रयरहितेगगनाकृतौ आकाशशरीरे ब्रह्मणि आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः एवमखाण्डसंवि
दानन्दस्वरूपे अदिहोयेजीवाः स्फुल्लिगस्त्याः उत्पद्यन्ते विलीयंते च तत्रोपमा वार्धर्मयो यथेति वार्द्धेः समुद्रस्य ऊर्मयो यथा तरंगाद्
व तरंगाणां समुद्रत्वेपि समुद्रस्य न तारंगत्वं यथा तथैव जीवानां ब्रह्मणो न जीवांशत्वेपि ब्रह्मणो न जीवांशत्वमिति भावः १८ पामराणां जगत्स
त्यत्वभ्रान्तिमपनुदति आद्यन्तयोरिति आदौ स्पष्टेः प्राक् अन्ते परतश्च असद्भावात् अविद्यमानत्वात् अन्तरा मध्ये अवभासितं
आभासतया दृश्यमानं दृश्यं जगत् आधिष्ठानस्य ब्रह्मणो अपरिज्ञानात् रज्जुज्ञानाभावात् सर्पद्वयथार्थवत् सत्यमिव भाति वस्तुतो
न परमार्थसदिति भावः एतेन दृश्यं मिथ्या आद्यन्तयोरसत्त्वे सति भासमानत्वात् स्वप्नगजादिवत् इत्यनुमानेन जगतो मिथ्यात्वसा

निर्विकारे निराधारे निर्मेले गगनाकृतौ उत्पद्यंते विलीयंते जीवा वार्धर्मयो यथा १८ आद्यन्तयोरसद्भावाद्बभा
सितमंतरा अधिष्ठानापरिज्ञानाद्भाति दृश्यं यथार्थवत् १९ भक्त्या ज्ञानंति परया मयिकर्मोपेणेन च सविज्ञान
मिदं ज्ञानं जायते मदनुग्रहात् २० अनन्यकारणं कार्यं पश्यतां निर्मेले हृदि दृश्यं विश्वचमय्येव कश्चिदस्य सत्यतियोगतः २१

धितमिति बोध्यं नयदिदमग्र आसनमविष्यदतो निधनादनुमितमंतरा त्वयि विभाति भौकरसे इत्यादि प्रमाणमनुसंधेयं अतएव दे
हासप्रत्ययो यद्दूतप्रमाणत्वेन निश्चितः लौकिकं तद्देवेदं प्रमाणं त्वात्मानिश्च यादित्याकरे दृश्यते १९ संप्रति ज्ञानसाधनमुपदिशति भ
क्तेति परया उत्तमया भक्त्या अंतरंगसाधनभूतया मयि परमेश्वरे कर्मोपेणेन विहितकर्मसमर्पणेन च यत्करोषि यद्भ्रासियज्जुहोषि
ददासियत् यत्तपस्यसि कीर्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणमिति भगवदुक्तेः सविज्ञानमिदमात्मज्ञानं मदनुग्रहाज्जायते आध्यवोचदधिव
क्तानान्यः पंथा विद्यतेऽयनायेत्यादि श्रुतेः २० तर्हि सर्वे किं न जानन्ति अत्राह अनन्येति कार्यं असद्भूतं विश्वं कृत्स्नं दृश्यमिदं जगत् ॥

अन्यकारणं न विद्यते आत्मनो अन्यकारणं यस्य तादृशं निर्मले हृदि पश्यतां ज्ञानदृष्ट्या वलोकयतां वा चारम्भणं विकारो नामधेयमिति श्रुतेः
आत्मैवैकस्मत्समिति निश्चित्व तां ज्ञानयोगसिद्धानां इत्यर्थः तेषामपि मध्ये कश्चिद्देवयोगी योगतः चित्तवृत्तिनिरोधात् सम्येव परेशो वेद्य
ततामपि सिद्धानां कश्चिन्मात्रं वेचित्तत्वं तद्वति स्मृतेः २१ ॥ ॥ त्वयि दृश्यमानस्य जगतः मिथ्यात्वे व्यवहारोपपत्तिः कथमित्याशङ्क्या
वदात्मसाक्षात्कारं सस्यतया भासमानस्य कूटकार्षीषणादिवत् व्यवहारोपपत्तिवत् सर्वं तच्च लति वस्तुतो नास्तीत्याह अध्यारोपेनेति
अध्यारोपेण विज्जडयोः परस्परग्राह्यासेन सकलं जगदाभाति अपवादे निबधे सति नाभाति अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चप्रपञ्च
ते द्रुक्तेः तदपि कियत्सर्वं तदाह यावदज्ञानमिति अज्ञानं ज्ञानविरोधि तन्निवर्त्य भावस्त्वं माया ख्यमित्यर्थः तद्यावदस्ति आत्मा

अध्यारोपेण सकलमपवादेन तज्जगत् यावदज्ञानमाभाति तन्माशेमयि
लीयते २२ अध्यारोपप्रकारं तदवधानान्निबोधत ॥ ७ ॥ ७ ॥

क्षात्कारवधिमामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते इति स्मृतेः तन्नाशे सति अज्ञाननाशे सति मयि लीयते भिन्नस्वरूपानवभासेन म
देकरूपतां प्रपद्यत इत्यर्थः २२ संप्रति प्रतिपितुं बुद्ध्या रोह्यश्चोदृन् सावधानयति अध्यारोपेति तावदिदानीं अध्यारोपस्य अथासः
स्य प्रकारं भेदं बंधमित्यर्थः अत्र केचित् ग्रहक्षेत्रादि बाह्यविषयशरीरोद्भिद्यप्राणान्तःकरणभेदेन पञ्चविधा व्यासो बंधः स च अनात्मन्यात्मबु
द्धिरूपः अथास एव अविद्या सैव च दोषरूपेण निद्रया स्वप्नवत् कल्पितस्यापि प्रपञ्चस्य प्रयोजिकानित्यानित्यवस्तुविवेकः दृष्टानुवा
र्शफलभोगविरागः शमादिषट्कसंपत्तिः मुमुक्षुत्वं चेति साधनचतुष्टयसंपत्त्या कृतश्रवणमनननिदिध्यासनस्य स्वात्मसाक्षात्काररूपवि
द्योदयेन स्वप्नप्रपञ्चप्रबोधैर्नैव स्वविलासरूपप्रपञ्चसहिता अविद्या नश्यति ततः शुद्धबुद्धमुक्तस्वभावसच्चिदानन्दरूपः परमात्मरूपे

णप्रकाशते तथा च श्रुतिः तरेति शोकमात्मविदिति तथैव अगस्त्यं प्रति भगवान् ह्यग्रीवः नावाप्तव्यो भिलम्बत्वात् न ज्ञेयो ज्ञानविग्रहः न का
 र्थीनियसिद्धत्वात् आत्मज्ञानसंक्षयः अविद्यानिवृत्तिर्मुक्तिरिति वदन्ति एतदपि प्रपञ्चस्य अज्ञानविलसितत्वनिरासेन परमार्थत्वस्य
 व्यवस्थानात् अथासस्य वक्तुमशक्यत्वात् अन्ये तु धर्मेण स्वर्गादिगमनं अर्थमेण च आधोलोकगमनं पुरुषस्य विवेकख्यात्या तापत्रय रू
 पदुःखत्रय निवृत्या आत्मनो मोक्षः विवेकव्याप्तेः पूर्वप्रकृत्या भोगात् बंधः विवेकख्यातिपर्यंतं विहितं चिन्नेष्टि तमिति तदेव बंधः स
 च त्रिविधः प्राकृतो वैकृतो दक्षता चेति तत्र आत्मबुद्ध्या प्रकृत्युपासकानां प्रकृति कृतो बंधः प्राकृतः पुरुषबुद्ध्या महदादि विकारो
 पासकानां विकारकृतो बंधो वैकृतः पुरुषतत्त्वानभिज्ञतया इष्टापूर्त्तकारिणां दक्षता पादको बंधः विवेकख्यात्युच्चारतु तत्त्वज्ञानानि

आसमग्रे ह मे वै को नान्यदा सो दसच्च सत् २३

ना संचितदा हे आगामिनश्च बाधे भोगेन प्राख्यनाशे च आध्यात्मिकादिदुःखत्रयविगमरूपमुक्तिः तथा च सत्त्वं त्रिविधदुःखान्यंतनि
 वृत्तिरित्यंतपुरुषार्थ इति शरीरादिप्रयुक्तमाध्यात्मिकं भूतप्रयुक्तं तु आधिभौतिकं देवादिप्रयुक्तमाधिदैविकं दुःखत्रयस्य सर्वथा
 नाशो मुख्यपुरुषार्थ इति तदर्थः एतादृशदुःखत्रय निवृत्तिरेव मुक्तिरिति वदन्ति अपरे तु प्राकृतकर्मनिवृत्तोऽविवेकनिमित्तो वा
 दुःखभोक्तृत्वलक्षणसंसारो बंधः पुण्यवशात् चित्तवृत्तिनिरोधरूपयोगसाध्ये निर्विषयत्वे सति भगवदनुकंपया आत्मस्वरूपे
 अवस्थानं मनसो मुक्तिः तथोक्तं पाशास्मृतौ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोः बंधाय विषयासक्तं मुक्त्यै निर्विषयं मन इ
 तिसत्त्वं च स्वरूपप्रतिष्ठावाचि निशक्तिरत एव स्वरूपेणावस्थानं मुक्तिरिति वदन्ति इतरे तु भोगाय तनभोगसाधनभोग्यभेदभिन्नप्रप
 चत्रयसंबंधो बंधः तसंबंधविलयो मोक्षो न तु प्रपञ्चविलयः न कदाचिदनीश्वरजगदित्युक्तः न च मुक्तस्य महासमो निर्गनं दइति नहि ब

दृष्ट्वैवमुक्तस्यापि जन्मानन्दः जन्यस्य विनाशनिर्णये न मुक्त्यवस्थायामप्यानन्दनाशप्रसंगात् किं तु बंधदृशां संसारेण अभिभूतस्य ह्यभाविक्ता
नंदस्य निजा चरितैः नित्यादिकर्मभिः संसारनाशात् महता मनसो रजस्तमोभिर्भवे स चोद्रेके च सति स्वात्मानं दाविर्भावो भवतीति वदन्ति
तत्रापि आविर्भूतानं दोषु क्ते दृशां मननभूतोऽनुभूतो वा नाद्यः तादृशानंदस्य विद्यमानस्याप्यकिंचित्करत्वात् अन्येतत्करणाभावे
न कथमनुभवः न च महतो मनसः करणत्वं शरीराद्यभावेन मनसस्य द्यकिंचित्करमेव किंचित्करत्वात् आनंदस्य भावो न वा आद्ये संसारदृशा
यां आनंदतिरोभावेन आत्मनोऽपि तत्संगः अन्ये आत्मनः पाषाणप्रायतापस्तिः निखिलेष्वेव स्मदत्वाभावश्चेति युक्त्यनुभवविरोधेन
निन्दाश्रवणेन च मनश्चांचल्यमेवेति तदेवं तांत्रिकमतभेदेन बहुधा प्रतिपादितं अध्यासभेदं अवधानात् चित्ते काग्यात् निबोध
तनितरंगजानीतसति कुड्ये चित्रकर्मतिन्यायेन अधिष्ठाने सत्योपपद्यति तदेव दर्शयति आसमिति अग्रेसरेः प्राक् अहमेक एव अहि

॥ ७ ॥ पूर्णत्वात् स्वप्रकाशत्वात् महादेव इति श्रुतः प्रकृतिगुणसाधारण्यबोहिता अवलोकनात् २५

तीयात्मस्वरूपः आसमभूवमात्मा बाह्दृमग्र आसीन्नायत्किंचन मिषत् नासदासीन्नो सदासीत्तदानीं नासीद्रजो नो व्योमेत्यादि श्रुतेः
तदेव विशिनष्टिनेत्यादिना असत्कारणरूपं अवस्कारादिकं सत्कार्यरूपं महदादिकंच नासीत्तास्मात्किंचन मपि नासीदित्यर्थः
न च किमपि नासीदित्युक्तरीत्या आत्मनोऽप्यसत्त्वं प्रसज्येत अस्तीत्येवोपलब्धव्यः असन्नेव स भवति असद्वृत्तिवेदचेदित्यादि
श्रुतेः न च तस्याप्यभावे किंचान्यमिति बान्यं शून्यवादप्रसंगात् निरधिष्ठानारोपप्रसंगाच्चेति भावः २३ ॥ ७ ॥ तथा विधस्याखंडचि
दात्मनः महादेव इति संज्ञानिमित्तानि दर्शयति पूर्णत्वादिति दीयतेः क्रीडाद्यर्थकतया मर्त्यैकपरिग्रहेण सकले जगति पूर्णत्वा
त्त्वेनैव प्रकाशत्वाच्च महादेव इति श्रुतः वेदेन प्रतिपादित इत्यर्थः तादृशस्याद्वितीयात्मनोऽनुग्रहरूपेण पंचमकल्पेन स्पष्टिप्रवण

तां दर्शयति प्रकृतिरिति गुणानां सत्त्वरजस्तमसां साम्यं अन्यतमाधिक्याभावः आख्यायस्यास्तादृशी प्रकृतिः मूलप्रकृतिः अवलोकनात् ईक्षणात् चोदिता प्रेरिता सृष्टाविति शेषः तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति श्रुतेः २४ ॥ अथ प्रकृतिस्सृष्टिं वर्णयति अस्तेति प्रकृतिरिति शेषः गुणत्रैषम्यरूपं सत्त्वादि तारम्यस्वरूपमदत्तत्वं अस्तेत्यन्वयः तत्र महत्तत्त्वे अन्तःकरणत्वे स त्वस्य गुणस्य विज्ञं भणंतु साधिष्ठानायाः प्रकृतेः अनुबिंबितं दर्पणद्वयप्रतिफलितं २५ नामरूपविहीनस्य परमार्थवस्तुनो जीवे श्वरसंज्ञे दर्शयति ईश्वर इति कारणं मूलप्रकृतिरुपाधिर्यस्य मायाप्रतिबिंबितं चैतन्यस्य सकारणोपाधिरेश्वरसाक्षी अद्याकृत इति शब्दे शेरितः कथितः यत रजः

असत्तु गुणत्रैषम्यरूपं तत्त्वं महच्च तत् विज्ञं भणंतु सत्त्वस्य साधिष्ठानानुबिंबितम् २५ ईश्वरः कारणोपाधिः साध्यव्याकृत ईरितः विज्ञं भणंतु द्रजसः साधिष्ठानानुबिंबितम् २६ तज्जीवतत्त्वं भोक्ताख्यं नश्वरं यदहं मतिः मदीक्षितस्य तमसो यदस्ति च विज्ञं भणम् २७ साधिष्ठानानुबिंबं च यददृश्यं तदुच्यते त्रिगुणात्मक आकाशं तस्मादासीत्तदीक्षितात् २८ तस्यासीत्सत्त्वतः श्रोत्रं रजसो वागथान्यतः शब्दे भवत्ततो वायुर्नभसस्त्रिगुणात्मकः २९

सो गुणस्य साधिष्ठानानुबिंबनं २६ तज्जीवतत्त्वं भोक्तेः साख्यायस्य कार्थोपाधिर्यजीवः कारणोपाधिर्येत्युक्तेः नश्वरं रजगति अहं मिति मतिर्यस्य तदहं कारणत्वं तत्त्वमभूदिति शेषः प्रकृतेर्महान् महतो हंकार इत्युक्तेः मया अहमा ईक्षितस्य तमसः गुणस्य विज्ञं भणं यदस्ति तदाकाश इत्यग्रेणान्वयः २७ इदं च भूतस्त्वयारभतास्यैरणयददृश्यरूपं रहितत्वाद्वाक्षुषं तत्रिगुणात्मकं आकाश इत्यर्थः तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इति श्रुतेः २८ इंद्रियस्सृष्टिं वर्णयति तस्यैति तस्याकाशस्य सत्त्वतः सत्त्वांशान् श्रोत्रं इंद्रियं रजसो गुणान् वाक् अथान्यतः तमसः शब्दः अभवदित्यन्वयः ततः नभसः आकाशात् त्रिगुणात्मको वायुरित्यर्थः आकाशाद्वायुरिति

त्वमिति तस्मैवायोः सत्वतः त्वमिन्द्रियं रजसो हस्तः पाणीन्द्रियं अन्यतस्तमसः स्पर्शश्चाभूदित्यन्वयः बायोः सकाशात् त्रिगुणात्मकं तेजस्तत्त्वमभूदिति शेषः ३० सत्वादिति अस्य तेजसः सत्वात् ईक्षणं चक्षुरिन्द्रियं रजसः पादः अन्यतस्तमसो रूपं चाभूदित्यन्वयः बायो रग्निरिति श्रुतेः तेजसः सकाशात् अपतत्त्वं जलतत्त्वं अभूदित्यन्वयः तस्य जलस्य सत्वात् रसनं इन्द्रियमजायते त्यग्निमेणान्वयः ३१ रसनमिति रजसो गुणा सायुः तमसश्च रसः अभवदित्यन्वयः अग्नेरपदिति श्रुतेः तस्माज्जलात् त्रिगुणापृथ्वी अस्याः पृथिव्याः सत्वतः प्राणेंद्रियं अभवदिति संबध्यते अद्वाः पृथिवीदिति श्रुतेः ३२ उपस्थमिति रजसः उपस्थमिन्द्रियं जने गंधः तामसः तमोगुण उच्यते

त्वगासौ सत्वतस्तस्य हस्तो भूदुजसोन्यतः स्पर्शस्ततो भवद्वायोस्त्रिगुणात्मकमौक्षणम् ३० सत्वादस्याभवत्त्वाद्दोरजसोरूपमन्यतः असत्त्वं तेजसश्चाभूत्तस्य सत्वादजायत ३१ रसनं रजसः पायूरसश्च तमसो भवत् त्रिगुणापृथिवी तस्माद्गुणमस्यास्तु सत्वतः ३२ उपस्थं रजसो जने गंधस्तामस उच्यते पचानां सत्वसंघातमसत्करणमुच्यते ३३ प्राणाः समष्टिरजसाभासं गोविषयेषु यः तमसां समुदायो सौ स्यादेवं शास्त्रनिर्णयः ३४ मदीक्षया च तद्वाचं द्विधा भूतानि भूसुराः दशह्य भूवन्मचापि चतुर्थैर्कैकशः पुनः ३५ ॥ ७ ॥ ७

अन्तःकरणस्वरूपमाह पंचानामिति पंचानामाकाशादीनां सत्वसंघातः सत्वगुणसमष्टिः अन्तःकरणमुच्यत इत्यर्थः ३३ प्राणस्तृप्तिमाह प्राण इति पंचानामित्यनुषज्यते रजसां समष्टिः प्राण उच्यते यः विषयेषु आसंगः ममत्वाभिमानः अहंकार इत्यर्थः असौ तमसां समुदायः समष्टिरूपः एवं प्रकारेण शास्त्रनिर्णयः स्यात् ३४ एवमभूत्तस्तृप्तिमुपदिश्य भौतिकस्तृप्तिमुपदिशन् तदुपोद्घाततया पंचोत्तराप्रकारप्रथमं वर्णयति मदीक्षिति ममैव तन्यरूपस्य ईक्षया अवलोकेन तन्द्वाभायया च द्विधा भूतानि पंचापि भूतानि दश संख्याका अभूवन् भूसुरा इति सं

बोधनं पुनः एकैकशः प्रत्येकं चतुर्द्विजातानीत्यन्वयः ३५ अविभक्ता इति अविभक्ताः परे अन्ये भागाः पञ्चैवा सन् पुनः तैः सर्वे भागाः विभक्ता इत्यर्थः अविभक्तमात्मानं त्यक्त्वा अन्यं भागं अन्विषुः यथा आकाशस्य ह्येवाग्नौ तथोर्ध्वं चतुर्द्विजातं वा द्वादिषु चतुर्षु समन्वितं एव वा खादीनामपि तथा च स्वस्यार्द्धं अन्वेषां पादार्द्धं क्रमेण अर्द्धमिलित्वा पञ्चीकृतं प्रत्येकं भूतं पंचकं भौतिकसृष्टिः समर्थमभूदिति भावः ३६ तदेव दर्शयति मिलितानीति ३७ तस्येति तैः पञ्चीकृतैः आण्डब्रह्माण्डमभूत् चतुर्विधो जरायुजस्वेदजाण्डजो द्विजस्वरूपः भूत

अविभक्ताः परेभागाः पंचैवासम्यथापुनः त्यक्त्वा विभक्तमात्मानं स्वं सर्वे चान्यमन्वियुः ३६ मिलितानि यथा सम्यक्त्वानि पंचोक्तानि हि समन्विता निपादोऽंशैः स्वाधिक्यानामपूर्ववत् ३७ तस्यांशस्ते रभृदं भूतग्रामश्च तुर्विधः यथा कर्मनुसरणं पाकात्कालवृतादभूत् ३८ भोगाय तनमेतस्य जीवस्य सुखदुःखयोः पंचोक्तमहाभूतसंभवं कर्मसंचितम् ३९ शरीरस्थूलमित्याहुः कोशोन्नमय संज्ञतः पंचप्राणमनो बुद्धिदंशे द्वियसमन्वितम् ४० अपंचोक्तभूतोऽयं शरीरसंक्षममुच्यते अनाद्यविद्यानिर्वाच्या शरीरकारणं भवेत् ४१ ॥ ॐ ॥

ग्रासः यथा क्रमानुसरणं स्वीयपुण्यपापकर्माण्यनतिक्रम्यकालवृत्तात्पाकात्स्वीयकर्मबीजपरिपाकात् अभूत् ३८ सम्प्रति स्थ
लादिशरीराणि वर्णयति भोगेति एतस्य जीवस्य सुखदुःखयोः भोगस्य साक्षात्कारस्य स्थानं पंचीकृतेभ्यो भूतेभ्यः संभवो यस्य तादृशं
कर्मसंचितं शरीरं स्थूलमित्याह यन्निभेणान्वयः ३९ तस्यैव स्थूलशरीरस्य अन्नमयकोशसंज्ञेत्याह कोशेति अथ लिंगशरीरं दर्शय
ति पंचेति एव सप्तदशविकारात्मकं अपंचीकृतभूतोऽयं शरीरं सूक्ष्ममुच्यत इति सार्द्धेनान्वयः ४० कारणशरीरमाह अनादीति
अनिर्वच्य सादृशद्विलक्षणत्वेन निर्वर्तुमशक्या अनाद्यविद्याकारणशरीरमवेत् ४१

अवस्थात्रयं वर्णयति जाग्रदिति अवस्थात्रयसाक्षिणो विष्वादी न दर्शयति यस्येति ४२ तस्येति योगतः अवयवशक्तिवशात् तच्चिदाभा
सो विभ्वः व्यावहारिक इत्यपि त्रीणि नामानि स्थूलशरीराभिमानिनो जीवस्य संतीत्यर्थः ४३ तेजसमाह कोशेति प्राणमय मनोमय बुद्धि
मय कोशत्रयात्मकं नित्यं तत्त्वसाक्षात्कारपर्यंतं स्थायिलिंगशरीरं प्रविष्टः मानसभोज्यं वस्तु भुंजानः यो भि मन्यते तस्य नामान्यपि
त्रिधेयन्वयः ४४ तान्येवैकारिक इति वैकारिकस्तेजसः स्वप्नकल्पितश्चेति त्रिधेत्यर्थः प्राज्ञं वर्णयति स्यादिति पारमार्थिकः

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्यास्ति स्तोवस्थाः शरीरेणः यस्यान्वयचेष्टा सुममाहमिति धोर्भ्रमः ४२ तस्याभिमानिनः संति
त्रीणि नामानि योगतः चिदाभासश्च विभ्वस्य व्यावहारिक इत्यपि ४३ कोशत्रयात्मकं नित्यं प्रविष्टो यो भि मन्यते भुजा
नं मानसं भोज्यं तस्य नामान्यपि त्रिधा ४४ वैकारिकस्तेजसश्च तथा च स्वप्नकल्पितः स्यात् पारमार्थिकः प्रा-
ज्ञो ह्यवच्छिन्नः सुषुप्तिगः ४५ नित्यं लिंगशरीरं तु न भ्रवं स्थूलमुच्यते अंकुरं तियथा वृक्षात्पत्राणि प्र
तिवासरम् ४६ उत्पद्यंते तथा भोक्तुः स्थूलदेहाः स्वकर्मभिः संसारे यावदज्ञानं भ्रममाणस्य देहिनः ॥
४७ ध्वंसाय लिंगं देहस्य लोको यं संप्रकाशयते ४८ इति श्री स्कान्दोपपुराणे सप्तसप्ततित्तोऽध्यायः ७७ ॥ ४७ ॥

प्राज्ञः सुषुप्तिकः इति कारणशरीरावच्छिन्नः त्रिधा स्यादित्यर्थः ४५ उक्तस्य शरीरत्रयस्य मध्ये जननमरणद्वितत्संबंधतद्भावो क
स्येत्याशङ्क्य विशिनष्टि नित्यमिति लिंगशरीरं तु नित्यं प्रागुक्तरीत्या स्थूलं तु न भ्रवं मुच्यते एतेन मरणसंबंधो दर्शितः जननसंबंधमा-
ह अंकुरं तौति प्रतियोग्यं तत्त्वसाक्षात्कारवित्यर्थः ४६ तच्च कियत्पर्यंतं तदाह संसारे इति भ्रममाणस्य कुलालचक्रवत् जननमरणप्र
वाहे भ्रमतः जीवस्य संसारे यावदज्ञानं तावत्स्थूलदेहा उत्पद्यंते इति पूर्ववर्णनान्वयः ४७ मुक्त्युपायं दर्शयति ध्वंसायेति लिंगदेहस्य

ध्वंसाय अग्रं लोकाः सप्रकाश्यते मयेति शेषः याबल्लोके शरीरे द्विधा दिपाटवं पुरुषस्य तावदेव यति तद्व्यनतत इति भावः महता बुध्यं पुं
 जेन क्रोतेयं कायनोस्त्वया तया वन्नभिद्येतभिन्नायां किंततो भवेदित्युक्तेः तथा च लोका एव मुक्तिसाधनमपि तदभावे ज्ञानसाधनो भू
 तगुरु शास्त्राद्याभावेन मुक्तिरपि न स्यादिति दृढयं ४८ इति श्रीमानवत्सुपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्त
 विलासप्रकाशिकायां सप्तमसप्तितमोऽध्यायः ७७ ॥ ॥ संप्रति परमकारुणिकः परमशिवः साक्षात् निजपदं प्रत्युपायमुपदिशति बहूनि

श्रीअग्रस्य उ० शिववाक्यं बहूनि प्राप्य जन्मानि जंतुरंते च जन्मनां यथा मां भस्त्रसादेन प्राप्नोत्येवं निबोधत १ नाना
 विधेषु भूतेषु भ्रमतः कर्मभिर्जनैः ब्राह्मणत्वं भवेदित्याजंतो ब्रह्मत्वसाधनम् २ यथा कार्कटिको रेखापंकं ताराय ५
 ते क्वचित् तत्र दुस्संगं संत्यागात्संगतः सुलभासताम् ३ पुण्यतीर्थस्य लावासास्त्वधर्मपरिपालनात् नित्यं मत्सू १५
 जयास्तु त्यामत्कथाश्रवणेन च ४ सेवयाममभक्तानां भूतेषु समदर्शनात् दृष्टादृष्टेषु वैराग्यात्सतिषि ऋषिवर्ज १५
 नात् ५ गुरोर्निर्वाजयाभक्त्या भौनेन गुणदोषयोः अये श्रुतिर्यैरुक्तः त्यक्ता हृदी विनश्वरे ह चिराच्चिन्नपरीपाकात्सर्व ५
 ब्रह्मेति धीमतः कार्यप्रपंचविलयो भवेन्मयेव कारणे ७ पंचीकृतानां भूतानां पंचीकरणे कृते स्वस्वांशे स्वांशयोगेन यथा प्रो ५

ति बहूनां जन्मानां मन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यत इति स्मृतः १ नानेति ब्रह्मत्वसाधनं मुक्तिसाधनं ब्राह्मणत्वं दिष्ट्या दैवयोगेन भवेदित्यन्वयः
 २ उपमिनोति अर्थेति तथा सतां संगतिः सुलभेत्यर्थः संगः सत्सु विधीयतामिति भगवत्पादैः प्रथमोपदेशविषयतया सत्संगस्य नि
 दिष्टत्वादिति भावः ३ उपायां तर्गण्याह पुण्येति ४ ५ ६ ७ एवं परमेश्वराऽनुग्रहेण संजातचिन्नपरिपाकस्य सर्वखल्विदं ब्रह्मे
 ति जानतः दृश्यलयप्रकारं दर्शयति पंचीकृतानामिति प्राक्स्मृति क्रमे पंचीकृतानां विभागपूर्वकं मिलितानां भूतानां अपंचीकृ

ते करणे सति स्वस्वांशे निजनिजभागे स्वांशयोगेन निजभागसंबन्धेन यथाप्रोक्तानि अविभागावस्थायां कथितानि पंचपंचैव भूतानि शु
 द्धानि भवन्तीत्यर्थः ८ क्रमेण लयप्रकारमाह लीयत इति यतो यदुत्पन्नं तस्मिन् तल्लीयत इति भावः ९ गुणे इति एवमाकाश
 पर्यंतं लये अयमप्याकाशः तमसि गुणे लीयत इति भावः स्वाविद्यायाः स्वकीया विद्याया विलये सति सर्वसंसारमूलं मायाख्यं
 तंगुणं तत्र विस्मरेत् १० ननु चिरकालमनुभूतस्य विश्वस्य मिथ्याबुद्धिः कथं जायते तत्राह मदिति मम भक्त्यैव एव कारण इत
 रव्यवच्छेदः दृश्यं मिथ्या भवेदित्यर्थः ततः दृश्यो यो वशिष्टः स चाहमस्मि उपसंहरति इतीति ११ एतादृशज्ञानमपि न सर्वसुलभ

लीयते पृथिवीवारिकारणे तत्र तेजसि वा यो स्वकारणे चैतस्सोप्याकाशे स्वकारणे ९ गुणे तमस्य यमपि स्वावि
 द्याविलये सति सर्वसंसारमूलं तं मायाख्यं तत्र विस्मरेत् १० भद्रुक्त्यैव भवेन्मिथ्या यो वशिष्टः स चास्य
 हं इति बंधस्य मोक्षस्य प्रकारः कथितो मया ११ एवं ध्यात्वा पुनर्जनं शोकं तरति कश्चन यदा चर्म बद्धा
 काशं वेष्टयेयुरिमं नराः १२ तदा यमाम विज्ञाय दुःखस्यांतं गमिष्यति अग्रे वेदादौ विनिर्दिष्टं तथा शर्व
 शिखात्यये १३ यत्तदेकमहं ज्योतिरिति वेदांतनिर्णयः एवं भावयेते नित्यं यस्तिष्ठेत्संगवर्जितः १४ ॥ ७ ॥

मित्याह एवमिति कश्चन विरलः कश्चिन्मां वेत्ति तत् तदिति स्मृतेः पुनर्जनं शोकं जन्मपदं मरणस्याप्युपलक्षणं जन्ममरणदिससार
 दुःखमित्यर्थः तरति न सर्वोपीत्यर्थः ननु यततां सर्वेषामपि कुतो न मुक्तिरित्याह यदेति द्रुमं महत्परिमाणमाकाशं चर्मवत् कृष्ण
 जिनादिवत् वेष्टयेयुः संकोचयेयुः १२ तदेति तस्मिन्काले मां अविज्ञाय अज्ञात्वा दुःखस्य संसारस्य अन्तं गमिष्यति तथा च यथा च
 र्मेण द्रुव आकाशं वेष्टनं दुष्करं तथा मम ज्ञानं विना मुक्तिरपि दुर्लभेत्यर्थः तमेव विदित्वा इति मृत्युमेति मामेव ये प्रपद्यन्ते माया मेतां त

रन्ति ते इति श्रुतिस्मृतिबलादिति भावः॥ निजस्वरूपमेव कुत्र प्रदर्शितं तदाह ऋग्वेदादाविति १३ १४ १५ १६ एवं प्रतिपादितपुराण
स्य भ्रवणपठनादिमाहात्म्यं दर्शयति शिवेति शिवभक्तैर्द्राणैर्वाग्रणीनां माहात्म्यं यस्मिन् तदिदं आम्नायसंमितं वेदतुल्यं अतए
व पावनं पुराणं भ्रवणात् शंभोः प्रीतिकारकमित्यर्थः १७ पुराणपाठस्य स्थाननिर्दिशति आलेये इति १८ नियममाह धत्तेति १९
विधानमाह शिवेति २० अयेति त्रिषष्टिभक्तकथानिबद्धस्य भक्तविलासाख्यस्य उपपुराणस्य शिवप्रीतिं विदधाति करो

तस्येदिशेनमस्कुत्यमुनयः परमेश्वरं तदंघ्रिसेवया पश्यन् पारंमिथ्यामहोदधेः १५ सूत उवाच इत्युक्त्वा
शिवभक्तानामग्रणीः कुंभसंभवः तापसैः पूजितः सर्वैः स्वाश्रमं प्रत्यपद्यत १६ शिवभक्तैर्दृष्टमाहात्म्यमि
दमात्म्याय संमितं पुराणपावनशोभोः श्रवणात् प्रीतिकारकम् १७ आलेयेवामहेशस्य युगेयवाथनदीतटे
समाजे च द्विजैर्द्राणापठितव्यं समाहितैः १८ धत्तन्निपुंड्ररूद्राक्षौ गुरुध्यात्वा शिवं दृष्टिं वाञ्छन्त्यसादमौ शः
स्य नियमात् स्वयं तीपठत् १९ शिवभक्तगुरुं विप्र उपविश्योन्नतासने वाग्यतः प्रयंतो भूत्वा तनत्वाष्ट्रं
यादिमम् २० अस्य भक्तविलासस्य शिवप्रीतिविधायिनः पुस्तकानां शतं भक्त्या ब्राह्मणेभ्यो ददाति यः २१
शतरुद्रो यमन्त्रोक्तं रुद्ररूपेण सर्वतः सर्वलोकाधिपो भूत्वा विहरेत्स नगञ्जये २२ ७

तीति तच्छीलस्य २१ शतेति शतरुद्रो यमन्त्रे रुद्राख्याये उक्ताये रुद्राः सहस्राणि सहस्रशो य इति मन्त्रप्रतिपादिताः तद्रूपेण
सर्वतः सर्वप्रकारेण २२ विशेषानुष्ठानमाह एकादशेति एकादशभि रधिकं शतं ब्राह्मणान् विंशत्याद्याः सदैकत्वे इति कोशात् रा
तशब्दस्य एकवचनान्तता पाठकत्वेन पाठकर्तृत्वेन वृणुयात् यथाशक्ति दक्षिणादिभिः वरणं कुर्यात् शिवसायुज्यसिद्धये इति

परमपुरुषार्थरूपमुक्तिफलप्रदर्शनं २३ एकादशेति त्रती उपवासव्रतवान् दशांशतः होमादि दद्यादिपदेन तर्पणमार्जनं ब्राह्मणभोजनान्तपञ्चाङ्गपुरश्चरणमुक्तं पुस्तकमिति जात्येकवचनं पुस्तकानीत्यर्थः २४ वस्त्रेति आद्यपदेन शय्यान्न पानपात्रादि गृह्यते यथाविधि विधिमनतिक्रम्य सर्वकामानिति तत्रहेतुः शिव एव स्वयं भवेदिति शिवस्य आस सर्वकामत्वात्

एकादशधिकशतं ब्राह्मणान्भक्तिपूर्वकं दणुयात्पाठकत्वेन शिवसायुज्यसिद्धये २३ एकादशदिनैरेतत्पुणं वाचयेद्दत्तो दशांशतश्च होमादि कृत्वा दत्त्वा च पुस्तकम् २४ वस्त्रालंकारत्वाद्यैर्दक्षिणाभिर्यथाविधि सर्वकामान्तर्भूतस्य शिव एव स्वयं भवेत् २५ चरित्रमेकमध्याये मेकं वाकार्यं भक्तिमान् सर्वपापैः प्रमुच्येतः प्रीतस्तस्य शिवो भवेत् २६ ब्राह्मणो ब्राह्मणाच्छ्रुत्वा शिवभक्तिपरायणः ययकामयते काममाप्नुयादचिरंणतम् २७ नियमादिदमाकर्ण्य वंध्यापिलभते सुतं ब्रह्मचारीशुभाकर्त्या भर्तारं कन्यकाप्नुयात् २८ क्षत्रियो ब्राह्मणाच्छ्रुत्वा ध्रुवं राज्यमवाप्नुयात् वैश्यो जनः पाण्यफलं शूद्रः संपूज्यतामियात् २९ श्रुत्वा सकलं स्नातश्च मुच्यते पापसंचयैः निर्धनो धनमाप्नोति रोगी रोगादिमुच्यते ३० यशस्वी स्याद्यशस्काभो निष्का = ५० मोमोक्षमुच्यते पापसंचयैः निर्धनो धनमाप्नोति रोगी रोगादिमुच्यते ३० यशस्वी स्याद्यशस्काभो निष्का = ५० त्रिषष्टिभक्तानां चरितानि सदा शिवम् ३२ ध्यायतो हृदयां भोजेनास्ति कालभयं महत् कलौ युगे विशेषेण पुणभक्ति

नं यथा यथोपास्ते तथैव भवतीति भक्तस्यापि तत्फलमवश्यं भवतीति संचयितुं सत्यमित्युक्तं २५ एकदेशश्च वनेषु स कलपापक्षयरूपं फलमाह चरित्रमिति २६ ब्राह्मणाच्छ्रुत्वा ब्राह्मणस्य विशेषफलमाह ब्राह्मण इति २७ अन्येषामपि तत्तत्कामनावतां

तत्तत्फलमाह नियमादित्यादिना २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ संप्रति सूतः स्वाहंकारपरिहारपूर्वकं मुनीन् प्रत्याह श्रोतव्यमिति य
थामति यथा ज्ञानम् ३४ ३५ उपसंहरति सूत इति ३६ एवं पुराणश्रवणानन्तरं मुनीनां कृत्यमाह श्रीसूतेति ३७ संप्रति हरश
र्मा मुनिर्विनयपूर्वकं विद्वज्जनानां दर्शनं निजकृतैः प्रार्थयते वाणीति तत्रोपमा यथेति ३८ मधुरेण समापयेदिति न्यायेन ग्रंथांते आशी

श्रोतव्यमिदं मे वात्र नान्यत्सिद्धेद्यतः क्वचित् यथा मतिमयोक्तं तद्युष्माभिश्च श्रुतं यतः ३४ तस्माद्युयंवः
यंचापि नूनं धन्यतमा स्मृताः जन्ममृत्युहरः श्रीमान् प्रसीदतु महेश्वरः ३५ सूत एव मुनीन् नुक्ताः शुद्ध एव ग
त्तेन सः कैलासशिखरस्थायशिवाय विदधेनमः ३६ श्रीसूतवक्त्राज्जमधुप्रवाहं पुराणसारं पुरुषार्थहेतुम्
निशम्य दृष्ट्वा मुनयश्च सर्वे तं सत्रयागं विधिवद्वितेनः ३७ वाणीमदीयापि गुणेन होनामहे श्वरस्तोत्रपठेति
संदिः श्लाघ्या भवत्येव यथा कर्केषुष्पस्रगंधप्रन्यागिरी शिष्यैव ३८ वाणीव प्रसादेन स्तुतिः शंभोर्विजृम्भ
तां प्रसीदतु महादेवः शिवाय गुरवे नमः ३९ इति श्रीस्कांदोपपुराणे भक्तविलासे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः
७८ ॥ ॥ सुदगे नीलकंठश्च वै भ्योऽथ सुमतिर्भूतः जयो भारश्च सस्यार्थो वीरमिदः पदोद्वहः १ द्विजश्चामर
नौ स्यात्ख्यादारको भक्तशेखरः अनपायनयोगजाभ्र एनादिनामकः २ निषादश्च कलानाथो मानविक्र
मभूत्पतिः गोनार्थो मूर्त्तिनाथश्च स्कंदनाथो द्विजोत्तमः ३ द्विजः पशुपतिर्नंदो नौ चश्च सविचारवान् ॥ ७९ ॥

नेमस्त्रियादिरूपं मंगलमुपनिबध्नाति वाणीति ३९ इति श्रीमानवल्लुपनामकनृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराणव्याख्यायां भक्त
विलासप्रकाशिकायां अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ ॥ ७९ ॥ संप्रति आदितः पुराणप्रतिपादित त्रिषष्टिषि बभक्तनामानि यथा क्र

मंनिर्दिशति सुंदरद्वयादि १२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ एतेष्वपि भक्तेषु प्राथमिकस्य शिवप्रतिबिंबरूपस्य सुंदरस्य प्राशस्त्यं द
अ. ७ ९

चंडेशोरसनराजस्तत्त्वसातिलकावती ४ कुलपक्षः पांड्यमंत्रो विद्याभूगोद्विजोत्तमः सापृतवत्यभूति
श्वनीलनग्नः कवीश्वरः ५ नवनदीक्षपणकध्वसौ चकलिकामजित् श्रीमूलनाथः सिद्धश्चट्टुस्यारी
श्वरं प्रिभाक् ६ शिवभक्तार्चकः भृङ्गो सोमयाजी शिवप्रियः शाक्यनाथो मुक्तसंखारूढ शादूलनामः
कः ७ दभ्रभक्तश्चैरभू पगणनाथो द्विजोत्तमः परातकत्तपः सत्यदासनामा द्विजोत्तमः ८ धर्मकेतुः
प्रतापाख्याऽतिभक्तो धीवरोत्तमः चक्रीमानधनोराजा शक्तिर्गोपगणोलवः ९ अविकार्यभिरामश्च
निरुक्तिस्तापसोत्तमः सिद्धद्विजः कीर्त्तिसहः शूरव्याघ्रश्च भूपतिः १० पद्मावतीशं भुचिन्तः गजल्लतचवि
श्रुते गौताकशेखेणकश्चभक्ताः षष्ठित्रयः स्मृताः ११ येषोक्तास्तेषु विज्ञेयः सुंदरः सहिसत्तमः ग्राहग्रस्ताः
द्विजसुतो येनानीयतलीलया १२ श्रीऋषय उवाच कथं द्विजसुतः कुत्र ग्राहग्रस्तो महाभुने संमोचितः
कथं तेन सुंदरेण महात्मना १३ श्रीऋगस्य उः अविनाशीतिजगती प्रथितं पदमैश्वरं तत्राग्रहारस्सुमहा
नशिवभक्तैरलंकृतः १४ सुहृद्दोतत्रचास्तां द्वे द्विजौ सन्निहितालयौ तयोस्सुतावजायेतां मास्येकस्मिन्महा
त्मनोः १५ बाल्ये तयोर्भूत्सख्येण मलह्मणयो रिव कृतचौलौ च तौ काले संचरंतावितस्ततः १६ कदाचिका
लगत्येतौ निकटे समीगतौ गृहीतुमुत्सलं कश्चित् बाल्यादौ रिएयवातरत् १७ कश्चित् स्थितस्तटे भीतो जले
ग्राहस्तमग्रहीत् सरुदन्मातुरागत्य तटस्थो मित्रं मे भसि १८ मग्नं जगाद सापित्रो रथ सर्वे च संगताः ॥ ० ॥

शेष्यति चेद्वति १२ एवं प्राशस्त्यवर्णनेन पुनरपि ऋषीणां अतस्तथा अगस्त्यप्रति तन्माहात्म्यजिज्ञासां तावदाह कथमिति १३ तदा क

एष्ये कुरुभसम्भवः तेषां बुद्ध्या रोहाय पुनरेकामाख्यायिका माह अविनाशीति १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५
 २६ २७ सुंदं मे निरेधिकमिति तृतीयाध्याये सुंदराय ददौ सर्वो स्वशक्तिं सुन्दरेश्वर इति परमशिवप्रतिबिंबतया चिदाभासरूपस्य
 तदेवानुप्राविशदिति श्रुत्या प्रवेशितसर्वशक्तिकस्य सुन्दरस्य आधिक्यमुपक्रान्तं तदेव पुनरूपसंहारे प्रदर्श्य उपक्रमोपेक्षया
 उपसंहारस्य प्राबल्यं दर्शयितुं द्वयमुक्तिः उपक्रमोपसंहारयोः कस्य प्राबल्यमिति विचारे श्रीकंठविद्याचार्ये श्रीमदप्पय्य

अवतीर्य जले बालमन्विष्यासायमाकुलाः १९ अट्टश्लोकोक्तसंतप्ताः प्रागुर्वेष्मानि नागराः तन्मातापितरौ खिन्ना
 वेकपुत्रौ शुचातुरौ २० गमयामासतुः कालं सार्द्धं संवत्सरं ह्ययं एतस्मिन् समये श्रीमान् सुंदरः सृष्टिमुंदरः २१ गीतांतां श्रु
 तिसाराख्यां पठन्त्यागे भ्रगं जया तत्र तत्र पदेषु वैक्रमान्तस्तेन माविशत् २२ तदा ययौ मृतसुहृदुपनीतो हि जाभकः
 ननामनक्रग्रस्तस्य मातरमातरं यथा २३ तन्मित्रमनुसंचित्य स्वपुत्रं तुल्यवर्षिकं रुरोदोषनयोऽस्य स्याद्यदि मे न मृ
 तः सुतः २४ इति तस्यां रुंदृत्यां तु सुंदरः परमेश्वरं नत्वा स्तुत्वा द्विजैः सार्द्धं प्रदक्षिणं कृदाययौ २५ श्रुत्वा वरुदित
 तस्यामृतमातुस्थितः क्षणं किमेतदिति पप्रच्छ जनास्तद्वृत्तमचिरे २६ निवार्यैरुदितं तस्यास्तुष्टावपरमेश्वरं अ
 थाजयामहे शस्य ग्राहस्तं द्विजनंदनम् २७

क्षोभितैः उपक्रमपराक्रमे प्रतिपादितं तथा हि आकाशस्तल्लिंगादित्यधिकरणे भूताकाशपरत्वेन पूर्वपक्षमुश्याय सर्वकारणत्वादि
 लिंगेन ब्रह्मपरतया उपसंहारः कृतः तल्लिंगादित्येकवचनस्वारस्येन भूयत्त्वानपेक्षेण केनचिदेव लिंगेन श्रुतेरन्यथानयनं विवक्षि
 तमिति प्रतीते भवनचोपसंहारगतस्यापि सर्वकारणत्वादेरन्यथा सिद्धत्वं प्राबल्ये हेतुः आकाशाद्वायुरित्यादि श्रुत्यन्तरसिद्धभूताका

शगतवाख्यादिसर्वभूतकारणत्वाभिप्रायेण सर्वकारणत्वव्यपदेशः अग्रिमसंदर्भौपि बायावितरभूतलयस्थानत्वं तदपेक्षमज्यायस्त्वा
दिविषयद्वतिसर्वेषामन्यथानेतुं शक्यत्वात् न चाकाशादेव समुपच्यन्तद्वतिसावधारणकारणत्वं भूताकाशेन संभवतितस्य तेजः
प्रभृति कारणत्वे वाख्यादिकारणान्तरसापेक्षत्वादिति शङ्कनीयं ब्रह्मणो वैषम्यं नैर्घोयेन सापेक्षत्वादिति न्यायेन जगत्सृष्टौ
कालादृष्टादिसापेक्षत्वेन साम्यात् कथंचिदवधारणसमर्थनस्य भूताकाशेपिसंभवात् तस्मात्सकारं तत्संभवादुपसंहार
गतमेव लिङ्गस्य प्राबल्ये हेतुरितिसिद्धमुपसंहारप्राबल्यापेक्षणमित्युपस्थाप्य समासावपिसिद्धान्तिं तद्यथा एवंच सक

सभूषणगणसांगमुद्ध वाममुखात्स्वकात् ॥ सर्वेतुवि
स्मयाविष्टाः सुंदरं मे निरेऽधिकम् २८ ॥ ॐ ॥

लसीमांसाव्यवहारविरुद्धोनयसरणिग्रंथानभिज्ञैरर्वाचीनैः स्वमतस्य परमतवैलक्षण्यप्रकटनायकल्पितोयमुपक्रमोपसंहार
बलाबलव्यत्ययोयवनगुरूपदिष्टशैचमुखक्षालनयोर्वर्षव्यत्यवदुष्यणीयः प्रामाणि कैरिति सिद्धमित्यंतेन तथाच उपक्रमे प
रमशिवप्रसादेन सुंदरस्याधिक्यमुपक्रम्य समासावपि तस्यैवाधिक्यवर्णनेन परब्रह्मणस्तेजोघनस्य विस्फुलिगाकारजीव
स्य निजरूपप्राप्त्यामुक्तस्वरूपमाधिक्यमिव निजप्रतिबिम्बरूपस्य सुंदरस्य पुनर्निजतदात्म्य सम्पादनरूपकैवल्यमुक्तिरेव स

कलाधिक्यमिति दर्शितं द्यंचकथास्कंदपुराणेन वमांशे संक्षेपेण दर्शिता तामवलंब्य परमकारुणिकेन हरशर्म नाम्नामुनिना लो
कानुजिघृक्षया उत्तमभक्तान्तरकथा अपि संगृह्य कुम्भसमभव शौनकादिसंवादमुखेन दर्शितेति संक्षेपः ३८ तारण जेष्ठ पूर्वा

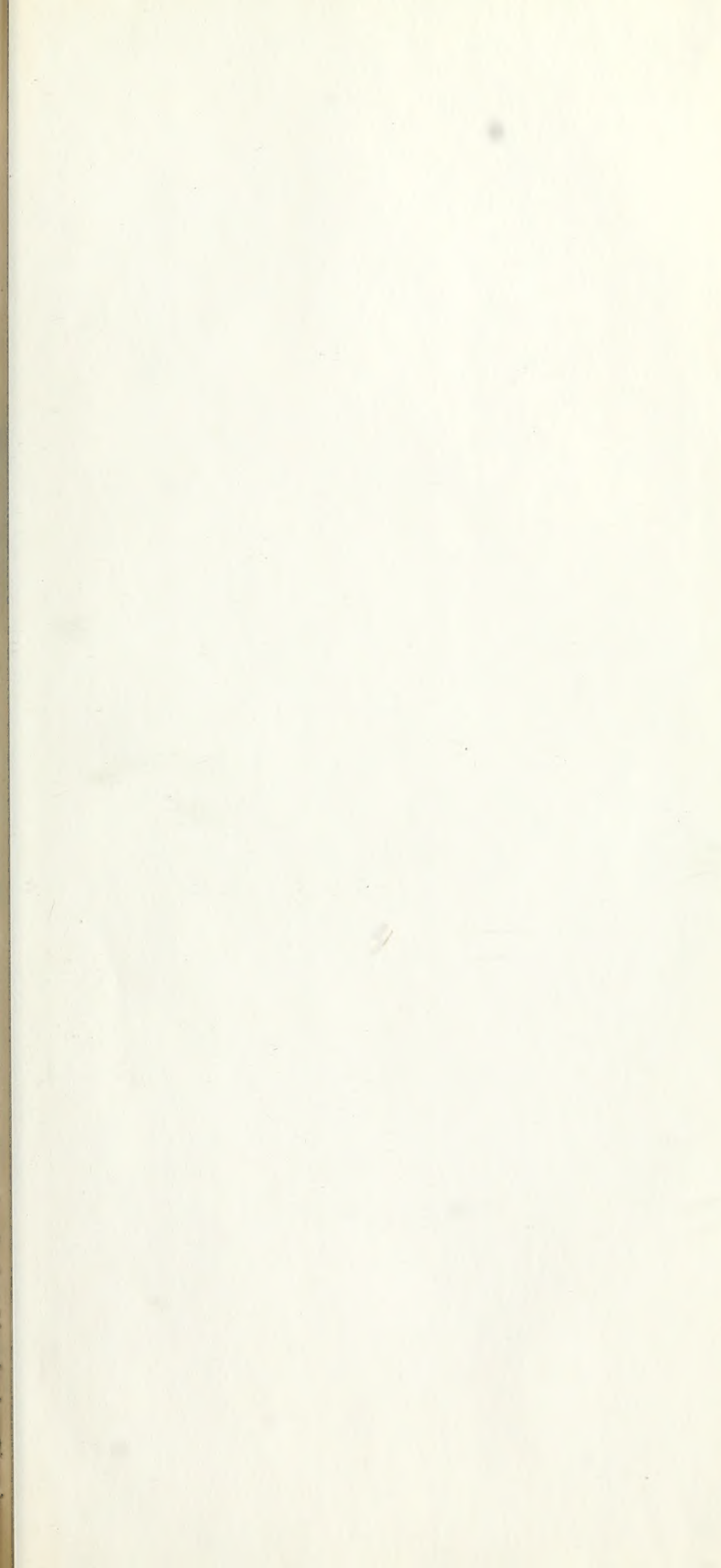
इति श्री स्कंदोपपुराणे भक्तविलासे सुंदराधिक्यवर्णनं नाम एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९

आदित्यान्वयशेखरस्त्रिभुवन प्रख्यातकौर्त्ति
व्रजो दोर्दण्डाञ्चितखड्गखण्डितगिणु बिभ्रा
णानस्वस्तरुः ॥ श्रीमन्माधवसिंहेनामनृपति
र्धो विश्रुतो दोमुदा मन्नालालबुधेन काशिन
गरे तस्यात्तयामुद्रितम् ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

धर्द्धित्वेयास्थिरवासरे ॥ मानवल्ली नृसिंहेन कतिरेषा समापिता ॥ इति श्रीमानवल्युपनामक नृसिंहविरचितायां स्कंदोपपुराण
व्याख्यायां भक्तविलासप्रकाशिकायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

इति स्कन्दापपुराणाय शिवभक्तविलासः समाप्तः

BL
1135
P778A22

Puranas. Skandapurana.
Sivabhaktavilasa
Skandopapuraniya siva-
bhakta vilasah

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 07 17 05 004 1